

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΔ'

Τρίτη 15 Ιουνίου 2021

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 13880, 13884, 13885, 13889, 13892, 13893, 13894, 13896, 13897, 13898, 13903, 13908, 13910, 13912, 13913, 13914, 13915, 13916, 13920, 13922, 13928, 13930, 13931, 13935, 13936, 13937, 13942, 13943, 13948, 13949, 13950, 13951, 13957, 13959, 13961, 13967, 13980, 13984, 13986, 13987

2. Επί προσωπικού θέματος, σελ. 13949, 13950

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Για την Προστασία της Εργασίας - Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας» - Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στο κόσμο της εργασίας - Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ης Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής», σελ. 13873-13989

2. Κατάθεση Εκθέσεων Διарκών Επιτροπών:

i. Η Διарκή Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Αναμόρφωση θεσμικού πλαισίου της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, διατάξεις εναρμόνισης με ολιστική μελέτη FIFA-UEFA για το ποδόσφαιρο και την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, αναδιάρθρωση επαγγελματικών κατηγοριών ποδοσφαίρου, λειτουργική ενίσχυση Εθνικού Οργανισμού Καταπολέμησης Ντόπινγκ, αναμόρφωση θεσμικού πλαισίου προπονητών αθλημάτων και λοιπές τροποποιήσεις της αθλητικής νομοθεσίας», σελ. 13907

ii. Η Διарκή Επιτροπή Οικονομικών υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Οικονομική αποκατάσταση παραχωρησιούχων αεροδρομίων λόγω των συνεπειών της πανδημίας του κορωνοϊού COVID19, για το έτος 2020», σελ. 13937

3. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Οικονομικών, Εξωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Τουρισμού, Επικρατείας, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Εξωτερικών, Υγείας και Εσωτερικών καθώς και Υφυπουργοί στον Πρωθυπουργό, Προστασίας του Πολίτη και Πολιτισμού και Αθλητισμού κατέθεσαν στις 15-6-2021 σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων με τίτλο: «Απλούστευση του πλαισίου άσκησης οικονομικών δραστηριοτήτων αρμοδιότητας Υπουργείων Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υποδομών και Μεταφορών, Υγείας και Τουρισμού, ρυθμίσεις για τις παραγωγικές δραστηριότητες και άλλες διατάξεις για την ενίσχυση της ανάπτυξης», σελ. 13939

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 13907 - 13923
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 13941 - 13960
ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 13900 - 13907
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 13888 - 13900
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 13960 - 13989
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 13873 - 13888
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 13923 - 13941

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 13908, 13910, 13912, 13913, 13914, 13915, 13916, 13920, 13922
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Χ. , σελ. 13942, 13943, 13948, 13949, 13950, 13951, 13957, 13959
ΒΙΤΣΑΣ Δ. , σελ. 13903
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 13942, 13949, 13950
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 13889, 13892, 13893, 13894, 13896, 13897, 13898
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ. , σελ. 13915
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13949, 13950, 13951
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. , σελ. 13967
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. , σελ. 13961, 13967, 13975, 13979, 13980, 13984, 13986, 13987
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 13979
ΜΕΛΑΣ Ι. , σελ. 13920
ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ. , σελ. 13936, 13937, 13938
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 13959
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. , σελ. 13880, 13884, 13885
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 13931, 13949
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 13912, 13913
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13898
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 13928, 13930, 13931, 13935, 13936, 13937, 13938
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 13898, 13931, 13950, 13951, 13959
ΣΚΟΥΦΑ Ε. , σελ. 13950
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. , σελ. 13928
ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 13986, 13987
ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ Μ. , σελ. 13931
ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 13950
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 13936, 13937
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 13936, 13937
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. , σελ. 13897

B. Επί προσωπικού θέματος:

ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13950
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 13949

Γ. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων:

ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ Ε. , σελ. 13976, 13977
ΑΔΑΜΟΥ Κ. , σελ. 13957
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. , σελ. 13980
ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 13961, 13962
ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ Σ. , σελ. 13912
ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ Δ. , σελ. 13961
ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. , σελ. 13917
ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ Γ. , σελ. 13893
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Β. , σελ. 13922
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ Χ. , σελ. 13923, 13924
ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13959, 13960
ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ Μ. , σελ. 13885
ΒΟΥΤΣΗΣ Ν. , σελ. 13889
ΒΡΟΥΤΣΗΣ Ι. , σελ. 13900
ΒΡΥΖΙΔΟΥ Π. , σελ. 13955
ΓΚΙΚΑΣ Σ. , σελ. 13951
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 13902, 13903
ΓΚΙΟΛΑΣ Ι. , σελ. 13888
ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ Κ. , σελ. 13910, 13911
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Χ. , σελ. 13928
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. , σελ. 13904, 13905
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ Σ. , σελ. 13954, 13955
ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ Κ. , σελ. 13896, 13938
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. , σελ. 13877
ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ Ε. , σελ. 13892
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ. , σελ. 13896, 13914, 13915
ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ Ι. , σελ. 13960
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. , σελ. 13889
ΚΑΜΙΝΗΣ Γ. , σελ. 13963
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 13879, 13880
ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ Κ. , σελ. 13982
ΚΑΤΣΗΣ Μ. , σελ. 13966, 13968, 13982
ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ Χ. , σελ. 13970, 13971
ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ Β. , σελ. 13948, 13949, 13951
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 13940, 13941
ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ Χ. , σελ. 13944, 13945
ΚΟΚΚΑΛΗΣ Β. , σελ. 13942
ΚΟΝΣΟΛΑΣ Ε. , σελ. 13925
ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ Κ. , σελ. 13967
ΚΟΥΒΕΛΑΣ Δ. , σελ. 13945, 13946
ΚΡΗΤΙΚΟΣ Ν. , σελ. 13916
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 13924
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 13891
ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ Θ. , σελ. 13971
ΛΙΟΥΠΗΣ Α. , σελ. 13906
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. , σελ. 13876, 13877
ΛΟΓΙΑΔΗΣ Γ. , σελ. 13873
ΜΑΝΤΑΣ Π. , σελ. 13874
ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ Ν. , σελ. 13908
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. , σελ. 13884
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. , σελ. 13966
ΜΑΡΚΟΥ Κ. , σελ. 13987
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13882
ΜΕΛΑΣ Ι. , σελ. 13914, 13920
ΜΟΥΖΑΛΑΣ Γ. , σελ. 13962, 13963
ΜΠΑΡΑΝ Μ. , σελ. 13885
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α. , σελ. 13964
ΜΠΙΑΓΚΗΣ Δ. , σελ. 13911
ΜΠΛΟΥΧΟΣ Κ. , σελ. 13979, 13980
ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ Κ. , σελ. 13932, 13933, 13934
ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ Χ. , σελ. 13959, 13960, 13969
ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ Ι. , σελ. 13983
ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ Α. , σελ. 13882, 13883, 13884
ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13880

ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 13981
ΞΑΝΘΟΣ Α. , σελ. 13965
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 13903, 13904
ΠΑΝΑΣ Α. , σελ. 13926
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 13946
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 13913, 13914
ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ Γ. , σελ. 13947, 13948
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. , σελ. 13953, 13954
ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Ν. , σελ. 13916
ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ Α. , σελ. 13909
ΠΑΠΑΡΗΓΑ Α. , σελ. 13918
ΠΑΠΠΑΣ Ν. , σελ. 13972, 13973
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. , σελ. 13984
ΠΑΤΣΗΣ Α. , σελ. 13894
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 13898, 13900, 13933, 13934, 13935
ΠΟΛΑΚΗΣ Π. , σελ. 13977, 13978, 13979
ΠΟΥΛΑΣ Α. , σελ. 13891
ΠΟΥΛΟΥ Π. , σελ. 13952
ΡΑΠΤΗ Ε. , σελ. 13947
ΣΑΚΟΡΑΦΑ Σ. , σελ. 13921
ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. , σελ. 13943
ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. , σελ. 13886
ΣΚΟΝΔΡΑ Α. , σελ. 13875
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ Π. , σελ. 13898, 13899, 13900, 13931, 13941, 13951, 13959
ΣΚΟΥΦΑ Ε. , σελ. 13966, 13967
ΣΟΥΚΟΥΛΗ - ΒΙΛΙΑΛΗ Μ. , σελ. 13878
ΣΠΑΝΑΚΗΣ Β. , σελ. 13927, 13928
ΣΠΙΡΤΖΗΣ Χ. , σελ. 13985, 13986, 13987
ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ Μ. , σελ. 13930, 13932
ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ Χ. , σελ. 13983
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. , σελ. 13975
ΤΖΟΥΦΗ Μ. , σελ. 13941, 13956
ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ Α. , σελ. 13929, 13930
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. , σελ. 13907
ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ Β. , σελ. 13974
ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ Γ. , σελ. 13975
ΦΩΤΗΛΑΣ Ι. , σελ. 13937
ΦΩΤΙΟΥ Θ. , σελ. 13939, 13940
ΧΑΡΙΤΣΗΣ Α. , σελ. 13973
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. , σελ. 13884, 13894, 13895, 13896, 13897, 13898
ΧΕΙΜΑΡΑΣ Θ. , σελ. 13874
ΧΗΤΑΣ Κ. , σελ. 13908, 13909
ΧΙΟΝΙΔΗΣ Σ. , σελ. 13941
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. , σελ. 13988

Δ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:

ΑΒΔΕΛΑΣ Α. , σελ. 13908
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 13898
ΚΑΤΣΩΤΗΣ Χ. , σελ. 13895, 13897, 13911
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 13914, 13942
ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ Κ. , σελ. 13880, 13965, 13978, 13985
ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ Δ. , σελ. 13908
ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 13896
ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ Λ. , σελ. 13914
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Δ. , σελ. 13898, 13899

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΗ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΜΔ'

Τρίτη 15 Ιουνίου 2021

Αθήνα, σήμερα στις 15 Ιουνίου 2021, ημέρα Τρίτη και ώρα 9.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΜΠΟΥΡΑ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Για την Προστασία της Εργασίας - Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας» - Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στο κόσμο της εργασίας - Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής».

Τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΜέΡΑ25, ο κ. Γεώργιος Λογιάδης, για επτά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΟΓΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θυμάμαι τον πατέρα μου που μου έλεγε: «Μια κοινωνία είναι σαν ένα δίκτυο, σαν μια αλυσίδα, αντέχει όσο ο ασθενέστερος κρίκος της». Αυτόν τον ασθενέστερο κρίκο οφείλουμε να ενδυναμώσουμε, να συμπαρασταθούμε και να αναπτύξουμε.

Εξ ορισμού το Εργατικό Δίκαιο προστατεύει τον πιο αδύναμο, δηλαδή τον εργαζόμενο και μιλώ και ως εργοδότης. Σημαντικό λάθος του σημερινού σχεδίου νόμου είναι ότι αντιμετωπίζει σαν να είναι ισότιμα τα δύο μέρη τον εργαζόμενο και τον εργοδότη. Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι μέχρι τώρα όποιος εργαζόταν σε καθεστώς ημιαπασχόλησης λιγότερο από οκτώ ώρες ημερησίως θα έπρεπε να έχει συνεχές ωράριο. Τώρα θα μπορεί να σπάσει τις έξι ή τις τέσσερις ώρες, όσο εργαζόταν, μέσα στη μέρα.

Η Επιθεώρηση Εργασίας έχει απαξιωθεί, δεν υπάρχει ούτε καν για να ελέγξει εάν ισχύει το σημερινό οκτάωρο. Πολύ δε περισσότερο για αυτά που ορίζει το σημερινό σχέδιο νόμου σας. Η Επιθεώρηση Εργασίας πρέπει να ενισχυθεί και να μην γίνει ανεξάρτητη αρχή. Οι συλλογικές συμβάσεις ασφαλώς και πρέπει να ισχύουν και να ισχύουν για όλους για να μην υπάρχει μαύρη και αδήλωτη εργασία, η οποία δημιουργεί αθέμιτο ανταγωνισμό, καταστρέφει επιχειρήσεις και εργαζόμενους. Εάν ο εργαζόμενος δεν είναι ευχαριστημένος δεν θα αποδώσει και στο τέλος η κοινωνία καταρρέει και υποβαθμίζεται.

Τόσο η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, η οποία στέκεται ιδιαίτερα στην κατάργηση του οκτάωρου και της κυριακάτικης αργίας όσο και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής είναι αντίθετες στο εργασιακό αυτό σχέδιο νόμου σας.

Στο πλαίσιο των μνημονίων που έχετε υπογράψει λόγω της υπερφορολόγησης για να επιτευχθούν πρωτογενή πλεονάσματα όποια έσοδα μειώνονται συνεχώς. Όταν τα υπέρογκα χρέη, ιδιωτικά και δημόσια, σωρεύονται, υψηλοί φόροι πνίγουν τις παραγωγικές επενδύσεις και η φτώχεια αφαιρεί εναλλακτικές από τους πολλούς η μισθωτή εργασία είναι αδύνατον να προστατευθεί.

Σε τέτοιο περιβάλλον η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας παραδείγματος χάριν με ατομικές συμβάσεις που επιχειρεί η Κυβέρνηση μειώνει και άλλο το μερίδιο των μισθών στο εθνικό εισόδημα. Η μείωση του μεριδίου των μισθών μειώνει και άλλο τη συνολική ζήτηση. Και η μείωση της συνολικής ζήτησης ενισχύει την υπανάπτυξη. Θα έχουμε ρηχή επιχειρηματικότητα και χαμηλή προστιθέμενη αξία.

Το ΜέΡΑ25 τονίζει ότι κανένας εργασιακός νόμος δεν θα προστατεύσει την εργασία αν δε συνοδεύεται από κουρέματα χρεών. Με την περαιτέρω μείωση του εργατικού κόστους που στοχεύει το σχέδιο νόμου το πέμπτο μνημόνιο είναι ήδη εδώ. Κανονικά έπρεπε να γίνει ακριβώς το αντίθετο. Εκπαίδευση και στήριξη εργαζομένων, σταθερό πλαίσιο εργασίας, αξιοπρεπές τελικό διαθέσιμο εισόδημα. Πρέπει η πολιτεία με τις πολιτικές της να μεγαλώνει την πίτα και όχι να τη συρρικνώνει και να δημιουργεί κοινωνικές εντάσεις.

Κλείνοντας, θα ήθελα να αναφερθώ και ως Βουλευτής Ηρακλείου στη βαριά βιομηχανία μας τον τουρισμό. Το Σωματείο Ξενοδοχούπαλλήλων του Νομού Ηρακλείου στις 13-4-21 φέτος υπέγραψε με την Ένωση Ξενοδόχων Ηρακλείου τη νέα τοπική συλλογική σύμβαση εργασίας προκειμένου να διασφαλιστούν οι όροι αμοιβής και εργασίας των ξενοδοχούπαλλήλων. Με κοινό αίτημα εργαζομένων και εργοδοτών προς το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων ζήτησαν την κήρυξη της νέας τοπικής συλλογικής σύμβασης εργασίας ως γενικώς υποχρεωτική, έτσι θα αποφευχθούν αρνητικές επιπτώσεις ως προς την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων που έχει να κάνει με το κόστος εργασίας απ' ενός και απ' ετέρου να επιτευχθεί η δίκαιη στήριξη του βιοτικού επιπέδου των ξενοδοχούπαλλήλων η συντριπτική πλειοψηφία των οποίων εργάζονται στις εποχικής λειτουργίας ξενοδοχειακές μονάδες του νομού και όλης της Ελλάδος.

Σε επαναλαμβανόμενες επιστολές, που έχει στείλει στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και στη Γενική Γραμματεία του Υπουργείου, καθώς και στις αρμόδιες διευθύνσεις, μέχρι σήμερα δεν υπάρχει καμμία ενημέρωση για το τι θα

γίνει. Ζητούν, λοιπόν, να κηρυχθεί η νέα τοπική συλλογική σύμβαση εργασίας ως γενικά αποδεκτή.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Λογιάδη.

Τον λόγο τώρα έχει, αφού τακτοποιηθεί το Βήμα, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Περικλής Μαντάς.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και τι δεν ακούσαμε από χθες σε αυτή την Αίθουσα: Νομοσχέδιο έκτρωμα, εργασιακός μεσαίωνας, απλήρωτες υπερωρίες, κατάργηση οκταώρου, «θα πληρώνεστε με ρεπό», τελειωτικό χτύπημα για τον κόσμο της εργασίας, νομοσχέδιο οδοστρωτήρας, απεξάρτηση των εργαζομένων από τον μισθό τους, νομοσχέδιο των μηνιμώντων που έρχονται.

Αυτοί είναι μόνο λίγοι από τους χαρακτηρισμούς που κάνει η Αντιπολίτευση για το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα και πραγματικά αναρωτιέμαι είναι δυνατόν; Πού τα ανακάλυψαν όλα αυτά; Άλλο νομοσχέδιο διαβάζουμε εμείς και άλλο εσείς, κύριοι; Μήπως ξεκίνησαν οι εφτά πληγές του Φαραώ και κάποια βιβλική καταστροφή έχουμε στη χώρα; Ή μήπως για άλλη μια φορά πνίγονται στις ακρότητες και τις υπερβολές τους; Όχι, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Τίποτε δραματικό δεν συμβαίνει στον τόπο ούτε καμμία μητέρα των μαχών δίνεται στους δρόμους και τα πεζοδρόμια. Η μόνη μάχη που δίνεται είναι ανάμεσα σε κάποια αραχνιασμένα μυαλά γιατί η αλήθεια είναι ότι τελείωσε η εποχή των ψεμάτων, η εποχή της τοξικότητας, του διχασμού και του τυφλού μίσους και ήρθε η ώρα που όλοι πρέπει να λέμε μόνο αλήθειες.

Ξέρετε, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, γιατί ο κόσμος δεν είναι πια στους δρόμους; Ξέρετε γιατί η κοινωνία σας γυρνάει την πλάτη; Γιατί βαρέθηκαν τις ακρότητες και τις υπερβολές σας, γιατί πέρασαν οι εποχές της κοινωνικής δυσάρεσκειας που κάποτε ήταν βούτυρο στο ψωμί σας και τώρα δεν έχετε πολιτικά όπλα, δεν έχετε εργαλεία, δεν έχετε προτάσεις και δεν έχετε αφήγημα ούτε επιχειρήματα, γιατί τελικά αποδείχθηκε ότι ήσασταν ένα κόμμα διαμαρτυρίας που πάνω στην αναστάτωση και την αναμπουμπούλα, μέσα στη φθορά και τον θυμό έφτασε να γίνει κυβέρνηση τριάντισι ολόκληρα χρόνια αλλά πάντα χωρίς σχέδιο, χωρίς πολιτική, χωρίς αφήγημα, μόνο με φωνές και καταγγελίες, όπως κάνετε και σήμερα, διαστρεβλώνοντας κάθε μεταρρύθμιση και ανακαλύπτοντας δράκους εκεί που δεν υπάρχουν.

Η κοινωνία, όμως, δεν σας ακούει πια γιατί οι πολίτες αναζητούν ηρεμία, ομαλότητα, αναζητούν μετριοπάθεια, ασφάλεια, δουλειά και γι' αυτά θα μας κρίνουν και θα μας ζηγυρίζει όταν έρθει η ώρα και θα δει αν κάναμε τη ζωή τους καλύτερη, ευκολότερη, πλουσιότερη και όχι για τις τερατολογίες τις οποίες εσείς λέτε, ότι δήθεν ο κόσμος θα πληρώνεται με ρεπό.

Βέβαια όλοι καταλάβαμε τι πραγματικά σας ενόχλησε σε αυτό το νομοσχέδιο. Ήταν το πλήγμα που δέχονται οι δικοί σας οι εργατοπατέρες που προσπαθείτε με κάθε τρόπο να διασώσετε, μια μικρή μειοψηφία που εδώ και σαράντα χρόνια έχει μάθει να εκβιάζει την κοινωνική πλειοψηφία, μια αντιδραστική κλίκα λίγων που έχει μάθει να είναι αφεντικό και να κρατά τη χώρα πίσω στον πραγματικό εργασιακό μεσαίωνα και όχι αυτόν που ψευδώς εννοείτε, αυτός, λοιπόν, ο κακός νοούμενος καταχρηστικός και άδικος συνδικαλισμός που μια ζωή κρατούσε την κοινωνία πίσω και που με αυτό το νομοσχέδιο βάζουμε στο περιθώριο.

Αλήθεια, τι άλλο σας ενόχλησε στο σημερινό νομοσχέδιο; Η αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εργασίας και η απεξάρτησή της από την κυβερνητική εξουσία; Σοβαρά τώρα; Θεωρείτε ότι μια ανεξάρτητη αρχή ελέγχου είναι οπισθοδρόμηση, είναι τελειωτικό χτύπημα στον κόσμο της εργασίας; Σας ενόχλησε η ψηφιακή κάρτα εργασίας και η ενδυνάμωση του εργαζόμενου απέναντι στον εργοδότη; Αλήθεια τα πιστεύετε αυτά που λέτε; Δηλαδή, πώς φαντάζεστε εσείς τον τρόπο για την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας;

Όλοι θυμόμαστε την κριτική σας και την αμφισβήτηση στην προηγούμενη κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας του Αντώνη Σαμαρά και στον πρώην Υπουργό τότε τον Γιάννη τον Βρούτση

όταν θεσμοθετήθηκε η «ΕΡΓΑΝΗ» και το πρόστιμο των 10.500 ευρώ για την αδήλωτη εργασία.

Η αδήλωτη εργασία τον Φεβρουάριο του 2013, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν στο 42% και σήμερα με τα δυο αυτά εργαλεία είναι σε μονοψήφιο ποσοστό και τα δυο τα πολεμήσατε ανελέητα και ως κυβέρνηση τα εφαρμόσατε στο έπακρον.

Σας ενόχλησαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νέες άδειες σε γονείς και φροντιστές ή τα μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας και της σεξουαλικής παρενόχλησης στον χώρο εργασίας; Μήπως το δικαίωμα της αποσύνδεσης; Και αυτό σας ενόχλησε; Ή μήπως η εξίσωση των αποζημιώσεων απόλυσης για τους εργατοτεχνίτες; Και αυτό σας βρίσκει αντίθετους; Και βρήκατε το σημείο που σας βόλεψε για να κάνετε δήθεν αντιπολίτευση, την περιβόητη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Βγάλατε και ένα εύκολο συνθηματάκι «δεν θα πληρώνεστε με ρεπό», δήθεν θα πληρώνεστε με ρεπό, πέρα για πέρα ψέματα και βολικά ξεχάσατε ότι η διευθέτηση ισχύει εδώ και χρόνια σε πολλές εταιρείες στη χώρα μας. Πραγματικά εργασιακός μεσαίωνας. Τι να λέμε τώρα; Και αποκρύπτετε ότι υπάρχει ευρωπαϊκή οδηγία που στηρίζει αυτή ακριβώς τη ρύθμιση που φέρνουμε, διευθέτηση χρόνου εργασίας με ατομικές συμβάσεις, με πρωτοβουλία του εργαζόμενου για εναρμόνιση της επαγγελματικής και οικογενειακής του ζωής, ενώ βέβαια αποκρύπτετε και το άλλο ότι τέτοιες διευθετήσεις ισχύουν στη Δανία, στη Φινλανδία και στις Σκανδιναβικές χώρες που τις έχετε για πρότυπα κοινωνικού κράτους. Ξεχνάτε την Ολλανδία και το Λουξεμβούργο, όπου και εκεί τα ίδια ισχύουν, και δεν αναφέρεστε βέβαια στην Ισπανία και την Πορτογαλία που κυβερνούν οι Σοσιαλιστές με την Αριστερά.

Και επειδή η ιστορία με τα ρεπό άρχισε γρήγορα να ξεφτίζει σκεφθήκατε μετά το επόμενο στάδιο, ότι ο εργοδότης είναι λείψανος του εργαζόμενου, άρα δήθεν δεν πρέπει να υπάρχουν ατομικές συμβάσεις. Η προχειρότητα σε όλο της το μεγαλείο, γιατί ξεχάσατε βέβαια ότι οι υπερωρίες σε ατομικές συμβάσεις βασίζονται. Γιατί δεν ζητάτε να τις καταργήσουμε; Προφανώς δεν αντέχουν σε σοβαρή κριτική αυτές οι προτάσεις. Για τελευταία φορά, λοιπόν, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας είναι ευκολία. Είναι ευκολία για τον εργαζόμενο που προτιμά να δουλεύει περισσότερο από Δευτέρα έως Πέμπτη και να κάθεται την Παρασκευή με την οικογένειά του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Είναι ευκολία για τον φοιτητή για τις διακοπές ή για την εξεταστική του. Είναι ευκολία για τη μητέρα που θέλει μια μέρα παρπάνω για να είναι με τα παιδιά της. Τι πρέπει να πούμε σε όλους αυτούς; Δεν υπάρχει συνδικάτο, οπότε ατυχήσατε; Περιμένετε να ιδρυθεί ένα για να μπορέσετε να φτιάξετε τη ζωή σας; Ή μήπως να διαλέξετε δουλειά με βάση το συνδικάτο; Νομίζω ότι δεν έχουν λογική αυτά τα πράγματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ξεκάθαρο σε όλους ότι το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί μια μεγάλη και θετική τομή για τον κόσμο της εργασίας στην πατρίδα μας. Οι ρυθμίσεις που εισάγει κινούνται χωρίς αμφιβολία στη σωστή κατεύθυνση. Είναι σαφές ότι αποτελεί χρέος μας να το υποστηρίξουμε τόσο στην ψηφοφορία, αλλά κυρίως να το στηρίξουμε κατά την εφαρμογή του στην κοινωνία, στην πράξη, γιατί βρισκόμαστε εδώ για να βελτιώνουμε τη ζωή των πολιτών και οφείλουμε να μην αφήσουμε τίποτα να σταθεί εμπόδιο σε αυτή την δέσμευση και πορεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Θεμιστοκλής Χειμαράς.

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ (ΘΕΜΗΣ) ΧΕΙΜΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιχειρήσω σήμερα να μιλήσω περισσότερο με βάση τα προσωπικά μου βιώματα στη βάση πάντα των συνθηκών που επικρατούν στην πραγματική ζωή και όχι, επιτρέψτε μου, φαντασιόπληκτα και ιδεατά θέματα, όπως τα θέτουν ορισμένοι συνάδελφοι. Θα μιλήσω βιωματικά γιατί έχω την τύχη να έχω εργαστεί μία δεκαε-

τία περίπου ως υπάλληλος του ιδιωτικού τομέα σε μεγάλες επιχειρήσεις. Έχω όμως την ίδια στιγμή τη δυνατότητα να μιλήσω και ως ένας μικρός εργοδότης γιατί μετά από αυτά τα δέκα χρόνια που εργάστηκα στον ιδιωτικό τομέα σύστησα τη δική μου επιχείρηση με μια ομάδα νέων ανθρώπων την οποία και διατηρώ τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια. Με μια ομάδα ορεξάτων ανθρώπων λοιπόν, δουλέψαμε σκληρά, κολυμπήσαμε απέναντι στο ρεύμα της περιόδου των μνημονίων, της περιόδου της υπερφορολόγησης και ακόμη και σήμερα δεν μπορώ να πω με βεβαιότητα ότι τα καταφέραμε. Η αλήθεια είναι ότι παλεύουμε να παραμείνουμε όρθιοι. Ακούω λοιπόν αυτές τις ημέρες τις τοποθετήσεις συναδέλφων και αναρωτιέμαι αν στα αλήθεια γνωρίζουν τι συμβαίνει στην αγορά εργασίας.

Αν επιχειρήσω να μιλήσω ως εργαζόμενος του ιδιωτικού τομέα θα σας πω με βεβαιότητα πως έχω εργαστεί εκατοντάδες ώρες εκτός ωραρίου. Άλλοτε πληρώθηκα τις μισές υπερωρίες απ' όσες έκανα και είπα και ευχαριστώ. Τις περισσότερες φορές όμως δεν πληρώθηκα για τις υπερωρίες. Και πρέπει να ακουστεί καθαρά από το Βήμα της Εθνικής Αντιπροσωπείας πως τα περισσότερα νέα παιδιά εργάζονται δέκα ώρες την ημέρα και τώρα που μιλάμε και η σύμβασή τους είναι μερικής απασχόλησης. Άλλοι πληρώνονται με μαύρα το επιπλέον ποσό των αποδοχών τους, άλλοι δεν πληρώνονται καθόλου.

Πρέπει να δούμε τις αιτίες. Αυτό συμβαίνει για δύο λόγους: Ο πρώτος προφανής λόγος είναι πως εκεί έξω υπάρχουν ασύδοτοι εργοδότες, άνθρωποι που εκμεταλλεύονται την ανάγκη για εργασία, την ανάγκη του εργαζόμενου για επιβίωση. Ο δεύτερος εδράζεται στην υπέρμετρη φορολόγηση και στο υψηλό κόστος των ασφαλιστικών εισφορών. Αυτοί οι δύο παράγοντες δεν επιτρέπουν σε μια επιχείρηση να παραμείνει ζωντανή. Ακούμε συχνά αν δεν φοροδιαφύγει και αν δηλώσει τα νόμιμα ένας μικρός επαγγελματίας δεν βγαίνει η άσκηση. Η απάντηση της πολιτείας στην περίπτωση του ασύδοτου εργοδότη είναι απλή και είναι μία: έλεγχος και λουκέτο. Ταύτιση του νόμιμου εκπροσώπου με το ΑΦΜ της εταιρείας ανεξαρτήτως των τριών της εταιρικής μορφής και παράλληλα πλαίσιο απαγόρευσης άσκησης οποιασδήποτε επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Στη δεύτερη περίπτωση όμως του εργοδότη που προσπαθεί να αποφύγει τις υπέρμετρες απαιτήσεις φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων θα μου επιτρέψετε να σταθώ περισσότερο. Στο σημείο αυτό θα μιλήσω ως ένας μικρός εργοδότης γιατί η αλήθεια βρίσκεται κάπου στη μέση. Και εξηγούμε: Λένε οι συνάδελφοί μου επαγγελματίες «αν τιμολογήσω το σύνολο των πωλήσεών μου και δεν διαθέσω μέρος τους ως μαύρος θα πρέπει να δώσω πάνω από το 90% του κέρδους στο κράτος. Με αυτόν τον τρόπο δεν μπορώ να καλύψω μισθοδοσία, ΙΚΑ, προμηθευτές, επιταγές, ΔΕΗ και όλα αυτά. Με τα χρήματα που θα μείνουν, αν μείνουν, δεν μπορώ να ανανεώσω το κατάστημά μου, δεν μπορώ να επισκευάσω ένα μηχάνημα που θα πάθει μια βλάβη, δεν μπορώ να ζήσω την οικογένειά μου».

Ποιος θα πει σε αυτόν τον εργοδότη ότι έχει άδικο; Ποιος θα του πει ότι λέει ψέματα όταν ο φορολογικός συντελεστής την τελευταία δεκαετία βρισκόταν στο 28% όταν την ίδια στιγμή έπρεπε να προκαταβάλει το 100% της φορολογίας του επόμενου έτους; Ποιος θα του πει ότι φταίει αυτός όταν ο ασφαλιστικός νόμος Κατρούγκαλου, της συγκυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ, ήταν επί της ουσίας ένας φορολογικός νόμος που τιμωρούσε τους συνεπείς και έντιμους επαγγελματίες για την εντιμότητα και τη συνέπειά τους.

Το έχω αναφέρει πολύ χαρακτηριστικά ο κ. Πολάκης ότι «χάσαμε τις εκλογές γιατί κάναμε άσχημα πράγματα στη μεσοά ταξη». Μια χαρά το περιέγραψε.

Η μία αλήθεια λοιπόν, είναι αυτή και σήμερα που μιλάμε πια «είχε» βάση επιχειρηματολογία. «Είχε» και σε λίγο καιρό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θα έχει γιατί η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη γνωρίζει αυτά που σας περιέγραφα πριν και δεν μένει στις κούφια διακηρύξεις και τα συνθήματα. Γιατί η Κυβέρνηση αυτή παρά τις δυσκολίες της πανδημίας μειώνει συστηματικά τη φορολογία από το 28% στο 22% φορολόγηση επιχειρήσεων, από το 22% στο 9% των επαγγελματιών για τα πρώτα 10.000 ευρώ, αποσύνδεσε τις ασφαλιστικές εισφορές από το ει-

σόδημα των επαγγελματιών, έκλεισε οριστικά την κερκόπορτα της δαμονοποίησης του κέρδους και της επιχειρηματικής επιτυχίας. Γιατί η Κυβέρνηση αυτή γνωρίζει πως η αλήθεια της παραοικονομίας και της ανεπιτήδευτης παρανομίας βρίσκεται στη μέση και οι εργοδότες γνωρίζουν πως όταν οι φόροι μειωθούν και επιτρέπουν την επιβίωσή τους και τη διασφάλιση ενός έστω και μικρού επιχειρηματικού κέρδους δεν θα ρισκάρουν να τα βάλουν με τις ελεγκτικές αρχές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο επικαιροποιεί την εργατική νομοθεσία, η οποία σε μεγάλο βαθμό δεν έχει αλλάξει από το 1982 όταν δεν υπήρχε ίντερνετ, τηλεργασία, η δομή της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας ήταν πολύ διαφορετική. Είναι μια συντονισμένη προσπάθεια να αντιμετωπιστούν τα γνωστά προβλήματα της αγοράς εργασίας, όπως οι απλήρωτες υπερωρίες, οι ενστάσεις περί αδιαφάνειας στον συνδικαλισμό, τα φαινόμενα βίας και παρενόχλησης στην εργασία, δηλαδή όλα τα σύγχρονα προβλήματα των εργαζομένων και ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων. Στο σημερινό νομοσχέδιο η αλήθεια είναι πως καμμία διάταξη δεν καταλύει το δικαίωμα της απεργίας, καμμία διάταξη δεν καταργεί το οκτάωρο. Εισάγουμε την ψηφιακή κάρτα εργασίας ως μια ασπίδα προστασίας του οκτάωρου και των υπερωριών του.

Επιτρέψτε μου, κύριε Υπουργέ, μόνο αν διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας θα έχουμε ουσιαστικό αποτέλεσμα. Εδώ πρέπει να είμαστε ειλικρινείς. Εκεί θα κριθούμε στο τέλος της ημέρας.

Αγαπητοί συνάδελφοι, η χώρα έχει ανάψει τις μηχανές της για να προχωρήσει μπροστά στον σύγχρονο ευρωπαϊκό δρόμο. Καμμία λογική του χθες που μας έφερε ένα βήμα πριν τη χρεοκοπία, καμμία οπισθοδρομική αντίληψη και κυρίως καμμία ιδεολογικήγκύκλιση προς τέρψη εσωκομματικής δεν έχει το δικαίωμα να στερήσει από τους Έλληνες και τις Ελληνίδες μια χώρα σύγχρονη, λειτουργική, αποτελεσματική. Το τρένο που λέγεται Ελλάδα θα πάει μπροστά. Αν θέλετε επιβιβάζεστε. Διαφορετικά θα μείνετε πίσω μόνοι σας, εγκλωβισμένοι σε αναχρονιστικές πολιτικές. Η χώρα δεν θέλει και δεν θα περιμένει άλλο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Χειμάρα και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ασημίνα Σκόνδρα.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΣΚΟΝΔΡΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σόου που ξεκίνησε η Αντιπολίτευση πριν καν διαβάσει το νομοσχέδιο που συζητάμε και συνεχίστηκε όλο το προηγούμενο διάστημα κορυφώνεται αυτές τις ημέρες στη Βουλή για εντυπωσιασμό και ντόρο. «Εργασιακός μεσαίωνας», «γαλέρα», «μαύρη σελίδα στα εργασιακά», κακοπροαίρετη κριτική, καταστροφολογία και ψευτιές σχετικά με τις ρυθμίσεις που εισάγει ο Υπουργός μας κ. Κωστής Χατζηδάκης.

Θέλω να σας ρωτήσω: Βιώνετε παράλληλη πραγματικότητα; Δεν ζείτε σε αυτήν τη χώρα; Όλοι εσείς που δήθεν αγωνιάτε για τα δικαιώματα των εργαζομένων και που σήμερα αντί να υποστηρίζετε λύσεις που να διασφαλίζουν τις θέσεις τους είστε για μια ακόμη φορά αντίθετοι στις μεταρρυθμίσεις. Θεωρείτε ότι στο εργασιακό δεν πρέπει να αλλάξει τίποτα; Όλα βαίνουν καλώς; Δεν γνωρίζετε ότι στον ιδιωτικό τομέα το οκτάωρο πολλές φορές υπάρχει μόνο στα χαρτιά; Δεν γνωρίζετε περιπτώσεις όπου μένουν απλήρωτες οι υπερωρίες; Δεν πάσχουν στην αγορά εργασίας κυρίως οι γυναίκες και οι νέοι μας; Δεν γνωρίζετε σωρεία περιστατικών αδήλωτης εργασίας;

Δύο τινά συμβαίνουν: ή δεν τα γνωρίζετε οπότε κακώς συμμετέχετε σε αυτήν τη συζήτηση ή τα γνωρίζετε, αλλά δεν θέλετε να αλλάξουν διότι απλά δεν σας ενδιαφέρει. Διότι αν σας ενδιαφέρει ή θα τα είχατε διορθώσει τεσσεράμισι χρόνια που κυβερνούσατε, κύριοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ή στην επεξεργασία του νομοσχεδίου θα είχατε συμμετάσχει με εποικοδομητικό τρόπο, με σαφείς και ρεαλιστικές προτάσεις. Αντί αυτού αντίδραση και φωνές άνευ ουσίας και περιεχομένου. Αντιδράτε στην πραγματική προστασία των εργαζομένων, αντι-

δράτε σε μέτρα που τονώνουν την ανταγωνιστικότητα, αντιδράτε στην ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας.

Οι αδικίες πρέπει να εκλείψουν, αγαπητοί συνάδελφοι, και οι αναχρονιστικές ρυθμίσεις πρέπει να αντικατασταθούν. Το γνωρίζουν καλύτερα από όλους οι εργαζόμενοι που βιώνουν τις πραγματικές εργασιακές συνθήκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εθνικό πλαίσιο της εργασιακής νομοθεσίας προσαρμόζεται στις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές. Εφαρμόζεται η ψηφιακή κάρτα εργασίας, την οποία εισήγαγε η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ πρώτη φορά πιλοτικά το 2010. Ήταν σταθερό αίτημα της ΓΣΕΕ. Σε τι διαφωνείτε, αφού με τη χρήση της αντιμετωπίζονται αποτελεσματικά η μαύρη εργασία και οι αδήλωτες υπερωρίες που σήμερα δεν φαίνονται πουθενά;

Θεσπίζουμε άδειες για τους γονείς, δεκατέσσερις μέρες για τους νέους πατέρες και την επιδοτούμενη από τον ΟΑΕΔ δίμηνη γονική άδεια και για τους δυο γονείς. Παρέχουμε προστασία στους νέους πατέρες με εξαμηνιαία απαγόρευση απόλυσης από τη γέννηση του παιδιού.

Παραπληροφορείτε την κοινωνία για το οκτάωρο. Κατ' αρχάς, δεν καταργείται το οκτάωρο και οι ώρες εργασίας εβδομαδιαίως παραμένουν σαράντα. Η υπέρβαση του οκτάωρου μπορεί να γίνει με δυο τρόπους: με υπερωρίες ή με διευθέτηση. Για τις υπερωρίες ξεκαθαρίζουμε τι ισχύει και τι δεν ισχύει. Δεν ισχύει ότι οι υπερωρίες πληρώνονται με ρεπό. Αυτά τα λέει ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά ψεύδεται. Οι υπερωρίες από ενενήντα έξι ώρες στη βιομηχανία και εκατόν είκοσι ώρες στις υπηρεσίες αυξάνονται ετησίως στις εκατόν πενήντα που είναι ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν οι εργαζόμενοι υπερβούν το ωράριό τους, θα πληρωθούν τις δεδουλευμένες υπερωρίες τους με την προβλεπόμενη προσαύξηση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και επιπλέον, με την ψηφιακή κάρτα που θεσπίζουμε, οι υπερωρίες καταγράφονται πραγματικά αποτρέποντας κάθε δυνατότητα αμφισβήτησης από τον τυχόν κακό εργοδότη.

Στο σύστημα διευθέτησης του χρόνου εργασίας ενσωματώνουμε την οδηγία 1158/2019 που είχε υπογραφεί από τον ΣΥΡΙΖΑ. Εκεί θα βρείτε τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και μάλιστα με ατομικές συμβάσεις. Την υπογράψατε, δηλαδή, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Και ξεκαθαρίζουμε τι σημαίνει διευθέτηση. Σε καμμία περίπτωση η διευθέτηση δεν σημαίνει αύξηση του συνολικού εργασιακού χρόνου, δηλαδή των σαράντα ωρών την εβδομάδα. Σημαίνει ότι αυτές τις σαράντα ώρες, αντί να τις δουλέψετε σε πέντε μέρες, έχετε τη δυνατότητα να τις καλύψετε, για παράδειγμα, σε τέσσερις και την πέμπτη μέρα να τη διαθέσετε ελεύθερα, όπως τη χρειάζεσαι.

Περνάω στο σκέλος των απεργιών. Σαφώς σεβόμαστε το δημοκρατικό δικαίωμα της απεργίας. Στον ίδιο βαθμό, όμως, σεβόμαστε τα δικαιώματα και τις ανάγκες όλων των πολιτών, τους ασθενείς, τους εργαζόμενους που πρέπει να μεταβούν στις δουλειές τους, τους επαγγελματίες, τους εμπόρους, τους μικρομεσαίους που εμποδίζονται στη λειτουργία τους, το καταναλωτικό κοινό και τους πολίτες που χρειάζεται να διεκπεραιώσουν άμεσες υποθέσεις τους. Για όλους αυτούς θεσπίζουμε την υποχρέωση παροχής εγγυημένης υπηρεσίας κοινής ωφέλειας και απαγορεύουμε την επαναπροκήρυξη απεργίας που έχει κριθεί παράνομη και καταχρηστική από τη δικαιοσύνη. Ξεκαθαρίζουμε το θολό τοπίο στον συνδικαλισμό, τη χρηματοδότηση των συνδικαλιστικών οργανώσεων από εργοδότες και από κόμματα, την ασυλία συνδικαλιστών που έχουν βιαιοπραγήσει εναντίον άλλων πολιτών ή συναδέλφων τους. Είναι ηλίου φαεινότερο ότι αντιδράτε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, στην προσπάθειά σας να στηρίξετε συντρόφους σας συνδικαλιστές που θίγονται τα προνόμιά τους.

Εμείς προάγουμε τη διαφάνεια, εισάγουμε το νέο πλαίσιο προστασίας και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους στις ψηφιακές πλατφόρμες. Θεσπίζουμε μέτρα προστασίας από άκυρες απολύσεις και το δικαίωμα αποσύνδεσης στην τηλεργασία.

Κυρώνουμε τις συμβάσεις 187 και 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και λαμβάνονται προληπτικά και κατασταλτικά μέτρα για την αντιμετώπιση της βίας και παρενόχλησης και για

τη διασφάλιση της υγείας και της ασφάλειας στην εργασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας κάνει ένα μεγάλο βήμα μπροστά. Εσείς εμπνέετε από το παρελθόν. Ασκώντας πολιτική με συνθήματα, κάνετε κακή κριτική βασισμένη σε ψέματα. Εμείς ακολουθούμε βέλτιστες πρακτικές προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών. Δίνουμε ώθηση στην ελληνική οικονομία διευκολύνοντας την ανάπτυξη, την ανταγωνιστικότητα και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας πάντα με βασικό άξονα την πραγματική και αποτελεσματική προστασία των εργαζομένων.

Ζούμε στον 21^ο αιώνα. Ολόκληρος ο πλανήτης με τη χρήση των ψηφιακών υπηρεσιών έχει μετεξελιχθεί σε ένα παγκόσμιο χωριό. Το Εργατικό Δίκαιο στην Ελλάδα ήρθε η ώρα να εκσυγχρονιστεί, να παρέχει ουσιαστική προστασία στον εργαζόμενο, να δίνει δυνατότητα επιλογών βάσει των αναγκών του και ταυτόχρονα, να διευκολύνει την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη της εθνικής μας οικονομίας.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Σκόνδρα.

Τον λόγο τώρα έχει, αφού τακτοποιηθεί το Βήμα, ο Βουλευτής του Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Ανδρέας Λοβέρδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι στη Βουλή των Ελλήνων, που είστε πρωινό και πρωινές σήμερα, θέλω πριν ξεκινήσω την ομιλία μου για το παρόν σχέδιο νόμου, να παρακαλέσω τον κύριο Υπουργό να ζητήσει από τον Υπουργό Υγείας να δοθούν πολιτικές εξηγήσεις για τη διαχείριση του εμβολίου «AstraZeneca».

Ήδη, κύριε Χατζηδάκη, έχω πάρα πολλά μηνύματα από ανθρώπους που ζητούν να υποβάλω αυτό το ερώτημα. Έχουν εμβολιαστεί για πρώτη φορά με «AstraZeneca», δεν είναι άνω των εξήντα και αναρωτιούνται τι πρέπει να κάνουν.

Εγώ διαβάζοντας είδα τι λέει η επιτροπή, αλλά αυτά τα μπροσπίσω δημιουργούν πάρα πολλά προβλήματα που για ορισμένους ανθρώπους –σωστά- είναι ζητήματα ζωής και θανάτου. Σας παρακαλώ, λοιπόν, πάρα πολύ να μην αφήσετε τους πολίτες στο έλεος απόψεων που έλαβαν οι ειδικοί, αλλά να εξηγήσετε. Χρειάζεται πολιτική ερμηνεία, εξήγηση και κατεύθυνση. Δεν μπορείτε να μη μιλήσετε. Πρέπει η Κυβέρνηση σήμερα να μιλήσει σε πολίτες που είναι αναστατωμένοι.

Τώρα, δεν ξέρω εάν η Αξιωματική Αντιπολίτευση επέλεξε την πολιτική της καταγγελίας του υποχρεωτικού εμβολιασμού στο υγειονομικό προσωπικό, αλλά επειδή κάτι τέτοιοι τίτλοι έχουν δοθεί στη δημοσιότητα από τη συνέντευξη του ηγέτη της, θα πρέπει και η Αξιωματική Αντιπολίτευση να διευκρινίσει αν στην άρνησή της να δεχθεί τον υποχρεωτικό εμβολιασμό αναφέρεται γενικά στον υποχρεωτικό εμβολιασμό, που πράγματι δεν είναι επιτρεπτός από τις ντιρεκτίβες της Παγκόσμιας Οργάνωσης Υγείας, αλλά όχι και στο ειδικό θέμα των υγειονομικών που εργάζονται στην πρώτη γραμμή της μάχης κατά του κορωνοϊού. Πρέπει να αποσαφηνίσει σήμερα η Αξιωματική Αντιπολίτευση τι εννοεί και τελικά με ποιον είναι.

Σε ό,τι αφορά τώρα το σχέδιο νόμου, κύριε Υπουργέ, σας άκουσα -και στεναχωρήθηκα, γιατί σας ξέρω πάρα πολλά χρόνια- να λέτε ότι αλλάζετε, μεταρρυθμίζετε τη νομοθεσία μετά από σαράντα χρόνια. Ενδεχομένως κάποιες από τις ρυθμίσεις του νόμου να αναφέρονται σε αλλαγές του νόμου του 1982, ναι. Το κατά κυριολεξία θέμα, όμως, που είναι και κοινωνικό και πολιτικό επίμαχο, δεν σχετίζεται με αυτά τα ζητήματα, αλλά με αυτά για τα οποία η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου με εμένα Υπουργό Εργασίας σε αυτήν εδώ την Αίθουσα με το ν.3846 έδωσε λύσεις. Σε ποια θέματα εννοώ; Σε όλα τα ζητήματα που αφορούν την εκτός οκτάωρου παροχή υπηρεσιών, την εκτός οκτάωρου εργασία. Στην εκ περιτροπής; Στην εποχική; Σε όλες. Ακόμα και για την τηλεργασία. Και φυσικά, για το μεγάλο θέμα των συλλογικών διαπραγματεύσεων του προστατευόμενου ή μη εργαζομένου.

Τότε το κόμμα σας καταψήφισε τη νομοθετική μας πρωτοβουλία. Γι' αυτό ίσως πάθατε και μία απώλεια πρόσφατης μνήμης. Μιλάω για το 2010. Δεν μιλάω για πολλές δεκαετίες πίσω.

Και ο νυν Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και ο τότε ΣΥΡΙΖΑ μίλησαν για εργασιακό μεσαίωνα. Όταν ακούω αυτή τη φράση, καταλαβαίνω ότι αυτοί που την αρθρώνει δεν ξέρει τι λέει. «Εργασιακός μεσαίωνας» έλεγαν τότε. Δεν αλλάξατε ούτε μία ρύθμιση επί τα βελτίω. Αντίθετα, με τον νόμο σας του 2016 επιβαρύνετε το εργασιακό περιβάλλον. Αυτή είναι η αλήθεια. Και αρχίσατε πάλι μετά από πέντε χρόνια εξουσίας να μιλάτε για εργασιακούς μεσαίωνες και τα τοιαύτα, ηχηρά, παρόμοια, πλην όμως αδιάφορα για έναν πολίτη, για τη συντριπτική πλειοψηφία των πολιτών, που απαιτεί μετριοπάθεια, σοβαρότητα, ειλικρίνεια και από τους κυβερνώντες αποτελεσματικότητα.

Πρώτο, λοιπόν, το κρατούμενο. Εγώ σας το κρατώ αυτό. Δεν το περίμενα. Είναι η απώλεια πρόσφατης μνήμης.

Δεύτερο το κρατούμενο, σε ό,τι αφορά τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Μας καταψήφισατε τότε, αλλά εμείς με το άρθρο 7 του νόμου εκείνου, προσπαθήσαμε να δώσουμε ισχύ, την οποιαδήποτε, τελούντες εν επιγνώσει του τι συμβαίνει στον ιδιωτικό τομέα. Γιατί ο διάλογος που διεξάγεται στη χώρα είναι ανεπίγνωτος του τι συμβαίνει στον ιδιωτικό τομέα, στα λόγια, γιατί όλοι ξέρουν. Τότε προσπαθήσαμε να δώσουμε δύναμη στον εργαζόμενο και να μην αφήσουμε στην τύχη του τον μεμονωμένο εργαζόμενο που σήμερα στην παρούσα αγορά εργασίας είναι κι ένας άτυπος δυστυχώς, δυστυχέστατα κανόνας. Είπαμε ότι απαιτούνται ενώσεις, ομοσπονδίες. Κάναμε μία κλιμάκωση των απαιτήσεων του αντισυμβαλλομένου στον εργοδότη. Και σε τελευταία ανάλυση, για εκεί που δεν υπήρχε τίποτε από όλα αυτά τα δομημένα πολυπρόσωπα, μιλήσαμε για μια ένωση προσώπων που ξεπερνάει τον αριθμό έναν. Ένας εργαζόμενος, ένας εργοδότης. Η θέση του εργαζόμενου σήμερα είναι πάρα πολύ αδύναμη. Το καταργείτε αυτό.

Κι εδώ τίθεται για εμάς, εκπροσώπους ενός κόμματος σοσιαλδημοκρατικού, ένα ζήτημα αρχής. Είμαστε απέναντι μετά λόγου γνώσεως, ούτε με κραυγές ούτε με θορύβους ούτε με την αντιπολίτευση του εικοστού αιώνα, που πολλές φορές χαρακτηρίζει την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κι εδώ καλείστε να μας πείτε εσείς -που παρουσιάζετε μέσα από το φιλικό σας Τύπο και από τα χαρτιά τα οποία διακινείτε στους Βουλευτές σας αλλά και στους δημοσιογράφους, ωσάν να είναι το νομοσχέδιό σας υπέρ του εργαζομένου- για το πιο κομβικό θέμα -είτε πρόκειται για το δημόσιο είτε πρόκειται για τον ιδιωτικό τομέα- των συλλογικών διαπραγματεύσεων, της συλλογικής ισχύος ενός εργαζόμενου που στον ιδιωτικό τομέα είναι απολύτως αδύναμος. Σιωπάτε. Και κάνετε μία αλλαγή που εμάς μας βρίσκει αδύναμους. Για μένα εδώ υπάρχει το θέμα αρχής.

Και δεύτερο και τελευταίο θέμα αρχής. Δεν έχω χρόνο.

Πριν πω αυτό, να πω ότι την κάρτα εργασίας τη θεσπίσαμε εμείς το 2011, πριν συγκυβερνήσουμε. Τη θεσπίσαμε εμείς. Ακούστε. Και είναι αίτημα της ΓΣΕΕ εδώ και χρόνια, γιατί εξασφαλίζει τον εργαζόμενο.

Εσείς τι λέτε; Λέτε ότι την εισάγετε πολιτικά. Κι εμείς αυτό είχαμε κάνει. Πέρασαν, όμως, δέκα χρόνια. Και πάτε στις μεγάλες επιχειρήσεις. Μα εκεί, το πρόβλημα...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων):... (Δεν ακούστηκε)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ: Να το εξηγήσετε. Όχι δεν έχω πειστεί. Έχω δικαίωμα να επιμείνω στην άποψή μου.

Αν πάτε μόνο στις μεγάλες επιχειρήσεις, αγνοείτε το 98% της ελληνικής οικονομίας που αποτελείται από μεσαίες και μικρές, πολύ μικρές. Αν είναι κάτι αντίθετο και είναι η εξήγησή σας βάσιμη, εγώ δεν έχω κανέναν λόγο να μην το δεχθώ. Είμαι υπέρ της κάρτας εργασίας. Είναι η ΓΣΕΕ υπέρ της κάρτας εργασίας. Η κυβέρνηση του Γιώργου Παπανδρέου με εμάς Υπουργούς είχε θεσπίσει την κάρτα εργασίας. Συνεπώς, μιλάτε με κάποιον που τα βλέπει τα πράγματα απ' αυτήν τη γωνιά, γιατί αυτή είναι η γωνιά της προστασίας του εργαζομένου και όχι οι αδύναμοι ελεγκτικοί μηχανισμοί του χώρου εργασίας.

Τέλος, δεν έχω άλλο χρόνο. Θα σταθώ στο άρθρο 66. Η συζήτηση περί συνταγματικότητας και αντισυνταγματικότητας είναι μια συζήτηση που αφορά νομικούς και δικαστές, κατά μείζονα λόγο αφορά όλους τους πολίτες, όλους τους Βουλευτές προφανώς. Αλλά είναι μια πιο διεισδυτική συζήτηση. Όσο κι αν κάποιος θέλουν να την κάνουν καθημερινή, ελαφριά και τρέχουσα, δεν είναι.

Το άρθρο 66, όμως, γεννά πολλά προβλήματα ερμηνείας. Διάβασα με πάρα πολύ ενδιαφέρον την πολυσέλιδη μελέτη της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών και εάν ήμουν στη θέση σας, πραγματικά θα είχα πει στους συνεργάτες μου να επαναδιατυπώσουμε το άρθρο 66.

Πάνω από έξι ερωτήματα ερμηνείας θέτει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Αυτά θα τα μεταφέρετε στον δικαστή; Θα τα κάνετε αντικείμενα αγωγών; Θα οδηγήσετε κόσμο σε περιπέτεια; Ο νόμος σας τι κάνει στο ευαίσθητο θέμα του άρθρου 66, που είναι το θέμα της καταγγελίας της σύμβασης, δηλαδή των απολύσεων; Ποιος δεν αντιδρά όταν ακούει τον όρο αυτό; Έχετε θεσπίσει διάταξη που γεννά ερμηνευτικά προβλήματα τεράστιας σημασίας.

Φαντάζομαι ότι οι συνεργάτες σας σας έχουν ενημερώσει τι ακριβώς αποφαινεται η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Αν αφήσετε το άρθρο έτσι, τότε ηθελημένα, συνειδητά, οδηγείτε τους εργαζόμενους στα δικαστήρια. Οδηγείτε τους εργαζόμενους και μάλιστα για το ύψιστο θέμα της απόλυσης, της διακοπής καταγγελίας μιας σχέσης εργασίας, στη δικαιοσύνη, δηλαδή σε μακροχρόνιες διενέξεις και ορισμένες φορές και πολυέξοδες.

Σας ρωτάει για το βάρος της απόδειξης η Επιστημονική Υπηρεσία. Δεν έχει καθαρό στο μυαλό του ο επιστήμονας που διαμόρφωσε το κείμενο ποιος έχει το βάρος της απόδειξης. Φαίνεται να το περνάτε από τον εργοδότη που καταγγέλλει στον εργαζόμενο, ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι στην πρώτη περίπτωση. Πλην, όμως, δεν είναι μόνο αυτό το θέμα, είναι και άλλα πέντε και θα περίμενε η Εθνική Αντιπροσωπεία, εφόσον έχετε αυτή την υπόδειξη, τουλάχιστον να ξεκαθαρίσετε τις προθέσεις σας και να μην τις αφήνετε θολές, για να μην καταλαβαίνει ο καθένας τι γίνεται και για να μπορείτε να ξεπερνάτε ευκολότερα τη δημόσια κριτική.

Αυτά είναι τα θέματα που σας θίγω ως Συνταγματάρχη της Αντιπολίτευσης, ως Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, του Κινήματος Αλλαγής και νομίζω ότι πρέπει να τα ξανασκεφτείτε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ να τακτοποιηθεί υγειονομικά το Βήμα και τον λόγο έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Χουσεΐν Ζεϊμπέκ.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και ενάμιση χρόνο εξαιτίας της πανδημίας του κορωνοϊού αναθεωρήσαμε όσα θεωρούσαμε δεδομένα. Οι πολίτες δοκιμάστηκαν σκληρά σε όλα τα επίπεδα. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας έφτασε στα όριά του. Η οικονομία σχεδόν κατέρρευσε μετά από τους τόσους μήνες lockdown. Ο κόσμος κλείστηκε στα σπίτια του και όλοι μας αναγκαστήκαμε να αφήσουμε την καθημερινότητά μας, προκειμένου να προστατευούμε από την απειλή του ιού.

Είδαμε εικόνες κατάρρευσης στα νοσοκομεία με το υγειονομικό προσωπικό να καταβάλλει υπεράνθρωπες προσπάθειες. Δυστυχώς, όμως, θρηνήσαμε πολλούς νεκρούς. Εμείς στον Νομό Ξάνθης βιώσαμε, ήδη από το πρώτο κύμα της πανδημίας, τους τριγμούς στα νοσοκομεία, οι οποίοι σε συνδυασμό με την παντελή απουσία ενημέρωσης οδήγησαν στην καλλιέργεια ενός αισθήματος ανασφάλειας για το τι μέλλει γενέσθαι.

Όμως, αντί αυτές οι εικόνες να αποτελούν μάθημα για την Κυβέρνηση, φαίνεται να πέρασαν και να μην ακούμπησαν. Χαρακτηριστικό είναι το γεγονός ότι το Γενικό Νοσοκομείο Ξάνθης, παρότι στάθηκε όρθιο στις δύσκολες στιγμές της πανδημίας, πλέον οδηγείται στα πρόθυρα της κατάρρευσης. Η μονάδα εντατικής θεραπείας του νοσοκομείου από την αρχή της χρονιάς δεν λειτουργεί. Ολόκληρο το νοσοκομείο έχει έναν διαθέσιμο αναισθησιολόγο και οι ελλείψεις στο ιατρικό προσωπικό συνολικά αγγίζουν το 60%.

Δυστυχώς, είναι πλέον βέβαιο ότι το νοσοκομείο μας δεν θα αντέξει ένα πιθανό τέταρτο κύμα πανδημίας. Έτσι δείχνει την ευγνωμοσύνη της η Κυβέρνηση στο Νοσοκομείο Ξάνθης, στο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό του; Στη δύσκολη αυτή συνθήκη το κράτος όφειλε να θωρακίσει και να προσάψει το σύστημα υγείας, να στηρίξει τους ιατρούς και μέσω αυτών και τους πολίτες. Αντ' αυτού, το μόνο που ξέρει να κάνει καλά είναι να αποδυναμώνει το Εθνικό Σύστημα Υγείας και να ωθεί το Γε-

νικό Νοσοκομείο Ξάνθης στην κατάρρευση.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, όμως, δεν έμεινε άπραγη ούτε στους άλλους τομείς. Με την ευκαιρία της μείωσης των κοινοβουλευτικών διαδικασιών πέρασε πληθώρα αντιλαϊκών νομοσχεδίων στην οικονομία, την παιδεία, την αγροτική ανάπτυξη και σήμερα στην εργασία.

Άλλο χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι η μηδενική ενίσχυση των αγροτών εν όψει της πανδημίας. Ειδικά για την καπνοκαλλιέργεια, η αδιαφορία που επέδειξε η Κυβέρνηση για την ενίσχυση της τοπικής μας ποικιλίας «Μπασμάς», σε αντίθεση με την ποικιλία «Βιρτζίνια», έχει πολύ αρνητικές συνέπειες τόσο για τη συνέχιση της καλλιέργειας όσο και για τις θέσεις εργασίας στην περιοχή της Θράκης.

Όσον αφορά την οικονομία που έχει πληγεί σε τεράστιο βαθμό με πολλά λουκέτα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, με κλειστές ακόμα πολλές επιχειρήσεις και χωρίς να έχουμε ξεκάθαρη εικόνα για την πορεία του τουρισμού, η Κυβέρνηση έρχεται σήμερα να μετακυλήσει το βάρος στους εργαζόμενους. Αντί να στηρίξει τις επιχειρήσεις, επικαλείται δήθεν αναχρονιστικές παθογένειες στον τομέα της εργασίας, για να πληρώσουν για ακόμη μια φορά το τίμημα οι εργαζόμενοι.

Εν τω μεταξύ, παρακολουθούμε τις τελευταίες ημέρες μια απεγνωσμένη προσπάθεια να γίνει το άσπρο-μαύρο και να χειραγωγηθεί η κοινή γνώμη ότι δήθεν το νομοσχέδιο είναι το φιλεργατικό και προστατεύει τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Το άρθρο 22 του Συντάγματος για την προστασία της εργασίας καταστρατηγείται ευθέως σε μια εποχή που η εργασία θα έπρεπε να προστατεύεται όσο ποτέ άλλοτε και μάλιστα έμπρακτα και όχι με επιδόματα ειδικού σκοπού.

Επίσης, καμμία κυβέρνηση δεν τόλμησε να πειράξει το κατοχυρωμένο με εργατικούς αγώνες οκτάωρο. Εσείς, όμως, σε μια επίδειξη άκρατου νεοφιλελευθερισμού, δεν διστάζετε να το καταπατήσετε.

Το σημερινό νομοσχέδιο αποτελεί το τελειωτικό χτύπημα στον κόσμο της εργασίας, σε συνέχεια των αντεργατικών και αντικοινωνικών πολιτικών που εφαρμόζει η Κυβέρνηση από την επομένη των εκλογών. Σε μια περίοδο βαθιάς οικονομικής και κοινωνικής κρίσης, μείωσης εισοδημάτων, επισφάλειας και ανεργίας ξεκίνησε με την υποβάθμιση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και πρόβλεψε τη μείωση των προστίμων για παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας. Κατήργησε το βάσιμο λόγο απόλυσης των εργαζομένων και διέλυσε τον θεσμό των συλλογικών διαπραγματεύσεων, καθώς και το δικαίωμα προσφυγής των εργαζομένων στη διαπίτωση.

Ενώ αντιμετώπισε την πανδημία ως ευκαιρία αναδιάρθρωσης της οικονομίας και απορρύθμισης της αγοράς εργασίας, θέσπισε την εκ περιτροπής εργασία, τη μείωση μισθού με το πρόγραμμα «ΣΥΝ-ΕΡΓΑΣΙΑ» και την αναστολή της σύμβασης εργασίας με επίδομα 534 ευρώ.

Επιπλέον, φέρνει το τελειωτικό της χτύπημα με την κατάργηση του οκτάωρου και της πενήντης εργασίας με τη θέσπιση της ατομικής σύμβασης. Επιβάλλεται πλέον δεκάωρη εργασία με μείωση μισθού, καθώς ο εργαζόμενος θα αμείβεται για οκτώ ώρες και θα υπάρχει συμψηφισμός με ρεπό και άδειες.

Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας με ατομική σύμβαση προβλέπει δεκάωρη εργασία δίχως πρόσθετη αμοιβή για μια περίοδο αναφοράς δώδεκα μηνών αυξημένης απασχόλησης με δυνατότητα συμψηφισμού εντός έξι μηνών σε άλλη περίοδο μειωμένης απασχόλησης ή με συνδυασμό μειωμένων ωρών εργασίας και ρεπό.

Είναι προφανές ότι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας με ατομική σύμβαση οδηγεί στην πλήρη απαξίωση των συλλογικών συμβάσεων, ενώ η εφαρμογή του συστήματος διευθέτησης θα ανήκει πλέον ουσιαστικά στο διευθυντικό δικαίωμα του εργοδότη.

Παράλληλα, αυξάνεται ο αριθμός των νόμιμων υπερωριών στις εκατόν πενήντα ώρες από τις ενενήντα έξι ώρες που ισχύει σήμερα στη βιομηχανία και εκατόν είκοσι στις επιχειρήσεις υπηρεσιών.

Νομοθετείται η «αναγκαστική άδεια» άνευ αποδοχών με πρωτοβουλία του εργοδότη και διευρύνεται η εργασία τις Κυριακές.

Με όλα τα παραπάνω φαίνεται ξεκάθαρα η απόσταση μεταξύ της νεοφιλελεύθερης δεξιάς Κυβέρνησης και του ΣΥΡΙΖΑ. Να θυμίσουμε ότι η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ στηρίξε τους εργαζόμενους και το εισόδημά τους σε μια περίοδο δημοσιονομικών περιορισμών. Ενίσχυσε τους ελέγχους στους χώρους εργασίας και αντέστρεψε την τάση απορρύθμισης των εργασιακών σχέσεων που είχε επιβληθεί την περίοδο των μνημονίων. Η πολιτική αυτή συνέβαλε στη μεγάλη μείωση της ανεργίας κατά 10% και ταυτόχρονα μετά από δέκα χρόνια υπήρξε αύξηση του μέσου μισθού το 2019.

Αντίθετα, εσείς έρχεστε σήμερα με ένα νομοσχέδιο αποδόμησης της εργασίας και το πιο δραματικό, το πιο προβληματικό είναι ότι δεν αναλογίζεστε, όχι μόνο τις συνθήκες της πανδημίας, αλλά και την αποδυνάμωση της χώρας από το εργατικό δυναμικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Προέρχομαι από έναν νομό που ανήκει στα όρια της φτωχότερης –ίσως– περιφέρειας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Χιλιάδες συμπολίτες μου κάθε χρόνο μεταναστεύουν στο εξωτερικό με την ελπίδα να βρουν εργασία σε άλλες χώρες. Το σίγουρο είναι ότι αυτές οι πρωτοβουλίες απορρύθμισης των εργασιακών δικαιωμάτων, δεν πρόκειται να οδηγήσουν σε νέες θέσεις εργασίας, ούτε θα αναχαιτίσουν τη διαρροή του εργατικού δυναμικού στο εξωτερικό. Αντίθετα, θυμίζουν εργασιακό μεσαίωνα και αποτελούν κίνητρο για την εργατική μετανάστευση.

Η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ είναι η οικοδόμηση ενός σταθερού πλαισίου εργασιακών σχέσεων, η ενίσχυση της διαπραγματευτικής δύναμης και του διαθέσιμου εισοδήματος των εργαζομένων. Όλοι πρέπει να μπορούν να ζήσουν από τη δουλειά τους και να σχεδιάζουν ένα καλύτερο μέλλον. Όλοι έχουν δικαίωμα στην εργασία με αξιοπρεπείς όρους.

Αντίβαρο στην καταστρεπτική σας πολιτική θα είναι για ακόμη μία φορά ο κόσμος της εργασίας και ολόκληρος ο ελληνικός λαός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρία - Ελένη Σούκουλη - Βιλιάλη.

MARIA - ΕΛΕΝΗ (ΜΑΡΙΛΕΝΑ) ΣΟΥΚΟΥΛΗ - ΒΙΛΙΑΛΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου να κάνουμε ένα ακόμη αποφασιστικό και τολμηρό βήμα προκειμένου να ανταποκριθούμε στις προσδοκίες της ελληνικής κοινωνίας για την επίλυση ενός κομβικού ζητήματος που δημιουργεί τεράστια κοινωνική ανασφάλεια και απειλεί ευθέως την κοινωνική μας συνοχή. Φυσικά αναφέρομαι στο ύψιστο κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό ζήτημα της προσφοράς ποιοτικής εργασίας στον τόπο μας.

Η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης με θάρρος και εξ αρχής οριοθέτησαν τον κυρίαρχο στρατηγικό μας στόχο που αφορά ξεκάθαρα τη δημιουργία θέσεων ποιοτικής εργασίας για όλες τις Ελληνίδες και για όλους τους Έλληνες, ώστε να αντιμετωπίσουμε την αιμορραγία που προκάλεσε η οικονομική κρίση και που οδήγησε –δυστυχώς– μέρος του ανθού της ελληνικής κοινωνίας μας να ψάξει το μέλλον του εκτός συνόρου της πατρίδας μας.

Με σχέδιο και μεθοδικότητα ανακτούμε τα τελευταία χρόνια την εμπιστοσύνη και την αξιοπιστία μας τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό, αποδεικνύοντας ότι η χώρα και το ανθρώπινο δυναμικό της μπορούν να ανταποκριθούν στις ανταγωνιστικές απαιτήσεις διεθνώς. Δημιουργούμε με συνέπεια τις προϋποθέσεις εκμετάλλευσης των αναπτυξιακών δυνατοτήτων της χώρας μας, ώστε να καταστεί ένας ισχυρός πόλος προσέλκυσης ποιοτικών επενδύσεων που θα δημιουργήσουν συνεπακόλουθα τις ποιοτικές θέσεις εργασίας που αναζητούν κυρίως οι νέοι και οι νέες μας.

Δεν έχουμε υπατάξεις ότι αυτή η αλλαγή της αναπτυξιακής διαδικασίας και η παραγωγική ανασυγκρότηση θα επιτευχθούν

από τη μία ημέρα στην άλλη, έχουμε όμως τη σιγουριά ότι κινούμαστε βήμα-βήμα και με σκληρή δουλειά προς τη σωστή κατεύθυνση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν αναφερόμαστε στην έννοια της προσφοράς ποιοτικής εργασίας αναφερόμαστε σαφέστατα στη δημιουργία καλά αμειβόμενων θέσεων εργασίας όπου η αμοιβή θα πρέπει να είναι ανάλογη της ποιότητας της εργασίας. Αλλά η έννοια της ποιοτικής εργασίας για την Κυβέρνηση και για τον ίδιο τον Πρωθυπουργό δεν εξαντλείται μόνο στο οικονομικό κομμάτι. Αφορά παράλληλα τη δημιουργία ενός ποιοτικού εργασιακού περιβάλλοντος, όπου τα εργασιακά δικαιώματα των εργαζομένων θα προστατεύονται αποτελεσματικά, ώστε ο εργασιακός χρόνος να είναι δημιουργικός και παραγωγικός και να μπορεί να προσφέρει την επιδιωκόμενη προσωπική και επαγγελματική πλήρωση.

Αυτό το ευαίσθητο, αλλά ιδιαίτερα σημαντικό κομμάτι για την επίτευξη μιας ολοκληρωμένης στρατηγικής στον τομέα της εργασίας, προσπαθούμε σήμερα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο να ρυθμίσουμε, αφήνοντας τις φωνές του παρελθόντος που για δεκαετίες αμύνονται ότι για τη στήριξη των δικαιωμάτων των εργαζομένων –δεν στηρίζουν τα δικαιώματα των εργαζομένων– προσπαθούν να διαιωνίσουν τις σκιερές εξαρτήσεις μεταξύ κομματικών κομματισμών και ενός σκουριασμένου συνδικαλιστικού κινήματος, με στόχο το πατρωνάρισμα των εργαζομένων προς ίδιον κομματικό και συνδικαλιστικό όφελος.

Κατανοείτε, λοιπόν, ότι το μέτωπο του λαϊκισμού που έχουμε απέναντί μας για να μπορεί να σέβεται το γνήσιο δημαγωγικό εαυτό του, θα πρέπει να τοποθετεί ως βασικό κριτήριο της στάσης και της δράσης του, την εξυπηρέτηση της κομματικής του πελατείας, αδιαφορώντας τελικά για το τι είναι επωφελές εθνικά. Πολύ περισσότερο που το σημερινό νομοσχέδιο δεν έρχεται σε μία περίοδο πολιτικά ουδέτερη, έρχεται σε μία περίοδο που η Αντιπολίτευση βιώνει έντονα το πολιτικό περιθώριο που την έχει τοποθετήσει η ελληνική κοινωνία και κυρίως, την απόρριψη κάθε αντιπολιτευτικής της τακτικής, που ως συνήθως βασίζεται στην μπαχαλοποίηση και την γκεμπελική παρουσίαση των θεμάτων. Δηλαδή, το μοντέλο άσκησης πολιτικής όπου αισθάνεται άνετα να λειτουργεί και σίγουρα έχει πολιτικό πλεονέκτημα. Διότι όταν η συζήτηση πάει επί του προκειμένου, εκεί διαλύονται οι μύθοι, σπάει η προπαγάνδα και τα ερωτήματα γίνονται αμελίκτα.

Γνωρίζετε ή όχι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι τα δύο τρίτα από τα 20 δισεκατομμύρια που υπολογίζεται η παραοικονομία στη χώρα μας προέρχεται από την αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία; Τι θα πείτε σε όλους αυτούς τους εργαζόμενους που δουλεύουν μαύρα ή υποδηλούμενα; Γιατί δεν θα ψηφίσουμε την κάρτα εργασίας και την ενίσχυση του ΣΕΠΕ ως Ανεξάρτητη Αρχή; Τι θα πείτε για τα έσοδα της ελληνικής οικονομίας που χάνονται και θα μπορούσαν να πάνε στην υγεία και στην παιδεία, ζητήματα για τα οποία τόσο κόπτεσθε; Τι θα πείτε στον ελληνικό λαό για τις αλλαγές που έρχονται σε εργασιακή διαδικασία αναφορικά με την τηλεργασία, που ως απόρροια της υγειονομικής κρίσης γίνεται μία νέα κανονικότητα σε παγκόσμιο επίπεδο και χρειάζεται άμεσα ένα νέο πλαίσιο προστασίας για τους εργαζόμενους, ώστε να μην μετατραπεί το οκτάωρο σε εικοσιτετράωρο από το σπίτι; Τι θα πείτε στον ελληνικό λαό για το ότι δεν θέλετε να ψηφίσετε τις διατάξεις για την προστασία από τη σεξουαλική βία και την παρενόχληση στον εργασιακό χώρο, όπου σύμφωνα με όλες τις έρευνες αποτελεί το πεδίο με το μεγαλύτερο ποσοστό τέτοιας παραβατικότητας; Τι θα τους πείτε «πιστέψτε εμάς που δεν λέμε ψέματα, ότι αυτοί θέλουν να καταργήσουν το οκτάωρο ή ότι οι υπερωρίες θα πληρώνονται με ρεπό;». Δηλαδή, θα τους πείτε, μην κοιτάτε το νομοσχέδιο που μία μητέρα έχει το δικαίωμα, όπως σε όλη την Ευρώπη, στο πλαίσιο του σφρανταώρου να διευθετήσει τον χρόνο της εργασίας της και αν το επιθυμεί να καθίσει με το παιδί της στο σπίτι μία ή δύο ή περισσότερες ημέρες, έχοντας εργαστεί λίγο περισσότερο τις προηγούμενες και το λέτε χωρίς ντροπή, όταν εσείς στα χρόνια που κυβερνήσατε δεν κάνατε τίποτε ουσιαστικό για να καταπολεμήσετε τις υποδηλωμένες υπερωρίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αποτελεί μία εξάισια ευκαιρία για την Κυβέρνηση να θέσει ερω-

τήματα στην Αντιπολίτευση και να εκθέσει στον ελληνικό λαό αυτό που ήδη ξέρει ότι η Αντιπολίτευση στην Ελλάδα είναι απύσχα και ανύπαρκτη στην προσπάθεια ανάταξης και εκσυγχρονισμού της χώρας. Και ειλικρινά δεν επιχαίρω για το συγκεκριμένο γεγονός, διότι ο θεσμικός ρόλος της Αντιπολίτευσης στη δημοκρατία μας είναι πραγματικά κομβικός για τη λειτουργία του πολιτεύματος. Αλλά, όπως λέει και ένας μεγάλος θεωρητικός της σύγχρονης αριστεράς –γιατί το διαβάσαμε και αυτό, αναφερόμαι, φυσικά, στον κ. Πολάκη– τώρα για εσάς έχει έρθει η ώρα να αποκτήσετε το eye of the tiger, τη ματιά του τίγρη και, μάλλον, δεν υπάρχει χρόνος για άλλα ουσιαστικά πράγματα. Πρέπει, όμως, να προσπαθήσετε περισσότερο, διότι, προς το παρόν το μόνο μήνυμα που εκπέμπετε προς την ελληνική κοινωνία είναι ο νόστος σας για τη χαμένη εξουσία, αλλά και το πάθος σας να κάνετε τα πάντα, προκειμένου να την ξανακατακτήσετε. Η Ελλάδα, όμως, αλλάζει και προχωρά με γοργούς ρυθμούς προς ένα μέλλον ευημερίας για όλους τους πολίτες και θα τα καταφέρουμε, ακόμη και χωρίς εσάς, αλλά και για εσάς!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς σας ευχαριστούμε για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνα Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε της Νέας Δημοκρατίας και απευθύνομαι κυρίως στους νεοδημοκράτες Βουλευτές, είτε με ήπιους είτε με δυνατούς τόνους οποιοσδήποτε δει σε μαγνητοσκόπηση αυτά που έχουν λεχθεί εδώ μέσα, θα ψάχνει να βρει και να μετρήσει πού το βρήκατε τόσο μίσος; Τόσο μίσος! Μίσος για κάθε μορφής συλλογικότητας, εκτός από το «Όλοι μαζί» του «ΣΚΑΙ», πιθανά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΛΕΥΡΗΣ:.....

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Μίσος για κάθε συνδικαλιστική προσπάθεια ή ομαδικότητα στην αντιμετώπιση ζωτικών προβλημάτων της εργασίας. Ξεράσατε μία χολή με έναν τρόπο και μία ειρωνεία!

Εσείς καυχίσασταν, κύριε συνάδελφε, ότι είναι φίλοι σας οι εργαζόμενοι. Θα μας πείτε ότι έχετε συμμετοχή στην καθαρίστρια της κλινικής σας και της έχετε δώσει μετοχές; Άρα, τον συνδικαλισμό τον αντιλαμβάνεστε ως συμμετοχική, μετοχική διαδικασία, να είναι συμμετοχοί όλοι στα κέρδη, τα μοιράζετε, τους δίνετε και παραπάνω, δέκατο τρίτο, δέκατο τέταρτο. Είσατε οι καλοί ποιμένες των εργαζομένων και οι συνδικαλιστές είναι οι «Ιούδες» των εργαζομένων.

Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και όλα τα κόμματα και όλοι οι φορείς και όλοι οι σύλλογοι και όλοι οι εργαζόμενοι που πάλεψαν για να μπορούμε να μιλάμε σήμερα στοιχειωδώς για εργασιακά δικαιώματα και για οκτάωρο είναι οι διάδοχοι του εργατικού κινήματος. Εσείς είσατε οι αγαθοί ποιμένες! Ήρθατε εσείς να ασχοληθείτε με τους πολλούς, δεν υπάρχει κανένας άλλος, μόνο η Νέα Δημοκρατία! Και κάνετε και τους Βουλευτές σας να τα πιστεύουν αυτά και να τα πιστεύουν και να παρερμηνεύουν σε βαθμό κακουργήματος.

Άκουγα τον συνάδελφο από την Καρδίτσα να λέει ότι ο Τσιτσιπάς δεν πέτυχε αυτό που πέτυχε επειδή παίζει και κουράζεται μόνο ένα οκτάωρο, κουράζεται δωδεκάωρο, δεκατετράωρο. Αυτούς τους Έλληνες θέλουμε εμείς, λέει. Αυτούς θέλει ο κ. Μητσοτάκης! Το πήγε και στον Μητσοτάκη αυτό. Θα τον χρεώσετε στην Ελλάδα τον Τσιτσιπά λόγω ονόματος και καταγωγής; Στους γονείς του, στους προπονητές και στα στους χορηγούς του!

Αυτό πιστεύετε ότι είναι η εργασία, χορηγική διαδικασία φιλανθρωπών που τους συγκεντρώνετε όλους μαζί και τους χαρίζετε το δικαίωμα να σας υπηρετούν; Και όταν έρθει η ώρα σας ή σας κόψει ο Θεός ή κάτι πάθετε, θα τους εύχεστε την ώρα που θα αφήνετε τον μάταιο τούτο κόσμο να τους τύχει ένας καλός εργοδότης σαν και εσάς και να μην είναι κακούργος και δεν δεχθεί τις διορθώσεις που κάνετε.

Ποιες διορθώσεις, μωρέ; Εδώ συζητάμε το νομοσχέδιο –κύριε Υπουργέ, το συζητάμε– και τα σουπερμάρκετ πάνω 9.00' με 10.30' το βράδυ. Με πόσες βάρδιες; Και τριάντα δάνε, που είναι παραπάνω από το μισό, των πενήντα δύο Κυριακών! Τριάντα δύο από

τις πενήντα δύο Κυριακές του χρόνου, παραπάνω από το μισό!

Εσείς πιστεύετε ότι έγιναν αυτομάτως μαζικές προσλήψεις, για να πάνε σε διπλές και τριπλές βάρδιες; Να σας πω εγώ τι θα γίνει; Το δωδεκάωρο, που ήταν ήδη κατοχυρωμένο! Αυτό κάνετε τώρα εδώ στη ζούγκλα, εξασφαλίζετε τα πρόβατα που θα σφγιασθούν για τους καλούς ποιμένες και θα έχουν και καλά έσοδα. Και αυτό που προσπαθείτε να κάνετε είναι να τα κουρέψετε κιόλας, να τα κουρέψετε κυριολεκτικά.

Έχω την εντύπωση ότι ακόμα και ο τρόπος με τον οποίο αντιδράσατε στην απεργία, που ήταν από τις μεγαλύτερες –πού να δείτε την επόμενη πώς θα είναι– ελικρινά σας το λέω, φαίνεται ότι πήρατε το μετρητό από τη δική σας εντελώς σκοπιμή, εντελώς διαστρεβλωτική, τον στίχο του Ντίνου Χριστιανόπουλου. Θα σας τον πω να τον θυμάστε: «Απήργησαν τα πρόβατα, ζητούσαν καλύτερες συνθήκες σφαγής». Αυτό νομίζετε; Το πιστέψατε ότι το κάνετε. Προσφέρετε στους εργαζόμενους καλύτερες συνθήκες σφαγής!

Λέτε, λοιπόν, το εξής απίθανο ψέμα σε μία μάνα: Μα, τη μανούλα εσείς τη σέβεστε, την αγαπάτε. Στην πραγματικότητα με το νομοσχέδιο, έτσι όπως είναι, την έχετε κάνει τη μάνα, τη μητρότητα, μερικής απασχόλησης, τέσσερις για τον εργοδότη, τρεις για το παιδί! Προσοχή, αν αυτές οι τρεις είναι τη μία Κυριακή και αυτή κάθετα τρεις, το παιδί που δεν θα έχει σχολείο το Σάββατο και δεν θα έχει σχολείο την Κυριακή, δεν μπορεί να δει τη μάνα του, γιατί το Σάββατο και την Κυριακή το παιδί θα είναι στο σπίτι και η μάνα στη δουλειά και ο πατέρας το ίδιο.

Και έρχεστε και λέτε τώρα, λοιπόν, τι καλό κάνετε: Πήρατε τρεις το λάδι, δυο το ξίδι, πέντε, επτά, οκτώ, οκτώμισι και κάτι τέτοιο σε σχέση με μετοχές το λαδόξιδο και φτιάξατε ένα ωράριο το οποίο ακούγεται ωραίο και το λέτε προς τα έξω.

Το ίδιο κάνετε και με τη βία και την παρενόχληση. Το αφεντικό –όποιος και να είναι το αφεντικό– επιλέγει και τους εργαζόμενους με τον έναν ή με τον άλλον τρόπο, δεν επιλέγουν οι εργαζόμενοι τη δουλειά τους, το καταλαβαίνετε καλύτερα από οποιονδήποτε άλλον. Αυτό θα έρθετε να μου το πείτε την ημέρα που δεν θα δείτε με μίνι υποχρεωτικά, βαμμένη υποχρεωτικά, ξανθιά υποχρεωτικά ξενοδοχοϋπάλληλο και σερβιτόρα. Θα έρθετε να μου το πείτε την ημέρα που θα δείτε σερβιτόρα υπέρβαρη και κουτσά. Τότε θα έρθετε να μου το πείτε ότι βελτιώσατε τις συνθήκες παραγωγής και ότι επειδή έχει πρόβλημα και πάχυνε, δεν θα την απολύσουν στο ξενοδοχείο. Πού ζείτε; Στα ξενοδοχεία ζείτε! Αυτές βλέπετε και θέλετε να κάνετε όλο τον κόσμο έτσι και θα γίνει αυτός ο κόσμος έτσι. Ε, βέβαια, άμα δουλεύεις δεκατέσσερις και δεκατρείς και δώδεκα ώρες, μετά θα αρχίσεις να κάνεις jobbing για να είσαι fit. Θα παίξεις τένις στα σοβαρά! Κατ' αρχήν, μία ρακέτα κάνει περίπου όσο ένας μισθός από τις προσωρινές εργασίες.

Λέτε για βία. Εντάξει, εγώ να σας πω ότι πήρατε και τρία μέτρα με βάση την οδηγία και άλλα τρία, παρά τρία. Στην πραγματικότητα, όχι απλώς δεν χτυπάτε τη βία, η επέκτασή του ωραρίου και το πόσιμο του ωραρίου πολλαπλασιάζει τη βία. Την πολλαπλασιάζει, είναι βία πραγματική, χειρότερη από αυτή που μπορεί να φανταστεί κάποιος. Όταν υποχρεώνετε μία νέα κοπέλα είκοσι πέντε χρονών να σπάει τη ζωή της δουλεύοντας ενδοχόμενως στην τράπεζα ή κάπου αλλού 9.00' με 2.00' και μετά 6.00' με 9.00' το βράδυ, δεν είναι βία; Δεν είναι βία; Δεν ζούμε στην ίδια πόλη; Δεν είναι να το θεωρείτε βία;

Και ήρθατε εδώ και το παρουσιάσατε ως μέγα ευεργέτημα το ότι δίνετε δύο μέρες για έκτακτα γεγονότα. Μα, άμα η μάνα σου είναι στο Σουφλί και πεθαίνει, εσείς νομίζετε ότι φτάνει, λες και πας με ιδιωτικό ελικόπτερο, δύο μέρες να πας να την κηδέψεις και να γυρίσεις!

Πώς τα παρουσιάσατε, τα διαστρεβλώσατε, τα φέρατε όλα αυτά, λες και είναι παγωτό με σάλτσα; Ξέρετε τι συμβαίνει στην πιάτσα, τι συμβαίνει έξω στις συνθήκες της αγοράς με μία ατελείωτη σειρά ανέργων; Φταίνε οι εργαζόμενοι που είναι άνεργοι; Τους φταίει ο συνδικαλισμός, στα αλήθεια, εκπροσωπώντας κόμματα με ενισχυμένες λογικές, με παραενισχυμένες αναλογικές, με ολόκληρα σχέδια πώς θα κάνετε τις εκλογές, ώστε να αποφύγετε την απλή αναλογική;

Έρχεστε ως εκπρόσωποι του 22%, του 25%, του 30% να ζη-

τάτε από τον άλλο με κάρτα, φακελωμένο, πενήντα συν μία με το «τῆλε-» και τα βάζετε με το ΚΚΕ, όταν έλεγα ότι ακόμα και η μαρτυρία από μακριά σε δικαστήριο «τῆλε-» δεν μπορεί να γίνει δεκτή, διότι μπορεί να γίνει με το πιστόλι στον κρόταφο. Και μεγαλύτερο πιστόλι στον κρόταφο είναι στις προσωρινές εργασίες, στις κατακερματισμένες εργασιακές σχέσεις, στην κατάργηση κάθε μορφής δυνατότητας για συλλογική αντίδραση, με το κλασικό –το έλεγε και ο Σημίτης, το έλεγαν και οι προηγούμενοι– «πήγαινε στα δικαστήρια να βρεις το δικό σου». Να πάνε όλοι να βρουν στα δικαστήρια το δικό τους. Ποια δικαστήρια; Το δικαστήριο, κατ' αρχάς, κοστίζει.

Δεύτερον, έχετε σκεφθεί ποτέ ότι θα μου μιλήσετε εμένα για βία, όταν δεν βάζετε στον ειδικό σκοπό τις γυναίκες οι οποίες είναι στο νοσηλευτικό κομμάτι, στα κέντρα υγείας και αν έχουν παιδί ανήλικο και αν έχουν παιδί ΑΜΕΑ; Μα, με απόφαση της Περιφέρειας –δεν το έβγαλα από το κεφάλι μου– με απόφαση της Περιφέρειας δεν μπόηκαν.

Μονίμως εφευρίσκετε τις έκτακτες συνθήκες που σας επιτρέπουν κάτω από έκτακτες συνθήκες να δημιουργείτε. Και το καλλιεργήσατε αυτό και στους Βουλευτές σας και στον δημόσιο λόγο, ένα μίσος για το προλεταριάτο, το εργατικό προλεταριάτο, τις στρατιές των ανέργων που εκβιάζονται για τη θέση του ενός που πιάνει δουλειά και απολύεται και του καταγγέλλουν τη σύμβαση. Υπάρχουν σαράντα έτοιμοι, γιατί αυτό τους μάθατε, να τον φάνε για να πάρουν τη θέση, για να μην πεινάσουν σε μία κατάσταση επιδοματικής πολιτικής.

Και ψάχνετε μονίμως κίνητρα για να φανούν όλα αυτά πολύ ωραία, πολύ ευρωπαϊκά, πολύ όμορφα και όλα τα υπόλοιπα να είναι απλώς προφάσεις εν αμαρτίαις.

Πάρτε το, λοιπόν, απόφαση: Δεν απεργούν πρόβατα, απεργούν εργαζόμενοι. Δεν συνδικαλιζονται πρόβατα, συνδικαλιζονται εργαζόμενοι. Συνδικαλιζονται εργαζόμενοι! Και επειδή συνδικαλιζονται εργαζόμενοι, υπάρχουνε εδώ, επειδή υπάρχουν εργαζόμενοι! Αν δεν υπήρχαν εργαζόμενοι...

Μην μου λέτε εμένα από κάτω «δεν προχωράω»!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Δεν είπα αυτό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κυρία Κανέλλη.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ξέρετε κάτι; Αυτό μου είπατε! Το κατεβάσατε και μου είπατε να μην προχωρήσω. Να σας πω κάτι;

Ακούστε με, κύριε Μαραβέγια, γιατί δεν είστε το τραγουδάκι του άλλου Μαραβέγια! Δεν είσατε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ, ολοκληρώστε, μην κάνετε διάλογο!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Ξέρετε κάτι; Εσείς προχωράτε, αλλά προχωράτε κατά γκρεμού! Καταλάβατε; Εμείς φωνάζουμε να προχωρήσουμε. Ξέρετε κάτι; Δεν το βλέπετε το φως. Δεν το βλέπετε. Το κέρδος, εκτός των άλλων, τυφλώνει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Από το Κολωνάκι, αυτό είπα.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Τυφλώνει, τυφλώνει, τυφλώνει!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Μαραβέγια, μη διακόπτετε τον ομιλητή!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Και μην μου λέτε εμένα για Κολωνάκι!

Κύριε Πρόεδρε, το κουδούνι ισχύει και για εκεί, δεν ισχύει μόνο για εμένα! Δεν τον προκάλεσα και δεν είπα το όνομά του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Μαραβέγια, μη διακόπτετε!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Αναγκάστηκα να πω το όνομά του στο τέλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Μαραβέγια, φορέστε τη μάσκα σας και μη διακόπτετε.

Ολοκληρώστε, κυρία Κανέλλη!

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πηγαίνετε στους φίλους σας τους εργαζόμενους και φτιάξτε μια ιδεατή επιχείρηση για σας. Αν δοκιμάσετε να την πουλήσετε για μοντελάκι, σας λέμε ότι στο ΚΚΕ τέτοια μοντελάκια δεν πιάνουν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Ανδρέας Νικολακόπουλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΝΙΚΟΛΑΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο

το οποίο συζητούμε σήμερα αποτελεί μια σημαντική μεταρρύθμιση στον χώρο της εργασίας και στον χώρο των επιχειρήσεων και αποτελεί μια ευκαιρία να συζητήσουμε τις ιδεολογικές μας προσεγγίσεις στα θέματα αυτά και να διαπιστώσουμε τα σημεία στα οποία διαφωνούμε ή ακόμα και συμφωνούμε.

Προϋπόθεση, όμως, για μια τέτοια συζήτηση σε μια σοβαρή μεταρρύθμιση όπως αυτή, είναι η κατανόηση και η παραδοχή της πραγματικότητας. Πρώτον πρέπει να παραδεχτούμε ότι οι συνθήκες στον κόσμο της εργασίας και των επιχειρήσεων έχουν αλλάξει. Η νέα ψηφιακή εποχή έχει διαμορφώσει νέα δεδομένα. Η αγορά εργασίας και οι ανάγκες των επιχειρήσεων έχουν μεταβληθεί. Ο χώρος εργασίας δεν είναι όπως ήταν πριν από σαράντα χρόνια.

Δεύτερον, πρέπει να αντιληφθούμε ότι το πρόβλημα της υποδηλωμένης ή αδήλωτης εργασίας είναι υπαρκτό και δεν οφείλεται μόνο σε καταχρηστικές συμπεριφορές, αλλά και σε έλλειψη ευελιξίας του νομοθετικού πλαισίου.

Και τρίτον, πρέπει να κάνουμε μία συζήτηση επί των πραγματικών ρυθμίσεων του νομοσχεδίου, να μιλήσουμε για αυτά που πραγματικά προβλέπει και πάνω σε αυτά να δούμε και τις ιδεολογικές μας διαφορές. Το λέω αυτό γιατί για ακόμα μια φορά διαπιστώνω ότι ο ΣΥΡΙΖΑ διαμορφώνει μια δική του ψεύτικη πραγματικότητα και αντιπολιτεύεται στην πραγματικότητα που ήδη έχει δημιουργήσει. Αυτό, όμως, προκαλεί μια διάσταση με την ίδια την πραγματικότητα και αποτελεί και μια εξήγηση για την αδυναμία του ΣΥΡΙΖΑ να πείσει τους πολίτες. Και βέβαια αυτό αποτυπώνεται σε όλες τις δημοσκοπήσεις.

Θα ξεκινήσω από αυτήν ακριβώς την απόσταση από την πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διότι δεν έχει νόημα ο ΣΥΡΙΖΑ να κάνει κριτική σε διατάξεις που δεν προβλέπονται στο νομοσχέδιο, αλλά βρίσκονται μόνο στη δική του φαντασία. Ένα δικαίωμα του εργαζόμενου όπως αυτό της διευθέτησης του χρόνου εργασίας το οποίο ασκείται στη χώρα εδώ και τριάντα χρόνια σε μεγάλες εταιρείες, με κλαδικές συμβάσεις μάλιστα, και το οποίο ισχύει και στην Ευρώπη στην πλειονότητα των ευρωπαϊκών κρατών, η Αξιωματική Αντιπολίτευση σήμερα το αρνείται. Ένα δικαίωμα, δηλαδή, του εργαζόμενου με δική του πρωτοβουλία να ζητήσει να προσαρμόσει τον χρόνο εργασίας στις οικογενειακές του συνθήκες, εσείς θέλετε να το στερήσετε κι αυτό το βαφτίζετε φιλεργατική πολιτική. Για να το υποστηρίξετε αυτό λέτε δύο ψέματα, ότι δήθεν καταργείται το οκτάωρο και ότι δήθεν οι επιπλέον ώρες εργασίας θα πληρώνονται με ρεπό.

Πείτε μου, όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ποια ακριβώς διάταξη του νομοσχεδίου το έχετε δει αυτό και αν διαβάσατε τη διάταξη του άρθρου 55 που ρητά προβλέπει τον χρόνο εργασίας. Αλλά αυτό φαίνεται ότι είναι σύνηθες για τον ΣΥΡΙΖΑ, να κάνει το άσπρο μαύρο. Όπως, επίσης, είναι σύνηθες για ακόμα μια φορά να υποκρίνεστε.

Τώρα ξεσηκώνεστε για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, τη διευθέτηση η οποία εφαρμόστηκε επί ΣΥΡΙΖΑ στον ξενοδοχειακό κλάδο και πρόσφατα μάλιστα ζητήσατε να κηρυχθεί υποχρεωτική η κλαδική σύμβαση, δηλαδή, να εφαρμόζεται και σε εργαζόμενους που ενδεχομένως να μην το θέλουν. Αλλά αντιδράτε στην πρόβλεψη του παρόντος νομοσχεδίου, στο να ζητά ως εργαζόμενος όποτε το επιθυμεί να ρυθμίζει τον χρόνο εργασίας.

Σας θυμίζω ότι επί ΣΥΡΙΖΑ υπογράφηκε η ευρωπαϊκή οδηγία για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας για εργαζόμενους γονείς που τώρα ενσωματώνεται στο παρόν σχέδιο νόμου. Επί ΣΥΡΙΖΑ η διευθέτηση εφαρμόστηκε σε μια σειρά από μεγάλες επιχειρήσεις. Το 2010 οι τότε Υπουργοί του ΠΑΣΟΚ και πλέον στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ έφεραν τον νόμο με τίτλο: «Εγγυήσεις για την εργατική ασφάλεια» που προέβλεπε στο άρθρο 7 τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Ήταν ακριβώς ίδια ρύθμιση με αυτή που προβλέπεται στο παρόν σχέδιο νόμου.

Αρκετά πια με την υποκρισία του ΣΥΡΙΖΑ! Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου περιέχει διατάξεις που δείχνουν τις σαφείς ιδεολογικές μας διαφορές, αλλά και τη διαφορετική αντίληψη της πραγματικότητας και των σύγχρονων αναγκών της κοινωνίας και των πολιτών. Και επ' αυτών μπορούμε να συζητήσουμε σε μια πραγματική βάση.

Εμείς πιστεύουμε στην ελευθερία διαμόρφωσης των σχέσεων μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου. Δίνουμε τη δυνατότητα στον εργαζόμενο να διαμορφώσει, εφόσον το επιθυμεί, διαφορετικά τον χρόνο εργασίας και ταυτόχρονα τον προστατεύουμε απέναντι σε καταχρηστικές συμπεριφορές αναβαθμίζοντας το ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη αρχή. Εμείς πιστεύουμε ότι η άσκηση των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων πρέπει να έχει όρια. Η προστασία του συνδικαλιστή δεν μπορεί να φτάνει μέχρι την ασυδοσία. Το δικαίωμα στην απεργία δεν μπορεί να φτάνει μέχρι το σημείο να εκβιάζεται η κοινωνία και να ταλαιπωρούνται οι πολίτες. Δεν μπορεί να υπερβαίνει τη δικαιοσύνη και να καταστρατηγεί δικαστικές αποφάσεις. Και δεν μπορεί να ασκείται μέσα από οργανώσεις-σφραγίδες.

Για τον λόγο αυτό θεσπίζουμε μια σειρά από μέτρα. Θεσπίζουμε μέτρα διαφάνειας στον συνδικαλισμό μέσω της υποχρεωτικής εγγραφής των συνδικαλιστικών οργανώσεων στο ηλεκτρονικό μητρώο. Θεσπίζουμε κατάργηση της δυνατότητας χρηματοδότησης των συνδικάτων από επιχειρήσεις, ΔΕΚΟ και κόμματα. Θεσπίζουμε ελάχιστη εγγυημένη παροχή υπηρεσίας κατά τη διάρκεια απεργίας στην κοινή ωφέλεια στο 33%. Θεσπίζουμε απαγόρευση επαναπροκήρυξης απεργίας που ήδη έχει κριθεί παράνομη από τη δικαιοσύνη και θεσπίζουμε αστική ευθύνη για συνδικαλιστές που κατά τη διάρκεια απεργίας προβαίνουν σε παράνομες πράξεις ή ασκούν βία.

Παράλληλα, δημιουργούμε ένα πλέγμα προστασίας του εργαζόμενου προσαρμοσμένο στη σύγχρονη εποχή και στα πραγματικά προβλήματα. Θεσπίζουμε έτσι την ψηφιακή κάρτα εργασίας, έναν σύγχρονο μηχανισμό χρηματοδοτούμενο από το Ταμείο Ανάκαμψης, μέσω του οποίου θα παρακολουθείται και θα αμείβεται η πραγματική υπερωριακή απασχόληση και θα καταπολεμάται η υποδουλωμένη ή αδήλωτη εργασία και εισφοροδιαφυγή.

Θεσπίζουμε, επίσης, ειδικό πλαίσιο για την τηλεργασία βλέποντας το δικαίωμα αποσύνδεσης, δηλαδή το δικαίωμα του εργαζόμενου να αφιερώνει πραγματικό χρόνο στην οικογένειά του και την προσωπική του ζωή. Θεσπίζουμε ειδικές διατάξεις για την αντιμετώπιση του φαινομένου της βίας και της παρενόχλησης στον χώρο της εργασίας, φαινόμενο το οποίο όλοι διαπιστώσαμε το τελευταίο χρονικό διάστημα ότι έχει λάβει ανησυχητικές διαστάσεις.

Διευρύνουμε τη λίστα των περιπτώσεων άκυρης απόλυσης προστατεύοντας τον πατέρα για έξι μήνες από τη γέννηση του παιδιού του ή τον εργαζόμενο που ασκεί τα δικαιώματά του και ταυτόχρονα διατηρούμε όλες τις περιπτώσεις που ήδη προβλέπονται στον νόμο. Προβλέπουμε νέες άδειες και για τους δύο γονείς και τους φροντιστές ατόμων με ειδικές ανάγκες και εξισώνουμε την αποζημίωση απόλυσης του εργατοτεχνίτη με αυτή του υπαλλήλου.

Και εδώ τίθενται τα εξής ερωτήματα: Με όλες αυτές τις προβλέψεις συμφωνούν και τα κόμματα της Αντιπολίτευσης; Θα καταψηφίσουν και αυτές τις διατάξεις; Έλαβε τέτοια μέτρα προστασίας των εργαζομένων η Κυβέρνηση της Αριστεράς ή δεν πρόλαβε να τα νομοθετήσει;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η προστασία των εργαζομένων στο όνομα της οποίας ξεσηκώνεστε δεν γίνεται με λόγια, αλλά με πράξεις. Δεν γίνεται με θεωρίες, ούτε με προσκόλληση σε μια πραγματικότητα περασμένων δεκαετιών, ούτε βέβαια με τη διάλυση των επιχειρήσεων γιατί δεν υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις, αλλά ούτε και επιχειρήσεις χωρίς εργαζόμενους.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας προχωρά με αποφασιστικότητα σε μια ακόμα μεταρρύθμιση στην εργατική νομοθεσία προσαρμόζοντάς την στις σύγχρονες κοινωνικές, οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις. Διότι πρόοδος σημαίνει να κατανοείς την εποχή, να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της και να σχεδιάζει το μέλλον, να μην μένεις αγκυλωμένος σε λογικές του παρελθόντος κατασκευάζοντας μια εικονική πραγματικότητα με φανταστικούς εχθρούς και σενάρια. Μόνο έτσι θα δημιουργήσουμε μια παραγωγική Ελλάδα που θα προσελκύει επενδύσεις και θα δημιουργεί θέσεις εργασίας. Μόνο έτσι θα οδηγήσουμε τη χώρα στον δρόμο της προκοπής και της ευημερίας.

Σας καλώ, λοιπόν, να κάνουμε ένα ακόμα βήμα μπροστά και να ψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Νικολακόπουλο και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία κ. Αλέξανδρος Μεϊκόπουλος.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ το νομοσχέδιο που συζητάμε αυτές τις μέρες στη Βουλή θεωρώ ότι πρέπει να το προσεγγίσουμε από δύο πλευρές. Αρχικά ανήκει σε εκείνα τα νομοθετήματα, κύριε Χατζηδάκη, που έχουν τέτοιο κοινωνικό και οικονομικό αντίκτυπο που μετά την ψήφιση και την εφαρμογή αλλάζει δια παντός το πεδίο της ρύθμισης δηλαδή, στην προκειμένη περίπτωση, η αγορά εργασίας. Υπό αυτήν την έννοια, η συζήτηση των ημερών αφορά κάθε πολίτη είτε είναι εργαζόμενος στον ιδιωτικό είτε στον δημόσιο τομέα.

Οι εργασιακές, λοιπόν, σχέσεις κύριε Υπουργέ, η προστασία της εργασίας ή η μη προστασία αυτής είναι ζητήματα που δεν αφορούν στενά μόνο τους εργαζόμενους, αλλά είναι θέμα όμως για το τι κοινωνία θέλουμε, τι δημοκρατία θέλουμε. Άρα υπό μία έννοια, κατά τη γνώμη μας, η αντιπαράθεση αυτές τις ημέρες είναι επί της ουσίας μια μάχη υπεράσπισης δημοκρατικών και κοινωνικών κεκτημένων.

Και γιατί το ισχυρίζομαι αυτό, κύριε Υπουργέ; Γιατί, κύριε Χατζηδάκη, έρχεστε να κανονικοποιήσετε, έρχεστε να νομιμοποιήσετε μία κατάσταση εξαίρεσης, σύμφωνα με την οποία εδώ και αρκετά χρόνια στην Ελλάδα, εγώ θα πω, η εργασία δεν πληρώνεται αξιοπρεπώς, οι υπερωρίες δεν πληρώνονται επαρκώς ή δεν πληρώνονται καθόλου, το ωράριο δεν τηρείται και συνεχώς εντατικοποιείται.

Υπάρχουν, λοιπόν, κουβέντες απελπισίας που διεξάγονται στην κοινωνική καθημερινότητα. Όλοι τις ακούμε στη συναναστροφή μας με τον κόσμο. Τι λέει πολύς κόσμος; «Γιατί, ποιος πληρώνεται υπερωρία;» ή «ποιος δουλεύει οκτάωρο;».

Σε αυτές, λοιπόν, τις διαπιστώσεις απελπισίας, σε αυτές τις στενάχωρες διαπιστώσεις, η Κυβέρνηση, η Νέα Δημοκρατία, έρχεται να απαντήσει με μια ολοκληρωμένη πλατφόρμα υποτίμησης και απονομιμοποίησης της μισθωτής εργασίας, που μας γυρίζει πολλά χρόνια πίσω.

Έτσι, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, όσο κι αν έχετε προσπαθήσει να το βαφτίσετε «μεταρρύθμιση», η αύρα που αποπνέει το νομοσχέδιο αυτό, είναι το απόλυτο ξεγύμνωμα του μέσου εργαζόμενου απέναντι στον εργοδότη του από κάθε νομικό ή συλλογικό του δικάϊωμα.

Θα μπορεί, για παράδειγμα, κύριε Υπουργέ, -και το ξέρετε αυτό- το κάθε σουπερμάρκετ να αποφασίσει να λειτουργεί όλο το εικοσιτετράωρο, θα προσφέρει τετράωρα νυχτερινά συμβόλαια προς 16 ευρώ την ημέρα και ένα ή και καθόλου ρεπό την εβδομάδα, δηλαδή μισθό γύρω στα 400 ευρώ. Θα δουλεύει εκ περιτροπής εργαζόμενος σε πολυκατάστημα ή καφετέρια με τετράωρη απασχόληση ημερησίως 9.00' με 13.00', με μισθό 324 ευρώ και επιπλέον θα του ζητείται πρόσθετη εργασία, όχι συνεχόμενη, αλλά το απόγευμα, από τις 16.00' μέχρι τις 19.00', με προσαυξημένο ωρομίσθιο 4,36 ευρώ.

Αυτός, λοιπόν, ο εργαζόμενος, κύριε Υπουργέ και κύριε Μαραβέγια, -ακούστε να μαθαίνετε λίγο- θα πρέπει, εάν μένει στην Αθήνα, να φύγει από το Παγκράτι, να πάει στο Περιστερί για να ξεκουραστεί και να γυρίσει να δουλέψει επιπλέον τρεις ώρες για 13 ευρώ. Και αν θέλει, ας αρνηθεί. Η απόλυση караδοκεί.

Για ποιο λόγο, λοιπόν, ένας εργοδότης -αναρρωτιέμαι εγώ- να προσλάβει κάποιον με οκτάωρο, αφού θα έχει πλέον τη δυνατότητα να διαμορφώνει το ωράριο ανάλογα με τις ανάγκες του, εκκινώντας από συμβάσεις μερικής απασχόλησης και μισθούς πείνας; Για ποιο λόγο -αναρρωτιέμαι- να προσλάβει μία επιχείρηση έναν νέο εργαζόμενο, αφού πλέον, με το διευρυμένο ωράριο -δέκα ώρες- και το διπλασιασμό των υπερωριών -και, μάλιστα, φτηνών- θα μπορεί να βγάζει την ίδια και περισσότερη, ίσως, δουλειά με τους ίδιους εργαζόμενους και σε χαμηλότερο κόστος;

Και έρχομαι, τώρα, σε αυτό το τρομερό και ευφυές αντεπιχείρημα που έχει ακουστεί τις τελευταίες ημέρες. Τι λέτε; Ότι με

τις διατάξεις του νομοσχεδίου προκαλείται η εξισορρόπηση της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής. Μάλιστα. Γιατί το λέτε αυτό; Λέτε ότι μια μάνα, που θέλει, φερ' ειπείν, να εργαστεί δέκα ώρες από Δευτέρα μέχρι την Πέμπτη, να μην μπορεί να πάρει ρεπό την Παρασκευή και άρα να δει τα παιδιά της για τριήμερο. Με δεδομένο, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, ότι όλα τα ολοήμερα νηπιαγωγεία και δημοτικά της χώρας ολοκληρώνουν το ωρολόγιο πρόγραμμά τους στις 16.00', αν η μάνα ή ο πατέρας ή και οι δύο δουλέψουν δεκάωρο -ξεκινά η δουλειά στις 8.00' και τελειώνει στις 18.00'- ποιος θα πάρει τα παιδιά από το νηπιαγωγείο ή το σχολείο; Ποιος θα περιμένει το σχολικό στο σπίτι; Ποιος θα έχει το κουράγιο να βοηθήσει το παιδί στα μαθήματα μετά από δέκα ώρες δουλειάς; Μα, δεν καταλαβαίνετε ότι η οριζόντια επιβολή του διευρυμένου ωραρίου είναι θέμα με βαθύτατες κοινωνικές συνέπειες; Δεν βλέπετε τα προβλήματα που θα προκαλέσει στη μέση ελληνική οικογένεια;

Ισχυρίζεστε, τώρα, και κάτι άλλο. Ισχυρίζεστε ότι με αυτές τις ρυθμίσεις η οικονομία θα πλημμυρίσει με επενδύσεις λόγω της υψηλής ζήτησης. Ας υποθέσουμε, λοιπόν, πως ξαφνικά έρχονταν δεκάδες πολυεθνικές να επενδύσουν στην Ελλάδα λόγω εξευτελιστικών αμοιβών και σαν από θαύμα δημιουργούνταν χιλιάδες θέσεις εργασίας. Το ερώτημα είναι ένα και πολύ βασικό: Εμείς ως πολιτεία θέλουμε τέτοιες θέσεις εργασίας; Εμείς ως πολιτεία θέλουμε θέσεις εργασίας με αυτές τις αποδοχές και υπό αυτές τις συνθήκες;

Αν αυτό που λέτε, κύριε Υπουργέ, ίσχυε στην πράξη, αν, δηλαδή, οι επενδύσεις ήταν συνάρτηση του εργατικού κόστους, τότε η Βουλγαρία θα πρέπει να ήταν ένας επίγειος παράδεισος και η Γερμανία θα πρέπει να ήταν καταδικασμένη σε αιώνια ύφεση.

Θα έχει, λοιπόν, ενδιαφέρον, κύριε Χατζηδάκη, το επόμενο χρονικό διάστημα, που θα ζήσουμε την εφαρμογή των συγκεκριμένων διατάξεων, να παρακολουθήσουμε πώς εσείς ο ίδιος, πώς ο Πρωθυπουργός, ο κ. Μητσοτάκης, πώς ο κ. Μαραβέγιας, ο εισηγητής, που είναι και επιστημονικός διευθυντής σε ιδιωτική κλινική και διαθέτει και ο ίδιος δύο ιδιωτικά ιατρεία, θα διαχειριστείτε τη μαζική φτωχοποίηση της ίδιας της κομματικής σας βάσης.

Θα σας θυμίσω ένα πολύ απλό πράγμα: Παρά τη μονοθεματική ενημέρωση που απολαμβάνετε, θα έρθει και η ώρα που ο παραδοσιακός ψηφοφόρος της κεντροδεξιάς και υπογράψει τη νέα του ατομική σύμβαση με διπλάσια υπερωρία, Σαββατοκύριακα, και χωρίς έξτρα αμοιβή. Θα έρθει, λοιπόν, εκείνη η στιγμή, κύριε Υπουργέ, που θα σας ζητηθούν εξηγήσεις για τις επιλογές σας από τους ίδιους σας τους ψηφοφόρους. Μέχρι στιγμής, πάντως, η μόνη εξήγηση που υπάρχει, είναι ότι και εσείς, κύριε Χατζηδάκη, και ο κύριος Πρωθυπουργός, δεν έχετε την παραμικρή ιδέα του τι συνιστά εργασία σήμερα στην Ελλάδα. Και αυτό ξέρετε γιατί; Γιατί επί της ουσίας, κύριε Υπουργέ, -και λυπάμαι για αυτό- είστε ανεπάγγελτοι.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μεϊκόπουλο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης κ. Αντώνιος Μυλωνάκης, στη συνέχεια η κ. Διαμάντω Μανωλάκου και μετά ο κ. Μπουρχάν Μπαράν.

Ορίστε, κύριε Μυλωνάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Υπουργέ, δεν ήμουν από την έναρξη των εργασιών, από χθες το πρωί εδώ. Συνοδεύσαμε μαζί με τον κ. Βιλιάρδο τον Πρόεδρο του κόμματος στο Άγιον Όρος. Ήμασταν τέσσερις μέρες εκεί. Ανάψαμε κι ένα κερί για όλη τη Βουλή και παραστήκαμε χθες Δευτέρα στην αλλαγή επιστασίας, γιατί ο κ. Βελόπουλος ήταν προσκεκλημένος στην αλλαγή επιστασίας του Αγίου Όρους.

Κύριε Υπουργέ, θέλω να είμαι ιδιαίτερα προσεκτικός σήμερα, γιατί απέναντί μου έχω έναν άνθρωπο, ο οποίος είναι από τη μια μεριά χαμηλών τόνων, από την άλλη, όμως, είναι ένας άνθρωπος των ειδικών αποστολών, παντός καιρού. Και, ξέρετε, εμείς οι πιλότοι προσέχουμε πάρα πολύ τον καιρό όταν ξεκινάμε για μία αποστολή.

Πολλά μηνύματα, πάρα πολλά μηνύματα, κύριε Υπουργέ. Και, προφανώς, τα μηνύματα των πολιτών δεν ήταν από ψηφοφόρους της Ελληνικής Λύσης, γιατί αν ήταν τόσο πολλοί οι ψηφοφόροι της Ελληνικής Λύσης, τότε θα ήμασταν αξιωματική αντιπολίτευση και θα πληγαίναμε για κυβέρνηση. Αυτό μπορεί να γίνει σε μερικά χρόνια.

Όμως, θα σας πω το εξής και θέλω να το λάβετε σοβαρά υπ' όψιν: Η παρορμητικότητα πολλές φορές βλάπτει. Δύο ήταν αυτά τα σημεία για τα οποία ο κόσμος έχει αναστατωθεί. Το πρώτο ήταν με αυτή την ειδική επιτροπή, τους ειδικούς.

Και θέλω, κύριε Πρόεδρε, προτού ξεκινήσω, πραγματικά, για το εργασιακό, για το οποίο τα έχει πει πάρα πολύ καλά και η γιατρός, η κ. Αθανασίου, και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος, ο κ. Χήτας και ο κ. Μπούμπας και θα τα πει και ο Πρόεδρός μας, ο οποίος θα μιλήσει αύριο, να πω τα εξής: Είναι αδιανόητο αυτό με την υποχρεωτικότητα των εμβολίων, είναι αδιανόητο -και νομίζω, κύριε Υπουργέ, ότι το καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά- αυτό που γίνεται σήμερα από όλους τους τηλεοπτικούς σταθμούς, κυρίως από αυτούς τους οποίους «μπουκώνετε» με χρήματα για να σας συνδράμουν, τους πανελλαδικούς δηλαδή, με τα εμβόλια και το «AstraZeneca». Δηλαδή, μία εμπρός, μία πίσω. Άλλα τη μία μέρα, άλλα την άλλη μέρα.

Σας είχαμε προειδοποιήσει από αυτό εδώ το Βήμα και οι Βουλευτές και ο Πρόεδρος του κόμματος, να προσέξετε διότι δεν είναι ασφαλή όλα τα εμβόλια, είναι σε πειραματικό στάδιο. Αποδεικνύεται, λοιπόν, ότι είχαμε 100% δίκιο. Και σας έχουμε πει ότι η Ελληνική Λύση δεν μπήκε εδώ για να κάνει χαβαλέ, αλλά μπήκε για να βοηθήσει τη Βουλή όσο μπορεί, με τις μικρές της δυνάμεις, για το καλό της ελληνικής κοινωνίας. Και τώρα βλέπουμε τι γίνεται και με πολλούς δημοσιογράφους, με προσέχοντα τον κ. Πορτοσάλτε σήμερα, έλεγε «Εξετέθην» και «Πώς γίνεται; Εγώ μπήκα μπροστά για αυτά τα θέματα.». Κύριε Υπουργέ, ψηφίστηκε το ακαταδίωκτο ανθρώπων, οι οποίοι έβγαιναν κάθε μέρα στα κανάλια και έλεγαν «Να πάτε να κάνετε εμβόλια», κατηγορούσαν τους πολίτες, «Φταίει ο κόσμος». Για όλα έφταιγε ο ελληνικός λαός. Και τώρα βλέπετε τα αποτελέσματα. Και θα τα δείτε ακόμα περισσότερο.

Σας φωνάζαμε για τα μονοκλωνικά. Ορίστε, σώζουν ζωές. Τίποτα!

Θα έρθει η ώρα και η στιγμή που θα βλαστημάτε, που θα καταριέστε τον εαυτό σας που κάνατε αυτή τη μεγάλη, παρορμητική ενέργεια για τον υποχρεωτικό εμβολιασμό, το οποίο και συνεχίζετε. Από την πρώτη στιγμή είχαμε πει όχι στους Αρχηγούς των κομμάτων να δίνουν κατευθύνσεις στον κόσμο, όχι στους Βουλευτές να λένε, «μάλιστα, κύριε Αρχηγούλη μου, είμαι κοντά σου, έκανα κι εγώ το εμβόλιο». Γιατί αυτό έγινε.

Λυπάμαι που το λέω αυτό, αλλά ο κόσμος πρέπει να αφεθεί ελεύθερος. Ο καθένας είναι ελεύθερος. Θα πρέπει να εξηγήσουμε στον κόσμο τι συμβαίνει, ποια είναι τα αποτελέσματα, ποια είναι τα υπέρ, ποια είναι τα κατά και να μην τον κάνουμε πειραματόζωο, γιατί αυτό έγινε ο κόσμος.

Πάμε τώρα στο σημερινό νομοσχέδιό σας, κύριε Υπουργέ, για το οποίο ας συμφωνήσουμε όλοι ότι το κράτος έχει συνέχεια, συνέχεια έχει όμως μόνο στο τσάκισμα ενός λαού, μόνο στα κακά έχει συνέχεια, σε ό,τι είναι για καλό δεν έχει συνέχεια.

Αυτό το νομοσχέδιο θα το χαρακτηρίσω πραγματικά ένα έκτρωμα, ένα δολοφονικό νομοσχέδιο για την εργασία. Δεν φταίτε εσείς μόνο. Φταίνει τα κόμματα τα οποία έχουν κυβερνήσει. Είπε ο κ. Λοβέρδος, ο καλός μου φίλος ο Ανδρέας, ο οποίος επαίρεται ότι ήταν Υπουργός Υγείας όταν ψηφίστηκε, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, ο ν.846/10, στις 11 Μαΐου του 2010.

Τότε πολύς κόσμος φώναζε εναντίον του ΠΑΣΟΚ, κύριε Υπουργέ και εσείς η Νέα Δημοκρατία που ήσασταν αντιπολίτευση. Για ποιο λόγο; Διότι έφερε τις ελαστικές μορφές εργασίας στην επιφάνεια. Ήταν η πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και νομίζω ότι το θυμάται πολύ καλά, επειδή είναι παρούσα η κ. Ξενογιαννακοπούλου, η οποία υπέγραψε και αυτή τότε αυτό το άρθρο 7 του ν.3846. Πηγαίνετε να το δείτε.

Τι γίνεται λοιπόν; Πήρε ο κ. Χατζηδάκης, Υπουργός είναι, κομμάτι - κομμάτι του παζλ αυτά τα οποία είχαν ψηφίσει κατά καιρούς ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ, έβαλε και τις καινούργιες οδηγίες

που μας δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και έφτιαξε το σημερινό νομοσχέδιο. Δεν έγινε έτσι; Αυτή είναι η αλήθεια. Το ξέρω ότι συμφωνείτε. Γιατί εδώ πέρα πολλοί το παίζουν αθώες περισσότερές ότι δεν ξέρουν τίποτα. Δεν ξέρει τίποτα το ΠΑΣΟΚ-ΚΙΝΑΛ. Να πάτε να πληρώσετε τα δάνειά σας και η Νέα Δημοκρατία και εσείς και να μην αλλάζετε ΑΦΜ. Τελεία και παύλα. Η πλάκα τελείωσε. Και ο ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος τεσσεράμισι χρόνια ψήφιζε μνημόνια και υπέγραφε ελαστικές μορφές εργασίας και τώρα λέει όχι. Τι όχι; Πώς; Αφού εσείς τα ψηφίσατε. Τώρα τα πήρε ο Υπουργός και τι έκανε ο Υπουργός; Αυτό το οποίο κάνατε και εσείς, είχατε ψηφίσει κατά καιρούς, κομμάτι - κομμάτι του πάζλ το συνέθεσε και έφτιαξε αυτό το έκτρωμα το δολοφονικό το σημερινό.

Καταργείτε, κύριε Υπουργέ, το οκτάωρο. Γιατί είχε δημιουργηθεί το οκτάωρο; Για να υπάρχει ο οικογενειακός προγραμματισμός, για να ξέρει ο άνθρωπος ότι δουλεύει οκτώ ώρες και σηκώνεται και φεύγει, πάει σπίτι του, πάει στα παιδιά του, πάει στην οικογένειά του. Διαλύσατε την οικογένεια όλοι σας. Δεν μιλάω για το ΚΚΕ. Μιλάω για όλη αυτήν την πτέρυγα από εδώ, πλην βέβαια από την Ελληνική Λύση, η οποία πρώτη φορά μπαίνει στη Βουλή. Εμένα κατά καιρούς πρέπει να με ακούγατε πολλές φορές να έχω εκμανεί για αυτά τα πράγματα που γίνανε τόσα χρόνια.

Τι έγινε λοιπόν; Δεν υπάρχει η οικογένεια, ο οικογενειακός προγραμματισμός μηδέν. Καταργείτε παντελώς τις συλλογικές μορφές εργασίας. Μα, γιατί έγιναν...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ για την ανοχή σας για ένα, δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούμπας): Όχι, κύριε Μυλωνάκη πρέπει να συντομεύετε σας παρακαλώ, γιατί όλοι με την ίδια λογική έχουν αυτό το δικαίωμα.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Καταργείτε, λοιπόν, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, οι οποίες έγιναν για ένα σκοπό, διότι δεν μπορεί μέσα σε μία επιχείρηση να υπάρχουν εργαζόμενοι πολλών ταχυτήτων. Εκτός από τα στάδια τα οποία είναι οι εργαζόμενοι, οι διευθυντές, οι αρχιδιευθυντές, οι διευθύνοντες σύμβουλοι οι οποίοι έχουν διαφορετικούς μισθούς, υπάρχει διαφορά μισθών, όλοι οι άλλοι εργαζόμενοι έμπαιναν και έπαιρναν ένα μισθό.

Τώρα τι κάνετε; Βάζετε την ατομική σύμβαση εργασίας. Θα έρχεται ο Χήτας θα παίρνει 1.200 ευρώ. Θα έρχεται ο Μυλωνάκης θα παίρνει 600 ευρώ, θα βλέπει τον Χήτα με μισό μάτι. Θα λέει από πίσω του: «Ρε, δεν πάτε στο διάολο, δεν δουλεύω. Θα δουλέψω τόσο όσο πληρώνομαι». Να, λοιπόν, ένα πρόβλημα το οποίο η ελληνική κοινωνία θα το αντιμετωπίσει τα επόμενα χρόνια.

Σπαστά ωράρια. Πού ξανακούστηκε αυτό να μπορεί ο καθένας να λέει: Έλα το πρωί με 8:00 με 12:00, έλα κα το απόγευμα 16:00 με 20:00. Δεν το καταλαβαίνω αυτό το πράγμα. Δηλαδή, ο άνθρωπος δεν έχει να πάει σπίτι του, να ξεκουραστεί, να φάει, να δει τα παιδιά, να τα διαβάσει; Όχι, τίποτα εργασία και τίποτα άλλο. Δουλεία, δουλεία, δουλεία.

Απαγορεύσατε το αναφαίρετο συνταγματικό δικαίωμα του εργαζόμενου στη διαμαρτυρία, κύριε Υπουργέ. Η διαμαρτυρία πρέπει να υπάρχει. Ο υγιής συνδικαλισμός πρέπει να υπάρχει. Επαναλαμβάνω, ο υγιής συνδικαλισμός πρέπει να υπάρχει. Δεν μπορεί να σταματάμε τα πάντα. Δεν μπορεί ο εργαζόμενος να είναι σε μια γαλέρα μέσα και να δουλεύει, να δουλεύει, να δουλεύει χωρίς να έχει ένα δικαίωμα. Κανένα δικαίωμα!

Υπερρωρίες. Κύριε Υπουργέ, ακούστε. Επειδή μιλάτε για τις υπερρωρίες και σας παρακολούθησα αρκετά. Αυξήσατε τον αριθμό των υπερρωριών στις εκατόν πενήντα ώρες. Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μειώθηκε η προσαύξηση ταυτόχρονα από το 80% στο 40%.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): ... (δεν ακούστηκε)

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Θα το δούμε αυτό, μπορεί να κάνω λάθος. Αυτό αν κάνουμε λάθος, το δεχόμαστε.

Και βέβαια έχουμε και την υπέρβαση των εκατόν πενήντα ωρών, κύριε Υπουργέ, με προσαύξηση 60%.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Εκατόν είκοσι.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Εντάξει, θα το δούμε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε τώρα, κύριε Μυλωνάκη.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Τελειώνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Το τελειώνω το έχετε πει εκατό φορές. Σας παρακαλώ να κλείσετε. Βάλτε τελεία.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Καταργείτε την αργία των Κυριακών. Η θρησκεία μας, κύριε Υπουργέ, ένα πράγμα είχε μέχρι τώρα, η Κυριακή είναι αργία. Πηγαίνει ο κόσμος στην εκκλησία του, πηγαίνει με τα παιδιά του, συγκεντρώνεται η οικογένεια το μεσημέρι, τρώνε όλοι μαζί και εν συνεχεία απολαμβάνουν μία μέρα όλοι μαζί. Αυτά τα καταργείτε όλα, θα δουλεύουν και τις Κυριακές χωρίς προσauξήσεις.

Και βέβαια -και τελειώνω- ανεξάρτητη αρχή, γιατί η Επιθεώρηση Εργασίας δεν σας έκανε, τα μικρά ευέλικτα τμήματα τα οποία υπήρχαν παντού; Κάνετε ένα δυσκοίλιο πάλι τμήμα, άλλη μια ανεξάρτητη αρχή. Εκατοντάδες εκατομμύρια στις ανεξάρτητες αρχές για να μην υπάρχει τίποτα. Καμμία επιθεώρηση. Θα το δείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Σας ευχαριστούμε, κύριε Μυλωνάκη. Κοιτάξτε και το ρολόι. Σας παρακαλώ να το κοιτάξετε, γιατί είμαστε στον αριθμό ενενήντα πέντε και είναι διακόσιοι δεκαεπτά εγγεγραμμένοι. Σας παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΥΛΩΝΑΚΗΣ: Με συγχωρείτε και ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η Ελληνική Λύση καταψηφίζει το παρόν νομοσχέδιο και πιστεύω μέχρι το τέλος η Κυβέρνηση να έχει ξαναδεί ορισμένα θέματα από αυτά τα οποία είπαμε διότι θα χαρακτηριστεί από όλη την κοινωνία σαν το έκτρωμα, το δολοφονικό νομοσχέδιο για την εργασία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα έχει η Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, η κ. Διαμάντω Μανωλάκου για επτά λεπτά. Τώρα εγώ θα το πω και θα σας παρακαλέσω να σέβεστε την διαδικασία όλοι.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Θα είμαι πιο σύντομη από τον προηγούμενο ομιλητή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κοιτάξτε. Υπάρχουν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που μπορούν να αναφέρονται σε γενικότερα θέματα. Ο προηγούμενος ομιλητής έφαγε τον περισσότερο χρόνο για άλλα θέματα και όταν μπήκε στο νομοσχέδιο δεν του έφτανε ο χρόνος. Θερμή παράκληση να τηρείται ο χρόνος. Γι' αυτό υπάρχουν και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, εξάλλου αυτός είναι ο ρόλος τους να παρεμβαίνουν και επί άλλων θεμάτων. Βεβαίως και οι Βουλευτές, αλλά όχι όμως τα τρία τέταρτα του χρόνου να τοποθετούνται σε άλλα και μετά να ζητάνε ανοχή για ένα, δύο λεπτά. Δεν γίνεται. Βλέπετε τον κατάλογο. Οφείλουμε όλοι και εγώ πρώτος και όποιος προεδρεύει να σεβαστούμε τους ομιλητές Βουλευτές που έχουν αυτό το δικαίωμα σε αυτόν τον ιερό χώρο να εκφράζονται και να εκφράζουν τους συμπολίτες, οι οποίοι τους τιμούν και τους θέλουν εδώ.

Ορίστε, κυρία Μανωλάκου, έχετε τον λόγο.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Θαυμάσαμε ακόμα μία φορά την αστική σας δημοκρατία που βασίζεται στο ψέμα και την εξαπάτηση για να προστατέψετε αυτό το σάπιο σύστημα. Βαφτίζεται τη νύχτα μέρα, ενώ με απόλυτο και καθαρό τρόπο το νομοσχέδιο αυτό αυξάνει τα δικαιώματα και τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων επιβάλλοντας περισσότερη και απλήρωτη δουλειά ακόμα και Κυριακή στους εργαζόμενους.

Ενταφιάζεται για τους εργαζόμενους το οκτάωρο, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, τη συνδικαλιστική δράση. Με λίγα λόγια προωθείτε δουλειά όπως και όποτε θέλει ο εργοδότης, εξασφαλίζοντας περισσότερα κέρδη για τις επιχειρήσεις και σπαρταλιάζοντας τη ζωή της λαϊκής οικογένειας.

Πραγματικά βάζει κυριολεκτικά μπουρλότο στη ζωή εκατομμυρίων εργαζομένων. Το πόσο δουλεύουν, το πόσο αμείβονται,

αν θα ξεκουράζονται θα καθορίζονται από την ατομική συμφωνία κάθε μεμονωμένου εργαζομένου με την εργοδοσία.

Γι' αυτό είναι καταδικασμένο στη συνείδηση των εργαζομένων. Φάνηκε από τη μεγαλειώδη απεργία της περασμένης Πέμπτης, που σας πόνεσε πολύ και θα πονέσετε και άλλο αύριο.

Μας παρουσιάζετε ως πρότυπο τους εργαζόμενους στην «ΠΑ-ΠΑΣΤΡΑΤΟΣ». Να τι λένε σε επιστολή τους: «Γνωρίζουμε πολύ καλά τι σημαίνει διευθέτηση του χρόνου εργασίας αφού δουλεύουμε με κυλιόμενο ρεπό, χωρίς πλέον να γνωρίζουμε τι σημαίνει Κυριακή, τι σημαίνει οικογενειακές στιγμές, έχοντας τεράστια επιβάρυνση στον οργανισμό μας λόγω των συνεχόμενων εναλλαγών της βάρδιας που πλέον είναι πιο συχνές από πριν. Ή ακόμα ότι η εταιρεία μείωσε τα πληρώματα των μηχανών, φόρτωσε όλο και περισσότερες αρμοδιότητες σε λιγότερους ανθρώπους». Υπάρχουν και άλλα αποκαλυπτικά. Είναι στον σημερινό «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» στη σελίδα 28. Συνεπώς, είναι ένα χοντροκομμένο ψέμα να παρουσιάζετε ως σύγχρονο αυτό το τερατούργημα, ως αίτημα της κοινωνίας, των συνδικάτων ή φορέων εργαζομένων.

Ωστόσο, είναι κεραυνός εν αιθρία; Όχι. Η αύξηση του χρόνου εργασίας και η παραπέρα υπονόμευση του σταθερού ημερήσιου χρόνου αποτελεί στρατηγική επιλογή του Ευρωενωσιακού κεφαλαίου. Από τον Μάιο του 2005 είχε εγκριθεί στο Ευρωκοινοβούλιο με την έκθεση του Ισπανού σοσιαλδημοκράτη Σέρκας για την οργάνωση του χρόνου εργασίας και που τα επίμαχα άρθρα είχαν ψηφιστεί και από τη Νέα Δημοκρατία, και με τον σημερινό Υπουργό Εργασίας ως Ευρωβουλευτή, και από την εισηγήτρια του ΣΥΡΙΖΑ, που τότε ήταν Ευρωβουλευτής του ΠΑΣΟΚ, αλλά και από τον Συνασπισμό της Αριστεράς τότε.

Γιατί όμως τώρα έρχεται το αντεργατικό έκτρωμα για ψήφιση; Γιατί έχει οξυνθεί ο ανταγωνισμός μεταξύ του κεφαλαίου και ενδιαφέρεται να μην μειώσει, να μην χάσει μέρος από τα κέρδη του. Ναι, είναι διαταγή και στρατηγικός στόχος του Συνδέσμου Ελλήνων Βιομηχάνων και απαιτεί πιο φθηνή και ευέλικτη εργατική δύναμη. Με αυτό το έκτρωμα το υλοποιείτε. Θα δουλεύει περισσότερες ώρες ο εργαζόμενος και θα αμείβεται λιγότερο. Έτσι εξοικονομεί το κεφάλαιο εργατικά χέρια επιβάλλοντας εντατικοποίηση, δηλαδή λιγότεροι θα βγάζουν την ίδια δουλειά, όπως γίνεται σήμερα στον «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ», που κανονικά θα έβγαине από περισσότερους. Έτσι εντείνεται και μεγαλώνει η εκμετάλλευση και η ανέχεια.

Φυσικά εδώ και χρόνια βήμα-βήμα όλες οι κυβερνήσεις ξηλώνουν τα εργασιακά συνδικαλιστικά δικαιώματα και ειδικά το δικαίωμα στον σταθερό ημερήσιο εργασιακό χρόνο, δηλαδή το οκτάωρο. Ο βασικός νόμος της διευθέτησης του χρόνου εργασίας έγινε το 2011 από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Τον διατήρησε και τον επέκτεινε η προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ για τους νοσοκομειακούς ιατρούς, όπου προβλέπεται μέχρι δώδεκα ώρες συνεχούς εργασίας με παρουσία στον χώρο εργασίας. Και ταυτόχρονα με τον απεργοκτόνο νόμο του έθεσε τα θεμέλια χτυπήματος στο συνδικαλιστικό κίνημα. Και τώρα χτίζει ακόμα χειρότερα η Νέα Δημοκρατία στο έδαφος που βρήκε.

Επίσης, αυτές οι νέες αντεργατικές ανατροπές περιλαμβάνονται στο Εθνικό Σχέδιο Ανάκαμψης, που αποτελεί τη γέφυρα της Ελλάδας των μνημονίων και με τις μεταμνημονιακές δεσμεύσεις της με το πανευρωπαϊκό σούπερ μνημόνιο, που είναι το Ταμείο Ανάκαμψης της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Φυσικά οι πόροι του ταμείου προέρχονται από τους λαούς και θα κατευθυνθούν στους μεγάλους ομίλους της λεγόμενης πράσινης και ψηφιακής ανάπτυξης ενώ για κάθε εκταμίευση από το ταμείο θα πρέπει να νομοθετούνται νέα αντεργατικά μέτρα για να διασφαλιστούν τα κέρδη των νέων επενδύσεων. Δηλαδή, το Ταμείο Ανάκαμψης αποτελεί τη νέα αλυσίδα για τους λαούς της Ευρώπης. Σιγά που η Ευρωπαϊκή Ένωση θα έδινε δισεκατομμύρια ευρώ, λεφτά των λαών βέβαια, χωρίς να απαιτεί σκληριά και νέες αλυσίδες για τους εργαζόμενους.

Ακριβώς αυτό το αντεργατικό προαπαιτούμενο απέφυγε να αναδείξει ο ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα κόμματα, ΚΙΝΑΛ και ΜέΡΑ25, που καταψηφίζουν το νομοσχέδιο, γιατί την ένταξη της Ελλάδας στο Ταμείο Ανάκαμψης τη χαίρετσαν όλοι εκτός του ΚΚΕ. Βέβαια, Κυβέρνηση και αστικά κόμματα με επιμέλεια το αποσιωπήσατε

γιατί την Ευρωπαϊκή Ένωση προσκυνάτε. Όπως δεν ξεχνάμε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ καταδίκασε και υποσχόταν ότι θα καταργήσει τον ΕΝΦΙΑ όμως τον διατήρησε. Ή δημιούργησε αγώνα κατά των μνημονίων και έφερε και τρίτο ως κυβέρνηση που το ψηφίσατε όλοι σας αγκαλιά. Συνεπώς δεν είναι φερέγγυες και οι σημερινές του υποσχέσεις.

Ξέρουμε καλά ότι και από το Ταμείο Ανάκαμψης θα πάει όχι μόνο άφθονο χρήμα αποκλειστικά στους ομίλους, αλλά και οι κυβερνήσεις για την εκταμίευση θα παίρνουν επιπλέον εχθρικά μέτρα για τους εργαζόμενους, όπως αυτά του σημερινού αντεργατικού νομοσχεδίου-έκτρωμα, που ζητάμε την απόσυρσή του γιατί είναι μόνο για τα σκουπίδια.

Καλούμε λοιπόν, τον λαό σε μαζική συμμετοχή στην αυριανή απεργία και τις κινητοποιήσεις γιατί στους λαϊκούς αγώνες είναι η ελπίδα ανατροπής της καπιταλιστικής βαρβαρότητας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλάκου και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Παρακαλούμε και τους επόμενους ομιλητές για το ίδιο. Ξαναθυμίζω ότι είμαστε στο νούμερο ενενήντα έξι από σύνολο διακοσίων δεκατριών συναδέλφων. Έχουν μιλήσει μόνο δύο Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Δεν έχουν μιλήσει οι Αρχηγοί. Είναι κρίμα κάποιοι συνάδελφοί μας να μην μπορέσουν να μιλήσουν στο τέλος, επειδή κάποιοι άλλοι καταχρώνται τον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Μπαράν Μπουρχνάν από το Κίνημα Αλλαγής.

ΜΠΑΡΑΝ ΜΠΟΥΡΧΑΝ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι σημερινές πολιτικές εξελίξεις μας υποχρεώνουν να δημοσιοποιήσουμε με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την αγωνία μας, αλλά ταυτόχρονα και τις προτάσεις μας για την αποτροπή μίας μείζονος κοινωνικής και εθνικής περιπέτειας στην οποία οδηγούμαστε με την ψήφιση του εργασιακού νομοσχεδίου που επιχειρεί να θεσμοθετήσει η Κυβέρνηση.

Αδύναμη να αντιμετωπίσει τις αυξημένες ανάγκες των πολιτών και τις σύγχρονες προκλήσεις προβαίνει με τον πλέον χειριστό τρόπο στη διευθέτηση των εργασιακών ζητημάτων, υπονομεύοντας για ακόμη μία φορά τα δίκαια των πολλών εξυπηρετώντας τα θέλω των εργοδοτών. Για άλλη μια φορά φανερώνεται πως η Κυβέρνηση αυτή δεν έχει αίσθηση του σφυγμού του μέσου Έλληνα και της μέσης Ελληνίδας.

Με το εν λόγω νομοσχέδιο, η καυτή πατάτα μετατίθεται στα χέρια του μέσου εργαζόμενου, ο οποίος έπεται από την οικονομική δυσχέρεια που έφερε η πανδημία θα πρέπει να αναλάβει και τον ρόλο του διαπραγματευτή για να κατοχυρώσει εκ νέου τα δικαιώματά του που με τεράστιους αγώνες και κόπο πάλεψε να τα διατηρήσει.

Ο δόθεν εκσυγχρονισμός της αγοράς εργασίας καμουφλάρει τα αντεργατικά μέτρα χωρίς να εξασφαλίζει τις κατάλληλες συνθήκες για αξιοπρεπή εργασία, αλλά και για υγιή επιχειρηματικότητα. Δεν προβλέπεται καμμία μέριμνα για τους νέους, κανένα ολοκληρωμένο σχέδιο που να εξασφαλίζει τις συνθήκες του μέλλοντος.

Αντίθετα, τι κάνει η Κυβέρνηση; Σαρώνει τα πάντα στον βωμό της υποτιθέμενης ανταγωνιστικότητας της οικονομίας. Πώς; Πρώτον με την κατάργηση του οκταώρου, δεύτερον, του δικαιώματος στην απεργία, τρίτον, της προστασίας από την απόλυση και του δικαιώματος των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Αποκαλύπτεται έτσι και η εμμονή της Κυβέρνησης ότι οι συλλογικές διαπραγματεύσεις εμποδίζουν την ανάπτυξη. Αν όντως η ανάπτυξη, αγαπητοί συνάδελφοι, γίνει στις πλάτες του λαού με πλήρη ασυδοσία των ισχυρών και εκμετάλλευση των αδυνάμων να μας λείπει.

Ειλικρινά, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί εν μέσω κρίσης να έρχεται η διευθέτηση του εργασιακού. Είναι λάθος το χρονικό σημείο. Ο εργαζόμενος είναι ο ανίσχυρος λόγω της ανάγκης του για εργασία, ιδιαίτερα εν μέσω έκτακτων συνθηκών και από την άλλη, έχουμε μια Κυβέρνηση που αρνείται πεισματικά να αυξήσει τον κατώτατο μισθό, που δίνει πλέον την ευχέρεια στον εργοδότη να βάζει τον εργαζόμενο να δουλεύει παραπάνω για να πάρει ρεπό, αλλά όχι να αυξήσει το πενιχρό εισόδημά του με πληρωμή υπερωριών.

Στον αντίποδα όλων αυτών ξεκάθαρη είναι η πρόταση του Κι-

νήματος Αλλαγής για αύξηση του κατώτατου μισθού. Η ατομική σύμβαση θα συμβάλει φυσικά σε μια ακόμη πιο ευέλικτη χρήση των νέων φθηνότερων υπερωριών και θα εξυπηρετήσει κυρίως τις πολυεθνικές εταιρείες στη χώρα μας, διατηρώντας το μεγαλύτερο ποσοστό του προσωπικού του σε κύρια εργασία και φυσικά χωρίς συνδικαλιστική εκπροσώπηση.

Δυστυχώς, έχουμε μεγάλο ακόμη δρόμο μπροστά μας και πολλές θα είναι οι δυσκολίες που θα προκύψουν στην οικονομία αλλά και στην κοινωνία μόλις αρχίσουν να αποσύρονται τα μέτρα στήριξης της Κυβέρνησης. Πολλές μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, που τώρα επιβιώνουν βασιζόμενες στα έκτακτα μέτρα στήριξης, έχετε αναρωτηθεί, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, πώς θα ανταπεξέλθουν την επόμενη ημέρα; Ποιες θα είναι οι συνέπειες για τις επιχειρήσεις αυτές και για τους εργαζόμενους σε αυτές με τη λήξη των μέτρων στήριξης; Ξεκάθαρα, λοιπόν, η επακόλουθη κρίση λόγω κορωνοϊού θα έχει την υπογραφή της σημερινής Κυβέρνησης.

Όλα αυτά τα προβλήματα έχουν πλέον οδηγήσει τη χώρα μας σε μια καταπορητική πορεία που φαίνεται να είναι μη αναστρέψιμη. Οι πολίτες, έχοντας θορυβηθεί από την ψυχρολουσία των μέτρων και του νέου αντεργατικού και αυταρχικού εργασιακού νομοσχεδίου, έδειξαν με τον πιο ισχυρό τρόπο, με τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις και τη μαζική τους συμμετοχή σε όλες τις μεγάλες πόλεις της χώρας, το πώς πραγματικά αισθάνεται ο κόσμος της εργασίας.

Είναι αυτόνοτο για τη δημοκρατική παράταξη, για το ΠΑΣΟΚ ότι ο συνδικαλισμός ήταν, είναι και θα είναι ο πυλώνας των εργασιακών δικαιωμάτων και κατ' επέκταση της δημοκρατίας. Η παράταξή μας ήταν, είναι και θα είναι εκείνη που μάχεται για τους εργαζόμενους, που θα δημιουργεί τις συνθήκες για δίκαιη κατανομή, ίσα δικαιώματα και βελτίωση της ποιότητας της ζωής τους. Αυτό για το οποίο εμείς αγωνιζόμαστε είναι εργαζόμενοι με δικαιώματα, με αξιοπρέπεια και ψηλά το κεφάλι.

Κυρίες Υπουργέ, έχω υπάρξει και εγώ και από την πλευρά των εργαζόμενων και από την πλευρά του εργοδότη. Λυπάμαι πολύ αλλά ένα τέτοιο αυταρχικό και αντιδημοκρατικό νομοσχέδιο δεν θα μπορούσα ποτέ να το ψηφίσω.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κύριο συνάδελφο και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μανούσος Βολουδάκης.

Για να γνωρίζετε τους επόμενους τρεις, τέσσερις: Μετά τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής ο κ. Σκανδαλίδης, ο κ. Ιωάννης Γκιόλας από τον ΣΥΡΙΖΑ και στη συνέχεια ο κ. Σταύρος Καλογιάννης από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ο Πρόεδρος κ. Βούτσης.

Κυρίες συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΝΟΥΣΟΣ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν μπω στην ουσία του νομοσχεδίου, πριν μπω στο κύριο μέρος του νομοσχεδίου, θέλω να αναφερθώ σύντομα σε μια τροπολογία που έχω καταθέσει, η οποία αφορά μια ειδική κατηγορία εργαζομένων τους εργαζόμενους στην Αμερικανική Ναυτική Ευκολία της Σούδας, οι οποίοι ως σήμερα στερούνται μια σειρά ευεργετημάτων, δεν εμπίπτουν ούτε στην κατηγορία του δημοσίου ούτε στην κατηγορία του ιδιωτικού τομέα και υπάρχει κίνδυνος αν μείνουν δύο σημεία του το πεδίο εφαρμογής ως έχει να συνεχίσουν να έχουν το πρόβλημα αυτό.

Ποιο είναι αυτό το πρόβλημα; Θα το πω όπως περιγράφεται σε αυτό το νομοσχέδιο. Στα άρθρα 25 και 33 όπου ορίζεται το πεδίο εφαρμογής των νέων ευνοϊκών ρυθμίσεων για άδειες γονικές, πατρότητας κ.λπ., προσδιορίζεται ότι απορούν τους απασχολούμενους στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Οι συγκεκριμένοι εργαζόμενοι είναι μια ειδική κατηγορία γιατί προσλαμβάνονται μεν από το ελληνικό δημόσιο, από την Πολεμική Αεροπορία συγκεκριμένα, όμως, δεν απασχολούνται στο ελληνικό δημόσιο με την αυστηρή έννοια του όρου, απασχολούνται στην αμερικανική βάση. Αυτό τους έχει μέχρι τώρα στερήσει τις

άδειες μητρότητας και τις σχετικές παροχές του ΟΑΕΔ, ενώ έχουν τα δικαιώματα των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα κατά τα άλλα, αλλά έχουν τελικά λιγότερα από τα δικαιώματα των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα.

Αυτή την τροπολογία έχω καταθέσει και σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, να την κάνετε δεκτή. Ξέρω ότι επί της αρχής την βλέπετε θετικά, θέλω να πιστεύω ότι ως τη λήξη της συζήτησης θα έχουν διευθετηθεί τα τεχνικά θέματα ώστε να γίνει δεκτή.

Μπαίνω τώρα στο κύριο μέρος του νομοσχεδίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πάντα ο πολιτικός διάλογος, ειδικά για θέματα μεγάλα, μπορεί να προκαλεί κάποια σύγχυση σε όποιον το παρακολουθεί και δεν είναι μέσα στα πράγματα και δεν έχει το χρόνο να διαβάσει ένα νομοσχέδιο, ας πούμε. Αλλά ειλικρινά, δεν θυμάμαι ποτέ ο θόρυβος που δημιουργείται να έχει τόσο μεγάλη απόσταση από αυτό που είναι η πραγματικότητα. Η μέρα με τη νύχτα είναι η αντιπολιτευτική επιχειρηματολογία με την ουσία του κειμένου το οποίο συζητούμε σήμερα.

Να αναφέρω έτσι επιγραμματικά κάποιες από τις διατάξεις, οι οποίες έχουν περάσει και στο ντούκου στο διάλογο, δεν ασχολούμαστε και πολύ και είναι, όμως, πολύ σημαντικές και δεν μπορώ να φανταστώ ποιος μπορεί να είναι ο αντίλογος σε αυτές.

Το δικαίωμα στην ηλεκτρονική αποσύνδεση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Από τότε που υπάρχει κινητό τηλέφωνο και e-mail για πολλούς εργαζομένους έχει καταργηθεί το ωράριο. Τι γινόταν μέχρι σήμερα για αυτό; Τίποτα. Τι προέβλεπε η νομοθεσία για αυτό; Τίποτα. Ο εργαζόμενος μπορούσε να δουλεύει πρακτικά όλη μέρα. Πρώτη φορά υπάρχει ρύθμιση που λέει ότι «όχι, εκτός του ωραρίου ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αποσυνδεθεί».

Δεύτερο ζήτημα, στο οποίο θα έπρεπε να μην υπάρχει αντίλογος: Έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια οι περιφέρειες πλατφόρμες εργασίας, στις οποίες εργάζονται τα παιδιά των ντελβερι, κούριερς κ.λπ.. Με κάποια κενά του νόμου οι άνθρωποι αυτοί απασχολούνται σήμερα ως συνεργάτες, ως συνεταίροι των μεγάλων αυτών εταιρειών. Είναι πραγματικά συνεταίροι; Όχι, βέβαια, το παιδί με το μηχανάκι συνεταίρος. Το αντιμετωπίζουμε μέχρι τώρα η νομοθεσία αυτό; Όχι, πρώτη φορά αντιμετωπίζεται. Ποιος το αναφέρει; Τι λέει η Αριστερά που κόπτεται για τον κόσμο της εργασίας και κυρίως τι κάνετε, ειδικά οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, τεσσεράμισι χρόνια για αυτά τα δυο βασικά ζητήματα, την ηλεκτρονική αποσύνδεση και τους εργαζομένους στις πλατφόρμες; Δεν είναι του κορωνοϊού η ιστορία ή της πανδημίας, μπορεί να έγιναν πιο ορατά όλα στην πανδημία, αλλά ούτε το κινητό και το e-mail υπάρχει από την πανδημία ούτε οι εργαζόμενοι στις πλατφόρμες που ορίζονται ως συνεργάτες.

Υπάρχουν και άλλα που είναι μόνο θετικά: Η άδεια πατρότητας και οι λοιπές γονεϊκές άδειες, η απαγόρευση απόλυσης του νέου πατέρα. Αυτά δεν είναι μόνο ότι ενισχύουν την οικογένεια καθαυτή, τη δυνατότητα του ανθρώπου να κάνει οικογένεια και να ζήσει μια οικογενειακή ομαλή ζωή, αυτά αίρουν και διακρίσεις εις βάρος των γυναικών, γιατί ως σήμερα κάποιοι εργοδότες απέφευγαν να προσλαμβάνουν γυναικές γιατί δεν μπορούσαν να τις απολύσουν αν μείνουν έγκυες. Το ίδιο θα συμβαίνει από δω και πέρα με τους πατέρες, οι οποίοι δεν θα μπορούν να απολυθούν. Αυτή είναι μια στην πράξη άρση των διακρίσεων εις βάρος των γυναικών και είναι και στην πράξη ενίσχυση της οικογένειας που είναι απαραίτητη εν όψει του δημογραφικού προβλήματος. Εμείς βλέπετε δεν είμαστε από αυτούς που λένε «δεν χρειάζεται να κάνετε κάτι για το δημογραφικό, έρχονται μετανάστες», εμείς θέλουμε να γεννιούνται περισσότερα Ελληνόπουλα.

Η ψηφιακή κάρτα εργασίας; Τι ζητούσε η ΓΣΕΕ τόσα χρόνια. Γιατί δεν έγινε ποτέ; Έτσι θα ελέγχονται και οι υπερωρίες, έτσι θα μπορεί να ελέγχονται αποτελεσματικότερα οι εργοδότες γι' αυτό που θα γίνεται με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας για την οποία έχει περισσέψει υποκρισία. Εδώ είναι πραγματικά που έχει γίνει η μέρα νύχτα. Εδώ έχει γίνει ένας τρομερός διαγωνισμός κλισέ. Τα ακούσαμε όλα. Ακούσαμε για τον εργασιακό μεσαίωνα, ακούσαμε τη γαλέρα, ακούσαμε το έκτρωμα.

Όλα αυτά αναρωτιέμαι, δεν έχετε κουραστεί να τα λέτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Όσα χρόνια είμαι στην πολιτική, νομίζω, ότι τα ακούω αρκετές φορές κάθε μήνα από την Αριστερά. Τι είναι, λοιπόν, αυτή η διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Η δυνα-

τότητα του εργαζομένου, για παράδειγμα, για κάποιο διάστημα, με δική του αίτηση, με δικό του αίτημα, να εργάζεται αντί για πέντε ημέρες επί οκτώ, τέσσερις ημέρες επί δέκα. Έχετε ρωτήσει πολλούς εργαζομένους στον ιδιωτικό τομέα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ειδικά του ΣΥΡΙΖΑ, εάν το θέλουν αυτό; Ξέρετε ότι στην πράξη πολλοί, έτσι κι αλλιώς, δουλεύουν δεκάωρα σήμερα και επειδή δεν υπάρχει σήμερα ψηφιακή κάρτα εργασίας δεν ελέγχεται αυτό; Ξέρετε ότι έτσι θα κερδίσουν 20% στους χρόνους μετακίνησής τους κάθε εβδομάδα και τι έχετε να πείτε εσείς γι' αυτό; Ότι θα πληρώνεται η εργασία με ρεπό.

Αυτό είναι καθαρή πολιτική απάτη, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σαράντα ώρες δούλεψε με το πενήνήμερο οκτάωρο ο εργαζόμενος, σαράντα ώρες θα δουλεύει με το τετραήμερο δεκάωρο, εάν το θελήσει και θα πληρώνεται σαράντα ώρες στη μία περίπτωση, σαράντα ώρες στην άλλη, με όλα τα άλλα ωφελήματα τα οποία αναφέραμε. Αυτό δεν μπορείτε να το αποκρύψετε.

(Στο σημείο αυτό χτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό μόνο, κυρίες Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέει το σύνθημά σας ανάμεσα στα άλλα κλισέ και τους μπακαλιάρους που λένε οι δημοσιογράφοι, είδαμε και ένα καινούργιο σύνθημα: ότι μόνο τα ρολόγια δουλεύουν ασταμάτητα. Λάθος, εγώ ξέρω ένα ρολόι που έχει σταματήσει. Το δικό σας ρολόι, ο δικός σας χρόνος έχει σταματήσει στη δεκαετία του 1980, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκεί που οι εργατοπατέρες των ΔΕΚΟ τους οποίους στηρίζετε, οι οποίοι ενδεχομένως, πραγματικά, έχουν λόγους να αντιδρούν, εκεί που τότε αυτοί κατηύθυναν την ελληνική πολιτεία, αλλά αυτή η εποχή έχει περάσει ανεπιστρεπτί.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Μπούρας): Και εμείς ευχαριστούμε για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κώστας Σκανδαλίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρίες Πρόεδρε.

Είναι δεύτερη φορά που ακούω μία αναφορά, μετά την κ. Μπακογιάννη, από τον προηγούμενο συνάδελφο, για τη δεκαετία του 1980 και τον εργατοπατερισμό και τα ξεπερασμένα. Θέλω να πω ότι ο εργατοπατερισμός στην Ελλάδα πέθανε μαζί με τον Μακρή και τον Θεοδώρου. Από την αλήστου μνήμης Δεξιά που κυβερνούσε τη χώρα και διέλυε κάθε θεσμό. Έ, όχι και τη δημοκρατία που ήρθε το 1980 και το 1981 να τη βγάλετε τώρα ότι και ήταν και παρελθόν και ξεπερασμένη. Εξάλλου εγώ δεν νοστάλγησα ποτέ τη δεκαετία του 1980. Ιστορικά τη σημειώνω και μιλάω πολύ θετικά για τις αλλαγές που πρέπει να γίνουν από εδώ και πέρα και για εκείνα τα νομοσχέδια που ήταν πράγματι εμβληματικά. Μη διαστρεβλώνετε, λοιπόν, αυτά που λέμε.

Θα ξεκινήσω με μία μικρή αναφορά σε κάτι που είπα χθες για την ένσταση αντισυνταγματικότητας. Μέσα από το σχέδιο νόμου καταφέρντε καίριο πλήγμα στο δικαίωμα στην εργασία και την απασχόληση που δεν αποτελεί πλέον επιλογή του πολίτη, αλλά του εργοδότη, όταν αυτός μπορεί να του το αφαιρέσει οποιαδήποτε στιγμή και για οποιονδήποτε αυθαίρετο λόγο. Καίριο πλήγμα στο δικαίωμα στη συλλογική διεκδίκηση και εκπροσώπηση των εργαζομένων, όταν τους αφαιρείται κάθε δυνατότητα συλλογικής διαπραγμάτευσης. Καίριο πλήγμα στο δικαίωμα στην προσωπική διαχείριση του ελεύθερου χρόνου, όταν η οργάνωση του ελεύθερου χρόνου του εξαρτάται αποκλειστικά από τις ορέξεις και τα συμφέροντα της επιχείρησης.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ο νόμος σας προσβάλλει το δικαίωμα στην αξιοπρέπεια, γενικότερα και στην αξιοπρεπή διαβίωση κάθε εργαζομένου.

Άκουσα χθες τον κ. Χατζηδάκη να υπερασπίζεται με πάθος και με επιχειρήματα τον νόμο του και μέσα μου σκεφτόμουν –επειδή καταλαβαίνω τι λέει ο νόμος, δεν είμαι χθεσινός– ότι με αυτά που προτείνετε και θέλετε ετισθελικά να επιβάλλετε, με ευκολία μπορεί να διακρίνει κάποιος την ενδόμυχη πίστη και προσωπική σας πεποίθηση. Μια χαρά θα ήταν η ζωή της Κυβέρνησής μας, χωρίς αναχρονιστικά συνδικάτα, χωρίς ανεπιθύμητα οκτάωρα, χωρίς

αντεθνικά δικαιώματα απεργίας, άρα και χωρίς την ηθική απαξία να βαραίνει τους απεργοσπάστες, χωρίς Κυριακή αργία και φυσικά χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας που είναι τόσο αντιπαραγωγικές.

Ο καθένας μόνος του. Αυτό είναι το σωστό για την Κυβέρνησή σας. Αυτό είναι και το μεταρρυθμιστικό σας όραμα. Αποκαλείτε μεταρρύθμιση για τα καλά που θα μας βρουν, αν υποκύψουμε στο παιδονομικό σας κάλεσμα, αποκαλείτε αντιμεταρρυθμιστές όσους αντιστέκονται σ' αυτήν την ιδεοληψία σας, σε όσους επιμένουν ότι τα συνδικάτα δεν είναι θεσμός τεμπέληδων, το απεργιακό δικαίωμα δεν είναι κοινωνική στάση, οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας δεν είναι αναχρονισμός.

Η συγκυρία, δυστυχώς, για να διαφωνήσω με τους φίλους από την άλλη Αντιπολίτευση σας ευνοεί. Εκμεταλλεύεστε την αδυναμία να βγουν στον δρόμο μέσα στις καταθλιπτικές συνθήκες της πανδημίας εκατοντάδες, χιλιάδες εργαζομένων. Εκμεταλλεύεστε την ολιγάρκεια των συνδικαλιστικών ηγεσιών που νοιώθουν ικανοποιημένες με την παρουσία μερικών χιλιάδων, που έστω και στη σημερινή συγκυρία είναι πράγματι επιτυχία. Εκμεταλλεύεστε την αδυναμία των θεσμικών οργάνων να ξεπεράσουν τις μάχες χαρακμάτων, να αμύνονται μόνο για τα κεκτημένα και να σας δίνουν το δικαίωμα να χτυπήσετε τη δήθεν γάγγραινα του διεκδικητισμού, καταργώντας, όμως, στην ουσία όλα τα δικαιώματα.

Συγκυριακά πάντοτε στο λεγόμενο δημόσιο αίσθημα εναντίον του κακώς εννοούμενου συνδικαλισμού πατάτε σε αυτό το δημόσιο αίσθημα. Βάζετε στο στόχαστρο κάθε συλλογική δράση. Αποθεώνετε τον παθητικό ιδιώτη. Απεχθάνεστε τον συμμετοχο πολίτη που παρεισφρύει στις δουλειές σας, που είναι πώς θα μοιράσετε την πλούσια πίττα που σας έλαχε, ποιοι θα κερδίσουν από τη διάλυση της αγοράς εργασίας, πώς θα οδηγήσετε στην κινεζοποίηση των εργαζομένων. Αγνοείτε, όμως, έναν κανόνα χωρίς εξαίρεση στην πολιτική. Τίποτε πιο εφήμερο και πιο προσωρινό δεν υπάρχει από τον θρόνο που κάθεται ο Ξέρξης στο όρος Αιγάλεω, ατενίζοντας θριαμβικά τη Ναυμαχία της Σαλαμίνας και περιφρονώντας τα ξύλινα τείχη του Θεμιστοκλή.

Αναρωτηθήκατε ποτέ κύριοι Υπουργοί της Κυβέρνησης ή μάλλον διερωτήθηκε ο Υπουργός στην επιτροπή εάν είμαστε έτοιμοι να καταψηφίσουμε τα μέτρα για τις δεκατέσσερις ημέρες άδειας πατρότητας, για τις πληρωμένες από τον ΟΑΕΔ γονικές άδειες, για την αντιμετώπιση της βίας και τη σεξουαλική παρενόχληση στην αγορά εργασίας, για τα θετικά μέτρα για τους εργατοτεχνίτες και τα υπόλοιπα δεκαέξι που διανείμετε στον Τύπο, στα είκοσι θετικά μέτρα που περιέχει το νομοσχέδιο.

Προφανώς δεν θα το καταψηφίσουμε, αλλά δεν θα επιτρέψουμε για τις λίγες παραχωρήσεις στάχτη στα μάτια που οι περισσότερες είναι εφαρμογή ευρωπαϊκών οδηγιών να βάλετε φωτιά στο σπίτι της εργασίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ας έρθουμε, λοιπόν, στο αγαπημένο σας θέμα που προσπαθείτε να εγγράψετε στον θυρεό της παράταξής σας, να βαφτίζετε μεταρρύθμιση κάθε νομοσχέδιο, κάθε πολιτική σας, κάθε πράξη σας, ενώ σχεδόν όλες οι θεσμικές σας πρωτοβουλίες κινούνται στο όριο της αντιμεταρρύθμισης.

Με τη σημερινή σας πρωτοβουλία ξεπεράσατε τα εσκαμμένα. Πρόκειται για μία ολοκληρωμένη αντιμεταρρύθμιση που την υπογορεύει βαθιά η συντηρητική σας ταυτότητα και που αποκαλύπτει το πραγματικό πρόσωπο της εξουσίας που ασκείτε. Είναι μία θεσμική αντιμεταρρύθμιση γιατί αποδιαιρρώνει και περιθωριοποιεί κρίσιμους για τη θεσμική συγκρότηση της δημοκρατίας, θεσμούς. Τα συνδικάτα και όλες οι μορφές συλλογικής εκπροσώπησης των πολιτών είναι μαζί με το Κοινοβούλιο και την αυτοδιοίκηση τα βάθρα της δημοκρατίας. Στην αυτοδιοίκηση γνωρίσαμε τον αντιμεταρρυθμιστικό σας οίστρο πριν από λίγες ημέρες, σήμερα πήραν σειρά τα συνδικάτα. Είναι μία κοινωνική αντιμεταρρύθμιση, γιατί μετατρέπει σε πραγματική ζούγκλα τον χώρο της εργασίας. Ο εργαζόμενος στέκεται μόνος και αδύναμος μπροστά στον εργοδότη, απολύεται ελεύθερα και αν τους φύγει στη διαιτησία και δικαιωθεί, δεν επαναπροσλαμβάνεται, κατά κανόνα. Οι επιχειρήσεις θα γεμίσουν μπλοκάκια με ανασφάλιστους εργαζόμενους να δουλεύουν ατέλειωτες ώρες, να πληρώνονται με ελάχιστες υπερωρίες, να τους κλέβουν τον ελεύθερο χρόνο τους.

Είναι, όμως, και μία παραγωγική μεταρρύθμιση γιατί η ανασφάλεια στον χώρο της εργασίας, η συνακόλουθη μείωση του εισοδήματος των εργαζομένων αποδυναμώνουν αισθητά την παραγωγικότητα της εργασίας σε βάρος της εθνικής προσπάθειας για παραγωγική ανασύνταξη.

Εσείς πιστεύετε ότι η ανάπτυξη θα έρθει με προεδρικά διατάγματα, εμείς πιστεύουμε ότι η ανάπτυξη θα έρθει με έναν δημοκρατικό προγραμματισμό που όλες οι παραγωγικές δυνάμεις του τόπου έχουν συμμετοχή στις αποφάσεις και στην υλοποίηση των αποφάσεων που αφορούν την περιοχή τους, την περιφέρειά τους, την πατρίδα μας. Είναι μία ουσιαστική διαφορά!

Τέλος και το κυριότερο, είναι μια πολιτική και ιδεολογική αντιμεταρρύθμιση, γιατί ανατρέπει δραματικά κάθε ισορροπία ανάμεσα στο ατομικό και το συλλογικό, ανάμεσα στον παθητικό ιδιώτη και στο συμμετοχο πολίτη. Η ουσιαστική κατάργηση κάθε συλλογικής διαπραγμάτευσης και η μονοσήμαντη μετατροπή της ατομικής σχέσης αποκαλύπτει το πρόσωπο μιας νεοδεξιάς εξουσίας, που στο όνομα της κρίσης και της εξέλιξης προσπαθεί να σφραγίσει τη νέα εποχή. Όσο και αν προσπαθείτε να μας αποδείξετε ότι έτσι συμβαίνει παντού στην Ευρώπη, απέχει η πολιτική σας από το ευρωπαϊκό κεκτημένο παρασάγγας. Μακάρι να φέρνατε έναν νόμο ουσιαστικά μετά από όλη αυτή τη δωδεκαετία της κρίσης, που θα επανέφερε το ευρωπαϊκό κεκτημένο σε όλες τις όψεις της εργασίας και των σχέσεων εργασίας που υπάρχουν στην Ευρώπη. Μακάρι. Και, εν πάση περιπτώσει, αν μέχρι τώρα είχατε την autarkia του μονόδρομου για το συντηρητικό σας μοντέλο, η διδυμη κρίση και η πολιτεία του Biden δείχνουν άλλο δρόμο από το δικό σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι προοδευτικές δυνάμεις τόσο απέναντι στο νεοσυντηρητισμό όσο και απέναντι στον τυχοδιωκτικό λαϊκισμό κάθε μορφής, αριστερό ή δεξιό, δεν μπορούν να κρύψουν το πρόσωπο μπροστά στις τεκτονικές αλλαγές που συντελούνται. Δεν μπορούν απεγνωσμένα να μάχονται στην οπισθοφυλακή των γεγονότων και στα οδοφράγματα, για να μην περάσουν οι αντιδραστικές πολιτικές, ενώ ο κόσμος κινείται με διαστημική ταχύτητα. Δεν μπορούν να μείνουν στο Σικάγο, το οποίο πάντοτε θα τιμούμε όσο ζούμε, και στις κατακτήσεις του. Οφείλουν να σχεδιάσουν ένα νέο Σικάγο.

Η αλλαγή στην Αμερική άναψε μια σπίθα. Δεν λέω ότι είναι φωτιά ακόμα. Μπορεί να γίνει με τη γιγαντιαία αύξηση των δημοσίων επενδύσεων, την ανασυγκρότηση του κοινωνικού κράτους, την αναδιανομή τη γενναία με τον διπλασιασμό σχεδόν του ελάχιστου μισθού, την προστασία της ζωής στον πλανήτη και όλα τα άλλα που έχουν σχέση με τον κρατικό προϋπολογισμό που εμφανισε ο Biden στο Αμερικανικό Κογκρέσο.

Για αυτό το νέο Σικάγο ένα είναι σίγουρο. Αυτή τη φορά θα γίνει με όρους δημοκρατίας και όχι με όρους ένοπλης εξέγερσης. Καμιά προοδευτική προοπτική δεν μπορεί να ευδοκιμήσει με τον εργαζόμενο στη γωνία και τον πολίτη στη θέση του παθητικού ιδιώτη. Καμιά προοδευτική προοπτική δεν μπορεί να υπάρξει χωρίς ανατροπή της παντοδύναμης σχέσης, της σύμφυσης και της διαπλοκής πολιτικής και οικονομικής εξουσίας σε παγκόσμιο και σε εθνικό επίπεδο. Καμιά προοδευτική προοπτική δεν είναι νοητή χωρίς ανασυγκρότηση και εδραίωση σε νέα βάση των αντιπροσωπευτικών και δημοκρατικών θεσμών, χωρίς μια πραγματικά νέα δημοκρατία, όχι σαν αυτή που μας κυβερνά.

Η εποχή που ανατέλλει, αγαπητοί συνάδελφοι, ασφαλώς θα αφήσει πίσω της ξεπερασμένα δόγματα, μορφές, πρακτικές. Όμως, το στοιχείο είναι αν θα είναι ξανά μια εποχή αναγέννησης και ανθρωπισμού ή μια εποχή βαρβαρότητας και καταστροφής. Και σε αυτό το στοιχείο διαχρονικοί θεσμοί θα αλλάξουν ρότα, θα αλλάξουν δομή, θα αλλάξουν πρακτικές και στόχους. Δεν θα πεθάνουν, όμως, γιατί ζουν μέσα από τη συλλογική ιστορική μνήμη και με τη νέα μορφή τους υπακούουν στη σύγχρονη ανάγκη. Εξάλλου, αυτή είναι η ετυμολογία του όρου «αναγέννηση»: Θάνατος και γέννηση μαζί, μέσα από την ιστορική μνήμη μιας καινούργιας πραγματικότητας σε όφελος των λαών και των πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Σκανδαλίδη και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, ο κ. Γιάννης Γκιόλας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνησή σας φέρνει το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας. Ποιος, αλήθεια, θα μας προστατέψει από τους προσπάτες; Μπακαλάκος πριν τέσσερις δεκαετίες. Η Κυβέρνησή μας με αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, καταργεί και σαρώνει δικαιώματα και κατακτήσεις εργαζομένων πολλών ετών. Ακυρώνονται πλέον δια νόμου το οκτώωρο, η αμειβόμενη υπερωρία, το δικαίωμα στην απεργία, η συνδικαλιστική δράση, η συλλογική διαπραγμάτευση και οι συλλογικές συμβάσεις.

Ήταν τόσο ομαδικό το σφυροκόπημα του νόμου-εκτρώματος, που για πρώτη φορά συνέκλιναν στις συγκροτημένες τοποθετήσεις και αντιρρήσεις τους σχεδόν το σύνολο των συλλογικών φορέων που παρενέβησαν με τις τοποθετήσεις τους στην ακρόαση των φορέων στη Βουλή. Απαντες, πλην Λακεδαιμονίων. Και εννοώ τον ΣΕΒ. Συνέκλιναν όλοι οι φορείς με τις ογκώδεις και δυναμικές κινητοποιήσεις που έγιναν την περασμένη Πέμπτη στην Αθήνα, τη Θεσσαλονίκη και σε όλες τις μικρές και μεγάλες πόλεις της χώρας, με αναμονή και για την επαύριον, για την αυριανή.

Ήταν αυτή τη φορά όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης που καταδίκασαν το εκτρωματικό σας νομοσχέδιο. Συνταυτίστηκαν, όμως, και οι εκπρόσωποι φορέων, που μάλλον δεν περιμένετε την αντίδρασή τους. Συνταυτίστηκαν η ΓΣΕΒΕΕ, η Πανελλήνια Ομοσπονδία Λογιστών, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, η ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων, εσχάτως και έξι πρώην Υπουργοί και Βουλευτές σας, της κεντροδεξιάς παράταξης. Προκάλεσαν, λοιπόν, την έντονη αμηχανία και τον έκδηλο εκνευρισμό του κυρίου Υπουργού, που τον εξέφρασε με ειρωνικές και απαξιωτικές επιθέσεις κατά του κόσμου της εργασίας, στοχοποιώντας βέβαια τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ήσαν όλοι αυτοί υποκινούμενοι από τον ΣΥΡΙΖΑ, κύριε και κυρία Υπουργέ; Γιατί όλοι συλλήβδην αντιμάχονται το σύνολο σχεδόν των καταπληκτικών, εκσυγχρονιστικών και μεταρρυθμιστικών ρυθμίσεων και διευθετήσεών σας; Η μόνη απάντησή είναι, διότι πίσω από τις ελκυστικές λέξεις κρύβονται επιμελώς οι εκτρωματικές αντεργατικές παρεμβάσεις σας. Όπως και στο παρελθόν μας είχατε συνηθίσει, μας το σερβίρετε με έναν -ας τον πούμε έτσι- εύηχο προσδιορισμό. Όπως λέγατε, επί παραδείγματι, σύμφωνο δημοσιονομικής προσαρμογής εννοώντας βέβαια τη λιτότητα, έτσι και τώρα ονοματίζετε το δεκάωρο ως διευθέτηση του ημερήσιου χρόνου εργασίας. Τι ωραία δόκιμη έκφραση! Βέβαια, υπό κάποιες συνθήκες μπορεί να «ξεχειλώσει» και να φτάσει μέχρι και τις δεκατριές ώρες.

Είναι γνωστή η απάντησή σας. Οι εργαζόμενοι θα αμειφθούν με ρεπό ή θα απασχολούνται δέκα ώρες επί τέσσερις ημέρες, ώστε να τους μείνει η Παρασκευή για να κάνουν τις δουλειές τους, να ασχοληθούν με τα παιδιά τους ή να πάνε στο γιατρό, διότι εσχάτως ακούστηκε και αυτό το τραγικό. Τόσο ωμά, τόσο κυνικά. Δηλαδή, θα ζουν μόνο για να δουλεύουν και ας έχουν και μια ημέρα για να διευθετήσουν και τις προσωπικές τους υποχρεώσεις.

Το οκτώ ώρες εργασία, οκτώ ώρες ανάπαυση και οκτώ ώρες αναψυχή, πολιτιστικές δραστηριότητες, προσωπικά ενδιαφέροντα, δεν υπάρχει. Πιστεύαμε ότι αποτελούσε κεκτημένο από το 1886 στο Σικάγο. Το τόσο μακρινό των εκατόν είκοσι πέντε ετών φτάνει να συζητείται και να γίνεται αντικείμενο διαμάχης σήμερα. Με άλλα λόγια, μας επιστρέφετε στον εργασιακό μεσαίωνα!

Για πρώτη φορά καθιερώνεται με αίτημα -ας διαβαστεί η εντολή του εργοδότη- αναγκαστική άδεια του εργαζόμενου, ο οποίος θα τίθεται ουσιαστικά σε διαθεσιμότητα σε περιόδους κατά τις οποίες η επιχείρηση έχει χαμηλή παραγωγικότητα. Μέχρι τώρα, αντίστοιχη δυνατότητα υπήρχε μόνο κατόπιν αιτήματος του εργαζόμενου.

Και για να μην πλήττουν και τεμπελιάζουν οι εργαζόμενοι, την περίοδο έντασης των εργασιών της επιχείρησης ιδού και η αύξηση των υπερωριών, όπου ξεθεώνοντάς τους τούς φορτώνετε από ενενήντα έξι και εκατόν είκοσι ώρες σε εκατόν πενήντα, συνολικά σε ετήσια βάση, με χορήγηση όμως μειωμένης προσαύξησης και ξεκάθαρη μείωση των αποδοχών τους.

Τρία σε ένα υπέρ της εργοδοσίας! Ξεθώμα των εργαζομένων, χαμηλότερες αποδοχές και έμμεσο όφελος από τη μη πρόσληψη του αναγκαίου επιπρόσθετου προσωπικού. Μετά, μιλάμε για brain drain, μιλάμε για ανεργία!

(Στο σημείο αυτό τον Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ**)

Και επειδή θα έχουν ξεκουραστεί πολύ με τα υποχρεωτικά ρεπό, έρχεται ως αντιστάθμισμα και η επιβολή κυριακάτικης υποχρεωτικής εργασίας -μην καθόμαστε!- σε ένα σωρό δραστηριότητες που δεν έχει κανένα νόημα, ούτε υπάρχει απαραίτητη ανάγκη να μην ισχύσει η κυριακάτικη αργία. Φαρμακαποθήκες, ταχυδρομικές υπηρεσίες, κούριερ, logistics, data centers, ακόμα και παραγωγή έτοιμου σκυροδέματος, λατομεία και ακολουθεί ένας μακρύς κατάλογος πλήρους απελευθέρωσης για την εργοδοσία και σκλαβιάς του Σαββατοκύριακου για τους εργαζόμενους.

Να μην παραλείψουμε και το περιβόητο «σπαστό» ωράριο, όπου η ελαστικότητα θα εξυπηρετεί τις επιχειρήσεις, αλλά θα μετατρέψει τους εργαζόμενους σε λάστιχο. Δούλεψε τέσσερις ώρες το πρωί, ξανά τέσσερις ώρες το απόγευμα ή το βράδυ, έχει και τον χρόνο σου να μεταφερθείς από το σπίτι σου προς την επιχείρηση και πάει ολόκληρη η ημέρα. Η εργασία, όμως, δίνει χαρά και ζωή. Τι θέλετε, δηλαδή, αναψυχή και διασκέδασεις; Δεν κάνετε τον σταυρό σας που έχετε δουλειά; Ένας στρατός ανέργων υπάρχει εκεί απ' έξω.

Γνωστές κουβέντες, τετριμμένες από μέρους σας. Είναι ή δεν είναι εκβιασμός αυτός; Απλώς, οι εργαζόμενοι πρέπει να βρίσκονται σε συνεχή ετοιμότητα εικοσιτετράωρη.

Όχι ότι θα αφήνατε και τον συνδικαλισμό απείρακτο. Στοχεύει να συρρικνωθούν και υπονομεύονται συλλογικά εργασιακά δικαιώματα, όπως η συλλογική διαπραγμάτευση και το ιερό δικαίωμα της απεργίας, καθώς και η προστασία της συνδικαλιστικής δράσης.

Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων καυτηρίασε ευθέως τα άρθρα που καθιερώνουν και φέρουν ακόμα περισσότερα βάρη και νομοθετικούς περιορισμούς στο συνταγματικό δικαίωμα στην απεργία, το οποίο, όπως επισημαίνει χαρακτηριστικά, καθίσταται κενό περιεχομένου, αφού με τους ήδη υπάρχοντες περιορισμούς το 90% των απεργιών, που έτσι και αλλιώς εκρίνοντο παράνομες και καταχρηστικές, με τον νόμο πια δεν θα υφίστανται.

Καταργείτε τον εμβληματικό και φιλεργατικό νόμο της χώρας, τον ν. 1264/1982. Στο δημόσιο, όπως επισήμανε η ΑΔΕΔΥ, ουσιαστικά απαγορεύεται η απεργία, αφού για πρώτη φορά, πέρα από το προσωπικό ασφαλείας, εφευρέθηκε το ένα τρίτο ελάχιστης εγγυημένης εργασίας, που βεβαίως αντιστοιχεί σε σαφώς υψηλότερο ποσοστό εργαζομένων. Ταυτόχρονα, παραπομπή στο μεσολαβητή, ο οποίος θα αποφασίσει, και η απεργία ωστόσο αναστέλλεται.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λιγότερο από ένα λεπτό θα χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε. Ευχαριστώ.

Δεν αναφέρθηκα στις πολλές ενστάσεις, που εγέρθηκαν από την έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Σε μία μόνο θέλω ιδιαίτερα να σταθώ και να επισημάνω. Αναφέρει τα ακόλουθα: «Στην επιστήμη του Εργατικού Δικαίου αμφισβητείται εν γένει η αυθεντικότητα των ατομικών συμφωνιών, λόγω ακριβώς της εξάρτησης του εργαζομένου από τον εργοδότη». Δεν πρέπει να είναι κανείς νομικός, για να καταλάβει το αυτονόητο, ποιος είναι ο ισχυρός που μπορεί να επιβάλει τους όρους του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω. Ο κ. Μητσοτάκης έλεγε προ μηνός από το Πόρτο να έχουμε περισσότερες και καλύτερες δουλειές, λιγότερες ανισότητες, καλύτερες συνθήκες εργασίας μέχρι που εισηγήθηκε αυτό το νομοσχέδιο, κάνοντας το μαύρο-άσπρο και εμπαίζοντας τον κόσμο της εργασίας και τους εργαζόμενους. Το όχημα που επιλέξατε, τόσο ο Πρωθυπουργός της Κυβέρνησης όσο και ο Υπουργός της εργοδοσίας, είναι η πλήρης αποδοχή συνέχισης της πολιτικής των μνημονίων, αυτή τη φορά με απόλυτη ιδιοκτησία ιδεολογική και πολιτική.

Αύριο θα είναι μία δύσκολη μέρα. Δεν θα είναι, όμως, η τελευταία για τους λαϊκούς αγώνες. Θα μας βρείτε μπροστά σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σταύρος Καλογιάννης. Μετά, θα μιλήσουν ο κ. Βούτσος, ο κ. Πουλάς, ο κ. Λαζαρίδης και στη συνέχεια θα πάρει τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, ο κ. Σκουρλέτης.

Κύριε Καλογιάννη, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε το σχέδιο νόμου για την προστασία της εργασίας στις συνθήκες που έχουν δημιουργηθεί στην ψηφιακή εποχή μας και μετά την πανδημία του COVID-19.

Πρόκειται για μία ευρεία νομοθετική παρέμβαση, η οποία συνδυάζει ρυθμίσεις, που αφορούν διεθνείς υποχρεώσεις της χώρας και την ενσωμάτωση ευρωπαϊκής οδηγίας, στην κατεύθυνση εκσυγχρονισμού ουσιαστικών ρυθμίσεων του ατομικού και συλλογικού Εργατικού Δικαίου.

Μεταξύ άλλων, με το σχέδιο νόμου κυρώνονται δύο συμβάσεις της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την ασφάλεια και υγεία και για την εξάλειψη της βίας στην εργασία. Ενσωματώνεται, επίσης, η σημαντική οδηγία για ισορροπία μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής.

Το Υπουργείο Εργασίας επιχειρεί να αντιμετωπίσει προβλήματα των εργαζομένων, αδικίες που υφίστανται οι νέοι και οι γυναίκες, καθώς και αναχρονιστικές εργασιακές ρυθμίσεις, μετά τις καταπιεστικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί στον χώρο της απασχόλησης στην ψηφιακή εποχή.

Με το σχέδιο νόμου προστατεύονται το οκτάωρο και το πενθήμερο, καταπολεμώνται η μαύρη εργασία και οι αδήλωτες υπερωρίες.

Θεσμοθετείται η ψηφιακή κάρτα εργασίας, η οποία συνδέεται με το πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ», έτσι ώστε να μπορεί να ελέγχεται ανά πάσα στιγμή εάν υπάρχουν υπερβάσεις στο ωράριο κάθε εργαζόμενου. Αυτό αποτρέπει, πράγματι, μια καινοτομία στον έλεγχο της αδήλωτης και υποδηλωμένης εργασίας.

Κατοχυρώνονται, επίσης, δικαιώματα για τους άνδρες εργαζομένους, όπως είναι η άδεια πατρότητας και προστατεύονται όσοι εργαζόμενοι με νέες μορφές απασχόλησης, όπως η τηλεργασία και οι ψηφιακές πλατφόρμες.

Βασικότερες τομές του νομοσχεδίου, που συζητάμε στο συνδικαλιστικό δίκαιο είναι η λήψη μέτρων για διαφάνεια στον συνδικαλισμό, η εισαγωγή της αστικής ευθύνης για συνδικαλιστές οι οποίοι ενώ απεργούν εμποδίζουν όσους δεν μετέχουν στην απεργία να εργαστούν, ο ορισμός ενός ελάχιστου ποσοστού - της τάξεως του 33%- εγγυημένης υπηρεσίας κατά τη διάρκεια απεργιών για την κοινή ωφέλεια, για την προστασία -προφανώς- του κοινωνικού συνόλου, όπως συμβαίνει σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.

Σε ό,τι αφορά το ωράριο, επί της ουσίας δεν υπάρχουν αλλαγές στα θέματα, που αφορούν το οκτάωρο, το πενθήμερο, τις σαράντα ώρες εργασίας την εβδομάδα, σε σχέση με το μέχρι σήμερα ισχύον καθεστώς, παρά τις προσπάθειες και τις υπερβολές -επιτρέψτε μου να πω- πολλών να πείσουν για το αντίθετο.

Εισάγονται ρυθμίσεις στο πλαίσιο διευθέτησης του χρόνου εργασίας, η κατοχύρωση και αύξηση των υπερωριών σε εκατόν πενήντα ώρες τον χρόνο με παράλληλη εξίσωση στη βιομηχανία και σε λοιπούς κλάδους, ακριβώς όπως ισχύει στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Το νομοσχέδιο προβλέπει, επίσης, τη σύσταση ανεξάρτητης αρχής επιθεώρησης εργασίας στη θέση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας με λειτουργική ανεξαρτησία και οικονομική αυτοτέλεια. Με αυτή τη ρύθμιση το Υπουργείο αποσκοπεί στον αποκλεισμό ενδεχόμενων πολιτικών παρεμβάσεων στον έλεγχο της αγοράς εργασίας.

Σχετικά με την ισορροπία της επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής, με το σχέδιο νόμου εισάγονται θετικές ρυθμίσεις. Προβλέπονται δεκατέσσερις ημέρες άδεια πατρότητας -έναντι δέκα σήμερα- προστασία του νέου πατέρα κατά της απόλυσης για έξι μήνες από τη γέννηση του τέκνου, γονική άδεια τεσσάρων

μηνών για τους δύο γονείς και μάλιστα για πρώτη φορά με επιδότηση επί δύο μήνες.

Για την αντιμετώπιση της βίας στο σχέδιο νόμου προβλέπεται διεύρυνση προστασίας και σε βία και σε απλή παρενόχληση.

Σε ό,τι αφορά την τηλεργασία, η οποία έχει πλέον μπει για τα καλά στη ζωή μας και προφανώς ήρθε για να μείνει, εφαρμόζεται μετά από συμφωνία μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών. Οι τηλεεργαζόμενοι έχουν τα ίδια ακριβώς δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους εργαζόμενους εντός των εγκαταστάσεων μιας επιχείρησης.

Άκουσα με προσοχή τους εισηγητές και πολλούς συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Πολλοί εξ αυτών επικαλέστηκαν τον ν.1264/1982 περί «εκδημοκρατισμού του συνδικαλιστικού κινήματος», ο οποίος, βεβαίως, τροποποιείται με το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου.

Ορθώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκσυγχρονίζεται αυτός ο νόμος. Είναι κοσμογονικές οι αλλαγές οι οποίες έχουν επέλθει στον τομέα της εργασίας -και όχι μόνο- τις τελευταίες δεκαετίες.

Εν κατακλείδι, το νομοσχέδιο επιχειρεί ένα σημαντικό βήμα μπροστά με την προσαρμογή του στις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές, όπως είναι η ενίσχυση των γονικών αδειών, οι υπερωρίες, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η τηλεργασία, με τον εκσυγχρονισμό του Εργατικού Δικαίου, την αποκατάσταση αδικιών, την κατάργηση αναχρονιστικών ρυθμίσεων.

Αναφέρω ενδεικτικά την τροποποίηση ρύθμισης του 1920, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που αφορά τις διακρίσεις μεταξύ υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών.

Παράλληλα, εισάγονται ρυθμίσεις για διαφάνεια στον συνδικαλισμό και μέτρα τα οποία προστατεύουν τόσο το δικαίωμα στην απεργία όσο, βεβαίως και το κοινωνικό σύνολο από αντίστοιχες καταχρήσεις.

Επιγραμματικά, θα έλεγα ότι το σχέδιο νόμου εξυπηρετεί ανάγκες της εργασίας στην ψηφιακή οργάνωση της κοινωνίας μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Και το Προεδρείο σας ευχαριστεί, κύριε Καλογιάννη, ακριβώς on time.

Προχωράμε, λοιπόν. Ο κ. Βούτσος είναι εδώ, ωραία. Όπως γνωρίζετε, οι πρώην Πρόεδροι της Βουλής έχουν λίγο ηυξημένο χρόνο, οπότε να μην δείτε τον χρόνο και αρχίσετε να ρωτάτε.

Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρία Συρεγγέλα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου πριν να ξεκινήσω να επαναφέρω στη δημόσια συζήτηση το πάρα πολύ σοβαρό ζήτημα της ρύθμισης, της διευθέτησης και της αποπληρωμής των χρεών των κομμάτων του Κοινοβουλίου, το οποίο έχει ανακύψει και μάλιστα μέσα σε συνθήκες κρίσης. Δεν θα υποκαταστήσω τον Πρόεδρο του κόμματός, που ήθελε να θέσει την ερώτηση και δεν ήρθε για να απαντήσει ο Πρωθυπουργός την Παρασκευή στην ανάπτυξη αυτής της ερώτησης. Θα επισημάνω ότι ήταν λάθος και ήταν πρόκληση -θα έλεγα- το ότι δεν δόθηκε η ευκαιρία στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να κοινολογήσει, να δημοσιοποιήσει αυτό το κορυφαίο ζήτημα, διότι αφορά εκατοντάδες εκατομμύρια.

Θέτω αυτό το ζήτημα για να καλέσω όλα τα κόμματα -και βεβαίως, πρώτα από όλα και το κυβερνών κόμμα- να φέρουν στην Ολομέλεια και να υπερψηφίσουμε όλοι μαζί την πρόταση νόμου, που κατετέθη από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία ή και άλλες προτάσεις και προσεγγίσεις, αν υπάρχουν, από τα άλλα κόμματα, έτσι ώστε διαφανώς και βλέποντας προς το μέλλον να ξέρει η ελληνική κοινωνία, που τώρα υφίσταται ό,τι υφίσταται -και όχι μόνο από το πτωχευτικό, αλλά και από τις δύο κρίσεις που έχουν οδηγήσει σε πολλαπλές φτωχοποιήσεις- το πως τα πολιτικά κόμματα και δη τα κυβερνητικά κόμματα χειρίζονται, διαχειρίζονται, ή δεν χειρίζονται και υπονομεύουν τη γενικότερη εθνική προσπάθεια πάνω στο κρίσιμο ζήτημα της οικονομίας μέσω των απλήρωτων δανείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω, εκτιμώ ότι είστε Υπουργοί μίας Κυβέρνησης συντηρητικής αναδίπλωσης και ότι

αυτό δεν τιμά ούτε τη ρητορική σας ούτε καν τις προγραμματικές σας δηλώσεις, διότι μέσα στην πανδημία και αξιοποιώντας εμμονικά, εκμεταλλευόμενοι τις συνθήκες της πανδημίας, φέρνετε σήμερα την κορωνίδα νεοφιλελεύθερων μεταρρυθμίσεων - «αντιμεταρρυθμίσεις» τις έχουμε πει- σε όλα τα βασικά των δημοκρατικών κεκτημένων της Μεταπολίτευσης, τοπική αυτοδιοίκηση. Μίλησε προηγούμενα και ο κ. Σκανδαλίδης για το πτωχευτικό, για το εθνικό σύστημα υγείας, για την παιδεία, για τις συνταγματικές προβλέψεις και εγγυήσεις για το συνέρχασθαι και συνεταιρίζεσθαι.

Είστε μία Κυβέρνηση που συνειδητά, εμμονικά και με κορωνίδα το αντεργατικό νομοσχέδιο θέλετε η χώρα αντί να πάει δυναμικά προς τα μπρος μετά από αυτές τις επάλληλες κρίσεις να πάει προς τα πίσω, να συντηρητικοποιηθεί, να χαϊδεύει τις πλέον συντηρητικές απόψεις, που μέσα στην πανδημία έρχονται στην επιφάνεια μέσα από τον φόβο του κόσμου, αλλά κυρίως να εκπληρώσει γραμμάτια, κυρίως να ικανοποιήσει μεγάλα συμφέροντα.

Και δεν είναι τυχαίο -και το συνδέω και συνδέεται επί της ουσίας- και το ζήτημα, που αφορά τη συμπεριφορά σας, την ιδεολογία σας, τις απόψεις σας σε σχέση με τις γυναίκες, που είναι από τις πλέον πληττόμενες κατηγορίες προφανέστατα μαζί και με τους νέους μέσα σε αυτές τις πολλαπλές κρίσεις.

Μόλις πριν από λίγες μέρες είχαμε συζητήσει για το νομοσχέδιο για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια. Μέχρι προχθές υπήρχε αυτό το περίφημο συνέδριο για την υπογεννητικότητα και την αναπαραγωγική αυτονομία όπως ονομαζόταν. Είναι σαφές ότι υπάρχει βαριά κυβερνητική ευθύνη για τις συμμετοχές και για την οργάνωση αυτού του συνεδρίου. Η άτακτη υποχώρηση μετά τα όσα γράφτηκαν στο διαδίκτυο -περί αυτού πρόκειται- δεν σας περιποιεί τιμή και δεν αφαιρεί καμμία ψηφίδα από το παζλ μιας γενικότερης συντηρητικής αντίληψης και σε αυτόν τον κρίσιμο τομέα. Αυτό είχε καταδειχθεί άλλωστε και από την αποδυνάμωση της Γενικής Γραμματείας Ισότητας και πλέον της σύμπτωσης με τα δημογραφικά, με την οικογένεια, με ένα συμπόλημα εννοιών και αναγκών και πολιτικών που πρέπει να ασκηθούν για πολλαπλά ζητήματα τα οποία προφανώς είναι σε αντίστιξη και σε αντιδιαστολή με τη συνέχιση ενός δυναμικού, ρωμαλέου κινήματος και στις μέρες μας για την πραγματική ισότητα.

Οι κοινωνικές οδηγίες, που έρχονται και τα άλλα τα οποία εμπεριέχονται σε σειρά άρθρων του νομοσχεδίου, οι οποίες έχουν χαιρετιστεί, μήπως μένουν γράμμα χωρίς πνεύμα και χωρίς πεδίο υλοποίησης; Σκεφτείτε το. Η συρρίκνωση των εγγυήσεων και των ελέγχων, που έρχονται μαζί με το υπόλοιπο νομοσχέδιο, τα σπατάλη ώρα στις ελαστικές σχέσεις, η κυριακάτικη εργασία, πόσο βοηθάνε την οικογένεια, τις γυναίκες για την παρουσία τους μέσα στην αγορά εργασίας, για την ισοτιμία τους στις αμοιβές, στα ωράρια, για τη δυνατότητα που έχουν άντρες και γυναίκες στον οικογενειακό προγραμματισμό; Είναι έννοιες και πολιτικές, που αντιφάσκουν πασίδηλα υπέρ των εργοδοτών, υπέρ των μεγάλων συμφερόντων. Γι' αυτό σας λέω ότι είστε μέλη μιας Κυβέρνησης συντηρητικής αναδίπλωσης.

Πρέπει να είμαστε πάρα πολύ σαφείς, διότι υπάρχουν ιδεολογικά και πολιτικά ζητήματα τα οποία μπαίνουν στη συζήτησή μας. Είναι απόλυτα ανήθικη ιστορικά η εξομοίωση δυνατοτήτων, ευκαιριών, εγγυήσεων ανάμεσα στους εργαζόμενους και στους εργοδότες. Γιατί την αποτολμάτε;

Αν γινόταν στις επιτροπές μέσα στους φορείς να κληθούν από όλα τα κόμματα νέοι άνθρωποι χωρίς κομματική ταυτότητα, οι οποίοι μέσα στην πανδημία -κι έχουμε τέτοιες εξομολογήσεις όλες και όλοι- προσπάθησαν να βρουν δουλειά ή ήταν εργαζόμενοι, τι θα σας φέρνανε στην ακρόαση των φορέων; Το γνωρίζετε όλοι! Γιατί σιωπούμε μέσα σε αυτήν την Αίθουσα; Το τι εκβιασμός έπεσε, το τι αυθαιρεσία υπήρξε, το τι απολύσεις ορατές ή κάτω από το τραπέζι υπήρξαν, το τι συρρίκνωση δικαιωμάτων, το τι αβεβαιότητα μέσα στη νεολαία ή και στους παλαιότερους εργαζόμενους υπήρξε αυτούς τους μήνες, είναι άνευ προηγουμένου. Το γνωρίζετε πάρα πολύ καλά! Είναι στο πνεύμο της πραγματικής οικονομίας, ακόμα και για τις μικρές οικονομικές επιχειρήσεις, τους μικρομεσαίους, κ.λπ.. Αυτή είναι η κατάσταση. Θεραπεύεται από αυτό το νομοσχέδιο;

Αντί να αντιληφθείτε τα διδάγματα της πανδημίας, τα οποία είναι πολλαπλά και διεθνώς συζητούνται, τα οποία προφανώς συνηγορούν υπέρ της άποψης για ενίσχυση, για στήριξη με επιπλέον εγγυήσεις, με ελέγχους, με αύξηση των αμοιβών, με αύξηση των δυνατοτήτων στη δουλειά, με μεγαλύτερη δυνατότητα για να καταπολεμηθεί η ανεργία, αντ' αυτού αμέσως ή εμμέσως -διότι αναλύθηκαν αυτά και από την κ. Ξενογιαννακοπούλου και από τους άλλους εισηγητές- προωθείτε και ευνοείτε την ανεργία, ευνοείτε την καθήλωση και τη μείωση των αμοιβών και των μισθών και βεβαίως αφήνετε έξω, βγάζετε το «πέπλο» των οποίων γλίσχρων εγγυήσεων και των ελέγχων που υπήρχαν, που θα μπορούσαν να ήταν ένα αποκούμπι για τον απλό εργαζόμενο ενώπιον του εργοδότη. Αυτό κάνετε. Αυτά είναι τα δικά σας διδάγματα από την πανδημία.

Δεν ρωτήσαμε, λοιπόν, τα παιδιά κι ερχόμαστε εδώ και λέμε για το δικαίωμα της εργασίας. Άκουσα τον συνάδελφο εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας να λέει για το balance, που πρέπει να μπει ανάμεσα στο δικαίωμα της εργασίας και της απεργίας. Είναι δυνατόν; Το δικαίωμα της εργασίας και συνταγματικά και νομοθετικά και ιστορικά προφανώς υπάρχει και πρέπει να κατοχυρώνεται και να στηρίζεται απέναντι στην ανεργία, απέναντι σε αυτούς οι οποίοι είναι τα εμπόδια για την εργασία και τη συμμετοχή στην παραγωγική διαδικασία. Δεν είναι απέναντι στην ανεργία και στην διεκδίκηση μέσω και της απεργίας για καλύτερους όρους ζωής. Πουθενά δεν ακούστηκε αυτό. Αυτό είναι ένα κλασικό επιχείρημα της απεργοσπασίας, είναι ένα κλασικό επιχείρημα κοινωνικού αυτοματισμού.

Επίσης, επαναφέρετε το απίθανο ιδεοληπτικό επιχείρημα -μια προσήλωση έχετε- που οδηγεί τελικά σε υπερεκμετάλλευση και σε υπερκέρδη ότι -τάχατες μου- οι ελαστικές μορφές, η μείωση των αμοιβών, η δυνατότητα να απολύει κανείς, βοηθάνε τις επενδύσεις, βοηθάνε τον επενδυτή, βοηθάνε την ανάπτυξη.

Ιστορικά, ακόμα και στο πικ προ πανδημίας και προ οικονομικής κρίσης του νεοφιλελευθερισμού παγκοσμίως μέσα στα όρια της παγκοσμιοποίησης, πουθενά δεν καταδείχθηκε η αλήθεια αυτού του επιχειρήματος. Αντίθετα είναι το κλείσιμο του ματιού σε συμφέροντα για υπερεκμετάλλευση και για επιπλέον κέρδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι σαφές ότι έχετε εξαπολύσει έναν πόλεμο εναντίον της εργασίας. Κηρύξατε τον πόλεμο εναντίον της εργασίας και πιστεύω και εργαζόμενα όλοι και θα εργαστούν και οι εργαζόμενοι και οι άνεργοι ή κοινωνία για να χάσετε αυτόν τον πόλεμο. Οι ίδιες οι κατευθύνσεις και οι δεσμεύσεις στο Ταμείο Ανάκαμψης δείχνουν ότι πάμε για νέες και οξυμένες ανισότητες και πάμε για μία μεροληπτική απολύτως πολιτική υπέρ αυτών οι οποίοι κέρδισαν ή κερδοσκοπήσαν ή εν πάση περιπτώσει, δεν έχασαν μέσα στις δύο επάλληλες κρίσεις.

Επί της ουσίας πουθενά δεν έχετε τη μέριμνα για τον μικροδανειολήπτη, για την ανεργία, για την ίδια την εργασία και τη στήριξη της, για μία παραγωγική ανάπτυξη με συμμετοχή των εργαζομένων και υπέρ των εργαζομένων. Αντίθετα σαφέστατα θέλετε να οδηγήσετε τη χώρα σε αυτό που, επίσης, αναφέρθηκε και από την εισηγήτρια μας, σε μια ειδική οικονομική ζώνη μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, θέλω να πω σαφέστατα ότι και με το σημερινό νομοσχέδιο, το σημερινό διάβημα το οποίο κάνετε που είναι πολιτικό, ιδεολογικό, κοινωνικό διάβημα απέναντι στην εργασία, αναδεικνύεται περισσότερο από κάθε άλλη φορά η ανάγκη για εναλλακτική προοδευτική διακυβέρνηση, για να ηττηθούν αυτές οι πολιτικές και να ηττηθεί και η διακυβέρνηση της νέας δεξιάς.

Εμείς από την πλευρά μας κάνουμε πρόκληση και πρόσκληση σε όλους τους κοινωνικούς φορείς, στα συνδικάτα, ιδιαίτερα στη νεολαία, σε νέες δυνάμεις και σε μια νέα δυναμική που πρέπει να υπάρξει, στα επιστημονικά σωματεία, στις επαγγελματικές ενώσεις, στα κόμματα του ευρύτερου προοδευτικού δημοκρατικού τόξου, στην ίδια την κοινωνία να συνεγερθούν, να συναποτελέσουν και να συναποτελέσουμε μέσα από όρους διαφάνειας, αγώνα και πάλης για να ηττηθούν αυτές οι πολιτικές, το νέο συνασπισμό κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, που προσδοκούμε να έχει ραχοκοκαλιά τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία, έτσι ώστε όσο το δυνατόν πιο γρήγορα, όχι μόνο να ηττηθούν στην

πράξη αυτές τις πολιτικές, αλλά να ανοίξει μια νέα σελίδα πραγματικών προοδευτικών μεταρρυθμίσεων και προοδευτικής διακυβέρνησης στη χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο τώρα έχει ο συνάδελφος από το Κίνημα Αλλαγής κ. Ανδρέας Πουλάς.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΟΥΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι νομοθετικές παρεμβάσεις για την εργασία τόσο σε ευρωπαϊκό όσο και σε εθνικό επίπεδο έχουν ξεκινήσει από τις αρχές της δεκαετίας του '90 και το προτεινόμενο σχέδιο νόμου δεν αποτελεί έκπληξη. Δεν βρισκόμαστε μπροστά σε λανθασμένη μεταφορά Ενωσιακού Δικαίου ή κακότεχνη διατύπωση, αλλά σε μία συνειδητή επιλογή: ολοένα και μεγαλύτερη απομείωση εργασιακών δικαιωμάτων, με κατάργηση προστατευτικών νομοθετικών ρυθμίσεων και θέσπιση περιορισμών, που ακυρώνουν συνταγματικές διατάξεις προς όφελος της ευελιξίας και της μεγαλύτερης κερδοφορίας των επιχειρήσεων.

Ένα νομοσχέδιο της Κυβέρνησής σας για τη ρύθμιση της αγοράς εργασίας ήταν αρκετό για να βγάλει τον κόσμο και την κοινωνία στους δρόμους.

Παρ' ότι προσπαθήσατε να εκβιάσετε την κοινοβουλευτική συναίνεση στριμώνοντας στα εκατόν είκοσι εννέα άρθρα του δύο ευρωπαϊκές οδηγίες για τη βία και για την παρενόχληση στην αγορά εργασίας και για την επέκταση των γονικών αδειών, που θα έπρεπε να είχαν ενσωματωθεί στο Εθνικό μας Δίκαιο εδώ και καιρό, δεν πετύχατε τον στόχο σας. Και αυτό διότι οι εργασιακές ρυθμίσεις δικής σας εμπνεύσεως, που είναι και ο πυρήνας του νομοσχεδίου, βρίσκονται μακριά από τις ανάγκες των εργαζομένων, μακριά από την πρακτική που εφαρμόζεται στα ανεπτυγμένα ευρωπαϊκά κράτη και μακριά από τις πραγματικές απαιτήσεις της αγοράς. Σας θυμίζω ότι η μεγαλύτερη οικονομική ανάπτυξη εμφανίζεται σε οικονομίες με ισχυρά συνδικάτα και απαρτία εργασιακά δικαιώματα.

Τις ρυθμίσεις αυτές τις φέρνετε προς συζήτηση σήμερα, που θεωρείτε ότι οι συγκυρίες σας ευνοούν, τώρα που η οικονομία πάλι ξεκινάει και προσπαθούν οι επιχειρηματίες και οι εργαζόμενοι να μειώσουν τη ζημιά που τους προκάλεσαν ο εγκλεισμός και οι αναστολές εργασίας. Η πραγματικότητα είναι ότι οι ρυθμίσεις που εισάγετε, ταιριάζουν σε αποικιοκρατικά καθεστώτα, σε υποανάπτυκτες οικονομίες και σε παρωχημένες εποχές. Χαραποιούν μόνο την κακώς εννοούμενη επιχειρηματικότητα, της αρπαχτής.

Το χρέος, όμως, μιας κυβέρνησης, που ευαγγελίζεται την ανοικοδόμηση της οικονομίας, είναι να υπηρετήσει εκείνο το μοντέλο ανάπτυξης που βασίζεται σε καθαρούς και σταθερούς κανόνες και όχι να ευνοείται η αసుδοσία και η εκμετάλλευση. Εσείς ευλογείτε κάθε εργοδοτική υπερβολή, όπως την αύξηση του ωραρίου λειτουργίας των σουπερμάρκετ μέχρι τις 22.30' καθημερινά, αλλά τη συστηματική και σκόπιμη παραβίαση του ωραρίου των εργαζομένων που, λόγω πανδημίας, εργάζονται υπερωριακά από το σπίτι τους χωρίς επιπλέον αμοιβή. Και ας μην απαντήσετε ότι εισάγετε την ψηφιακή κάρτα εργασίας, γιατί η εφαρμογή της θα είναι πιλοτική και, μάλιστα, μετά το 2022, κλείνοντας το μάτι σε εκείνους τους εργοδότες, που ως μόνιμοι παραβάτες του Εργατικού Δικαίου δεν καταλαβαίνουν ούτε από ωράρια, αλλά ούτε και από υπερωρίες.

Την ίδια ώρα οι εργαζόμενοι που σήκωσαν ένα σημαντικό βάρος των συνεπειών της πανδημίας, ζουν με το φόβο και την ανασφάλεια για τη διατήρηση της εργασίας τους.

Επίσης, η μέθοδος της τηλεεργασίας που εφαρμόστηκε όλο αυτό το διάστημα, έχει επιπτώσεις τόσο στην ψυχική υγεία του εργαζομένου όσο και στις προσωπικές του σχέσεις και στην οικογενειακή του γαλήνη. Και μετά απορείτε για την υπογεννητικότητα, που ήρθε πρόσφατα με το πολύκροτο συνέδριο που τελικά αναβλήθηκε. Πώς περιμένετε να αυξηθούν οι γεννήσεις όταν ο μέσος όρος των εργαζομένων στην Ελλάδα είναι χαμηλά αμειβόμενοι, όταν η υψηλή φορολογία θερίζει, όταν τα ωράρια εργασίας είναι εξαντλητικά και όταν οι μητέρες-εργαζόμενες μετά την παρέλευση του χρονικού διαστήματος από τη γέννηση του παιδιού τους που τις προστατεύει ο νόμος, συχνά βλέπουν

την πόρτα της εξόδου από την εργασία τους;

Αντί προστασίας εσείς τι κάνετε; Υποβαθμίζετε το ΣΕΠΕ, μετατρέποντάς το σε ανεξάρτητη αρχή με διοίκηση επιλεγμένη από την εκάστοτε κυβέρνηση και συμβασιούχους υπαλλήλους, όπου όλοι μαζί θα υπηρετούν τις κυβερνητικές κατευθύνσεις και εντολές, με ανεξάρτητη αρχή που ποτέ δεν θα μπορέσει να αντικαταστήσει το κύρος και την αξιοπιστία και τη δουλειά που κάνει ένας δημόσιος φορέας.

Εσείς, όμως, αντί να ενισχύσετε το ΣΕΠΕ με προσωπικό, με μόνιμους υπαλλήλους νέα παιδιά με όρεξη για δουλειά, με μηχανογράφηση, με υποδομές, ρίχνετε την μπάλα στην εξέδρα αποπροσανατολίζοντας την κοινωνία ότι αυτό που έφταιγε για την αδυναμία του να ανταποκριθεί στο έργο του, ήταν ότι δεν είχε μετατραπεί σε ανεξάρτητη αρχή και όχι η εγκατάλειψή του και το σταδιακό «ξεδόντισμα» από υποδομές, προσωπικό και αρμοδιότητες.

Ενθαρρύνετε τις ελαστικές μορφές εργασίας, τη χορήγηση ρεπό αντί για μισθό, την αύξηση ωραρίου των μερικώς απασχολούμενων και επιτρέπετε στον εργοδότη να απαγορεύσει την πρόσβαση στην εργασία σε εκείνο τον εργαζόμενο, που έχει λάβει προειδοποίηση απόλυσης, μεταφέροντας το βάρος της απόδειξης από τον εργοδότη στον εργαζόμενο.

Για την αύξηση του κατώτατου μισθού ούτε μία κουβέντα, ούτε, όμως, και για την ικανοποίηση των αιτημάτων των υγειονομικών να ενταχθούν στα βαρέα και ανθυγιεινά. Μάλιστα, η επιτροπή για τα βαρέα και ανθυγιεινά έχει συνεδριάσει από το Σεπτέμβριο του 2020. Μέχρι τώρα τι γίνεται; Παντού κωλυσιεργία. Γιατί υπάρχει αυτή;

Τι βλέπουμε από την άλλη μεριά; Βλέπουμε τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Τι γίνεται εκεί; Αυξάνουν μισθούς προκειμένου να αυξηθεί η κατανάλωση και η ζήτηση μετά την πανδημία. Άλλη φιλοσοφία πού; Μέσα στην καρδιά του καπιταλισμού.

Είναι κρίμα που φέρνετε προς ψήφιση αυτό το απορρυθμιστικό και καθαρά ταξικό νομοσχέδιο, ενώ άλλα σοβαρά ζητήματα αρμοδιότητας του Υπουργείου σας παραπαλούν.

Τι γίνεται με τις συντάξεις; Η απονομή των συντάξεων που είναι; Πόσα χρόνια περιμένουν οι άνθρωποι; Τι κάνετε για αυτό το θέμα; Αυτό προέχει. Αυτά τα προβλήματα του ελληνικού λαού πρέπει να λύσουμε. Εδώ είναι το ζητούμενο.

Και πάλι προχωράτε σε ιδιωτικοποιήσεις παντού.

Κύριε Πρόεδρε, κλείνοντας θα πω το εξής: Η Κυβέρνηση εισάγει ένα νομοσχέδιο, που φανερώνει απροκάλυπτα τα τοξικά της σχέδια και την ταξική της κατεύθυνση. Δεν ανταποκρίνεται στις ανάγκες εργασίας, αλλά ούτε και της πραγματικής οικονομίας. Αποτελεί ξεκάθαρη ανταπόδοση των κομματικών σας γραμμάτων προς εκείνους, που σας στήριξαν για να κυβερνάτε σήμερα. Απάντηση στις ανάγκες της οικονομίας και της κοινωνίας είναι μόνο η δίκαιη αναδιανομή του πλούτου, η σταθερή εργασιακή νομοθεσία, ο έλεγχος των εργοδοτών και η εκ βάθρων αλλαγή εργασιακής και εργοδοτικής κουλτούρας. Αυτό το πέτυχε μόνο ένας: Ο Ανδρέας Παπανδρέου το 1981. Για αυτό ο λαός τον αγάπησε και τον μνημονεύει ακόμα και σήμερα, για την ελπίδα, για την προοπτική που έδωσε στον εργαζόμενο, στον εργάτη, στον αγρότη.

Ας μην υποτιμάτε, λοιπόν, τη νοημοσύνη των πολιτών. Κάποια στιγμή θα έρθει ο λογαριασμός και σε εσάς.

Κύριοι της Κυβέρνησης, κάνετε την επιλογή σας. Είστε οι άνθρωποι, που εξυπηρετείτε τα συμφέροντα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Καλείται στο Βήμα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Μακάριος Λαζαρίδης.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι επιλογές του σήμερα κρίνουν τον κόσμο του αύριο. Ιδιαίτερως κλισέ θα μου πείτε και θα συμφωνήσω. Και αυτό γιατί τον κόσμο του αύριο τον έχουν ήδη κρίνει οι επιλογές του χθες και θα έλεγα ότι τον έχουν καταδικάσει τόσο σε επίπεδο νοοτροπιών όσο και σε επίπεδο θεσμικής θωράκισης, γιατί κανείς από εσάς, που σήμερα προσχηματικά επαναστατείτε, δεν φρόντισε να λειτουργήσει πραγματικά φιλεργατικά.

Τι εννοώ; Εννοώ, πολύ απλά, ότι αναφορικά με τα εργασιακά εμείς, όχι εσείς, σήμερα προσθέτουμε φίλτρα προστασίας σε ένα ήδη στρεβλό και παραμορφωμένο εργασιακό περιβάλλον. Εμείς σήμερα, όχι εσείς, παρέχουμε τα όπλα στον εργαζόμενο προκειμένου να διασφαλίσουμε τα δικαιώματά του. Σήμερα όχι εσείς, αλλά η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, διά του Υπουργού Εργασίας Κωστή Χατζηδάκη, έρχεται ορθότατα να νομοθετήσει υπέρ της διασφάλισης του οκτώωρου και του πενθήμερου όταν ο μέσος όρος των ωρών εργασίας στον ιδιωτικό τομέα σήμερα είναι 10,3 ώρες έξι ημέρες την εβδομάδα. Και το κάνουμε χωρίς ιδεοληψίες και αναχρονισμούς, με μόνο γνώμονα τη ρεαλιστική προσαρμογή στην εργασιακή πραγματικότητα προς όφελος των εργαζομένων.

Εμείς δεν κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Το παρόν νομοσχέδιο δεν είναι καν κάποια κορυφαία θεσμική τομή. Είναι, όμως, μία γενναία προσπάθεια να προσαρμόσουμε και να επικαιροποιήσουμε τις συνθήκες υπέρ των εργαζομένων.

Για εσάς, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, είναι μία αφορμή για να κάνετε αυτό, που ξέρετε να κάνετε καλύτερα, να πείτε όχι σε όλα και έτσι να αποδείξετε περίτρανα για ακόμα μία φορά ενώπιον του ελληνικού λαού το αυταπόδεικτο, την απόλυτη ένδεια επιχειρημάτων, την παντελή έλλειψη προσαρμοστικότητας, την επίμονη ιδεοληπτική αγκύλωσή σας, την ενοχική ταύτιση και συμπόρευση με έναν συνδικαλισμό ζόμπι, την προσκόλλησή σας σε αιτήματα, συνθήματα και πρακτικές ακόμα και της πολύ μακρινής δεκαετίας του '80.

Το αρτηριοσκληρωτικό του πράγματος αποδείχτηκε περίτρανα όταν πριν καν διαβάσετε το κείμενο, του παρόντος σχεδίου νόμου, είχατε ήδη προαποφασίσει το τσιτάτο σας περί κατάργησης του οκτώωρου. Λοιπόν, για να τελειώνουμε με αυτήν τη σπέκουλα, η Κυβέρνηση όχι μόνο δεν καταργεί το οκτώωρο, αλλά αντίθετα θωρακίζει και βάζει τάξη στις συνθήκες αυθαιρεσίας, που παρατηρούνται στους χώρους εργασίας.

Ελάτε λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, να απαριθμήσουμε μαζί σε τι η καθεμιά και ο καθένας από εσάς θα πείτε όχι αύριο, Τετάρτη 16 Ιουνίου 2021. Θα πείτε όχι στην εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας εργασίας με την οποία αντιμετωπίζονται η μαύρη εργασία και οι αδήλωτες υπερωρίες, ψηφιακή κάρτα, που αποτελούσε μόνιμο και διαχρονικό αίτημα της ΓΣΕΕ. Θα πείτε όχι στην προστασία της ισορροπίας της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, που έρχεται μέσα από το δικαίωμα της αποσύνδεσης. Θα πείτε όχι στη θέσπιση νέων αδειών για τους γονείς και φροντιστές, όπως η άδεια δεκατεσσάρων ημερών για τους νέους πατέρες και η επιδοτούμενη από τον ΟΑΕΔ γονική άδεια και για τους δύο γονείς. Θα πείτε όχι στην αύξηση των υπερωριών σε εκατόν πενήντα. Θα πείτε όχι στην αναβάθμιση της επιθεώρησης εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή. Θα πείτε όχι στην αναβάθμιση του συστήματος «ΕΡΓΑΝΗ» με μείωση του διοικητικού φόρτου για τις επιχειρήσεις και βεβαίως διευκόλυνση των ελέγχων. Θα πείτε όχι στην κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την υγεία και ασφάλεια στην εργασία. Θα πείτε όχι στην εξίσωση των αποζημιώσεων των εργατοτεχνιτών με εκείνες των υπαλλήλων, πάγιο και διαχρονικό αίτημα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας. Θα πείτε όχι στη διεύρυνση της προστασίας των εργαζομένων από άκυρες απολύσεις και στη θέσπιση δυνατότητας επιπλέον τριπλάσιας αποζημίωσης αντί επαναπρόσληψης στις υπόλοιπες περιπτώσεις. Θα πείτε όχι στο τείχος προστασίας, που υψώνουμε για τις γυναίκες είτε απέναντι στα ποσοστά ανεργίας είτε απέναντι στην απειλή απόλυσης, που σχετίζεται με την αυθαιρεσία και την παρενόχληση. Θα πείτε όχι στην εμπέδωση όρων διαφάνειας και εξυγίανσης του συνδικαλιστικού κινήματος και ενίσχυσης της αντιπροσωπευτικότητας του με διευκόλυνση της συμμετοχής των εργαζομένων στις συνεδριάσεις και τις ψηφοφορίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μπορούσα να συνεχίσω για πολύ ακόμη, ό,τι και να πω, όμως, εσείς θα πείτε όχι. Εκτός πια και αν αλλάξετε γνώμη και αποφασίσετε να πείτε ναι σε ορισμένα από αυτά, ενώ ταυτόχρονα θα επιμένετε για πλήρη απόσυρση του σχεδίου νόμου.

Πέρα από την προφανώς σχιζοειδή αυτή προσέγγιση τρία πράγματα καθίστανται πασιφανή. Πρώτον, ότι εσείς λέτε ένα με-

γάλο ναι στην αδήλωτη εργασία, στη διαιώνιση των αδικιών της ανομίας και της αυθαιρεσίας. Δεύτερον, ότι χάνουμε ως πολιτεία ακόμα μια ευκαιρία να μιλήσουμε εθνικά για την πραγματική ατζέντα του εργασιακού που δεν είναι άλλη από το να μιλήσουμε και να δούμε από κοινού, αλλά όχι φοβικά, τις κατακλυσμικές μεταβολές στους όρους και τις συνθήκες εργασίας, που φέρνουν οι νέες τεχνολογίες, η τεχνητή νοημοσύνη, η ρομποτική, το ίντερνετ και τόσα άλλα, που βρίσκονται ήδη μαζί μας.

Και τρίτον και κυριότερο, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, ότι ενώ εγώ θα μπορώ να λέω στον Γιώργο από τη Λεκάνη, στον Θέμη από το Παλαιοχώρι και στον Γιάννη από τις Ελευθερές Καβάλας με περηφάνια για την προστασία, που η Κυβέρνηση τους παρέχει, εσείς θα αλληλοσυγχαίρεστε για μία ακόμα εκπλήρωση μίας «αγωνιστικής» υποχρέωσής σας, καθώς θα επιχειρήσετε να πουλήσετε ανεπιτυχώς τον εργασιακό μεσαίωνα, που δεν έρχεται. Κι αυτό δυστυχώς για εσάς θα γίνεται για ακόμα μία φορά ερήμην των εργαζομένων και των δικαιωμάτων τους και ασφαλώς και του ελληνικού λαού.

Υπερψηφίζω, βεβαίως, το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ευχαριστούμε, κύριε Λαζαρίδη.

Με δεδομένο ότι ο Υπουργός θα μιλήσει περίπου γύρω στις 12:30, ο κ. Σκουρλέτης ζήτησε να περιμένει να ακούσει τον Υπουργό, επομένως δεν τον εκφωνώ τώρα.

Καλώ στο Βήμα τον συνάδελφο από τον ΣΥΡΙΖΑ, τον κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτη και στην συνέχεια σειρά έχει ο κ. Βαρεμένος. Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΘΡΑΨΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μείνει στην ιστορία ως το μοναδικό που κατόρθωσε να συσπειρώσει απέναντι τη συντριπτική πλειοψηφία των εργαζομένων, σύσσωμη την Αντιπολίτευση και τους επιστημονικούς φορείς. Από τους τριάντα δύο εκπροσώπους που τοποθετήθηκαν στο νομοσχέδιο κατά τη διάρκεια της συζήτησης οι τριάντα τάχθηκαν κατά.

Δεν λες εύκολα ότι παρασύρθηκαν, όπως είπε ο εισηγητής σας, για τους εκπροσώπους των δικηγόρων. Το Οικονομικό Επιμελητήριο Ελλάδας κατά, η Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών Βιοτεχνών Ελλάδας, η οποία εκπροσωπεί μικρομεσαίες επιχειρήσεις, απασχολεί δηλαδή εργαζόμενους κατά. Η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων με ανακοίνωσή της επισημαίνει ότι το νομοσχέδιο κλονίζει τη συνταγματική ισορροπία ανάμεσα στο δικαίωμα της ιδιοκτησίας, στα μέσα παραγωγής και στην υποχρέωση του κράτους να μεριμνά για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου πληθυσμού. Η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, ο σύμβουλος του κράτους δηλαδή εκφράζει επιφυλάξεις και αντιρρήσεις για το νομοσχέδιο.

Ποιοι το υπερασπίζονται, όμως; Μονάχα εσείς, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, ο Σύνδεσμος Ελλήνων Βιομηχάνων και η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ξενοδόχων.

Εσείς, κύριε Υπουργέ, λιγότερο και περισσότερο ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας με φανατισμό στρέψατε την κριτική σας κυρίως στην Αριστερά και πρωτίστως στον ΣΥΡΙΖΑ και τα υπόλοιπα κόμματα. Γιατί, όμως, τόσο μένος ενάντια στον ΣΥΡΙΖΑ;

Γιατί η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ σε χρόνια αυστηρής δημοσιονομικής εποπτείας, εξαιτίας σας για να μην το ξεχνάμε, επανέφερε τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας, κατήργησε τον υποκατώτατο μισθό και αύξησε τον κατώτατο μισθό κατά 11,5%. Χάρη σ' αυτήν την αύξηση, να το ακούσουν όσοι μας παρακολουθούν, παίρνουν σήμερα το επίδομα των 534 ευρώ οι εργαζόμενοι που έχουν τεθεί σε αναστολή, διαφορετικά θα έπαιρναν 11,5% λιγότερα. Γιατί ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έκλεισε και άφησε ταμεία γεμάτα. Γιατί αποκάλυψε σκάνδαλα που εσείς ονομάζεται σκευωρίες. Γιατί τέλος ο ΣΥΡΙΖΑ στήριξε ανάμεσα στα τόσα άλλα και το ΕΣΥ που σήκωσε το βάρος της πανδημίας.

Γράφει ο κ. Μανώλης Κοττάκης, πιστεύω να τον ξέρετε: «Την ίδια εποχή προεκλογικώς, παρά το αρνητικό κλίμα που υπήρχε στην πολιτική κονίστρα για τον απύθ Σφακιανό, πρέπει να ομολογήσω ότι εντός του ΕΣΥ άκουγα από τους υγειονομικούς καλά λόγια για τους Πολάκη, Ξανθό, καθώς φέρεται ότι ανταποκρινό-

ταν στις εκκλήσεις τους και τους έλυναν προβλήματα». Θα το καταθέσω μετά στα Πρακτικά.

Να, λοιπόν, γιατί τα πυρά σας στο ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία. Τον φοβάστε, γιατί εσείς χωρίς τα συστημικά μέσα που χρυσοπληρώνετε δεν θα μπορούσατε να σταθείτε.

Αυτό το νομοσχέδιο θα μείνει στην ιστορία ως προσπάθεια αποδόμησης των εργασιακών σχέσεων και κατάργηση των εργασιακών δικαιωμάτων. Εσείς, κύριε Υπουργέ, λυπούμαι που θα το πω, θα μείνετε στην ιστορία ως Υπουργός Προστασίας των εργοδοτών κοινώς ως υπηρέτης αφεντάδων. Καθώς διάβαζα το νομοσχέδιο το μυαλό μου πήγαινε στη λέξη «φαμέγιο» για τους εργαζόμενους. Ο Γιάννης Δαμιλάς περιγράφει σε βιβλίο του τον «φαμέγιο» ως τον δούλο, τον υπηρέτη. Το βιβλίο παραπέμπει, βέβαια, στην εποχή των απόλυτων ταξικών διακρίσεων, την εποχή της καταπίεσης, της απουσίας κάθε δικαιώματος.

Το άρθρο 59 εισάγει τις ατομικές συμβάσεις και καταργεί τον κοινωνικό διάλογο. Ο χρόνος εργασίας θα ρυθμίζεται με ατομική σύμβαση με το πάνω χέρι να το έχει ο εργοδότης. «Τόσα και αν σου αρέσει» είναι η συνήθης απάντηση, που παίρνει κάποιος εργαζόμενος όταν ζητάει δουλειά.

Το νομοσχέδιο πλήττει την κοινωνική πλειοψηφία και όλους τους εργαζόμενους, πλήττει τους άνεργους καθώς ενθαρρύνει την υπερκμετάλλευση με μείωση αποδοχών των εργαζόμενων και αποτρέπει προσλήψεις. Πλήττει κατ' εξοχήν τη νέα γενιά, που καταδικάζεται σε ένα μέλλον φθηνής εργασίας και εργασιακής επισφάλειας χωρίς δικαιώματα και θα οδηγήσει σε περαιτέρω ενίσχυση του brain drain. Καταργεί το οκτάωρο και μειώνει τους μισθούς. Επιβάλλει τη δεκάωρη εργασία με μείωση αποδοχών, το σπαστό ωράριο, τη μερική απασχόληση και τον διπλασιασμό των φθηνών υπερωριών. Γιατί θέλετε να μετατρέψετε τη χώρα σε μια ειδική οικονομική ζώνη για χάρη των πολυεθνικών ομίλων.

Καταργείτε το ΣΕΠΕ και το μετατρέπετε από όργανο υπηρεσίας κοινωνικού χαρακτήρα σε μηχανισμό καθαρά εισπρακτικό. Αποποιείστε την πολιτική ευθύνη για τη λειτουργία του και την αναθέτετε σε έναν διορισμένο τεχνοκράτη. Στο Λασίθι, μία περιοχή με μεγάλο αριθμό εργαζομένων στον τουρισμό και την αγροτική οικονομία, το ΣΕΠΕ παρά την υποστελέχυσή του έπαιξε και παίζει σημαντικό ρόλο στην καταπολέμηση της αδήλωσης, υποδηλωμένης και ανασφάλιστης εργασίας και την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Αυτήν την εργοδοτική αυθαιρεσία εσείς με αυτό το νομοσχέδιο έρχεστε να τη νομιμοποιήσετε σε βάρος του εισοδήματος και την αξιοπρέπειας των εργαζόμενων.

Αυτό το τερατούργημα θα λειτουργήσει όπως θα λειτουργήσει μόνο για όσο είστε Κυβέρνηση. Αμέσως μετά θα καταργηθεί. Το στίγμα του όμως θα συνοδεύει εσάς και όσους το ψηφίσουν για πάντα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Εμμανουήλ Θραψανιώτης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Βαρεμένος, συνάδελφος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΡΕΜΕΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, που μου δίνετε τον λόγο. Ευχαριστώ που εσείς, τουλάχιστον, δεν μου κλείνετε το μικρόφωνο. Δεν είμαι δα και κανένας πρώην Πρωθυπουργός για να το υποστού αυτό. Ένας Βουλευτής είμαι, που καλούμαι να μιλήσω για ένα νομοσχέδιο το οποίο στον τίτλο φέρει έναν πρωτοφανή ευφημισμό.

Ξέρετε, σε παλιότερες εποχές ο άνθρωπος αδύναμος μπροστά στο κακό πολλές φορές, προκειμένου να το ξεорκίσει το κακό, κατέφευγε σε κάποιους ευφημισμούς. Έτσι κατέληξε μια ασθένεια να ονομάζεται ευλογία, δηλαδή κοντά στην ευλογία, ο Ειρηνικός ωκεανός με τις φουρτούνες του εξισώθηκε με την μπουνάτσα. Έτσι σε εκείνους που κατέφευγαν σε αυτούς τους ευφημισμούς υπήρχε μια αθωότητα.

Εν προκειμένω υπάρχει ένας κυνισμός, ένα αναποδογύρισμα της έννοιας των λέξεων και των εννοιών. Να δούμε πού βρίσκεται η προστασία. Ποιος προστατεύει ποιον; Κράτα με να σε κρατώ

για να κρατιόμαστε στην εξουσία. Ποιος θα μας προστατεύσει από τους προστάτες; Αυτό είναι το μεγάλο ερώτημα, που προκύπτει σήμερα και πρέπει να το καταλάβει ο ελληνικός λαός με κάποιες εύληπτες λέξεις.

Ξέρετε κάτι; Κάποιες επιχειρήσεις εφαρμόζουν στο εσωτερικό τους καλές πρακτικές όσον αφορά τις εργασιακές σχέσεις. Και αυτές τις καλές πρακτικές τις εντάσσουν στη φήμη τους, στο brand name τους και τις καθιστούν στοιχείο του ανταγωνισμού υπέρ τους. Δεν είναι αυτές οι επιχειρήσεις, που σας ζήτησαν να κάνετε αυτό το νομοσχέδιο. Δεν είναι οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις, που σας ζήτησαν να φέρετε αυτό το νομοσχέδιο. Έχουν εκφράσει κατηγορηματικά και σε κάθε τόνο ότι είναι ενάντια σε αυτό το νομοσχέδιο.

Επομένως ποιοι σας το ζήτησαν; Λίγοι και ισχυροί. Αυτοί το ζήτησαν και αυτοί το επιβάλλουν. Δεν έρχεστε να προστατέψετε τις καλές πρακτικές. Έρχεστε να προστατέψετε μια ροπή ορισμένων προς την ασυδοσία. Να τους κάνετε πιο δυνατούς απ' ό,τι είναι σήμερα. Αυτή ακριβώς την ασυδοσία έρχεστε να κατοχυρώσετε.

Ανοίγετε την κερκόπορτα στην κατάργηση του οκτάωρου. Δεν σας το λέμε εμείς αυτό. Σας το λέει η ίδια η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Ακτιβιστές είναι και αυτοί; Σας ξέφυγαν τέτοιοι ακτιβιστές μέσα στο Κοινοβούλιο; Εσείς είστε ειδικοί για να κάνετε τέτοιου είδους εκκαθαρίσεις. Δεν είναι δυνατόν! Σας το είπαν και αυτοί.

Ξέρετε πολύ καλά τι αντιπροσωπεύει στις σημερινές συνθήκες η απεργία στον ιδιωτικό τομέα, δηλαδή ποια Καυδιανιά δίκρανα πρέπει να διέλθουν οι εργαζόμενοι στον ιδιωτικό τομέα για να γίνει απεργία. Και με αυτήν τη γνώση τι κάνετε; Θέλετε να πλήξετε τον πυρήνα του δικαιώματος της απεργίας. Θέλετε να φέρετε, δήθεν, το δικαίωμα στην εργασία απέναντι στην απεργία. Ενώ προηγουμένως σας ειπώθηκε με σαφήνεια ότι το θέμα της κατοχύρωσης του δικαιώματος στην εργασία περνάει από την αντιμετώπιση του τέρατος της ανεργίας. Αυτό είναι το θέμα, η ανεργία, αυτό το φάντασμα.

Διότι εσείς θέλετε να παρουσιάσετε ένα αφήγημα-παραμύθι ότι εδώ ισχύει το εξής: ότι ο εργοδότης και ο εργαζόμενος είναι δύο οι οποίοι μπορούν να καθίσουν στο τραπέζι και σαν καλοί εταίροι να τα βρουν και για τα ρεπό της επόμενης εβδομάδας ισότιμα, gentlemen agreement, συμφωνία μεταξύ κυρίων. Αυτό το παραμύθι θέλετε να παρουσιάσετε, ενώ το ξέρετε ότι δεν ισχύει αυτό το πράγμα στις σημερινές συνθήκες εδώ και πάρα πολύ καιρό.

Θα φτάσουμε στο σημείο, που η ανεργία θα σημαίνει ένα ατέλειωτο ρεπό. Δεν θα μείνει ελιά αμάζευτη κατά τον κύριο Υπουργό. Ξέρετε κάτι; Κάποτε στην Αιτωλοακαρνανία τις ελιές τις κατεβάζαμε με το καλάμι. Τώρα δεν υπάρχει το καλάμι διότι το πήραν κάποιοι και έχουν εφορμήσει, καλπάζουν με αλαζονεία, με αυταρέσκεια, θεωρώντας ότι έχουν φτιάξει ένα προστατευτικό, προπαγανδιστικό κέλυφος και εκεί μέσα είναι ανγγίχτοι. «Έχετε το δικαίωμα να μιλάτε αρκεί να μην σας ακούει κανείς, αρκεί να μη σας μεταδίδουν τη φωνή».

Εδώ λοιπόν, πρέπει κάποιος να σας πει με δύναμη και κοντά στο αυτί για να ακουστεί ότι η Ελλάδα δεν είναι τιμάριο λίγων και ισχυρών. Ότι η δημοκρατία δεν είναι ένα κληρονομικό φέουδο. Και αυτό πρέπει να σας το πει ο ελληνικός λαός.

Έχουμε φτάσει σε ένα σημείο, κατά τη γνώμη μου, που πρέπει να σημάνει ένας συναγερμός. Τα κόμματα της Αντιπολίτευσης στον βαθμό του δυνατού να αρθούν πάνω από εγωισμούς τόσο όσο επιβάλλει μία ανάγκη αφύπνισης διότι η Κυβέρνηση ποντάει στην απάθεια, στην αδράνεια, στο ναρκωτικό της προπαγάνδας. Πρέπει λοιπόν να υπάρξει αυτή η απήχηση, αυτός ο συναγερμός για να μην μένουμε μόνο στην άμυνα, αλλά να σημάνει μια αντεπίθεση και να δώσουμε στον ελληνικό λαό να καταλάβει ποιο είναι το όραμα, ποια είναι η φιλοδοξία για το μέλλον αυτού του τόπου.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Θα κλείσουμε τη ροή του καταλόγου με τον τελευταίο εκφωνηθέντα, τον κ. Πάτση και μετά τον λόγο θα πάρει ο κύριος Υπουργός. Μετά τον Υπουργό

θα μιλήσει ο κ. Σκουρλέτης, δεν ξέρω εάν θέλει άλλος Κοινοβουλευτικός, αλλιώς θα συνεχίσουμε τη ροή με τον κ. Παπαναστάση –καλά πρέπει να το διαβάζω- από το ΚΚΕ, τον κ. Οικονόμου, τον κ. Δρίτσα, τον κ. Λιούπη, τον κ. Καλαματιανό. Οπότε κλείνει ο ένας κύκλος ομιλιών.

Μετά τον κ. Σκουρλέτη θα μιλήσει και ο κ. Βρούτσης.

Κύριε Πάτση, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΠΑΤΣΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση είναι η ραχοκοκαλιά της οικονομίας μας. Είναι η τάξη που επωμίζεται το βάρος να ενισχύσει την οικονομία της χώρας, να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας, να στηρίξει τον εργαζόμενο και την οικογένειά του. Η μικρομεσαία ελληνική επιχείρηση καλείται να επενδύσει και να παραγάγει πλούτο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εσείς τεσσεράμισι χρόνια μιλούσατε για επενδύσεις, τις επιζητούσατε και τις πανηγυρίζατε. Ονειρευόσασταν ανάπτυξη και εισροή χρήματος από μεγάλα κεφάλαια και funds του εξωτερικού. Όμως, τεσσεράμισι χρόνια όλα αυτά έμειναν κενά λόγια. Να σας πω το γιατί; Γιατί στην πραγματικότητα δεν τις θέλατε. Σας βόλευε και σας βολεύει ένα πεπαλαιωμένο και αναχρονιστικό πλαίσιο των εργασιακών σχέσεων και συνεχίζετε εκεί κολλημένοι. Βέβαια αυτή είναι η ιδεολογία σας και πολιτική σας.

Το παρόν νομοσχέδιο αναμορφώνει και εκσυγχρονίζει το πλαίσιο λειτουργίας των επιχειρήσεων, όπως συμβαίνει εδώ και χρόνια σε όλες σχεδόν τις ευρωπαϊκές χώρες, αφουγκράζεται τις ανάγκες της κοινωνίας και προσαρμόζει την ελληνική επιχειρηματικότητα στην ανταγωνιστικότητα και τις προκλήσεις της νέας εποχής.

Εμείς στη Νέα Δημοκρατία πιστεύουμε στην υγιή επιχειρηματικότητα, ενισχύουμε τη δυνατότητα της προσαρμογής των μικρομεσαίων επιχειρήσεων στα δεδομένα και τις απαιτήσεις της εποχής και των αγορών. Όμως, απαιτούμε και την εφαρμογή των νόμων, τη συνέπεια προς τις υποχρεώσεις και την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Θέλουμε δυνατές επιχειρήσεις, σύγχρονες, ανταγωνιστικές, με κέρδη όπου θα επενδύουν και θα δημιουργούν νέες θέσεις εργασίας και οι θέσεις των εργαζομένων θα βελτιώνονται συνεχώς μέσα από την ανάπτυξη της επιχείρησης.

Η θέση του εργαζόμενου είναι ταυτισμένη με την πορεία της επιχείρησης. Αυτή είναι η πραγματικότητα, μία πραγματικότητα της παγκόσμιας αγοράς και οικονομίας. Οι εργαζόμενοι λένε «ναι» στην εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας για να αντιμετωπιστεί επιτέλους η μαύρη εργασία και οι αδήλωτες υπερωρίες που προφανώς, για κάποιους από εσάς, οι οποίοι αντιτίθεστε με το μέτρο αυτό, δεν υπόσταται μέχρι σήμερα και άρα, υπάρχει μια ανατροπή με το παρόν νομοσχέδιο. Λένε «ναι» στη σύσταση της Επιθεώρησης Εργασίας ως ανεξάρτητης διοικητικής αρχής και ομολογώ ότι δυσκολεύομαι να καταλάβω πώς η αναβάθμιση του ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη διοικητική αρχή, μη ελεγχόμενη, με τεχνοκράτες, οι οποίοι θα την εποπτεύουν, για σας είναι υποβάθμιση. Προφανώς κάτι άλλο έχετε στο μυαλό σας αλλά φοβόσαστε να το ομολογήσετε δημόσια.

Οι εργαζόμενοι λένε «ναι» στη θέσπιση των αδειών για τους γονείς. Οι εργαζόμενοι λένε «ναι» στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, ένας θεσμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που ισχύει εδώ και δεκαετίες στην Ευρώπη και αναπτύσσεται με γοργούς ρυθμούς κατά την τελευταία δεκαετία.

Εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όσοι από την Αντιπολίτευση δηλώνετε φιλοευρωπαϊστές, δεν γνωρίζετε τις αλλαγές αυτές, που γίνονται σε όλη την Ευρώπη ή εκεί τάχα δεν υπάρχουν εργαζόμενοι και δεν υπάρχουν ισχυρά συνδικάτα και δεν επιβάλλονται μεσαιώνες; Επιμένετε δυστυχώς να ταυτίζεστε με έναν ανύπαρκτο συνδικαλισμό και μάλιστα υπερηφανεύεστε και για αυτό. Οχυρώνεστε στα χαρακτηριστικά προπαθώντας να εγείρετε μνήμη από άλλες εποχές, θεωρώντας ότι με αυτό τον τρόπο μπορείτε να ξεσηκώσετε αλλά και να συγκρατήσετε το κομματικό σας ακροατήριο, γιατί στην πραγματικότητα δεν σας καίγεται καρφί για τον εργαζόμενο και για την οικογένειά του, μπαχαλάκηδες αναζητάτε. Δεν μπορείτε να διαβάσετε τις εξελίξεις και να προσαρμόσετε τον βηματισμό σας, απλά γιατί

δεν έχετε ούτε θέση, αλλά δυστυχώς δεν έχετε ούτε γνώσεις για όσα συμβαίνουν γύρω σας στην παγκόσμια αγορά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ετοιμαστήκατε για το παρόν νομοσχέδιο σαν να ήταν μία μεγάλη ευκαιρία για να ακουστείτε ως Αντιπολίτευση. Δυστυχώς, για εσάς για άλλη μία φορά χάσατε. Δίπλα στον συνδικαλιστικό αναχρονισμό προσθέσατε και τον δικό σας πολιτικό αναχρονισμό. Ο κόσμος της μισθωτής εργασίας σας έμαθε. Δεν ξεγελάτε πια κανέναν. Η προσπάθειά σας να επαναφέρετε συνθήματα και θέσεις, που είχαν νόημα στην Ελλάδα της Μεταπολίτευσης πλέον δεν έχουν καμμία θέση στο 2021. Ξυπνήστε, εάν θέλετε. Η κοινωνία έχει αλλάξει. Η ρητορική σας βρίσκεται πλέον στο χρονοντούλαπο της ιστορίας γιατί εκεί είναι η θέση της.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Όπως είπα τον λόγο θα πάρει τώρα ο κύριος Υπουργός και θεωρώ αυτόνομο περά των δεκαοκτώ λεπτών να τουβάλω λίγα λεπτά παραπάνω γιατί μιάμιση μέρα, επί πολλές ώρες άκουσε πάρα πολλούς συναδέλφους και θα πρέπει να δώσει και απαντήσεις.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω από αυτά που συμφωνούμε, ελπίζω. Ο κόσμος αλλάζει. Οι νέες τεχνολογίες μπαίνουν δυναμικά στη ζωή μας. Η τηλεργασία το ίδιο. Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση είναι εδώ. Την ίδια στιγμή η Ελλάδα εξέρχεται από μία δεκαετή, δυστυχώς, οικονομική κρίση, βαθιά τραυματισμένη οικονομικά και κοινωνικά.

Τελείωσαν τα σημεία συμφωνίας. Η Κυβέρνηση υιοθετεί σε αυτό το πλαίσιο μια σειρά από προοδευτικές αλλαγές με βάση το προεκλογικό μας πρόγραμμα, για το οποίο ψηφιστήκαμε άλλωστε από τον ελληνικό λαό. Ξεκινήσαμε, όχι να αυξάνουμε, όπως γινόταν επί ΣΥΡΙΖΑ, αλλά να μειώνουμε τους φόρους. Ξεκινήσαμε και προχωρήσαμε στη μείωση των ασφαλιστικών εισφορών. Προχωρήσαμε στην απλούστευση των αδειοδοτήσεων. Προχωρούμε σε εκσυγχρονιστικές αλλαγές στην παιδεία, στο περιβάλλον, στην χωροταξία και βεβαίως θα κάνουμε ό,τι μπορούμε, όχι απλά για να απορροφήσουμε, αλλά για να εκμεταλλευτούμε στο έπακρο τους πόρους, όχι μόνο του νέου ΕΣΠΑ, αλλά και του Ταμείου Ανάκαμψης που θα είναι μια πολύ σημαντική στήριξη για την ελληνική οικονομία. Την Πέμπτη γι' αυτό θα είναι στην Αθήνα, από όσο ξέρω, η Πρόεδρος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Την ίδια προσπάθεια κάνουμε και στο Υπουργείο Εργασίας. Θα σταθώ επιγραμματικά σε τρεις άξονες. Πρώτος άξονας είναι το νέο πλαίσιο για τις επικουρικές συντάξεις των νέων ασφαλισμένων, το οποίο θα παρουσιαστεί και επισήμως σύντομα, θα είναι με βάση όσα είχαμε πει προεκλογικά, στηριγμένο σε ένα ατομικό κουμπι, θα ακολουθεί το μοντέλο όλων σχεδόν των ευρωπαϊκών κρατών και κυρίως θα έχετε τη δυνατότητα να συγκρίνετε το μοντέλο, που υιοθέτησε εδώ και χρόνια η Σουηδία, ένα κράτος το οποίο έχει παράδοση στον κοινωνικό τομέα.

Την ίδια προσπάθεια θα κάνουμε για την κατάρτιση με ένα φιλόδοξο, πιστεύω, νομοσχέδιο για την αναβάθμιση της κατάρτισης στην Ελλάδα, καθώς είμαστε δυστυχώς εδώ και πάρα πολλά χρόνια η χώρα με το μεγαλύτερο χάσμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση ανάμεσα στις δεξιότητες, που δίνουν τα κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης ή η εκπαίδευση, όπως και να το μετρήσετε, και στη ζήτηση της αγοράς εργασίας, ενώ την ίδια στιγμή έχουμε και τη μεγαλύτερη ανεργία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Δεν είναι νοητό να αδρανούμε μπροστά σε αυτό το φαινόμενο. Και εκτός από τις επικουρικές συντάξεις με τον ατομικό κουμπι, και το νέο πλαίσιο της κατάρτισης για το οποίο, όπως αντιλαμβάνεστε, θα βασιστούμε και σε νέες δεξιότητες, σε ψηφιακές δεξιότητες και σε συνεργασία επίσης και με διεθνείς κολοσσούς σε αυτόν τον τομέα, προχωρούμε στην υιοθέτηση ενός νέου πλαισίου για την αγορά εργασίας.

Ο βασικός κορμός του σημερινού πλαισίου πηγαίνει πίσω στο 1982, σαράντα περίπου χρόνια πίσω, αλλά υπάρχουν και ρυθμίσεις, που τροποποιούνται με αυτό εδώ το νομοσχέδιο για την

προστασία της εργασίας, οι οποίες πηγαίνουν ακόμα πιο πίσω, στο 1920.

Ποιος είναι ο στόχος μας; Ο στόχος μας είναι διττός. Από τη μία πλευρά, να στηρίξουμε την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα, γιατί αυτός είναι ο τρόπος, για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας και να προχωρήσει η χώρα μπροστά. Από την άλλη πλευρά, ο στόχος μας είναι να προστατεύσουμε τους εργαζόμενους, με βάση τις προβλέψεις του ευρωπαϊκού κοινωνικού χάρτη και με βάση τις ανάγκες της κοινωνίας για συνοχή. Και όπως έχω επισημάνει και το υπογραμμίζω για ακόμη μία φορά, εμείς πιστεύουμε σταθερά ότι δεν μπορεί να υπάρξουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις, αλλά δεν μπορούν να υπάρξουν και επιχειρήσεις με τους εργαζόμενους στα κεραμίδια.

Με αυτό το πνεύμα, λοιπόν, προσπαθούμε να βρούμε τις αναγκαίες συνθέσεις και σε αυτό το νομοσχέδιο, έτσι ώστε η Ελλάδα να ακολουθήσει ένα σύγχρονο δρόμο. Ποιος είναι αυτός ο δρόμος; Από πού εμπνεόμαστε; Εμπνεόμαστε από τον δρόμο, που έχουν ακολουθήσει τα προηγμένα ευρωπαϊκά κράτη. Αυτό θέλουμε να κάνουμε και με αυτό το νομοσχέδιο. Αυτός είναι ο γνώμονας μας, αυτός είναι ο οδηγός μας.

Έχουμε αναφερθεί και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια σε μια σειρά ρυθμίσεων, λέγοντας ότι αυτό που φέρνουμε εδώ, εκεί, παραπέρα ισχύει σε μία σειρά χωρών. Τις έχουμε κατονομάσει. Θα σας ήμουν ευγνώμων πραγματικά, αν αυτά τα οποία λέτε, αρχίζετε κι εσείς να κατονομάζετε που ισχύουν, που συζητούνται ως μέτρα πολιτικής, τουλάχιστον στο ευρωπαϊκό πλαίσιο. Έτσι, λοιπόν, θέλουμε να προχωρήσουμε.

Το νομοσχέδιο αυτό έχει μία σειρά μέτρων. Δεν θα αναφερθώ σε ένα-ένα -είναι αδύνατον στο πλαίσιο αυτής της ομιλίας-, αλλά έχω προσπαθήσει να μοδοποιήσω τα μέτρα αυτά σε πέντε άξονες, προκειμένου να ομαδοποιήσουμε και εμείς να συζητηθούν καλύτερα και να επικοινωνήσουμε, επίσης, με τους Έλληνες πολίτες.

Ο πρώτος άξονας είναι η εισαγωγή της ψηφιακής κάρτας εργασίας και η αναβάθμιση του «ΕΡΓΑΝΗ» με την προώθηση του «ΕΡΓΑΝΗ II». Το «ΕΡΓΑΝΗ» ήταν ένα βήμα πολύ σημαντικό για την καταγραφή του τι γίνεται στην αγορά εργασίας, όπως επίσης ήταν σημαντικό ότι για την αντιμετώπιση της «μαύρης» και της υποδηλωμένης εργασίας εισήχθη ένα μέτρο με πολιτικό κόστος από τον Γιάννη Βρούτση ήδη από την περίοδο, που υπήρχε η κυβέρνηση Σαμαρά, το πρόστιμο των 10.500 ευρώ στις επιχειρήσεις, που δεν έχουν δηλώσει τους εργαζόμενους τους. Νομίζω ότι ανεξάρτητα από το πώς τοποθετήθηκε τότε η αντιπολίτευση, όλοι συμφωνούμε ότι το μέτρο αυτό είναι θετικό και πρέπει να το κρατήσουμε.

Εμείς, λοιπόν, οι ανάληγοι κάνουμε κάτι, το οποίο εσείς οι ευαίσθητοι ξεχάσατε να κάνετε επί τεσσέραμις χρόνια που κυβερνούσατε. Τι κάνουμε; Προχωρούμε ένα αίτημα της ΓΣΕΕ, που είναι η ψηφιακή κάρτα εργασίας, και το συνδυάζουμε με ένα κεντρικό ηλεκτρονικό μηχανισμό, που θα λειτουργεί στο Υπουργείο και στη νέα επιθεώρηση εργασίας που λέγεται «ΕΡΓΑΝΗ II». Αυτός ο μηχανισμός θα είναι μια επανάσταση στην αγορά εργασίας, διότι θα καταγράφεται σε πραγματικό χρόνο πότε ξεκινά ο εργαζόμενος να δουλεύει, τι γίνεται με τις υπερωρίες, τι γίνεται με τη διευθέτηση, τι γίνεται με οτιδήποτε αφορά τον εργασιακό του χώρο.

Σε αυτό το νομοσχέδιο, λοιπόν, που φέρνει όλες αυτές τις καταστροφές, τις οποίες δεν φείδεσθε να περιγράφετε, εισάγουμε αυτήν την αλλαγή. Εγώ όσο ξέρω -εσείς δεν έχω καμμία αμφιβολία ότι τα ξέρετε όλα καλύτερα- έχω αντιληφθεί αυτούς τους μήνες, που είμαι Υπουργός Εργασίας ότι το βασικό πρόβλημα των εργαζομένων είναι αυτό. Με όσους εγώ, τουλάχιστον, έχω μιλήσει, αυτό που προτάσσουν -έχουν κι άλλα οι άνθρωποι- είναι ότι δεν καταγράφεται ο χρόνος εργασίας τους, ότι δεν δηλώνονται οι υπερωρίες τους, ότι δεν υπάρχει προστασία σε σχέση με τους εργοδότες τους, ανεξάρτητα από το ποια είναι η νομοθεσία. Βεβαίως και έχει σημασία η νομοθεσία και είναι κάτι, που πρέπει να το δούμε και εμείς το βλέπουμε με το δικό μας πνεύμα, αλλά ανεξάρτητα από τη νομοθεσία, το βασικό πρόβλημα των εργαζομένων είναι αυτό.

Θα χαϊρόμουν, λοιπόν, αύριο, το μέτρο αυτό της εισαγωγής

της ψηφιακής κάρτας και της αναβάθμισης του «ΕΡΓΑΝΗ» να το ψηφίσουν και οι τριακόσιοι Βουλευτές της Βουλής των Ελλήνων. Θα ήταν αδιανόητο για εμένα για λόγους κομματικής εμπάθειας κάποιοι Βουλευτές να βρεθούν και να μην ψηφίσουν αυτό το μέτρο. Εμείς θα κάνουμε ονομαστική ψηφοφορία σε όλα τα άρθρα του νομοσχεδίου ανεξαιρέτως, οπότε θα μετρήσουμε και θα δούμε ποιοι τοποθετούνται και πώς τοποθετούνται απέναντι σε αυτόν τον οδοστρωτήρα και στο συγκεκριμένο εδώ μικρό οδοστρωτήρα της ψηφιακής κάρτας εργασίας, με την καταστροφή, που θα επιφέρει στους εργαζόμενους.

Το εργαλείο αυτό θα είναι γενικής εφαρμογής. Θα ξεκινήσουμε από τις μεγάλες επιχειρήσεις, για να πιάσουμε μεγαλύτερη μάζα εργαζομένων, αλλά θα προχωρήσουμε γρήγορα σε όλες τις επιχειρήσεις σε συνεργασία με το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης με βάση τα χρονοδιαγράμματα, που δώσαμε και με χρηματοδότηση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, από το Ταμείο Ανάκαμψης.

Ένα ερώτημα θέλω να υποβάλω. Εμείς που είμαστε κακοί και θέλουμε να έχουμε απέναντι τους εργαζόμενους και επίσης θέλουμε να χάσουμε και τους ψηφοφόρους μας -εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι μας ψήφισαν, αλλά θέλουμε να αποξενωθούμε, διότι κατά τη λογική σας μας αρκούν οι βιομήχανοι, για να εκλεγόμαστε-, αν θέλαμε να βλάψουμε τους εργαζόμενους, γιατί έχουμε αποφασίσει να εισαγάγουμε αυτήν την ψηφιακή κάρτα; Θα ήθελα πραγματικά μια απάντηση. Διότι εδώ είναι κατ' εξοχήν ένα μέτρο προστασίας των εργαζομένων. Καλένας δεν τόλμησε να ψελλίσει -ούτε μέσα στις ακρότητες που ελέγχθησαν δεν το άκουσα- ότι αυτό το μέτρο είναι εναντίον των εργαζομένων.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Δεν μας ακούσατε εμάς;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ε, λοιπόν, αφού είναι υπέρ των εργαζομένων, πώς συνάδει αυτό με τη γενικότερη ισοπεδωτική κριτική σας ότι εμείς έχουμε πάρει τις μπουλντόζες και τους οδοστρωτήρες και θέλουμε να ισοπεδώσουν με την αγορά εργασίας και ειδικά τους εργαζόμενους; Και επίσης, θα ήθελα να ρωτήσετε αρκετούς επιχειρηματίες, να δείτε αν είναι ευτυχείς με την εισαγωγή αυτού του μέτρου. Κάποιους δεν τους ενοχλεί προφανώς, γιατί κάνουν σωστά τη δουλειά τους, αλλά υπάρχουν και πολλοί που δεν την κάνουν. Για ρωτήστε, για να μιλάμε, όχι με κομματικό ξύλινο λόγο, αλλά με τι πραγματικά συμβαίνει στην Ελλάδα.

Επίσης, έχω ένα ερώτημα μόνο για τη νέα ανεξάρτητη διοικητική αρχή, την Επιθεώρηση Εργασίας. Αν θέλαμε να κάνουμε παιγνίδια με την αγορά εργασίας, αν θέλαμε να ευνοούμε και να αδικούμε, όπως μας καταγγέλλετε και να καλύπτουμε τους φίλους μας, να κυνηγάμε άλλους και ούτω καθεξής, για ποιο λόγο να μην κρατήσουμε σε εμάς, το Υπουργείο Εργασίας, το ΣΕΠΕ, το Σώμα Επιθεωρητών, όπως είναι σήμερα, και να κάνουμε την ανεξάρτητη διοικητική αρχή; Αλλά και για ποιο λόγο εμείς ψηφίσαμε την ΑΑΔΕ, την ανεξάρτητη διοικητική αρχή για τα φορολογικά, το 2016, όταν την έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ, και ενώ φέρνουμε κάτι αντίστοιχο τώρα για την Επιθεώρηση Εργασίας, εσείς κάνετε το αντίθετο σαν τα μικρά παιδιά; Άσπρο λέμε εμείς, μαύρο λέτε εσείς. Μαύρο λέμε εμείς, άσπρο λέτε εσείς. Τα λέω απευθυνόμενος βασικά στους εργαζόμενους, που μας βλέπουν, για να καταλάβουν όλοι με απλά λόγια το πνεύμα του καθενός.

Πρώτη, λοιπόν, παρέμβαση η ψηφιακή κάρτα εργασίας και η ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Δεύτερη παρέμβαση η συμφιλίωση προσωπικής και επαγγελματικής ζωής. Έχω δει έρευνες, όπου οι εργαζόμενοι θεωρούν προτεραιότητα την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος σε ποσοστά, που αγγίζουν ακόμη και το 80%. Είναι δημοσιευμένα, δεν είναι κάτι μυστικό και κατ' επανάληψη.

Τι κάνουμε στο πλαίσιο αυτό; Φέρνουμε μία σειρά από μέτρα, πάρα πολλά. Έχουν συζητηθεί σε τίτλους, θα αναφέρω δύο-τρία, προκειμένου ίσα-ίσα να κάνουμε πιο κατανοητό το μήνυμα.

Εισάγουμε για πρώτη φορά άδεια πατρότητας για δεκατέσσερις ημέρες, πληρωμένη άδεια πατρότητας, όχι μόνο για τη μητέρα, αλλά και για τον πατέρα. Όταν γεννιέται το παιδί, μπορεί να λείπει από τη δουλειά για δεκατέσσερις ημέρες. Εισάγουμε πληρωμένη γονική άδεια και για τους δύο γονείς, για δύο μήνες,

πληρωμένη από τον ΟΑΕΔ. Εισάγουμε άδεια φροντιστή για πέντε ημέρες, προκειμένου κάποιος να δει τους άρρωστους ηλικιωμένους γονείς του, για παράδειγμα. Και, φυσικά, εισάγουμε ευέλικτες ρυθμίσεις, με βάση την οδηγία 1158/2019, που είχε ψηφιστεί, όπως έχω επαναλάβει, όταν ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση και εμείς τώρα την ενσωματώνουμε στο Εθνικό Δίκαιο. Ευέλικτες ρυθμίσεις ωραρίου για τη συμφιλίωση της προσωπικής με την επαγγελματική ζωή, για τη διευκόλυνση του εργαζομένου, οι οποίες συνδέονται, προφανώς, γιατί το ίδιο πνεύμα έχει σε γενικές γραμμές με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Τώρα, επειδή διευρύνουμε αυτό, που εσείς ψηφίσατε, δηλαδή, να υπάρχει διευκόλυνση και ευέλικτο ωράριο για τους γονείς που έχουν παιδιά, τουλάχιστον έως οκτώ ετών, το διευρύνουμε και στους υπόλοιπους γονείς ή το διευρύνουμε και στους εργαζόμενους που δεν έχουν παιδιά. Εν πάση περιπτώσει, έχετε κάνει μερizon πολιτικό ζήτημα εδώ και, τουλάχιστον, δύο μήνες, μιλώντας -μίλησε και ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ χθες το βράδυ- για απλήρωτα δεκάωρα και υπερωρίες που θα πληρώνονται με ρεπό, αποδίδοντάς τα, μάλιστα, σε έμένα. Μάλιστα. Ας το δεχθούμε, για να διευκολυνθεί η συζήτηση και να καταλάβει και ο κόσμος όλοι τι λέμε.

Ερωτήματα: Αν είναι έτσι όπως το λέτε και έχουμε απλήρωτα δεκάωρα και υπερωρίες που θα πληρώνονται με ρεπό, δεδομένου ότι το σύστημα είναι παλιό και ισχύει στην Ελλάδα εδώ και τριάντα χρόνια, απλώς εμείς το διευρύνουμε και πάμε σε ατομικές συμβάσεις -πρώτο ερώτημα- ο κ. Τσίπρας, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, δεν το γνώριζε το καλοκαίρι του 2017, όταν πήγε στον «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ»; Διότι ο «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ» έχει σύστημα διευθέτησης του χρόνου εργασίας, αυτό το τρισκατάρατο. Ο κ. Τσίπρας -και θα το καταθέσω μετά στα Πρακτικά- μεταξύ των άλλων στις 29 Αυγούστου του 2017 -τότε Πρωθυπουργός- αφού πρώτα λέει διάφορα -συγχαίρει την επιχείρηση και καλά κάνει- μεταξύ των άλλων, στο τέλος λέει: «δεν έχετε σχέση εσείς με αυτά τα φαινόμενα...» -που καταγγέλλει- «...γιατί έχετε την τύχη να εργάζεστε σε μία υγιή επιχείρηση, σε μία επιχείρηση η οποία φροντίζει να διασφαλίσει τις εργασιακές σχέσεις». Δηλαδή, τη διευθέτηση, την τρισκατάρατη διευθέτηση!

Ένα συγγνώμη θα ήθελα από τον κ. Τσίπρα, όταν αύριο θα έρθει να μας καταγγείλει. Προτού μας καταγγείλει, ας πει μία φορά και ένα συγγνώμη αντί να παριστάνει συνεχώς τον εισαγγελέα.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Συλλογική σύμβαση είναι, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Διότι, με συγχωρείτε, αφού μιλάμε γι' αυτό το τρισκατάρατο σύστημα της διευθέτησης, εκεί δεν υπήρχαν όταν πήγε και το χαιρέτησε το σύστημα ο κ. Τσίπρας απλήρωτα δεκάωρα; Δεν υπήρχαν υπερωρίες που κληρονόμησαν με ρεπό;

Και να κάνει κριτική το ΚΚΕ σ' αυτό το θέμα, πραγματικά το καταλαβαίνω -διαφωνώ πλήρως φυσικά, θεωρώ ότι είναι τελείως εσφαλμένη- αλλά να κάνετε όλοι εσείς οι υπόλοιποι, το Κίνημα Αλλαγής που το νομοθέτησε το 2010, και ο κ. Τσίπρας με τον ΣΥΡΙΖΑ, που έχουν αυτή την πολιτική και αυτές τις δηλώσεις, ε, αυτό πια ξεπερνάει και τη φαντασία.

Επίσης, δεν το γνώριζε ο κ. Τσίπρας αυτό το θέμα και ο ΣΥΡΙΖΑ πριν από έναν, ενάμιση μήνα, όταν μας καλέσατε να κάνουμε υποχρεωτική τη σύμβαση της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ξενοδόχων με τους ξενοδοχοϋπάλληλους; Μας κατηγορούσατε ότι αρνήσαμε να την κάνουμε υποχρεωτική, την κάναμε χθες, αλλά -προσέξτε- μέσα η σύμβαση έχει διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Το απαράδεκτο σύστημα. Το σύστημα της σκλαβιάς, το οποίο μας ζητήσατε -και το κάναμε- να το κηρύξουμε υποχρεωτικό, όχι μόνο για τις επιχειρήσεις που το υπέγραψαν, αλλά και για τις ξενοδοχειακές επιχειρήσεις που δεν το υπέγραψαν, δεδομένου ότι με βάση τις αρχές επεκτασιμότητας το είχαν υπογράψει πάνω από το 50% των επιχειρήσεων. Πραγματικά είμαι περίεργος -εγώ χαρακτηρισμούς δεν κάνω- και θα ήθελα να ακούσω τις απαντήσεις σας.

Τρίτο θέμα σε σχέση με αυτό. Λέτε για τελευταίο καταφύγιο. Μα, όλα αυτά που λες, κύριε Χατζηδάκη, είναι συλλογικές συμ-

βάσεις. Μάλιστα, είναι συλλογικές συμβάσεις. Τότε γιατί ψηφίσατε την οδηγία 1158, που, όπως είπα, για γονείς που έχουν παιδιά μέχρι οκτώ ετών, μιλάει ξεκάθαρα για ατομικές συμβάσεις για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Και δεν έχετε δει ότι οι ατομικές συμβάσεις εργασίας είναι κανόνες για τη διευθέτηση στην πλειονότητα των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης;

Παρουσίασα στην επιτροπή τα στοιχεία από επίσημη ιστοσελίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα το διαψεύσετε; Θα διαψεύσετε ότι ισχύει και ισχύει στην Ισπανία και την Πορτογαλία, όπου κυβερνούν οι σοσιαλιστές μαζί με την Αριστερά; Δηλαδή, εμείς πρέπει να είμαστε πιο αριστεροί και από τους Αριστερούς της Πορτογαλίας και της Ισπανίας; Αυτό θέλετε; Δεν καταλαβαίνω. Δεν αντιλαμβάνεστε ότι κάνετε τη μία γκάφα μετά την άλλη; Πέφτετε στη μια αντίφαση μετά την άλλη και εμφανίζεστε ταυτόχρονα αδιάβαστοι και υποκριτές.

Τελευταίο ερώτημα. Λέτε -το άκουσα προηγουμένως και από συνάδελφο που είχε έρθει εδώ στο Βήμα και μίλησε- «μα, δεν βλέπετε ότι ο εργοδότης είναι πιο ισχυρός σε σχέση με τον εργαζόμενο; Με αυτό το σκεπτικό, λοιπόν, θα επιτρέψετε να γίνει ατομική σύμβαση για το θέμα της διευθέτησης;» Απάντηση -και πραγματικά θα ήθελα να δώσω μια ανταπάντηση- αυτό δεν ισχύει στις υπερωρίες; Τόσες δεκαετίες που έχουμε υπερωρίες εκεί δεν υπογράφεται ατομική σύμβαση; Τι συμβαίνει στις υπερωρίες; Ξαφνικά στις υπερωρίες ο εργοδότης γίνεται ισοδύναμος με τον εργαζόμενο και γι' αυτό δέχετε τις ατομικές συμβάσεις, ενώ σας ενοχλεί στη διευθέτηση;

Δεν σας ενοχλεί η διευθέτηση. Νομίζατε αφελώς ότι με αυτό το νομοσχέδιο θα μπορούσατε να κερδίσετε κάποιους πόντους στις δημοσκοπήσεις. Αλίμονο, όμως, πάτε από το κακό στο χειρότερο! Διότι ο κόσμος αντιλαμβάνεται ότι δεν σας νοιάζει ο εργαζόμενος, σας νοιάζει το κομματικό σας μαγαζί κι αυτή είναι η διαφορά μας.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Πληρώστε τους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Χρωστάτε 350 εκατομμύρια και λέτε για μαγαζιά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Ζαχαριάδη, εσείς είστε ήσυχος, τι σας έπιασε τώρα;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας): Εν πάση περιπτώσει, εκείνο το οποίο θέλω, επίσης, να ρωτήσω τον κάθε Έλληνα και την κάθε Ελληνίδα που μας ακούει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Έχεις τον Μπάγκα δίπλα, που σε τσιγκλάει, αυτός είναι η πηγή του κακού.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): ... να υπογραφούν συλλογικές συμβάσεις για τη διευθέτηση, μάλιστα να υπογραφούν. Αλλά αν σε κάποιο εργασιακό χώρο δεν υπάρχει σωματείο ή εάν ένας εργαζόμενος το θέλει για να διευθετήσει το δικό του χρόνο, με βάση την οδηγία την ευρωπαϊκή, που ψήφισε ΣΥΡΙΖΑ, τι πρέπει να κάνουμε; Να του το αρνηθούμε μέχρι να γίνει σωματείο ή θα πάμε εσείς και εμείς και θα κάνουμε κουμάντο στο σπίτι του κάθε εργαζόμενου;

Ο σεβασμός, τουλάχιστον απέναντι στον εργαζόμενο, θα έπρεπε να σας κάνει να είστε πιο φειδωλοί, διότι τα συνδικάτα τα οποία υπερασπίζεστε υπάρχουν, από όσο ξέρω, για να υπηρετούν τους εργαζόμενους, όχι οι εργαζόμενοι για να υπηρετούν τα συνδικάτα και μέχρι να γίνει συνδικάτο ο εργαζόμενος εκεί που δεν υπάρχει θα είναι μειωμένων δικαιωμάτων. Αυτό πραγματικά ξεπερνάει την απλή λογική.

Σας μίλησα, λοιπόν, μέχρι τώρα για την ψηφιακή κάρτα. Σας μίλησα για τη διευθέτηση και έθεσα συγκεκριμένα ερωτήματα. Είμαι εξαιρετικά περίεργος να δω τι θα απαντήσετε.

Περνώ στον τρίτο άξονα, που είναι τα μέτρα, που ενισχύουν την οικονομία και την ανάπτυξη και φυσικά και τον εργαζόμενο, διότι όταν πάει μπροστά η χώρα, ανεβαίνει και ο εργαζόμενος. Εδώ δεν θα κάνω μεγάλη ανάλυση, αλλά θα αναφερθώ σε τίτλους, στις υπερωρίες τις οποίες τις αυξάνουμε, όπου πάμε στον ευρωπαϊκό μέσο όρο και δίνουμε τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις πράγματι να καλύψουν καλύτερα τις ανάγκες τους, αλλά

ταυτόχρονα και στους εργαζόμενους να βάλουν παραπάνω λεφτά στην τσέπη τους. Και το εξασφαλίζουμε αυτό και με την ψηφιακή κάρτα εργασίας.

Το ίδιο συμβαίνει και με τις Κυριακές, για να γίνουμε περισσότερο ανταγωνιστικοί. Όλος ο ευρωπαϊκός νότος είναι ανοιχτός. Εμείς είμαστε κλειστοί. Με αυτόν τον τρόπο, επίσης, είτε ο εργαζόμενος θα βάλει 75% παραπάνω χρήματα στην τσέπη του είτε θα δημιουργηθούν παραπάνω θέσεις εργασίας. Ακολουθούμε και εδώ τον δρόμο της Ευρώπης και κυρίως εδώ ακολουθούμε τον δρόμο της μεσογειακής Ευρώπης, ό,τι γίνεται στην Ιταλία, στην Ισπανία κ.λπ..

Ο τέταρτος άξονας έχει να κάνει με μέτρα, που ικανοποιούν διάφορα αιτήματα που είχαμε από τους εργαζόμενους εδώ και καιρό. Ένα από τα αιτήματα αυτά είναι το πακέτο μέτρων που φέρνουμε. Θα μιλήσει αργότερα η Μαρία Συρεγγέλα, η αρμόδια Υφυπουργός, την οποία θέλω να ευχαριστήσω με αυτήν την ευκαιρία και για τη συνεργασία. Είναι το πακέτο για τη βία και τη σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία, που αφορούν, όπως είπα και χθες, μέτρα που έχουν αντανάκλαση και στους ίδιους τους εργοδότες. Αναφέρθηκα χθες στο άρθρο 4.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Επίσης, εδώ, σε αυτά τα μέτρα που ικανοποιούν αιτήματα των εργαζομένων, είναι η εξίσωση των εργατοτεχνιτών με τους υπαλλήλους προς τα πάνω και βεβαίως είναι και τα μέτρα, που παίρνουμε για τους αυτοαπασχολούμενους εργαζόμενους στα delivery ή μήπως το αρνείται κανένας; Είναι και για τον συνδικαλισμό και τα μέτρα για την υγεία και την ασφάλεια.

Άρα, ψηφιακή κάρτα, συμφιλίωση προσωπικής και επαγγελματικής, μέτρα που ενισχύουν την οικονομία και την ανάπτυξη, μέτρα που ικανοποιούν διάφορα αιτήματα των εργαζομένων. Είμαι περίεργος, επίσης, και σε αυτό να δω τι θα κάνετε αύριο. Εδώ είμαι περίεργος να δω τι θα κάνει ακόμη και το ΚΚΕ σε αυτά τα αιτήματα.

Κλείνω την απαρίθμηση των μέτρων, των αξόνων που αφορούν αυτό το νομοσχέδιο, με τα μέτρα που φέρνουμε, τους νέους κανόνες για το συνδικαλισμό. Είναι και πάλι σύγχρονοι ευρωπαϊκοί κανόνες. Λέμε, ας πούμε, ότι θα πρέπει να έχουμε ηλεκτρονικά μητρώα. Χθες που το είπα άκουσα τα εξ αμάξης. Σήμερα το πρωί είδα το «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» στη σελίδα 5, εάν δεν απατώμαι. Μπορεί να κάνω λάθος καμιά σελίδα. Έχει έναν τίτλο και κακώς που δεν το έχω εδώ μαζί μου, που λέει: «Κατορθώματα των εργατοπατέρων στην Κοζάνη». Κατηγορεί τους αντιπάλους του ΠΑΜΕ για διάφορες μεθοδεύσεις που έκαναν -δεν τα έχω ελέγξει- για τον έλεγχο του Εργατικού Κέντρου. Φαίνεται ότι υπήρξε ένταση, ήρθε και η Αστυνομία κ.λπ..

Ερώτημα: Χθες δεν τα έλεγα; Χθες δεν έλεγα απ' αυτό εδώ το βήμα ότι καλό είναι να φύγουμε από τις πεπαλαιωμένες ρυθμίσεις και να πάμε σε ηλεκτρονικά μητρώα, έτσι ώστε να αποφυγούμε τους ξυλοδαρμούς, τις εντάσεις και να έχουμε ένα καθαστός διαφάνειας; Περιμένω, λοιπόν, εδώ και από το ΚΚΕ, που κατήγγειλε τους εργατοπατέρες σήμερα επισήμως στο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ», να ψηφίσει αυτό το μέτρο, διότι το μέτρο αυτό είναι η απάντηση ακριβώς σ' αυτήν την άθλια, απαράδεκτη κατάσταση, την οποία την κατήγγειλα πρώτος εγώ χθες από εδώ και σήμερα την καταγγέλλει ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Συνεχίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, πρέπει να κλείσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κύριε Πρόεδρε, τι να κάνω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ακούστε τότε τι θα κάνουμε. Επειδή με ομόφωνη συναινέση του Σώματος, αντί για δεκαοκτώ, σας έβαλα είκοσι πέντε λεπτά, από εδώ και πάνω όσα λεπτά μιλήσατε θα τα πάρω από τη δευτερολογία σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Σωστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία. Συνεχίστε, λοιπόν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Να δώσω και τον δικό μου χρόνο στον κύριο Υπουργό. Είναι σημαντικό το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Έχουμε, επίσης, ρυθμίσεις για την αποφυγή της παράκαμψης των αποφάσεων της δικαιοσύνης. Έρχεται το Εργατικό Κέντρο και καλύπτει μια απόφαση ενός σωματείου από τα εννέα του μετρό, για το οποίο η απεργία είχε κηρυχθεί παράνομη. Εδώ, νομίζω, κοροϊδεύαμε μεταξύ μας. Είναι ένα γαϊτανάκι το οποίο πρέπει να τελειώσει.

Είναι, επίσης, οι αστικές ευθύνες στο συνδικαλιστή, όταν παραινεί, όταν καταφεύγει σε παράνομες πράξεις κατά τη διάρκεια μιας απεργίας. Είστε αντίθετοι. Το ερώτημα είναι το εξής: Κάθε Έλληνας που κάνει παράνομες πράξεις, συμπεριλαμβανομένων των Βουλευτών, που ορθώς αίρεται η ασυλία τους, είναι υπόλογος. Ο συνδικαλιστής είναι για εσάς η ιερή αγελάδα; Είμαστε όλοι ίσοι ενώπιον του νόμου, εκτός των συνδικαλιστών, που ό,τι και να κάνουν θα είναι ατιμώρητοι. Εντάξει, το ακούω, δεν μπορώ να πω ότι δεν εκπλήσσομαι, αλλά, εν πάση περιπτώσει, λυπάμαι που θα σας στενοχωρήσω, θα επιμένουμε σ' αυτή τη ρύθμιση του νομοσχεδίου, γιατί είναι ρύθμιση κοινής λογικής.

Επίσης, θα επιμένουμε και στη ρύθμιση, έτσι ώστε στην κοινή ωφέλεια, όπως γίνεται σε μία σειρά ευρωπαϊκών και άλλων χωρών, να λειτουργεί το ένα τρίτο της υπηρεσίας, έτσι ώστε να μην προστατεύεται, όπως είπα και χθες, μόνο το δικαίωμα της απεργίας, αλλά και το δικαίωμα του φοιτητή να πάει να δώσει τις εξετάσεις του, του αρρώστου να πάει να πάρει τα φάρμακά του, του αναπήρου να εξυπηρετηθεί στοιχειωδώς από το μετρό.

Τώρα, μιλώντας για τον συνδικαλισμό, θα ήταν παράλειψη, νομίζω, να μην κάνω μια αναφορά στην απεργία που έχει προκηρυχθεί για αύριο από την ΑΔΕΔΥ αρχικά και χτες το βράδυ από το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας. Βεβαίως, έλαβαν τις αποφάσεις τους και κρίνονται και εκείνοι, όπως κρίνουμε και εμείς -εννοείται- για το νομοσχέδιο και για τις τοποθετήσεις μας. Αρχικά, την Παρασκευή, είχαν πάρει μια απόφαση, όπως είχε πάρει και η ΓΣΕΕ, να κάνουν μια τετράωρη στάση εργασίας και να διαδηλώσουν, όπως έχουν δικαίωμα, εναντίον του νομοσχεδίου και εναντίον μου και εναντίον της Κυβέρνησης εδώ έξω από τη Βουλή. Χθες αποφάσισαν να το κάνουν εκκοιτετράωρη απεργία, παραβιάζοντας για την προκήρυξη της απεργίας -από τη δική μας ανάγνωση τουλάχιστον- και τις σχετικές διατάξεις του νόμου. Τα ερωτήματα, νομίζω, είναι απλά. Τι άλλαξε από την Παρασκευή που προκήρυξαν την τετράωρη στάση εργασίας το μεσημέρι χτες που άλλαξαν την απόφασή τους; Άλλαξε το νομοσχέδιο; Έχουμε καινούργια δεδομένα; Δεύτερον, ποιον εξυπηρετεί αυτή η αλλαγή στάσης;

Εγώ εκείνο το οποίο βλέπω είναι ότι τα θύματα αυτής της νέας τοποθέτησης ξεκάθαρα θα είναι, λόγω του ότι αύριο έχουμε παλλαδικές εξετάσεις, οι μαθητές που δεν θα μπορούν να δώσουν τις εξετάσεις τους και οι γονείς τους οι οποίοι έχουν την ίδια αγωνία με τα παιδιά τους. Η μεν ΑΔΕΔΥ, που δεν την αφορά και πάρα πολύ έτσι και αλλιώς το νομοσχέδιο, και το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας θα τοποθετηθούν όπως νομίζουν. Εγώ, όμως, θα ήθελα από όλα ανεξαιρέτως τα κόμματα της Αντιπολίτευσης μια τοποθέτηση για όλο αυτό το θέμα. Είστε με τους συνδικαλιστές του μετρό που αποφάσισαν αύριο να κλείσουν την Αθήνα ή είστε με τους μαθητές και τους γονείς τους; Ξεκάθαρες απαντήσεις!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΤΗΣ: Γονείς και μαθητές εργαζόμενοι είναι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Επίσης, θέλω να είμαι δίκαιος. Οι συνδικαλιστές, απ' όσο έμαθα, των λεωφορείων αλλά και των τρόλεϊ αποφάσισαν, έχοντας την ίδια αντίθεση απέναντι στο νομοσχέδιο, απέναντί μας είναι και αυτοί, να μεταθέσουν τη στάση εργασίας έτσι όπως την είχαν προγραμματίσει -ήταν πρωί και βράδυ- και να την κάνουν από τη 1 το μεσημέρι μέχρι τις 5 το απόγευμα. Γιατί δεν μπορείτε να συστήσετε στους ανθρώπους αυτούς, που υποτίθεται ότι αγωνίζεστε μαζί τους, να κάνουν το ίδιο πράγμα; Θα κάνουν την κινητοποίησή τους, θα μας καταγγείλουν, θα έρ-

θουν εδώ πέρα να διαδηλώσουν, αλλά θα μπορέσουν τα παιδιά να δώσουν τις εξετάσεις τους. Ζητάω κάτι υπερβολικό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Κυρίες και κύριοι, θέλω να κλείσω την τοποθέτησή μου με έναν προσωπικό τόνο. Εδώ και δυόμισι μήνες το νομοσχέδιο αυτό είναι πολύ ψηλά στη δημοσιότητα. Και τι δεν έχω ακούσει! Θα μου πείτε, είναι καταδικασμένη όλη η Ελλάδα να συμφωνεί μαζί σου; Προφανώς όχι.

Και επίσης, θέλω να πω ότι οι επιθέσεις που έχω -σε κάποιον βαθμό τουλάχιστον- και εδώ στη Βουλή από αρκετούς από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης ήταν πολιτικές. Δεν ήταν προσωπικές, αλλά στην πλειονότητά τους οι επιθέσεις που δέχομαι είναι προσωπικές, είναι δολοφονία χαρακτήρος. Είναι επιθέσεις οι οποίες δεν δείχνουν τίποτα άλλο παρά το ότι δεν σας ενδιαφέρει το νομοσχέδιο και το περιεχόμενό του, αλλά έχετε ένα άγχος σε σχέση με το πού, πώς πάτε δημοσκοπικά και αντιπολιτευτικά και βγάξετε μόνο μία εμπάθεια και ένα μίσος. Ναι και ένα μίσος, αδιαφορώντας με αυτά που λέτε -ότι εξυπηρετεί τον έναν, τον άλλον, κάνει βρώμικες δουλειές οποιoσδήποτε και τα λοιπά- ότι ο άνθρωπος, ο οποίος άνθρωπος κατηγορείται έχει μια οικογένεια, έχει μια διαδρομή, έχει μια παρουσία στην πολιτική. Δεν είμαι καινούργιος, έχω κριθεί κατ' επανάληψιν από τους Έλληνες πολίτες. Έχουν ακούσει αυτή την κριτική με την οποία και τώρα με περιλούζετε κατ' επανάληψιν.

Όμως, πρέπει να σας πω ότι από το 2007 που κατεβαίνω εκλέγομαι σταθερά στις πρώτες θέσεις και στις τελευταίες εκλογές -το ξέρετε- εξελέγην παίρνοντας την πρώτη θέση στον Βόρειο Τομέα της Β' Αθηνών όπου εκλέγομαι.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Και θα συνεχίσεις να εκλέγεσαι!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ακούστε, λοιπόν: Βγήκε χτες και ο Αρχηγός σας -δεν δίνω, να σας πω και τόσο μεγάλη σημασία- και είπε και εκείνος πάλι τα γνωστά κοσμητικά επίθετα. Δεν δίνω ιδιαίτερη σημασία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Με αυτό κλείστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Διότι όλοι είμαστε γνωστοί σε αυτή τη χώρα, ξέρουμε πόσο επιρρεπής είναι ο κ. Τσίπρας στην αλήθεια, έχει πάρει διαζύγιο εδώ και πολλά χρόνια και επομένως, δεν θεωρώ ότι τον πιστεύουν και πάρα πολλοί άνθρωποι.

Όμως, θα μου επιτρέψετε να πω ότι όλοι κρινόμαστε από την παρουσία μας και από το έργο μας.

Εγώ, λοιπόν -γιατί τα έχω ακούσει αυτά- είμαι περήφανος γιατί γλιτώσαμε 1 εκατομμύριο ευρώ την ημέρα από την Ολυμπιακή, το θέμα της οποίας εκκλίστα οριστικά.

Είμαι περήφανος γιατί αντιμετώπισα το ζήτημα του ΟΣΕ, που και εκεί είχαμε μια χαίνουσα πληγή 2 εκατομμυρίων ευρώ την ημέρα και δεν έχει γίνει, βεβαίως, ένα αστέρι φωτεινό ο ΟΣΕ, αλλά συγκριτικά με το 2009, όπως και να το κάνουμε, είναι καλύτερη η κατάσταση.

Είμαι περήφανος για την προσπάθεια να εκσυγχρονιστούν τα περιφερειακά αεροδρόμια, τα οποία δεν έχουν προφανώς καμμία σχέση με αυτά που βρήκα εγώ το 2007 και το 2008 και ήσασταν απέναντι και όταν υπογράψατε τη σύμβαση για τα περιφερειακά αεροδρόμια, κλαίγατε -υποτίθεται- από τη στενοχώρια σας.

Είμαι περήφανος για το ότι βρήκα τη μετοχή της ΔΕΗ να έχει αξία 1,2 ευρώ και σήμερα έχει 9 ευρώ. Αυτά τα έκανα εγώ, ο ανάλγητος, ο νεοφιλελεύθερος που με περιλούζετε με τόσα κοσμητικά επίθετα. Τα κοσμητικά επίθετα μένουν για σας, για μένα μένει το έργο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κλείστε, κύριε Υπουργέ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Και να σας πω κιόλας και κάτι άλλο; Από εδώ και πέρα θα κριθούμε στην πράξη και εσείς και εγώ, εσείς για όλα αυτά που λέτε για τούτο εδώ το νομοσχέδιο και εμείς θα κριθούμε από την ψηφιακή κάρτα και την εφαρμογή της, θα κριθούμε από τις γονικές άδειες και -προσέξτε!- θα κριθούμε και οι δυο από τους γονείς

που θα πάρουν γονικές άδειες. Θα κριθούμε από τους πατεράδες που θα παίρνουν άδεια από εδώ και πέρα δεκατεσσάρων ημερών. Θα κριθούμε από τους εργατοτεχνίτες που θα δουν την εξίσωσή τους με τους υπαλλήλους. Θα κριθούμε από τους σκληρά εργαζόμενους στις ταχυμεταφορές.

Φέρνετε συνέχεια καταστροφές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ, τελειώστε. Έχω εκατόν δέκα συναδέλφους που περιμένουν! **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων):** Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ απλώς σε σχέση με την εικόνα της μιζέριας και της απαισιοδοξίας που επιχειρήθηκε να δοθεί από την Αντιπολίτευση, έχω εδώ μια έκθεση της MANPOWER παγκόσμια για τις εργασιακές προοπτικές σε ολόκληρο τον κόσμο σε σαράντα δύο χώρες. Η Ελλάδα, λοιπόν -θα το καταθέσω στα Πρακτικά- είναι τέταρτη χώρα στον κόσμο σε σχέση με τις εργασιακές προοπτικές. Γιατί; Λόγω του σχεδίου που εφαρμόζει η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων κ. Κωνσταντίνος Χατζηδάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εμείς, λοιπόν, προχωρούμε με το σχέδιό μας, προχωρούμε στον δρόμο της Ευρώπης και εσείς μπορείτε να πάρετε τις γαλέρες στις οποίες αναφέρεστε και να ταξιδέψετε ολοταχώς για τον μεσαίωνα!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Παφίλη, ακούστε: Έχει ζητήσει τον λόγο ο κ. Σκουρλέτης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Για τριάντα δευτερόλεπτα μου επιτρέπει ο κ. Σκουρλέτης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Για τριάντα δευτερόλεπτα μπορεί να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Δεν σας βάζω καθόλου χρόνο, ένα λεπτό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρετε ότι η ΑΔΕΔΥ έχει εξαίρει αυτούς που παίρνουν μέρος στις πανελλαδικές εξετάσεις; Δεν ξέρετε ότι τα σωματεία -να το πω- των λεωφορείων -για να καταλάβει ο κόσμος, να μην πω ο ΟΣΥ- έχουν πάρει απόφαση να αρχίσουν όταν θα τελειώσει η μεταφορά; Προς τι η αναφορά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Το είπε ο Υπουργός αυτό, το είπε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Όχι, είπε το ανάποδο. Δεν τους είπατε, λέει, να αρχίσουν στη 1.00' ώρα;

Ακούστε, εγώ άλλο πράγμα θέλω να πω, αυτά τα ξέρετε και τα ξέρουν και οι άλλοι: Αν έχετε στο μυαλό σας να προβοκάρετε την απεργία, να ξέρετε ότι δεν είμαστε σημερινοί και έχουμε πάρει και μέτρα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Είπατε τριάντα δευτερά, τελειώστε!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελείωσα, ούτε τριάντα δεν ήταν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ωραία.

Απλά, πάρτε, διαβάστε τα Πρακτικά, για τα λεωφορεία ήταν ξεκάθαρος ο Υπουργός και ζήτησε παρόμοιο πράγμα να γίνει και με τους καθηγητές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Και με το μετρό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Ακριβώς και με το μετρό, βεβαίως.

Ορίστε, κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω μια ιδέα: Θα μπορούσα να πάρω τον χρόνο των επόμενων τριών νομοσχεδίων, να μου τον δώσετε, να διευθετήσουμε έτσι τον χρόνο, να εισαγάγουμε αυτή την πολύ ωραία καινοτομία που μας είπε πριν, που υποστήριξε ο κ. Χατζηδάκης στον Κανονισμό λειτουργίας μας;

Βεβαίως, κύριε Χατζηδάκη, θέλω να σας ευχαριστήσω γιατί με

ενημερώσατε ότι θα μιλήσετε και έτσι, ενώ ήταν να μιλήσω προηγουμένως, είχα την ευκαιρία να σας ακούσω και να συμφωνήσω, πράγματι, ότι ο κόσμος αλλάζει. Ο κόσμος αλλάζει, είχε μια πρωτόγνωρη εμπειρία, την εμπειρία της πανδημίας. Είναι αντιμετώπιος με μια πολλαπλή κρίση, υγειονομική, κρίση ανισοτήτων, κρίση μεταναστευτικού, κρίση δημοκρατίας, κρίση κλιματική.

Και σε έναν κόσμο που αλλάζει είναι θλιβερό η ελληνική Κυβέρνηση να μας φέρνει και να υποστηρίζει λύσεις και σχέδια που υποστήριζε η νεοφιλελεύθερη παράταξη εδώ και τριάντα χρόνια. Τόσο παλιές, τόσο αραχνισμένες, τόσο μουχλιασμένες είναι αυτές οι προτάσεις που ήδη έχετε αρχίσει και τις κάνετε πράξη πριν την πανδημία, συνεχίζετε κατά τη διάρκεια της πανδημίας και από ό,τι φαίνεται, παραμένετε αμετανόητοι.

Ήρθατε να μας πείτε ότι είναι θετικό το γεγονός ότι καταργήσατε τις εισφορές υπέρ του ΟΑΕΔ, ότι ακυρώνετε έναν βραχίονα κοινωνικής πολιτικής, με αποτέλεσμα -αυτό θα το δούμε πάρα πολύ σύντομα- ήδη να μην υπάρχουν προγράμματα κοινωνικής εργασίας;

Είστε υπερήφανος διότι έχετε εκτινάξει τους λογαριασμούς της ΔΕΗ και είμαστε ξανά απέναντι σε ένα νέο ενδεχόμενο κύμα αποκοπών; Έχουμε το ακριβότερο οικιακό ρεύμα στην Ευρώπη και είστε υπερήφανος για αυτό το πράγμα, όταν επί των ημερών μας δεν υπήρξε ούτε 1 ευρώ, ούτε 1 ευρώ δεν αυξήθηκε σε πολύ δύσκολες συνθήκες το κόστος ενέργειας για τα νοικοκυριά; Αντίθετα, μέσω της μείωσης του ΕΤΜΕΑΡ είχαμε και μια μείωση στις συνολικές χρεώσεις.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ: Γι' αυτό βούλιαξε η ΔΕΗ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν βούλιαξε, αλλά ένα πράγμα ξέρετε μόνο, να διορίζετε νέες διευθύνσεις με γραμματείς και αυτοκίνητα. Αυτό κάνετε στη Βουλιαγμένη, λοιπόν, ΔΕΗ, όχι στη Βουλιαγμένη τον Δήμο. Ξέρετε το νέο οργανόγραμμα της ΔΕΗ; Αφήστε, λοιπόν, ρωτήστε τον πρώην Υπουργό να σας πει.

Είστε υπερήφανοι που απίλουσεύσατε -λέει- τις διαδικασίες για την αδειοδότηση; Δηλαδή τι; Καταργήσατε την περιβαλλοντική νομοθεσία, χαρίσατε κατά σκανδαλώδη τρόπο τις υποχρεώσεις της «ELDORADO» στη Χαλκιδική. Μπορούν πλέον ιδιώτες ελεγκτές περιβάλλοντος επιλογής των ιδιωτών επενδυτών να υποκαθιστούν τις κρατικές και δημόσιες υπηρεσίες προστασίας της περιβαλλοντικής νομοθεσίας και το λέτε αυτό πρόοδο και όχι αναχρονισμό;

Ειλικρινά, σηκώνω τα χέρια μου, αλλά ένα πράγμα καταλαβαίνω: Όσο και να έχετε ένα πρόσωπο το οποίο προδιαθέτει πάντοτε, φτιάχνει μια καλή διάθεση, είστε ένας γλυκός άνθρωπος εξ όψεως, εμένα μου έρχεται στο μυαλό ένα φιλμ. Τον τίτλο του δεν θα τον πω, γιατί τότε θα παρεξηγηθείτε και θα λέτε ότι σας κάνω προσωπικές επιθέσεις. Είναι ένα φιλμ νουάρ με τίτλο «... με το αγγελικό πρόσωπο».

Αλλά εν πάση περιπτώσει, αυτό που διαπιστώνει κανείς είναι μια εμμονή κι ένας δογματισμός και μας προαναγγέλλετε ότι έρχονται και άλλα όπως η ιδιωτικοποίηση της επικουρικής ασφάλισης. Εσείς που μαζί με τον άλλο εταίρο του πάλαι ποτέ κραταιού δικομματισμού επί σαράντα και πενήντα χρόνια είχατε χωρίς τόκο τα αποθεματικά των ταμείων στην Τράπεζα της Ελλάδος, εσείς που κάνατε το PSI, εσείς που βγάλατε τα δομημένα ομόλογα. Το «εσείς» περιλαμβάνει και τους δύο εταίρους του δικομματισμού, διότι η πολιτική σας επί χρόνια ήταν συμπληρωματική στα πλαίσια κάποιων νεοφιλελεύθερων στρατηγικών που τις πληρώνουμε.

Και σας ρωτώ, λοιπόν: Η εμμονή στη μείωση του εργασιακού κόστους που επιβεβαιώθηκε; Σε ποια χώρα οδήγησε σε ανάπτυξη; Μας μιλήσατε περί ανάπτυξης και νέων επενδύσεων. Τι είδους ανάπτυξη ήταν αυτή; Με περισσότερες ανισότητες; Ναι ή όχι; Πώς το σχέδιο εσωτερικής υποτίμησης, άγριας λιτότητας μέσω των μνημονίων έδωσε θέση στη χώρα μας; Πόσο άλλο πρέπει να χάσουν οι εργαζόμενοι και οι οικογένειές τους; Πόσα σκαλιά πρέπει να κατακυλίσουν η χώρα για να εγκαταλείψετε αυτό το νεοφιλελεύθερο δογματισμό, τον οποίο έρχεστε να υπηρετήσετε με όσα περιέχονται στο νομοσχέδιο;

Όσον αφορά για κατάρτιση, μια συμβολή να σας δώσω. Ελ-

πίζω να μην έχουμε επανάληψη της εμπειρίας της πανδημίας με τα «ΣΚΟΙΛ ΕΛΛΗΚΙΚΟΥ». Φαντάζομαι αυτό να το έχετε μάθει.

Μας λέτε, λοιπόν, για την ψηφιακή κάρτα. Τι κάνει η ψηφιακή κάρτα; Αποτυπώνει την πραγματική σχέση. Ναι, είναι μια διαφάνεια, μια δυνατότητα να ξέρουμε τι ακριβώς συμβαίνει. Άρα πολύ μεγαλύτερη σημασία ίσως έχει όχι μόνο αυτό, αλλά το περιεχόμενο των σχέσεων που θα αποτυπώνονται.

Έρχεστε εσείς, λοιπόν, και εισάγετε τις απλήρωτες υπερωρίες, που θα γίνονται με τον νόμο αφού προηγουμένως μας παρουσιάζετε την ιδέα της ανεξαρτητοποίησης του ΣΕΠΕ ως μια καινοτόμα ιδέα. Πρόσεξε, το ΣΕΠΕ δεν είναι δικαστής, δεν είναι διαιτητής. Το ΣΕΠΕ ιδρύθηκε ως εργαλείο προστασίας της εργασίας. Αυτό αποτυπώνεται. Αυτό πάτε να γκρεμίσετε αυτή τη στιγμή. Καταλάβετε το! Γι' αυτό ιδρύθηκε το ΣΕΠΕ. Άρα, λοιπόν, δεν έχει καμμία σχέση με αυτό που ονομάζουμε «ρόλο ανεξαρτητών αρχών».

Να σας πω κάτι ακόμα, πολλά από αυτά που λέτε, ξεχνάτε ότι ήταν βήματα που έγιναν επί των ημερών μας. Η δυνατότητα, δηλαδή, για πρώτη φορά ο εργαζόμενος να έχει πρόσβαση στο «ΕΡΓΑΝΗ» για τα στοιχεία που αφορούν τους όρους εργασίας του, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το έκανε. Ελπίζω να μην το καταργήσετε, διότι δώσατε στην πανδημία την δυνατότητα να ανασταλεί η υποχρέωση των εργοδοτών να ενημερώνουν το «ΕΡΓΑΝΗ». Ναι ή όχι;

Δεν σεβαστήκατε, λοιπόν, τις ιδιαίτερες συνθήκες και υποκριτικά έρχεστε τώρα -και σας το είπα πριν ο συνάδελφος από το ΚΚΕ- να ρίξετε κροκοδείλια δάκρυα για τους χιλιάδες μαθητές αφού τους γεμίσατε με πολλές ευχές για την αυριανή απεργία, ενώ ξέρετε ότι η ΟΛΜΕ πριν την κήρυξη της απεργίας είχε ζητήσει εξαίρεση για οκτώ από τους έντεκα εκπαιδευτικούς που κάνουν χρέη επιτηρητών. Το γνωρίζετε πολύ καλά. Δεν θεωρώ ότι δεν σας ενημερώσανε. Υποκριτικά, όμως, λέτε: «Θα το πω. Θα παίξει ο μηχανισμός Πέτσα στα μέσα μαζικής ενημέρωσης. Θα τσιμπήσουν κάποιοι στο ψέμα!». Πες, πες κάτι μένει. Γκέμπελς λέγεται αυτό. Έτσι κυβερνάτε, με γκεμπελικές πολιτικές.

Είστε υποκριτές, όμως, διότι σε αυτούς τους μαθητές λέτε: Να γράψεις καλά, παιδί μου, αλλά να ξέρεις ότι είκοσι πέντε χιλιάδες θέσεις θα μείνουν κενές φέτος. Γιατί; Διότι η ταξική και μεροληπτική πολιτική της Κυβέρνησής σας θέλει κάποιους από αυτούς, που έχουν δύο και τρία ως βαθμό εισαγωγής, να τους σπρώξει στα ιδιωτικά κολλέγια όπου εκεί πέρα μπορούν να μπουν, εφόσον πληρώσουν, παρ' όλο που είναι μαθητές του δύο και του τρία, και να έχουν ισότιμα δικαιώματα με αυτούς που θα τελειώσουν τα δημόσια ελληνικά πανεπιστήμια.

Πώς τη βλέπετε αυτήν την εξέλιξη; Δίκαιη; Εισάγεται, λοιπόν, μια σειρά ρυθμίσεων οι οποίες αποσκοπούν σε ένα και μόνο, να μειώσουν το κόστος εργασίας, διότι τελικά, όχι μόνο από αυτές τις ρυθμίσεις, αναδεικνύεται η αντίληψή σας για το ποιο αναπτυξιακό μοντέλο θέλετε για τη χώρα. Θέλετε μια πλήρως ελαστικοποιημένη εργασία, χωρίς δικαιώματα ο εργαζόμενος συλλήβδην. Λέτε για τον συνδικαλισμό ότι είναι εργατοπατερισμός όταν υπήρξατε η παράταξη που κυβερνήσατε με τον κρατικό συνδικαλισμό δεκαετίες τώρα. Τι να κάνουμε; Περιορισμένη δημοκρατία με περιορισμένες συνδικαλιστικές ελευθερίες είχαμε μετά τον Εμφύλιο στην Ελλάδα. Υποθέτουμε ότι έχετε βάλει μυαλό και ότι έχετε γυρίσει σελίδα αλλά όχι! Εδώ βλέπουμε πιεσγυρίσματα.

Χτυπάτε, λοιπόν, στον πυρήνα των συνταγματικών κατοχυρωμένων ελευθεριών την έννοια του Εργατικού Δικαίου. Το Δίκαιο λέγεται Εργατικό, δεν λέγεται εργοδοτικό και ήταν μια κατάκτηση με τον νομικό πολιτισμό διότι αναγνώριζε ανάμεσα στην ετεροβαρή σχέση που υπάρχει αντικειμενικά ανάμεσα στον εργοδότη, την επιχείρηση και τον εργαζόμενο την ανάγκη προστασίας του. Γι' αυτό λέγεται Εργατικό Δίκαιο και όχι εργοδοτικό δικαίο ή δικαίο που διέπει γενικώς τις σχέσεις εργασίας.

Αυτά όλα θέλετε να τα ξεπέρασε ακόμη και παραβιάζοντας και τη δικιά σας παράδοση της λαϊκής Δεξιάς. Είναι αρκετοί αυτοί οι οποίοι αναγνωρίζουμε ψιθυριστά μέσα σε αυτήν την Αίθουσα ότι αυτό που κάνετε είναι αντικοινωνικό, εγκληματικό και οδηγεί σε καταστώσεις βαθιά αντικοινωνικές, υποβάθμισης της εργασίας, περιθωριοποίησης της εργασίας.

Αυτά, λοιπόν, είναι το περιεχόμενο των διατάξεων που μας παρουσιάζετε, διότι βασίζεται σε ένα σκληρό, ιδεολογικό, αυταρχικό και δογματικό νεοφιλελεύθερο πυρήνα που χαρακτηρίζει την ιδεολογία σας.

Η έννοια της ελευθερίας για σας έχει να κάνει με την ελευθερία του εργοδότη απέναντι στην ασυδοσία του εργαζόμενου. Την έννοια της ελευθερίας την προσεγγίζετε όχι σε συλλογικό επίπεδο, αλλά σε απόλυτα ατομικό. Θυμηθείτε τι μας λέγατε την περίοδο της πανδημίας. Ο κόσμος αρρώσταινε διότι δεν αναλάμβανε την ατομική του ευθύνη. Η πολιτεία, όμως, που ήταν ανοχύρωτη, που δεν έκανε τίποτα για τα μέσα μαζικής μεταφοράς, που δεν μπόρεσε να στηρίξει σε πάρα πολλές περιπτώσεις και από το Νοέμβριο -δεν μπορεί να αποκρύπτετε αυτό- μέχρι και χτες είμαστε μέσα στις χειρότερες χώρες σε απώλειες ζωών στην Ευρώπη, αυτό δεν είναι χωρίς κόστος. Είναι η δικιά σας ευθύνη!

Και το πιο τραγικό από όλα είναι, μετά από μια τέτοια εμπειρία, επειδή δεν μπορείτε να κρύψετε τον πραγματικό χαρακτήρα της ιδεολογίας σας, να βγαίνει ο Πρωθυπουργός προχθές σε ένα φόρουμ για την υγεία και να λέει ότι θα πρέπει να διευθετήσουμε τις σχέσεις ανάμεσα στο δημόσιο σύστημα και τον ιδιωτικό τομέα. Επαναφέρει το ξαναζεσταμένο φαγητό των ΣΔΙΤ. Και οι Ευρωβουλευτές σας στο Ευρωκοινοβούλιο μόλις πριν από λίγες μέρες να μην ψηφίζουν υπέρ της άρσης των δικαιωμάτων της πατέντας. Γιατί; Γιατί τα κέρδη είναι πάνω από τις ανθρώπινες ζωές, πάνω από το δημόσιο αγαθό της υγείας. Αυτός είναι ο πυρήνας των προτάσεών σας.

Για εσάς, λοιπόν, ατομική είναι η ευθύνη του εργαζόμενου που δεν βρίσκει δουλειά. Αυτός φταίει που δεν είναι καταρτισμένος. Αυτός φταίει που αρρωσταίνει. Και προσπαθείτε να αποκόψετε τον πολίτη από οποιαδήποτε κοινωνική διεργασία.

Γι' αυτό ακούω και πολλούς από εσάς εδώ πέρα που παρουσιάζουν χωρίς να έχουν καταλάβει τι συνέβη την προηγούμενη δεκαετία στην Ελλάδα και να μιλάνε για λαϊκισμό. Δεν καταλάβατε τις μεγάλες ανατροπές ότι τα μεσαία στρώματα φτωχοποιήθηκαν, ότι οι επιχειρήσεις κλείσανε, ότι οι άνθρωποι σε μία μέρα είδαν να χάνουν τις δουλειές τους, να τίθεται σε διαθεσιμότητα -ο σημερινός Πρωθυπουργός το έκανε αυτό- στην εκπαίδευση.

Σε αυτούς τους εκπαιδευτές, αυτούς τους δασκάλους που έχουν έγνοια για τα παιδιά και που υπηρέτησαν μαζί με τους γιαιτρούς στο δημόσιο συμφέρον, που εσείς τους αφήντε στον αέρα και που τώρα, ένα χρόνο μετά από αυτήν την υγειονομική κρίση, δεν έχετε να παρουσιάσετε ένα ολιστικό σχέδιο για την υγεία με προσλήψεις. Σας έχουμε πει για δεκαπέντε χιλιάδες προσλήψεις και στήριξη της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, αλλά κοιτάτε πώς θα δώσετε κομμάτια του δημόσιου συστήματος υγείας για εκμετάλλευση στους ιδιώτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό δεν βρίσκει κανείς λέξεις για να το χαρακτηρίσει. Μας γυρνάει πίσω και καταστρέφει τη ζωή των εργαζομένων.

Ωστόσο, νομίζω -και απευθυνόμαι ιδιαίτερα στις δυνάμεις της Προοδευτικής και Αριστερής Αντιπολίτευσης- ότι εδώ υπάρχει μία ευκαιρία. Αυτές οι δημοσκοπήσεις που γίνονται τώρα, δείχνουν ότι πλειοψηφικά -πάνω από το 60%- έχει συνειδητοποιήσει τον χαρακτήρα αυτών των αλλαγών και αρνείται να εγκρίνει, δεν συναινεί σε αυτές τις αλλαγές. Είναι μία ευκαιρία, λοιπόν, οι πολιτικές δυνάμεις πάνω στη βάση μιας πρότασης που θα προτάσει το δίκαιο και τα συμφέροντα του κόσμου της εργασίας, να συμπράξουν, ανοίγοντας μία νέα σελίδα και να ζητήσουν εδώ και τώρα αύξηση του κατώτατου μισθού στα 751, να μπουν στα βαρέα και ανθυγιεινά οι ντελιβεράδες, οι νοσοκομειακοί, να επανέλθουν οι συλλογικές διαπραγματεύσεις, η επεκτασιμότητα, να επανέλθει η μετενέργεια, να απαντήσουμε στο ανοσιούρηγμα της ατομικής σύμβασης που ψευδώς υποκρίνεται εδώ ο Υπουργός και λέει ότι εισάγεται μέσα από τις ευρωπαϊκές συμβάσεις.

Σιγά μη μας πείτε ότι τις γράψατε και εσείς τις ευρωπαϊκές συμβάσεις. Παράδειγμα κακής νομοθέτησης και τρικ είναι αυτό που κάνετε. Φέρντε αυτονόητες ευρωπαϊκές συμβάσεις για να λειτουργήσουν ως περιτύλιγμα για ένα αντικοινωνικό περιεχόμενο. Το αντικοινωνικό περιεχόμενο, όμως, θα καταψηφιστεί και από εμάς και στη συνείδηση του κόσμου.

Νομίζω, λοιπόν, ότι υπάρχουν περιθώρια να ζητήσουμε τριανταπεντάωρο, να ζητήσουμε να επανέλθουν οι συλλογικές συμβάσεις και, ακόμα, να καταργήσουμε μνημονιακές διατάξεις, οι οποίες μας επιβλήθηκαν τα προηγούμενα χρόνια, όπως τη διάταξη για την Ένωση Προσώπων.

Μην κουνάτε τα χέρια σας, συνάδελφοι. Αν συμφωνείτε σε αυτά, αμ' έπος, αμ' έργον.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Κύριε Σκουρλέτη, κλείστε όμως.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν σας ζητώ -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- να χάσετε την αυτονομία σας και τη διακριτότητά σας. Άλλωστε, μας χωρίζουν πάρα πολλά σε επίπεδο στρατηγικής και οράματος για το σοσιαλισμό και για τον κοινωνικό μετασχηματισμό.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Και για το NATO...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ωστόσο, όμως, οι εργαζόμενοι δεν μπορούν να περιμένουν πότε θα ωριμάσουν οι πολιτικές δυνάμεις. Εδώ, λοιπόν, χρειάζεται ενότητα και αγώνας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Νικήτας Κακλαμάνης): Τον λόγο θα πάρει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Βρούτσης και μετά θα συνεχιστεί ο κατάλογος.

Ορίστε, κύριε Βρούτση, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για χάρη αυτής της ζωντανής, της δημοκρατικής συζήτησης που διεξάγεται για αυτό το πολύ σημαντικό νομοσχέδιο στη Βουλή, ένα εύλογο ερώτημα, διαδεχόμενος τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του ΣΥΡΙΖΑ, θα ήταν το εξής: Όλα αυτά τα οποία είπε περί της εργασίας και της προστασίας της, περί βαρέων και ανθυγιεινών, περί ενίσχυσης περαιτέρω των εργασιακών σχέσεων, αμελίκτα προκύπτει ένα ερώτημα: Καλά, τεσσαρισημίσι χρόνια γιατί δεν τα κάνατε; Τεσσαρισημίσι χρόνια είχατε την ευκαιρία, κυβερνώντας τον τόπο, όλα αυτά για τα οποία καλείτε εμάς και μας εγκαλείτε ότι δεν τα κάναμε, να τα κάνατε εσείς πράξη.

Όμως, ας μπούμε στην ουσία των θεμάτων, γιατί οφείλω προκαταβολικά να αποκαταστήσω ιδεολογικά και αξιακά ένα ζήτημα το οποίο επαναλαμβάνει συνεχώς ο ΣΥΡΙΖΑ. Και δεν το επαναλαμβάνει τώρα συνολικά η Αριστερά στον τόπο μας, το επαναλαμβάνει διαχρονικά.

Θέλω, λοιπόν, και οφείλω να πω μερικά πράγματα τα οποία αφορούν τη Νέα Δημοκρατία, την πολιτική μας παράταξη, τη δική μου πολιτική παράταξη και αυτών που είμαστε σε αυτή τη Νέα Δημοκρατία και την αισθανόμαστε από μικρά παιδιά και έχουμε γαλουχηθεί μέσα στο αξιακό της σύστημα, όπως κι εγώ και ο Κωστής Χατζηδάκης και πάρα πολλοί εκ μέρους των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

Πρώτα και κύρια για τη Νέα Δημοκρατία στο επίκεντρο βρίσκεται ο εργαζόμενος και όχι οι επιχειρήσεις. Να το ξεκαθαρίσουμε αυτό. Δεν είμαστε το κόμμα της εργοδοσίας, όπως λέτε.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΙΤΣΑΣ**)

Είμαστε το κόμμα που στο επίκεντρο έχει τον άνθρωπο και τον εργαζόμενο. Η επιχειρηματικότητα για εμάς, όμως, είναι το εργαλείο για να μπορέσουμε να διαμορφώσουμε πλούτο και να αυξήσουμε διαμέσου αυτού του πλούτου, το βιοτικό επίπεδο των ανθρώπων. Αυτή είναι η ιδεολογική μας διαφορά. Εσείς αυτοπροσδιορίζετε μονοσήμαντα ως κόμμα των εργαζομένων. Μια καλή κουβέντα, όμως, για το πώς θα δημιουργηθεί ο πλούτος -ιδεολογικά το βάζω- δεν λέτε ποτέ. Διότι δεν μπορεί να υπάρξει βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του ανθρώπου ή του εργαζόμενου, εάν δεν υπάρξει από την άλλη επιχειρηματικότητα, μέσα από την οποία θα προσελκύνουμε επενδύσεις για να τη διευρύνουμε, για να την αυξήσουμε, θα της δώσουμε το περιθώριο να αυξήσει τα κέρδη της, μέσα από τη φερόλογία θα της πάρουμε χρήματα για να βελτιώσουμε τα βασικά δημόσια αγαθά και να δοθεί και η δυνατότητα η επιχείρηση να αυξήσει τον μισθό του εργαζόμενου. Αυτόματα γίνονται αυτά; Δηλαδή, ένα πρωί πατάς το κουμπί και δίνεις τη δυνατότητα, νομοθετείς, να αυξηθούν στο τριπλάσιο οι μισθοί ή να αυξηθούν τα βασικά δημόσια αγαθά; Πώς θα γίνει αυτό χωρίς δημόσιους πόρους;

Ήρα, εμείς ιδεολογικά, αξιακά πιστεύουμε στον άνθρωπο που τον έχουμε στο επίκεντρο, στον εργαζόμενο και πιστεύουμε ότι μέσα από την ιδιωτική πρωτοβουλία μπορούμε να διαμορφώσουμε το περιβάλλον εκείνο για να κάνουμε καλύτερη τη θέση του στην κοινωνία, στην οικονομία και να αυξήσουμε το βιοτικό του επίπεδο.

Δεύτερον, ποτέ δεν πιστεύαμε και δεν πιστεύουμε ότι ο ανταγωνισμός και η βελτίωση των κερδών των επιχειρήσεων θα έρθει μέσα από μείωση μισθών και εξαθλιωμένους εργαζόμενους ή θα στηριχθεί η ανάπτυξη σε αυτό. Αντίθετα, πιστεύαμε, πιστεύουμε και θα πιστεύουμε -ιδεολογικά και αξιακά και πολιτικά το κάνουμε πράξη- στη βελτίωση του εργαζόμενου με ποιοτικές και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας. Μόνο έτσι μπορεί να συνυπάρξει με μία κανονική ανάπτυξη το πλαίσιο αυτό.

Και τρίτον -το οποίο οφείλω και αυτό να το αποκαταστήσω- πιστεύουμε στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Δεν διαταράχθηκαν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας είναι καθαρά φιλελεύθερο μέτρο, διότι διασφαλίζουν τον υγιή ανταγωνισμό σε μία οικονομία και μέσα από αυτόν τον υγιή ανταγωνισμό μπορούν οι επιχειρήσεις, χωρίς να προσβλέπουν στο κέρδος διαμέσου της μείωσης του μισθού του εργαζόμενου, να βελτιώσουν τις επιδόσεις τους διαμέσου της βελτίωσης του προϊόντος που πουλάνε. Και έτσι γίνεται μια καθαρή, υγιή, ανταγωνιστική διαδικασία όχι σε βάρος του εργαζόμενου. Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας υπήρχαν και υπάρχουν. Ο ν.1876/1990 παραμένει ακλόνητος. Αυτές είναι οι βασικές ιδεολογικές και αξιακές θέσεις, οι οποίες για μας παραμένουν αδιαπραγμάτευτες και συνεχίζουν να υπάρχουν σήμερα.

Δεύτερη παρατήρηση, σημαντική: Ακούγοντας τον ΣΥΡΙΖΑ σε όλη αυτήν την κριτική που ασκεί, σχετικά με την καταστροφολογία που σήμερα ακούει από τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και από όλη την Αντιπολίτευση για αυτό που έρχεται διαμέσου του νομοσχεδίου σε όλα τα επίπεδα, ανεξαρτήτως ενός ή άλλου άρθρου, στο σύνολό του «θα αυξηθεί η ανεργία», «θα καταστραφούν οι εργαζόμενοι», χίλιες δύο κριτικές προβλεπόμενες για το μέλλον-απαντώ τα εξής: Η κριτική αυτή δεν είναι καινούργια, κύριοι συνάδελφοι. Είναι μια κριτική που έρχεται από το παρελθόν κάθε φορά που επιχειρούμε με νομοσχέδιο να εκσυγχρονίσουμε το πλαίσιο της αγοράς εργασίας, όπως οφείλουμε, στη νέα κοινωνική και οικονομική πραγματικότητα. Η κριτική σας από το παρελθόν, που είναι η ίδια και η ίδια, έχει πέσει στο κενό.

Δείτε τι λέγατε -τα θυμάμαι- για τον νόμο που είχα φέρει τον Σεπτέμβριο του 2019, το σημαντικό νόμο βάσει του οποίου καταργήσαμε τον περίφημο βάσιμο λόγω απόλυσης, τις αντιδράσεις που είχατε φέρει, που καλά καταργήσαμε, που ήταν μία αρνητική θέση μέσα στο σύστημα της Ευρώπης για την Ελλάδα: «Θα αυξηθεί η ανεργία» κ.λπ.. Τίποτα από αυτά δεν έγινε. Η ανεργία για την οποία συζητάμε, από το 17,3% σήμερα είναι στο 15,5%. Συνεχίζει να μειώνεται η ανεργία -και παρά την κρίση- μέσα από τα σωστά μέτρα που πήρε η Κυβέρνηση του Κυριάκου του Μητσοτάκη, μέσα από τα μέτρα που προσπατήσαμε τις θέσεις εργασίας. Το 2020 ήμασταν εμείς και η Ιταλία οι δύο χώρες που μειώθηκε η ανεργία αυτήν την περίοδο. Και προσπατήσαμε θέσεις εργασίας, συνειδητοποιώντας την αναγκαιότητα της κοινωνικής συνοχής υπέρ του εργαζόμενου. Αυτή ήταν η θέση μας.

Δεύτερο θέμα: Ζήτημα το οποίο αφορά την αδήλωτη εργασία. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να φωτίσω μια πτυχή η οποία έχει μία αξία ιδιαίτερη, γιατί έρχεται διαμέσου του νομοσχεδίου του Κωστή Χατζηδάκη και της Κυβέρνησης συνολικά, με την «ΕΡΓΑΝΗ II», να προεκτείνω λίγο για αυτό το οποίο έρχεται με την «ΕΡΓΑΝΗ II» και ίσως δεν είναι ευρέως γνωστό.

Πώς νικήσαμε την πιο καταχρηστική, απαράδεκτη συμπεριφορά των επιχειρήσεων -όχι όλων, αυτών που συνειδητά λειτουργούν καταχρηστικά, γιατί δεν είναι όλες οι επιχειρήσεις το ίδιο- το 2013 με το 40,73% αδήλωτη εργασία; Ως Υπουργός Εργασίας το είδα τότε, με δύο μέτρα.

Πρώτον, το 10.500, το οποίο δεν στηρίχτηκε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, από εσάς. Ήσασταν απέναντι στο πιο σκληρό μέτρο που υπήρξε ποτέ στο Εργατικό Δίκαιο της χώρας, 10.500 ανά αδήλωτο εργαζόμενο.

Και δεύτερον, η «ΕΡΓΑΝΗ I», η οποία θωράκισε πλήρως το

ΣΕΠΕ για να μπορεί να βλέπει προσλήψεις, απολύσεις και πρώτη φορά λοιπόν είχαν στα χέρια τους εργαλεία οι εργαζόμενοι του ΣΕΠΕ.

Πόσο είναι σήμερα η αδήλωτη εργασία; Κάτω από το 4%. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει, κύριε Γκιουλέκα, ότι η Ελλάδα σε αυτήν την καταχρηστική αθλιότητα των επιχειρήσεων, αυτών των λίγων, νίκησε. Νίκησε η Κυβέρνηση συνολικά διαχρονικά -και ο ΣΥΡΙΖΑ το κράτησε και μπράβο και έτσι έπρεπε να γίνει και αυτή είναι η συνέχεια του κράτους- την αδήλωτη εργασία. Σήμερα η αδήλωτη εργασία σχεδόν πλησιάζει το μηδέν, γιατί φοβούνται το 10.500.

Και θα σας εξομολογηθώ και κάτι, όπως και ο Κωστής έκανε τις προσωπικές του αναφορές. Όταν έφερα αυτό το μέτρο θορυβήθηκε και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ τότε οι Βουλευτές που ήταν συμπολίτευση, βρέθηκαν απέναντι σε ένα κύμα αντίδρασης. Το 10.500 ήταν πολύ σκληρό μέτρο. Και έδωσα εντολή στα κλιμάκια του ΣΕΠΕ να πάνε στην περιοχή μου στις Κυκλάδες για να δώσω πρώτος το παράδειγμα ότι ως Υπουργός δεν δειλιάζω το πολιτικό κόστος. Τότε είχα πει προς τον Γενικό Γραμματέα του ΣΕΠΕ: «Πηγαίνετε στις Κυκλάδες», γιατί οφείλα ως Υπουργός να δώσω πρώτος το παράδειγμα. Η κριτική στο πρόσωπό μου ήταν αμελίκτη για τα πρόστιμα που έπεσαν στις Κυκλάδες.

Βλέπετε, όμως, ότι αυτό τελικά δικαιώνεται, διότι και Βουλευτής επανεκλέχθηκε το 2015, ήταν πολύ δύσκολη διαδικασία και περισσότερες ψήφους πήρα και από ανηρώπους οι οποίοι είχαν τιμωρηθεί με το πρόστιμο αυτό. Και σήμερα το πρόστιμο αυτό σε όλη την επικράτεια είναι ο φόβος και ο τρόμος των καταχραστών επιχειρήσεων και επιχειρηματιών και έχουμε μηδενίσει την αδήλωτη εργασία.

Τι γεννήθηκε, όμως; Γεννήθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ η υποδηλωμένη εργασία, δηλαδή η εργοδοτική καταχρηστική συμπεριφορά βρήκε νέο τοπίο, απλήρωτες υπερωρίες. Αυτή είναι η ονομαζόμενη υποδηλωμένη εργασία. Αυτό δεν μπορεί να αντιμετωπιστεί με τους ελεγκτές του ΣΕΠΕ. Είναι αδύνατον. Και έναν ελεγκτή του ΣΕΠΕ να βάλαμε έξω από κάθε επιχείρηση, που δεν είναι δυνατόν, δεν θα μπορούσε να γίνει.

Έρχεται λοιπόν η πολιτεία, η Ελλάδα, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, που το ξέρετε πλέον, να εφαρμόσει αυτό που εισάγεται σήμερα σε αυτό το νομοσχέδιο, που συμφωνώ ότι είναι επανάσταση, την «ΕΡΓΑΝΗ II», το ψηφιακό ωράριο. Το ψηφιακό ωράριο δεν ταυτίζεται με αυτό που είχε προτείνει η ΓΣΕΕ το 2011 την κάρτα εργασίας. Η κάρτα εργασίας, που είναι σωστό μέτρο, θα εφαρμοστεί και ήδη εφαρμόζεται σε κάποιες περιοχές της αγοράς εργασίας των επιχειρήσεων και θα διευρυνθεί. Η διαφορά με την «ΕΡΓΑΝΗ II» και το ψηφιακό ωράριο είναι ότι το کنترل δεν θα αποτυπώνεται στα ψηφιακά συστήματα, τα πληροφοριακά συστήματα της επιχείρησης, στο Υπουργείο Εργασίας.

Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι ο ελεγκτής του ΣΕΠΕ με ένα εξειδικευμένο πολύ σύγχρονο laptop θα μπορεί να παρακολουθεί σε πραγματικό χρόνο, σε ζωντανό χρόνο τον εργαζόμενο και πόση ώρα δουλεύει. Καταλαβαίνετε ότι είμαστε πολύ μπροστά από όλη την Ευρώπη; Αυτό το μέτρο θα νικήσει την υποδηλωμένη εργασία, θα βοηθήσει τον ισότιμο ανταγωνισμό μεταξύ των υγιών επιχειρήσεων και θα βάλει στην άκρη τους καταγεγραμμένους.

Και το πρόστιμο που φέρνει ο Κωστής Χατζηδάκης είναι αυτό που αξίζει σ' αυτόν ο οποίος δεν θα μπει στην κάρτα εργασίας. Είναι ισότιμο με το 10.500 του αδήλωτου, γιατί είναι αδήλωτος και στην υπερωρία και θα νικήσουμε και την υποδηλωμένη εργασία.

Η χρηματοδότησή του από το Ταμείο Ανάκαμψης σηματοδοτεί και κάτι ακόμα. Το 2013 στο Υπουργείο Εργασίας με την κοινωνική ασφάλιση καθιερώσαμε την μηνιαία ηλεκτρονική αναλυτική περιοδική δήλωση εργασίας, την ονομαζόμενη ΑΠΔ για και να παίρναμε τις εισφορές από το μισθό των εργαζομένων. Αυτό ήταν κάτι πολύ σημαντικό, ήταν ένα πολύ σημαντικό βήμα.

Τι παρατηρήθηκε, όμως; Παρατηρείται πλέον διαμέσου της «ΕΡΓΑΝΗ» ότι ο χρόνος εργασίας -ακούστε το αυτό- που αποτυπώνεται στην «ΕΡΓΑΝΗ» είναι μεγαλύτερος από τον χρόνο που δηλώνεται στις αναλυτικές περιοδικές δηλώσεις. Η προοπτική, λοιπόν, είναι να καταργηθεί η αναλυτική περιοδική δήλωση εν

ευθέτω χρόνών -αυτό θέλει χρόνο και ετοιμασία στα πληροφοριακά συστήματα- και η ΑΠΔ να είναι η «ΕΡΓΑΝΗ II» που θα αποτυπώνει τον πραγματικό χρόνο των εργαζομένων, θα παίρνουμε και τα πραγματικά ασφάλιστρα για τους εργαζόμενους. Επανάσταση και αυτό! Αυτό θέλει, όμως, προετοιμασία. Το Υπουργείο Εργασίας και ο Κωστής ο Χατζηδάκης, το έχουμε συζητήσει, θα το ετοιμάσει μεθοδικά. Σε κάποιους μεταγενέστερους χρόνους θα γίνει πράξη και αυτό. Άρα, πραγματικά η Ελλάδα πρωταγωνιστεί και πρωτοπορεί στα θέματα της αγοράς εργασίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Κριτική για το ΣΕΠΕ. Όλο αυτό το διάστημα άκουγα για τον κ. Ηλιόπουλο ότι το ΣΕΠΕ επί ΣΥΡΙΖΑ λειτουργούσε καλύτερα και είχε περισσότερα πρόστιμα. Πέστε την αλήθεια. Εγώ προσπαθώ πάντα καλοπροαίρετα να τοποθετούμαι με αξιοπρέπεια και εντιμότητα και με αλήθειες από αυτό το Βήμα. Πράγματι ο ΣΥΡΙΖΑ προσπάθησε δια μέσου των ελεγκτών του ΣΕΠΕ να αντιμετωπίσει παραβατικές συμπεριφορές. Δεν έκανε, όμως, κάτι καινούργιο. Το αυτονόητο έκανε μέσα στη λειτουργία που έχει ως Υπουργός Εργασίας ο Γενικός Γραμματέας του ΣΕΠΕ με τα εργαλεία που του δώσαμε το 10.500, την «ΕΡΓΑΝΗ I» και πράγματι αυτή η δουλειά είχε ένα αποτέλεσμα.

Η ίδια δουλειά, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, και απευθύνομαι στην πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ που ασκεί κριτική, συνεχίστηκε και τα δύο χρόνια που ήμουν Υπουργός και τώρα επί του Κωστή Χατζηδάκη. Δεν δόθηκε ποτέ εντολή μην κάνετε ελέγχους στους ελεγκτές του ΣΕΠΕ από κανέναν ούτε από το ΣΥΡΙΖΑ για να είμαι ειλικρινής -το ξέρετε και εσείς, γιατί θα είχατε κάνει επανάσταση- ούτε από εμάς.

Η δουλειά του ΣΕΠΕ είναι συγκεκριμένη και κρίνεται το ΣΕΠΕ από την ανεξαρτησία του, που παραμένει ανεξάρτητο όλα αυτά τα χρόνια και από τα εργαλεία που του δίνουμε. Ανεξάρτητα από τη νέα οργανωτική δομή που θα πάρει μέσα από την ανεξάρτητη αρχή το πιο σημαντικό για το ΣΕΠΕ είναι ότι θα έχει στα χέρια του για πρώτη φορά εργαλεία σύγχρονα, όπως είναι το «ΕΡΓΑΝΗ II» που θα αλλάξει το πλαίσιο ελέγχων στην αγορά εργασίας και αυτό θα κρίνει την αποτελεσματικότητα του ΣΕΠΕ απέναντι στις καταχρηστικές συμπεριφορές.

Έρχομαι τώρα στο θέμα των προστίμων για το οποίο ασκήσατε κριτική και ακούω για ένα πρόστιμο που βάλατε σε τράπεζες και τα υπόλοιπα. Πράγματι να σας πω ότι στο τέλος του 2020 κάλεσα τους επιθεωρητές του ΣΕΠΕ και δημιούργησα μία επιτροπή και ζήτησα από την επιτροπή μετά από πάνω από δεκαπέντε χρόνια να φτιάξει ένα νέο πλαίσιο κυρώσεων και ποινών ενιαίο, διότι υπήρχε η καταχρηστική λειτουργία μέσα από την επιβολή προστίμων άλλος επιθεωρητής να βάζει από 1.000 και άλλος για την ίδια παράβαση 10.000. Αυτό δεν ήταν ούτε φυσιολογικό ούτε λογικό. Το ξέρετε, κύριε Σκουρλέτη, αυτό και κυρία Ξενογιαννακοπούλου. Υπήρχαν μεταξύ τους πρόστιμα, τα οποία το ένα αναίρουσε το άλλο και μπορούσε ένας επιθεωρητής να βουλάει μια επιχείρηση και ένας άλλος να την σώσει μέσα από τη διαδικασία των προστίμων. Αυτά δεν επιτρέπονται.

Έτσι, λοιπόν, μετά από τέσσερις μήνες η Επιτροπή του ΣΕΠΕ των ελεγκτών μου έφερε ένα πόρισμα, το οποίο πλέον είναι ένα εγχειρίδιο, το νέο πλαίσιο ποινών και κυρώσεων του ΣΕΠΕ. Αυτό το έχει κάθε επιχείρηση. Καθαροί κανόνες! Κάθε επιχείρηση γνωρίζει ότι τη στιγμή που θα πατήσει το πόδι του ο ελεγκτής του ΣΕΠΕ εάν πέσει σε παράβαση, θα πληρώσει. Όχι αυθαίρετα πράγματα, όχι κάτω από το τραπέζι συναλλαγές, όχι υπονοούμενα. Καθαροί κανόνες για όλους. Και αυτό το πλαίσιο κυρώσεων και ποινών είναι μία πλέον νέα πραγματικότητα για το ΣΕΠΕ, αλλά και για τις επιχειρήσεις. Καθαροί κανόνες!

Μπαίνω τώρα στα υπόλοιπα θέματα του νομοσχεδίου. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο έχει κοινωνικό, αναπτυξιακό πρόσημο. Είναι ένα νομοσχέδιο του οποίου η εφαρμογή του στην πράξη δεν θα φέρει την καταστροφή, την οποία περιγράφετε. Αντίθετα θα συμβάλει με την κοινωνική διάσταση που έχει και για τα ζητήματα που αφορούν την προσβολή ή τη βία στον χώρο εργασίας που δεν υπήρχε και υιοθετούμε την ευρωπαϊκή οδηγία από τις πρώτες χώρες ή το ζήτημα το οποίο αφορά την υγεία και ασφάλεια των εργαζομένων που υιοθετούμε την ευρωπαϊκή οδηγία ή το ζήτημα

που αφορά την εναρμόνιση της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

Ειπώθηκαν πολλά για τις δεκατέσσερις μέρες άδεια. Θετικό είναι για τους άντρες. Να φωτίσω μόνο μία πολύ σημαντική αναπτυξιακή πλευρά που δεν ανέδειξε Υπουργός. Από τις έρευνες που έχουν διεξαχθεί έχει αποδειχθεί ότι υστερούμε στην αναπτυξιακή διαδικασία στο ότι οι γυναίκες δεν είναι το ίδιο ελκυστικές στην αγορά εργασίας και αυτό χτυπάει αρνητικά στην αναπτυξιακή διαδικασία του τόπου. Είμαστε από τις χώρες της Ευρώπης που έχουμε τη μεγαλύτερη αρνητική συμπεριφορά σε αυτό.

Τι κάνει αυτό το νομοσχέδιο; Κάνει μία διπλά θετική κίνηση. Η πρώτη είναι να δώσει στους άντρες το δικαίωμα της πατρότητας μέσα από τις άδειες που τους δίνει. Την ίδια, όμως, στιγμή μέσα από αυτήν την άδεια που δίνει στους άντρες φέρνει μία ίση αντιμετώπιση από τις επιχειρήσεις απέναντι στις γυναίκες και τους άντρες με αποτέλεσμα η εφαρμογή αυτού του νόμου και του συγκεκριμένου άρθρου να δώσει τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να έχουν τα ίδια κίνητρα να προσλάβουν άντρα και γυναίκα.

Τι σημαίνει αυτό; Ότι θα υπάρξει αύξηση της συμμετοχής των γυναικών στην αγορά εργασίας και αυτό θα βοηθήσει στην ανάπτυξη του τόπου περισσότερο. Αυτή είναι η δεύτερη οπτική που μπορεί να δει κάποιος κάτω από αυτήν τη συγκεκριμένη διάταξη, που είναι πολύ θετική για την αγορά εργασίας, τις γυναίκες και την οικονομία του τόπου μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλοι πλέον πρέπει να καταλάβουμε ότι τα πράγματα στην Ελλάδα έχουν πάρει μία νέα τροπή. Έχουμε φύγει από τους δημοσιονομικούς αναγκαστικούς περιορισμούς που προσαρμοστήκαμε ως χώρα σε ένα δύσκολο περιβάλλον. Μπήκαμε σε ένα περιβάλλον έκτακτο πανδημίας, σε ένα αχαρτογράφητο πέλαγος το οποίο δεν είχε υπολογίσει και δεν είχε εκτιμήσει κανείς. Τα καταφέραμε και βγαίνουμε από το αυτό τούνελ το δύσκολο. Και τώρα έχουμε μπροστά μας να αντιμετωπίσουμε μία νέα πραγματικότητα σε ένα παγκόσμιο γίγνεσθαι το οποίο αλλάζει, σε μία οικονομία παγκόσμια και σε μία κοινωνία που μεταβάλλεται, σε νέα επαγγέλματα τα οποία δημιουργούνται. Πρέπει να προσαρμοστούμε. Η προσαρμογή είναι το κλειδί και η απάντηση στο αύριο. Χωρίς προσαρμογή στις νέες τεχνολογίες είμαστε καταδικασμένοι να μείνουμε αγκυλωμένοι, αδρανείς σε ένα περιβάλλον του χθες το οποίο θα είναι εις βάρος και της κοινωνίας, και των εργαζομένων, και των ανέργων.

Αυτές οι προκλήσεις είναι για εμάς αυτές που ως Κυβέρνηση αποτελούν την πυξίδα για τις πολιτικές μας αποφάσεις που παίρνουμε. Να είστε σίγουροι ότι οι πολιτικές μας αποφάσεις κινούνται ακριβώς στον δρόμο των προκλήσεων που έρχονται από το μέλλον, ένα μέλλον το οποίο το βλέπουμε πλέον καθημερινά δια μέσου της ψηφιακής τεχνολογίας η οποία αλλάζει τα πάντα γύρω μας. Αλλάζει αυτά τα στερεότυπα τα οποία ξέρουμε για αιώνες στον κόσμο, αλλάζουν όλα μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα.

Η ελληνική αυτή Κυβέρνηση είναι σύγχρονη, ο Κυριάκος Μητσοτάκης σύγχρονος πολιτικός, γενναίος, θαρραλέος, όπως πιστεύω και οι περισσότεροι από εμάς, αν αφήσουμε έξω τις κομματικές σκοπιμότητες. Οφείλουμε ως πολιτικοί καθοδηγητές και δημιουργοί των πολιτικών στη χώρα μας, που εμείς χαράσσουμε τη νομοθεσία, το μέλλον του τόπου, να έχουμε την απαραίτητη γενναϊότητα και θάρρος να ανοίξουμε τους δρόμους όχι για εμάς πλέον, αλλά για τις επόμενες γενιές που έρχονται μετά από εμάς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ευχαριστώ.

Νομίζω οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και της Νέας Δημοκρατίας και του ΣΥΡΙΖΑ δεν μπορούν να έχουν παράπονο από το Προεδρείο.

Οι πέντε επόμενοι ομιλητές είναι ο κ. Γκιόκας, ο κ. Οικονόμου, ο κ. Δρίτσας, ο κ. Λιούπης και ο κ. Καλαματιανός.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Γκιόκας από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Η Κυβέρνηση και ο Υπουργός Εργασίας με τους γνωστούς μονολόγους τους στα κανάλια εδώ και πάνω από έναν μήνα προσπάθησαν να μας πείσουν, να πείσουν τους εργαζόμενους για

το πόσο ωφέλημα είναι για αυτούς η διευθέτηση του εργασίου χρόνου, οι απλήρωτες υπερωρίες, η κατάργηση της Κυριακάτης αργίας, το χτύπημα των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων.

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Φάγατε τα μούτρα σας, διασυρθήκατε. Οι εργαζόμενοι σας απάντησαν με την πιο επιτυχημένη και πιο μαζική απεργία των τελευταίων ετών και θα σας απαντήσουν και αύριο με νέα απεργιακή μάχη παρά την προσπάθεια που κάνετε να βρωμίσετε τον αγώνα των εργαζομένων με προβοκάτσιες, φτάνοντας σε τέτοιο σημείο θράσους να εμπλέξετε τους μαθητές των πανελληνίων και το ευαίσθητο θέμα των εξετάσεων όταν ήσασταν εσείς που εδώ και έναν χρόνο ταλαιπωρείτε αυτούς τους μαθητές με την τηλεκπαίδευση, με τα μπρος-πίσω, με τις μάσκες αερόστατα, με τα τάμπλετ που ακόμα δεν έχουν φτάσει στους μαθητές, με, με, με. Εσείς ήσασταν που βασανίζατε εδώ και έναν χρόνο τους μαθητές και τους γονείς τους.

Και αφού διασυρθήκατε -και το ξέρετε πολύ καλά από τις μετρήσεις που και εσείς παραγγέλλετε για την αποδοχή του νομοσχεδίου- αφού διασυρθήκατε με τις ελιές, που θα μαζεύουν οι εργαζόμενοι, με αυτό που έλεγε Βουλευτής σας εδώ, για τον ασθενή που θα δουλεύει παραπάνω για να πάρει δυο-τρεις μέρες ρεπό για να πάει να γιатρευτεί, λες και δεν υπάρχουν αναρρωτικές άδειες -εκτός αν θέλετε να τις καταργήσετε και αυτές- με τους φοιτητές εργαζόμενους, που τους διαγράφετε με βάση το ν+2, αφού διασυρθήκατε με όλα αυτά τα επιχειρήματα τώρα καταφεύγετε σε επιχειρήματα απελπισίας και συκοφαντίας και επικεντρώνεστε σε ορισμένα μεμονωμένα άρθρα του νομοσχεδίου για να κρύψετε τον συνολικό βαθιά αντεργατικό χαρακτήρα του.

Ακόμη όμως και αυτά τα άρθρα που επικαλείστε ως θετικά είτε είναι κάποιες διακηρύξεις κενές περιεχομένου είτε υποκρύπτουν νέες αντεργατικές ρυθμίσεις. Ας δούμε ορισμένα που αυτά που έχετε κάνει караμέλα και ο Υπουργός λίγο πριν.

Ψηφιακή κάρτα. Εμείς από την πρώτη στιγμή κάναμε κριτική επομένως ότι αυτό θα υπερψηφιστεί και από τους τριακόσους αφήστε τα. Τι λέτε για την ψηφιακή κάρτα; Θα δείχνει, λέει, πόσο δουλεύει ο εργαζόμενος και θα αντιμετωπίζει τη μαύρη εργασία. Λέτε ψέματα! Άλλος είναι ο πραγματικός στόχος της ψηφιακής κάρτας και γι' αυτόν τον λόγο χρηματοδοτείται αδρά από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν σας έπιασε ο πόνος για τη μαύρη και αδήλωτη εργασία, την οποία άλλωστε νομιμοποιείτε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Η ψηφιακή κάρτα είναι ο προάγγελος για την εφαρμογή του ενεργού και ανενεργού εργασίου χρόνου, για να καταγράφεται ο χρόνος που ο εργαζόμενος θα είναι σε εργασιακή ετοιμότητα, όπως λέτε, και δεν θα πληρώνεται γιατί δεν θα εργάζεται, για να καταγράφεται ακόμη και ο χρόνος που θα πηγαίνει στην τουαλέτα και άρα δεν θα πρέπει να υπολογίζεται ως χρόνος εργασίας. Αυτός είναι ο στόχος της ψηφιακής κάρτας που όλοι σας, και η Κυβέρνηση και τα άλλα κόμματα, σπεύσατε να υιοθετήσετε ως μέτρο διαφάνειας.

Παρακάτω, μιλάτε για το δικαίωμα αποσύνδεσης του τηλεργαζόμενου και το εμφανίζετε ως μεγάλη κατάκτηση. Αντιλαμβάνεστε τι λέτε; Η αποσύνδεση του τηλεργαζόμενου είναι τόσο αυτονόητη όσο είναι για έναν απλό εργαζόμενο να σταματήσει να εργάζεται και να φεύγει από τον χώρο δουλειάς όταν τελειώνει το ωράριό του και να απαγορεύεται ο εργοδότης να απασχολεί εργαζόμενους εκτός ωραρίου. Και αυτό το αυτονόητο εσείς το βαφτίζετε δικαίωμα. Γιατί; Διότι αν ένας τηλεργαζόμενος υποκύπτει στην εργοδοτική πίεση, ο εργοδότης δεν θα έχει καμμία συνέπεια. Και τι θα επικαλείται; Ότι ο εργαζόμενος δεν άσκησε το δικαίωμά του στην αποσύνδεση. Να, λοιπόν, που οδηγούν αυτά τα καινοτόμα, και τα σύγχρονα, και τα φύκια που πουλάτε εδώ για μεταξωτές κορδέλες.

Καλά για τις άδειες πατρότητας δεν αναφερόμαστε καν. Όταν έχεις επιβάλλει δεκάωρη και δωδεκάωρη εργασία, όταν καταργείς την Κυριακάτικη αργία για εβδομάδες, για μήνες, το να δίνεις δεκατέσσερις ημέρες δουλειάς είναι αυτό που είπα πριν, δηλαδή πουλάτε φύκια για μεταξωτές κορδέλες.

Φτάσατε στο σημείο, δύο φορές ο Υπουργός, μία χθες και μία σήμερα, να λέτε ψέματα και να συκοφαντείτε ότι δήθεν σήμερα οι συνδικαλιστές προσπατούν να υπέρμετρα και έχουν ασυλία και δεν μπορούν να απολυθούν ακόμα και αν προβούν σε σε-

ξουαλική παρενόχληση. Είναι ψέμα, αθλιότητα, ξετσιπωσιά και για τους συνειρμούς που προσπαθείτε να καλλιεργήσετε!

Δεν γνωρίζετε τη νομολογία των δικαστηρίων για τέτοιες περιπτώσεις; Δεν τη γνωρίζετε και λέτε κοτσάνες εδώ μέσα δήθεν για ασυλία των συνδικαλιστών; Αλλά ακόμη και αν δεχθούμε ότι υπήρχε τέτοιο ζήτημα, για ποιον λόγο δεν προσθέτετε στο νομοσχέδιο ότι σε περίπτωση ποινικής καταδίκης για μια σειρά αδικήματα θα υπάρχει λόγος απόλυσης και βάζετε τον «σπουδαίο λόγο»; Άλλος λοιπόν είναι ο στόχος. Είναι να στοχοποιήσετε, είναι να ποινικοποιήσετε και να διώκετε πρωτοπόρους εργαζόμενους συνδικαλιστές.

Σε ένα πράγμα βεβαίως θα συμφωνήσουμε μαζί σας: Ότι όντως αυτές είναι πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης, βέλτιστες για το κεφάλαιο. Είναι οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη διευθέτηση του εργασίου χρόνου και όχι μόνο, που εδώ και χρόνια εφαρμόζονται, υλοποιούνται βήμα-βήμα στα κράτη-μέλη.

Ήταν τεράστια η συμβολή όλα αυτά τα χρόνια με τους αγώνες που έγιναν του ταξικού συνδικαλιστικού κινήματος, του ΚΚΕ που αυτά τα μέτρα εμποδίστηκαν και καθυστέρησαν. Σήμερα αυτά τα μέτρα γίνονται τα προαπαιτούμενα για την ένταξη της Ελλάδας στο Ταμείο Ανάκαμψης, το νέο υπερμνημόνιο των λαών της Ευρώπης, όπου την κάθε αποταμίευση που θα πηγαίνει στους ομίλους της πράσινης και ψηφιακής οικονομίας θα καλούνται να την πληρώνουν πάρα πολύ ακριβά οι εργαζόμενοι με νέες απώλειες δικαιωμάτων.

Να, λοιπόν, γιατί κανένα κόμμα, καμμία κυβέρνηση που ορκίζεται στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που αποδέχεται το Ταμείο Ανάκαμψης, που πίνει νερό στο όνομα της ανταγωνιστικότητας και της καπιταλιστικής ανάκαμψης ούτε θέλει ούτε μπορεί ούτε πρόκειται να αντιπαρατεθεί σε αυτούς τους νόμους. Και εδώ υπάρχει η εμπειρία και της διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, της πρόσφατης διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που όχι μόνο δεν κατήργησε τους μνημονιακούς νόμους, αλλά και για τη διευθέτηση και για την απεργία και για την κυριακάτικη αργία τι έκανε;

Βάλατε τριάντα δυο Κυριακές στο εμπόριο, κύριε Σκουρλέτη. Εννιά μήνες τον χρόνο βάλατε κυριακάτικη δουλειά για τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες εμπορούπαλλλους. Αυτά, λοιπόν, κάνατε. Αυτά έκαναν οι προοδευτικές δήθεν διακυβερνήσεις και έρχεστε τώρα και μιλάτε για το 751, για τους μνημονιακούς νόμους. Πεντακόσια τριάντα σωματεία, η μεγαλύτερη συσπείρωση σωματείων και με συνδικαλιστές προερχόμενοι από τον ΣΥΡΙΖΑ κατέθεσαν πρόταση νόμου για να καταργηθούν, μετά την τυπική έξοδο από τα μνημόνια. Πού ήσασταν; Πού ήταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τότε; Να σας πω πού ήταν. Μείωνε τη φορολογία στα κέρδη και στα μερίσματα των μετοχών από το 15% στο 10%. Αυτά κάνατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Γκιόκα, πρέπει να ολοκληρώσετε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό, λοιπόν, που χρειάζεται σήμερα δεν είναι απλά ένα κίνημα που θα καθυστερεί και θα εμποδίζει μέτρα, αλλά ένα κίνημα που θα περνά στην αντεπίθεση, στηριγμένο στην οργάνωση των εργαζομένων, στη κοινωνική συμμαχία με τα άλλα λαϊκά στρώματα και βάζοντας μπροστά τις σύγχρονες ανάγκες που μπορούν να ικανοποιηθούν με βάση τη αλματώδη ανάπτυξη της τεχνολογίας, της επιστήμης, της παραγωγικότητας της εργασίας, δυνατότητες σήμερα, όμως, που είναι στα χέρια μιας χούφτας παρασίτων. Χρειάζεται μια νέα κοινωνική οργάνωση που θα απελευθερώσει αυτές τις δυνατότητες και αυτή η νέα κοινωνική οργάνωση είναι μόνο σοσιαλισμός. Αυτό είναι πραγματικά το μοναδικό προοδευτικό και σύγχρονο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Ο κ. Οικονόμου από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο και ακολουθεί ο κ. Δρίτσας.

Παρακαλώ πρέπει να γίνει μια προσπάθεια να κρατάμε τον χρόνο, γιατί δεν βρισκόμαστε ούτε στη μέση του καταλόγου των ομιλητών.

Κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, η μητέρα των μαχών δεν πάει καλά. Δεν πάει καλά γιατί πραγματικά το τσουνάμι των αντιδράσεων και η προσπάθεια να δημιουργηθεί πολι-

τικό ζήτημα από τη μεριά της Αντιπολίτευσης δεν βρήκε ακροατήριο. Ο πολεμικός λόγος στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων την περασμένη εβδομάδα -στην οποία έχω την τιμή να προεδρεύω, αλλά δεν μπορώ να σχολιάσω και τώρα μου δίνεται το φιλόξενο Βήμα για να πω και εγώ τον λόγο μου- και ο σημερινός πολεμικός λόγος, δηλαδή των συνεδριάσεων στην Ολομέλεια, δεν βοηθάει και δεν δίνει το κατάλληλο έδαφος για να γιγαντωθούν οι αντιδράσεις.

Η απεργία με πενιχρά αποτελέσματα. Οι εκδηλώσεις ελάχιστες. Η συζήτηση που γίνεται από μεριάς βάσης εργαζομένων δεν έχουν καμμία αντανάκλαση σε αυτά που ακούμε σήμερα εδώ. Γιατί; Γιατί πραγματικά οι εργαζόμενοι βρίσκονται σε ένα τελειώς διαφορετικό κόσμο από ό,τι βρίσκονται οι κομματικές και οι συνδικαλιστικές ηγεσίες. Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες αυτή τη στιγμή εκφέρουν έναν κομματικό λόγο. Είναι τα μακριά χέρια των κομμάτων εδώ, τα οποία προσπαθούν να δημιουργήσουν το μείζον ζήτημα -υποτίθεται- για την Κυβέρνηση. Αυτός ο κομματικός λόγος πιστεύε πραγματικά, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, ότι ενδιαφέρει καθόλου τον μέσο εργαζόμενο, τον άνθρωπο της εργασίας, αυτούς οι οποίοι δίνουν τον καθημερινό αγώνα για τον βιοπορισμό;

Έχει αντανάκλαση αυτή η συζήτηση που κάνετε σήμερα εδώ με αυτά που πιστεύει ο καθένας; Γιατί αν πραγματικά είχε αντανάκλαση, να είστε σίγουροι ότι θα είχε θορυβηθεί η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων. Τους αφήνει παγερά αδιάφορος ο λόγος σας, ένας λόγος κομματικός, αγωνίας και προοπτικής να διασκεδαστούν εντυπώσεις από δύο καταθλιπτικά χρόνια, όπως καταγράφονται στις δημοσκοπήσεις μιας πολιτικής ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία αυτή τη στιγμή βλέπει με απόγνωση να μειώνονται τα ποσοστά αντί να αυξάνονται, ο λόγος της να μην έχει απήχηση και να προσπαθεί να στήσει πραγματικά τις μητέρες των μαχών, οι οποίες θα δώσουν λίγο οξυγόνο.

Δεν γίνεται έτσι το οξυγόνο. Το πολιτικό οξυγόνο θέλει ιδέες. Το πολιτικό οξυγόνο θέλει οράματα, θέλει προοπτική, θέλει να δίνει λύσεις πραγματικές στον εργαζόμενο. Και πραγματικά ένας λόγος που έχει μείνει στο 1980, μόνο αυτός, δεν είναι ικανός αυτός ο λόγος να αναζωπυρώσει το κίνημα το συνδικαλιστικό, το κοινωνικό ή όπως θέλετε να το πείτε.

Άρα, λοιπόν, εδώ βλέπουμε τις ηγεσίες τις κομματικές να δίνουν τις εντολές τους, οι συνδικαλιστικές ηγεσίες να προσπαθούν να τις υλοποιήσουν, αλλά να μην ανταποκρίνεται από κάτω -να το πω έτσι λαϊκά- το πόπολο.

Όχι, δεν ανταποκρίνεται γιατί πιστεύουν αφελώς οι κομματικές ηγεσίες πως όταν θα γίνεται η συζήτηση -ας πούμε- για την ηλεκτρονική κάρτα εργασίας ότι απευθύνονται σε ψηφιακά αγράμματους εργαζόμενους και άρα δεν θα καταλάβει κανένας τίποτα και μέσα σε ένα περιβάλλον και λόγο σύγχυσης και θολούρας θα μπορέσουν να περδούν μια γραμμή γι' αυτά τα οποία αυτές οι ηγεσίες έχουν φτιάξει το αφήγημά τους.

Κι όμως, ο μέσος εργαζόμενος αντιλαμβάνεται ότι η ψηφιακή κάρτα θα δώσει μία πολύ σοβαρή απάντηση σε αυτό το οποίο σήμερα όλοι λέμε: Υπάρχει μαύρη και υποδηλωμένη εργασία. Υπάρχει η απλήρωτη εργασία, η υπερωρία η οποία δεν πληρώνεται και η μόνη μέθοδος που μπορείς να την πιάσεις δεν είναι ένα ΣΕΠΕ, το οποίο το ακούω συνέχεια. Και πραγματικά είναι στην προστασία των δικαιωμάτων του εργαζομένου, αλλά εδώ -ως διά μαγείας- πάλι πέφτουμε έξω γιατί αυτό αναβαθμίζεται καθώς η Κυβέρνηση το κάνει ανεξάρτητη αρχή, δηλαδή ένα καλύτερο εργαλείο για την προστασία του εργαζομένου.

Η ψηφιακή κάρτα, λοιπόν, έρχεται να καταγράψει στην «ΕΡ-ΓΑΝΗ» καθαρά ποια είναι η εργασία και ποια είναι η υπερωρία. Αυτό δεν το θέλει ο μέσος εργαζόμενος; Το θέλει. Αυτό δεν το καταλαβαίνει ο μέσος πολίτης αυτής της χώρας ότι είναι ένα μέτρο προς θετική κατεύθυνση; Το καταλαβαίνει. Ό,τι και να λέμε σήμερα εδώ, εγώ, εσείς, ο καθένας έχει μικρή αξία μπροστά στην αλήθεια του θέματος.

Εμείς λοιπόν, βάζουμε ζητήματα πολύ αυτονόητα, όπως το θέμα της πατρικής άδειας. Ό,τι και να συζητάτε εδώ, ό,τι και να λέτε, ότι είναι ένα μέτρο επουσιώδες και μικρής αξίας, πραγματικά είναι μικρής αξίας; Για τους χιλιάδες εργαζόμενους που μπορούν να κάνουν χρήση αυτού του μέτρου, είναι μικρής αξίας;

Όχι! Για εσάς είναι μικρής αξίας γιατί δεν θα κάνετε ποτέ τέτοια χρήση, όπως εσείς πιστεύετε ή πιστεύετε ότι αυτό στη συνείδηση του μέσου πολίτη δεν έχει μεγάλη αξία. Όμως, δεν μπορείτε να αφουγκραστείτε τη συνείδηση, την άποψη και το πώς βιώνει ο μέσος πολίτης τα πράγματα. Για το μέσο πολίτη, λοιπόν, για τον το πατέρα που εργάζεται, έχει αξία.

Ανάμεσα λοιπόν σε αυτό το οποίο έχει αξία στην πραγματικότητα και σε αυτό που έχει αξία στους δικούς σας σχεδιασμούς τους κομματικούς υπάρχει ένα χάος, μια μεγάλη απόσταση.

Πώς καταγράφεται αυτό; Κηρύσσεται απεργία και έχει συμμετοχή της τάξεως του 2% με 5%. Κάνετε διαδήλωση και συλλαλητήριο έξω και είναι μερικές εκατοντάδες, χιλιάδες ελάχιστες. Όμως, οι εκατοντάδες χιλιάδες, τα εκατομμύρια των εργαζομένων απέχουν.

Τι συζήτηση να κάνουμε εδώ και πώς λοιπόν, να ερμηνεύσουμε το φαινόμενο ότι όχι μόνο δεν έγινε η μητέρα των μαχών, αλλά δεν υπάρχει ούτε μία λογική ανταπόκριση των συμπολιτών μας, των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα, ας πάρουμε και την εφεδρεία του δημοσίου; Και δεν θα κάνω εγώ την κουβέντα για την απεργία τη μεθαυριανή γιατί το παιδί μου δίνει πραγματικά τις εξετάσεις και θα χρησιμοποιήσει τώρα ιδιωτικό μέσο για να πάει να δώσει το μάθημά του.

Όμως, εγώ λέω κάτι άλλο. Εμείς προσπαθούμε εδώ να περιφρουρήσουμε τον εργαζόμενο, το μέσο εργαζόμενο χωρίς διαμεσολαβητή κομματικό. Γιατί αν ο συνδικαλιστικός του εκπρόσωπος δούλεψε και ασχολείτο με τα προβλήματα της εργασίας και τα προβλήματα των δικών του δικαιωμάτων, θα είχε και άλλη αντανάκλαση αύριο ή σήμερα στην εκπροσώπηση και στην απήχηση.

Όμως, δεν τον ενδιαφέρει το μέσο εργαζόμενο η αγωνία του κ. Τσίπρα τι θα κάνει αύριο για να διασωθεί στην ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ, για να μπορέσει να χρησιμοποιήσει αυτό που λέμε «εργατικό κίνημα» ως προμετωπίδα για να διασώσει τις θέσεις του. Πολλή αγωνία νομίζετε ότι έχει ο μέσος εργαζόμενος να πάει να δώσει τα στήθη του για την κομματική καρέκλα του καθενός και για αυτούς που εκπροσωπούν μόνο αυτή την καρέκλα, δηλαδή τους συνδικαλιστές, που αυτοί μονο ανταποκρίνονται σε αυτή τη στενή ερμηνεία και λογική! Μπαίνουν κι αυτοί στο περιθώριο.

Δεν τους βάζει καμμία κυβέρνηση, κανένας νόμος στο περιθώριο. Όταν θα είχε κάτω μια διαδήλωση δεκάδων χιλιάδων, εκατό χιλιάδων εργαζομένων, όλοι αλλιώς θα συζητάγαμε και θα μιλάγαμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Οικονόμου, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Όταν έχει από κάτω δυο-τρεις χιλιάδες όλους κι όλους, πραγματικά φαίνεται και η απήχηση και ο λόγος του καθενός.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, εγώ θέλω να πω ότι επιτέλους επικαιροποιείται η εργατική νομοθεσία, μετά από σαράντα χρόνια προς τη θετική κατεύθυνση. Είναι μέσα πολλές ευεργετικές διατάξεις.

Η ονομαστική ψηφοφορία που θα γίνει θα είναι αποκαλυπτική και θα καταγράψει τον υποκριτικό λόγο και το νομοσχέδιο-έκτρωμα, το οποίο θα αναγκαστούν κατά 80% να ψηφίσουν τις διατάξεις του οι κύριοι -αν δεν φύγουν με ελαφρά πηδημάκια από την Αίθουσα- θα δείξει για ποιο λόγο είναι τόσο χαμηλά, όχι στις δημοσκοπήσεις, αλλά στην εκτίμηση του λαού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας από τον ΣΥΡΙΖΑ και ακολουθεί ο κ. Αθανάσιος Λιούπης.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Και όμως, κύριε Οικονόμου, η μάχη των μαχών πάει καλά, προς μεγάλη ανησυχία σας, και αλλάζει τα πράγματα και δεν είναι τυχαίο ότι -δεν ξέρω ποια επιτελεία το εμπνεύστηκαν- και ο Υπουργός και ο εισηγητής και το σύνολο των Βουλευτών και των Βουλευτριών της Νέας Δημοκρατίας ασχολούνται με το ΣΥΡΙΖΑ και την Αντιπολίτευση και ελάχιστα με το νομοσχέδιο. Αυτό ση-

μαίνει πανικό ή τουλάχιστον ανησυχία.

Δεν θα μου έκανε καθόλου έκπληξη αν όλα αυτά τα έχει επεξεργαστεί -γιατί είναι πολύ στοχευμένα και διαρκώς επαναλαμβανόμενα- και τα έχει σχεδιάσει μια καλοπληρωμένη εταιρεία επικοινωνίας και προπαγάνδας. Δεν το ξέρω, αλλά δεν μου είναι και εντελώς απίθανο.

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα μια ανοχή ενός λεπτού, γιατί θέλω να αναφερθώ και σε δυο-τρία άλλα ζητήματα. Έχουν κατατεθεί δύο τροπολογίες, μία βουλευτική και μία υπουργική, από τον κ. Παναγιωτόπουλο, που αφορούν τα θέματα της άμυνας. Είναι αρμοδιότητας του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και άλλων Υπουργείων.

Θα ήταν χρήσιμο να έρθει, κύριε Πρόεδρε, ο Υπουργός κ. Παναγιωτόπουλος σήμερα ή αύριο να δώσει μερικές εξηγήσεις, για να αποσαφηνιστούν ορισμένα ζητήματα, αναφορικά κυρίως με την υπουργική τροπολογία, ώστε να μπορέσουμε να σχηματίσουμε πληρέστερη και βέβαιη άποψη. Δεν είμαστε κατ' αρχήν αντίθετοι, αλλά εν πάση περιπτώσει, οφείλουμε να σχηματίσουμε σοβαρή και σταθερή άποψη και είναι αναγκαίο και αυτό αφορά όλα τα κόμματα.

Θα ήθελα να ευχηθώ στις μαθήτριες και στους μαθητές, στις νέες και στους νέους που έχουν αρχίσει τις πανελλαδικές εξετάσεις, καλή επιτυχία, σε όλες και όλους. Να μην επηρεαστούν από αυτή την κακότερονη αθλιότητα που επιχείρησε λίγο πριν ο Υπουργός ότι δήθεν οι απεργοί δεν λαμβάνουν υπ' όψιν την αγωνία των μαθητών, των γονιών και των εκπαιδευτικών και, χωρίς να αποσπάται η προσοχή τους, να δώσουν όλο τους τον εαυτό στην επιτυχία τους.

Όταν τελειώσουν οι εξετάσεις, να ξέρουν ότι και ο ΣΥΡΙΖΑ και οι εκπαιδευτικοί και πολλοί γονείς και οι ίδιοι οι μαθητές έχουμε μαζί να δώσουμε έναν καινούργιο αγώνα να ακυρωθεί αυτό το μέτρο αποκλεισμού εικοσιπέντε χιλιάδων νέων φοιτητών από τα ελληνικά πανεπιστήμια.

Να πω επίσης -επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε- ότι οφείλω να διαμαρτυρηθώ και να εκφράσω τη δυσφορία μου για όσα συνέβησαν την προηγούμενη εβδομάδα με το κλείσιμο του μικροφώνου στον Αλέξη Τσίπρα. Εκφράζω τη δυσφορία μου για όσα έπραξε ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Τασούλας, κλείνοντας το μικρόφωνο στον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ και Αρχηγό της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης, επικαλούμενος με λάθος τρόπο, αλλά και σε κάθε περίπτωση, υποκειμενική ερμηνεία του Κανονισμού. Είναι αδιανόητο και εν πάση περιπτώσει και επί της ουσίας η συζήτηση για το πώς αυξάνονται τα χρέη της Νέας Δημοκρατίας και δεν εξυπηρετούνται τα δάνειά της. Είναι μια κεντρική συζήτηση, όχι σκανδαλοθηρική, αλλά που αφορά τη λειτουργία του πολιτικού συστήματος και αφορά όλο τον ελληνικό λαό.

Προχωρώ τώρα στο νομοσχέδιο. Λείπει και ο Υπουργός, λείπει και ο εισηγητής, λείπει και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος κ. Βρούτσης, στον οποίον ήθελα να πω σχετικά με αυτά που είπε ότι οι τρεις αυτές αξιακές αρχές στις οποίες αναφέρθηκε και που υποτίθεται ότι διέπουν την κοσμοθεωρία της Νέας Δημοκρατίας μάλλον είναι τρεις αρχές που καθόλου δεν υπηρετούνται από αυτό το κόμμα, παρά μόνο με τη λογική να αλλάζουμε το κρέας σε ψάρι. Και μόνο ότι είπε στη συνέχεια για αγορά εργασίας, όχι την ρύμη του λόγου αλλά ως όρο, ο οποίος είναι όρος που καθιερώθηκε από τη Θάτσερ κι αυτός και αντικατέστησε τους όρους εργασιακές σχέσεις και εργατικά δικαιώματα, αυτό φτάνει. Το μόνο που του αναγνωρίζω είναι ότι στέκεται στον αθέμιτο ανταγωνισμό. Εκεί πράγματι, του αναγνωρίζω αυθεντικότητα και γνησιότητα και είναι και αυτό υπαρκτό θέμα, γιατί όλη αυτή η υπερεκμετάλλευση των εργαζομένων και η εργασιακή ζούγκλα βάζει και ορισμένες επιχειρήσεις σε δύο κατηγορίες. Από αυτήν την άποψη αυτή είναι η προσέγγισή τους και όχι η φιλεργατική θέση αυτού του κόμματος στην πραγματικότητα.

Ο κ. Χατζηδάκης είπε ότι ο κόσμος αλλάζει. Το σχολίασε και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος Παναγιώτης Σκουρλέτης. Πράγματι, εδώ είμαστε σε ένα σημείο που ο Μπάιντεν, μετά την αποτυχημένη προσπάθεια του Ομπάμα με το «Obamacare» που πέτυχε μέχρι ενός σημείου, αλλά την ακύρωσαν τα ισχυρά κέντρα της οικονομίας και της πολιτικής στις Ηνωμένες Πολιτείες, ο Μπάιντεν που δεν είναι αριστερός, λέει σήμερα «φορολογήστε τους πλούσιους». Φορολογήστε τους πλούσιους, αυτό είναι το

μήνυμα του Μπάιντεν και πολλά άλλα, όχι γιατί έγινε αριστερός, αλλά γιατί ο κόσμος αλλάζει. Γιατί σαράντα χρόνια νεοφιλελεύθερων επιλογών έχουν οδηγήσει σε πλήρες αδιέξοδο, που το παρόξυνε η πανδημία. Είναι πια αδύνατον να προχωρήσει η παγκόσμια ανθρωπότητα έτσι.

Έρχεται η Νέα Δημοκρατία με το νομοσχέδιο αυτό να προσαρμόσει τα εργατικά ζητήματα -όπως κάνει πάντα- είκοσι χρόνια μετά, όταν αυτά εφαρμόστηκαν στην Ευρώπη και δεν οδήγησαν σε εργασιακή ειρήνη και εργασιακή δικαιοσύνη ούτε σε ανάπτυξη. Αυτό είναι η πεμπτοσύνη αυτού του νομοσχεδίου.

Από αυτήν την άποψη, αισθάνομαι κάποιες στιγμές, όταν ακούω και τον Υπουργό και τον εισηγητή και τους Βουλευτές, αυτό το πασαλιμανιώτικο που λέγαμε «Βρε μπαγάσες, βρε θεομπαίχτες, είναι δυνατόν να τα λέτε αυτά;». Παρουσιάζουν την ψηφιακή κάρτα ως τη μεγάλη εγγύηση. Ναι, θετικοί είμαστε σε γενική κατεύθυνση με την ψηφιακή κάρτα, αλλά είναι δυνατόν αυτό να είναι η απάντηση σε όλη αυτήν τη ζούγκλα;

Παρουσιάζουν την ανεξάρτητη αρχή ως την απάντηση. Μα, η ανεξάρτητη αρχή κάνει διαιτησία. Είναι δυνατόν να είναι η εγγύηση; Παρουσιάζουν τα όποια θετικά έχει η σύμβαση 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, η σύμβαση 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και επίσης η Οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20^{ης} Ιουνίου 2019, που είναι ενσωματωμένα στο νομοσχέδιο αυτό και προβλέπουν και για την άδεια του πατέρα, την πατρογονική, και τα όλα τα άλλα.

Δεν είπε ο Υπουργός πουθενά -μόνο στον τίτλο του νομοσχεδίου υπάρχει, το αποκρύπτουν όλοι- ότι αυτά δεν είναι νομοθέτηση της Κυβέρνησης, αυτά είναι δεσμευτική υποχρέωση απέναντι στις οδηγίες που έρχεται δεσμευτικά η Κυβέρνηση να ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο. Δεν είναι πολιτική της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και της Νέας Δημοκρατίας αυτά. Μιλάνε γι' αυτά και μας εγκαλούν αν θα τα ψηφίσουμε ή όχι. Θα κάνουν και ονομαστική ψηφοφορία. Φοβηθήκαμε! Αν είναι δυνατόν!

Αυτά είναι «μπαγασιές», είναι «θεομπαίξεις», δεν είναι σοβαρές, έντιμες πολιτικές στάσεις και από αυτήν την άποψη οι ατομικές συμβάσεις εργασίας δεν ήταν στο πρόγραμμα της Νέας Δημοκρατίας. Ας το λέγατε τότε φωναχτά και δυνατά ότι «εμείς θα υποβαθμίσουμε τις συλλογικές συμβάσεις, γιατί προτιμάμε τις ατομικές συμβάσεις που προστατεύουν τα εργασιακά δικαιώματα...». Δεν το είπατε, το αποκρύψατε. Άλλη πονηριά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Δρίτσα...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η διευθέτηση του εργασιακού χρόνου στον «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ», άσχετη και άγνωστη με την πραγματικότητα -Μαρίες Αντουανέτες, απ' υψιλού- είναι μια ιστορία που αφορά ένα εργοστάσιο και μια επιχείρηση, που από την περίοδο του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ έχει ιστορική παράδοση -και οι εργαζόμενοι και μέρος της εργοδοσίας- στη στήριξη των εργαζομένων και της εργασιακής σχέσης και ειρήνης μέσα από πολύ ουσιαστικές συνθήκες και συμβάσεις. Γι' αυτό πήγε μπροστά η εταιρεία «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ». Έχει κι ένα εργασιακό σωματείο δεκαετιών, που έχει επιμερίνει και έχει διεκδικήσει ένα σωρό πράγματα. Ας ψάξουν να βρουν τι είδους διευθέτηση χρόνου εργασίας έχει η εταιρεία «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ» και να δούμε τι σχέση έχει το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη με αυτά. Ας είναι και εξαίρεση. Γιατί η υπόλοιπη αγορά είναι πλήρης ζούγκλα και δεν θα ρυθμίσει τον «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟ» το νομοσχέδιο Χατζηδάκη.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Είναι αδιανόητο να μας λένε ότι εμείς υπερβάλλουμε ή λέμε ψέματα ή τερατολογίες όταν μιλάμε για την κατάργηση του όρου. Όταν εργαστείς οκτώ ώρες και υποχρεωτικά άλλες δύο και δεν αμείβεσαι γι' αυτό, διότι σε προοπτική εξαμηνίου θα ρυθμιστεί κάποια αργία που θα πάρεις, αυτό είναι πραγματική αιτία που οδηγεί τον κ. Χατζηδάκη να εκρήγνυται κιόλας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ λέει φοβερά πράγματα, ότι καταργείται το οκτάωρο; Βεβαίως καταργείται το οκτάωρο επί της ουσίας, όχι στον νόμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Κύριε Δρίτσα...

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώσα, κύριε Πρόεδρε.

Το τελευταίο είναι μια άλλη άθλια αναφορά για τους εργατοπατέρες. Η Δεξιά έχει εργατοπατέρες και το ΠΑΣΟΚ όταν μίληκε στη διαδικασία του εκφυλισμού του. Η Αριστερά δεν έχει εργα-

τοπατέρες, έχει εργαζόμενους, έχει εργατικά συνδικάτα, έχει αγώνες, έχει όλα αυτά. Μην προσβάλλετε τους ανθρώπους και ειδικά για την τρομοκρατία στους εργασιακούς χώρους, που για να απεργήσει κανείς, πρέπει να είναι πάρα πολύ αποφασισμένος για την επόμενη μέρα του.

Σας ευχαριστώ. Να είστε καλά. Η μάχη των μαχών έχει ξεκινήσει και θα φέρει αποτελέσματα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Τον λόγο έχει ο κ. Λιούπης από τη Νέα Δημοκρατία και ακολουθεί ο κ. Καλαματιανός από τον ΣΥΡΙΖΑ, με τον οποίο κλείνει και ο ένατος κύκλος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΠΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα σχέδιο νόμου που έφερε αντιδράσεις και μόνο στο άκουσμα ότι πρόκειται για εργασιακό νομοσχέδιο. Η Αντιπολίτευση το καταδίκασε από την πρώτη στιγμή, χαρακτηρίζοντάς το «αντεργατικό» και «αντιδημοκρατικό». Είναι, όμως, έτσι; Ας δούμε μερικές μόνο από τις διατάξεις του νομοσχεδίου που εισάγονται για πρώτη φορά στην ελληνική έννομη τάξη. Το νέο προστατευτικό πλαίσιο, που περιλαμβάνει πλήθος αδειών και ευνοϊκών διατάξεων, χωρίς αποκλεισμούς για όλους τους εργαζόμενους γονείς, φυσικούς θετούς, αναδόχους, μητέρες που αποκτούν παιδί, μέσω παρένθητης μητέρας.

Για πρώτη φορά, καθιερώνεται άδεια φροντιστή για ανθρώπους, συγγενείς ή και ανθρώπους που ζουν στο ίδιο σπίτι, για σοβαρό ιατρικό λόγο. Για τη διευκόλυνσή τους εργαζόμενοι με παιδιά επιλέγουν ευέλικτες μορφές εργασίας για ορισμένο χρόνο, όπως είναι η τηλεργασία, το ευέλικτο ωράριο ή τη μερική απασχόληση, όταν τα παιδιά είναι μέχρι δώδεκα ετών.

Μέχρι σήμερα, θεωρούνταν αυτονόητη η άδεια μητρότητας, αλλά όχι και η άδεια πατρότητας. Η ισότητα των φύλων και η ανάγκη για δημιουργία ισχυρού συναισθηματικού δεσμού ανάμεσα στα παιδιά και τον πατέρα τους προϋποθέτουν ενεργή συμμετοχή του πατέρα από τις πρώτες ώρες της ζωής των παιδιών. Για πρώτη φορά, προβλέπεται υποχρεωτική άδεια δεκατεσσάρων ημερών και στον πατέρα.

Επεκτείνεται το μέτρο της μη απόλυσης και στον νέο πατέρα, έως έξι μήνες από τη γέννηση του παιδιού. Μια σημαντική παράλειψη διορθώνεται. Άδεια μητρότητας και πατρότητας παίρνουν και όσοι υιοθετούν παιδί έως 8 ετών.

Διευρύνεται η άδεια παρακολούθησης σχολικής επίδοσης σε δεκαοκτώ έτη από δεκαέξι που ήταν μέχρι σήμερα, ενώ για πρώτη φορά λαμβάνουν άδεια και οι γονείς παιδιών με αναπηρία που φοιτούν σε δομές ειδικής εκπαίδευσης, Κέντρα Δημέρευσης ΑΜΕΑ ή ΚΔΑΠ ΑΜΕΑ. Πρόκειται για ένα πολύ σημαντικό βήμα για τη βελτίωση της γονικής άδειας, που κατανέμεται σε διάφορα διαστήματα μέχρι την ηλικία των οκτώ ετών για κάθε παιδί. Η μεγάλη αλλαγή είναι ότι για πρώτη φορά οι δύο από τους τέσσερις μήνες επιδοτούνται από τον ΟΑΕΔ και επομένως, παρέχεται ισχυρό κίνητρο στους γονείς να την αξιοποιήσουν.

Τέλος, ποιος μπορεί να διαφωνήσει με το ότι διευρύνονται οι περιπτώσεις καταχρηστικής συμπεριφοράς του εργοδότη, που καθιστούν άκυρη την απόλυση; Πραγματικά, αναρωτιέμαι: Μπορεί να βρεθεί έστω και ένας Βουλευτής του Κοινοβουλίου, που θα καταψηφίσει όλες αυτές τις ευνοϊκές ρυθμίσεις, που στηρίζουν τον εργαζόμενο;

Έρχομαι τώρα στις διατάξεις, που προκάλεσαν τη σφοδρή αντίδραση της Αντιπολίτευσης. Η μόνη επωδός αυτές τις μέρες είναι ότι θίγεται το καθιερωμένο οκτάωρο. Κάτι τέτοιο όχι απλώς δεν συμβαίνει, αλλά οι σαράντα ώρες εργασίας και η πενήντημερη οκτάωρη απασχόληση επαναλαμβάνονται στο άρθρο 55 με σαφήνεια, αναλυτικά και χωρίς περιθώριο αμφισβήτησης.

Η επόμενη δημοφιλής κριτική είναι ότι οι υπερωρίες δεν θα πληρώνονται. Αντιθέτως, στην πραγματικότητα οι υπερωρίες αυξάνονται από εκατόν είκοσι σε εκατόν πενήντα, που είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος, και φυσικά, θα αμείβονται με 40% επιπλέον.

Ας δούμε τι αλλάζει στην πραγματικότητα. Προσφέρεται στον εργαζόμενο μια δυνατότητα επιλογών για το πώς επιθυμεί να κατανέμει τον χρόνο εργασίας του. Ο εργαζόμενος μπορεί να επιλέξει την τετραήμερη με δέκα ώρες ημερησίως, κάτι που συνιστά

πλήρη απασχόληση στο πλαίσιο του συστήματος διευθέτησης του χρόνου εργασίας. Η διευθέτηση δεν είναι μια καινοτομία του σημερινού νομοσχεδίου. Υπάρχει ήδη στην ελληνική εργατική νομοθεσία εδώ και τρεις δεκαετίες. Εξάλλου, με βάση την ευρωπαϊκή οδηγία που ενσωματώνουμε, είναι απολύτως θεμιτές και οι ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας για γονείς και φροντιστές αρωστών.

Άλλο ένα μεγάλο ψέμα, που ακούστηκε είναι ότι οι εργαζόμενοι θα πληρώνονται με ρεπό. Όλοι οι εργαζόμενοι που εργάζονται περισσότερες από σαράντα ώρες την εβδομάδα θα πληρώνονται κανονικά για τις υπερωρίες τους. Δεν αλλάζει τίποτα σ' αυτό το σημείο. Πρέπει να γίνει απολύτως αντιληπτό ότι όλα αυτά γίνονται για εργαζόμενους, που επιθυμούν να έχουν μία ημέρα της εβδομάδας κενή, ελεύθερη για να την αξιοποιήσουν όπως θέλουν. Κανένας εργαζόμενος δεν μπορεί να υποχρεωθεί να εργάζεται τέσσερις ώρες την εβδομάδα και κανένας εργαζόμενος δεν επιτρέπεται να απολυθεί, επειδή αρνήθηκε να δουλέψει με αυτόν τον τρόπο.

Θεσπίζεται ενιαίο και σαφές πλαίσιο για την τηλεργασία. Η Ελλάδα είναι η τρίτη χώρα στην Ευρώπη, που θεσπίζει το δικαίωμα για την αποσύνδεση εκτός ωραρίου και φυσικά, κατά την άδεια του εργαζομένου.

Μεγάλη καινοτομία αποτελεί η ψηφιακή κάρτα εργασίας. Κάθε εργοδότης οφείλει να διαθέτει ηλεκτρονικό σύστημα καταγραφής χρόνου εργασίας, που θα είναι άμεσα συνδεδεμένο με την «ΕΡΓΑΝΗ II». Έτσι, καταγράφονται όλα σε πραγματικό χρόνο, όπως η έναρξη και η λήξη της εργασίας, τα διαλείμματα, αλλά και κάθε υπερωρία.

Η αναβάθμιση του ΣΕΠΕ σε Ανεξάρτητη Αρχή αυξάνει την αξιοπιστία και την αντικειμενικότητά του, αποβλέποντας στο να συγκεντρώσει την εμπιστοσύνη των εργαζομένων, που θα καταγγέλλουν πιο εύκολα παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

Τέλος, διαφωνίες προκάλεσαν και οι αλλαγές στη συνδικαλιστική νομοθεσία. Όμως, με τι ακριβώς μπορεί να διαφωνήσει κανείς; Με την πλήρη κατάργηση της χρηματοδότησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων από εργοδότες και κομματικούς οργανισμούς; Με την ψηφιοποίηση των βιβλίων των μελών των συνδικαλιστικών οργανώσεων; Με τη δυνατότητα να έχουν όλοι, ακόμα και οι εξ αποστάσεως, τη δυνατότητα να συμμετέχουν στις συνελεύσεις και στις ψηφοφορίες; Δεν νομίζω ότι μπορεί κάποιος να διαφωνήσει με την ευρύτερη δυνατή νομοποίηση που επιτυγχάνεται.

Τελειώνοντας, κύριε Πρόεδρε, όλα τα μέτρα, που λαμβάνονται με το σημερινό νομοσχέδιο κατατείνουν και στην ενίσχυση του θεσμού της οικογένειας. Οι διευκολύνσεις και τα δικαιώματα, που κατοχυρώνονται δίνουν ώθηση στις Ελληνίδες και τους Έλληνες να κάνουν οικογένεια, γνωρίζοντας ότι η εργατική νομοθεσία τους στηρίζει. Το δημογραφικό πρόβλημα της Ελλάδας είναι ένα πολύ πολύπλοκο ζήτημα, του οποίου η λύση εναπόκειται σε πολλές μικρές και μεγαλύτερες παρεμβάσεις υπέρ της οικογένειας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση χρησιμοποιεί ως πρόφαση το συμφέρον των εργαζομένων για να ανεβάσει τους πολιτικούς τόνους, προβάλλοντας ψευδώς ότι θίγονται τα εργασιακά δικαιώματα. Κανένα δικαίωμα των εργαζομένων δεν προσβάλλεται με το νομοσχέδιο. Το αντίθετο! Διασφαλίζονται πλήρως οι εργαζόμενοι, στους οποίους δίνεται για πρώτη φορά η πρωτοβουλία να επιλέξουν το πώς θα διαχειριστούν και θα κατανείμουν τον χρόνο εργασίας τους. Πρόκειται για ένα πραγματικά φιλεργατικό, κατά τη γνώμη μου, νομοσχέδιο, που συμβαδίζει με τις απαιτήσεις της εποχής σε σχέση με τις ανάγκες των εργαζομένων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Δημήτριος Βίτσας): Σας ευχαριστώ, κύριε Λιούπη και για την τήρηση του χρόνου.

Λόγω μιας εσωτερικής αλλαγής που μόλις έγινε, θα μιλήσει ο κ. Τσακαλώτος εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

Πριν δώσω, όμως, τον λόγο στον κ. Τσακαλώτο, θα ήθελα να κάνω μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διαρκής Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού: «Αναμόρφωση θεσμικού πλαισίου της Επιτροπής Επαγγελματικού Αθλητισμού, διατάξεις εναρμόνισης με ολιστική μελέτη FIFA-UEFA για το ποδόσφαιρο και την Ελληνική Ποδοσφαιρική Ομοσπονδία, αναδιάρθρωση επαγγελματικών κατηγοριών ποδοσφαίρου, λειτουργική ενίσχυση Εθνικού Οργανισμού Καταπολέμησης Ντόπινγκ, αναμόρφωση θεσμικού πλαισίου προπονητών αθλημάτων και λοιπές τροποποιήσεις της αθλητικής νομοθεσίας». Όπως καταλαβαίνετε, η Διάσκεψη των Προέδρων θα προγραμματίσει τη συζήτηση του αντίστοιχου νομοσχεδίου.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Τσακαλώτος και μετά θα ξεκινήσει ο δέκατος κύκλος ομιλητών με πρώτο ομιλητή τον κ. Μανωλάκο.

Ορίστε, κύριε Τσακαλώτο, έχετε τον λόγο.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, το νομοσχέδιό σας είναι εκτός τόπου και χρόνου. Είναι εκτός χρόνου, γιατί πρόκειται για την ίδια πολιτική που εφαρμόζεται στις χώρες του ΟΟΣΑ εδώ και τριάντα χρόνια. Έχετε κάποια ανάλυση για τα αποτελέσματα αυτής της πολιτικής; Τα τελευταία τριάντα, σαράντα χρόνια έχουμε αυξητική τάση των μισθών; Αυτό είναι κάτι που ισχυρίζεστε; Τα τελευταία τριάντα χρόνια οι επενδύσεις ως ποσοστό του ΑΕΠ, είτε δημόσιες είτε ιδιωτικές, έχουν αυξηθεί λόγω αυτής της πολιτικής;

Σε σχέση με την αύξηση της παραγωγικότητας και της ανάπτυξης, είναι θετικά τα αποτελέσματα; Έχετε βρει κάποιον συσχετισμό, σχετικά με το ότι η μεγαλύτερη ευελιξία αυξάνει την παραγωγικότητα και την ανάπτυξη;

Σε σχέση με την ασφάλεια των εργαζομένων και την ποιότητα των θέσεων εργασίας, έχετε δει το ποσοστό των ανθρώπων που δουλεύουν σε δουλειές που δεν έχουν ασφάλεια; Θεωρείτε ότι αυτές οι πολιτικές έχουν βοηθήσει αυτόν τον κόσμο να έχει σταθερές δουλειές με κάποια προοπτική;

Θα μπορούσατε αυτό το νομοσχέδιο να το φέρετε σε οποιαδήποτε στιγμή, το 1995, το 2005. Δεν προλάβατε στο πρώτο και στο δεύτερο μνημόνιο. Στο τρίτο μνημόνιο μας καταγγέλλατε ότι καθυστερούμε τις αξιολογήσεις γιατί δεν παίρνουμε τέτοια μέτρα. Έχω να σας πω ότι είστε χειρότεροι από το ΔΝΤ, γιατί το ΔΝΤ το έχω κατηγορήσει επισήμως ότι έκανε κάτι απαράδεκτο. Προωθούσε, δηλαδή, «policy based stevidence». Τι σημαίνει αυτό; Προωθούσε στοιχεία βασισμένα στην πολιτική, που ήθελε να κάνει έτσι κι αλλιώς. Τι πολιτική ήθελαν να κάνουν; Βρίσκω τα στοιχεία που το στηρίζουν, αντί για «evidence based policy», δηλαδή πολιτικές βασισμένες στα στοιχεία, αφού αναλύουμε τα στοιχεία μετά από την εμπειρική ανάλυση.

Όμως, εσείς είτε πιο ειδικό ακόμα και από το ΔΝΤ. Εσείς δεν παρουσιάζετε καθόλου στοιχεία. Δεν κάνετε καμμία ανάλυση των εμπειρικών στοιχείων γύρω από το τι έχει γίνει τα τελευταία είκοσι και τριάντα χρόνια.

Είστε εκτός τόπου. Αυτές οι πολιτικές δεν εμπλέκονται καθόλου με την ελληνική πραγματικότητα.

Κυρία Μιχαηλίδου, είστε έτοιμη να έρθετε στο Βήμα και να πείτε ότι η αγορά εργασίας στην Ελλάδα είναι πολύ ρυθμισμένη; Πραγματικά, αυτό πιστεύετε, ότι δηλαδή δεν είναι ευέλικτη η αγορά εργασίας στην Ελλάδα; Θεωρείτε, δηλαδή, σε σχέση με τον ΟΑΣΑ ότι έχουμε τις πολλές ρυθμίσεις; Αυτό ισχυρίζεστε και φέρνετε αυτό το νομοσχέδιο;

Αυτή η πολιτική ανταποκρίνεται στην παραγωγική δομή αυτής της χώρας και των μεσαίων και μικρών επιχειρήσεων; Αυτό ισχυρίζεστε; Δεν είναι μία πολιτική για μερικές μεγάλες επιχειρήσεις και συγκεκριμένους κλάδους, όπως τον τουρισμό που το θέλουν αυτό;

Θα μιλήσω, συνάδελφοι και συναδέλφισσες και για την πολιτική διάσταση και για την οικονομική διάσταση των προτάσεών σας. Αρχίζω με την πολιτική διάσταση.

Κυρία Μιχαηλίδου, θα σας κάνω μια άλλη ερώτηση, αφού δεν είναι εδώ ο κ. Χατζηδάκης. Θα έρθετε εδώ και θα ισχυριστείτε ότι η μεγάλη τάση τα τελευταία τριάντα χρόνια είναι η αύξηση της δύναμης των εργαζομένων σε σχέση με το κεφάλαιο; Αυτό θα πείτε; Έχετε δει τη μείωση της συμμετοχής των εργαζομένων στα συνδικάτα; Προφανώς, άμα δεν υπάρχουν συλλογικές συμβάσεις, δεν υπάρχει λόγος να υπάρχει συνδικάτο.

Θα ήθελα να σας δώσω δύο στοιχεία για να τα κοιτάξετε.

Εδώ, κυρία Μιχαηλίδου, θα δείτε -όπως και οι συνάδελφοι- δύο γραμμές που πηγαίνουν σε αντίθετη κατεύθυνση από τα τέλη του 1960 και μετά στην Αμερική. Η αυξητική τάση είναι τι εισοδήμα παίρνει το δέκατο πιο πλούσιο κομμάτι της διανομής εισοδήματος. Η άλλη τάση είναι πόσο εργαζόμενοι συμμετέχουν σε συνδικάτα.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επίσης, θα καταθέσω κι αυτό το διάγραμμα. Βλέπετε δύο γραμμές που η μία γραμμή ακολουθεί την άλλη. Η μια γραμμή πάλι, δείχνει τη μείωση της συμμετοχής των συνδικάτων. Η άλλη γραμμή δείχνει το μερίδιο του εισοδήματος, που παίρνουν τα μεσαία στρώματα.

Το καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευκλείδης Τσακαλώτος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Εσείς ενδιαφέρεστε για τα μεσαία στρώματα, έτσι δεν είναι; Εμείς τα καταστρέψαμε, εσείς ενδιαφέρεστε!

Άρα, το επιχείρημα δεν είναι καν ότι χτυπάτε τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, τους εργάτες που λέγαμε, αλλά και τα μεσαία στρώματα, γιατί τα μεσαία στρώματα, όταν υπήρχαν συνδικάτα και όταν υπήρχε ρυθμισμένη αγορά εργασίας, είχαν ένα πάτωμα, κάπου δηλαδή που μπορούσαν να πάνε από κάτω. Μ' αυτές τις πολιτικές δεν χτυπάτε μόνο τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, αλλά και πολύ μεγάλο κομμάτι της ίδιας της μεσαίας τάξης.

Για το μερίδιο της εργασίας στις χώρες του ΟΟΣΑ τα τελευταία είκοσι χρόνια τι έχετε να πείτε; Είναι αυξητικό το μερίδιο της εργασίας και μειώνεται το μερίδιο του κεφαλαίου; Αυτό λέτε; Αυτό ισχυρίζεστε και έρχεστε με αυτό το νομοσχέδιο; Το έχω καταθέσει πολλές φορές το σχεδιάγραμμα που δείχνει τη μείωση του μεριδίου της εργασίας. Δεν το ξανακάνω, είναι στη διάθεσή σας από τα αρχεία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΒΔΕΛΑΣ)

Αναφορικά με τη στασιμότητα των μισθών; Αυτό ισχυρίζεστε, ότι δηλαδή τα τελευταία είκοσι, τριάντα χρόνια, επειδή οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες ήταν τόσο ισχυροί, υπήρχε αυξητική τάση των μισθών; Για τον αριθμό των εργαζομένων σε θέσεις επιπλοκής εργασίας τι έχετε να πείτε; Η ευελιξία θα βοηθήσει για καλύτερες θέσεις εργασίας, για θέσεις εργασίας που έχουν δυνατότητα για επαγγελματική άνοδο;

Ας πάμε τώρα στην οικονομική διάσταση. Πού είναι τα στοιχεία ότι η μεγαλύτερη ευελιξία οδηγεί σε μεγαλύτερες επενδύσεις και σε μεγαλύτερη ανάπτυξη; Έχετε; Τα καταθέσατε; Ασχολείστε με τα στοιχεία στο επιτελικό κράτος;

Ας πούμε κάτι για τις απολύσεις. Όλες οι έρευνες δείχνουν ότι αν είναι πιο εύκολες οι απολύσεις, στην άνοδο του κύκλου όντως οι επιχειρηματίες παίρνουν περισσότερους εργαζόμενους. Στην κάθοδο, όμως, απολύουν και περισσότερους. Άρα, δεν έχει καμμία αποτελεσματικότητα στο επίπεδο της απασχόλησης. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι είναι ουδέτερη πολιτική, γιατί δημιουργεί ανασφάλεια στους εργαζόμενους και αυτή η ανασφάλεια μειώνει την ευημερία γενικότερα.

Αυτά είναι οικονομικά στοιχεία, οικονομικές μελέτες. Έχετε τον κ. Τσακλόγλου στο Υπουργείο σας. Ρωτήστε τον να σας πει ποιες είναι οι μελέτες και τι έχουν βγάλει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για ένα-δύο λεπτά θέλω την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Για την ασφάλεια και την ανασφάλεια, στις εκλογές του 2019 ένας από τους πυλώνες σας ήταν η ασφάλεια, ότι δηλαδή υπάρχει μεγάλη ανασφάλεια και μόνο η Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας μπορεί να την αντιμετωπίσει. Μόνο που θέλατε να περιορίσετε την έννοια της ασφάλειας στην εγκληματικότητα και

στην παραβατικότητα. Από τη μία μεριά, οι επιδόσεις σας, που ακόμα και σε αυτή τη στενή ερμηνεία δεν τις λες και εντυπωσιακές τον τελευταίο καιρό για την εγκληματικότητα και την παραβατικότητα. Όμως, από την άλλη, στην πιο ευρεία έννοια του τι σημαίνει «ασφάλεια», έχετε ένα τεράστιο έλλειμμα: εργαζόμενοι σε επισφαλείς θέσεις εργασίας, νέοι άνθρωποι, που είναι μεταξύ χαμηλόμισθης εργασίας και καμμίας εργασίας, νέοι και νέες χωρίς καμμία προοπτική για επαγγελματική εξέλιξη και -σε λίγους- και νέες, χωρίς προοπτική κάποιας σύνταξης. Το περιμένουμε και αυτό το νομοσχέδιο. Τι λέτε, λοιπόν, στα παιδιά; Τους λέτε: κάντε παιδιά, κάντε οικογένεια. Και στέλντε τους Βουλευτές σας να μιλήσουν σε απαράδεκτα συνέδρια, με απαράδεκτα μηνύματα που στοχοποιούν τις γυναίκες.

Ε, λοιπόν, όχι! Δεν φταίνε οι γυναίκες. Φταίνε νομοσχέδια σαν αυτά. Και μην το ακούτε από εμένα. Ακούστε το από τη Μαίρη Συνατσάκη, που έκανε από τα πιο καλά πολιτικά βίντεο, που έχω δει.

Εσείς δεν θα το έχετε δει έτσι που με βλέπετε, αλλά εξακόσιες χιλιάδες άνθρωποι το έχουν δει, κυρία Μιχαηλίδου.

ΔΟΜΝΑ - ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ε, όχι κι έτσι, κύριε Τσακαλώτο!

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Αναρωτιέται: πώς να κάνεις παιδί πριν από τα σαράντα, όταν δεν έχεις αρχική δουλειά ή έχεις δουλειά και πληρώνεσαι τόσο, που οριακά τα βγάζεις πέρα, όταν μάλιστα δεν στηρίζονται οι μονογονεϊκές οικογένειες και οι άνεργοι γονείς;

Τι λέει ο ΣΥΡΙΖΑ; Θα κλείσω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς θα παίξουμε στο ισχυρό σας γήπεδο. Θα παίξουμε στην ασφάλεια. Θα έχουμε μία αναπτυξιακή στρατηγική, όπου ο κόσμος της εργασίας θα είναι στον πυρήνα, με αυξήσεις στον κατώτατο μισθό, με συλλογικές συμβάσεις, γιατί θέλουμε μία ανάπτυξη, που δεν βασίζεται στον χαμηλό μισθό, αλλά σε νέες αγορές, νέες τεχνολογίες, νέα προϊόντα, με ένα ρυθμιστικό πλαίσιο και ένα ΣΕΠΕ που οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες θα ξέρουν ότι το κράτος είναι δίπλα τους ενάντια στην εργοδοτική αυθαιρεσία.

Όμως, μιλάμε και για ασφάλεια παντού, όπως στην υγεία, όπου δεν θέλουμε καμμία και κανείς να φοβάται ότι σε μία δύσκολη στιγμή το δημόσιο σύστημα υγείας δεν θα μπορεί να ανταποκριθεί. Μιλάμε, όμως και για μία πολιτική για τις πόλεις, τις περιφέρειες, τις γειτονιές που δημιουργεί ασφάλεια, επειδή θα υπάρχουν καλά σχολεία, ασφαλείς γειτονιές με δυναμικό και δημιουργικό κοινωνικό και οικονομικό ιστό.

Αυτό σημαίνει ασφάλεια για μας, αυτό σημαίνει για μία προοδευτική κυβέρνηση. Αυτό καλούμε και το ΚΚΕ και το ΜέΡΑ25 να ακούσουν και να συζητήσουν για μία προοδευτική κυβέρνηση που καταλαβαίνει τι σημαίνει ασφάλεια, που καταλαβαίνει τι έχει γίνει τα τελευταία είκοσι, τριάντα χρόνια και καταλαβαίνει ότι δεν μπορούμε να συνεχίσουμε με πολιτικές, που δεν έχουν ούτε εμπειρική υποστήριξη και πολιτικά είναι απαράδεκτες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ. Να είστε καλά. Καλό μεσημέρι και από εμένα.

Την αυλαία του δέκατου κύκλου θα ανοίξει ο κ. Νικόλαος Μανωλάκος από τη Νέα Δημοκρατία, ο οποίος εκλέγεται στον Πειραιά.

Άλλωστε, απ' ό,τι βλέπω στον δέκατο κύκλο έχουμε τα καλύτερα παιδιά, αυτούς που τηρούν το επτάλεπτο, αν θυμάμαι καλά. Στον ένατο είχαμε κάποιους -εντός εισαγωγικών- «άτακτους», αλλά αυτός τελείωσε και πάμε στον δέκατο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα μου επιτρέψετε προτού μπω στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο να αναφερθώ στις τελευταίες εξελίξεις, που θαρρώ ότι εξόργισαν την κοινωνία και που έχουν σχέση με την εφαρμογή της Συμφωνίας των Πρεσπών.

Πριν λίγες εβδομάδες, από αυτό το Βήμα είχα επισημάνει ότι η Κυβέρνησή μας δέχεται τα απόνερα μιας κάκιστης συμφωνίας, την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ με ιδιαίτερο ζήλο, θα έλεγα, είχε σπεύσει να

υπογράψει όταν ήταν κυβέρνηση και πριν «αλέκτωρ λαλήσαι τρεις» είχαμε την πρόκληση των βορείων γειτόνων μας στο Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ποδοσφαίρου, με τη χρησιμοποίηση του ονόματος «Μακεδονία», χωρίς τον γεωγραφικό προσδιορισμό. Τι απάντησαν με περίσσιο θράσος στο κάλεσμά μας να μην το κάνουν; Απάντησαν ότι η ποδοσφαιρική ομοσπονδία δεν χρηματοδοτείται από το κράτος, άρα μπορούν να χρησιμοποιούν όποια ονομασία θέλουν, λες και εκπροσωπούν τη Ζιμπάμπουε και όχι τη χώρα τους!

Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πώς λέγεται; Για μένα λέγεται εμπαιγμός. Επειδή τελευταία ακούμε πάρα πολλά για συγγνώμες, ερωτώ τον ΣΥΡΙΖΑ: Ποιος θα ζητήσει συγγνώμη για ό,τι γίνεται τώρα στη συνέχεια της συμφωνίας που υπέγραψαν; Επίσης σε ό,τι αφορά τους βόρειους γείτονες θα πρέπει να τους θυμίσω να προσέχουν, ότι υπάρχει και το άρθρο 60 της Σύμβασης της Βιέννης για το δίκαιο των συνθηκών. Τι ακριβώς λέει αυτό το άρθρο; Ουσιαστική παραβίαση διμερούς συνθήκης από το ένα μέρος παρέχει το δικαίωμα στο άλλο μέρος να επικαλεστεί την παραβίαση αυτή ως λόγο λήξεως της συνθήκης ή αναστολής της εφαρμογής της εν όλω ή εν μέρει. Το λέω αυτό, γιατί υπάρχουν και οι αλλαγές που έχουν συμφωνηθεί -και τους πονάνε- να γίνουν στα εκπαιδευτικά τους συγγράμματα σε ό,τι έχει σχέση με τον αλτρωτισμό, όπως επίσης και οι συζητήσεις για τα εμπορικά σήματα. Συνεπώς, θα πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι υπάρχουν όροι και όρια, ακόμα και στο θράσος!

Έρχομαι τώρα, κύριε Πρόεδρε, στο παρόν σχέδιο νόμου, το οποίο θα έλεγα ότι χαρακτηρίζεται από μια μεγάλη πρωτοτυπία. Είναι ένα εργασιακό νομοσχέδιο, που έχει ως επίκεντρο τον εργαζόμενο. Για πρώτη φορά, με την κύρωση της σύμβασης για την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας, προστατεύεται η αξιοπρέπεια του εργαζόμενου και το δικαίωμά του στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας. Ο εργαζόμενος δεν αντιμετωπίζεται ως το γρανάζι μιας μηχανής, αλλά ως άνθρωπος. Θεμελιώδης ανάγκη κάθε ανθρώπου είναι η δημιουργία μιας οικογένειας. Με τις ευεργετικές διατάξεις, που εισάγονται με πνεύμα δίκαιης και ίσης μεταχείρισης, εργαζόμενοι και των δύο φύλων ενθαρρύνονται να δημιουργήσουν στέρεες οικογένειες.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν χωράει αμφιβολία ότι το υπό ψήφιση νομοσχέδιο έχει δύο βασικά χαρακτηριστικά: Είναι και ανθρωποκεντρικό και φιλεργατικό. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν το καταλαβαίνει αυτό; Φυσικά και το καταλαβαίνει, αλλά δεν την αφήνει ο μόνιμος λαϊκισμός της να το παραδεχτεί και διαρρηγγύνει τα ιμάτιά της ότι δήθεν, καταργείται το οκτάωρο και ότι χάνουν οι εργαζόμενοι τις υπερωρίες τους και ότι η Επιθεώρηση Εργασίας ως ανεξάρτητη πλέον αρχή θα είναι όργανο της κάθε κυβέρνησης.

Μα, υπάρχει κανείς που να μην αντιλαμβάνεται ότι μια ανεξάρτητη αρχή θα διασφαλίζει καλύτερα τα δικαιώματα των εργαζομένων από μια υπηρεσία που ελέγχεται και εξαρτάται από την εκάστοτε κυβέρνηση; Ποιες υπερωρίες ακριβώς θα χάνονται; Αυτές που θα καταγράφονται ψηφιακά; Το οκτάωρο, που λέτε ότι παραβιάζεται, δεν είναι αυτό που θεωρείται με τη νέα ψηφιακή κάρτα που ζητούσε και η Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος και την καθιερώνει η Κυβέρνησή μας;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μόνο δικαίωμα που θίγει το παρόν νομοσχέδιο είναι το καταχρηστικό δικαίωμα στη μη κανονικότητα. Υπερψηφίζω το παρόν σχέδιο νόμου και το ίδιο καλώ να κάνετε και εσείς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μανωλάκο. Το είπα εγώ, στον δέκατο έχουμε τα καλύτερα παιδιά, συνεπείς στο επτάλεπτο.

Ζήτησε τον λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος από την Ελληνική Λύση κ. Χήτας για τη δευτερολογία του.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κύριε Πρόεδρε ευχαριστώ πολύ. Θα είμαι πολύ σύντομος.

Κυρία Παπανάτσου, ευχαριστώ πάρα πολύ που μου παραχωρήσατε τη θέση σας.

Είχα σκοπό να αναφερθώ σε κάποια άλλα ζητήματα ως Κοινο-

βουλευτικός Εκπρόσωπος, αλλά, κύριε Μανωλάκο, εγώ δεν κατάλαβα τι μας είπατε τώρα εδώ; Ότι η, για εμάς, κατάπτυστη Συμφωνία των Πρεσπών είναι και για σας κατάπτυστη; Δεν κατάλαβα. Μας έχετε μπερδέψει εδώ μέσα. Βγήκατε σήμερα εδώ να μας πείτε τι, ως Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας; Πείτε μας. Πραγματικά, δεν κατάλαβα. Εδώ μέσα -το έχω πει πολλές φορές- και να θες να αγιάσεις, δεν μπορείς. Γιατί ξύνεστε συνέχεια; Όχι εσείς προσωπικά, όλοι εσείς. Γιατί ξύνεστε;

Ωραία, λοιπόν, αφού είναι τόσο χάλια αυτή η συμφωνία, ελάτε εδώ να αναμετρηθούμε, κύριε Μανωλάκο, εσείς και οι υπόλοιποι Βουλευτές που με κοιτάτε τώρα. Βγάλτε απ' τα συρτάρια τα αρχισμένα εδώ και μήνες πρωτόκολλα της Συμφωνίας των Πρεσπών και αν έχετε πολιτική ανδρεία ελάτε εδώ στο Κοινοβούλιο να κουβεντιάσουμε. Να σας δω, όταν έρθει η ώρα της ψήφου τι θα ψηφίσετε: «ναι», «όχι», «παρών», «απών», «ασθενής» ή «οδοιπόρος»; Να μας πείτε, αλλά δεν θα κάνετε πολιτική σπέκουλα. Καλά κάνετε και κατηγορείτε τον ΣΥΡΙΖΑ. Ακούστε όμως, κάτι, ο ΣΥΡΙΖΑ υπέγραψε μια άθλια συμφωνία, καταδικαστική για την Ελλάδα για τη Μακεδονία. Αυτό λέμε εμείς. Τουλάχιστον το είπατε: Εμείς κάνουμε αυτό. Βγήκε στον κόσμο και είπε: Εμείς κάνουμε αυτό. Θέλετε να μας ψηφίσετε; Τους ψηφίσαν. Στην Ελλάδα πήραν 30%, στην επικράτεια πήραν 30%. Εσείς τι είπατε; Εσείς τι κάνετε;

Αφού είναι τόσο κατάπτυστη η συμφωνία, κύριε Μανωλάκο, που ήρθατε να κατακεραυνώσετε σήμερα εδώ τους Σκοπιανούς -τι προμούρα είναι αυτή;- ασκήστε βέτο, λοιπόν, στην ένταξη των Σκοπίων στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τι κάνει η Κυβέρνησή σας; Ασκήστε πίεση και βέτο αυτήν τη στιγμή να μην μπουν τα Σκόπια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εσείς, όμως, όχι μόνο δεν το ασκείτε, αλλά τρέμει η ψυχή σας, μην ασκήσει η Βουλγαρία βέτο. Εκεί φτάσατε. Ακούστε τι είπε ο Μπρίντεν. Το πήρατε το μήνυμα: Μην τολμήσει κανείς και αμφισβητήσει τη συμφωνία, είπε ο Μπρίντεν, θα σας κάνω «ντα». Έτσι είπε. Είστε, λοιπόν, υπέρ της συμφωνίας ή είστε κατά της συμφωνίας; Είστε ειλικρινείς απέναντι στον κόσμο ή είστε πολιτικοί ψεύτες; Πείτε μας τι είστε, τι κυνηγάτε, ποιος είναι ο στόχος σας. Δεν μπορεί να κοροϊδεύετε τον κόσμο συνέχεια, κύριε Μανωλάκο, και συγγνώμη που απευθύνομαι σε εσάς, αλλά μου ερεθίσате σήμερα τη σκέψη πριν ανέβω στο Βήμα με αυτά που άκουσα.

Διαμαρτύρεστε εσείς για την κατάντια; Εβδομήντα δύο παραβιάσεις, πριν το χθεσινό αίσχος -εδώ τα έδειχνα- με το «Μακεδονία» σκέτο από το Euro, μια κορυφαία διοργάνωση, στην οποία καθημερινά εκατομμύρια βλέμματα είναι στραμμένα και αυτοί να διαφημίζουν τη Μακεδονία, οι Βουλγαρο-Σλαβο-Αλβανοί να μας το παίζουν Μακεδόνας σκέτοι. Το «Νότια Μακεδονία» το «Βόρεια Μακεδονία», που λέτε, ισχύει μόνο για μας. Για όλους τους υπόλοιπους είναι σκέτο «Μακεδονία». Πολύ ωραία. Αυτά είναι τα αποτελέσματα της συμφωνίας του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία εσείς -συγγνώμη πραγματικά από όλους όσοι μας ακούνε- θα το πω πολύ απλά και λαϊκά, σεβόμενος τον χώρο, το «κάνετε γαργάρα».

Σας βόλεψε μια χαρά, αλλά τουλάχιστον καθίστε στα αυγά σας ή ελάτε εδώ να αναμετρηθούμε, να δούμε πόσα απίδια παίρνει ο σάκος και να δούμε ποιοι από εσάς είστε αντίθετοι σε αυτή τη συμφωνία και θα την καταψηφίσετε εδώ. Κύριε Μανωλάκο, ελάτε μαζί μας. Εμείς είμαστε δέκα Βουλευτές κι εσείς ένας, σύνολο έντεκα, να υπερψηφίσετε κι εσείς την πρόταση σύστασης εξεταστικής επιτροπής. Δεν αλλάζει η συμφωνία; Εμείς λέμε ότι αλλάζει. Αλλά έστω ότι δεν αλλάζει. Ελάτε να δούμε τι έγινε εκείνο το διάστημα, να δούμε τι έγινε, κύριε Μανωλάκο. Ακούσαμε πολλά, πιέσεις, βαλίτσες τροχήλατες, πηγαίνελα, ανταλλαγές. Ακούστηκαν. Δεν ξέρω. Να μην δούμε τι έγινε; Να μην κάνουμε μια εξεταστική επιτροπή; Εδώ για ψύλλου πήδημα κάνετε. Ψάχνετε ακόμα τα 2 εκατομμύρια του Παππά. Κάντε, είναι μείζον εθνικό θέμα. Ντροπιάζεται η Ελλάδα καθημερινά. Τι κάνετε εσείς; Γι' αυτό σας λέω: ή επιδείξτε πολιτική ανδρεία και ελάτε να αναμετρηθούμε με θεατές τον ελληνικό λαό, τους Έλληνες πολίτες ή καθίστε και σιωπήστε.

Επίσης, θέλω να απευθυνθώ στην Κυβέρνηση. Τώρα τι κάνουμε; Κυρία Υπουργέ, τι κάνουμε τώρα; Για πείτε μας. Θέλω να μου πείτε -μας και ασχολείστε στο ανθρώπινο κομμάτι περισσότερο- τι θα πείτε στον πατέρα αυτόν που λέει «Θέλω η επιτροπή

να εξηγήσει στα παιδιά μου γιατί χάθηκε η μητέρα τους για να σωθούν άλλοι». Ένας χαροκαμένος Κρητικός. Όταν οι Υπουργοί και οι δικοί σας ομολόγησαν πως έκαναν έγκλημα. Τι θα πει στα παιδιά του, τι θα του απαντήσετε; Αναφέρομαι στο εμβόλιο της «AstraZeneca», κυρία Υπουργέ και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Τι θα απαντήσετε στους χιλιάδες νέους σήμερα, μετά τη χθεσινή απόφαση της επιτροπής να μη χορηγείται το εμβόλιο στους κάτω των εξήντα ετών; Τι θα πείτε σήμερα; Να πάνε να κάνουν δεύτερη δόση από άλλο εμβόλιο; Τι το κάναμε, ποικιλία κρεατικών, λίγο από εδώ και λίγο από εκεί; Μιλάμε για ανθρώπινες ζωές. Ακούσατε τι είπε σήμερα -αφήστε τι λέει ο Χήτας, ο Βελόπουλος, η Ελληνική Λύση, ο καθένας- ο καθηγητής Πνευμονολογίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης κ. Κιουμή; Είπε ότι οι εταιρείες που βγάζουν τα εμβόλια αν το δεύτερο εμβόλιο είναι από άλλη μάρκα, δεν φέρουν καμία ευθύνη.

Άρα, τι έχουμε τώρα εδώ; Έχουμε το ακαταδίκωτο για εσάς, το ακαταδίκωτο για τους λοιμωξιολόγους, το ακαταδίκωτο για τις εταιρείες και εσύ λαέ, κάντε τα πειραματόζωα. Αυτό λέτε.

Η προσωρινή έκτακτη άδεια, φωνάζει ο Βελόπουλος επί μήνες, είναι conditional, η έκτακτη άδεια που έχουν τα εμβόλια αφορά μόνο σε δόσεις από την ίδια εταιρεία και όχι σε κοκτέιλ εμβολίων. Κάνετε πειράματα πάνω στα πειράματα; Αντί να ζητήσετε συγγνώμη, κουνάτε και το δάχτυλο, τζογάρετε με τη δημόσια υγεία, τζογάρετε με τις ζωές των Ελλήνων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Παρακαλώ να ολοκληρώσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Θα σας θυμίσω εγώ δηλώσεις.

Κυριάκος Μητσοτάκης, ο Πρωθυπουργός: «Το καλύτερο εμβόλιο είναι το πιο γρήγορο».

Κικίλιας: «Έχουν βρεθεί ελάχιστα περιστατικά παρενεργειών στη χώρα μας», έξι, λέει σήμερα, στο ένα εκατομμύριο. Κι άμα είστε εσείς ένας από τους έξι; Δεν το κατάλαβα αυτό.

Βασιλακόπουλος: «Δεν υπάρχει κάποιο στοιχείο που να λέει ότι το «AstraZeneca» είναι επισφαλές για εγκύους».

Θεμιστοκλέους: «Ασφαλές το εμβόλιο της «AstraZeneca»».

Θεοδωρίδου: «Το εμβόλιο της «AstraZeneca» να γίνεται από άτομα δεκαοκτώ ετών και άνω». Τώρα τι μας λέει η κυρία αυτή, που έθεσε ήδη απαγόρευση;

Άδωνις Γεωργιάδης: «Το επίτευγμα της Βρετανίας έχει γίνει με το «AstraZeneca»».

Η Βρετανία, κύριε Γεωργιάδη, σταμάτησε να χορηγεί «AstraZeneca», τη δεύτερη δόση, σε άτομα κάτω των πενήντα. Εμείς τα δικά μας!

Γεροτζιάφας: «Το εμβόλιο της «AstraZeneca» είναι ασφαλές και αποτελεσματικό».

Τζανάκης: «Σπαρακτικές σκηνές στις ΜΕΘ. Ασφαλές το εμβόλιο της «AstraZeneca»».

Παγώνη: «Δεν υπάρχει πρόβλημα, συνεχίζουμε κανονικά».

Τι κάνουμε τώρα; Πείτε μας τι κάνουμε τώρα με τους ανθρώπους αυτούς, που χθες ξαφνικά τους είπατε ότι κάτω από εξήντα ετών δεν θα εμβολιάζονται με το συγκεκριμένο εμβόλιο.

Γι' αυτό εμείς, από την πρώτη στιγμή είπαμε και κρατήσαμε την πιο σοβαρή, την πιο έντιμη στάση απέναντι στους Έλληνες πολίτες: έχουμε επιφυλάξεις. Δεν είμαστε αρνητικοί σε τίποτα. Επιφυλάξεις διατυπώνουμε και είμαστε προβληματισμένοι όπως όλος ο κόσμος.

Τρέξετε τώρα να μαζέψετε τα ασυμμάζευτα!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει τώρα η Βολιώτισσα κ. Αικατερίνη Παπανάτσιου από τον ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΑΠΑΝΑΤΣΙΟΥ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υπουργέ, θα μπορούσαμε να πούμε ότι πέφτουμε από τα σύννεφα, αλλά θα ήταν ψέμα. Δεν μας εκπλήσσει η επιλογή της Κυβέρνησης να επιτεθεί στον κόσμο της εργασίας. Η θέση αυτή ενισχύεται ακόμη περισσότερο, αν κάποιος δει τη συνολική της πορεία.

Υπάρχει βέβαια, μία σταθερά, αυτό το αναγνωρίζουμε. Τα προηγούμενα χρόνια, για να δικαιολογηθεί η χρεοκοπία της χώρας και η επιβολή των μνημονιακών δεσμεύσεων, υλοποιήσατε την εσωτερική υποτίμηση. Ισχυρίζεστε ότι το νομοσχέδιο, που συζητάμε κινείται στην κατεύθυνση του ευρωπαϊκού κεκτημένου. Δυστυχώς, για τους εργαζόμενους και τις εργαζόμενες, για όλους μας, η απάντηση είναι αρνητική, γιατί πολύ απλά, η χώρα μας δεν είναι μια απλή ευρωπαϊκή αγορά εργασίας. Μπορούμε να δούμε την πρόσφατη μελέτη του Ινστιτούτου Ερευνών της ΓΣΕΕ. Εκεί εμφανίζεται η χώρα μας να έχει τον χαμηλότερο δείκτη σχετικά με την ποιότητα της εργασίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό οφείλεται στον εργάσιμο χρόνο. Η τυπική εβδομάδα εργασίας εμφανίζει την υψηλότερη διάρκεια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί, λοιπόν, είναι: Ζείτε σε μια άλλη πραγματικότητα ή είναι πραγματικά αυτό που θέλετε;

Εμείς δεν εθελotuφλούμε. Δεν θα σας δώσουμε κανένα ελαφρυντικό. Αυτή την αγορά εργασίας επιθυμείτε, αυτό το μοντέλο θέλετε, αυτές τις πολιτικές προωθείτε. Έχετε κάνει μεγάλο αγώνα γι' αυτό. Για παράδειγμα, το ποσοστό κάλυψης από συλλογικές συμβάσεις βρίσκεται στο 14,7% σε σχέση με το 60% στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το ποσοστό ανεργίας είναι στο 16% έναντι 7,3% στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ η αγοραστική δύναμη του κατώτατου μισθού στη χώρα είναι η πέμπτη χαμηλότερη σε όλη την Ευρώπη. Αν το ζητούμενό σας, λοιπόν, ήταν η σύγκλιση με το ευρωπαϊκό μοντέλο οι στοχεύσεις και οι ασκούμενες πολιτικές θα έπρεπε να ήταν διαφορετικές.

Για τη Νέα Δημοκρατία, βέβαια, η κρίση ισοδυναμεί με ευκαιρία. Ευκαιρία λοιπόν για την κατάργηση του οκτάωρου. Το κάνατε δεκάωρο, ενώ μάλιστα ο χρόνος εργασίας θα διευθετείται πλέον μέσω ατομικών συμβάσεων. Οι εργαζόμενοι θα εργάζονται απλήρωτες υπερωρίες, ενώ ταυτόχρονα αυξάνεται το όριο των υπερωριών σε εκατόν πενήντα. Θεσπίζεται και διακεκομμένο ωράριο στη μερική απασχόληση.

Αυτές είναι οι καλοπληρωμένες θέσεις εργασίας, που υποσχέθηκε ο κ. Μητσοτάκης προεκλογικά και συνεχίζει μέχρι και σήμερα να διακηρύττει; Εξαπατήσατε τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, εξαπατήσατε τους εργαζόμενους για να κλέψετε την ψήφο τους. Κροκοδείλια δάκρυα χύνετε για την ανεργία στους νέους. Υποσχεθήκατε ότι θα τη μειώσετε και φέρνετε ένα νομοσχέδιο που με μαθηματική ακρίβεια θα οδηγήσει στην απώλεια χιλιάδων θέσεων εργασίας. Κροκοδείλια δάκρυα χύνετε και για το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας, που προσπαθείτε να αντιμετωπίσετε με συνδρία-παρωδία, την ίδια ώρα που ψηφίζετε δεκάωρη εργασία και πληρωμή υπερωριών με ρεπό. Πώς θα κάνουν οικογένεια, κύριε Υπουργέ, ένα νέο ζευγάρι που αναγκάζεται να δουλεύει δέκα ώρες κάθε μέρα; Πώς θα κατατμήσει τον χρόνο του; Πώς θα συντηρεί τα παιδιά του; Θα πληρώνει γάλα και πάνες με ρεπό;

Η επίλυση του δημογραφικού περιλαμβάνει σειρά μέτρων στη ριζή. Πρώτον, οικονομική εξασφάλιση. Δεύτερον, ποιοτικό εργασιακό και προσωπικό χρόνο. Τρίτον, ισχυρό κοινωνικό κράτος. Εσείς αποδομείτε και τους τρεις αυτούς πυλώνες με κάθε σας νομοσχέδιο, φανερώνοντας και τον βαθύ συντηρητισμό σας. Δεν σας ενδιαφέρει η ανεργία, αλλά η εξυπηρέτηση συμφερόντων. Δεν σας ενδιαφέρει ούτε το δημογραφικό. Ο καθένας και η καθεμία μόνος και μόνη στην εργασιακή και κοινωνική ζούγκλα που φέρνετε.

Υπηρετείτε πιστά την έκθεση Πισσαρίδη, η οποία υπογράφει την ανάγκη για περισσότερη ευελιξία στην αγορά εργασίας και μείωση του εργασιακού κόστους. Αυτή είναι η ανάπτυξη που ευαγγελίζεστε; Αυτό το μοντέλο όμως είναι πλήρως αποτυχημένο και αντιανταπτυξιακό. Δοκιμάστηκε και απέτυχε την περίοδο 2010-2014.

Ζητούμενο, λοιπόν, του νομοσχεδίου, που υπερηφανεύεστε ότι εκσυγχρονίζει την αγορά είναι η επέκταση του διευθυντικού δικαιώματος και ο καθορισμός του εργάσιμου χρόνου, προς όφελος των εργοδοτών.

Εργοδότες και εργαζόμενοι, λοιπόν. Ο δυνατός πόλος της διαπραγμάτευσης ο ένας και αντίστοιχα ο πιο αδύναμος ο άλλος. Είχαν και έχουν διαφορετικές αντιλήψεις για το πλαίσιο και τη διάρκεια των εργασιακών σχέσεων.

Η ρύθμιση βασικών εργασιακών όρων, λοιπόν, όπως αυτό του χρόνου που επηρεάζει όλο το φάσμα της ζωής των εργαζομένων, ήταν μέχρι τώρα και εγγυημένη και προστατευμένη. Η διαπραγμάτευση ακόμα και γι' αυτούς τους όρους θα μετατραπεί σε μια προσπάθεια συμβιβασμού διαφορετικών συμφερόντων. Ποιος, όμως, θα έχει το πάνω χέρι, ειδικά στις ατομικές συμβάσεις; Δεν θέλει και πολύ μυαλό: Ατομική ευθύνη, ατομική διαπραγμάτευση, ατομικές συμβάσεις και όποιος αντέξει.

Καταλαβαίνουμε επίσης ότι ο έλεγχος είναι ένα από τα βασικά σημεία τριβής σε μια αγορά εργασίας. Με βάση στοιχεία του Υπουργείου, σε μία στις τέσσερις επιχειρήσεις, που ελέγχει το ΣΕΠΕ εντοπίζονται παραβάσεις. Είναι τουλάχιστον οξύμωρο να διαλύεις το πλαίσιο του εργάσιμου χρόνου και την προστασία των εργαζομένων σε μια αγορά εργασίας, που εμφανίζει παραδοσιακά έναν από τους υψηλότερους δείκτες παράνομης ευελιξίας.

Εδώ βέβαια, πρέπει να γίνει κατανοητό ότι η όλη συζήτηση για τη δομή του ΣΕΠΕ δεν αφορά απλά την οργανωτική μορφή μιας δημόσιας υπηρεσίας. Αφορά, όμως, το επίπεδο της προστασίας των εργαζομένων.

Τι κάναμε εμείς την περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ; Έγιναν βήματα σχετικά με την προστασία των εργαζομένων, την ενίσχυση του ελεγκτικού μηχανισμού, την επιβολή κυρώσεων στους παραβάτες. Έχουμε πάρα πολλά παραδείγματα. Με το «καλημέρα» της νέας Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας ξηλώθηκαν διατάξεις της ενίσχυσης των συλλογικών διαπραγματεύσεων, καταργήθηκε ο βάσιμος λόγος απόλυσης, υποβαθμίστηκε το ΣΕΠΕ.

Δεν θα επιτρέψουμε να μονιμοποιηθεί αυτή η κατάσταση, δεν θα επιτρέψουν οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες να γίνει πράξη το δικό του ισχυρού. Αυτός ο νόμος θα καταργηθεί την πρώτη μέρα της προεδρευτικής διακυβέρνησης του τόπου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κ. Παπανάτσιου.

Θα δώσω τον λόγο τώρα στον Θεσσαλονικίο φίλο μου κ. Κωνσταντίνου Γκιουλέκα, της Νέας Δημοκρατίας. Θα ακολουθήσει ο κ. Μπιλάκης από το Κίνημα Αλλαγής και στη συνέχεια ο κ. Σταύρος Αραχωβίτης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε Αραχωβίτη, δεν ήσασταν στην Αίθουσα. Δώσαμε τον λόγο μας ότι στον δέκατο κύκλο θα τηρούμε το επτάλεπτο, για να μπορέσουν να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι.

Κύριε Γκιουλέκα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και χτες και σήμερα ακούγονται διάφορες απόψεις. Λογικό είναι. Είναι ένα θέμα και ένα πεδίο, στο οποίο υπάρχουν διαφορετικές απόψεις, υπάρχουν διαφορετικές θέσεις, διαφορετικές τοποθετήσεις. Αλλά, ξέρετε, πέρα από όλα αυτά, θα έλεγα ότι εδώ μέσα -για όλους μας ισχύει αυτό- κρίνεται και η συνέπεια των λόγων και των πράξεών μας.

Το λέω αυτό, γιατί ακούσαμε από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας τις συγκεκριμένες θέσεις του, που είναι γνωστές. Έχει αυτή τη συνέπεια, υπερασπίζεται συγκεκριμένες θέσεις και συνεχίζει να τις υπερασπίζεται μιλώντας και για το παρόν νομοσχέδιο. Ακούμε, όμως, από άλλες πλευρές της Αίθουσας και κυρίως από την Αξιωματική Αντιπολίτευση να ανακαλύπτουν αίφνης ότι υπάρχει μια επίθεση στα εργασιακά δικαιώματα από αυτήν την Κυβέρνηση, ότι αυτή η Κυβέρνηση τάσσεται υπέρ των εργοδοτών, λες και όσοι ψήφισαν τη Νέα Δημοκρατία στην Ελλάδα είναι οι εργοδότες και όλοι οι υπόλοιποι είναι οι εργαζόμενοι, που εσείς εκπροσωπείτε.

Ας σταματήσουμε αυτές τις γενικεύσεις. Μου θυμίζει αυτό που κάποτε άλλοτε ελέγγο σε αυτήν την Αίθουσα: «Οι υπόλοιποις δημοκρατικές δυνάμεις», λες κι εμείς δεν ήμασταν δημοκρατική δύναμη, ήταν δημοκρατικές δυνάμεις κάποιες άλλες. Μα, όλοι είμαστε δημοκράτες και με την ψήφο του ελληνικού λαού είμαστε εδώ. Θεωρώ ότι κανένας δεν μπορεί να πείσει τον οποιοδήποτε συμπατριώτη μας- συμπολίτη μας όταν έρχεται με τέτοιου είδους γενικεύσεις για να πει ότι «αυτή η Κυβέρνηση χρειάζεται επιδράμει εναντίον των δικαιωμάτων των εργαζομένων». Ο καθένας έχει τις απόψεις του, ασφαλώς.

Επιτρέψτε μου, όμως να πω, επειδή είμαι και δικηγόρος και μιλώ με τη δικηγορική μου ιδιότητα, ότι, βεβαίως, έχετε δίκιο. Το Εργατικό Δίκαιο θεσπίστηκε για να διασφαλίσει τη θέση του εργαζόμενου, ακριβώς επειδή είναι αδύναμος ο εργαζόμενος μπροστά στον εργοδότη. Αυτή είναι μία πάγια αρχή που ισχύει στο Εργατικό Δίκαιο και γι' αυτό βλέπετε ότι και τα εργατικά δικαστήρια κατ' αρχήν τίθενται υπέρ του εργαζόμενου, προσπαθώντας να προστατέψουν τον εργαζόμενο, όταν βεβαίως υπάρχει το δίκιο με το μέρος του.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΤΣΩΝΗΣ: Και το νομικό πλαίσιο. Δικάζουν και με το νομικό πλαίσιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Για το νομικό πλαίσιο μιλώ, κύριε συνάδελφε. Γι' αυτό είπα ότι θεσπίστηκε το Εργατικό Δίκαιο, ακριβώς για να προστατέψει τον εργαζόμενο, που είναι σε ασθενέστερη θέση απ' ό,τι ο εργοδότης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Το υπογράμμισε ως νομικός.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΚΙΟΥΛΕΚΑΣ: Λέω, όμως, το εξής και εδώ νομίζω ότι πρέπει να σταθούμε. Το να θεσπίζουμε μία ψηφιακή κάρτα εργασίας όπου μπορεί να ελέγχεται ο χρόνος εργασίας του κάθε εργαζόμενου, το πότε έρχεται, το πότε φεύγει από τη δουλειά του, όπου μπορεί να ελέγχεται από την άλλη πλευρά το ζήτημα των υπερωριών, με άλλα λόγια, μπορεί να πατάσεται με αυτόν τον τρόπο η αδήλωτη και υποδηλωμένη εργασία, αυτό είναι σε βάρος του εργαζόμενου;

Το γεγονός ότι το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας ανάγεται πλέον σε μια ανεξάρτητη αρχή, όπως και η ΑΑΔΑΕ, η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων, ακριβώς για να μην υπάρχει περιθώριο πολιτικών παρεμβάσεων, αυτό είναι σε βάρος των εργαζομένων;

Μια σειρά από ρυθμίσεις που έχει αυτό το νομοσχέδιο, τα μέτρα κατά της βίας, κατά της σεξουαλικής παρενόχλησης, τα μέτρα υπέρ της υγείας, υπέρ της ασφάλειας στην εργασία, όλα αυτά στρέφονται κατά των εργαζομένων;

Επειδή άκουσα εδώ διάφορα και για τις ιδεολογικές διαφορές και ιδεολογικές μάχες, που δίνονται σε αυτή την Αίθουσα, με αφορμή αυτό το νομοσχέδιο -μάλιστα κάποιοι από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μίλησαν για τη «μάχη των μαχών» με αυτό το νομοσχέδιο- επιτρέψτε μου, απευθυνόμενος σε κάποιους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, να πω ότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο κόσμος, ο ελληνικός λαός που μας παρακολουθεί σ' αυτή την Αίθουσα δεν έχει κοντή μνήμη. Γι' αυτό είπα από την αρχή της τοποθέτησής μου ότι πρέπει όλοι να αποδεικνύουμε την αξιοπιστία μας με συνέπεια με αυτά που κάναμε και αυτά που λέμε. Γιατί ξαφνικά, έρχονται κάποιοι άνθρωποι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης εδώ, που κυβερνούν τον τόπο πριν από ενάμιση-δύο χρόνια για τεσσσεράμισι χρόνια ακόλλητα, με εκείνη τη συμμαχία Καμμένου - Τσίπρα, και ξαφνικά, θέλουν να μας πείσουν ότι εκείνοι εφαρμόσαν μία φιλεργατική πολιτική, ότι ήταν κοντά στον εργαζόμενο και ότι έρχεται η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και επελαύνει εναντίον των εργαζομένων.

Με συγχωρείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μήπως άκουσε κανείς σ' αυτή την Αίθουσα ποιος απειλευθέρωσε τις ομαδικές απολύσεις και πότε το έκανε; Επί ΣΥΡΙΖΑ και Αλέξη Τσίπρα έγινε αυτό. Το ξεχνάτε; Επειδή μιλάμε για ιδεολογικές μάχες. Μήπως άκουσε κανείς σ' αυτή την Αίθουσα και για κάποιες άλλες ρυθμίσεις οι οποίες είχαν γίνει; Το δικαίωμα στην απεργία, που το περιορίσατε με το 50%+1, εσείς δεν το κάνατε, όταν κυβερνούσε η Κυβέρνηση Τσίπρα αυτό τον τόπο; Για τους τους μισθούς των 350 ευρώ -αυτή τη γενιά των εργαζομένων των 350 ευρώ- εσείς δεν το κάνατε;

Ναι, ξέρω. Είχατε πει: «Είχαμε αυταπάτες. Θα σκίζαμε τα μνημόνια. Τελικά, οι αυταπάτες μας οδήγησαν να αντιληφθούμε την πραγματικότητα και τότε, όχι μόνο ακολουθήσαμε τα μνημόνια, φέραμε και ψηφίσαμε και άλλα μνημόνια εμείς που αγωνιζόμαστε ιδεολογικά -όπως λέγανε κάποιοι από εσάς εδώ μέσα σε αυτή την συζήτηση για το παρόν νομοσχέδιο- υπέρ των εργαζομένων».

Μα, αυτά εσείς δεν τα κάνατε; Τις ευέλικτες μορφές εργασίας εσείς δεν τις θεσπίσατε; Η ευρωπαϊκή οδηγία 1158/2019, μια εβδομάδα πριν από τις εκλογές, δεν εισήχθη στην Ελλάδα ως ρύθμιση από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Είναι δυνατόν σήμερα,

ως Αξιωματική Αντιπολίτευση, να έρχεστε και να αντιτίθεστε σε αυτό που φέρνατε ως κυβέρνηση; Για όνομα του Θεού! Και δεν έγιναν αυτά πριν από τριάντα χρόνια, έγιναν τα προηγούμενα χρόνια που κυβερνούσατε τον τόπο.

Μην μπορούμε, λοιπόν, σε αυτή τη συζήτηση της ιδεολογικής μάχης. Γιατί αν θέλετε να μιλήσουμε για ιδεολογική μάχη, ο καθένας μπορεί να υπερασπιστεί πολλά από αυτά που έγιναν, όπως και εσείς κάνατε -και κάνατε σημαντικά πράγματα στον τομέα της εργασίας- όπως είχαν γίνει και πριν από εσάς, όπως γίνονται τώρα και όπως θα γίνονται πάντοτε.

Καμμία κυβέρνηση δεν έρχεται με ένα μηδενιστικό χαρακτήρα να ισοπεδώσει τα πάντα από τη μία ή από την άλλη πλευρά. Αλλά, αφού θέλετε να το θυμηθούμε, να το θυμηθούμε. Το είπε προηγουμένως και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος Γιάννης Βρούτσης. Ποιος έφερε αυτό το βαρύτατο πρόστιμο των 10.500 ευρώ για την αδήλωτη εργασία; Η τότε κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, του κόμματος δηλαδή που εσείς κατηγορείτε ότι είναι υπέρ των εργοδοτών. Μα, τι φοβερές ρυθμίσεις υπέρ των εργοδοτών έφερε αυτή η Κυβέρνηση! Τους τσάκισε στα πρόστιμα. Και εσείς το ακολουθήσατε -και καλά κάνατε και το ακολουθήσατε- και υπάρχει και σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελιώνω αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές λοιπόν οι ρυθμίσεις όλες κατατείνονται στο να δημιουργήσουν όσο το δυνατόν ένα πιο ισχυρό περιβλήμα για την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Πάντοτε θα προσπαθούν κάποιοι αυτά τα δικαιώματα να τα καταστρατηγούν από την πλευρά των εργοδοτών. Αυτό, λοιπόν, κάνει και η πολιτεία, η εκάστοτε κυβέρνηση, να λαμβάνει μέτρα ακριβώς για να ελαχιστοποιεί τις πιθανότητες που υπάρχουν για την καταστράτηγηση αυτών των δικαιωμάτων. Ότι θα γίνεται προσπάθεια καταστράτηγησης! Θα γίνεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το ξέρουμε. Γι' αυτό προσπαθούμε όλοι. Εδώ θέλουμε προτάσεις, ακόμη και σήμερα και αύριο, ωστόσο ψηφιστεί το νομοσχέδιο. Φέρτε κι άλλες προτάσεις να τις συζητήσουμε. Δεν είναι δογματικός ο Κωστής Χατζηδάκης. Σας το είπε και στην επιτροπή. Το είπε στον δημόσιο διάλογο. Κανένας δεν είναι, όπως είπατε και εσείς, από τη μία ή από την άλλη πλευρά.

Σε κάθε περίπτωση, προσδοκούμε να δημιουργήσουμε μια ελεύθερη αγορά εργασίας με απόλυτη προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων, να δημιουργήσουμε καλύτερες θέσεις εργασίας, να δημιουργήσουμε καλύτερα αμειβόμενες θέσεις εργασίας. Αλλά σε κάθε περίπτωση, αυτή η προσπάθεια μπορεί να γίνει καλύτερα αν γίνει συνολικά. Όσο ορθώνουμε σε αυτή την Αίθουσα στεγανά και αρχίζουμε να θυμόμαστε πρακτικές των άλλων δεκαετιών, νομίζω ότι αντί να πάμε μπροστά πηγαίνουμε πίσω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε, κύριε Γκιουλέκα.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Δημήτριος Μπιάγκης του Κινήματος Αλλαγής, ο Κερκυραίος μας.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΠΙΑΓΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά από ενάμιση χρόνο πανδημίας, εγκλεισμού, περιορισμών και τηλεργασίας ο καθένας από εμάς θα περίμενε ένα μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο, που πέρα από τη στήριξη των εργαζομένων θα διαμόρφωνε ένα νέο, σύγχρονο βιώσιμο μοντέλο εργασίας με πυξίδα την πράσινη ανάπτυξη, με επίκεντρο τον άνθρωπο και τις αληθινές ανάγκες του, όπως άλλωστε αυτές σταδιακά διαμορφώνονται στη μετά COVID εποχή. Προσδοκούσαμε, λοιπόν, μετά από αυτήν την πολύμηνη ταλαιπωρία, να δούμε ένα παραγωγικό εργασιακό μοντέλο, που θα δίνει έμφαση στον άνθρωπο και στις λέξεις παραγωγή, δημιουργία, καινοτομία, άνοηση, ανάπτυξη, εξωστρέφεια καρποφορία. Αντί αυτού, η Κυβέρνησή σας φέρνει στη Βουλή ένα, θα έλεγα και επιτρέψτε μου, νομοσχέδιο έκτρωμα, που απορρυθμίζει εντελώς την αγορά εργασίας, διαλύει τις εργασιακές σχέσεις, καταργεί το οκτάωρο, ενισχύει την εργοδοτική ασυδοσία και για μία ακόμη φορά, δυστυχώς, αποδεικνύει το ακραιφνώς συντηρητικό πρόσωπό της.

Κύριε Υπουργέ, προωθείτε ένα νομοσχέδιο αγνοώντας πλήρως τους κοινωνικούς εταίρους, χωρίς να έχετε προχωρήσει σε διάλογο και κάποιας μορφής προγενέστερης διαβούλευσης μαζί τους. Με τη θεσμοθέτηση του δεκαώρου επί της ουσίας δεν κάνετε τίποτα, παρά να πολεμάτε την εργαζόμενη γυναίκα. Μάχεστε κατά του ίδιου του θεσμού της οικογένειας. Γυρνάτε την πλάτη σας στις διαρκώς μεταβαλλόμενες κοινωνικές ανάγκες. Το χειρότερο από όλα, μηδενίζετε την ίδια την ανθρώπινη φύση όταν επιδιώκετε να μετατρέψετε έναν εργαζόμενο σε ένα παθητικό δεκάωρο ρομπότ, που θα εκτελεί εντολές, χωρίς να του δίνεται η δυνατότητα αυτός ο εργαζόμενος να δημιουργεί, να συνθέτει, να καινοτομεί.

Με το παρόν σχέδιο νόμου αποδεικνύετε εμπράκτως τον αυταρχισμό σας με την επαναφορά των ατομικών συμβάσεων, με την παράλληλη στήριξη της εργοδοτικής ασυδοσίας, με την καταπίεση των κεκτημένων, των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Οδηγείτε σε μαζικές απολύσεις. Παρεμποδίζετε την άσκηση των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Υποδαυλίζετε την ανάπτυξη. Φαίνεται ότι υπηρετείτε πιστά ένα πολύ σκληρό συντηρητικό δόγμα.

Έρχεστε σήμερα με αυτό το σχέδιο νόμου να μας πείσετε ότι ο εργαζόμενος «τάδε» μόνος του, αδύναμος σε ένα ετεροβαρές εργασιακό ατομικό συμφωνητικό θα καταφέρει να υψώσει άλλωστε, το ανώστημά του και θα διαπραγματευτεί μόνος του ένα καλύτερο ωράριο εργασίας ή μια καλύτερη εργασιακή συνθήκη έναντι στον πολυδύναμο εργοδότη του! Ξεχνάτε όμως ταυτόχρονα ότι η αμοιβή, η ασφάλιση, οι όροι και οι συνθήκες εργασίας, το νόμιμο ωράριο, η επήσια άδεια, η μέριμνα της υγιεινής και της ασφάλισης έναντι εργατικών ατυχημάτων περιλαμβάνονται στα γενικά εργασιακά δικαιώματα και κατακτήθηκαν μέσα από συλλογικούς αγώνες και όχι μέσα από ατομικές συνδιαλλαγές.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με το παρόν σχέδιο νόμου, δυστυχώς, η Ελλάδα επιστρέφει πολλές δεκαετίες πίσω, γυρίζει και πάλι στον εργασιακό μεσαίωνα. Τα σημαντικότερα εργασιακά κεκτημένα καταργούνται μέσα από τις διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου. Θα ζήλευε σήμερα και ο πιο σκληρός νεοφιλελεύθερος τη θεωρία σας περί εργασίας, όταν καθιερώσετε και θεσμικά πλέον το ωράριο λάστιχο, τους εργαζόμενους με ατομική και όχι συλλογική σύμβαση εργασίας, μετά από πρόταση κιάλας του εργαζόμενου. Θα έχουμε ελαστικοποίηση της εργασίας, ημερήσια εργασία ακόμη και δέκα ώρες όταν το επιθυμεί προφανώς ο εργοδότης χωρίς αύξηση αποδοχών με μοναδικό κέρδος για τον εργαζόμενο αντίστοιχη μείωση του ωραρίου εντός εξαμήνου ή ρεπό.

Στη σημερινή Ελλάδα των χαμηλών μισθών, που η Κυβέρνηση αρνείται πεισματικά να αυξήσει τον κατώτατο μισθό, ο εργοδότης βάζει τον εργαζόμενο να δουλεύει παραπάνω για να πάρει ρεπό και όχι για να αυξήσει το πενιχρό εισόδημά του. Απεχθάνεστε τον συνδικαλισμό και θέλετε τον εργαζόμενο μόνο και αβοήθητο. Προσπαθείτε να τρομοκρατήσετε τους εργαζόμενους, να διασπείρετε τον φόβο και να επιφέρετε καταλυτικές συνέπειες στην άσκηση του συνδικαλισμού και στο απεργιακό δικαίωμα, επιχειρώντας την de facto κατάργησή του.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να αντιληφθείτε τη δεινή κατάσταση στην οποία βρίσκονται οι εργαζόμενοι αξίζει να αναφερθούμε στο πρόβλημα, που αντιμετωπίζουν και το οποίο παλεύουν από πέρυσι το καλοκαίρι -ένα χρόνο περίπου- οι οδηγοί των τουριστικών λεωφορείων, όπως επίσης και οι εργαζόμενοι στα αεροδρόμια, όπως επίσης και οι εργαζόμενοι στα τουριστικά γραφεία, οι οποίοι για να ξεπεράσουν τον χαρακτηρισμό της εποχικότητας των εταιρειών που εργάζονται λαμβάνοντας έτσι την πολυπόθητη ανεργία- είναι ακόμα στους δρόμους. Δυστυχώς, το Υπουργείο σας δεν είχε ανταποκριθεί στο ελάχιστο μέχρι και σήμερα ακόμη, με αποτέλεσμα, το οποίο μικρό βοήθημα δώσατε να μην έχει φτάσει καν στο σύνολο των εργαζομένων. Τυχαιά επιτρέψτε μου να αναφερθώ εκ νέου στους οδηγούς των τουριστικών λεωφορείων, οι οποίοι από πέρυσι, κύριε Υπουργέ -μιλάμε για ανθρώπους οικογενειάρχες, δεν μιλάμε για απλούς αριθμούς- μέχρι και τώρα που συζητάμε δεν έχουν πάρει ούτε 1 ευρώ σε αυτή τη δύσκολη περίοδο, που όλοι βιώνουμε.

Με αυτήν την πολιτική σας, κύριε Υπουργέ, πλήττονται υπέρ-

μετρα κατηγορίες εργαζομένων, που απασχολούνται υπό ιδιαίτερες συνθήκες, όπως οι ναυτικοί. Μετά την πρόσφατη κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας και τη μείωση των μισθών με το ν.4714/20, προχωράτε με το σημερινό νομοσχέδιο σε περαιτέρω υπονόμευση των εργασιακών δικαιωμάτων τους και των δυνατοτήτων τους για συνδικαλιστικές διεκδικήσεις, παραγνωρίζοντας τη φύση και τις ιδιαιτερότητες της εργασίας. Αυτός είναι ο λόγος, λοιπόν, που τα ναυτεργατικά σωματεία αντιστέκονται και αντιδρούν στις μεθοδεύσεις σας με πλήθος κινητοποιήσεων, τις οποίες και δεν μπορούμε βεβαίως παρά να στηρίξουμε.

Στο σημείο αυτό, κύριε Πρόεδρε, επιστρέψτε μου να αναφερθώ επιγραμματικά, έχοντας άλλωστε αναφερθεί εκτενώς και μέσα από ερώτησή μου, στο θέμα της εσφαλμένης και άδικης φορολόγησης των μικρών ιδιωτικών σκαφών αναψυχής, μέσω του ν.4646/19. Θα ήθελα να χαιρετίσω, έστω και τη μικρή βελτίωση του παραπάνω λάθους σας με το σχετικό άρθρο της τροπολογίας που κατατέθηκε από τον κ. Σταϊκούρα, υπενθυμίζοντας ωστόσο ότι δεν προκύπτουν έσοδα από την εκμετάλλευση των σκαφών αυτών, και ως εκ τούτου, δεν θα έπρεπε να επιπύουν καν στο επίπεδο εφαρμογής του ν.27/1975, που αφορά σε φορολόγηση εισοδήματος από την εκμετάλλευση πλοίων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη, πριν καν ψηφιστεί αυτό το σχέδιο νόμου, η αγορά εργασίας και δη σε τουριστικές περιοχές, όπως το νησί από το οποίο κατάγομαι, η Κέρκυρα, βρίσκεται σε πολύ δύσκολη κατάσταση.

Το παρόν σχέδιο νόμου έρχεται να αμαυρώσει ακόμα περισσότερο αυτή τη θλιβερή εικόνα στην αγορά εργασίας και οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια στην ολοσχερή εξαθλίωση των εργαζομένων.

Είναι ξεκάθαρο, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι φοβάστε μάλλον τη δύναμη των πολλών και προσπαθείτε γι' αυτόν τον λόγο να αποδυναμώσετε και να εξουδετερώσετε τις συλλογικότητες.

Κλείνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Κίνημα Αλλαγής, ως κατ' εξοχήν φορέας της εργασίας, ο οποίος βρίσκεται δίπλα στους ανθρώπους της εργασίας, δεν μπορεί να ψηφίσει και να συναίνει στην υπερψήφιση τέτοιων νομοσχεδίων, νεοφιλελεύθερων, με πλήθος συμπληρωματικών διατάξεων, που μετατρέπουν τους εργαζόμενους σε έρμαια των εργοδοτών, χωρίς φωνή, χωρίς λόγο.

Είμαστε κάθετα αντίθετοι με τη λογική σας, γιατί για μας, το επίκεντρο της πολιτικής μας είναι ο άνθρωπος και δη, ο άνθρωπος εργαζόμενος και όχι ο υποταγμένος εργαζόμενος.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Να είστε καλά. Και εμείς ευχαριστούμε.

Πάμε στον Λάκωνα, τον κ. Σταύρο Αραχωβίτη από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΛΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν είμαι εγώ μετά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Μετά είστε. Ο κ. Αραχωβίτης ήταν σε επιτροπή, ήταν στο νούμερο «50».

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΛΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Η κατάσταση λείει άλλο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, το ξέρω. Βάλαμε τον κ. Αραχωβίτη, επειδή ήταν στο «50». Έπρεπε ήδη να έχει μιλήσει. Ήταν σε επιτροπή. Τι να κάνουμε; Μίλησε το Κίνημα Αλλαγής. Μετά είστε εσείς. Δεν υπάρχει πρόβλημα για επτά λεπτά. Θέλετε να έρθετε εσείς;

Ορίστε, κύριε Αραχωβίτη, έχετε τον λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡΑΧΩΒΙΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ.

Κύριε Πρόεδρε, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου, θα ήθελα να εκφράσω τις ευχές μου στα παιδιά της Γ' λυκείου που αυτή την ώρα δίνουν τη μεγάλη μάχη για την εισαγωγή στα πανεπιστήμια. Τους ευχόμαστε να έχουν υγεία, κουράγιο, καλή επιτυχία στον αγώνα και καλό αέρα στα όνειρά τους, που λέει και το τραγούδι!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσα δεν κατάφερε να θεσμοθετήσει η τρόικα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στη χώρα μας ενάντια στον κόσμο της εργασίας έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να το κάνει αυτοβούλως, με νόμο που σε λίγες ώρες ψηφίζεται μέσα σε αυτήν την Αίθουσα.

Σήμερα, λοιπόν, δεν σας κλέβει τη δόξα η τρόικα. Σήμερα δοξάζετε από τον ΣΕΒ και από τους ισχυρούς αυτής της χώρας, που τρίβουν τα χέρια τους. Εισάγετε τον πλήρη στραγγαλισμό των δικαιωμάτων των εργαζομένων στην εργασία, την ποινικοποίηση της συλλογικής τους δράσης και εκπροσώπησης, κοριοποίηση του ελεύθερου χρόνου των εργαζομένων από τον χρόνο ανατροφής των παιδιών τους και επιβάλλετε τη δεκάωρη εργασία χωρίς πρόσθετες αποδοχές. Και τολμάτε να λέτε ότι η πληρωμή μπορεί να γίνει με ρεπό.

Αλήθεια, πιστεύετε ότι μπορείτε να κοροϊδεύετε τους εργαζόμενους, τους ανέργους και τους νέους, λέγοντάς τους ότι το οκτάωρο είναι οπισθοδρόμηση; Αλήθεια, ποιος σκέφτηκε αυτό το απίθανο επιχείρημα, ότι η μητέρα εργαζόμενη μπορεί να αποφασίζει η ίδια πότε θα κάνει υπερωρίες, έχει-δεν έχει δουλειά η επιχείρηση και πότε μπορεί να πάρει το ρεπό της, έχει-δεν έχει δουλειά η επιχείρηση και ο εργοδότης θα συναινεί, έχει-δεν έχει ανάγκες η επιχείρηση. Αυτό είναι κοροϊδία και μόνο που το εκφράζετε σαν επιχείρημα.

Νομίζω ότι είναι υποτιμητικό προς τη νοημοσύνη του ελληνικού λαού και θα παρακαλούσα ειλικρινά, με όση αξιοπρέπεια έχει μείνει σε αυτή την Αίθουσα, να εκφραζόμαστε με βάση την αλήθεια και τη λογική.

Ως προς τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας με ατομική σύμβαση, είναι πραγματικά η κατοχύρωση της ισχύος του εργοδότη σε μια *de facto* άνιση σχέση. Αυτό είναι και τίποτε άλλο. Υπάρχει, άραγε, κάποιος μισθωτός, ένας νέος και μια νέα που δεν αντιλαμβάνεται τι σημαίνει να δουλεύει δεκάωρο απλήρωτο και να παίρνει ρεπό μέσω της ατομικής σύμβασης;

Σας το είπε ευσήμως και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής αυτό που και οι πέτρες γνωρίζουν, ότι στην επιστήμη του Εργασιακού Δικαίου αμφισβητείται εν γένει η αυθεντικότητα των ατομικών συμφωνιών μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη λόγω ακριβώς της εξάρτησης του πρώτου από τον δεύτερο.

Με την ανεργία, λοιπόν, στο ζενίθ, εσείς διαλύετε τις δικλίδες ασφαλείας προστασίας της εργασίας και των εργαζομένων, με τις οικονομικές ανισότητες να διευρύνονται. Είδαμε τα στοιχεία μέσα στην πανδημία, με τους πλούσιους να γίνονται πλουσιότεροι, με την κοινωνία να φτωχοποιείται, εσείς διαλύετε κάθε πλαίσιο προστασίας και συμβάλλετε στην αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων. Αυτό θέλετε να κάνετε; Δεν ακούτε την κοινωνία; Δεν διαβάζετε τα στοιχεία; Δεν βλέπετε τι έχει συμβεί στην παγκόσμια και πολύ περισσότερο, στην ελληνική οικονομία;

Όμως, υπάρχει άλλος δρόμος; Και βέβαια, υπάρχει. Τη στιγμή που σε άλλες χώρες ήδη προχωρούν σε λιγότερες ώρες δουλειάς, εσείς αποσχίζετε τη χώρα μας από την ευρωπαϊκή εργασιακή νόρμα. Τη στιγμή που και ο ίδιος ο Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών προτείνει τη φορολόγηση των μεγαλύτερων επιχειρήσεων προς όφελος της προστασίας της κοινωνίας και των εισοδημάτων, εσείς φέρνετε τον εργασιακό μεσαίωνα, φέρνετε τον θάνατο και τον ρηγκανισμό σαράντα χρόνια μετά. Και όχι μόνο αυτό, αλλά το πάτε ακόμα πιο πίσω, στον 18^ο αιώνα. Ό,τι κατακτήθηκε, δηλαδή, με αγώνες και με κόπο. Μα, τι ιδεοληψίες είναι αυτές στο τέλος-τέλος;

Το χειρότερο, όμως, είναι ότι όλα αυτά τα επιχειρείτε και μάλιστα, χωρίς αιδώ, εν μέσω πανδημίας. Σε συνθήκες γενικευμένης εργασιακής και κοινωνικής επισφάλειας, εσείς δεν ενθαρρύνετε και εισάγετε την απορρύθμιση της αγοράς εργασίας και την επίθεση στους εργαζόμενους και τα δικαιώματά τους. Σε συνθήκες εκτόξευσης της ανεργίας, φανερά και κρυφά -καλυμμένης- εσείς νομοθετείτε αντίθετα σε κάθε λογική προστασίας της εργασίας.

Κάνετε, όμως, ένα τραγικό λάθος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι: Ερμηνεύετε τον φόβο, το μούδιασμα, την ανασφάλεια της κοινωνίας σαν αποδοχή σε αυτά που φέρνετε. Τραγικό. Σας αποκοιμίζουν οι δημοσκοπήσεις που σας φέρνουν οι καλοί σας φίλοι. Δεν βλέπετε, όμως, τα στοιχεία που σας στεναχωρούν, όπως οι

απαντήσεις που παρουσιάζει το ευρωβαρόμετρο. Άλλα λένε αυτά και όχι μόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο αποδεικνύετε ότι εχθρεύεστε τη νεολαία, τη νέα γενιά, το μέλλον αυτού του τόπου. Εχθρεύεστε καθετί παραγωγικό, τις νέες και τους νέους επιστήμονες των ελληνικών πανεπιστημίων και του μόχθου. Εχθρεύετε τις εργαζόμενες γυναίκες και τη μητρότητα. Διότι δεν είναι μόνο η γέννα των παιδιών, αλλά και οι συνθήκες ανατροφής των παιδιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Κυβέρνησης, σε λίγη ώρα θα ψηφίσετε εσείς μόνοι και απομονωμένοι από όλη την κοινωνία και το Κοινοβούλιο, αυτό το νομοσχέδιο που τόσο έχει συζητηθεί και τόσο έχει κατακριθεί. Αν σας ρωτήσουν τα παιδιά σας, η νέα γενιά αύριο γιατί το ψηφίσατε, ενώ ξέρετε τι ζημιά που προκαλεί στο μέλλον και τη ζωή τους, τι θα τους απαντήσετε; Έχετε ακόμα λίγο χρόνο να το ξανασκεφτείτε. Και τι να ευχηθώ; Καλή απολογία!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κύριε Αραχωβίτη και για την τήρηση του χρόνου. Δεν το περίμενα, να είμαι ειλικρινής!

Καλείται στο Βήμα ο κ. Μιχαήλ Παπαδόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Κοζάνη.

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΛΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Πτολεμαΐδα, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κοζάνη γράφει. Αυτό είπα. Και η Κοζάνη όμορφη είναι! Όλος ο νομός είναι πανέμορφος.

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΛΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Άλλο ένα νομοσχέδιο, ακριβώς το ίδιο μοτίβο από την Αντιπολίτευση: Παραπληροφόρηση, φόβος στην κοινωνία, υποκρισία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας εντάσσεται στις τολμηρές μεταρρυθμίσεις -χαρακτηριστικό Κωστή Χατζηδάκη- που είναι αποφασισμένη η παρούσα Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη να υλοποιήσει, με σκοπό να μπει τέρμα στην καθήλωση των τελευταίων ετών.

Η αναιμική, άλλωστε, οικονομική ανάπτυξη της διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ στηριζόταν στην υπερφορολόγηση, σε αντίθεση με την οικονομική αντίληψη με έντονο κοινωνικό περιεχόμενο που έχει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας έχει δύο στόχους. Πρώτος στόχος είναι η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής, με μέτρα προστασίας των εργαζομένων, μέτρα αντιμετώπισης των σύγχρονων πραγματικών προβλημάτων τους, των γυναικών, των νέων, μέτρα που αποκαθιστούν τις αδικίες που υπάρχουν μέχρι σήμερα.

Ο δεύτερος στόχος είναι μια παραγωγική Ελλάδα, που θα προσελκύσει επενδύσεις, με ρυθμίσεις που προσαρμόζουν την εργατική νομοθεσία στις κοινωνικές, οικονομικές, τεχνολογικές εξελίξεις της εποχής και άγουν σε προσαρμογή του πλαισίου της εργατικής νομοθεσίας στις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση είναι εξαιρετικά κρίσιμη, γιατί αφορά εκατομμύρια συμπολίτες μας, αφορά όλο σχεδόν τον ιδιωτικό τομέα. Είναι εξαιρετικά αντιπροσωπευτική της ιδεολογικής αφετηρίας όλων των μελών του Κοινοβουλίου. Ξέρετε γιατί; Διότι αναδεικνύουν τις πραγματικές διαφορές που έχουμε, τα πραγματικά πιστεύω που έχουμε, τις πραγματικές αρχές και αξίες που έχουμε μεταξύ μας. Είναι συζήτηση ενός εξαιρετικού σημαντικού νομοσχεδίου, γιατί γκρεμίζει απαρχαιωμένες αναπτυξιακές ρυθμίσεις του εργασιακού βίου, απελευθερώνοντας δυνάμεις, τόσο των εργαζομένων όσο και της επιχειρηματικότητας, δεύτερον γιατί προστατεύει, με έναν σημαντικό τρόπο, τον εργαζόμενο από φαινόμενα εκμετάλλευσης της εργασίας του, τρίτον γιατί ενδυναμώνει τον εργαζόμενο και επεκτείνει τα δικαιώματά του, όπως την πατρότητα και πολλά άλλα, και τέταρτον γιατί παρέχει στο κράτος-στρατηγείο καινοτόμα εργαλεία για την επόπτευση, την τήρηση των νόμων, διασφαλίζοντας τα δικαιώματα των εργαζομένων, όπως αυτά διαμορφώνονται στη μεταβιομηχανική καπιταλιστική κοινωνία,

χωρίς την υποταγή στην εργοδοσία. Αυτή είναι μια πολύ σημαντική διαφορά για όσους το καταλαβαίνουν.

Αγαπητοί συνάδελφοι και κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, κατ' αρχάς να σας πω ένα μυστικό, μεταξύ μας: Επειδή θεωρώ ότι -αδίκως βέβαια και λανθασμένα, αλλά το κόμμα σας το πιστεύει αυτό, ότι είναι δύναμι κυβέρνηση- το κόμμα σας χαιρέται με το νομοσχέδιο και τις ρυθμίσεις του Κωστή Χατζηδάκη. Χαίρεται, γιατί λύνονται θέματα που δεν θα τολμούσε να λύσει. Ενώ δικαίως το επιδιώκει, συμφωνεί, δεν το λέει. Αλλά το γνωστό πηγαίνελα το οποίο κάνετε μεταξύ του άκρατου λαϊκισμού ως αντιπολίτευση και της υποταγής που είχατε τεσσεράμισι χρόνια στην εργοδοσία ως κυβέρνηση, σας κάνει να χαιρέσετε για το νομοσχέδιο αυτό. Αλλά και όσοι από εσάς αντιδράτε ειλικρινώς στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο έχετε μείνει στα διακυβεύματα και τα διλήμματα της δεκαετίας του '80 και του '90.

Κυρίες και κύριοι, η στάση σας, η άρνησή σας να οικοδομήσουμε ένα ισχυρό θεσμικό πλαίσιο για την προστασία των εργαζομένων, που θα απαντά στις αντιξοότητες και τις απειλές που δυνητικά αντιμετωπίζουν σήμερα στο 2020, το 2030, το 2050 εξηγείται και εξηγείται είτε λόγω των ιδεολογικών αγκυλωσεων που έχετε είτε λόγω του λαϊκισμού που κάθε μέρα μας δείχνετε. Πρέπει, όμως, να αντιληφθείτε την ποιότητα των πολιτικών διλημμάτων του παρόντος και του μέλλοντος που έρχεται αλλά και την ευθύνη που έχετε να συνδράμετε σε ένα νέο θεσμικό περιβάλλον χωρίς λαϊκισμό ενδεχόμενο με ιδεολογικές ρητορείες.

Η ευελιξία της αγοράς εργασίας, όπως η εργασιακή κινητικότητα στον εργασιακό βίο του καθενός και της καθεμιάς, είναι γεγονότα που ορίζουν την πραγματικότητα, είτε συμφωνείτε εσείς, είτε συμφωνεί ο μαρξισμός, είτε συμφωνεί ο ξεχασμένος συνδικαλιστής που εκπροσωπεί τον εαυτό του και στα καταγώνια του συνδικαλισμού πράττει αντικοινωνικά, κλείνοντας την Ακρόπολη, δένοντας τα καράβια, δημιουργώντας απεργία μες στις πανελλήνιες εξετάσεις, προσπαθώντας να διαλύσει το συνέδριο του Εργατικού Κέντρου Κοζάνης πριν από δύο μέρες, ενώ δεν είχαν δικαίωμα συμμετοχής -και το σταματάω εδώ, να μην συνεχίσω και επεκταθώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε ξεκάθαρα ικανοποιημένοι από την ψήφιση και το νομοσχέδιο.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ: Για τους εκπροσώπους τους εκλεγμένους...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Δεν ντρέπεστε λίγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ! Δεν διέκοψε. Ο κόσμος θα κρίνει. Ό,τι θέλει ο κόσμος θα το κρίνει, όχι εσείς!

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΗΛΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ήσασταν εκεί. Έχετε λάθος ενημέρωση. Ρωτήστε σοβαρούς ανθρώπους και θα σας πουν τι έγινε στο Εργατικό Κέντρο Κοζάνης. Ενημερωθείτε τέλος πάντων μια φορά! Ξεκολλήστε από αυτό που είστε, ξεκολλήστε!

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΚΚΕ)

Είμαστε λοιπόν, εξαιρετικά ικανοποιημένοι για το υπό ψήφιση νομοσχέδιο. Είναι φιλελεύθερο, είναι κοινωνικά δίκαιο, προασπίζει την ατομικότητα και σέβεται το σύνολο. Είναι σίγουρο ότι στο μέλλον θα χρειαστούν, κυρίες Υπουργέ, αναμφισβήτητα νομοπαρασκευαστικές βελτιώσεις και εφαρμοστικές εγκύκλιοι. Είναι σίγουρο ότι η ανατροφοδότηση με τα συμπεράσματα της εφαρμογής του, ό,τι δηλαδή σημαίνει καλή και χρηστή νομοθέτηση και διακυβέρνηση, να προχωράς, να νομοθετείς, να εφαρμόζεις, να ελέγχεις, να διορθώνεις, όλα αυτά είναι στοιχεία που θα τα βρούμε μπροστά μας και βέβαια έτσι λειτουργεί η δημοκρατία. Διότι αυτό που γίνεται σήμερα είναι από τις μεγάλες ευθύνες που έχει η Νέα Δημοκρατία και τις επιλογές που κάνει.

Και πιστέψτε με, για μένα και για πολλούς άλλους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, μεγάλες επιλογές δεν είναι μόνον οι στρατηγικές επιλογές της χώρας, αλλά πρωτίστως οι μεγάλες επιλογές για τους ανθρώπους της, για τον λαό και κυρίως για τους πολλούς, και ακόμα καλύτερα για τους πλέον αδύναμους, όπως είναι ο βιομηχανικός εργάτης, ο εμποροϋπάλληλος, ο ντελιβεράς. Εσείς τι λέτε ακριβώς; Τι προτείνετε; Τίποτα απολύτως ουσιαστικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας -κι ευχαριστώ για τον χρόνο, κυρίες Πρόεδρε- ήθελα να πω ότι η χώρα, κυρίες και κύριοι, έχει ήδη αλλάξει σελίδα. Είναι καιρός να το καταλάβετε και να το συνειδητοποιήσετε. Το ανέφερε ο Πρωθυπουργός αρνητικά, στην ομιλία του πριν από μερικές μέρες. Και ευτυχώς που εσείς, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, δεν μπορείτε να το σταματήσετε αυτό. Είναι σε μια τροχιά ανάπτυξης και δεν θα σταματήσει ποτέ.

Ήθελα λοιπόν να πω ότι υπερψηφίζω το νομοσχέδιο και να παροτρύνω κι εσάς να μην το ψηφίσετε το νομοσχέδιο. Ξέρετε γιατί; Για να αποδείξετε άλλη μια φορά τι μεγάλη διαφορά έχουμε σε αυτά που αντιλαμβανόμαστε εμείς, καταλαβαίνει η κοινωνία και δεν μπορείτε εσείς να αντιληφθείτε. Διότι έτσι αποεικνύετε το πόσο υπολογίζετε τον εργαζόμενο τον εργάτη και όχι στα λόγια, αλλά στις πράξεις.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Θα πάμε πάλι στην Πελοπόννησο, στον κ. Διονύση Καλαματιανό από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία και τον Νομό Ηλείας, την Ηλεία. Μετά ακολουθεί η Λακωνία, εκεί γύρω θα γυρίζουμε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή έχουν γίνει αλλαγές στον κατάλογο, θα μας πείτε πάλι τη σειρά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ναι, μετά είναι ο κ. Κρητικός, ο κ. Παπαναστάσης και ο κ. Μελάς.

Κύριε Καλαματιανέ, έχετε τον λόγο.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά την εκτεταμένη συζήτηση, τόσο στις επιτροπές της Βουλής όσο και στην Ολομέλεια, έχει αποκαλυφθεί ο πραγματικός χαρακτήρας του νομοσχεδίου. Βάλατε ως βιτρίνα, ως περιτύλιγμα, τις διεθνείς συμβάσεις και την οδηγία την ευρωπαϊκή, που όλα αυτά πρέπει να ενσωματωθούν. Δεν μπορείτε όμως να ξεγελάσετε με όλα αυτά κανέναν. Έχει αποκαλυφθεί η ουσία, η πραγματική στόχευση του νομοσχεδίου. Επιδιώκετε την ισοπέδωση εργασιακών δικαιωμάτων, τον ενταφιασμό εργασιακών κατακτήσεων, που οι εργαζόμενοι κατάκτησαν και πέτυχαν με πολύ σκληρούς αγώνες. Ωράριο, υπερωρίες, αποδοχές, προστασία από τις απολύσεις, κυριακάτικη αργία, συλλογική δράση εργαζομένων και άλλα πολλά μπαίνουν στο στόχαστρο της Κυβέρνησης.

Είναι ξεκάθαρο ότι με αυτές τις διατάξεις μεγάλοι κερδισμένοι είναι οι λίγοι, οι ισχυροί, οι εκλεκτοί της Κυβέρνησης μεγαλοεργοδότες. Μεγάλοι χαμένοι οι μισθωτοί, οι μικρομεσαίοι επιχειρηματίες, οι άνεργοι, η νέα γενιά, η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας. Από την επομένη των εκλογών του 2019 δείξατε τις διαθέσεις σας. Εφαρμόσατε την ίδια σκληρή αντεργατική πολιτική, όπως κατά το διάστημα 2012-2014. Και τι κάνατε; Σπεύσατε να καταργήσετε από τον Αύγουστο του 2019 όποια επωφελη διαταγή έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ για να επουλώσει τα χτυπήματα που είχατε επιφέρει στον κόσμο της εργασίας.

Τώρα, με αυτό το νομοσχέδιο, όλοι έχουν καταλάβει ότι η επίθεσή σας στα εργασιακά δικαιώματα συνεχίζεται και παίρνει τη μορφή χιονοστιβάδας. Προσπαθείτε βέβαια, κυρίες Υπουργέ, να πείτε ότι δήθεν το νομοσχέδιο προστατεύει τους εργαζομένους. Προσπαθείτε να πείσετε ότι δήθεν το ωράριο προστατεύεται, οπότε εντάξει, βρε αδελφέ, δεν συμβαίνει και τίποτα, δύο ώρες παραπάνω δουλειά, κάποια στιγμή θα δώσετε στους εργαζομένους ρεπό ή άδεια.

Κατ' αρχάς, κυρίες Υπουργέ, αν δεν το ξέρετε αυτήν τη στιγμή όποιος δουλεύει παραπάνω έχει δικαίωμα να ζητήσει την υπερεργασία και την υπερωρία του. Ξέρετε ο εργαζόμενος έχει ανάγκη από τον μισθό. Το ανακάλυψε πρόσφατα και ο Πρωθυπουργός, που διαπίστωσε δημόσια ότι υπάρχουν άνθρωποι που είναι εξαρτημένοι από τον μισθό τους.

Με αυτό όμως που ψηφίζετε, η διευθέτηση του χρόνου απασχόλησης δεν θα γίνεται με συλλογική σύμβαση. Δηλαδή ο εργαζόμενος χάνει την προστασία του σωματείου του και θα πηγαίνει ατομικά να διαπραγματεύεται, με ατομική σύμβαση, με τον εργοδότη.

Φαίνεται, κύριε Υπουργέ, ότι δεν έχετε ή δεν θέλετε να έχετε καμμία σχέση και να γνωρίζετε την εργασιακή ζούγκλα που επικρατεί εκεί έξω. Κάνετε πως δεν καταλαβαίνετε ότι ο εργοδότης είναι ο ισχυρός, που δίνει τη δουλειά, που δίνει τον μισθό και ο εργαζόμενος είναι ο αδύναμος που ζητά τη δουλειά, ζητά τον μισθό, για να μπορέσει να επιβιώσει.

Γιατί αν είχατε επαφή με την εργασιακή πραγματικότητα, θα γνωρίζατε ότι με αυτό που ψηφίζετε, φέρνετε το εξής: Φέρνετε τη δυνατότητα στον κακόβουλο εργοδότη να εκβιάζει και να απειλεί τον εργαζόμενο. Θα μπορεί να καλεί ο κακόβουλος εργοδότης τον εργαζόμενο και να του λέει: Παιδί μου, η εταιρεία έχει πρόβλημα, έχει ανάγκες. Θέλεις να αιτηθείς να δουλεύεις δύο ώρες παραπάνω από το οκτάωρό σου τζάμπα ή θα απολυθείς και θα έρθει κάποιος άλλος στη θέση σου από το ένα εκατομμύριο ανέργους που υπάρχουν εκεί έξω και παρακαλάνε; Α και πού είσαι, αν τελικά δεχτείς, κάποια στιγμή όταν πέσει η δουλειά, θα σου δώσω το ρεπό σου.

Αυτά φέρνετε και αν τολμήσει ο εργαζόμενος να αρνηθεί να υπογράψει ατομική σύμβαση να αιτηθεί κάτι τέτοιο και απολυθεί –άκυρα και παράνομα- και πάει στο δικαστήριο και πράγματι το δικαστήριο ακυρώσει την παράνομη και άκυρη αυτή απόλυση, δεν θα μπορεί με το νομοσχέδιό σας, με το άρθρο 66, να επιστρέψει στη δουλειά του και να πάρει και τους μισθούς υπερμερείας, όπως λέμε στα νομικά, δηλαδή τους μισθούς από την άκυρη απόλυση μέχρι την επαναπρόσληψη. Θα του δίνει ο εργοδότης κάποια παραπάνω χρήματα, μια μικρή αποζημίωση και κλείνει η υπόθεση. Αυτό ψηφίζετε.

Και σας ακούω συνεχώς να λέτε για την ηλεκτρονική κάρτα εργασίας. Μα καλά, δεν υπάρχουν νομικοί ανάμεσά σας να σας ενημερώσουν ότι η ηλεκτρονική κάρτα εργασίας έχει ψηφιστεί από το 2011, εδώ και μια δεκαετία; Δέκα χρόνια είναι νόμος του κράτους και δεν την εφαρμόσατε ούτε εσείς μέχρι σήμερα. Προβλέπεται με το άρθρο 26 του ν.3996/2011.

Δείτε το, κύριε ναύαρχε. Δεν εφαρμόστηκε.

Όμως, ούτε με αυτό που ψηφίζετε τώρα εφαρμόζεται και το έχετε ως σπουδαίο υπερόπλο κατά της αδήλωτης εργασίας, της παράβασης του Εργατικού Δικαίου. Και δεν έχει εφαρμοστεί ούτε τώρα το εφαρμόζετε. Προβλέπεται πιλοτικά σε ένα εξάμηνο ότι θα εφαρμόσει η ηλεκτρονική κάρτα εργασίας.

Όμως, όλες οι άλλες διατάξεις που ισοπεδώνουν τα εργασιακά δικαιώματα είναι αμέσου εφαρμογής. Από αύριο, αν το ψηφίσετε, όλα αυτά που ανέφερα προηγουμένως συν η κατάργηση της κυριακάτικης αργίας για πολλούς κλάδους εργαζομένων, συν οι φθηνές ή απλήρωτες υπερωρίες, η απαγόρευση επαναπρόσληψης ή οτιδήποτε εφαρμόζονται αμέσως. Η ηλεκτρονική κάρτα εργασίας στο μέλλον και βλέπουμε.

Μας λέτε ότι θέλετε να ενισχύσετε τους ελέγχους και τι κάνετε; Μετατρέπετε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή. Μα, όλες τις δεκαετίες που λειτουργεί το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας λειτουργεί με την εγγύηση του κράτους, για να προστατεύει τους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι κάνουν καταγγελίες, όχι οι εργοδότες, στην Επιθεώρηση Εργασίας.

Και τι λέτε τώρα εσείς; Ότι θα είναι μια ανεξάρτητη αρχή, διαιτησία δηλαδή. Εκεί που είναι για την προστασία των εργαζομένων αποκλειστικά, εσείς το κάνετε μια ανεξάρτητη αρχή και λέτε «μπράβο, τι ωραία, τους προστατεύουμε». Μα είναι δυνατόν να λέτε αυτά τα πράγματα;

Αν θέλατε πραγματικά να ενισχύσετε τους ελέγχους στους χώρους δουλειάς, δεν θα μετατρέπατε ξανά τον Αύγουστο του 2019 το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας από Γενική Γραμματεία σε μια απλή Διεύθυνση του Υπουργείου Εργασίας, δεν θα καταργούσατε την προδήλωση των υπερωριών που εμείς, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ έφερε, για να αναγκάζει τους κακόβουλους εργοδότες να δηλώνουν τις υπερωρίες και είχε αποτέλεσμα αυτό. Εκατομμύρια υπερωρίες δηλώθηκαν και αυξήθηκαν τα έσοδα των εργαζομένων.

Εσείς την καταργήσατε. Γιατί; Αν πραγματικά θέλατε να αντιμετωπίσετε τις παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας που συνθλίβουν τους εργαζόμενους και δημιουργούν συνθήκες αθέμιτου ανταγωνισμού, που λέτε εσείς, θα προσλαμβάνετε προσωπικό στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και θα ενισχύατε υλικοτεχνικά

το Σώμα. Όχι, δεν κάνετε τίποτα τέτοιο. Δεν υπάρχει ούτε μία διάταξη που να προβλέπει κάτι τέτοιο σε όλο το νομοσχέδιο.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, αντίθετα, υπάρχει διάταξη που προβλέπει το σπαστό ωράριο στη μερική απασχόληση για πρώτη φορά. Έχετε καταλάβει τι κάνετε με αυτό; Θα μπορεί ένας εργαζόμενος να δουλεύει τέσσερις ώρες το πρωί με μερική απασχόληση, να φεύγει για κάποιο διάστημα και να τον υποχρεώνει ο εργοδότης να ξανάρθει το απόγευμα να δουλέψει άλλες τρεις ώρες για πόσο; Για 12% προσαύξηση την ώρα, για 4,5 ευρώ την ώρα, 13 ευρώ το τρίωρο. Δηλαδή επτά ώρες δουλειάς θα αντιστοιχούν σε 338 ευρώ για έναν εργαζόμενο που παίρνει 325 ευρώ το μήνα, για παραδειγμα. Δηλαδή, οκτάωρο με κάτω από 400 ευρώ.

Γιατί να προσλάβει ο εργοδότης εργαζόμενο με οκτάωρο; Ποιος ο λόγος; Αφού θα υπερεκμεταλλεύεται αυτόν που έχει με τη μερική απασχόληση και θα τον υποαμείβει, θα τον πληρώνει ψίχουλα. Μα, τι κάνετε; Αυτό το λέτε «αξιοπρέπεια στη δουλειά»; Αυτό το λέτε «προστασία στον εργαζόμενο»; Πραγματικά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και με αυτό κλείστε παρακαλώ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Μια στιγμή, κύριε Πρόεδρε, δώστε μου λίγο χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Πήρατε ένα λεπτό.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Μα, περιμένα και παραπάνω.

Γι' αυτό η μελέτη δείχνει ότι με τις φθηνές και απλήρωτες υπερωρίες και με αυτά που φέρνετε με την ελαστικοποίηση των συνθηκών εργασίας, αποτρέπονται να γίνουν τριάντα οχτώ χιλιάδες προσλήψεις. Αυξάνεται η ανεργία, δεν βοηθάτε καθόλου την ανεργία.

Κοιτάτε στα μάτια τις νέες και τους νέους που μετανάστευσαν για να έχουν καλύτερες συνθήκες δουλειάς και καλέστε τους να έρθουν να δουλέψουν πίσω με αυτές τις συνθήκες εργασίας. Κοιτάτε στα μάτια τους νέους και τις νέες που είναι εκεί έξω και ψάχνουν δουλειά ή δουλεύουν με μερική απασχόληση ή οκτάωρο και πείτε τους «αυτό το εργασιακό μέλλον φτιάχνουμε για εσάς, μένουμε στην πατρίδα να δουλέψετε». Κοιτάτε στα μάτια όλους αυτούς που τους τάζατε πολλές και καλές δουλειές. Αυτές είναι οι πολλές και καλές δουλειές; Αυτό που περιγράφω; Σπατάω ωράρια, απλήρωτες υπερωρίες ή φθηνές υπερωρίες; Κανένας έλεγχος στους χώρους δουλειάς;

Θα ήθελα να αναφέρω και άλλα πολλά. Όμως, κύριε Υπουργέ, είπατε ότι ο κόσμος αλλάζει. Πράγματι, αλλάζει ο κόσμος και αποδεικνύεται στην πράξη ότι καταρρέει η ιδεοληψία σας που λέει ότι δήθεν με τη μείωση του κόστους εργασίας, τη μείωση των εργασιακών δικαιωμάτων βελτιώνεται η ανταγωνιστικότητα. Έχει καταρρεύσει με πάταγο αυτή η θεωρία, ακόμα και στις Ηνωμένες Πολιτείες, όπου η νέα κυβέρνηση λέει «θα ενισχύσουμε τους εργαζόμενους». Σε πολλές χώρες της Ευρώπης ενισχύουν τα εργασιακά δικαιώματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ, κύριε Καλαματιανέ.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Εσείς μένετε πίσω. Μένετε με τις αποτυχημένες, παρωχημένες συνταγές, για να εξυπηρετήσετε μεγαλοεργοδοτικά συμφέροντα. Μένετε με τη μοναξιά της αποτυχίας.

Δεν ακούτε την Αντιπολίτευση, όλη την Αντιπολίτευση. Δεν ακούτε τους επιστημονικούς φορείς. Δεν ακούτε την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Δεν ακούτε την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων. Δεν ακούτε τους μικρομεσαίους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εσείς δεν ακούτε εμένα!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Η συντριπτική πλειοψηφία των μικρομεσαίων επιχειρήσεων δεν θέλουν αυτό το νομοθέτημα και συνεχίζετε!

Τι, δεν ακούσατε τον κ. Καβαθά τι είπε ως εκπρόσωπος, όλους τους μικρομεσαίους, όλα τα επιμελητήρια; Ήταν υπέρ των διατάξεων αυτών; Όχι βέβαια!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Σας παρακαλώ πολύ!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Εμείς έχουμε

ένα εντελώς διαφορετικό μοντέλο ανάπτυξης. Πιστεύουμε στην ενίσχυση των εργαζομένων. Πιστεύουμε στην ενίσχυση της διαπραγματευτικής τους δύναμης. Πιστεύουμε ότι τα δικαιώματα στην εργασία είναι ο κινητήριος μοχλός της δίκαιης και βιώσιμης ανάπτυξης.

Είμαστε με την πρόοδο, είμαστε με την κοινωνική συνοχή. Στεκόμαστε στη σωστή πλευρά της Ιστορίας και γι' αυτό καταψηφίζουμε αυτές τις διατάξεις και δεσμευόμαστε ότι θα τις καταργήσουμε, όταν μας δώσει εντολή ο ελληνικός λαός.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Νεοκλής Κρητικός, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο Λάκωνας, ο οκτακοσάρης, ο δρομέας, ό,τι θέλετε πείτε.

ΝΕΟΚΛΗΣ ΚΡΗΤΙΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν διαβάσει κανείς λίγο Ιστορία, κατανοεί ότι συνεχώς διαδραματίζονται αλλαγές και συνεχώς σε αυτές οι αλλαγές έχει όλους τους συμμετέχοντες, οι οποίοι ανάλογα με τις χρονικές περιόδους που ζουν, χαρακτηρίζουν τα γεγονότα ιστορικά, τις αλλαγές αυτές ιστορικές.

Η φράση, λοιπόν, «ζούμε ιστορικές στιγμές» ακούγεται διαχρονικά και από τον άνθρωπο, θα λέγαμε, των σπηλαίων μέχρι σήμερα. Ζούμε, λοιπόν, ιστορικές στιγμές και είναι αλήθεια ότι όταν δίνεις το δικαίωμα έκφρασης σε κάθε εργαζόμενο και εργαζόμενη, πρέπει να αισθάνεσαι περηφάνια και ικανοποίηση και όχι άγχος, όπως νιώθει η Αριστερά. Νιώθει άγχος γιατί από εδώ και μπρος θα αναμετρηθεί με την κοινωνία. Θα μετρήσει την πραγματική της δύναμη και πλέον δεν θα μπορεί να παίξει με τις ζωές των πολλών. Αυτό το κλικ που λοιδόρησε στις επιτροπές και στις ομιλίες θα είναι ό,τι πιο δημοκρατικό έχει εφευρέσει ο σύγχρονος άνθρωπος. Αυτό το κλικ θα εκφράσει την πλατιά βάση των συμπολιτών μας και έτσι η Αριστερά θα κληθεί να πείσει τους πολλούς και όχι τους λίγους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν έρχονται στην Ολομέλεια νομοσχέδια στα οποία έχουν προηγηθεί αρκετοί συνάδελφοι Βουλευτές και Βουλευτές, προβληματίζομαι αν πρέπει να επαναλάβω σημεία του νομοσχεδίου ή να τοποθετηθώ γενικά χωρίς να μπω σε λεπτομέρειες, αλλά δεν μπορώ να μην επισημάνω ευεργετικές διατάξεις του παρόντος νομοσχεδίου όπως τις διατάξεις του άρθρου 66 για την προστασία των εργαζομένων από τις απολύσεις, καθώς θα είναι πλέον σίγουρο ότι δεν θα μπορεί ο εργοδότης να απειλήσει αμέσως ή εμμέσως τον εργαζόμενο με απόλυση σε περίπτωση που ο εργαζόμενος ασκήσει νόμιμο δικαίωμά του. Θα προβλέπεται πλέον ρητή ακυρότητα σε μια τέτοια περίπτωση αλλά και αντιστροφή του βάρους αποδείξεως υπέρ του εργαζομένου.

Επίσης, υπάρχουν οι διατάξεις του άρθρου 58 για την αμοιβή των υπερωριών, στις οποίες ως εργαζόμενος θα αμείβεται με 40% επιπλέον του ωρομισθίου μέχρι τις εκατόν πενήντα ώρες ετησίως, όπως ισχύει μέχρι σήμερα, και με 60% επιπλέον του ωρομισθίου αν υπερβεί τις εκατόν πενήντα ώρες υπερωριών. Ποιος είναι ο αντιπολιτευτικός λόγος σε αυτό; Ότι δεν χτυπάμε έτσι την ανεργία και δίνουμε τη δυνατότητα στις επιχειρήσεις να ανταποκρίνονται με το υπάρχον προσωπικό. Δεν έχετε ιδέα, φαίνεται, από την αγορά και αυτό φαίνεται από το συγκεκριμένο επιχείρημα.

Τέλος, υπάρχουν οι διατάξεις για την ψηφιακή κάρτα εργασίας, η οποία για τους περισσότερους θεωρείται η κορυφαία διάταξη και καινοτομία σε μια αγορά που εξελίσσεται, σε μια κοινωνία που αποκτά όλο και περισσότερα σύγχρονα χαρακτηριστικά, που μεταβαίνει στην Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση με ταχείς ρυθμούς. Η ψηφιακή κάρτα εργασίας θα είναι ένα εργαλείο προστασίας του εργαζόμενου και της εργασίας από τον εργοδότη. Ο συνεπής εργαζόμενος, αυτός που θα κάνει τίμια τη δουλειά του, θα έχει ένα εργαλείο για να πληρώνεται το ωράριό του και τις υπερωρίες του στο ακέραιο. Δίκαιο κράτος και κράτος που προστατεύει και τον εργαζόμενο και τον εργοδότη.

Η αλήθεια είναι, κυρίες και κύριοι, ότι ο χρόνος περνά, η τεχνολογία γίνεται ένα με τη ζωή του πολίτη, του εργαζόμενου, της επιχειρηματίας, της εμπόρου, του υπαλλήλου. Η τεχνολογία που μπορεί να μας βοηθά και να μας διευκολύνει, να μας φέρνει

κοντά και να μας δίνει βήμα έκφρασης και αντιπροσωπευτικότητας. Ζούμε την εποχή της προσωπικής διάκρισης, της προσωπικής ανόδου, του προσωπικού αγώνα.

Οι κοινωνίες μας λειτουργούν σαν τα μελίσσια. Στα μελίσσια οι εργάτριες μέλισσες ανέχονται τους κηφήνες μόνο σε περιόδους αφθονίας. Σε περιόδους όμως που αγωνίζονται για να διατηρήσουν το μελίσσι και να διαχειριστούν σωστά την τροφή τους, τους κηφήνες τους εξοστρακίζουν. Οι κηφήνες στη νέα εποχή των κοινωνιών, κύριοι και κυρίες, δεν έχουν καμμία θέση. Η αξία της εργασίας θα μπορεί πλέον να μετρηθεί και να αποζημιωθεί ο ευσυνείδητος εργαζόμενος, ο καλός υπάλληλος, ο σωστός και η σωστή επιχειρηματίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι ιστορικό και θα επαναλάβω πάλι αυτό που πρώτοι οι άνθρωποι των σπηλαίων με νοήματα και κραυγές έλεγαν: Ζούμε ιστορικές στιγμές. Η αξία της εργασίας αποκτά βάρος και γίνεται μετρήσιμο μέγεθος. Ο ευσυνείδητος και τίμιος εργαζόμενος θα προστατεύεται από την κακή εργοδοσία. Ο σκληρά εργαζόμενος θα αμείβεται αντίστοιχα και καλύτερα. Η ψηφιακή κάρτα θα είναι ένα πανίσχυρο εργαλείο προστασίας του εργαζόμενου. Ο συνδικαλισμός θα αποκτήσει μεγαλύτερη αντιπροσωπευτικότητα και συμμετοχικότητα.

Το παρόν νομοσχέδιο τοποθετεί την Ελλάδα στην πρωτοπορία της Ευρώπης. Αναβαθμίζει το εργασιακό περιβάλλον. Προστατεύει την οικογένεια και τους νέους γονείς. Δημιουργεί συνθήκες ανάπτυξης και προόδου σε μια παγκόσμια κοινωνία που μεταβαίνει στην Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση, στο άρμα της οποίας η Ελλάδα με την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη έχει ανέβει και μάλιστα σε περίοπτη θέση. Υπερασπιζόμαστε τη δημοκρατία, την ελεύθερη έκφραση, την πολυφωνία. Υπηρετούμε την Ελλάδα και τους Έλληνες συμπολίτες μας. Υπερασπιζόμαστε τον εργαζόμενο και την εργαζόμενη, τον εργοδότη, την εργοδότη, χωρίς διακρίσεις, χωρίς ταμπέλες. Υπηρετούμε τους Έλληνες πολίτες, την ελληνική οικογένεια. Σας καλώ, λοιπόν, να ψηφίσετε αυτό το σημαντικό για την εργασία και τους συμπολίτες μας νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Εγώ ευχαριστώ, κύριε Κρητικό, και για την τήρηση του χρόνου.

Καλείται στο Βήμα ο Αιτωλοακαρνανός κ. Νικόλαος Παπαναστάσης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

Κυρίες Παπαναστάση, είστε από το κόμμα που έχετε να πείτε πολλά και να καταλαβαίνω. Σας παρακαλώ όσο το δυνατόν...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Θα ζητήσω, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Το κατάλαβα ότι θα ζητήσετε πριν σηκωθείτε, μη στεναχωριέστε! Σας παρακαλώ, κάντε το για τους συναδέλφους, όχι για μένα!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ: Και σήμερα ο ρόλος και η αποστολή της Κυβέρνησης είναι ο εξωραϊσμός των απαιτήσεων της μεγάλης εργοδοσίας. Καθήκον δικό μας, σε αντιδιαστολή, μαζί με τους εργαζόμενους είναι η αποκάλυψη των ανέντιμων πρακτικών σας που εφαρμόζονται και σχετίζονται με αυτό το νομοσχέδιο.

Το νομοσχέδιό σας έχει ήδη καταδικαστεί από χιλιάδες εργαζόμενους. Χιλιάδες απεργοί στάθηκαν απέναντι στην εργοδοτική τρομοκρατία, αγνόησαν την κυβερνητική καταστολή, όπως είναι χιλιάδες και αυτοί που απαίτησαν και απαιτούν την απόσυρσή του. Είναι ένα νομοσχέδιο που δεν παίρνει φτιασιδώματα, δεν βελτιώνεται, δεν εξωραϊζεται. Και επειδή θα κατεδαφιστεί, είναι συνολικά για τα μπάζα. Σε κάθε λέξη του είναι αποτυπωμένος ο τρόμος σας απέναντι στη δύναμη που μπορούν να αποκτήσουν οι εργαζόμενοι, όταν αγωνίζονται μαζικά, όταν αγωνίζονται συλλογικά. Αυτό θέλετε να χτυπήσετε με το νομοσχέδιο, αυτός είναι ο στόχος σας, γιατί αυτό φοβάστε.

Τώρα, όσον αφορά τη γεωγραφία του νομοθετικού εκτρώματος, περιέχει δύο βασικές δέσμες προτάσεων. Η μία αφορά τη ρύθμιση των όρων εργασίας και τις απολύσεις. Η δεύτερη, που είναι και η μεγάλη ανατροπή σε ό,τι γνωρίζαμε μεταπολιτευτικά, βάζει χέρι στο δικαίωμα στη συνδικαλιστική δράση, στην οργάνωση στα συνδικάτα, στην προστασία των συνδικαλιστών, αλλά και στο απεργιακό δικαίωμα. Η τούρτα σας έχει και κερασάκι,

που είναι η ταφόπλακα σε ό,τι είχε απομείνει μέχρι σήμερα συνολικά στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας.

Στην πρώτη δέσμη, πέρα από τη γενική αντεργατική κατεύθυνση, υπάρχουν άρθρα που σηματοδοτούν και το μέγεθος των ανατροπών σε βάρος των εργαζομένων. Για παράδειγμα, το άρθρο 16 αποτελεί μια ωμή, μια βίαιη παρέμβαση στην ανάπαυση των εργαζομένων. Για πρώτη φορά καθορίζεται πόσο θα είναι το διάλειμμα και αυτό πέρα από τον χρόνο εργασίας, επιπλέον. Συνήθως αυτό γινόταν σε συμφωνία του σωματείου και του εργοδότη ή εκεί που δεν υπήρχε σωματείο γινόταν ανάμεσα στους εργαζόμενους και τον εργοδότη. Τώρα καθορίζεται με απαρέγκλιτη αυστηρότητα. Δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να υπερβαίνει τη μισή ώρα, ανεξάρτητα της φύσης, της βαρύτητας, της επικινδυνότητας και της οποιασδήποτε ιδιαιτερότητας που εμπεριέχει η εργασία. Ακόμη και αυτό το εξαιρετικό από τη δυνατότητα συλλογικής διαπραγματεύσεως. Είναι αδιανόητο ο χρόνος διαλείμματος να είναι επιπλέον του χρόνου εργασίας. Δηλαδή έρχεται σήμερα η Κυβέρνηση και νομιμοποιεί την εκβιαστική πρακτική που ήδη παράνομα εφαρμόζε η εργοδοσία στους εργαζόμενους, που το οκτώωρο το έκανε οκταμισώωρο ή εννιάωρο. Σήμερα οι εργοδότες τρίβουν τα χέρια τους.

Το άρθρο 57 είναι στην κυριολεξία ένα άθλιο άρθρο που έχει φέρει αντιδράσεις ακόμα και σε δικούς σας. Παροχή πρόσθετης εργασίας από εργαζόμενους μερικής απασχόλησης. Είναι τροποποίηση του παλιού νόμου. Εδώ εισάγεται για πρώτη φορά το περίφημο «zero hours contract», το συμβόλαιο μηδενικού χρόνου, εξαγωγίμο προϊόν από το Ηνωμένο Βασίλειο.

Περιμένει, δηλαδή, ο εργαζόμενος στο τηλέφωνο και μπορεί ο εργοδότης να τον φέρει το πρωί για μία ώρα εργασίας και για άλλες δύο ώρες το απόγευμα. Μέχρι σήμερα ίσχυε ότι δεν μπορεί να εφαρμοστεί μερική απασχόληση με διακεκομμένο ωράριο. Για πρώτη φορά αυτό καταργείται και ο εργαζόμενος μπορεί να κληθεί για εργασία, για παράδειγμα, για δύο ώρες το πρωί και για δύο ώρες το απόγευμα. Κι αν κάνει και από δύο ώρες υπερωρίες, να πώς έκλεισε το οκτώωρο. Όσο για την αμοιβή, αυτή είναι 316 ευρώ για τη μερική απασχόληση συν 40% για τις υπερωρίες, πάμε στα 620-630 ευρώ, έχοντας ο εργοδότης τον εργαζόμενο για ένα πλήρες οκτώωρο. Πιο φιλεργατικός, πεθαίνει!

Και έρχομαι στο άρθρο 58 που αφορά την αμοιβή υπέρβασης των χρονικών ορίων εργασίας. Εδώ δεν είναι μόνο ότι αυξάνεται ο χρόνος των νόμιμων υπερωριών στις εκατόν πενήντα, το γεγονός δηλαδή ότι δίνεται 50% αύξηση στη βιομηχανία, αφού μέχρι σήμερα οι νόμιμες υπερωρίες ήταν ενενήντα έξι, αλλά πραγματικά είναι ασύλληπτη και η σκληρότητα αυτού του νομοθετικού εκτρώματος, αφού προβλέπει σαν νόμιμη υπερωρία τις τρεις ώρες ημερησίως, προσθέτοντας σε αυτές τις τρεις ώρες και μία ώρα υπερεργασίας, για την οποία μπορεί νόμιμα ο εργοδότης να εξαναγκάσει κάποιον να μείνει στη δουλειά. Οι ώρες γίνονται τέσσερις. Αν προσθέσουμε και τις οκτώ ώρες του κανονικού χρόνου εργασίας, πάμε στις δώδεκα ώρες. Αν προσθέσουμε και το διάλειμμα, πάμε στις δωδεκάμισι, δεκατρείς ώρες. Αυτό, κατά την Κυβέρνηση, αποτελεί φιλεργατική πολιτική. Βέβαια, αυτό γινόταν και σήμερα με εργοδοτική αυθαιρεσία. Να, όμως, που η ψευτο-φιλεργατική Κυβέρνηση το νομιμοποιεί και μάλιστα με πιο φθηνή αμοιβή υπερωρίας. Λέει ξεκάθαρα στους εργοδότες «Ξεφορτωθείτε προσωπικό και όποτε σας βολέψει από πλευράς κερδοφορίας, τους παίρνετε ξανά». Δίνει κίνητρα, για παράδειγμα, στις τουριστικές επιχειρήσεις να γενικεύσουν το μοντέλο της μερικής απασχόλησης.

Και έρχομαι στο δεκάωρο. Σχεδόν όλες οι κυβερνητικές φωνές που έχουν ακουστεί μέχρι τώρα αναρωτήθηκαν πού βλέπουμε ότι καταργείται το οκτώωρο. Εμείς δεν λέμε απλά ότι καταργείται το οκτώωρο, εμείς λέμε ότι με αυτή την αντεργατική «σαβούρα» πάτε να νομιμοποιήσετε το ήδη παράνομο καταργημένο οκτώωρο. Σήμερα με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο το 17% των εργαζομένων εργάζεται πάνω από σαράντα οκτώ ώρες την εβδομάδα και το 33% δουλεύει και τα Σαββατοκύριακα. Ποιος τα λέει αυτά; Ένα δικό σας εργαλείο, η ΕΛΣΤΑΤ. Μήπως γι' αυτούς έχει ήδη καταργηθεί το οκτώωρο; Η απάντηση είναι «και βέβαια». Άρα, το σύνολο των μέχρι τώρα κυβερνητικών ομιλητών ή

διαβάζουν χαρτιά που τους έχετε μοιράσει χωρίς να γνωρίζουν τι διαβάζουν ή ψεύδονται συνειδητά και ασύστολα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Την κατάρρηση της κυριακάτικης αργίας -άλλη μεθοδευμένη κυβερνητική παραπληροφόρηση- την έχετε παρουσιάσει πια σαν εργατική απαίτηση. Αυτό το άρθρο προσθέτει τριάντα πέντε νέους κλάδους που θα δουλεύουν και την Κυριακή. Εδώ, βέβαια, για να είμαστε δίκαιοι, πρέπει να πούμε ότι τις τριάντα δύο από τις πενήντα δύο συνολικά Κυριακές-αργίες του χρόνου τις είχε ήδη κλέψει από χιλιάδες εργαζόμενους ο ΣΥΡΙΖΑ. Και αναφερόμαστε σε έναν τεράστιο όγκο εργαζομένων που απασχολείται στο λιανικό και χονδρικό εμπόριο, αλλά και στον τουρισμό και από τον Μάιο μέχρι αρχές Νοέμβρη ξεχνούν τι είναι Σαββατοκύριακο.

Απ' όπου κι αν πιάσεις αυτό το νομοσχέδιο δείχνει ξεκάθαρα ότι Κυβέρνηση και πλουτοκρατία πάνε χέρι-χέρι. Οι εργαζόμενοι δεν θα γίνουν σκλάβοι στον 20^ο αιώνα. Η ταξική πάλη δείχνει τον δρόμο και θα δώσει την τελική απάντηση. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας είναι στην πρώτη γραμμή του αγώνα μαζί με πολλές χιλιάδες εργαζομένων και κάθε μέρα που περνά αυτοί θα γίνονται όλο και περισσότεροι, όσο κι αν το πολεμήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Παπαναστάση.

Επίσης, θα ήθελα να ευχαριστήσω μέσα από την καρδιά μου τον κ. Μελά που δέχτηκε το αίτημά μου.

Και τώρα θα δώσω τον λόγο στην κ. Αχτσιόγλου από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Τον κ. Μελά, κυρία Αχτσιόγλου! Κύριος!

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και εβδομάδες που αντιπαρτιθέμεθα για το εργασιακό νομοσχέδιο, η Κυβέρνηση διά στόματος του κ. Χατζηδάκη, διά στόματος του κυρίου Πρωθυπουργού υποστηρίζει ότι με αυτό το νομοσχέδιο νομοθετεί για την προστασία και τα συμφέροντα των εργαζομένων. Νομίζω ότι δεν θα μου πάρει πάνω από τρία, τέσσερα λεπτά για να σας αποδείξω για ποιων τα συμφέροντα ακριβώς νομοθετεί και ποιων ακριβώς τα συμφέροντα υπηρετεί.

Σταχυολογώ, λοιπόν: Στη μελέτη με τίτλο «Το μέλλον της εργασίας σε έναν κόσμο που αλλάζει», δημοσιευμένο σε ένα special report του ΣΕΒ, λέει ο ΣΕΒ τα εξής: «Οι ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις και η κρίση του COVID ανέδειξαν ότι το ανθρώπινο δυναμικό θα πρέπει να επιδείξει ευελιξία και ανθεκτικότητα». Το νομοσχέδιο «Χατζηδάκη» έρχεται να κάνει συγκεκριμένες αυτές τις αόριστες έννοιες, την ευελιξία και την ανθεκτικότητα δηλαδή, με τις δύο βασικές ρυθμίσεις. Η μία αφορά την εργασία για περισσότερες από οκτώ ώρες χωρίς πρόσθετη αμοιβή, πρόβλεψη που προφανώς εξαντλεί τον εργαζόμενο, προφανώς μειώνει τον μισθό του και προφανώς δημιουργεί αντικίνητρο για νέες προσλήψεις από τη στιγμή που ο εργοδότης θα μπορεί να «εξεχειλώνει» τον υφιστάμενο εργαζόμενο. Ωστόσο, κάνει πράξη το αίτημα του ΣΕΒ.

Η έτερη ρύθμιση, που αφορά το ότι οι εργαζόμενοι μερικής απασχόλησης θα υποχρεούνται πια να δουλεύουν περισσότερα από το συμφωνημένο τους ωράριο, σε σπαστό ωράριο, προφανώς και διαλύει την ιδιωτική ζωή του εργαζόμενου, προφανώς τον εξοντώνει και προφανώς δημιουργεί αντικίνητρο για νέες προσλήψεις. Ωστόσο, κάνει πράξη το αίτημα του ΣΕΒ.

Πάμε, όμως, λίγο παρακάτω, γιατί τα πράγματα γίνονται πιο ενδιαφέροντα. Σε πρόσφατο άρθρο της η Senior Advisor του ΣΕΒ, του τομέα απασχόλησης του ΣΕΒ, μιλάει επί λέξει για την επιτακτική ανάγκη να αυξηθούν τα αναχρονιστικά όρια, όπως τα λέει, της νόμιμης υπερωριακής εργασίας. Το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη έρχεται να κάνει πράξη ακριβώς αυτό το αίτημα, αυξάνει δηλαδή τα όρια της νόμιμης υπερωρίας στις εκατόν πενήντα ώρες ετησίως, πράγμα που προφανώς θέτει σε κίνδυνο την υγεία των εργαζομένων, προφανώς εμποδίζει τις νέες προσλήψεις και προφανώς σε συνδυασμό με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας μπορεί να οδηγήσει και σε εργασία μέχρι και δεκατρείς ώρες την ημέρα. Ωστόσο, κάνει πράξη το αίτημα του ΣΕΒ.

Σε ημερίδα του ΣΕΒ με θέμα «Το μέλλον της εργασίας μετά το μνημόνιο», ο Σύμβουλος Διοίκησης του ΣΕΒ υποστηρίζει ότι το προβληματικό σημείο του ν. 1264, του συνδικαλιστικού νόμου δηλαδή, είναι το υπερβολικό εύρος προστασίας των συνδικαλιστών. Έρχεται, λοιπόν, κι εδώ το νομοσχέδιο «Χατζηδάκη» και κάνει και αυτή την επιθυμία πράξη και μειώνει τον αριθμό των συνδικαλιστικών στελεχών που προστατεύονται από την απόλυση.

Σε κείμενο του Συνδέσμου Βιομηχανιών Θεσσαλίας και Κεντρικής Ελλάδας στην ίδια ημερίδα του ΣΕΒ προτείνει ο Σύνδεσμος να καταχωρούνται μεν ηλεκτρονικά οι υπερωρίες, η υπερεργασία, οι τροποποιήσεις του ωραρίου, αλλά εκ των υστέρων. Μετά την παροχή της εργασίας δηλαδή, να έχει ένα περιθώριο ημερών ο εργοδότης να τροποποιήσει, να αλλάξει, να δηλώσει αλλιώς κ.λπ.. Προφανώς η εκ των υστέρων καταχώρηση δεν επιτρέπει τον έλεγχο και προφανώς αφήνει το περιθώριο για κάθε μορφής εργοδοτική ασυδοσία και εργοδοτική αυθαιρεσία. Το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη έρχεται να κάνει πράξη ακριβώς αυτό το αίτημα, το δικαίωμα δηλαδή του εργοδότη να δηλώνει εκ των υστέρων όλες αυτές τις αλλαγές του ωραρίου και να τις τροποποιεί, κάνει δηλαδή πράξη άλλο ένα αίτημα του ΣΕΒ.

Σε άρθρο του νομικού συμβούλου του ΣΕΒ για εργασιακά θέματα λέει συγκεκριμένα: Θα ήταν ευκαία, λέει, μια ρύθμιση στην οποία η συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει μια απεργία θα αναλαμβάνει την ευθύνη για την εργασία των απεργοσπαστών και μάλιστα επί ποινή. Θα πρέπει, δηλαδή, να έχει και κάποια νομική συνέπεια η ανάληψη αυτής της ευθύνης. Στο νομοσχέδιο «Χατζηδάκη» προβλέπεται ακριβώς αυτό, ότι δηλαδή η συνδικαλιστική οργάνωση που κηρύσσει την απεργία έχει την ευθύνη για την εργασία των απεργοσπαστών. Μάλιστα, προβλέπεται ότι αν δεν τηρήσει την ευθύνη της αυτή, τότε και η απεργία θα είναι άκυρη, αλλά και η συνδικαλιστική οργάνωση θα οφείλει και αποζημίωση.

Το νεοφιλελεύθερο «think tank», το Κέντρο Φιλελεύθερων Μελετών (ΚΕΦΙΜ), αγαπημένο του κ. Μητσοτάκη, σε πρόσφατη μελέτη του για τα εργασιακά προτείνει συγκεκριμένα μεταξύ άλλων να δίνεται στον εργοδότη η δυνατότητα αντί να προειδοποιεί τον εργαζόμενο για την απόλυση, να τον απολύει αμέσως, καταβάλλοντας κάτι παραπάνω ως αποζημίωση.

Το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη υλοποιεί και αυτό ακριβώς το αίτημα, δηλαδή να μπορεί ο εργοδότης να ξεμπερδεύει πάρα πολύ γρήγορα με τον εργαζόμενο, χωρίς άλλα τινά και να αφήνει παντελώς ξεκρέμαστο τον εργαζόμενο. Προβλέπει δε και κάτι ακόμη πιο ακραίο, ότι δηλαδή σε περίπτωση που μία απόλυση κριθεί άκυρη από το δικαστήριο, ο εργοδότης δεν θα έχει τις ευθύνες και τις συνέπειες που παράγει η ακυρότητα, δηλαδή να πληρώσει μισθούς υπερημερίας και να τον επαναπροσλάβει, αλλά θα απαλλάσσεται από αυτές τις υποχρεώσεις, λες και το δικαστήριο δεν έκρινε ότι η απόλυση ήταν άκυρη!

Το ΚΕΦΙΜ ζητά, επίσης, συγκεκριμένα –όλα όσα σας λέω είναι σε εισαγωγικά από το τι έχουν απαιτήσει- η μη τήρηση από τον εργοδότη των τυπικών προϋποθέσεων της απόλυσης να μην οδηγεί αυτόματα σε ακυρότητα της απόλυσης, αλλά να έχει τη δυνατότητα να κάνει διορθώσεις.

Το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη προβλέπει ακριβώς αυτό.

Το ΚΕΦΙΜ, επίσης, λέει ότι η απόλυση συνδικαλιστικών στελεχών να επιτρέπεται για κάθε περίπτωση σπουδαίου λόγου και όχι για τις μέχρι σήμερα περιοριστικές αναφερόμενες περιπτώσεις που υπάρχουν στον νόμο.

Το νομοσχέδιο του κ. Χατζηδάκη έρχεται να προβλέψει και αυτό ακριβώς το αίτημα, να απολύονται δηλαδή τα συνδικαλιστικά στελέχη για κάθε περίπτωση σπουδαίου λόγου και όχι μόνο για τους μέχρι σήμερα περιοριστικά αναφερόμενους λόγους.

Νομίζω, λοιπόν, ότι είναι προφανές και δεν χρειάζεται περαιτέρω συζήτηση για ποιον νομοθετεί αυτή η Κυβέρνηση. Νομοθετεί για τον σκληρό πυρήνα του ΣΕΒ. Είναι αυταπόδεικτο. Πού στοχεύει αυτή η νομοθέτηση; Δεν έχουμε να κάνουμε απλώς με μία σειρά αντεργατικών μέτρων. Έχουμε να κάνουμε με ένα σχέδιο πολύ συγκροτημένο, πολύ συνεκτικό. Το σχέδιο είναι το σχέδιο της υποτίμησης της εργασίας. Είναι το σχέδιο της μείωσης του κόστους της εργασίας. Δι' αυτού του δρόμου η Κυβέρνηση αντιλαμβάνεται την ανάπτυξη. Έτσι την αντιλαμβανόταν αυτή η

παράταξη και πριν το 2014. Έτσι τώρα έρχεται να πιάσει το νήμα από αυτό το σχέδιο που υλοποιούσε ήδη μέχρι τα τέλη του 2014, για να το συνεχίσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, πολύ σύντομα.

Ποιο είναι το βασικό εργαλείο υλοποίησης αυτού του σχεδίου; Είναι η ατομική σύμβαση εργασίας. Η ατομική σύμβαση εργασίας είναι αυτή που επιτρέπει να κυριαρχεί αυτή η ανισότητα που υπάρχει ούτως ή άλλως εγγενώς στα μέρη της εργασιακής σχέσης, δηλαδή στον εργοδότη και στον εργαζόμενο. Μιλάμε για δύο εγγενώς άνισα μέρη. Όταν υπάρχει υπερίσχυση, παντοκρατορία της ατομικής σύμβασης εργασίας, εγκαθιδρύεται αυτή η ανισότητα. Γι' αυτό και ελευθερία χωρίς ισότητα δεν νοείται. Γι' αυτό, αυτό το νομοσχέδιο δεν απελευθερώνει τον εργαζόμενο –μας έχει πει και αυτό ο κ. Χατζηδάκης- αλλά τον υποδουλώνει μέσα από την παντοκρατορία της ατομικής σύμβασης εργασίας.

Βρισκόμαστε, λοιπόν, σήμερα, ο ΣΥΡΙΖΑ, τα συνδικάτα, όλη η Αντιπολίτευση να παλεύουμε, να πολεμάμε ουσιαστικά αυτό το προ-εργατοδικαϊκό καθεστώς της ατομικής σύμβασης εργασίας, ενώ οι ανάγκες του κόσμου της εργασίας βρίσκονται εντελώς αλλού. Οι ανάγκες του βρίσκονται σήμερα στο να υπάρχει πολύ μεγαλύτερη προστασία και πολύ περισσότερες προστατευτικές ρυθμίσεις μετά από αυτό που συνέβη με την απόλυτη ευελιξία που επικράτησε στον COVID. Οι ανάγκες του βρίσκονται στο να υπάρχουν ρυθμίσεις για τους εργαζομένους, στο να υπάρχουν ρυθμίσεις που να βάζουν τους εργαζόμενους στις πλατφόρμες κάτω από το πλαίσιο προστασίας της μισθωτής εργασίας, στο να υπάρχουν περισσότερες συλλογικές συμβάσεις που να καλύπτουν περισσότερους εργαζόμενους. Οι ανάγκες βρίσκονται στο να κινηθούμε προς το τριανταπεντάωρο, χωρίς μείωση μισθού, να δημιουργηθούν περισσότερες θέσεις εργασίας πλήρους απασχόλησης και όχι να ξεχειλώνονται υφιστάμενοι εργαζόμενοι μέσα από μία δεξαμενή φθινών υπερωριών και να αυξηθεί η αγοραστική δύναμη του μισθού.

Εκεί βρίσκονται οι ανάγκες της εργασίας και όχι σε αυτά που περιέχει αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε πολύ, κυρία Αχτσιόγλου και με το καλό!

Καλείται τώρα στο Βήμα η κ. Αλέκα Παπαρήγα από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΠΑΠΑΡΗΓΑ: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας μίλησε για ένα εγκληματικό νομοσχέδιο, για ένα τερατούργημα. Πιστεύω ότι η ελληνική γλώσσα έχει πάρα πολλά κοσμητικά επίθετα και προσδιοριστικά ουσιαστικά και πραγματικά κανείς δεν ξέρει τι άλλο να προσθέσει. Όμως, η ουσία δεν βρίσκεται σε αυτή τη γενική εκτίμηση.

Η Νέα Δημοκρατία οπωσδήποτε με αυτό το νομοσχέδιο έδειξε πολύ καθαρά το πρόσωπό της καθαρά και απροκάλυπτα. Δηλαδή, το πρώτο που λέει –όχι με λόγια- είναι «Είμαι αποφασισμένη πάση θυσία να ανεβάσω στον ανώτατο δυνατό βαθμό τον βαθμό εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης» και, δεύτερον, «Είμαι διατεθειμένη να τσακίσω με κάθε μέσον το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, το κίνημα των λαϊκών στρωμάτων».

Το είπε καθαρά. Βεβαίως, εμείς, όπως δεν επιβραβεύουμε και την υποκρισία, έτσι δεν επιβραβεύουμε και την προκλητική ειλικρίνεια.

Όμως, πολλοί ονόμασαν αυτή τη συζήτηση στο Κοινοβούλιο «Μητέρα των μαχών». Αυτά είναι υπερβολικά πράγματα. Οι μάχες στο Κοινοβούλιο έχουν την αξία τους κι εμείς νιώθουμε την υποχρέωση να τις δώσουμε. Όμως, η πραγματική μάχη, η μητέρα ή ο πατέρας των μαχών, κρίνεται όταν ψηφιστεί ένα νομοσχέδιο στο Κοινοβούλιο. Έγιναν, βεβαίως, κινητοποιήσεις και πριν, αλλά για μας αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να μείνει στα χαρτιά.

Κοιτάτε, δεν είναι καθόλου υπερβολή αυτό που λέμε. Παρά το γεγονός ότι το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα βρίσκεται στο ιστορικά χαμηλό ποσοστό οργάνωσης, παρ' όλα αυτά, ακόμα και σε συνθήκες πανδημίας που δεν ήταν εύκολη υπόθεση, άφησε

στα χαρτιά πολλές αποφάσεις του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και της Κυβέρνησης. Να σας θυμίσω ότι η Κυβέρνηση επέτρεπε συγκεντρώσεις μέχρι εννιά ατόμων. Βέβαια, από τους εννιά, τους έκανε εκατό. Και απεργίες έγιναν και χιλιάδες συγκεντρωμένοι – όχι μόνο στο κέντρο της Αθήνας, αλλά και σε άλλες πόλεις- απέδειξαν ότι ένα σημαντικό μέρος των εργαζομένων – δεν λέμε ότι είναι όλοι έτοιμοι- μπορούν τους νόμους να τους αφήσουν στα χαρτιά. Όσες κουβέντες, ατάκες, φωνές να βγάλουμε μέσα στη Βουλή, το νομοσχέδιο περνάει. Κι εμείς δεν θα επαναλάβουμε αυτό που γράφτηκε σε αρθρογραφία της εφημερίδας «ΑΥΓΗ», ότι δηλαδή είναι ένα θέμα όταν ψηφίζεται ένα νομοσχέδιο, γιατί δημιουργεί και ορισμένα τετελεσμένα και είναι δύσκολο να ανατραπεί μετά, υπάρχει και η συνέχεια.

Σ' αυτό που λένε δεν έχουν άδικο, γιατί από τη στιγμή που υπάρξει κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ –ή συνεργασίας- αυτή η κυβέρνηση δεν μπορεί να καταργήσει αυτόν τον νόμο, όχι γιατί δεν μπορεί να βρει ψήφους να τον καταργήσει –φαντάζομαι όσοι τουλάχιστον λέμε να μείνει στα χαρτιά, θα ψηφίζαμε την κατάργησή του- αλλά διότι ξέρει πάρα πολύ καλά ότι αυτός ο νόμος είναι νόμος ο οποίος είναι απόλυτα συνδεδεμένος με την ανάκαμψη της καπιταλιστικής κερδοφορίας, απόλυτα συμβατός με τις ευρωπαϊκές πρακτικές. Το λέω, διότι εδώ ακούσαμε κάτι περίεργο, ότι δηλαδή υπάρχουν βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές. Αυτά που γίνονται στην Ελλάδα έχουν γίνει προ πολλού στην Ευρώπη. Είναι πανκόσμιες πρακτικές και δεν συμβαίνουν μόνο στην Ευρώπη.

Εν πάση περιπτώσει, τι σημαίνει για μας «να μείνει στα χαρτιά»; Σημαίνει ότι δίνεται μάχη στον τόπο δουλειάς. Αν όλοι οι εργάτες ενός εργοστασίου, αν όλοι οι εργάτες και οι εργάτριες ενός κλάδου απεργήσουν, τι θα κάνουν, θα τους απολύσουν όλους; Τι θα τους κάνουν; Υπάρχει πείρα. Επομένως θα μείνει στα χαρτιά, όταν ο αγώνας ο ενωμένος, ο άφοβος, ξεκινήσει από τον τόπο δουλειάς, από τον κλάδο, στην περιοχή, στην περιφέρεια και στην πορεία γίνει πανελλαδικός. Τέτοιοι αγώνες υπήρξαν και στο 19^ο αιώνα και στον 20^ο αιώνα, με αποτελέσματα θετικά σε μία φάση. Σε ορισμένες περιπτώσεις πάροθηκαν πίσω. Βεβαίως, όταν παίρνονται πίσω τα μέτρα στις συνθήκες του καπιταλισμού, πρέπει να θεωρηθείς νικητής με την έννοια ότι μπορείς να συνεχίσεις και να κλιμακώσεις ακόμα πιο επιθετικά τον αγώνα σου.

Για μας είναι καθαρό: Η Νέα Δημοκρατία στην προκειμένη περίπτωση δείχνει μεγάλη ταξική διορατικότητα. Έρχεται να πάρει τέτοια μέτρα έντασης της ταξικής εκμετάλλευσης και αντιδημοκρατικά, αντεργατικά κ.λπ. ιδιαίτερα απέναντι στο συνδικαλιστικό κίνημα, σε συνθήκες που έχει ιστορική υποχώρηση το κίνημα. Γιατί τα παίρνει; Γιατί ξέρει ότι πρέπει να προλάβει, πριν αρχίσει η αντίστροφη πορεία στην ταξική πάλη -που θα αρχίσει αργά η γρήγορα-, γιατί τότε δεν θα μπορεί να προλάβει. Έχει μεγάλη ταξική διορατικότητα από την πλευρά της.

Δυστυχώς τα άλλα κόμματα της Αντιπολίτευσης τι είπαν κυρίως; «Όταν θα γίνουμε κυβέρνηση, εμείς θα καταργήσουμε τον νόμο», δηλαδή «εργατή, εργάτρια, υπάλληλε, χωρική, αγρότη, αυτοαπασχολούμενη της πόλης, άνεργε πτυχιούχη, επιστήμονα, περίμενε την επόμενη μάχη των μαχών, τις εκλογές». Τον Οκτώβριο, τον Δεκέμβριο, σε έναν χρόνο, σε δύο χρόνια. Δεν μας ενδιαφέρει να κάνουμε πρόβλεψη. Είναι μια σημαντική μορφή πάλης, αλλά εμείς αυτήν τη μορφή πάλης την βλέπουμε ως ένα σταθμό στην καθημερινή πορεία της ταξικής πάλης.

Τι είπατε λοιπόν; Περιμένετε, καθίστε, δεν χρειάζεται να απειληθείτε και με απόλυση, δεν χρειάζεται να τρέχετε πάνω-κάτω, περάστε από καμιά διαδήλωση πού και πού και να έρθουμε κι εμείς μπροστά, όταν δεν έχουμε κάνει και τίποτε για να οργανωθεί μια διαδήλωση, μια απεργία, και περιμένετε τις εκλογές. Αυτός είναι ο συνεπής αγώνας κατά της φιλελεύθερης πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας;

Γι' αυτό και εμείς αυτά τα αντιεοφιλελεύθερα ή αντιφιλελεύθερα μέτωπα θεωρούμε ότι είναι μέτωπα τα οποία υποσκάπτουν, παροπλίζουν το εργατικό και το λαϊκό κίνημα αντί να του δίνουν ώθηση μέσα από ένα κλίμα ανάλογο για να εξελιχθεί σε ένα ορμητικό ποτάμι αντεπίθεσης.

Και εν πάση περιπτώσει, ακούστηκαν από αυτό εδώ το Βήμα πράγματα τα οποία επιβεβαιώνουν για άλλη μια φορά ότι υπάρχει κοινή γραμμή πλεύσης ανάμεσα στα κόμματα που είναι μέσα

στη Βουλή, σε κόμματα που κυβέρνησαν και σε μικρότερα κόμματα, όπως υπήρχαν και με άλλα μικρότερα κόμματα που δεν υπάρχουν σήμερα στη Βουλή.

Θα πω ορισμένα παραδείγματα.

Πρώτον, λέει η κ. Ξενογιαννακοπούλου: Μπορεί να γίνει ανάπτυξη με μισθούς χαμηλούς και με αντεργατικούς νόμους και χωρίς συνδικαλιστικές ελευθερίες; Αν μπορεί να γίνει! Μιλάμε για την καπιταλιστική ανάπτυξη. Κατ' αρχάς η ώθηση της καπιταλιστικής ανάπτυξης και η καθολική της ισχύ στα όρια ενός κράτους, μιας χώρας έγινε μετά από μια μεγάλη Γαλλική Επανάσταση και άλλες αστικές επαναστάσεις, που χρησιμοποίησαν τον εξοπλισμένο λαό για να πάρουν αυτήν την εξουσία. Καπιταλιστική ανάπτυξη έχουμε την περίοδο δικτατοριών στην Ευρώπη, στη Λατινική Αμερική κ.α. Έχουμε ακόμα και στις αποικίες, παρότι ήταν υπό καθατάς αποικιακές έγινε καπιταλιστική ανάπτυξη. Η καπιταλιστική ανάπτυξη δεν γίνεται ούτε με δημοκρατία -την αστική δημοκρατία- ούτε μόνο με κάποιες αυξήσεις μισθών κ.λπ. γιατί μιλάμε για καπιταλιστική ανάπτυξη. Και μόνο αυτό το επιχείρημα αποδεικνύει ότι η αλλαγή την οποία επιδιώκετε είναι απλώς αλλαγή διακυβέρνησης.

Δεύτερον, έγινε συζήτηση για την απεργία και το απεργιακό δικαίωμα. Κοιτάξετε να δείτε, αυτήν τη στιγμή βεβαίως σωστά βάζουμε στο κάδρο τη Νέα Δημοκρατία. Είναι ο πρωταγωνιστής, αυτή έφερε το νομοσχέδιο. Δεν μπορεί όμως να βγάλουμε από το κάδρο την περίοδο του ΠΑΣΟΚ, την περίοδο της συνεργασίας ΠΑΣΟΚ - Νέας Δημοκρατίας, την περίοδο ΣΥΡΙΖΑ. Άκουσα, παραδείγματος χάριν, από στελέχη του ΚΙΝΑΛ και από στελέχη του ΠΑΣΟΚ, που τώρα είναι στον ΣΥΡΙΖΑ και τα οποία ήταν στελέχη και επί ΠΑΣΟΚ για τη σημασία των συνδικαλιστικών ελευθεριών. Ξεκίνησαν από τον ν.1264. Βεβαίως ο ν.1264 σε σχέση με τον ν.330 ήταν ένα σημαντικό βήμα προς τα μπρος. Αυτή την αξία έχουν οι νόμοι.

Να σας θυμίσω κάτι, που δεν αφορά την εργατική τάξη, έτσι για να μην ξεχάσουμε και αυτούς. Όταν τα εκτελεστικά αποσπάσματα της κυβέρνησης Σημίτη τρύπησαν τα λάστιχα των τρακτέρ χιλιάδων αγροτών στην εθνική οδό αυτό τι ήταν; Οι συνδικαλιστικές ελευθερίες; Επί ΣΥΡΙΖΑ δεν υπήρχε τίποτε; Δεν υπάρχει το ιδιώνυμο για τη λαϊκή κατοικία, για τη ματαίωση των πλειστηριασμών; Δεν υπήρχε χτύπημα των ΜΑΤ; Βεβαίως ήταν πολύ λιγότερα τα κρούσματα βίας επί ΣΥΡΙΖΑ, γιατί δεν χρειάστηκε, γιατί δυστυχώς οι αυταπάτες και οι ελπίδες που καλλιέργησε ο ΣΥΡΙΖΑ απλώθηκαν σε ένα μεγάλο μέρος του λαού και δόθηκε και πίστωση χρόνου. Ήταν επίσης η κρίση και τάχα μου όλα οφείλονται στην κρίση κ.λπ..

Τα λέω αυτά, γιατί, κοιτάξετε να δείτε, ο καπιταλισμός, η κερδοφορία για το κεφάλαιο δηλαδή, αναπτύσσεται και με συνδικαλιστικές ελευθερίες και χωρίς συνδικαλιστικές ελευθερίες. Όταν λέμε «ανάπτυξη», τουλάχιστον να ξέρουμε για ποια ανάπτυξη μιλάμε.

Ας πάρουμε και μια άλλη πλευρά. Βεβαίως σωστά έγινε το οκτάωρο, το δεκάωρο, η διευθέτηση του εργάσιμου χρόνου. Η Νέα Δημοκρατία υποστηρίζει ότι το οκτάωρο θα μείνει, ξεχνώντας βέβαια ότι ο ημερήσιος εργάσιμος χρόνος είναι το καθοριστικό. Όταν πας σε έναν γιατρό σε ρωτάει πόσες ώρες κοιμάσαι, πόσες ώρες ελεύθερο χρόνο έχεις, πόσες ώρες δουλεύεις. Δεν σου λέει πόσες ώρες είναι ο ελεύθερος χρόνος στη βδομάδα, στον μήνα ή στον χρόνο. Και εμείς βεβαίως υπερασπιζόμαστε το οκτάωρο και όλα τα κόμματα σήμερα εμφανίζονται υπερασπιστές του οκτάωρου. Η Νέα Δημοκρατία με τον δικό της απατηλό τρόπο, τα άλλα κόμματα με τον δικό τους.

Όμως έτσι όπως τοποθετείτε τον εργασιμο χρόνο και τον μισθό με αυξήσεις κ.λπ., ταυτόχρονα γίνεται μία μεγάλη συγκάλυψη, ότι ο εργάτης, ο υπάλληλος δεν παίρνει μισθό που καλύπτει το οκτάωρο, ούτε το δεκάωρο, ακόμα και επτάωρο ο ημερήσιος χρόνος που εμείς παλεύουμε -πέντε μέρες τη βδομάδα, τριάντα πέντε ώρες την εβδομάδα- αμείβεται για δύο, τρεις ώρες δουλειάς. Η υπόλοιπη δουλειά είναι απλήρωτη. Η εργατική δύναμη, η ικανότητα του ανθρώπου προς εργασία είναι το μέγιστο των εμπορευμάτων στον καπιταλισμό γιατί παράγει αξία. Τα μηχανήματα αν τα αφήσεις αχρησιμοποίητα δεν παράγουν καμιά αξία. Το χρήμα αν το βάλεις σε μία ντουλάπα δεν

παράγει καμμία αξία. Και αυτή είναι η ιστορία.

Με αυτήν την έννοια, λοιπόν, εμείς όταν πηγαίνουμε στην εργατική τάξη, παίρνουμε υπ' όψιν τον συσχετισμό δυνάμεων, ότι ένα μεγάλο μέρος είναι μη οργανωμένο, σε τι κατάσταση είναι τα φτωχά λαϊκά στρώματα της πόλης και της υπαίθρου και προβάλλουμε αιτήματα ριζοσπαστικά, παίρνοντας υπ' όψιν τον ρόλο της τεχνολογίας, τις βιομηχανικές επαναστάσεις. Τέταρτη βιομηχανική επανάσταση, λέει. Αυτό σημαίνει επτάωρο, εξάωρο, πεντάωρο. Δεν ξέρω. Εμείς το δεχόμαστε. Το ΚΚΕ δεν μπορούσε το 1918 να προτείνει επτάωρο. Στις σοσιαλιστικές χώρες, όμως, στη Σοβιετική Ένωση έγινε. Βεβαίως παίρνουμε υπ' όψιν την επιστήμη. Αλίμονο.

Εσείς όμως αυτά όλα τα συγκαλύπτετε με τον εργάσιμο χρόνο. Εμφανίζεται ο μισθός ότι καλύπτει το σύνολο του εργάσιμου χρόνου. Το «κουμπί» είναι αυτό. Πρώτον, ο εργάσιμος χρόνος ο αναγκαίος και ο απλήρωτος και, δεύτερον, η ατομική διευθέτηση που γίνεται για το τσάκισμα του εργατικού κινήματος. Είναι ακόμα χειρότερη η ατομική διευθέτηση από το έγκλημα που κάνει η Κυβέρνηση με τους νέους αντιπαρειακούς νόμους.

Εμείς λέμε, λοιπόν, στην εργατική τάξη και στους συμμάχους της, στα φτωχά λαϊκά στρώματα ότι βεβαίως ο καπιταλισμός έχει μεγάλη δύναμη, είναι δυνατός παγκόσμια. Αυτό είναι γνωστό. Και στην Ελλάδα. Είναι δυνατός όχι γιατί υπάρχουν χαρισματικοί ηγέτες και ξυπνάνε κόμματα, αλλά γιατί η αστική τάξη έχει την ιδιοκτησία και την εξουσία στα χέρια της. Όμως οι εργαζόμενοι έχουν ένα υπερόπλο στα χέρια τους, ιδεολογικό, πολιτικό και όπλο μαχητικό. Ο πυρήνας αυτού του υπερόπλου είναι στο να συνειδητοποιηθεί το εξής πράγμα: ότι μια κοινωνία μπορεί να ζήσει χωρίς καπιταλιστές, χωρίς εργατική τάξη, εργαζόμενους, δεν υπάρχει τέτοια κοινωνία.

Θα μου πείτε πού το είδαμε αυτό; Το είδαμε στον 20^ο αιώνα. Ξέρω τι θα μου απαντήσετε: Μα πού είναι ο σοσιαλισμός σήμερα, πού είναι το σοσιαλιστικό σύστημα; Η νίκη της αντεπανάστασης στις χώρες του σοσιαλισμού είναι η μεγάλη επιβεβαίωση αυτής της γενικής μας θέσης. Ο καπιταλισμός είχε πεντακόσια χρόνια πείρας, βεβαίως όχι σε όλο τον κόσμο, αλλά στις πρώτες χώρες που εμφανίστηκε. Η σοσιαλιστική οικοδόμηση ήταν ένα καινούργιο βιβλίο από ένα σημείο και μετά χωρίς να προϋπάρχει σχέδιο.

Δεν το λέμε για να θολώσουμε τα λόγια, αλλά ακριβώς σ' αυτές τις χώρες δεν έγινε επανάσταση. Είδατε καμμία ένοπλη επανάσταση τύπου Γαλλικής, τύπου 1821, πήρε τα όπλα ο λαός και τους έδιωξε; Διαβρώθηκε το ίδιο το σύστημα, τότε; Όταν απέναντι στα νέα προβλήματα που έμπαιναν μπροστά τους δανείστηκαν και χρησιμοποίησαν λύσεις του καπιταλισμού. Από εκεί και πέρα βεβαίως άρχισε η διάβρωση και η υπόσκαψη. Ακόμα και τα λάθη που έγιναν στον σοσιαλισμό, που δεν τα συγχωρούμε, επιβεβαιώνουν αυτό το πράγμα, ότι μια κοινωνία μπορεί να ζήσει και να αναπτυχθεί με την εργατική τάξη στην εξουσία και δεν έχει ανάγκη τους καπιταλιστές. Όποτε τους χρησιμοποίησε διαβρώθηκε, και τα κόμμάτα τους εννοείται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία Παπαρήγα.

Ήρθε επιτέλους η σειρά του κ. Μελά. Καλείται, λοιπόν, στο Βήμα ο κ. Ιωάννης Μελάς από τη Νέα Δημοκρατία, ο οποίος εκλέγεται στην Α' Πειραιώς.

Θα ακολουθήσουν ο κ. Βασιλειάδης από τη Νέα Δημοκρατία, ο κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης και θα κλείσουμε με τον κ. Δημήτριο Κωνσταντόπουλο από το Κίνημα Αλλαγής.

Έχετε τον λόγο, κύριε Μελά.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εγώ σας ευχαριστώ για τις δύο υποχωρήσεις που κάνατε σε σχέση με τη σειρά σας.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Στον Πειραιά είμαστε ιππότες, όπως είπατε και εσείς!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Βέβαια.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΛΑΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση ενός νομοσχεδίου που αφορά τα εργασιακά ζητήματα αποτελεί πάντα μια συζήτηση με πάρα πολλές διαφωνίες και πολλές αντιπαραθέσεις. Ο λόγος που συμβαίνει αυτό είναι

γιατί τα εργατικά ζητήματα κατά το παρελθόν αποτελούσαν βασικό σημείο τριβής και ιδεολογικής αντιπαράθεσης μεταξύ των κομμάτων. Υποτίθεται ότι η Αριστερά αγωνιζόταν για τον εργαζόμενο, ενώ οι «κακοί» δεξιοί εξυπηρετούσαν τον εργοδότη. Πολ-λοί μάλιστα στον χώρο της Αριστεράς έκαναν καριέρα στον συνδικαλισμό και την πολιτική καλλιεργώντας αυτόν τον διχασμό και προσπαθώντας μάλιστα να τον σπείρουν δυστυχώς ακόμα και σήμερα, ευτυχώς όμως χωρίς επιτυχία.

Η Αντιπολίτευση μάς κατηγορεί ότι καταργούμε το οκτάωρο, μας κατηγορεί ότι θεσμοθετούμε τις απλήρωτες υπερωρίες, μας κατηγορεί ότι έχουμε κηρύξει τον πόλεμο στον κόσμο της εργασίας, όπως ανέφερε κι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ανταποκρίνονται όμως αυτοί οι ισχυρισμοί στην πραγματικότητα; Φυσικά και όχι. Μπορεί εξάλλου αυτό να το διαπιστώσει κάποιος απλά με το να διαβάσει το τι γράφει αυτό το νομοσχέδιο. Ούτε το οκτάωρο καταργούμε, ούτε θεσμοθετούμε τις απλήρωτες υπερωρίες, ούτε έχουμε κηρύξει κάποιον πόλεμο στον κόσμο της εργασίας. Αντιθέτως, διαμορφώνουμε ένα νομοσχέδιο, ένα προστατευτικό πλαίσιο για τους εργαζόμενους, ένα θεσμικό πλαίσιο φιλικό για την προσέλκυση νέων επενδύσεων.

Βασικό σημείο κριτικής που δεχόμαστε για το νομοσχέδιο είναι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας δεν καταργεί το οκτάωρο ούτε υποκαθιστά τις υπερωρίες. Είναι μια εναλλακτική επιλογή για τον εργαζόμενο, η οποία στην Ελλάδα μάλιστα ισχύει από το 1990. Με την τροποποίηση που έρχεται ο εργαζόμενος μόνο με τη δική του θέληση και πρωτοβουλία θα μπορεί να προτείνει και να ρυθμίζει τον χρόνο εργασίας του.

Ας δούμε λίγο τι ισχύει σήμερα. Η διευθέτηση λοιπόν σήμερα του χρόνου εργασίας καθορίζεται είτε με επιχειρησιακές συλλογικές συμβάσεις, είτε με συμφωνία του εργοδότη με τον συνδικαλιστικό φορέα της επιχείρησης, είτε με συμφωνία του εργοδότη και ένωσης προσώπων. Αν σε μία επιχείρηση εργάζονται περισσότεροι από είκοσι εργαζόμενοι η ένωση των προσώπων πρέπει να είναι τουλάχιστον το 25%, αν είναι λιγότεροι από είκοσι άτομα θα πρέπει να συμμετέχει στην ένωση προσώπων το 15%, δηλαδή τρία άτομα περίπου αν είναι είκοσι.

Άκουσα λοιπόν πριν πολλούς συναδέλφους από τον ΣΥΡΙΖΑ και τον κ. Τσακαλώτο κάποια στιγμή, ο οποίος αναρωτήθηκε αν με τη διευθέτηση, με το ελεύθερο αυτό ωράριο που δημιουργείται, με τις ευέλικτες αυτές μορφές εργασίας, αυξάνεται η παραγωγικότητα. Το ερώτημα αυτό το έθεσαν όλοι και ο κ. Τσακαλώτος προς τον Υπουργό Εργασίας, προς την Υφυπουργό, προς την Κυβέρνηση. Το ερώτημά μας είναι: αντί να το θέσουν προς εμάς γιατί δεν θέτουν το ίδιο ερώτημα προς τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ οι οποίοι το 2011 ψήφισαν τον ν.3986 και το άρθρο 42, το οποίο ορίζει ακριβώς αυτό, τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Μάλιστα μία από τους Βουλευτές που ψήφισαν τότε το εν λόγω άρθρο ήταν και η κ. Ξενογιαννακοπούλου και είναι και κάποιοι άλλοι οι οποίοι δεν βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην Αίθουσα. Και καταθέτω στα Πρακτικά την ονομαστική ψηφοφορία η οποία είχε γίνει τότε, για να δούμε ποιος έχει ψηφίσει τι.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ιωάννης Μελάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής. Εντάξει, τότε το ψήφισαν, τώρα διαφωνούν κάποιοι που βρίσκονται σήμερα στον ΣΥΡΙΖΑ. Τα χρόνια κατά τα οποία ο ΣΥΡΙΖΑ ήταν στην κυβέρνηση κι ενώ αυτή η διάταξη ήταν σε ισχύ, γιατί δεν την κατήργησε; Γιατί λοιπόν δεν κατήργησαν το ευέλικτο ωράριο, που σήμερα έρχονται και το χαρακτηρίζουν ως αντεργατικό; Γιατί δεν θέλουν να δώσουν το δικαίωμα σε έναν νέο φοιτητή ο οποίος αποφασίζει να κάνει ένα μεταπτυχιακό και αποφασίζει ότι κάποιες ώρες της εβδομάδας θέλει να δουλέψει περισσότερο γιατί κάποιες άλλες μέρες έχει μάθημα και θέλει να πάει να παρακολουθήσει τα μαθήματα στο μεταπτυχιακό του; Γιατί διαφωνούν με το να μπορεί μια μητέρα να μείνει κάποιες ώρες περισσότερες με το παιδί της, με τα παιδιά της ενδεχομένως και να δουλέψει κάποιες ώρες περισσότερο;

Στην πραγματικότητα, για να ξέρουμε τι λέμε, αυτό που έρχεται το σημερινό νομοσχέδιο και φέρνει είναι ότι μπορεί μόνο ο

εργαζόμενος ακόμα και ατομικά να αλλάξει αυτή τη διεύθυνση του ωραρίου του, που μπορεί να συμφωνήσει απευθείας με τον εργοδότη του και να ξεπεράσει με αυτόν τον τρόπο τους εργατοπατέρες και τους επαγγελματίες συνδικαλιστές που θέλουν να εξαρτώνται οι εργαζόμενοι από αυτούς, για δικούς τους κομματικούς σκοπούς.

Πάμε όμως παρακάτω. Σας ακούμε να διαφωνείτε όμως και με το σύνολο του νομοσχεδίου. Διαφωνείτε λοιπόν με τη θέσπιση του πλαισίου τηλεργασίας και του δικαιώματος της αποσύνδεσης για τους εργαζόμενους, που δεν υπάρχει σήμερα κανένα τέτοιο πλαίσιο λειτουργίας; Διαφωνείτε με τη διεύρυνση των περιπτώσεων των άκυρων απολύσεων; Θα είναι άκυρη με αυτό το νομοσχέδιο μία απόλυση του πατέρα που για έξι μήνες μετά τη γέννηση του παιδιού του απολύθηκε. Θα είναι άκυρη η απόλυση των εργαζόμενων που δεν υπέκυψαν σε πίεση του εργοδότη τους να υποβάλουν αίτημα διευθέτησης. Θα είναι άκυρη η απόλυση των εργαζόμενων σε καθεστώς που άσκησαν το δικαίωμα της αποσύνδεσης.

Διαφωνείτε με τη λήψη μέτρων για την αντιμετώπιση της βίας και της παρενόχλησης στους χώρους εργασίας; Διαφωνείτε με τη θέσπιση του πλαισίου προστασίας για τους εργαζόμενους σε ψηφιακές πλατφόρμες; Πάρα πολλοί νέοι εργάζονται σε ψηφιακές πλατφόρμες, εργάζονται ως delivery, εργάζονται σε πλατφόρμες που αφορούν τον τουρισμό και αυτή τη στιγμή δημιουργούμε ένα πλαίσιο προστασίας για αυτούς.

Τέλος, θέλω να σας ρωτήσω: Διαφωνείτε με μια διάταξη η οποία είναι πάγιο αίτημα των εργατοτεχνιτών, η εξίσωση των αποζημιώσεών τους με εκείνες των υπαλλήλων; Και μία πρόταση που θα μπορούσε να γίνει ακόμα από το Υπουργείο είναι ότι θα πρέπει να εξετάσουμε αυτό να συνδυαστεί με τη βελτίωση και την πιστοποίηση των δεξιοτήτων των εργατοτεχνιτών.

Θα ήθελα να αναφερθώ για ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, αν έχω την ανοχή σας, και στην ψηφιακή κάρτα εργασίας, μια σημαντική καινοτομία προς όφελος τόσο των εργαζομένων όσο και του ίδιου του εργοδότη. Η χρήση της θα βοηθήσει στην καταπολέμηση της μαύρης και υποδηλωμένης εργασίας, της εισφοροδιαφυγής και των αδήλων υπερωριών. Ο εργαζόμενος θα έχει την κάρτα του, θα τη χτυπάει όταν ξεκινά την εργασία του και όταν τελειώνει και το ίδιο θα κάνει και με τις υπερωρίες του. Με αυτόν λοιπόν τον τρόπο θα αμειβεται η πραγματική υπερωριακή απασχόληση. Η ψηφιακή κάρτα εργασίας καθιερώνεται ως το βασικό όργανο καταμέτρησης και ελέγχου της τήρησης του ωραρίου. Θα διασυνδέεται ηλεκτρονικά με το «ΕΡΓΑΝΗ II» όπου θα καταγράφεται κάθε μεταβολή του χρόνου εργασίας.

Η «ΕΡΓΑΝΗ» πρόκειται να αναβαθμιστεί εξάλλου και να μετεξελιχθεί ψηφιακά, ενώ θα είναι διαθέσιμη και μέσω του gov.gr. Θα χρηματοδοτηθεί από το Ταμείο Ανάκαμψης και θα προωθηθεί σε συνεργασία με το Υπουργείο Ψηφιακής Διακυβέρνησης.

Τέλος, κλείνοντας, θέλω να πω τα εξής. Οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου δεν είναι ενάντια στον εργαζόμενο, όπως προσπαθεί η Αντιπολίτευση να περάσει στην κοινωνία. Λειτουργούν προς το συμφέρον του, διασφαλίζοντας την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής του ζωής. Αντιμετωπίζουν προβλήματα και αποκαθιστούν αδικίες, ειδικά σε ό,τι αφορά τις γυναίκες και τους νέους ανθρώπους.

Οι συνθήκες εργασίας αλλάζουν, οι τεχνολογικές εξελίξεις εισάγουν νέες μορφές στην εργασία, όπως είναι η τηλεργασία. Η Ελλάδα, λοιπόν, σε όλο αυτό δεν μπορεί να μείνει στο παρελθόν και στα αναχρονιστικά στερεότυπα και συνθήματα της Αριστεράς, που πλέον δεν ανταποκρίνονται στις ανάγκες της εποχής. Εσείς επιλέγετε το παρελθόν. Εμείς επιλέγουμε να ακολουθήσουμε το μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Κι εμείς ευχαριστούμε κ. Μελά.

Θα ζητήσω συγγνώμη από τον κ. Βασιλείαδη, αλλά είμαι αναγκασμένος να δώσω τον λόγο στην κ. Σοφία Σακοράφα από το ΜέΡΑ25, διότι θα προεδρεύσει στις 17.00'.

Κυρία Σακοράφα, έχετε τον λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ (Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Ευχαρι-

στώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νέο κυβερνητικό νομοσχέδιο είναι μια ακόμη πρόκληση κατά της κοινωνίας. Όσο ωραία λόγια κι αν χρησιμοποιήσετε, όσο κι αν προσπαθήσετε να κρύψετε την αλήθεια, η πραγματικότητα είναι μία. Θέλετε να εγγράψετε στο πολιτικό σας βιογραφικό μία ακόμη τολμηρή μεταρρύθμιση. Έτσι λέγεται στη γλώσσα του νεοφιλελευθερισμού η αδιανόητη αποδιάρθρωση των κοινωνικών και ατομικών δικαιωμάτων. Έτσι υλοποιείται στον τομέα της εργασίας το κυβερνητικό δόγμα «Η κρίση και η πανδημία σαν ευκαιρία».

Φέρνεται το άρθρο 55 όπου υποτίθεται ότι κατοχυρώνετε λεκτικά το οκτώωρο και τις σαράντες ώρες την εβδομάδα, το πενθήμερο. Όλοι σας λένε ότι αυτό το άρθρο δεν χρειάζεται γιατί όλα αυτά είναι ήδη κατοχυρωμένα. Γιατί, λοιπόν, το βάζετε; Μα, για να το έχετε να το δείχνετε στα κανάλια, για να το χρησιμοποιήσετε σαν προπέτασμα για να αποκρύψετε, αν είναι δυνατόν, τα υπόλοιπα άρθρα του νομοσχεδίου, που υπηρετούν έναν σκοπό, την καταστράτηγηση και αποδόμηση της προστασίας που ισχύει μέχρι σήμερα. Με τον ίδιο τρόπο, άλλωστε, χρησιμοποιείτε σαν προπέτασμα και τις μεμονωμένες θετικές διατάξεις του νομοσχεδίου με δευτερεύουσα, βέβαια, σημασία.

Θα ήταν, λοιπόν, πιο ειλικρινές αν λέγατε ότι κατοχυρώνονται τα όρια, οκτώωρο, πενθήμερο, σαράντα ώρες, αλλά σαν κατώτατα και όχι ανώτατα όρια απασχόλησης. Οι σκοπιμότητές σας, εάν δεν είναι ήδη γνωστές, γίνονται αμέσως προφανείς. Αλλά, στη νομιμότητα η φιλελεύθερη νομοθετική ευρηματικότητά σας είναι εντελώς προβληματική.

Σας το λέει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής ότι η διατύπωση του άρθρου 55 είναι προβληματική, αφού προσφέρει έρεισμα για έκτονες καταστάσεις. Αντίστοιχα, η Επιστημονική Επιτροπή σας εκθέτει και για τη διεύθυνση του χρόνου εργασίας και για την απλήρωτη προσαύξηση της επιπρόσθετης απασχόλησης στο άρθρο 59. Λέει ότι στο Εργατικό Δίκαιο αμφισβητείται η αυθεντική αξία των ατομικών συμφωνιών εργαζομένου και εργοδότη λόγω ακριβώς της εξάρτησης του πρώτου με τον δεύτερο. Επίσης, ότι δεν προβλέπεται προηγούμενη καταχώριση της συμφωνίας στο σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ», ώστε να γίνεται γνωστή για τον έλεγχο και να εξασφαλίζεται η τήρησή της.

Αλήθεια, μέχρι ποιον βαθμό θεωρεί η Κυβέρνηση ότι έχει τη δυνατότητα και το δικαίωμα να υποτιμά τη νοημοσύνη όλων των υπολοίπων; Κυρίαρχη και επικρατούσα η ατομική σύμβαση κατόπιν δήθεν αιτήματος του εργαζομένου; Υποκρίνεστε ότι είναι ισότιμα μέρη; Το ξέρετε ότι δεν είναι και ότι δεν μπορούν να είναι ισότιμα μέρη η εργοδοσία και ο εργαζόμενος και μάλιστα ο κάθε εργαζόμενος ξεχωριστά.

Λέτε ότι σαν νεοφιλελεύθεροι είστε τολμηροί στις μεταρρυθμίσεις. Αν ήσασταν τολμηροί, θα είχατε το θάρρος να πείτε ευθέως και ποιος είναι ο σκοπός σας και ποια συμφέροντα επιλέγετε να εξυπηρετήσετε. Μπορεί και να έχετε δίκιο, να το συζητήσουμε. Ας ομολογήσετε, όμως, την πολιτική σας άποψη, ότι για το καλό της οικονομίας και της χώρας πρέπει από τώρα και για το μέλλον να υπερισχύσουν τα δικαιώματα και τα συμφέροντα της εργοδοσίας. Επιχειρηματολογήστε, λοιπόν, αν έχετε το πολιτικό θάρρος γι' αυτά που κάνετε και όχι να βάζετε τίτλο στο νομοσχέδιο «για προστασία της εργασίας» ούτε να εμπαίζετε προκλητικά τους πάντες με δημόσιο λόγο για προστασία ή ενδυνάμωση των εργαζομένων.

Σοβαρά, κύριοι της Συμπολίτευσης, ατομική συμφωνία και ελεύθερη βούληση του εργαζομένου στη διεύθυνση του χρόνου εργασίας και την απλήρωτη υπερεργασία στη χώρα που τα δώρα των εορτών εισπράττονται με τους εργαζόμενους να πηγαίνουν στο μηχάνημα ανάληψης μαζί με τον εργοδότη ή άλλον έμπιστο της επιχείρησης, ακόμη και έναν μπράβο, για να του αποδώσουν αμέσως τα χρήματα; Στη χώρα που ακόμα και οι μεγάλες απρόσωπες, οργανωμένες και υπεράνω κάθε υποψίας επιχειρήσεις, όπως είναι οι τράπεζες, έχει αποδειχθεί ότι εκβιάζουν και εκμεταλλεύονται συστηματικά τη μαύρη υπερεργασία;

«Προστασία της εργασίας» και στο άρθρο 58, όπου αυξάνετε τις υπερωρίες σε εκατόν πενήντα τον χρόνο από ενενήντα έξι που ίσχυε μέχρι σήμερα στη βιομηχανία και εκατό είκοσι στους λοιπούς κλάδους.

«Προστασία της εργασίας» και η τροποποίηση στο δίκαιο των απολύσεων. Και εδώ, όμως, η Επισημονική Επιτροπή της Βουλής σας λέει ότι διαμορφώνεται πλαίσιο εκτροπής από την επιβαλλόμενη προστασία του δικαιώματος στην εργασία, που είναι στο άρθρο 22 του Συντάγματος.

Με ανάλογο τρόπο κάνετε ένα ακόμα μεγάλο βήμα και στην επέκταση της εργασίας την Κυριακή σε μεγάλο αριθμό επιχειρήσεων και σε μεγάλο αριθμό εργαζομένων. Μάλλον και εκεί δεν έχετε το θάρρος να προχωρήσετε άμεσα στην κατάργηση της αργίας, στην οποία κατά βάθος πιστεύετε ως φιλελεύθεροι και την προωθείτε, γιατί ξέρετε ότι εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ισχυρών της αγοράς. Γιατί ξέρετε ότι αλλάζει καταλυτικά τους όρους του ανταγωνισμού και εκμηδενίζει τις αντοχές και τη βιωσιμότητα της πιο αδύναμης επιχειρηματικότητας.

Ανάλογη πλάγια μέθοδος φυσικά και στις απεργίες. Θα ήταν πιο ειλικρινής μια καθολική νομοθετική απαγόρευση, κύριοι συνάδελφοι. Δεν μπορείτε, όμως, να την κάνετε. Δεν φτάνει μέχρι εκεί το κυβερνητικό θάρρος και η πολιτική σας ειλικρίνεια. Φέρνετε τα άρθρα 91, 93 και 95. Προσθέτετε και σωρεύετε διατάξεις για να διαμορφώνετε ένα πλαίσιο όπου όλες ή σχεδόν όλες οι απεργίες θα κρίνονται παράνομες. Ούτως η άλλως, όμως, και πριν το σημερινό νομοσχέδιο το 90% των απεργιών κρίνονταν παράνομες. Σας το λέει αυτό και η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων.

Ίσως, με βάση το δείγμα της ισοτιμίας των μερών και της αξίας της σύμφωνης γνώμης να παρακάμψετε όλη αυτή την περιττή αντιαπεργιακή νομοθέτηση, να την αντικαταστήσετε με έναν νόμο και με ένα άρθρο, ότι η απεργία επιτρέπεται μόνο μετά από συμφωνία ή και κατόπιν αιτήματος της εργοδοσίας.

Εκμεταλλεύεστε, βέβαια, ότι έχετε απέναντί σας ένα συνδικαλιστικό κίνημα αλλοτριωμένο στην κεντρική του έκφραση, ένα συνδικαλιστικό κίνημα που οι κυρίαρχες πολιτικές δυνάμεις έκαναν ό,τι μπορούσαν για να το απαξιώσουν, για να έρχεστε σήμερα και να επικαλείστε αυτή την απαξίωση μιλώντας για «εργατοπατέρες». Γνωστή η μέθοδος. Έτσι απαξιώσατε επί σειρά ετών και δημόσιες επιχειρήσεις, για να επικαλείστε μετά την απαξίωσή τους για τα επόμενα βήματά τους. Για λόγους ταυτοπροσωπίας θα αναφέρω στον κ. Χατζηδάκη μόνο τα χαρακτηριστικά παραδείγματα της Ολυμπιακής και της ΔΕΗ.

Κλείνω με κάτι τελευταίο.

Κύριε Υπουργέ -αν ήσασταν στην Αίθουσα- έχουμε στις αρμόδιες επιτροπές αναφερθεί για την ανάγκη να κυρώσει επιτέλους και η Ελλάδα δύο θεμελιώδεις διεθνείς εργασιακές συμβάσεις: Την 131 του 1970 για τους κατώτατους μισθούς και τα ημερομίσθια και την 154 του 1981 για την προώθηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Μάλιστα, στην επιτροπή για την πρώτη δεσμευτήκατε ότι θα το κάνετε, ότι θα τη φέρετε στη Βουλή. Και, όμως, σήμερα φέρνετε την κύρωση δύο άλλων διεθνών συμβάσεων, αλλά όχι αυτών.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς ευχαριστούμε, κυρία Σακοράφα.

Το Προεδρείο δίνει το παράδειγμα. Δεκατέσσερα δευτερόλεπτα άργησε μόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Βασίλειος Βασιλειάδης από τη Νέα Δημοκρατία και την όμορφη Πέλλα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΛΑΚΗΣ) ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η επιτυχία της Νέας Δημοκρατίας στις εκλογές του Ιουλίου του 2019 βασίζεται σε μία σειρά από πολιτικές δεσμεύσεις που ανέλαβε απέναντι στον ελληνικό λαό και τις οποίες σταδιακά υλοποιεί από την πρώτη κιόλας μέρα.

Κυρίαρχη δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας και του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη ήταν να δημιουργήσουμε πολλές και καλές νέες θέσεις εργασίας για όλους. Ήδη από τότε γνωρίζαμε ότι αυτό δεν είναι εύκολο. Δεν υπάρχουν μαγικά ραβδιά που δημιουργούν θέσεις εργασίας. Ούτε με ένα νόμο και ένα άρθρο έρχεται η ανάπτυξη.

Στόχος του προγράμματός μας και στόχος της Κυβέρνησης σήμερα είναι η δημιουργία του οικονομικού περιβάλλοντος εκεί-

νου που θα προσελκύσει επενδύσεις, ιδιαίτερα εκείνες που απαιτούν εξειδικευμένο ανθρώπινο δυναμικό. Όλον αυτόν τον καιρό έχουμε δει νομοθετικές πρωτοβουλίες προς αυτήν ακριβώς την κατεύθυνση. Και είναι ενδιαφέρον και βεβαίως αισιόδοξο ότι, παρά την πανδημία και τις πρωτοφανείς επιπτώσεις της, βλέπουμε συνέχεια ανακοινώσεις από μεγάλες εταιρείες του εξωτερικού, του κλάδου της τεχνολογίας για παράδειγμα, οι οποίες επιλέγουν την Ελλάδα για να επενδύσουν. Αυτές τις επιχειρήσεις θέλουμε, τις επιχειρήσεις που κοιτάζουν μπροστά σε κλάδους του μέλλοντος.

Τι συζητάμε όμως σήμερα; Έχουμε μπροστά μας μια νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης που εκσυγχρονίζει το πλαίσιο της εργατικής νομοθεσίας ακριβώς για να μπορέσει να ανταπεξέλθει στις προκλήσεις του μέλλοντος.

Είναι κρίμα, λοιπόν, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, να χάνεται για μία ακόμη φορά η ευκαιρία ουσιαστικού διαλόγου και παραγωγικής πολιτικής αντιπαράθεσης για ένα τόσο σοβαρό θέμα, μέσα στη βοή συνθημάτων προηγούμενων δεκαετιών, για να μην πω αιώνων. Δεν μπορούμε να μιλάμε σήμερα για την εργασία του μέλλοντος με όρους του 2017, όταν η πανδημία έχει επιταχύνει αλλαγές στην ίδια τη φύση της εργασίας, πόσω μάλλον με όρους του 1917. Ούτε βεβαίως είναι χρήσιμη η προσκόλληση στο ν.1264/1982, έναν νόμο που οφείλουμε να πούμε ότι αν μη τι άλλο έχει αποδείξει την αντοχή του στον χρόνο.

Κατά τη γνώμη μου, λοιπόν, το Υπουργείο Εργασίας επεξεργάστηκε και φέρνει σήμερα ένα ολοκληρωμένο σχέδιο νόμου με αναπτυξιακό χαρακτήρα που θέτει τις βάσεις για τις εργασιακές σχέσεις του μέλλοντος. Ωστόσο αυτό που ξεχωρίζει μέσα από τις προτεινόμενες διατάξεις, είναι ο κοινωνικός χαρακτήρας του σχεδίου νόμου γιατί, όπως είπαμε, θέλουμε πολλές δουλειές, αλλά θέλουμε και καλές δουλειές. Ούτε θέλουμε, ούτε φυσικά νομοθετούμε τις «γαλέρες» του 21^{ου} αιώνα, όπως είδα να αναφέρεται μαζί με άλλες αχρείαστες πραγματικά υπερβολές στον δημοσιο διάλογο.

Αντιθέτως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχοι του σχεδίου νόμου είναι η πάταξη της μαύρης εργασίας, της υποδηλωμένης εργασίας, των αδήλων υπερωριών και της εκμετάλλευσης των εργαζομένων, όλων των δεινών δηλαδή που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι έξω στην πραγματική οικονομία. Από τις σημαντικότερες μεταρρυθμίσεις ξεχωρίζω τη σταδιακή εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας εργασίας, η οποία, σε συνδυασμό με την αναβάθμιση του συστήματος «ΕΡΓΑΝΗ», περιορίζει τον απαιτούμενο χρόνο και τη γραφειοκρατία, εισάγοντας περισσότερη διαφάνεια στις εργασιακές σχέσεις.

Επιπλέον, αναβαθμίζεται η Επιθεώρηση Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή. Στο πλαίσιο του διαχρονικού διλήμματος «ποιος ελέγχει τους ελεγκτές» και έχοντας γνώση του επιτυχημένου προηγούμενου της ΑΑΔΕ, εισάγονται ανοιχτές αντικειμενικές διαδικασίες επιλογής του Συμβουλίου Διοίκησης, το οποίο εγκρίνεται από τη Βουλή. Εισάγεται μεγαλύτερη διαφάνεια στον συνδικαλισμό με τη θέσπιση δυνατότητας εξ αποστάσεως συμμετοχής των εργαζομένων στις αποφάσεις, ενώ παράλληλα μπαίνει τάξη και στις απεργίες.

Έρχομαι, κυρίες Πρόεδρε, σε μία σειρά μεταρρυθμίσεων κοινωνικού χαρακτήρα τις οποίες θα περίμενε κανείς, έστω αυτές, να τις στηρίξει μερίδα της Αντιπολίτευσης. Αναφέρομαι φυσικά στη θέσπιση νέων αδειών για γονείς και φροντιστές, όπως η άδεια δεκατεσσάρων ημερών για τους νέους πατέρες και η επιδοτούμενη από τον ΟΑΕΔ γονική άδεια και για τους δύο γονείς. Εδώ θα περίμενε κανείς να συμφωνήσουμε. Θα περίμενε να συμφωνήσουμε για το σύστημα διευθέτησης του χρόνου εργασίας, έναν θεσμό που υπάρχει εδώ και δεκαετίες στις ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης. Και όμως για αυτές τις διατάξεις ακούσαμε και δυστυχώς ακούμε μέχρι σήμερα τις μεγαλύτερες ανακρίβειες.

Ούτε κατάργηση του οκταώρου, ούτε πληρωμή με ρεπό, ούτε απλήρωτες υπερωρίες προβλέπονται, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης. Αρκετά με την παραπληροφόρηση!

Μια ακόμη καινοτομία αυτού του νομοθετήματος είναι βέβαια η θέσπιση δικαιώματος αποσύνδεσης στην τηλεργασία. Η χώρα μας πρωτοπορεί. Και εδώ φαίνεται ξεκάθαρα η ματιά στο μέλλον

της Κυβέρνησης και του Υπουργείου που προσπαθώ να αναδείξω.

Δεν θέλω να παραλείψω και να μην αναφερθώ στην Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και στα μέτρα που προβλέπονται για την αντιμετώπιση της βίας και παρενόχλησης στην εργασία. Είναι πολύ σημαντικό τέτοια φαινόμενα να αντιμετωπίζονται με ταχύτητα και αυστηρότητα.

Τέλος -και κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε- θα ήθελα να αναφερθώ και στην τροπολογία/προσθήκη του Υπουργείου Οικονομικών με γενικό αριθμό 931 και ειδικό αριθμό 64 και συγκεκριμένα στο άρθρο 7, το οποίο προβλέπει την οριστικοποίηση προσυμφώνων αγοραπωλησίας ακινήτων χωρίς την προσκόμιση πιστοποιητικών. Πρόκειται για ένα σημαντικό ζήτημα που αφορά μεγάλο αριθμό ακινήτων, ειδικά στη Βόρεια Ελλάδα, και το οποίο είχε θέσει επανειλημμένως στο Υπουργείο Οικονομικών. Ειλικρινά χαίρομαι που έγινε το πρώτο βήμα προς την οριστική λύση. Χρειάζεται όμως να ξεκαθαριστεί ότι και το πιστοποιητικό ΕΝΦΙΑ δεν αναζητείται από οποιονδήποτε τρίτο, παρά μόνο από τον ίδιο νομέα και κάτοχο εκ προσυμφώνου αγοραστή, καθώς σε πολλές περιπτώσεις σήμερα ζητείται για παράδειγμα από εργολάβους που μπορεί να μην βρίσκονται καν στη ζωή, αλλά και αντίστοιχη πρωτοβουλία από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, κύριε Υπουργέ, αναφορικά με το αποδεικτικό ασφαλιστικής ενημερότητας.

Εκφράζοντας και πάλι τη στήριξή μου στο νομοσχέδιο, θεωρώ, κύριε Πρόεδρε, πως η ψήφισή του θα αποδειχθεί ιστορικής σημασίας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Απόστολος Αβδελάς): Και εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Βασιλειάδη. Είστε πάντα σωστός στην ώρα σας.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Χριστόφορος Βερναρδάκης από τον ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία. Εκλέγεται στην Α' Αθηνών.

Ο δέκατος κύκλος ομιλητών θα κλείσει με τον κ. Δημήτριο Κωνσταντόπουλο από το Κίνημα Αλλαγής.

Κύριε Βερναρδάκη, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο κατατίθεται σε μια συγκυρία όπου έχουμε τέσσερα γενικά χαρακτηριστικά. Πρώτον, το μερίδιο της μισθωτής εργασίας στον ιδιωτικό τομέα κατά τη δεκαετία της κρίσης υποχώρησε πάνω από οκτώ εκατοστιαίες μονάδες του εθνικού εισοδήματος με αντίστοιχη αύξηση του μεριδίου των κερδών. Αυτό μεταφράστηκε σε απόλυτη μείωση των μισθών στον ιδιωτικό τομέα.

Δεύτερον, καταγράφηκε αύξηση του ποσοστού των υπερωριών που με την ανακατανομή των ωρών εργασίας θα μπορούσε να απασχολήσει αντίστοιχο αριθμό ανέργων που υπολογίζονται περίπου σε τριάντα οχτώ χιλιάδες θέσεις πλήρους απασχόλησης. Δηλαδή διαμορφώθηκε ένα υπόστρωμα παγίωσης υποαμειβόμενης υπερεργασίας που το νομοσχέδιο αυτό σπεύδει να διευρύνει θεσμικά. Σε αυτό συμβάλλει και το υψηλό ποσοστό εποχικής απασχόλησης που είναι και το πιο ευάλωτο στην εργοδοτική αυθαιρεσία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Η' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΟΦΙΑ ΣΑΚΟΡΑΦΑ**)

Τρίτον, η αύξηση του ποσοστού κέρδους των επιχειρήσεων δεν συνοδεύτηκε από αντίστοιχη αύξηση επενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Αντίθετα μάλιστα εντοπίζεται απροθυμία ή αποχή επενδύσεων και επιπλέον το παρασιτικό και αργούν κεφάλαιο απαίτησε μερίδιο από το εθνικό προϊόν, συμπιέζοντας περαιτέρω τη μισθωτή εργασία. Και αυτό συμβαίνει ενώ, δήθεν, από την άλλη μεριά γίνεται λόγος για την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση και για πολιτικές γύρω από αυτήν τη στρατηγική. Τελείως διαφορετικά πράγματα. Τελείως διαφορετική κατεύθυνση της αγοράς και βεβαίως και της Κυβέρνησης.

Τέταρτον, χρωματίστηκε η περίοδος και από τις επιπτώσεις της πανδημίας, η οποία χρησίμευσε και χρησιμεύει ως ένα μακάβριο όχημα διεκπεραίωσης βαθιά αντιδραστικών πολιτικών σε βάρος της εργασίας.

Έτσι το νομοσχέδιο αυτό φτάνει στο σημείο να ελαστικοποιήσει σε υπέρμετρο βαθμό τις εργασιακές σχέσεις. Καταστρατη-

γεί μέχρι τα όρια της συνταγματικής πρόκλησης τις πρόνοιες του Εργατικού Δικαίου με την ακραία απίσχυνση συλλογικών δικαιωμάτων των μισθωτών, με την αποσάθρωση τόσο της μορφής όσο και του περιεχομένου της εργασίας και την κατάργηση στην πράξη του οκταώρου.

Το νομοσχέδιο επιχειρεί να ρυθμίσει σχεδόν όλα τα θέματα των εργασιακών σχέσεων στην κατεύθυνση μιας αντιδραστικής αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, μία είναι η βασική κεντρική του στόχευση, ο κεντρικός στρατηγικός του στόχος και δεν πρέπει να τον χάσουμε από την ανάλυσή μας: Η σε βάθος χρόνου μετάλλαξη της εργασίας με την εισαγωγή σε ευρεία κλίμακα ελαστικών μορφών απασχόλησης, που θα διευκολυνθούν από την τηλεργασία, την εργασία σε πλατφόρμες κ.ο.κ.

Εργαλείο επιβολής αυτής της πολιτικής και αυτού του στρατηγικού στόχου είναι η επιδίωξη της γενίκευσης των ατομικών συμβάσεων, η ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, η συρρίκνωση του κοινωνικού συλλογικού χαρακτήρα της εργασίας. Εισάγονται άτυπες σχέσεις εργασίας και σχεδιάζεται να κυριαρχήσουν σταδιακά συμβάσεις τύπου μηδενικού χρόνου, οι λεγόμενες «mini jobs», οι νομάδες εργαζόμενοι και διάφορα άλλα φαινόμενα εργασιακών σχέσεων που παρατηρούνται σε ευρεία κλίμακα σε ευρωπαϊκές χώρες, σε άλλες χώρες, αλλά σιγά-σιγά και στην Ελλάδα.

Αναφέρθηκαν πολλοί. Θα αναφέρω απλώς επιγραμματικά τα κλειδιά του νομοσχεδίου, γιατί τα έχουν αναλύσει. Το πρώτο είναι η παρέμβαση στον χρόνο απασχόλησης, με την ουσιαστική κατάργηση του συμβατικού οκταώρου, την αντικατάστασή του από το δεκάωρο και τη θεσμοθέτηση της γενίκευσης των μη αμειβόμενων υπερωριών. Εδώ ως κρατήσουμε το εξής: Η πολιτική αυτή στοχεύει στο να αυξήσει τα κέρδη της εργοδοσίας όχι από την αύξηση της παραγωγής ή των πωλήσεων, αλλά με παρασιτικό τρόπο από τη μείωση των αποδοχών και την εξοικονόμηση του κόστους των υπερωριών των εργαζομένων. Είναι μια επάνοδος στα συστήματα του αναχρονιστικού καπιταλισμού της απόλυτης υπεραξίας.

Στο δεύτερο έχουν αναφερθεί πάρα πολλοί. Είναι η παρέμβαση στο δικαίωμα της απεργίας.

Το τρίτο είναι η παρέμβαση στις απολύσεις.

Θα κάνω μια μνεία στο τέταρτο μεγάλο ζήτημα, στην παρέμβαση στον έλεγχο των παραβάσεων εργασίας με την Ανεξάρτητη Αρχή Επιθεώρησης Εργασίας και την υποβάθμιση του ΣΕΠΕ, την ανάθεση δηλαδή σε μια ανεξάρτητη αρχή. Είναι η συνεπής γραμμή του ακραίου νεοφιλελευθερισμού να περνά πολιτικές αρμοδιότητες, ευθύνες και καθήκοντα της πολιτικής εξουσίας, της διοικητικής εξουσίας, να περνά διοικητική ύλη σε υβρίδια δήθεν ανεξάρτητων διοικητικών αρχών, έξω από τον τυπικό κοινοβουλευτικό και πολιτικό έλεγχο και έξω από τη σφαίρα των αρμοδιοτήτων της δημόσιας διοίκησης και του Δημοσιούπαλληλικού Δικαίου. Το βλέπουμε συνεχώς, το βλέπουμε εκτεταμένα.

Αυτό το νομοσχέδιο έρχεται να συμπληρώσει αυτή τη στρατηγική επιλογή που γίνεται σε μια αντιδραστική, κατά την άποψή μας, μεταλλαγή του ίδιου του κράτους και του κυβερνητικού μηχανισμού.

Το κατατεθέν νομοσχέδιο λειτουργεί σαν ένας πολιορκητικός κριός της εργοδοσίας ενάντια στην εργασία μεθοδικά, συνδυαστικά. Όμως, πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας τον παράλληλο χρόνο στον παρόν, στο μέλλον και στο παρελθόν της εργασίας.

Το παρόν νομοσχέδιο δεν πρέπει να το δούμε αποσπασματικά. Είναι κεντρικό στοιχείο σε ένα παζλ ολοκληρωτικής επίθεσης στην εργασία και διεξάγεται σήμερα, στον παρόντα χρόνο, όπου φροντίζει να θεσμοθετήσει ένα ασφυκτικό πλαίσιο υποταγής της μισθωτής εργασίας στην εργοδοσία, με την εξανέμιση της συλλογικής κοινωνικής υπόστασης του εργαζόμενου κ.ο.κ. Έχουν αναφερθεί πολλοί.

Δεύτερον, στον μελλοντικό χρόνο, υπονομεύοντας την κοινωνική κινητικότητα με τις πολιτικές στο πεδίο της παιδείας: Κατάργηση πανεπιστημιακών τμημάτων, μείωση του αριθμού των εισακτέων στα ΑΕΙ, ακαδημαϊκή και οικονομική υποβάθμιση των πτυχιούχων, εξίσωση των πτυχίων ως προς τα επαγγελματικά δικαιώματα με τα χαρτιά των κολλεγίων. Επιτίθεται, δηλαδή, στη δυνατότητα των παιδιών των μισθωτών στρωμάτων να αναβαθμίσουν την κοινωνική τους θέση στο μέλλον.

Όμως -μην το ξεχάσουμε- και στον παρελθόντα χρόνο, δηλαδή στην παγιωμένη σε στοιχεία ιδιοκτησίας παρελθούσα και συντελεσθείσα εργασία. Αυτό είναι πρωτοφανές και επιχειρείται με την ευρεία εφαρμογή του νέου Πτωχευτικού Κώδικα, που θα ωθεί σε πτώχευση τους χρεωμένους πολίτες. Είναι μια καθαρά ληστροική και ρεβανσιστική πολιτική αρπαγής από το κεφάλαιο ακόμα και του παρελθόντος της μισθωτής εργασίας, λειτουργώντας κυριολεκτικά σαν βρικόλακας και ζόμπι. Το παρασιτικό κεφάλαιο, αντί να αφεθεί να καταστραφεί, επιβιώνει, απαλλοτριώνοντας τη νεκρή εργασία. Είναι μια τεράστια συνολική πολιτική αλλαγή την οποία επιχειρεί αυτή η Κυβέρνηση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε αυτό το πεδίο θα πρέπει να προστεθεί και η σχεδιαζόμενη επίθεση της νεοφιλελεύθερης Κυβέρνησης στο ασφαλιστικό-συνταξιοδοτικό, με την επιχείρηση ιδιωτικοποίησης τμημάτων του και την παγίωση συστημάτων της λεγόμενης «flexicurity». Εννοείται ότι οι ανάγκες μιας σύγχρονης διακυβέρνησης απαιτούν τη διασφάλιση του ύψους των μισθών και την αύξησή τους σε αντιστοιχία με την αύξηση του ΑΕΠ και πιο ειδικά, με τη μεγέθυνση του παραγόμενου εισοδήματος ανά κλάδο και βεβαίως, σε σχέση με την αύξηση της παραγωγικότητας της εργασίας, την επαναφορά των συλλογικών διαπραγματεύσεων για την ενίσχυση της θέσης της εργασίας έναντι της εργοδοσίας, την ανατροπή της διαδικασίας ελαστικοποίησης των εργασιακών σχέσεων και την επαναφορά των καταργημένων δικαιωμάτων με μεγαλύτερο εύρος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να κλείσετε σιγά-σιγά, σας παρακαλώ.

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Τέλος, με την ενίσχυση των μηχανισμών ελέγχου και την επαναφορά και αναδιοργάνωση του ΣΕΠΕ στον πυρήνα του διοικητικού και πολιτικού συστήματος.

Στην πολιτική αυτή κατεύθυνση πρέπει να αντισταθούμε στον κοινωνικό και εργασιακό εκβραβισμό. Δεν περισσεύει κανένας, κανένα πολιτικό κόμμα, κανένας πολίτης, κανένα πολιτικό ρεύμα. Μόνο ένα μεγάλο πολιτικό και κοινωνικό μέτωπο βάσης μπορεί να αλλάξει τη ροή της εξελισσόμενης κοινωνικής βαρβαρότητας. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Κωνσταντόπουλος από το Κίνημα Αλλαγής.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν για κάτι είναι περήφανο το σύγχρονο ελληνικό κράτος, είναι οι βασικές αρχές που εισηχθήσαν με τον εκσυγχρονισμό του Ελευθερίου Βενιζέλου. Μία από τις τομές που ήταν η θέσπιση του οκτώωρου και η αποδοχή της σχέσης δυνατού και αδυνάμου, όπως χαρακτηρίζουν τα εκατό χρόνια το ελληνικό Εργατικό Δίκαιο.

Να σημειώσω ότι η σχέση δυνατού-αδυνάτου εν τέλει καταλήγει στο ότι ο αδύναμος διαπραγματεύεται πάντα συλλογικά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε μια εποχή μεγάλης ανασφάλειας, όπου το οκτάωρο αμφισβητείται και μάλιστα, θα λέγαμε με απόλυτο εμπαιγμό προς τους εργαζόμενους, έχουμε μπροστά μας και βλέπουμε ότι το ατομικό υπερισχύει του συλλογικού και θα έλεγα ότι υπονομεύεται επί της αρχής η έννοια του συνδικαλισμού. Παρεμπιπτόντως, τον συνδικαλισμό που ακόμη και ο νέος Πρόεδρος των ΗΠΑ Τζο Μπάιντεν θα έλεγα ότι υπερασπίστηκε, λέγοντας πως η Αμερική δεν κτίστηκε από τη Γουόλ Στρίτ, αλλά από τη σπουδαία μεσαία τάξη, μια μεσαία τάξη που ακριβώς διαμορφώθηκε μέσα από τον συνδικαλισμό.

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί ότι λίγες μέρες νωρίτερα, είχε υπογράψει προεδρικό διάταγμα για την αύξηση του κατώτατου ωρομισθίου στα 15 δολάρια, αύξηση δηλαδή κατά 37%, αλλά και την αύξηση της φορολογίας στις επιχειρήσεις. Και διερωνάται κανείς; Είναι, άραγε, ο Πρόεδρος των ΗΠΑ αριστερών πεποιθήσεων ή μήπως εκφράζει μια από τις συγκρούσεις με τις μεγάλες αλλαγές που συντελούνται ανά τον κόσμο;

Η πανδημία, αγαπητοί συνάδελφοι, απέδειξε ότι το μοντέλο της εργασίας με την ελάχιστη προστασία και τα ελάχιστα δικαιώματα απέτυχε. Καιρός, λοιπόν, να ξεπεραστεί από όλους μας. Το ίδιο και η λογική του φθηνού και εξαθλιωμένου εργατικού δυναμικού, καθώς και τα δικαιώματα με χαμηλά εισοδήματα, μοντέλο που ήδη εφαρμόζεται -ιδιαίτερα, θα έλεγα- στις αναδυόμενες οικονομίες της Ασίας.

Εν κατακλείδι, αγαπητοί συνάδελφοι, αυτό δεν μπορεί και δεν πρέπει να είναι το μέλλον της Ευρώπης, πόσω μάλλον όταν αυτά τα ζητήματα, δηλαδή όπως το οκτάωρο, οι συλλογικές συμβάσεις και γενικότερα, τα εργασιακά δικαιώματα υπήρξαν το δικό μας κοινωνικό συμβόλαιο στην Ελλάδα.

Εδώ, κυρία Υπουργέ, μπαίνει το ερώτημα: Γιατί, λοιπόν, ένα τέτοιο νομοσχέδιο σήμερα; Τι εξυπηρετεί; Τι υπηρετεί; Η απάντηση είναι η εξής: Υπηρετεί το δόγμα της κοινωνίας, που αποτελείται από μεμονωμένα άτομα, όπου πάντα υπερισχύει το δικαίωμα του ισχυρότερου. Ποιο το αποτέλεσμα;

Η Κυβέρνηση, αγαπητοί συνάδελφοι, διαλύει επί της ουσίας το Εργατικό Δίκαιο, όπως το ξέρουμε τις τελευταίες δεκαετίες.

Οι προθέσεις της, θα έλεγα, φάνηκαν άλλωστε κατά την περίοδο της πανδημίας, όπου δεν επέλεξε την επιδότηση εργασίας εξακοσίων χιλιάδων εργαζομένων, που έμειναν να ζουν με 534 ευρώ όλο το διάστημα της καραντίνας και ενώ ταυτόχρονα κινδυνεύουμε, το αμέσως επόμενο διάστημα, να έχουμε νέα κοινωνική κρίση. Το παρόν νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, θίγει ουσιαστικά, συνολικά, την αγορά εργασίας, ανοίγει τον δρόμο για την καθολική ευελιξία, τη μείωση των αποδοχών και απελευθέρωση των απολύσεων, την αποδυνάμωση των συλλογικών διαπραγματεύσεων έναντι της ατομικής διευθέτησης του χρόνου εργασίας και τον περιορισμό στο δικαίωμα του συνδικαλισμού και της απεργίας.

Αυτό, κύριε Υπουργέ, μόνο προστασία των εργαζομένων δεν ονομάζεται και απορώ γιατί προκλητικά αναφέρεται στον τίτλο του νομοσχεδίου. Μετατρέπετε, κυρία Υπουργέ, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, το ΣΕΠΕ, σε Ανεξάρτητη Αρχή. Μάλιστα, εδώ θα έλεγα, σε ανεξάρτητη αρχή, που δεν επιλέγει την ηγεσία της η Βουλή, αλλά ποιος; Ο Υπουργός. Τα συμπεράσματα, κυρία Υπουργέ, δικά σας.

Εδώ να θυμίσω το άρθρο 101 του Συντάγματος περί της διαδικασίας εκλογής των μελών της ανεξάρτητης αρχής. Η επιλογή των προσώπων γίνεται με απόφαση της Διάσκεψης των Προέδρων της Βουλής. Για να είναι ανεξάρτητη λοιπόν η αρχή πρέπει, κυρία Υπουργέ, τα μέλη και ο Πρόεδρός της να ορίζονται από τη Διάσκεψη των Προέδρων της Βουλής. Άρα, αν πράγματι εννοείτε το ΣΕΠΕ ως Ανεξάρτητη Αρχή και θέλετε το ΣΕΠΕ Ανεξάρτητη Αρχή πρέπει να προβείτε άμεσα στις απαραίτητες διορθώσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανάπτυξη δεν ταυτίζεται με την αυσοδία των ισχυρών και την εκμετάλλευση των αδυνάμων. Γι' αυτό και πρέπει να στηρίζονται και όχι να απαξιώνονται τα συνδικάτα και οι συλλογικές διαπραγματεύσεις. Δεν μπορεί δηλαδή οι εργοδότες να είναι ανεξέλεγκτοι. Κι όμως τι βλέπουμε στο νομοσχέδιο αυτό; Ημερήσια εργασία ακόμα και δέκα ώρες και τούτο όταν το επιθυμεί εργοδότης και χωρίς αύξηση αποδοχών. Η υπερωρία δηλαδή εδώ γίνεται ρεπό ή μείωση κατ' αντιστοιχία του ωραρίου εντός εξαμήνου. Άρα βλέπουμε έναν εργασιακό λαβύρινθο χωρίς να βλέπουμε εν τοις πράγμασι την έξοδο.

Κυρία Υπουργέ, ωστόσο τι βλέπουμε στην Ευρώπη; Βλέπουμε στην Ευρώπη τη θέση των κοινωνικών εταίρων και της κοινωνικής εκπροσώπησης να ενισχύεται την ίδια στιγμή που εμείς εδώ οδηγούμαστε σε έναν κρατικό κορπορατισμό. Και αναρωτιούνται πολλοί τι κάνει η Κυβέρνηση. Η Κυβέρνηση λοιπόν χρησιμοποιεί την ευρωπαϊκή πραγματικότητα κατά το δοκούν. Κρύβεται πίσω από τις δήθεν καλές πρακτικές άλλων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ταυτόχρονα, δεν συγκρίνει ανάμοια δεδομένα από άλλες χώρες. Στην Ευρώπη, κυρία Υπουργέ, είναι διαφορετικοί οι τομείς της οικονομίας, διαφορετικό το παραγωγικό μοντέλο, διαφορετικές οι συνθήκες απασχόλησης. Άρα δεν μπορεί και δεν πρέπει να γίνονται τέτοιες συγκρίσεις. Τα λέμε όλα αυτά με πλήρη επίγνωση για το τι θα ακολουθήσει. Διότι πραγματικά θα ακολουθήσει μια γκρίζα κατάσταση στα εργασιακά.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορεί ωστόσο να καίγονται με τα ξερά και τα χλωρά. Υπάρχουν διατάξεις στο νομοσχέδιο που κινούνται προς τη σωστή κατεύθυνση, όπως η κατάργηση της διάκρισης εργάτη-υπαλλήλου, άρθρο 64, η αντιστροφή του βάρους απόδειξης λόγω ακυρότητας της απόλυσης σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, άρθρο 66, ο έλεγχος υπερωριακής απασχόλησης, το δικαίωμα της αποσύνδεσης στην τηλεργασία, άρθρο 67, η πρόνοια για τα ζητήματα βίας και παρενόχλησης στην εργασία, καθώς και η συμφιλίωση οικογενειακής ζωής και εργασίας, όπως η άδεια πατρότητας.

Επίσης, θετική είναι και η ψηφιακή κάρτα στο άρθρο 74. Εδώ θα πω δυο λόγια για την ψηφιακή κάρτα. Ήταν ένα νομοθέτημα του ΠΑΣΟΚ, της κυβέρνησης του Γιώργου Παπανδρέου επί Υπουργίας Ανδρέα Λοβέρδου. Η ψηφιακή κάρτα θα μπορούσε να αποτελέσει ασφαλιστική δικλίδα ως βασικό όργανο μέτρησης ωραρίου και ελέγχου για την τήρησή του. Εδώ να τονιστεί, κυρία Υπουργέ, ότι η ψηφιακή κάρτα εργασίας διασυνδέεται ηλεκτρονικά με το πληροφοριακό σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» και καταγράφει σε πραγματικό χρόνο κάθε μεταβολή του χρόνου εργασίας του εργαζομένου. Βέβαια, η εφαρμογή της θα κριθεί στην πράξη και αυτό θα το κρατήσουμε, δεδομένης μάλιστα της νέας διευθέτησης του χρόνου εργασίας, όπου το δεκάωρο θα έχει άμεση ισχύ. Εδώ η ψηφιακή κάρτα θα αρχίσει να εφαρμόζεται πιλοτικά στις μεγάλες επιχειρήσεις. Οπότε θα δούμε στην πράξη εν τέλει το πώς θα λειτουργήσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιας και ουδέποτε υπήρξα καταστροφολόγος, αναφέρθηκα και στις θετικές ρυθμίσεις του νομοσχεδίου. Ωστόσο, κυρία Υπουργέ, ο πυρήνας του νομοσχεδίου είναι καταστροφικός και για τις εργασιακές σχέσεις και για τα εργασιακά δικαιώματα. Και εδώ τι βλέπουμε; Να προσπορίζονται οφέλη μόνο για την εργοδοσία. Γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ πολύ, κυρίες συνάδελφε.

Περνάμε τώρα στον ενδέκατο κύκλο ομιλητών με φυσική παρουσία και καλώ στο Βήμα τον κ. Κόνσολα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΝΣΟΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαι πολύ χαρούμενος σήμερα, γιατί από το 1982 που έγινε η τελευταία μεταρρύθμιση για τα ζητήματα εργασίας συζητάμε σήμερα ένα πολύ σημαντικό θέμα. Και δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι η σύσταση μιας ανεξάρτητης αρχής είναι ένα σημαντικό θέμα για την εργασία. Δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι το θέμα που σχετίζεται με την προστασία της εργασίας, που είναι θέμα-επίκεντρο και κυρίαρχο σε αυτό το νομοσχέδιο, είναι πολύ σημαντικό θέμα και δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι ζητήματα που άπτονται της ισορροπίας της εργασίας μεταξύ ιδιωτικότητας, οικογενειακής δηλαδή και κοινωνικής-εργασιακής ζωής, είναι πολύ σημαντικό θέμα. Δεν πρέπει να έχουμε αναχώματα, να παρακάμψουμε τις όποιες ιδεολογικές διαφορές ή ενδεχόμενα και φιλοσοφικές διαφορές για την εργασία για να πούμε ότι θα πρέπει σήμερα να συζητήσουμε το αυτονόητο, να συγκλίνουμε σε τέτοια στοιχεία, που θα μπορέσει ο πολίτης, ο εργαζόμενος να ευημερεί, αλλά κυρίως να είναι ευτυχής σε έναν χώρο εργασίας που οι προκλήσεις είναι πλέον μεγάλες.

Το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γιατί ο κοινωνικός μετασχηματισμός, ο ψηφιακός μετασχηματισμός αλλά και η ίδια η πραγματικότητα που συντελείται επιβάλλουν συναίνεση, επιβάλλουν συγκλίσεις και επιβάλλουν μεταρρυθμίσεις. Και αυτό το νομοσχέδιο έχει στοιχεία μεταρρυθμιστικής προσπάθειας, μια νομοθετική πρωτοβουλία που νομίζω ότι κι ο πιο δύσπιστος παρατηρητής θα μπορεί να καταγράψει βασικά στοιχεία συνεννόησης για αυτό το νομοσχέδιο σε ένα θεσμικό πλαίσιο που έχει ανάγκη η χώρα για να προχωρήσει μπροστά.

Ας αναλογιστούμε όλοι μας πόσα πράγματα έχουν αλλάξει από το 1982 μέχρι σήμερα. Πάρα πολλά. Εργασιακοί χώροι, συνθήκες του προσωπικού σε μια επιχείρηση, σε μια δομή διοικητική, διαφορετικές προκλήσεις από το εξωτερικό, διαφορετικές ανάγκες εργαζομένων, επαγγελματιών, επιχειρηματιών. Αυτά όλα συνθέτουν μια νέα πραγματικότητα και κυρίως πόσα νέα

επαγγέλματα έχουν ενταχθεί σε μια διαφορετική ζωή, σε μια εργασιακή νοοτροπία πλέον, που αυτά τα νέα επαγγέλματα δημιουργούν νέες ανάγκες και νέες συνθήκες. Η απασχόληση με τις τεχνολογικές εξελίξεις έχει διαφοροποιήσει την εργασία από τις προηγούμενες δεκαετίες. Πόσο σημαντικός λοιπόν έχει γίνει ο παράγων που λέγεται «ελεύθερος χρόνος» στη δημιουργία μιας μορφής ισορροπίας ανάμεσα στην οικογενειακή και την επαγγελματική ζωή;

Άκουσα και ακούστηκαν φωνές από την Αξιωματική Αντιπολίτευση αλλά και από συνάδελφους Βουλευτές από τα άλλα κόμματα, με μια ρητορική στις τοποθετήσεις τους που έχει σημείο αναφοράς το παρελθόν. Επιτρέψτε μου, ωστόσο, να καταθέσω τον προβληματισμό μου. Η χώρα και οι πολίτες περιμένουν να ακούσουν και θέλουν να ακούσουν προτάσεις κυρίως για το μέλλον αλλά και για το παρόν, όχι για το παρελθόν. Είναι αλήθεια ότι το παρελθόν μάς διδάσκει, και από τη μια πλευρά και από την άλλη. Αλλά πρέπει να προχωρήσουμε μπροστά και για να γίνει αυτό πρέπει να δούμε το μέλλον.

Η κριτική της Αντιπολίτευσης επικεντρώνεται σε δύο κυρίως στοιχεία. Άκουσα τον εισηγητή μας κ. Μαραβέγια πολύ σωστά και εύστοχα να καταθέτει προτάσεις σε σχέση με αυτά τα δύο ζητήματα, κάνοντάς το ξεκάθαρο, ζητήματα δηλαδή που αφορούν την υποτιθέμενη κατάργηση του οκταώρου αλλά και τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Ακούστηκαν και σήμερα τέτοιες προτάσεις, τέτοια ζητήματα. Το άρθρο 55, ωστόσο, είναι ξεκάθαρο. Είναι ξεκάθαρο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για όσους θέλουν να ερμηνεύσουν νηφάλια και τεκμηριωμένα τις διατάξεις. Το οκτάωρο δεν καταργείται. Το τονίζω από αυτό το Βήμα, το τόνισαν και οι συνάδελφοί μου στις εισηγήσεις τους.

Αν μετά από μια συμφωνία με τον εργοδότη και με την προϋπόθεση ότι αποτελεί επιλογή του εργαζόμενου και εφόσον ο τελευταίος εργαστεί δύο ώρες παραπάνω, τότε θα εργάζεται λιγότερες ώρες το επόμενο διάστημα. Είναι ξεκάθαρο. Και όλοι μας ζούμε στους εργασιακούς μας χώρους δάνειες ώρες του οκταώρου, που τις συμπληρώνουμε την ώρα που μπορούμε και απαλλασσόμαστε τις επόμενες μέρες. Είναι αυτονόητο, είναι βασική ανάγκη πλέον της ευημερίας.

Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας δεν είναι κάτι νέο. Ισχύει εδώ και πολλά χρόνια και έχει ενταχθεί μάλιστα και σε κλαδικές συμβάσεις, όπως η κλαδική συλλογική σύμβαση των ξενοδοχοϋπαλλήλων.

Εγώ και ο κ. Ξανθός που ζούμε σε νησιωτικές και τουριστικές περιοχές το ξέρουμε πολύ καλά αυτό και το γνωρίζουμε γιατί το θέλουν και οι εργαζόμενοι και οι επαγγελματίες και οι επιχειρηματίες, δηλαδή συλλογικές συμβάσεις εργασίας που προσαρμόζονται στην προηγούμενη αναφορά.

Επιπρόσθετα, θα ήθελα να επισημάνω ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ συνυπέγραψε την ευρωπαϊκή οδηγία 1158/2019 που κυρώνεται σε αυτό το νομοσχέδιο και η οποία συνδέεται με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

Παρατηρώ, επίσης, ότι η Αντιπολίτευση προσπερνά το γεγονός ότι μια κυβέρνηση της κεντροδεξιάς, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη, είναι αυτή που εισάγει διατάξεις για την προστασία των εργαζομένων, αλλά και νέα δικαιώματα. Γιατί σε έναν εργασιακό χώρο με το μετασχηματισμό που προανέφερα, δημιουργούνται νέες υποχρεώσεις, δημιουργούνται όμως και νέα δικαιώματα και αυτό το νομοσχέδιο προβλέπει τα νέα δικαιώματα, τα αντιμετωπίζει.

Αντιλαμβάνομαι τη δύσκολη θέση που βρίσκεται ενδεχομένως μερίδα συναδέλφων Βουλευτών από διάφορες πτέρυγες, αλλά ξέρετε δυστυχώς στην ονομαστική ψηφοφορία αύριο θα υποχρεωθούμε να υπερψηφίσουμε ή να καταψηφίσουμε ευεργετικές διατάξεις για τα προαναφερόμενα και ρυθμίσεις όπως είναι για παράδειγμα οι ακόλουθες:

Πρώτον, η άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών.

Δεύτερον, η γονική άδεια δύο μηνών και για τους δύο γονείς, η οποία θα είναι με αποδοχές που θα καλύπτονται από τον ΟΑΕΔ.

Τρίτον, η απαγόρευση απόλυσης του πατέρα μέσα σε έξι μήνες από τη γέννηση του παιδιού.

Τέταρτον, η θέπιση άδειας πέντε ημερών στον εργαζόμενο,

προκειμένου να σταθεί δίπλα σε συγγενικά του πρόσωπα που αντιμετωπίζουν προβλήματα και χρήζουν βοήθειας.

Πέμπτον, η διεύρυνση του καταλόγου των περιπτώσεων με βάση τις οποίες μία απόλυση κρίνεται παράνομη και άκυρη.

Έκτον, το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης ρυθμίσεις όπως η κατοχύρωση των δικαιωμάτων για όσους εργάζονται με καθεστώς τηλεργασίας. Βιώσαμε την περίοδο της πανδημίας πόσο βασική είναι αυτή η ρύθμιση.

Έβδομον, η εξίσωση των αποζημιώσεων των εργατοτεχνιτών με εκείνες των υπαλλήλων που ισοδυναμούν με μισθούς έως και δώδεκα μηνών. Αναφέρθηκε προηγούμενως η κ. Αχτσιόγλου για κάποιες υπερωρίες. Αυτή είναι η απάντηση: η εξίσωση των αποζημιώσεων των εργατοτεχνιτών που ισοδυναμούν με μισθούς έως και δώδεκα μηνών.

(Στο σημείο αυτό κυτπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, σας παρακαλώ πολύ ένα λεπτάκι.

Όγδοον, τα μέτρα που θεσπίζονται εναντίον της βίας και της παρενόχλησης της εργασίας.

Ένατον, οι ευνοϊκές ρυθμίσεις για όσους εργαζόμενους γονείς έχουν παιδιά έως και δώδεκα ετών, ρυθμίσεις που προβλέπουν τη δυνατότητα τηλεργασίας και ευέλικτου ωραρίου.

Δέκατον, οι ρυθμίσεις που αφορούν τη θέσπιση της ψηφιακής κάρτας εργασίας, με την οποία θα αμειβεται η πραγματική υπερωριακή απασχόληση που μέχρι τώρα έμενε αδηλώτη και απλήρωτη, ενώ ταυτόχρονα θα αποτελεί εγγύηση για την τήρηση του ωραρίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν είναι αυτές ευνοϊκές ρυθμίσεις, ποιες θα μπορούσε να ήταν;

Κυρία Πρόεδρε, για όλα αυτά τα οποία περιλαμβάνονται στο νομοσχέδιο, δεν υπάρχουν αναφορές από τους συναδέλφους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και θα κληθούμε αύριο να πάρουμε θέση γι' αυτά.

Κυρίες Υπουργοί, στον επίλογό μου, θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ στην τροπολογία που κατατέθηκε από το Υπουργείο και να σταθώ στην κατάρτιση και τις προϋποθέσεις για εγγεγραμμένους τουλάχιστον για τέσσερις μήνες το τελευταίο δωδεκάμηνο στο Μητρώο Ανέργων, προκειμένου να συμμετάσχει κάποιος σε επιδοτούμενο πρόγραμμα κατάρτισης. Πρόκειται για ένα θετικό μέτρο, ωστόσο θα μπορούσαμε να προβλέψουμε ότι πιθανόν να έχουμε ακόμα έναν δύσκολο χειμώνα και ενδέχεται να μη δουλέψουν φέτος και να είναι χωρίς εισοδηματική κάλυψη κάποιοι εργαζόμενοι.

Στην προηγούμενη ηγεσία του Υπουργείου Εργασίας κατέθεσα σχετική πρόταση αξιοποίησης πόρων από το ΕΣΠΑ και είχε γίνει αποδεκτή η πρόταση αυτή, όπως είχε γίνει αποδεκτή από τον διοικητή και τη διοίκηση του ΟΑΕΔ που εισηγητικά κατέθεσε την πρότασή του στον κ. Τσακίρη, στο Υπουργείο Ανάπτυξης, ο οποίος και αυτός το έβλεπε θετικά.

Αυτή την προοπτική μην την απεμπολήσετε, κυρία Υπουργέ, και σας παρακαλώ σε ένα δύσκολο εργασιακό τοπίο εξαιτίας της πανδημίας θα πρέπει να εφοδιάσουμε και με δεξιότητες αλλά και με δυνατότητα εισοδήματος τους εργαζόμενους που δεν έχουν καλύψει τα νώτα τους εξαιτίας της δυσπραγίας που έφερε η πανδημία.

Θα κλείσω την ομιλία μου με αυτό που ξεκίνησα. Χρειάζεται συναίνεση, ομοθυμία και συνεννόηση. Σας καλώ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο.

Κυρία Πρόεδρε, ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Απόστολος Πάνας από το Κίνημα Αλλαγής.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΠΑΝΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να μεριμνά, ώστε η εθνική της νομοθεσία να προστατεύει τα δικαιώματα αυτά τα οποία κατοχυρώνονται με την ευρωπαϊκή νομοθεσία περί απασχόλησης.

Καθώς λοιπόν η ευρωπαϊκή κοινωνία εξελίσσεται λόγω παραγόντων, όπως η τεχνολογική πρόοδος, η παγκοσμιοποίηση και η

γήρανση του πληθυσμού, έτσι και οι εργασιακές συνθήκες εξελίσσονται και επηρεάζονται. Αναμφίβολα λοιπόν, οι εργασιακές σχέσεις χρειάζεται να εναρμονιστούν με τις νέες συνθήκες και η στιγμή αυτή είναι η καταλληλότερη, καθώς τα σχεδόν δύο χρόνια πανδημίας έχουν διαμορφώσει ένα νέο και άτυπο εργασιακό πλαίσιο.

Συμφωνούμε στο γεγονός ότι οι νέες μορφές εργασίας δύναται να συμβάλλουν στην επίτευξη των στόχων της οικονομικής ανάπτυξης αλλά και της αύξησης της απασχόλησης. Όμως, αυτή η μετάβαση πρέπει να υλοποιηθεί σύμφωνα με τις αρχές της διασφάλισης της προστασίας του εργαζόμενου και την προαγωγή των όρων ποιότητας στην εργασία.

Γίναμε μάρτυρες όλοι μας, κατά την περίοδο των σκληρών lockdown, του αποκλεισμού ορισμένων τηλεργαζομένων από την προστασία του Εργατικού Δικαίου με τη σύναψη συμβάσεων ανεξάρτητης εργασίας, που υπέκρυπταν όμως εξαρτημένη. Την ίδια περίοδο, οι καταγγελίες για καταστρατήγηση του ωραρίου εργασίας των τηλεργαζομένων αυξάνονταν ραγδαία.

Κατά συνέπεια, κρίναμε πως ένα νομοσχέδιο που θα διασφάλιζε τα εργασιακά δικαιώματα ήταν αναμενόμενο και θεμιτό να συμβεί. Όμως, περιμέναμε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο θα προστατεύει τα εργασιακά δικαιώματα από τις παγίδες όχι μόνο της ευέλικτης εργασίας, όπως για παράδειγμα της τηλεργασίας που γνωρίσαμε κατά την προηγούμενη περίοδο.

Αντίθετα όμως, οι επιχειρούμενες αλλαγές του παρόντος νομοσχεδίου δεν προσθέτουν τις απαραίτητες εγγυήσεις, που θα εξασφαλίζουν την εργασιακή ασφάλεια και την ισότιμη σχέση των εργαζομένων και εργοδοτών στο ζήτημα διευθέτησης του χρόνου εργασίας.

Τα εργασιακά δικαιώματα, υπό το πρίσμα του παρόντος νομοσχεδίου, δεν γίνονται σεβαστά. Και αυτό δεν το ισχυριζόμαστε εμείς μόνο ως Κίνημα Αλλαγής, αλλά και σύσσωμη η Αντιπολίτευση. Χθες μόλις η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής ήρθε στη δημοσιότητα επιβεβαιώνοντας αυτά τα οποία ήδη έχουμε τονίσει.

Πρώτον, η βασική διάταξη του νομοσχεδίου που προβλέπει τη διευθέτηση του ωραρίου εργασίας, ακόμα και με δεκάωρη απασχόληση ημερησίως μέσω ατομικής σύμβασης εργοδότη-εργαζόμενου, θεωρείται ασύμβατη με το Εργατικό Δίκαιο.

Δεν το λέμε εμείς, κύριε Υπουργέ. Το λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Δεύτερον, το άρθρο 59, η καρδιά του νομοσχεδίου που ορίζει τη δυνατότητα να ορίζεται με ατομική σύμβαση ανάμεσα στον εργοδότη και τον εργαζόμενο εργασία έως και δέκα ημερών για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα δεν θεωρείται γενικά στο εργατικό δίκαιο αποδεκτή λόγω της ανισοτιμίας της σχέσης εργοδότη και εργαζόμενου.

Δεν το λέμε εμείς, κύριε Υπουργέ. Το λέει η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής.

Τρίτον, επίσης η δυνατότητα συμψηφισμού των ωρών εργασίας ενός χρονικού διαστήματος με τις λιγότερες ώρες απασχόλησης ενός άλλου αντίστοιχου χρονικού διαστήματος ασκεί άμεση επίδραση στην εφαρμογή των διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας που αφορούν την υπέρβαση χρονικών ορίων εργασίας, ενώ επιδρά και στο κόστος εργασίας όπως και στην αμοιβή των εργαζομένων των 600 ευρώ.

Κυρία Υπουργέ, όλα αυτά τα θέτει η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής. Θέτει ένσταση που εγείρει σύσσωμη η Αξιωματική Αντιπολίτευση αμφισβητώντας τη διάταξη για διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Πώς λοιπόν ζητάτε να στηρίξουμε ένα νομοσχέδιο, το οποίο αναμφίβολα βελτιώνει την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων, των οποίων τα συμφέροντα διασφαλίζετε μόνο, αλλά είναι εις βάρος των εργαζομένων ξεκάθαρα;

Αντιλαμβανόμαστε πως δεν υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις, όμως πρέπει να αντιληφθείτε κι εσείς πως ούτε οι επιχειρήσεις μπορούν να σταθούν με εργαζόμενους στα κεραμίδια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ενίσχυση της ανάπτυξης αποτελεί μέλημα όλων μας ανεξαιρέτως. Οι επικλήσεις της αλληλεγγύης τόσο των επιχειρήσεων όσο και του εργατικού δυναμικού της χώρας γίνονται επιτακτικό αίτημα έχοντας ως βάση την τωρινή πανδημία. Όμως, η ελευθερία που απολαμβάνει κανείς στην

ελεύθερη αγορά, δηλαδή η ελευθερία να πουλάει την εργατική του δύναμη ή να αγοράζει την εργατική δύναμη άλλων, πρέπει να οριοθετηθεί και όχι να καταπατηθεί. Μάλιστα, το νέο νομοσχέδιο για την ωμή καταπάτηση των εργασιακών δικαιωμάτων καταργεί τη διευθέτηση χρόνου εργασίας που μέχρι στιγμής καθορίζεται με συλλογικές συμφωνίες και νομιμοποιεί τις ατομικές συμφωνίες οι οποίες θα συνάπτονται έπειτα από πρόταση του εργαζομένου. Αλήθεια τώρα, ας σοβαρευτούμε επιτέλους. Είναι κοινά παραδεκτό πως η αυθεντικότητα των ατομικών συμφωνιών εργαζομένου και εργοδότη αμφισβητείται λόγω ακριβώς της εξάρτησής του πρώτου από τον δεύτερο, οπότε αυτή η κοροϊδία καλό θα ήταν να σταματήσει.

Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, καταλήγοντας, ελαστικοποιεί το ωράριο –παρεμπιπτόντως το οκτάωρο– στην άνιση ατομική διαπραγμάτευση, απαξιώνει τις συλλογικές συμβάσεις, απελευθερώνει ακόμα περισσότερο τις απολύσεις, διαλύει συνειδητά τους ελεγκτικούς μηχανισμούς και αποδυναμώνει τη συνδικαλιστική εκπροσώπηση των εργαζομένων και όλα αυτά χωρίς να έχει γίνει ο απαιτούμενος διάλογος και η διαβούλευση με το Διεθνές Γραφείο Εργασίας, χωρίς καμμία αξιολόγηση με τη μέχρι σήμερα πορεία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Και αντί να αναβαθμιστεί, πρέπει να θωρακιστεί σε μια περίοδο που έχουμε και κρίση. Το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, πλην από κάποιες θετικές ρυθμίσεις, φαίνεται ότι δεν έχει σχέδιο διαμόρφωσης συνθηκών για αξιοπρεπή εργασία αλλά και στήριξης της υγιούς επιχειρηματικότητας.

Τελειώνοντας, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να σταματήσουμε να μιλάμε και για το brain drain σαν να είναι φυσικό φαινόμενο. Το brain drain έχει αιτία δημιουργίας και είναι συγκεκριμένες οικονομικές και πολιτικές επιλογές. Υπάρχει λόγος που φεύγουν οι νέοι άνθρωποι από την Ελλάδα και σίγουρα δεν το κάνουν επειδή είναι ευχαριστημένοι από το καλό εργασιακό περιβάλλον και τις προοπτικές της χώρας. Το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Υπουργέ, δυστυχώς φοβάμαι ότι θα διώξει από τη χώρα μας και τους υπόλοιπους καταρτισμένους ανθρώπους, έχοντας ως αποτέλεσμα τη μείωση της παραγωγικότητας της οικονομίας και μεγάλωνοντας τις κοινωνικές ανισότητες.

Κυρίες και κύριοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχει πινελιές μεταρρυθμιστικής πολιτικής. Το κυριότερο σημείο θεωρώ ότι είναι αναρχοκρατικό και δεν διασφαλίζει τον εργαζόμενο, αλλά κυρίως δεν διασφαλίζει και την υγιή επιχειρηματικότητα. Στο πλαίσιο λοιπόν αυτό, είμαι υποχρεωμένος να το καταψηφίσω.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρίες συνάδελφε.

Τον λόγο έχει ο κ. Σπανάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ξεκίνησε χθες στην Ολομέλεια της Βουλής η συζήτηση για το νέο εργασιακό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που μας παίρνει από το χθες και μας πάει στο αύριο, που μας παίρνει από το 1982 και μας πάει στο 2021 και μιλάει με μελλοντικούς όρους. Και επιτέλους, σε αυτήν την Αίθουσα ξεκαθαρίστε πού συμφωνείτε και πού διαφωνείτε. Γιατί έρχεστε να διαφωνήσετε σε δέκα από τα εκατό περίπου άρθρα και έχετε φανταστεί εδώ και εβδομάδες να κινδυνολογείτε, να λασπολογείτε και να λέτε ότι θέλετε στον ελληνικό λαό μέσω των μέσων μαζικής ενημέρωσης.

Εδώ και πολλές εβδομάδες, πριν κατατεθεί το νομοσχέδιο στη Βουλή, πριν καν δημοσιοποιηθεί, είχε ξεκινήσει μία μεθοδευμένη παραπληροφόρηση από την πλευρά της Αντιπολίτευσης σε όλα τα μέσα επικοινωνίας. Μία παραπληροφόρηση προς τους εργαζόμενους που προκάλεσε αναστάτωση, ανασφάλεια, άγχος σε μια χρονική περίοδο που οι εργαζόμενοι έχουν βιώσει αυξημένη πίεση, άγχος, απώλεια, ριζικές αλλαγές εξαιτίας της υγειονομικής κρίσης.

Και τι κάνει η Αντιπολίτευση; Συνεχίζει να κινδυνολογεί. Διαδίδει κατάργηση του οκτάωρου δήθεν και πληρωμή υπερωριών με ρεπό. Η δε «υπεύθυνη» Αξιωματική Αντιπολίτευση καλεί σε απεργιακές κινητοποιήσεις που δεν απευθύνονται σε κανέναν σημε-

ρινό εργαζόμενο και εκτός από την ατελείωτη ταλαιπωρία που δημιουργούν σε χιλιάδες πολίτες, βάζουν και σε νέο κίνδυνο τη δημόσια υγεία.

Αυτό είναι το ενδιαφέρον σας για τους εργαζόμενους; Εκ νέου κλείσιμο της οικονομικής δραστηριότητας; Πριν από ελάχιστες ημέρες εδώ, στην ίδια Αίθουσα, σε συζήτηση και ψήφιση του νομοσχεδίου που θέσπιζε για πρώτη φορά ένα πλαίσιο λειτουργίας για την τηλεργασία στο δημόσιο, τι κάνατε; Μιλούσατε για το σημερινό νομοσχέδιο. Θα μιλήσετε σήμερα για την τηλεργασία, μια και καταρρίφθηκαν τα ψέματα που προσπαθήσαμε να περάσετε πριν από μία εβδομάδα;

Ευτυχώς –ή δυστυχώς για κάποιους– οι εργαζόμενοι έχουν αντίληψη και ζουν στον πραγματικό κόσμο. Γνωρίζουν τις ανάγκες, τα δικαιώματα και το συμφέρον τους και σίγουρα δεν έχουν ανάγκη από προστάτες. Οι εργαζόμενοι και οι πολίτες της χώρας έχουν φωνή, εκφράζονται εποικοδομητικά και διατυπώνουν προτάσεις, κάτι που δεν κάνουν οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης οι οποίοι μόνο φωνάζουν για να ακουστούν προφανώς.

Αλλά πού είναι οι προτάσεις σας; Η διαφωνία είναι κάτι καλό στον διάλογο, κάτι που το θέλουμε. Αλλά πού είναι οι προτάσεις σας; Υπάρχει μια μεγάλη μερίδα που διαμαρτύρονται διότι ξεβλεούνται. Αντιδρούν σε κάθε αλλαγή. Δεν μπορούν και δεν θέλουν να συμβαδίσουν με τις εξελίξεις. Δεν θέλουν ισοτιμία γιατί θα χάσουν τη φωνή τους, το βόλεμά τους, τα κεκτημένα τους.

Ας πάμε λοιπόν στις διατάξεις του πολυσυζητημένου σχεδίου νόμου. Πρώτον, τα μέτρα κατά της βίας και η παρενόχληση στην εργασία. Η Ελλάδα κυρώνει άμεσα τη σύμβαση 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας και προχωράει και στο επόμενο βήμα, θεσπίζοντας μια σειρά νέων μέτρων και ρυθμίσεων με τα οποία διευρύνουμε την υφιστάμενη προστασία και θέτουμε ένα ολοκληρωμένο και σύγχρονο πλαίσιο για την πρόληψη, την καταπολέμηση και την αντιμετώπιση συμπεριφορών βίας και παρενόχλησης κατά την εργασία.

Δεύτερον, τα μέτρα για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία. Στο πλαίσιο αυτό η Ελλάδα κυρώνει τη σύμβαση 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την προώθηση της ασφάλειας και της υγείας στην εργασία και φέρνουμε και μια σειρά ρυθμίσεων, όπως το εθνικό πρόγραμμα για την υγεία και την ασφάλεια και τη θέσπιση συνεργασίας του Υπουργείου Εργασίας, της Επιθεώρησης Εργασίας και του Ελληνικού Ινστιτούτου Υγιεινής και Ασφάλειας της Εργασίας.

Τρίτον, ο εκσυγχρονισμός και η αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εργασίας, η οποία γίνεται Ανεξάρτητη Αρχή. Με τον τρόπο αυτό μπαίνει τέλος στην πιθανότητα ενδεχόμενων πολιτικών παρεμβάσεων. Έτσι, η Επιθεώρηση Εργασίας φεύγει από τον έλεγχο του εκάστοτε Υπουργού. Λειτουργεί ανεξάρτητα, με διαφάνεια και με αποκλειστικό σκοπό το συμφέρον του εργαζόμενου. Θα καταψηφίσετε και αυτές τις διατάξεις, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ; Να θυμίσω πως η Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων συστάθηκε με τον ν. 4389/2016 και ξεκίνησε τη λειτουργία της την 1-1-2017;

Τέταρτον, οι νέες άδειες και για τους δύο γονείς, η επέκταση των γονικών αδειών και στην υιοθεσία, η άδεια επτά ημερών για την υποβοηθούμενη αναπαραγωγή και στον ιδιωτικό τομέα, όλα αυτά θεσπίζονται για πρώτη φορά και είναι σημαντικές ρυθμίσεις για τους νέους γονείς. Συμβάλλουν σε μεγάλο βαθμό στην ισορροπία μεταξύ οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

Στο σημείο αυτό όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να καταθέσω και μία πρόταση, με την οποία θα συμφωνήσουν όλες οι παρατάξεις. Επειδή εχθές ήταν η Παγκόσμια Ημέρα Εθελοντή Αιμοδότη, η πρόταση είναι η άδεια του εθελοντή αιμοδότη και όσων συμμετέχουν στις τράπεζες αίματος και των συνδικαλιστικών οργανώσεων από δύο μέρες να γίνει τρεις ημέρες. Αυτό το καταθέτω ως πρόταση, διότι σε αυτό το νομοσχέδιο περιλαμβάνονται συγκεκριμένες και πολύ σοβαρές άδειες και είναι κάτι πολύ σημαντικό, όταν η χώρα μας πρέπει να αυξήσει τον εθελοντισμό, ιδιαίτερα όσον αφορά τον εθελοντισμό για τις αιμοδοσίες.

Και έρχομαι στο κεφάλαιο για τα συνδικαλιστικά, που μάλλον αυτού είναι και ο πραγματικός λόγος των αντιδράσεων.

Με τις σημερινές ρυθμίσεις θεσπίζεται η διαφάνεια στις συνδικαλιστικές ενώσεις, στις συνδικαλιστικές οργανώσεις. Μπαίνει

τέλος στα παράλογα προνόμια, αλλά και στην ταλαιπωρία της κοινωνίας. Το νομοσχέδιο συνεχίζει να προστατεύει τους συνδικαλιστές, γιατί έτσι πρέπει και έτσι γίνεται σε όλα τα σύγχρονα κράτη, αλλά μπαίνουν και κάποια συγκεκριμένα θεσμοθετημένα όρια. Οι ψηφοφορίες μπορεί να γίνονται και ηλεκτρονικά και από απόσταση. Θεσπίζεται η υποχρέωση να υπάρχει προσωπικό εγ-
 γυημένης υπηρεσίας για κρίσιμους κλάδους και υπηρεσίες.

Ταυτόχρονα, φέρνουμε ρυθμίσεις και για περαιτέρω προστασία του συνδικαλισμού και διευρύνουμε αυτό το δικαίωμα, για παράδειγμα στους εργαζόμενους στις συνεργατικές ψηφιακές πλατφόρμες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είναι πολλές οι διατάξεις και είναι όλες εξίσου σημαντικές.

Επιγραμματικά, η ψηφιακή κάρτα εργασίας θα φέρει τέλος στις απλήρωτες και αδήλωτες υπερωρίες. Τοποθετείται, λοιπόν, για την ψηφιακή κάρτα εργασίας. Συμφωνείτε ή διαφωνείτε;

Επιπλέον, έχουμε την εξίσωση της αποζημίωσης απόλυσης για τους εργατοτεχνίτες με εκείνη των υπαλλήλων. Είναι μία ρύθμιση που αποτελούσε ένα διαχρονικό αίτημα που ικανοποιείται με αυτό το νομοσχέδιο.

Επίσης, κατοχυρώνονται η περαιτέρω προστασία από απολύσεις, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, η δυνατότητα για επιπλέον ελεύθερη ημέρα και τέλος η θέσπιση του δικαιώματος στην αποσύνδεση, διότι η αλήθεια είναι πως η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας σέβεται πραγματικά το ωράριο του εργαζόμενου και το δικαίωμά του για προσωπικό χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανεξαρτήτως ιδεολογιών και προσωπικών βιωμάτων και επιθυμιών, το εργασιακό καθεστώς έχει αλλάξει. Ο τρόπος και ο χώρος που εργαζόμαστε έχουν αλλάξει. Ως πολίτες οφείλουμε να ακολουθούμε τις κοινωνικές εξελίξεις. Δεν μπορεί, λοιπόν, η εργασία να ρυθμίζεται σήμερα με όρους του προηγούμενου αιώνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και κλείστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Επιτρέψτε μου, κυρία Πρόεδρε, να κλείσω -και σας ευχαριστώ πολύ- με τα παρακάτω, γιατί έχουμε και δύο φορολογικά θέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ναι, αλλά έχει περάσει ο χρόνος, κύριε συνάδελφε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, δεν μπορούμε να παραλείψουμε ότι έρχονται και σημαντικές τροπολογίες για την ένταξη άμισθων υποθηκοφυλάκων στο Κτηματολόγιο, για μέτρα για εποχικά εργαζόμενους στον τουρισμό και την εστίαση, για το ανοιχτό πρόγραμμα του Υπουργείου Εργασίας εκατό χιλιάδων επιδοτούμενων θέσεων εργασίας, για παροχές και διευκολύνσεις σε αναδόχους γονείς...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ πολύ, μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Κλείνοντας, κυρία Πρόεδρε -και σας ευχαριστώ πολύ- θέλω να πω ότι έχουμε σημαντικές διατάξεις για την επέκταση της απαλλαγής μισθώματος επαγγελματικών μισθώσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Και κλείνω λέγοντας ότι είναι πολύ σημαντική, γιατί γίνεται πολύς λόγος γι' αυτή, η επέκταση της απαλλαγής...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, στερείται χρόνο από συνάδελφό σας! Σας παρακαλώ!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ:...των αγροτεμαχίων των φυσικών προσώπων για τον συμπληρωματικό ΕΝΦΙΑ και η χορήγηση μείωσης ΕΝΦΙΑ φυσικών προσώπων για το 2021.

Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι όλες οι πτέρυγες θα πρέπει να υπερψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, σας κάνει παρατήρηση το Προεδρείο! Σας λέω ότι στερείτε χρόνο από τους συνάδελφους σας. Το καταλαβαίνετε αυτό; Και εσείς με αγνοείτε!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Δεν μπορώ να μην πω, κυρία Πρόεδρε, για τις φορολογικές διατάξεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Να τις πείτε, κύριε συνάδελφε, αλλά στον χρόνο που σας δίνουν. Ο χρόνος σας είναι επτά λεπτά και όχι δέκα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Μην κάνετε διακρίσεις!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ! Έχουμε άλλους εκατόν πενήντα συναδέλφους. Πότε θα μιλήσουν; Αν εσείς κάνετε κατάχρηση χρόνου, θέλω να μου πείτε πότε θα μιλήσουν οι υπόλοιποι συνάδελφοί σας!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΠΕΤΡΟΣ ΣΠΑΝΑΚΗΣ: Μην το κάνετε θέμα, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Πρέπει να το κάνω θέμα, κύριε συνάδελφε, για να το καταλάβετε. Σας παρακαλώ, λοιπόν, να είμαστε συνεπείς στον χρόνο μας. Υπάρχει πάντα μια ανοχή, αλλά όχι να παίρνετε τον χρόνο που έχει ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Δερμεντζόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία και αμέσως μετά ο κ. Τριανταφυλλίδης.

Ορίστε, κύριε Δερμεντζόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα σχέδιο νόμου για την προστασία της εργασίας, που στην ουσία του ρυθμίζει και αντιμετωπίζει αποτελεσματικά, σύγχρονα και πραγματικά προβλήματα των εργαζομένων και θέτει νέα γερά θεμέλια στο εργασιακό οικοδόμημα.

Είναι αναμφισβήτητο γεγονός ότι σε μια περίοδο παγκόσμιας οικονομικής κρίσης εν μέσω της πανδημίας οι ισορροπίες στον χώρο της εργασίας έχουν αλλάξει. Έχουν θιγεί εργασιακά δικαιώματα και γενικότερα υφίστανται διακρίσεις και ανακολουθίες ως προς τα δικαιώματα των εργαζομένων.

Ας δούμε, λοιπόν, τι κάνει το παρόν νομοσχέδιο. Περιλαμβάνει μία σειρά ρυθμίσεων που αποκαθιστά χρόνιες αδικίες. Καταργεί ή αναθεωρεί τις αναχρονιστικές ρυθμίσεις, βελτιώνει σειρά οπιοσδορομικών πρακτικών και προσαρμόζει το πλαίσιο της εργασιακής νομοθεσίας στις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές.

Η αλήθεια είναι ότι πολλές φορές πρέπει να κοιτάμε την πραγματική αξία των προτεινόμενων ρυθμίσεων. Θα πρέπει κάπου να αντιληφθούμε ότι η στείρα αντιπολίτευση που γίνεται χωρίς να υπάρχουν συγκεκριμένες αντιπροτάσεις μόνο και μόνο για να ικανοποιήσουμε συγκεκριμένο κομματικό κοινό δεν επιφέρει κα-
 νένα θετικό αποτέλεσμα και δεν κινητοποιεί τις δυνατότητες με-
 τεξέλιξής μας, που είναι και το ζητούμενο. Ας αφήσουμε, λοιπόν, τις οποιοσδήποτε μικροπολιτικές και μικροκομματικές σκοπιμότητες.

Το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα πάντρεμα της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας, κυρίως γιατί πατάσει τη μαύρη και υποδηλωμένη εργασία με τη χρήση της νέας ψηφιακής κάρτας με απώτερο τελικό στόχο την πάταξη της φοροδιαφυγής και την αποφυγή κάθε είδους εργασίας που δεν πληρώνεται. Θα ελέγχεται και θα καταγράφεται πλήρως το ωράριο προσέλευσης και αποχώρησης του εργαζόμενου, ο χρόνος διαλείμματός του, η υπέρβαση του νόμιμου ωραρίου, οι άδειες και οι υπερωρίες, όλες σε μία ψηφιακή κάρτα, χωρίς να έχει τη δυνατότητα ο εργοδότης να μεταβάλλει κατά το δοκούν τα συστατικά της κάρτας αυτής. Είναι, λοιπόν, ένα χρήσιμο εργαλείο στα χέρια του εργαζόμενου για να μπορεί να διαφυλάττει τα δικαιώματά του, ενώ παράλληλα βοηθάει και στη μείωση της γραφειοκρατίας. Εν ολίγοις, θα είναι η εγγύηση για την τήρηση των δικαιωμάτων του σε θέματα ωραρίου, πληρωμής και αμοιβής.

Επίσης, με το σημερινό σχέδιο νόμου υιοθετούνται μέτρα για την πρόληψη, την αντιμετώπιση και την καταπολέμηση συμπεριφορών βίας και παρενόχλησης στον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα. Προωθούνται μέτρα απαγόρευσης κάθε μορφής βίας ή παρενόχλησης με οποιονδήποτε τρόπο. Προσδιορίζονται και οι υποχρεώσεις του εργοδότη σχετικά με την πρόληψη και αντιμετώπιση, ενώ πλέον ρυθμίζονται τα δικαιώματα των θυγομένων, καθώς και οι συνέπειες κάθε τέτοιας παραβίασης.

Ένα καθοριστικό μέτρο που προβλέπεται είναι η πλήρης απαγόρευση και η ακυρότητα της καταγγελίας ή η με οποιονδήποτε

τρόπο λύση της έννομης σχέσης που λειτουργεί ως αντίμετρο σε καταγγελία, μαρτυρία ή παροχή πληροφοριών για περιστατικό βίας ή παρενόχλησης στον εργασιακό χώρο. Ο εργαζόμενος, δηλαδή, δεν θα φοβάται να καταγγείλει οποιαδήποτε μορφή παρενόχλησης στην εργασία με τον κίνδυνο της απόλυσης. Είμαστε από τις πρώτες χώρες που προχωρά σε τέτοιες ρυθμίσεις.

Επίσης, συστήνεται αυτοτελής νέα ανεξάρτητη διοικητική αρχή της Επιθεώρησης Εργασίας με αρμοδιότητα τον έλεγχο και την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Πρόκειται για μία αρχή που θα λειτουργεί άμεσα και αποτελεσματικά στην αντιμετώπιση των όποιων παραβάσεων εντοπίζονται στον χώρο εργασίας. Θα ασκεί τις αρμοδιότητές της ως ένα όργανο ανεξάρτητο και αυτοτελές, χωρίς να είναι αγκυλωμένο στον έλεγχο του Υπουργείου Εργασίας.

Κορωνίδα και προτεραιότητα του σημερινού νομοσχεδίου αποτελεί, βέβαια, η αλληλένδετη και αρμονική σύνδεση μεταξύ επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής. Με ποιο τρόπο; Προωθείται η άδεια πατρότητας, όπως έχουν πει και οι προηγούμενοι ομιλητές, δεκαεπτά ημερών έναντι δύο που ίσχυε έως σήμερα, ενώ προστατεύεται ο νέος πατέρας κατά της απόλυσης για έξι μήνες. Μπορεί κάποιος να επιχειρηματολογήσει σοβαρά ότι δεν είναι ιδιαίτερα σημαντικό και κυρίως ανθρωπιστικό; Ότι δεν είναι ιδιαίτερα σημαντικό το ότι ενισχύεται η προστασία της εγκύου και της εργαζόμενης μητέρας και προωθούνται και νέες ευέλικτες για τον εργαζόμενο ρυθμίσεις, όπως είναι η τηλεργασία;

Αυτές είναι, λοιπόν, οι ρυθμίσεις με τις οποίες προστατεύεται και θωρακίζεται αποτελεσματικά και στην πράξη ο θεσμός της οικογένειας. Η ευρεία χρήση της τηλεργασίας, όπως σας προανέφερα, σε συνδυασμό με την επιτάχυνση του ψηφιακού μετασχηματισμού και την ενίσχυση των ψηφιακών δυνατοτήτων των πολιτών και των επιχειρήσεων είναι άμεσα συνυφασμένη με την περαιτέρω ανάπτυξη της παραγωγικότητας. Ο ψηφιακός αυτός μετασχηματισμός του δημοσίου τομέα αποτελεί καθοριστικό παράγοντα ανάπτυξης της χώρας μας. Όλα αυτά θα έπρεπε να είναι αυτονόητα για όλους μας. Για όλους αυτούς, βέβαια, που θέλουν τη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας των επιχειρήσεών μας.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, βάζει σαν προτεραιότητα και τον εργαζόμενο, καθώς περιλαμβάνει πλήθος ρυθμίσεων που στηρίζουν τον ίδιο απευθείας. Ο εργαζόμενος επιβάλλεται να αντιμετωπίζεται ως ισότιμο μέλος. Ικανοποιούνται πάγια αιτήματα, όπως η κατάργηση της διάκρισης μεταξύ υπαλλήλων και εργατοτεχνιτών, ενώ οι αποζημιώσεις τους, που ήταν λίγα και πενιχρά μεροκάματα, εξισώνονται με εκείνες των υπαλλήλων. Σπάμε, λοιπόν, στην πράξη και όχι στα λόγια αυτόν τον φαύλο κύκλο της ανισότητας στον εργασιακό χώρο και υιοθετούμε μέτρα στήριξης των αδυνάτων.

Ο ισχυρισμός σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης, για κατάργηση του οκτάωρου αποτελεί φυσικά αστείο ευφολόγημα και αντιπολιτευτικό τρικ εντυπωσιασμού. Το οκτάωρο ήταν, είναι και θα είναι νομοθετικά κατοχυρωμένο, καθώς από εδώ και πέρα όχι μόνο απλά θα προβλέπεται, αλλά και θα εφαρμόζεται.

Η δυνατότητα που δίνουμε στον εργαζόμενο να ζητήσει από τον εργοδότη να εργαστεί πιο πολύ για ένα διάστημα, κερδίζοντας σε άδεια σε μία εποχή που θα το επιλέξει ο ίδιος, είναι κάτι που εφαρμόζεται στο εξωτερικό και δεν μπορούμε να διαστρεβλώσουμε την ουσία του και να το στερούμε από ανθρώπους που το επιθυμούν.

Επιπλέον, με το παρόν σχέδιο νόμου η Κυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας βάζει τάξη και λαμβάνει μέτρα για τη διαφάνεια στον συνδικαλισμό. Όλες οι συνδικαλιστικές οργανώσεις θα καταχωρούνται ηλεκτρονικά και αναλυτικά. Η καταχώρηση του καταστατικού, των μελών, της έδρας και του σκοπού είναι απαραίτητη προϋπόθεση. Μ' αυτόν τον τρόπο θα ενισχυθεί η αξιοπιστία και η αντιπροσωπευτικότητα του συνδικαλιστικού κινήματος. Το νέο σχέδιο νόμου προστατεύει τους συνδικαλιστές από απολύσεις και θα επιτρέπεται εφ' εξής μόνο για σπουδαίο λόγο, τον οποίο θα τον κρίνουν και τα δικαστήρια. Αντίθετα με όσα υποστηρίζονται αυτές τις μέρες από την Αντιπολίτευση ψευδώς, διασφαλίζεται το δικαίωμα στην απεργία, καθώς αποτελεί συνταγματικώς

κατοχυρωμένο δικαίωμα, αλλά και αυτονόητα κατοχυρωμένο και στο παρόν νομοσχέδιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα κάνει ένα μεγάλο βήμα μπροστά. Ακολουθεί τις πολιτικές των πιο προηγμένων ευρωπαϊκών χωρών. Αντιστέκεται στις φωνές που συστηματικά αρνούνται τις αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις. Προχωρά μπροστά συγκροτημένα, εφαρμόζοντας πολιτικές προς όφελος των πολιτών προωθώντας την ανάπτυξη, την καινοτομία και την ανταγωνιστικότητα.

Απέναντι, λοιπόν, σε όλους αυτούς που συστηματικά εξαπολύουν κατηγορίες χωρίς εναλλακτική πρόταση, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας απαντά με έργα, απαντά με πράξεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είμαστε υποχρεωμένοι πια να ξεφύγουμε από στερεότυπα και να σπάσουμε αυτό το απόστημα οπισθοδρόμησης και φοβικής λογικής. Και θα το πράξουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, που ήσασταν και συνεπής με τον χρόνο σας.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Τριανταφυλλίδης από τον ΣΥΡΙΖΑ και θα τον παρακαλέσω επίσης να κρατήσει τον χρόνο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλη μία δύσκολη στροφή της ιστορίας που επαναφέρει με πολύ επίκαιρο τρόπο τη ρήση του αείμνηστου πατριάρχη του Ποινικού Δικαίου της Νομικής σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης Ιωάννη Μανωλεδάκη που είπε «Πρέπει να παλέψουμε το αδύνατο, για να μη βιώσουμε το αδιανόητο». Και το αδύνατο που θέλουν και ευελπιστούν με τις ψήφους τους να καταστήσουν τη ζωή μας αδιανόητη, είναι μπροστά μας, ενώπιόν μας. Αυτό βιώνουμε.

Βέβαια, οι επικοινωνιολόγοι του Μαξίμου επιχειρούν με το αμπαλάζ, το περιτύλιγμα των θετικών διατάξεων της ευρωπαϊκής οδηγίας και των δύο συμβάσεων του ILO, καθώς και με την επιλογή του χρόνου συζήτησης του νομοσχεδίου, να προκαλέσουν κοινωνικό αυτοματισμό. Οι φορείς, η ΑΔΕΔΥ, η ΟΛΜΕ, τα συνδικάτα στις μεταφορές, σας έδωσαν την απάντηση. Δεν τσίμπησαν στην προβοκάτσια της Κυβέρνησης να προκαλέσει κοινωνικό αυτοματισμό.

Επιχειρείτε να προκαλέσετε συντριπτικό χτύπημα στις εργατικές κατακτήσεις. Ποιος; Ποια; Η Κυβέρνηση της χρεοκοπημένης Νέας Δημοκρατίας που χρωστά 342 εκατομμύρια στις τράπεζες, το κόμμα των μπαταχτιστών που επιβαρύνει κάθε χρόνο με 30 εκατομμύρια το χρέος στις τράπεζες και τελικά σε βάρος του ελληνικού λαού που πληρώνει. Αυτό το κόμμα κάνει σε όλους εμάς και στον ελληνικό λαό μαθήματα εκσυγχρονισμού και προόδου. Λένε ότι είναι το μπροστά της ευνομίας, της ευταξίας, της νοικοκυρεμένης διαχείρισης, την ίδια στιγμή που χρωστούσαν στις τράπεζες, στη ΔΕΗ, ξέρετε, αυτήν την εταιρεία με τα «golden boys» που κόβει το ρεύμα τους ανέργους και στα κλειστά καταστήματα των μικρομεσαίων για να τους τιμωρήσει. Μα, τόση αλαζονεία; Τόση έπαρση;

Η Νέα Δημοκρατία, με σήμα το κουταλοπήρουνο όπως λέει ο Μιθριδάτης ή κατά άλλους το κόμμα με το τρισυπόστατο «Λιγνάδη-Φθουρθιώτη-Γεωργιάδη», των αρίστων τέκνων της, μας κάνει μαθήματα ήθους, ύφους και ευρωπαϊκού εκσυγχρονισμού. Κοίτα ποιοι μιλάνε! Είναι η ίδια Νέα Δημοκρατία που με τον ξαφνικό θάνατο, το χαμένο σήμα της δημοκρατίας, απέλυσε το βράδυ της 11^{ης} Ιουνίου του 2013 δύο χιλιάδες εξακόσιους εργαζόμενους με σύμβαση αορίστου χρόνου ιδιωτικού δικαίου ρίχνοντας «μαύρο» στην ΕΡΤ! Από το «μαύρο» στην ΕΡΤ Σαμαρά-Βενιζέλου, στο «κατάμαυρο» Μητσοτάκη-Χατζηδάκη το 2021.

Είστε σεσημασμένοι, αμετανόητοι νοσταλγοί του «μαύρου». Επιχειρείτε να βυθίσετε την ελληνική κοινωνία στο «κατάμαυρο» της εργασιακής ερημοποίησης. Αν ήταν εδώ ο κ. Χατζηδάκης – δεν ήταν ούτε στην επιτροπή – θα ήθελα να τον ρωτήσω πώς νοιώθει ο απολυμένος στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα. Βέβαια, για να νιώσεις πώς είναι να απολυθείς, πρέπει να προσληφθείς νωρίτερα, για να έχεις αυτήν την εικόνα, αυτήν την παράσταση,

όταν ο απολυμένος νοιώθει ότι χάνεται το έδαφος από τα πόδια του.

Θα σας πω ποια είναι η άποψη του ανδρός για τους εργαζόμενους. Είχε πει ως Υπουργός Ανάπτυξης τότε στην κυβέρνηση Σαμαρά - Βενιζέλου είκοσι μέρες μετά το «μαύρο» στη «DI WELT», στη γερμανική εφημερίδα, δεδομένου ότι από την πλευρά του ο αρμόδιος Υπουργός δεν κατέθεσε προτάσεις, «Δεν είχαμε άλλη επιλογή από το να κλείσουμε τον σταθμό. Έπρεπε να βρούμε δύο χιλιάδες θέσεις προς κατάργηση». Δεν μιλάμε για ανθρώπους, αλλά για θέσεις. Το λέω για να ξέρουμε πώς αντιλαμβάνονται την ανθρώπινη ζωή, την ανθρώπινη αξία και την αξία της εργασίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας άνοιξαν την ΕΡΤ και επαναπροσέλαβαν το σύνολο των απολυμένων εργαζομένων, όλους τους εργαζόμενους. Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Τσίπρας ήταν αυτοί που βρήκαν λύση, όταν οι «Μαρινόπουλοι», η γνωστή αλυσίδα των σουπερμάρκετ, το έσκασαν στο εξωτερικό για να βρουν τις «off shore» τους και έστειλαν στον καιάδα της ανεργίας δώδεκα χιλιάδες εργαζόμενους. Αυτοί ήταν που βρήκαν λύση για να μη χάσουν τη δουλειά τους και να μη μείνουν στον δρόμο δώδεκα χιλιάδες εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, χωρίς οκτάωρο, χωρίς συλλογικές συμβάσεις εργασίας, χωρίς προστασία του εργαζόμενου, με τον ευνοχισμό της Επιθεώρησης Εργασίας, της οποίας στελέχη επισημαίνουν –πολύ κρίσιμο ζήτημα– ότι όταν θα προκύπτει ένα πολύ σοβαρό και επίκαιρο ζήτημα που εκ της φύσεώς του θα θέλει πολιτική λύση και όχι υπηρεσιακή, ο εκάστοτε Υπουργός στη λογική Πόντιου Πιλάτου θα μπορεί να πετάει την μπάλα στην εξέδρα και να λέει «Να σας λύσει το θέμα η ανεξάρτητη αρχή». Με αυτόν τον τρόπο είναι τριπλό το κόστος, καθώς και το πρόβλημα δεν λύνεται και η πολιτική ευθύνη χάνεται και σταδιακά απομεινώνεται η αξιοπιστία του οργανισμού. Αυτό επιδιώκετε.

Υποσχεθήκατε στον ελληνικό λαό νέες θέσεις εργασίας, καλά αμειβόμενες, πριν τις εκλογές. Στην πόλη μου τη Θεσσαλονίκη που είναι πρωταθλήτρια στην ανεργία ειδικά των νέων και των γυναικών, μιλήσατε για καλά πληρωμένες θέσεις εργασίας. Και τι τους λέτε τώρα; Τους λέτε «Θα πληρώνεστε με ρεπό». Αν αυτό είναι το μπροστά που ονειρεύεται η Νέα Δημοκρατία, ο Μητσοτάκης και ο Χατζηδάκης για τις ζωές των Ελλήνων, αναρωτιέμαι πώς είναι το πίσω.

Κι έρχομαι στο τελευταίο κομμάτι της παρέμβασής μου και της αναφοράς μου στο εθνικό Κοινοβούλιο.

Δείξατε, κύριε Χατζηδάκη, μετά τις οχλήσεις και τις παρεμβάσεις Βουλευτών του ΣΥΡΙΖΑ, συνδικαλιστικών φορέων –επιτέλους, έναν μήνα και πλέον μετά τη θετική γνωμοδότηση του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας– να υπογράψετε και να κηρύξετε ως υποχρεωτική την κλαδική σύμβαση εργασίας για τους ξενοδοχοϋπαλλήλους, έτσι ώστε να μην αμείβονται με τις αποδοχές του ανειδίκευτου εργάτη.

Αν ήταν εδώ, θα του έλεγα και πάλι «Δεν ξέρετε τι σας γίνεται, κύριε Χατζηδάκη». Γιατί το λέω αυτό; Αναφέρομαι στην κλαδική σύμβαση των ηλεκτρολόγων και θα τα καταθέσω όλα στα Πρακτικά. Στις 18 Μαρτίου, η Ομοσπονδία Ηλεκτρολόγων Ελλάδος υπογράφει την κλαδική της σύμβαση. Στις 2 Απριλίου, τρία μέλη συνεργείου εργολαβικού στην Εύβοια που εκτελούσε εργασίες του ΔΕΔΔΗΕ, χάνουν τη ζωή τους. Στις 8 Απριλίου, σε επιστολή που σας στέλνει η Ομοσπονδία Ηλεκτρολόγων σας ζητά δραματικά να κυρώσετε επιτέλους ως υποχρεωτική την κλαδική τους σύμβαση, για να μη θρηνήσουμε και άλλα θύματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μόνο ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη.

Στις 14 Απριλίου, σας κατέθεσα σχετική αναφορά για το δυστύχημα στην Ερέτρια και τη συλλογική σύμβαση εργασίας της Ομοσπονδίας Ηλεκτρολόγων που αναφέρει συγκεκριμένα «... ώστε να μη θρηνήσουμε και άλλα θύματα», μιλάει για μαύρη εργασία και αναφέρεται στο θανατηφόρο ατύχημα λέγοντας «Περιμένουμε σύντομα την απόφασή σας».

Έχουν περάσει εξήντα πέντε μέρες από τότε που κατέθεσε ο Βουλευτής την αναφορά του. Απάντηση δεν δώσατε. Και δεν δώσατε απάντηση όχι μόνο σε μένα, αλλά δεν δώσατε αμέσως μετά ούτε στην ίδια την Ομοσπονδία των Ηλεκτρολόγων Ελλάδος.

Δύο μέρες μετά την αναφορά τους, και δεύτερο ατύχημα στον ΑΗΣ Κοζάνης, δύο ακόμη νεκροί εργολαβικοί τεχνίτες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Πρέπει να κλείσετε, κύριε συνάδελφε.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΗΣ: Κλείνω και σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Και αποκαλύπτω τώρα το δελτίο Τύπου του Υπουργείου Εργασίας στις 8 Μαΐου, που λέει ότι το ΑΣΕ πέρασε την κλαδική σύμβαση των ηλεκτρολόγων. Σήμερα πόσο έχουμε, κυρία Συρεγγέλα; 14 Ιουνίου. Γιατί δεν έχετε υπογράψει την κλαδική σύμβαση; Να σας πω γιατί; Εγώ αλλάζω την άποψή μου. Ζητώ συγγνώμη από τον κ. Χατζηδάκη που του είπα ότι δεν ξέρει τι του γίνεται. Ξέρετε πολύ καλά τι σας γίνεται, κύριε Χατζηδάκη. Βάζετε πλάτη στους εργολαβικούς, κύριε Χατζηδάκη. Δεν είστε Υπουργός Εργασίας, είστε Υπουργός Εργολαβίας. Ξεπληρώνετε γραμμάτια παίζοντας με τις ζωές των ανθρώπων. Μετατρέψατε την ελληνική κυβέρνηση σε μπάτλερ της ολιγαρχίας.

Κλείνω. Εσείς ατομικές συμβάσεις. Εμείς συλλογικές συμβάσεις. Εσείς ρεπό. Εμείς μισθό. Εμείς με ΣΕΠΕ. Εσείς με δήθεν ΣΕΠΕ. Στο τέλος της ημέρας οι εργαζόμενοι αποφασίζουν.

Σας ευχαριστώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Τριανταφυλλίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Κύριοι συνάδελφοι, δεν θα επιτρέψω ξανά, ειλικρινά σας το λέω, να γίνει τέτοια παράβαση χρόνου. Το πολύ ένα λεπτό θα σας το δώσω. Τέτοια παράβαση χρόνου δεν θα το επιτρέψω ξανά. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Μου ζητάτε μισό λεπτό και μετά χρησιμοποιούμε δύο και τρία λεπτά ο καθένας. Νομίζω ότι αυτό δεν είναι σωστό απέναντι στους συναδέλφους σας. Το έχω πει πολλές φορές.

Τον λόγο έχει η Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Συρεγγέλα.

ΜΑΡΙΑ ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Ευχαριστώ κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, μέσα στα επόμενα λεπτά που μου έχουν δοθεί, θα ήθελα να απαντήσω σε κάποια ερωτήματα που έχουν τεθεί και εντός της Αιθούσης, αλλά και εκτός της Αιθούσης.

Άκουσα σήμερα ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας μειώνει τα θέματα ισότητας, τα υποτιμά. Ήταν κάτι που είχαμε ακούσει και όταν μεταφέρθηκε η Γενική Γραμματεία από το Υπουργείο Εσωτερικών στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, ότι θα χαθούν τάχα οι οριζόντιες πολιτικές, ότι πλέον θα κλείσουν τα συμβουλευτικά κέντρα, οι ξενώνες φιλοξενίας, η γραμμή 15900, όλο το δίκτυο των δομών για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών.

Και τελικά τι έγινε; Όχι μόνο δεν έκλεισαν –για να μπούμε τώρα και στην ενίσχυση της εργασίας–, αλλά έξι μήνες πριν τη λήξη του προγράμματος πήραμε παράταση για πρώτη φορά στα χρονικά και με αυτόν τον τρόπο εξασφάλισαμε και την εργασία των στελεχών των δομών του δικτύου και ταυτόχρονα εξασφάλισαμε και τις ωφελοόμενες να μη χάσουν ούτε μία ώρα συνεδρίας, όπως συνέβαινε στο παρελθόν, που οι υπάλληλοι και τα στελέχη των δομών για μεγάλο χρονικό διάστημα έμεναν απλήρωτοι.

Ενίσχυση της γυναικείας εργασίας. Ξεκινήσαμε μέσα από τα ίδια τα συμβουλευτικά κέντρα σε συνεργασία με τον ΟΑΕΔ. Και τι κάναμε; Είδαμε ότι ένα μεγάλο ποσοστό των γυναικών που ήταν στα συμβουλευτικά κέντρα αυτά ήταν ανώτερης και ανώτατης εκπαιδευτικής μόρφωσης και ταυτόχρονα άνεργες, οπότε προηγούνται στα προγράμματα του ΟΑΕΔ, ώστε να βρίσκουν πολύ πιο εύκολα εργασία και να φεύγουν από τον κύκλο της βίας. Ταυτόχρονα, ξεκινήσαμε μελέτη για το πώς όλο αυτό το δίκτυο των δομών θα περάσει στον κρατικό προϋπολογισμό μετά τα τέλη του 2023 που τελειώνει το πρόγραμμα.

Άκουσα χθες από τον Πρόεδρο της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ότι αυτά που περνάμε σε αυτό το νομοσχέδιο είναι κατά του δημογραφικού για τη χώρα, σαν να μην έχουμε διαβάσει τα

μέτρα για τη στήριξη των νέων γονέων, σαν να μην υπάρχουν αυτές οι άδειες πατρότητας που περνούν, σαν να μην διαβάσαμε τους τρόπους με τους οποίους ερχόμαστε να θωρακίσουμε απέναντι στον κίνδυνο της απόλυσης τους νέους γονείς, τους φροντιστές, που κάνουν χρήση των δικαιωμάτων τους, χρήση των διευκολύνσεων.

Θα ξεκινήσω, λοιπόν, με τις αιτιάσεις σας σχετικά με τα μέτρα που δόθηκαν πλήττον τον θεσμό της οικογένειας και την επίλυση του δημογραφικού. Όταν δηλαδή κάποιος έρχεται να βάλει σε τάξη τα κακώς κείμενα, σημαίνει πως χτυπά την οικογένεια; Προτιμάμε να κλείνουμε τα μάτια μπροστά στις αδήλωτες υπερωρίες, μπροστά στη μαύρη εργασία; Προτιμάμε τα δικαιώματα των γονέων, όπως είναι οι ειδικές άδειες, να αφορούν μόνο όσους και όσες τεκνοποιήσουν και όχι όσους υιοθέτησαν; Προτιμάμε να μπορεί μια γυναίκα στο δημόσιο να παίρνει την άδεια για να πραγματοποιήσει εξωσωματική γονιμοποίηση -αυτές οι μέρες που ψηφίσατε εσείς, του ν.4604, τις οποίες στηρίξαμε τότε γιατί ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση-, αλλά αυτό να μην το δικαιούται η γυναίκα στον ιδιωτικό τομέα; Να μην μπορεί η γυναίκα στον ιδιωτικό τομέα να παίρνει την άδεια αυτή;

Η στήριξη της οικογένειας γίνεται όχι με ευχολόγια, όχι με δήθεν ευαισθησίες, αλλά με συγκεκριμένα μέτρα που στηρίζουν τη θέση της γυναίκας στην αγορά εργασίας, που επιτρέπουν σε άντρες και γυναίκες να εξισορροπήσουν την επαγγελματική με την οικογενειακή ζωή, που τους προστατεύουν από τις απολύσεις που σχετίζονται με τις υποχρεώσεις τους ως γονείς.

Αναφέρθηκε προηγουμένως από την Αντιπολίτευση, από το ΚΙΝΑΛ, ότι είναι άλλα τα μοντέλα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι δεν πρέπει να έχουμε το ίδιο μοντέλο. Μα φυσικά. Πήραμε την ευρωπαϊκή οδηγία και δεν την ενσωματώσαμε έτσι όπως μας ήρθε. Όπου υπήρχε το κατ' ελάχιστον, το προσαρμόσαμε στις πραγματικές ανάγκες και της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικογένειας. Άδεια πατρότητας: από δέκα μέρες, δεκατέσσερις. Προστασία από την απόλυση για ένα χρονικό διάστημα έξι μηνών και για τον πατέρα. Πολλές φορές δεν έχουμε δει γυναίκες να πηγαίνουν να δίνουν συνέντευξη για εργασία -εγώ το έχω αντιμετωπίσει στο παρελθόν- και να ρωτούν «σκέφτεστε να κάνετε οικογένεια;», «σκέφτεστε να κάνετε παιδιά;», «έχετε σύζυγο ή σύντροφο;» και όλα αυτά να θεωρούνται ανασταλτικοί παράγοντες για να προσληφθούν οι γυναίκες. Τώρα δεν θα υπάρχει αυτό το πρόβλημα. Γονική άδεια τεσσάρων μηνών για κάθε γονέα με επιδότηση από τον ΟΑΕΔ για τους δύο μήνες. Δικαίωμα κάθε εργαζόμενου γονέα για ευέλικτη μορφή εργασίας, τηλεργασία, ευέλικτο ωράριο. Αυτά είναι με ατομικές συμβάσεις. Αυτή την ευρωπαϊκή οδηγία ο ΣΥΡΙΖΑ τη διαπραγματεύτηκε. Εσείς την υπογράψατε. Κρατάτε αρχείο για το τι έχετε υπογράψει; Εσείς τη διαπραγματευτήκατε και όπου μπορούσαμε το πήγαμε και ένα βήμα παραπάνω για να μην φέρνουμε μόνο τα άλλα μοντέλα χωρίς να προσαρμόζονται στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Όσον αφορά τώρα τα θέματα βίας και παρενόχλησης, έπρεπε, λέει, να το είχαμε φέρει πιο νωρίς. Πόσο πιο νωρίς; Είμαστε η όγδοη χώρα παγκόσμια που φέρνουμε την κύρωση 190 μαζί με τη σύσταση 206. Δεν γίνονταν πιο νωρίς. Σας θυμίζω ότι ο ν.4531 που είναι η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, υπεγράφη το 2011 και έγινε νόμος του κράτους και με τη στήριξη τη δική μας το 2018. Εμείς τη φέραμε άμεσα την κύρωση της σύμβασης αυτής.

Ας συμφωνήσουμε, λοιπόν, σε αυτό, γιατί αδυνατώ να κατανοήσω φωνές από την πλευρά της Αντιπολίτευσης που επιμένουν να λένε πολλές φορές ότι οι συνδικαλιστές, παραδείγματος χάριν, που έχουν είτε βιοπραγματοί είτε εναντίον συναδέλφων τους είτε γενικότερα είτε έχουν προβεί σε σεξουαλική παρενόχληση ή κάνουν το mobbing θα πρέπει να είναι εκτός αυτού. Αυτό ισχύει για όλες και για όλους. Δεν μπορεί οι συνδικαλιστές ή οι συνδικαλιστριες να είναι εκτός αυτού. Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να ισχύει για όλες και για όλους, εργοδότες, εργαζόμενους, για όλους μας, για όλη την ελληνική κοινωνία. Ας συμφωνήσουμε επιτέλους σε κάτι.

Δεν θα μπω στη διαδικασία. Ελπίζω να διαβάσετε περισσότερα γιατί άκουσα μέχρι και ότι δεν υπάρχουν κανόνες πρόληψης και αντιμετώπισης σε επιχειρήσεις κάτω των είκοσι ατόμων. Δεν

ισχύει αυτό. Οι γενικές αρχές ισχύουν για όλες τις επιχειρήσεις από την πιο μικρή, από ένα άτομο μέχρι όσο περισσότερα άτομα προσωπικό. Δεν ισχύει μόνο για κάτω των είκοσι.

Σε κάθε περίπτωση εγώ προέρχομαι από μία παράταξη, από ένα κόμμα το οποίο υπηρετώ πάρα πολλά χρόνια, από τότε που ήμουνα στη νεολαία, το οποίο είναι λαϊκό και δεν βάζει ποτέ παρωπίδες ούτε ιδεοληψίες όταν έχει να κάνει και με την πρόοδο και με τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων ανδρών και γυναικών.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ευχαριστώ και εγώ, κυρία Υπουργέ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο για δύο λεπτά;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Θέλετε να κάνετε ερώτηση στην κυρία Υπουργό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Μια παρέμβαση θέλω να κάνω για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Νομίζω ότι δεν μπορείτε αυτήν τη στιγμή. Ήδη έχετε κάνει αρκετές παρεμβάσεις. Πρέπει να προχωρήσουμε λίγο τη διαδικασία. Αν είναι για παρέμβαση...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Σας παρακαλώ! Γιατί δεν μπορώ; Βάσει ποιου άρθρου του Κανονισμού;

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Βάσει του Κανονισμού δικαιούται. Είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Θα σας πω αμέσως γιατί.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρία Πρόεδρε, δεν μπορώ να πάρει τον λόγο μετά από τοποθέτηση Υπουργού; Είναι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν ζητάμε να μας κάντε χάρη.

ΜΑΡΙΑ ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Μετά όμως θα πρέπει να πάρω κι εγώ τον λόγο για να απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ωραία, έχετε τον λόγο για δύο λεπτά, κύριε Σκουρλέτη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Θέλω να πω το εξής. Κατ' αρχάς κατ' ουδέν τρόπο δεν επιβεβαιώθηκε η μεταφορά της Γενικής Γραμματείας Ισότητας από το Υπουργείο Εσωτερικών στο Υπουργείο Εργασίας, γιατί τα θέματα της ισότητας δεν προσδιορίζονται και δεν έχουν να κάνουν μόνο με τα όσα συμβαίνουν και τις συνθήκες εντός του εργασιακού χώρου. Αλίμονο. Υπάρχει οικογένεια, υπάρχουν τα στερεότυπα. Άρα ήταν μία λάθος επιλογή, η οποία δεν έχει επιβεβαιωθεί και φαντάζομαι ήδη να το έχετε καταλάβει και κάποια στιγμή στον επόμενο ανασηματισμό, στην επόμενη αναδιάρθρωση του κυβερνητικού σχήματος να εισηγηθείτε -επειδή σας βλέπω ότι καταφατικά κουνάτε το κεφάλι σας- να το διορθώσετε.

Το δεύτερο που θέλω να πω είναι το εξής. Επειδή μιλήσατε για τις συνθήκες των γυναικών σας λέω ότι τα θέματα που έχουν να κάνουν με την αμοιβή της εργασίας, το ύψος της, την ασφάλεια μέσα στην εργασία, το ωράριο, δηλαδή τον πυρήνα των διατάξεων που αυτή τη στιγμή περιέχονται μέσα στο νομοσχέδιο που συζητάμε, είναι αυτά που ουσιαστικά λειτουργούν ως τροχοπέδη για να κάνουν παιδιά, οικογένεια, σχέσεις, πολιτισμό, έρωτα και σιδηροτόμο άλλο.

Και το τρίτο, σε σχέση με την οδηγία. Βλέπω μια εργώδη προσπάθεια και από εσάς, κυρία Υπουργέ και από όλους τους προλαλήσαντες Βουλευτές μιάμιση μέρα τώρα να μας λένε «θα δούμε τι θα κάνετε στην ονομαστική ψηφοφορία». Δεν υπάρχει καμμία έκπληξη, στην ονομαστική ψηφοφορία θα στηρίξουμε αυτές τις συμβάσεις που ούτως ή άλλως έπρεπε να είχαν έρθει ως ξεχωριστά νομοσχέδια και όχι ως ένα κόλπο για να καλύψετε τον αντεργατικό πυρήνα των διατάξεων του εν λόγω νομοσχεδίου. Τι το λέτε και το ξαναλέτε; Μην κάνετε αντιπαράθεση σε κάτι που δεν υπάρχει διότι πια καταντάει γραφικό και νομίζω ότι όλοι το έχουν καταλάβει μέσα εδώ.

MARIA ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ναι, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

MARIA ΣΥΡΕΓΓΕΛΑ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): Θεωρείτε ότι η ισότητα δεν πάει με την ενίσχυση της γυναικείας εργασίας που είναι ένας από τους πέντε βασικούς πυλώνες του στρατηγικού σχεδίου δράσης της Ευρωπαϊκής Επιτροπής ενώ θεωρούσατε ότι επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ πήγαινε μαζί με την Αστική και Δημοτική Κατάσταση στο Υπουργείο Εσωτερικών, γιατί αν δείτε το ΦΕΚ της Υφυπουργού θα το διαπιστώσετε. Να σας δείξω το ΦΕΚ, το οποίο ΦΕΚ θα το καταθέσω και στα Πρακτικά. Διαβάζω: «Α. στις αρμοδιότητες της Υφυπουργού Εσωτερικών είναι η Αστική και Δημοτική Κατάσταση του Υπουργείου Εσωτερικών»

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων κ. Μαρία Συρεγγέλα καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν ΦΕΚ, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής).

Θεωρείτε δηλαδή ότι πάει με την Αστική και Δημοτική Κατάσταση, αλλά δεν πάει με τη δημογραφική πολιτική, με την οικογένεια, όπως είναι σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Οριζόντιες πολιτικές. Ήδη παρουσιάσαμε το Εθνικό Σχέδιο Δράσης που θα βγει και στη διαβούλευση στο αμέσως επόμενο χρονικό διάστημα, το οποίο έχει οριζόντιες πολιτικές και συγκεκριμένες δράσεις από όλα τα Υπουργεία. Για πρώτη φορά, από όλα τα Υπουργεία. Αυτό είναι το gender mainstreaming, αυτές είναι οι οριζόντιες πολιτικές. Κι είναι οριζόντιες πολιτικές στην πράξη, δεν είναι στη θεωρία.

Τώρα, όσον αφορά την ευρωπαϊκή οδηγία, σας είπαμε ότι ήδη έχουμε πάει πολύ πιο μπροστά, όπου μας επέτρεπε η ευρωπαϊκή οδηγία, για τη στήριξη και των γυναικών και των νέων εργαζομένων και των γονέων.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ σας ευχαριστώ, κυρία Υπουργέ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μπογδάνος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κατά πρώτον αλλιώς σκόπευα να το ξεκινήσω. Ας μην ακούμε για γυναικεία δικαιώματα από μία παράταξη η οποία προέτρεπε μέλη της να κάνουν ησυχία και να μην μιλήσουν για παρενόχληση από τον Βενεζουελάνο πρέσβη.

Δεύτερον, αν κόπτεσθε ορισμένοι για το πώς αισθάνεται κάποιος όταν απολύεται, να σας θυμίσω τη φράση της Μάργκαρετ Θάτσερ που λέει ότι το πρόβλημα με τον σοσιαλισμό και γενικώς με τον κρατισμό είναι ότι κάποτε του τελειώνουν τα λεφτά των άλλων και έτσι απολύεται ο κόσμος. Ειδικά σε μια χώρα με την παθογένεια του κρατισμού που έχει ζήσει η πατρίδα μας.

Τρίτον, αν κάποιος πει ένα ψέμα εδώ μέσα προτείνω σε όλη την Ολομέλεια να συμφωνήσουμε να καταβάλει 100 ευρώ από την βουλευτική του/της αποζημίωση. Γιατί; Διότι δεν είναι δυνατόν να ανεβαίνουν εδώ συνάδελφοι και είτε να μην ξέρουν ότι είναι Δευτέρα και να διατυμπανίζουν ότι είναι Τρίτη είτε να το κάνουν από σκοπιμότητα θέλοντας να διαλύσουν τη δημοκρατία μας. Όταν λοιπόν ακούγονται πράγματα όπως «να πληρώνονται με ρεπό», κάτι το οποίο είναι ουρανομήκες ψέμα τοις πάσι γνωστό, ας συμφωνήσουμε όλοι εδώ μέσα -διότι απ' ό,τι καταλαβαίνω ορισμένοι προοδευτικοί μόνο την τσέπη τους μετράνε στο τέλος- να δίνουν 100 ευρώ από τη βουλευτική μας αποζημίωση, εάν το ψέμα είναι αποδεδειγμένο και αδιαμφισβήτητο. Να δούμε πώς θα γίνει από εδώ και πέρα η συζήτηση. Όποιος αγαπά την αλήθεια δεν έχει λόγο να διαφωνήσει σε αυτό.

Και περνάω στο προκείμενο. Το νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που έχουμε την τιμή να συζητάμε εδώ δέχθηκε δύο ειδών κριτικές. Η πρώτη, παραπληροφόρηση -το είπα και πριν-, ότι οι υπερωρίες θα αποζημιώνονται με ρεπό, ότι καταργείται το σαραντάωρο. Για ένα διάστημα, δε, η Αξιωματική Αντιπολίτευση υποδαύλιζε αυτή τη σπερμολογία και την υιοθέτησε στο πλαίσιο της απόπειρας να σχηματοποιήσει πολιτικό λόγο, που προφανώς δεν έχει. Και δεν περιποιεί τιμή σε καμμία πολιτική δύναμη να

χρηιάζεται να καταφεύγει στα ψεύδη για να κάνει αντιπολίτευση και είμαι βέβαιος -δεν τσουβαλιάζω- ότι πολλοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ δεν αισθάνονται άνετα με αυτές τις πρακτικές.

Όπως όμως και να έχει, η αλήθεια αποκαλύπτεται στο τέλος και εκθέτει αυτούς που προσπαθούν να τη συσκοτίσουν και να τη διαστρεβλώσουν, συνεπώς δεν έχει νόημα να παραμείνω επί μακρόν στην εκστρατεία αυτή fake news, την οποία ξαναείδαμε και είμαι βέβαιος, δυστυχώς, ότι θα ξαναδούμε από την πλευρά κυρίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, αλλά και της ευρύτερης κοινοβουλευτικής εκπροσώπησης της ελληνικής Αριστεράς.

Αντίθετα, είναι πολύ χρήσιμο να απαντήσουμε με τεκμηρίωση και με ενσυναίσθηση στο δεύτερο είδος της κριτικής διότι αυτή εισέρχεται, κυρία Υπουργέ, στον πυρήνα της φιλελεύθερης δημοκρατίας μας. Και τι είναι αυτή; Ξεκινάει από τη διαπίστωση μιας ασυμμετρίας. Οι εργοδότες, υποστηρίζουν αυτοί που εκφράζουν -το ΚΚΕ το λέει συχνά κι έχει ένα δίκιο σ' αυτό- αυτήν την κριτική, βρίσκονται εγγενώς και νομοτελειακά σε θέση ισχύος έναντι των εργαζομένων. Δεδομένης λοιπόν αυτής της πραγματικότητας, λέει αυτή η κριτική, κάθε πολιτική που ενισχύει τις επιλογές ενισχύει ασύμμετρα τους ισχυρούς εργοδότες έναντι των ανίσχυρων εργαζομένων. Και αυτό, υποστηρίζουν οι εκφραστές αυτής της κριτικής και όχι αβάσιμα, αποδεικνύεται στην πράξη. Να δούμε, για παράδειγμα, την πραγματικότητα της μείωσης και της αδήλωσης εργασίας, να δούμε τις εντός εισαγωγικών «δοκιμαστικές» περιόδους εργασίας που ποτέ δεν καταλήγουν σε πρόσληψη, να δούμε τα δώρα που τα καταβάλλει με το ένα χέρι ο κακός εργοδότης, ο όντως κακός εργοδότης, και με το άλλο τα ζητάει πίσω.

Απέναντι λοιπόν σε αυτήν την πραγματικότητα της εκμετάλλευσης ποιος πραγματικά πιστεύει ότι η μεγαλύτερη ευελιξία στα εργασιακά θα αποβεί όντως υπέρ των εργαζομένων; Κι εδώ είναι που πρέπει να μιλήσουμε πολιτικά, δηλαδή με επιχειρήματα και με παραδείγματα. Και η αλήθεια είναι ότι 80% - 90% των όντως υπαρκτών προβλημάτων στην εργασιακή κόνιστρα επιλύονται, πιστεύουμε εμείς οι φιλελεύθεροι τουλάχιστον, όταν οι οικονομία είναι υγιής, είναι εύρωστη και η ανάπτυξη είναι βιώσιμη, δηλαδή όταν υπάρχουν πολλές και καλές θέσεις εργασίας. Γιατί; Διότι ένας κακός εργοδότης θα σε εκμεταλλευτεί όταν ξέρει ότι δεν έχεις άλλες επιλογές. Όταν όμως ο εργαζόμενος μπορεί ανά πάσα στιγμή να διεκδικήσει καλύτερους όρους εργασίας σε κάποιον ανταγωνιστή, τότε τα περιθώρια να τύχει εκμετάλλευσης στενεύουν δραματικά.

Είπα πριν ότι η υγιής, η εύρωστη, η δυναμική οικονομία επιλύει το 80% με 90% των εργασιακών παθογενειών. Υπάρχει όμως ένα 10% με 20% όπου χρειάζεται η αυστηρή, η σίγουρη επιβολή του νόμου. Δηλαδή χρειάζονται κανόνες νομοκρατίας γενικής εφαρμογής, όργανα επιθεώρησης εργασίας που δεν θα είναι ευεπίφορα σε πολιτικές επιρροές, που θα λογοδοτούν στην κοινωνία ως προς τα αποτελέσματα της δράσης τους και που τα στελέχη τους δεν θα έχουν την ευχέρεια να εφαρμόσουν ή να μην εφαρμόσουν τους νόμους.

Δύο προϋποθέσεις, λοιπόν: Υγιής οικονομία και ένα δίκαιο και σύγχρονο ρυθμιστικό πλαίσιο το οποίο θα τηρείται απαρέγκλιτα. Αυτή είναι η διπλή στόχευση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου. Αφ' ενός, εκσυγχρονίζει το ρυθμιστικό περιβάλλον, ενισχύει την ελευθερία επιλογών για εργαζομένους και εργοδότες, βάζει μέσα νέες τεχνολογικές δυνατότητες που είδαμε να λειτουργούν και μέσα στην πανδημία, παίρνει διδάγματα. Αφ' ετέρου, όμως, ενισχύει τις δικλίδες προστασίας των εργαζομένων και δημιουργεί νέες: Η ψηφιακή κάρτα εργασίας. Η δημιουργία της Ανεξάρτητης Αρχής Επιθεώρησης Εργασίας. Οι νέες δυνατότητες διευθέτησης του χρόνου εργασίας, πάρα πολύ σημαντικό. Η θέσπιση νέων αδειών για γονείς και φροντιστές. Η κατοχύρωση του δικαιώματος αποσύνδεσης, κεφαλαίωδες στη νέα εποχή και την τρίτη χλιετία. Το νέο πλαίσιο για την προστασία από την παρενόχληση -να το- στον χώρο εργασίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

Όλα αυτά καταδεικνύουν ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη δεν νομοθετεί απλά για να νο-

μοθετήσει ούτε «κλείνει το μάτι» σε κάποιον έναντι κάποιου άλλου, αλλά υπεύθυνα και σοβαρά υπηρετεί το κοινό καλό.

Σε ένα λεπτό τελειώνω, κυρία Πρόεδρε, επειδή γνωρίζω ότι, όπως πρέπει, θα μου κάνετε σύσταση.

Αυτή, λοιπόν, η προσήλωση στο κοινό καλό θα πρέπει να διαφυλαχθεί. Και η δεύτερη, η πιο σοβαρή, κριτική που δέχτηκε το νομοσχέδιο αυτό δεν αμφισβητεί την ορθή λογική του νομοσχεδίου, αλλά την ικανότητα του κράτους να εφαρμόσει αυτά τα οποία το κράτος θεσπίζει. Γι' αυτό και πρέπει να είμαστε ξεκάθαροι. Το νομοσχέδιο αυτό θα κριθεί στην πράξη όταν κάποιος πάνε να παραβιάσουν τις διατάξεις του με το «έτσι θέλω». Θα κριθεί την πρώτη φορά που ένας εργοδότης επιχειρήσει να μην καταβάλει την οφειλόμενη αμοιβή για την εργασία. Θα κριθεί όταν εργοδότης πει σε εργαζόμενο ότι «θα τα πάρεις μαύρα και αδήλωτα». Ή θα κριθεί όταν του πει: «Φέρε πίσω το δώρο των Χριστουγέννων». Ή θα κριθεί όταν ένας εργατοπατέρας επιχειρήσει να κλείσει με το «έτσι θέλω» μια επιχείρηση χωρίς πρώτα να έχει κηρυχθεί νόμιμη η απεργία, όπως έγινε. Θα κριθεί την επόμενη φορά που θα έχουμε τα ίδια σκηνικά στο λιμάνι, όταν παράνομα και καταχρηστικά δημιουργείται πρόβλημα και η πολιτεία το κοιτάζει. Θα κριθεί την πρώτη φορά που αρχισυνδικαλιστές -μην τα ξεχνάμε αυτά- και εργοδοσία χέρι-χέρι θα προσπαθήσουν να τα βρουν «κάτω από το τραπέζι» με δωρεές για συνέδρια και διακοπές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κλείστε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Όσοι πιστεύουμε στη νομοκρατία, όσοι πιστεύουμε στην ελεύθερη οικονομία, όσοι πιστεύουμε στις περισσότερες επιλογές για εργαζόμενους και εργοδότες οφείλουμε εδώ να είμαστε αμειλιτικοί. Διότι, εν τέλει, η μερική και η πλημμελής εφαρμογή του νόμου, είτε μιλάμε για εργασιακά, είτε για διαδηλώσεις στους δρόμους, είτε για μέτρα πανδημίας, είτε για καταλήψεις, είτε για βία στα πανεπιστήμια, δεν ακυρώνει μόνο χρήσιμες και αναγκαίες επιμέρους διατάξεις για την ανάπτυξη και την προκοπή, αλλά ακυρώνει το βασικό επιχείρημα υπέρ της φιλελεύθερης δημοκρατίας, δηλαδή την ισότητα έναντι του νόμου και την αμερόληπτη υπηρετήση του κοινού καλού.

Ευχαριστώ όλες και όλους για την προσοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Παφίλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Το 1894 στο Λαύριο για πρώτη φορά διατυπώθηκε το αίτημα «Οκτώ ώρες εργασία, οκτώ ώρες ανάπαυση και οκτώ ώρες για ό,τι θέλουμε». Έτσι ακριβώς ήταν το σύνθημα. Ο ν.2269 του 1920 καθιέρωσε την οκτάωρη εργασία στη χώρα μας, ενσωματώνοντας την απόφαση του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας του 1919. Είχαν προηγηθεί σκληροί και αιματηροί αγώνες, κυρίες και κύριοι, όταν έβαζαν τον στρατό οι πρόγονοί σας οι πολιτικοί και η τάξη που είχε την εξουσία και πυροβόλούσε μέσα στο πλήθος και δολοφονούσε εργαζόμενους. Έτσι έγιναν αυτά. Είχαν προηγηθεί και οι δέκα ημέρες που συγκλόνισαν τον κόσμο, που γράφει ο Reed: Η μεγάλη Οκτωβριανή Σοσιαλιστική Επανάσταση, που αποτελεί και σήμερα τον εφιάλτη των εκμεταλλευτών των εργαζομένων. Δεν φεύγει, ο «πάγος» έσπασε και την επομένη το «παγοθραυστικό» θα διαλύσει τους «πάγους».

Πέρασαν εκατό ένα χρόνια. Η Νέα Δημοκρατία επαναλαμβάνει μονότονα ότι άλλαξαν οι κοινωνικοοικονομικές συνθήκες. Άλλαξαν; Πράγματι άλλαξαν. Τι άλλαξε για τις οικονομικές συνθήκες; Τεράστια ανάπτυξη της επιστήμης, της τεχνολογίας, η παραγωγικότητα της εργασίας απογειώθηκε, ο πλούτος που παράγεται είναι απίστευτος και τον παράγουν οι εργαζόμενοι. Γυρίστε γύρω-γύρω και πείτε μας: Ποιος τα φτιάχνει όλα αυτά; Τα κινητά σας, τα laptop, ό,τι έχετε; Ποιος τα φτιάχνει αυτά; Τα φτιάχνουν οι εργαζόμενοι. Οι καπιταλιστές κάθονται και εισπράττουν και κλέβουν τον ιδρώτα των εργαζομένων.

Έλεγε ο κ. Μητσοτάκης -και άλλοι το ψιθυρίζουν- ότι το οκτάωρο πια είναι παρωχημένο. Συμφωνούμε ότι είναι παρωχημένο,

αφού θεσπίστηκε πριν από εκατό ένα χρόνια. Με τέτοια ανάπτυξη το επτάωρο πενήνήμερο, τουλάχιστον, το τριανταπεντάωρο ως σταθερός χρόνος εργασίας είναι το καινούργιο και το ζητούμενο; Είναι. Οι γενναίες αυξήσεις με τον αμύθητο πλούτο που παράγεται και που πάει στις τσέπες λίγων είναι το καινούργιο ή είναι η πείνα στα 500 και 350 ευρώ με δουλειά από το πρωί μέχρι το βράδυ; Η κάλυψη δημόσια και δωρεάν των κοινωνικών αναγκών, παιδεία, υγεία, αθλητισμός, πολιτισμός, είναι ή δεν είναι αυτό που πρέπει να γίνει; Είναι πρόοδος για την ανθρωπότητα αυτά ή οπισθοδρόμηση;

Εδώ, λοιπόν, αντιστρέφονται οι ρόλοι. Αυτά υποστηρίζουμε εμείς. Είναι οπισθοδρόμηση; Και τι είναι το «μπροστά»; Το δωδεκάωρο; Τι είναι το «μπροστά»;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Μην μας λέτε τέτοια τώρα και αρχίσω από τώρα. Μην κάνετε γκριμάτσες, γιατί θα πω πολύ βαριά πράγματα.

Αυτά υποστηρίζει το ΚΚΕ. Αυτά θέλει και ο κόσμος, είτε το λέει είτε το σκέφτεται, ανεξάρτητα το τι ψηφίζει και γιατί δεν βάζει πλήρη για να τα κάνει.

Ποιος το εμποδίζει, αλήθεια; Γιατί δεν γίνονται όλα αυτά, αφού υπάρχει αυτός ο αμύθητος πλούτος και όλα όσα είπα προηγουμένως; Τα εμποδίζουν εκείνοι που ληστεύουν τον πλούτο που παράγουν οι εργαζόμενοι. Τα παράσιτα της κοινωνίας. Αυτοί που στο σύνολο του παγκόσμιου πληθυσμού είναι 10% σαν φυσικά πρόσωπα, είναι μια ισχνή μειοψηφία, «βρικόλακες», «ζόμπι» που ρουφάνε κυριολεκτικά αυτό που παράγουν οι εργαζόμενοι. Αλλά, οικονομικά το 10% κατέχει το 70% του παγκόσμιου ΑΕΠ, του παγκόσμιου πλούτου δηλαδή που παράγουν οι εργαζόμενοι. Κατ' αναλογία και στην Ελλάδα. Αυτός είναι ο καπιταλισμός με νούμερα.

Αυτοί, λοιπόν, υπαγόρευαν και το νομοσχέδιό σας, το οποίο έχει και ιστορία διαχρονικά. Λευκή Βίβλος. Ζήτηω το ΠΑΣΟΚ! Ζήτηω η Νέα Δημοκρατία! «Μαύρη», κατράμι ήτανε. Ούτε «μαύρη» ούτε «άσπρη» ο ΣΥΡΙΖΑ. Και τους εργοδότες βοηθάει και τους εργαζόμενους. Μόνο που το έγραψε ο Σύνδεσμος Βιομηχάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερο. Οδηγία «Φρανκενστάιν» 88 του 2003 και «έκθεση Σέρκας», που ξεχειλίζουν από πρόοδο. Εκπληκτικό! Τις ψήφισαν, εκτός ΚΚΕ, ή στάθηκαν με το λευκό. Τίτλος: «Διευθέτηση του χρόνου εργασίας». Ωραίο, ε; Τι σημαίνει «διευθέτηση του χρόνου εργασίας»; Σημαίνει κατάργηση του σταθερού χρόνου εργασίας, δηλαδή κατάργηση και του σταθερού ημερήσιου χρόνου ανάπαυσης. Αυτό δεν σημαίνει η ευελιξία που λέτε; Ότι «ξεχάστε το σταθερό ωράριο, ξεχάστε αυτά που ξέρατε, τώρα στον ζυγό από το πρωί μέχρι το βράδυ». Τι άλλο λέει αυτό το «τέρας»; Μέχρι δεκατρείς ώρες δουλειά, μέχρι εβδομήντα οκτώ ώρες την εβδομάδα, δώδεκα συνεχείς μέρες χωρίς ανάπαυση. Αυτό είναι η πρόοδος;

Δεν ντρέπεστε; Τι ξεφτίλα είναι αυτή; Εβδομήντα οκτώ ώρες; Να πάτε να δουλέψετε εσείς. Θα σας πάρουμε μία φορά και θα σας βάλουμε μέσα στη «ΛΑΡΚΟ» να δουλέψετε μια βδομάδα εβδομήντα οκτώ ώρες. Οι μισοί θα πεθάνετε μόνο και μόνο από αυτά που θα αναπνέετε και από αυτά που θα βλέπετε.

Να πάτε να δουλέψετε στα καράβια, εκεί που οξυγονοκολλούν στο τρίτο αμπάρι, να ανεβείτε να καλουπώσετε στον εβδομοόροφο και να δουλεύετε εβδομήντα οκτώ ώρες την εβδομάδα για να δούμε τι καλά που θα περάσετε! Αυτή είναι η πρόοδος του καπιταλισμού της Νέας Δημοκρατίας και άλλων που υποστηρίζουν το σύστημα.

Πού είναι ο Μπογδάνος; Έφυγε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Παρών!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Μάλιστα. Για σκεφτείτε, το διάλειμμα δεν αποτελεί χρόνο εργασίας. Έφυγε ο κ. Χατζηδάκης. Είναι εδώ η Υφυπουργός. Είναι σωστό αυτό ή όχι, το ότι δεν αποτελεί; Το λέει το νομοσχέδιο ή όχι; Πείτε μου τώρα. Απαντήστε. Όχι! Πού είναι ο Μπογδάνος να μου δώσει το κατοστάρικο;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Παρών!

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Διαβάζω το Άρθρο 56: «Όταν ο χρόνος ημερήσιας εργασίας υπερβαίνει...» -και λοιπά- «...Το διάλειμμα αυτό δεν αποτελεί χρόνο εργασίας και δεν επιτρέπεται να χορηγείται συνεχόμενο με την έναρξη ή τη λήξη της ημερήσιας εργα-

σίας», από ένα τέταρτο έως τριάντα λεπτά. Πάρτε το. Η Υπουργός λέει ότι λέω ψέματα. Πες της να βγάλει το κατοστάρικο να κόψουμε κανά κουπόνι για το ΚΚΕ, μιας και βάζεις τέτοια θέματα. Το λέω για να ξέρετε τι λέτε, γιατί δεν τα έχετε διαβάσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Δύο κουπόνια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Ναι, αν είναι πενήνταρικά δύο, αλλά έχουμε και το κατοστάρικο. Κυρίως είναι πεντόευρα βέβαια. Δεν έχουμε εμείς άλλες πηγές.

Αυτοί, λοιπόν, το έγραψαν. Αυτή η οδηγία είναι τέρας. Είναι επιστροφή στο 1900. Και αυτό το λέτε «Προσαρμογή στις βέλτιστες πρακτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης», όλοι σας, πλην ΚΚΕ. Σαν δεν ντρέπεστε; Βέλτιστες πρακτικές! Βέλτιστες πρακτικές να δουλεύεις από ήλιο σε ήλιο; Και μάλιστα το απόγειο της υποκρισίας είναι ότι το ζητά ο εργαζόμενος. Τι λέτε μωρέ τώρα; Πού ζείτε; Ζητάει ο εργαζόμενος να δουλεύει δώδεκα ώρες για να πάρει τέσσερις ημέρες ρεπό, να μην πληρώνονται οι υπερωρίες; Και, ξέρετε, είναι όντως στο 1900. Τι λέει ένα δημοτικό τραγούδι εκείνης της εποχής; Λέει: «Ήλπε μου γιατί άργησες να πας να βασιλέψεις, σε βλαστημάει η εργατιά, σε καθαριέται ο κάμπος». Εσάς λοιπόν σας βλαστημάει όλη η εργατιά. Μην κοιτάτε που δεν φαίνεται. Άλλωστε φαίνεται και στις δημοσκοπήσεις.

Αυτή είναι η πρόοδος! Αυτά ζητάει ο καπιταλισμός σήμερα. Αυτό είναι το σύστημά σας. Περισσότερη δουλειά, εξόντωση των εργαζομένων, λιγότερη αμοιβή. Γιατί; Για να αυξηθούν τα κέρδη. Διότι το μέσο ποσοστό του κέρδους πέφτει γιατί υπάρχει κρίση. Διότι για να επενδύσουν θέλουν μεγάλα κέρδη. Και για να βγάλουν μεγάλα κέρδη θέλουν εργαζόμενους με μικρότερους μισθούς. Διότι τα κέρδη δεν βγαίνουν από τα μηχανήματα. Πάρτε τα και φάτε τα! Δουλεύει μηχανήματα χωρίς εργαζόμενο; Ούτε το ρομπότ δουλεύει, γιατί άμα χαλάσει, κάποιος πρέπει να το επισκευάσει. Γι' αυτό ακριβώς φέρνουν αυτό το τέρας για να εξασφαλίσουν μεγαλύτερα κέρδη.

Και έρχεστε εδώ και μας λέτε «δεν καταργούμε το οκτάωρο». Ποιόν δουλεύετε; Στους εργαζόμενους λέτε «δεν καταργούμε το οκτάωρο». Στους βιομήχανους και στους άλλους λέτε «κατοχυρώνουμε το δεκάωρο». Εδώ μάλλον θα κάνουμε οικονομική εξόρμηση σήμερα! Και μάλιστα τι λέτε; Λέτε ότι από το δεκάωρο πληρώνεται το δίωρο. Πληρώνεται. Πώς όμως πληρώνεται; Σαν υπερωρία ή σαν μέρος του μισθού; Σαν μέρος του μισθού. Πόσα πληρώνει ο εργοδότης; Θα σας το πω πολύ απλά. Μέσο όρο, για να μην πούμε πολλά, πάνω από 150 ευρώ το μήνα κλέβει. Πεντακόσιοι εργαζόμενοι, χίλιοι εργαζόμενοι, κάντε πολλαπλασιασμό για να δείτε πόσο κλέβει.

Βέβαια, τέρμα όλα όσα ξέρατε. Κυριακάτικη αργία τέλος. Εσείς κάνετε τους Χριστιανούς. Εσείς κάνετε μεγάλους σταυρούς. Εσείς βγαίνετε στην τηλεόραση με πέντε εικόνες από πίσω. Πάτε στις εκκλησίες και φέρντε και την τηλεόραση. Τι είναι η Κυριακή; Αργία δεν είναι και με τον Χριστιανισμό; Άρα, τι είναι; Τριάντα δύο ο ΣΥΡΙΖΑ και τριάντα πέντε κλάδοι ακόμα, δηλαδή σχεδόν το σύνολο, όλες τις Κυριακές. Καλοί Χριστιανοί είστε. Να πάτε στις εκκλησίες και να τα λέτε. Δεν είναι θέμα χριστιανικό βέβαια. Λέω για την υποκρισία και αυτής της παράταξης, αλλά και άλλων. Λέτε εντάξει με το δεκάωρο αλλά...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τα παίρνω όλα, κυρία Πρόεδρε, δευτερολογίες, τριτολογίες και τα λοιπά.

Λέτε όταν το ζητάει ο εργαζόμενος μπορεί ατομικά, με ατομική σύμβαση εργασίας, να το συζητήσει με τον εργοδότη ή με τα συνδικάτα του. Πολύ ωραία! Ίδιοι και οι δυο. Ίδια δύναμη! Και ο εργοδότης και ο μοναχός εργάτης! Θα το πω μεταφορικά. Γίνεται διαπραγμάτευση –είναι αντίθετα τα πράγματα βέβαια– του ελέφαντα με το ποντίκι μοναχό του. Βέβαια αν μαζευτούν χιλιάδες ποντίκια θα τον κάνουν τον ελέφαντα σκελετό σε μισή μέρα. Οι εργαζόμενοι δεν είναι ποντίκια. Τέτοια ισοτιμία; Καλά σε ποιόν τα λέτε αυτά; Πού ζείτε; Στις βίλες σας; Πού ζείτε; Έχετε πάει σε κανένα εργοστάσιο; Έχετε δει τι γίνεται, τι εκβιασμός, τι συμβαίνει με την εργοδοσία που έχει ξεσάλώσει, έχοντας εκατομμύρια ανέργους απ' έξω και εσάς να φυσάτε τα πανιά;

Ανεξάρτητα από αυτό, σας λέμε και κάτι ακόμα. Καλά, είναι δυνατόν ένας άνθρωπος να δουλεύει δώδεκα και δεκατρείς ώρες

και μετά από δεκαπέντε είκοσι μέρες να πάρει τέσσερα ρεπό; Τι να τα κάνει; Τα έχει φτύσει, για να το πω έτσι απλά! Ξέρετε τι σημαίνει δεκατρείς ώρες και δώδεκα, συν δύο ώρες πήγαινε και έλα, άμα είσαι σε ένα εργοστάσιο; Ποια οικογένεια! Ποια παιδιά! Τι λέτε τώρα; Δεν θα τα βλέπουν ούτε στο ρεπό γιατί θα τρέχουν συνέχεια στους γιατρούς.

Από τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας δημοσιεύτηκε έρευνα. Την είπαν τυπογραφικά τα κανάλια σας και την εξαφάνισαν εν ριπή οφθαλμού. Τι λέει; Έρευνα πριν την πανδημία σε αναπτυσσόμενες χώρες: «επτακόσιες σαράντα πέντε χιλιάδες πρόωροι θάνατοι οφείλονται στην υπερεργασία με βασικές αιτίες καρδιακά προβλήματα και εγκεφαλικά, επειδή εργάζονταν πάνω από πενήντα πέντε ώρες». Εσείς τώρα θα τους πάτε μέχρι εβδομήντα οκτώ. Λέει: «30% μεγαλύτερες πιθανότητες να πάθουν εγκεφαλικά και 17% παραπάνω από καρδιακό έμφραγμα.» Τους στέλνετε στον θάνατο. Εκτός αν θέλετε πελατεία ορισμένοι που είναι και γιατροί και δεν ντρέπονται να λένε ότι είναι καλός χρόνος οι δώδεκα ώρες.

Δεύτερη παράμετρος. Ας πούμε ότι ο εργαζόμενος λέει «όχι εγώ δεν θέλω, δεν θα κάνω ατομική σύμβαση». Τον ξεμοναχιάζει βέβαια, τον εκβιάζει. Και τον εκβιάζει ακόμα και αν συμφωνήσει. Γιατί; Διότι θα του πει «το ρεπό θα το πάρεις όταν στο πω εγώ, όχι όταν το θέλεις εσύ». Έτσι δεν είναι; Έτσι! Για να μην πω και άλλα περισσότερα. Αν είναι και αυτό ψέμα, γράψτε τα κατοστάρικα του κ. Μπογδάνου!

Επομένως τι κάνετε; Οι ατομικές συμβάσεις είναι μεγάλο κλειδί. Ξεμοναχιάζετε τον εργαζόμενο. Παλιά έλεγαν «μια βέργα σπάει, αλλά όταν είναι πολλές μαζί δεν μπορεί να τις λυγίσουν». Αυτό θέλετε να κάνετε. Ποιον εξυπηρετεί, τον εργαζόμενο ή τον εργοδότη; Και μιλάμε για μεγάλους εργοδότες. Η απάντηση είναι δεδομένη.

Τρίτη παράμετρος. Δοκιμαστικός χρόνος απόλυσης και απολύσεις. Πρώτα ήταν δύο μήνες ο δοκιμαστικός χρόνος. Ναι. Τώρα γίνεται ένας χρόνος. Ζήτω! Στον ενδέκατο μήνα σου! Τον διώχνει και παίρνει άλλους την επομένη, και δεν θα έχει και καμιά επίπτωση. Έντεκα μήνες δοκιμαστικός καταλαβαίνετε τι σημαίνει. Τον ξεζουμίζει και στον ενδέκατο μήνα τον διώχνει.

Απολύσεις. Εδώ που υπερασπιζόσταν τους εργαζόμενους! Απολύει έναν εργαζόμενο. Τι κάνει ο εργαζόμενος; Τι πρέπει να κάνει; Να πάει στα δικαστήρια να πληρώσει! Πάει στα δικαστήρια και πληρώνει. Ποιος έχει το βάρος της απόδειξης; Ο εργαζόμενος. Καλά δεν ντρέπεστε; Και μου λέτε ότι τώρα υπερασπιζόσταν τους εργαζόμενους; Θα πάει ο εργαζόμενος με τα 600 και 700 ευρώ να πληρώσει τα μαλλιά της κεφαλής του για να αποδείξει αν είναι εφύρση ή επιχείρηση ή όχι και αν έχει ανάγκες; Γιατί μέχρι εκεί φτάνετε. Θα πάει να πάρει όλους τους ισολογισμούς; Θα κάνει έρευνες για να πει ότι «να, πάει καλά η επιχείρηση και τον κόσμο απολύσατε»; Αλλά εδώ δεν φτάνει. Γιατί λέτε «μπορεί να έχει και αποφάσεις θετικές για τον εργαζόμενο». Πού πάτε μετά; Λέτε: «Ακόμα κι αν αποφασίσει το δικαστήριο ότι προσλαμβάνεται, μπορεί ο εργοδότης να του δώσει κάτι παραπάνω και να μην τον προσλάβει.» Και μετά μάς λέτε για δικαιοσύνη και γιατί εφαρμόζουμε τους νόμους! Μία εσείς; Διακόσιες εμείς, γιατί εμείς έχουμε το δίκιο. Εσείς φτιάχνετε νόμο να ακυρώνει την απόφαση του δικαστηρίου. Αυτό κάνετε. Και εκβιάζετε έναν απολυμένο προκειμένου να τρέχει στα δικαστήρια μια ζωή αν, πέρα από το ότι του κόβει την υπερημερία και λοιπά, θα δεχθεί έναν συμβιβασμό και να μην τον ξαναπροσλάβει.

Είναι αλήθεια αυτό ή όχι; Είναι; Είναι. Δεν απαντάτε.

Κύριε Μπογδάνο, είναι αλήθεια αυτό ή όχι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Δεν σας παρακολουθούσα τώρα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τι να παρακολουθήσεις; Ποιον να εξυπηρετεί αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ψέματα να σας πω;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τον εργαζόμενο εξυπηρετεί ή τον εργοδότη; Διότι λέτε ότι είστε το κόμμα των εργαζομένων.

Τέταρτο και φαρμακερό: Πού είναι το πρόβλημα τώρα; Το ζόρι είναι το συνδικαλιστικό κίνημα, το σωματείο, γιατί εκεί είναι η δύναμη των εργαζομένων. Δεν έχει τίποτα άλλο. Άρα, τι θα κάνουμε; Σχέδιο στρατηγικό, διαβολικό.

Όμως, δεν είναι το εργατικό κίνημα σημερινό ούτε και εμείς είμαστε.

Τι λέτε, λοιπόν, εσείς; Πρώτον, ηλεκτρονικό μητρώο. Είπε και ο κ. Ρουσόπουλος -και λυπάμαι, γιατί είναι γενικά από τους πιο μετριοπαθείς- το εξής: Μα, τι φοβάστε; Δεν το φοβάσαστε.

Ρωτώ τον κ. Βρούση: Ωραία, ηλεκτρονικό. Θα είναι δημόσιο; Ναι, λέει. Αφού είναι στο «ΕΡΓΑΝΗ», μπορεί να το βρει ο καθένας. Θα έχει ο εργοδότης μπροστά του τα πάντα, ναι ή όχι; Ποιος είναι, από πού είναι, τι προβλήματα έχει, το ένα, το άλλο. Μερικά μπορεί να τα ξέρει. Δεν αμφιβάλουμε, γιατί οι χαφιέδες είναι πολλοί και η εργοδοσία δεν είναι άγγελος του Τσάρλι ή στιδής ποτε άλλο.

Επομένως, φακέλωμα γενικό όλων των εργαζομένων. Καλά, σήμερα δεν είναι στα πρωτοδικεία όλα αυτά τα στοιχεία; Δεν μπορεί να τα πάρει η εργοδοσία. Πρέπει να υπάρχει λόγος. Γιατί τα παίρνει και τα πάτε σε ηλεκτρονικό μητρώο; Ακριβώς για να τα παραδώσετε στην εργοδοσία.

Δεύτερον, απεργία. Μάλιστα. Για τα κόμματα που κυβερνούν όχι κάτω από 50%, αλλά κάτω από 40%, τι έφερε ο ΣΥΡΙΖΑ; Έφερε «50%+1» για να πας για να απεργία και εσείς βγαίνετε και κυβερνάτε την Ελλάδα με 40%, με 35%. Γιατί δεν βάζετε «50%+1»; Γιατί το κάνετε αυτό; Για να μη μπορούν να πετύχουν το «50%+1». Διότι ξέρεis ότι, για να μαζέψεις τους εργαζόμενους σε εργοστάσια κ.λπ., που είναι σε διαφορετικές βάρδιες, που μένουν από τη μια άκρη στην άλλη, δεν είναι και εύκολο.

Όμως, πού ξέρετε εσείς από εργοστασία; Από εργοστασίους ξέρετε, όχι από εργοστάσια. Είναι έτσι ή δεν είναι; Είναι.

Όμως, δεν σας φτάνει αυτό, όχι το αν είστε με εργοστασιάρχες, αλλά, αν είναι έτσι, μπορούν να μαζευτούν από τα Οινόφυτα όπου δουλεύουν, από τη Θήβα, από τη Λειβαδιά, από την Αθήνα, από τον Πειραιά ή από οπουδήποτε αλλού; Πού να τα ξέρετε αυτά; Μιλάμε να μαζευτούν στη συνέλευση.

Πάμε παρακάτω. Θα τα ακούσετε. Μη βιάζεστε.

Όμως, λέτε: Μπας και μαζευτούν; Άρα, τι θα κάνουμε; Ηλεκτρονική ψηφοφορία. Μα, τι λέτε τώρα; Ότι γλύφουμε το δάχτυλό μας; Θα κάθεται ο άλλος, θα ψηφίζει για την απεργία και για τη διοίκηση του σωματείου από την Αθήνα, από το χωριό μου, από οπουδήποτε αλλού με το κλικ; Και πού ξέρουμε αν ψηφίσει το γραφείο του εργοδότη; Και πού ξέρουμε αν ψηφίσει από το γραφείο του διευθυντή; Το ξέρει κανένας αυτό; Όχι.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Αυτό είναι βασικό και επισημαίνεται ακόμα και από την Επιστημονική Επιτροπή. Ποιο είναι το ουσιαστικό; Θέλετε να απομονώσετε τους εργαζόμενους από τη δημοκρατία που την ψέλνετε και την κλίνετε σε όλες τις πτώσεις. Να μαζευτούν στη συνέλευση, να πουν απόψεις, να συγκρουστούν απόψεις, να γίνει συμβιβασμός, να καταλήξουν όλοι μαζί. Αυτό σημαίνει άνθρωπος, συλλογικότητα, κοινωνία.

Εσείς δεν θέλετε. Θέλετε τον καθέναν απομονωμένο για να μπορεί να τον τρώει ο λύκος πιο εύκολα, γιατί όταν πολλοί, δεν μπορεί. Αυτά κάνετε, λοιπόν. Φτάνουν αυτά; Αμ, δεν φτάνουν. Έχετε ξεσάλωσε: Να το γνωστοποιεί έγκαιρα. Αλήθεια; Όταν συμβαίνει ένα αιφνιδιαστικό, σκοτώνονται τρεις εργάτες -κτύπα ξύλο- σκοτώνονται πολλοί και κατεβαίνουν αμέσως σε απεργία, πρέπει να το γνωστοποιήσει; Αν κάνει στάση εργασίας, γιατί δεν υπάρχουν ασφαλιστικά μέτρα, δεν έχει το δικαίωμα το σωματείο; Ποιος έχει το δικαίωμα εγκαίρως; Το «εγκαίρως» το λέτε για να προετοιμάζεται ο εργοδότης και να μπορεί να κάνει τη δουλειά και το κράτος και όλοι οι υπόλοιποι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πάμε και παρακάτω. Ούτε αυτό σας φτάνει. Λέτε για προσωπικό ασφαλείας 33%. Ξέρετε τι μας είπαν; Ότι, αν ισχύσει ο νόμος, θα είναι περισσότεροι στη βάρδια από όσοι είναι κάθε μέρα και αυτό είναι γεγονός. Θέλετε, δηλαδή, να γίνεται απεργία χωρίς απεργία. Μήπως θέλετε και περιβραχιόνιο;

Ακούστε: Εδώ δεν είναι Ιαπωνία. Εδώ είναι Ελλάδα και κουβαλάει αίμα πολύ για να υπάρχουν κατακτήσεις. Νομίζετε ότι θα κάνετε τους εργαζόμενους ρομπότ χωρίς θέληση; Είστε μακριά νυχτωμένοι.

Έχει και άλλα. Άμα, λέει, πας έξω και μιλήσεις με τη ντουντούκα ή άμα μοιράσεις τις προκηρύξεις ή άμα πεις «συνάδελφοι,

μη συμμετέχετε, γιατί έχουμε αυτά τα προβλήματα και ενωμένοι θα κερδίσουμε κ.λπ.», μια μήνυση. Ψυχολογική βία.

Δεν πάτε στον διά..., λέω εγώ; Ψυχολογική βία; Αυτά που κάνουν οι εργοδότες, τα τερατώδη κάθε μέρα δεν είναι ψυχολογική βία; Τι είναι; Έχετε κάποιο μέτρο για αυτό, ότι όποιος εργοδότης ασκεί ψυχολογική βία στους εργαζόμενους να μην απεργήσουν, καταδικάζεται... Έχετε; Όχι. Ποιον εξυπηρετείτε; Τα συμφέροντα της εργοδοσίας, να μην πω και πάρα πολλά άλλα.

Ποια είναι, επομένως...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να κλείσετε σιγά-σιγά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Επομένως, όλο το σκεπτικό σας με επιχειρήματα καταρρέει. Νομοθετείτε για την εργοδοσία και όχι για τη μικρή, γιατί και η μικρή αντίθετη είναι. Νομοθετείτε για τα μονοπώλια, για τους επιχειρηματίες. Ποια είναι η διέξοδος; Τώρα έχουμε στο ίδιο έργο θεατές. Μνημόνια ο ΣΥΡΙΖΑ; Φταίει η διαχείριση Νέας Δημοκρατίας-ΠΑΣΟΚ, όχι οι απαιτήσεις του κεφαλαίου σε ευρωπαϊκό και παγκόσμιο επίπεδο. Με έναν νόμο και ένα άρθρο θα σκίσουμε το μνημόνιο. Τελικά, έγινε το αντίθετο. Ήρθε και τρίτο.

Σήμερα δεν φταίνε οι απαιτήσεις του κεφαλαίου, γιατί στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχει φυσήξει άλλος αέρας, μόνο που είναι -40 για τους εργαζόμενους. Στην Αμερική ο Μπάιντεν είναι φιλεργατικός, σκέφτεται άλλα πράγματα. Ο καπιταλισμός αλλού είναι καλός. Τώρα φταίει ο Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία. Βεβαίως, φταίει ο Μητσοτάκης και η Νέα Δημοκρατία. Παντού δεν γίνονται τα ίδια; Γιατί αθώνεται το σύστημα; Για να πείτε στον κόσμο ότι η διαχείριση μπορεί να είναι καλύτερη, η οποία έχει αποδειχθεί και έχει καταρρεύσει παγκόσμια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Παφίλη, πρέπει να κλείσετε, σας παρακαλώ πολύ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Περιμένετε, γιατί έχει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας έδωσα και τριτολογία και σας έδωσα και τεταρτολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Στην Πορτογαλία και στην Ισπανία όλες οι κυβερνήσεις της Αριστεράς θα ακολουθήσουν τον κ. Χατζηδάκη, που μίλησε σαράντα πέντε λεπτά. Εγώ θα μιλήσω λιγότερο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση, σας παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Τελειώνω σε τρία λεπτά. Θα τα πω λίγο γρήγορα, γιατί αυτά είναι που πονάνε.

Για να δούμε, λοιπόν, τι γίνεται στην Ισπανία και στην Πορτογαλία, όπου είναι οι αριστερές κυβερνήσεις «μαϊμού»; Τα ίδια δεν εφαρμόζουν; Τα ίδια που κάνει εδώ η Κυβέρνηση; Και εσείς τα ίδια θα κάνετε. Αυτό το αποδείξατε, γιατί; Να δούμε. Το δωδεκάωρο της Νέας Δημοκρατίας είναι αντεργατικό -είναι πραγματι- ενώ το δωδεκάωρο του ΣΥΡΙΖΑ στους γιατρούς δεν είναι, είναι φιλεργατικό. Έτσι δεν είναι; Μάλιστα. Μέχρι δώδεκα μέρες συνεχόμενες, που λέει η οδηγία-τέρας του 2003 είναι και είναι όντως δολοφονικό για τους εργαζόμενους, ενώ οι εννιά συνεχόμενες μέρες στους μηχανοδηγούς στον ΟΣΕ δεν είναι. Είναι σοσιαλιστικό μέτρο! Του ΣΥΡΙΖΑ ήταν αυτό. Εσείς το ψηφίσατε.

Να πάμε και παρακάτω; Οι τριάντα δύο Κυριακές που θεσμοθετήσατε δεν είναι κακές, είναι καλές. Τώρα που αυξάνονται είναι κακές. Κακές και οι μεν, κακές και οι δε. Δρόμο ανοίξατε και ακολουθούν.

Όταν φέρατε την απεργία «50%+1», στην αρχή μνούνσατε ότι είναι για να δυναμώσει το συνδικαλιστικό κίνημα, λες και είμαστε ηλίθιοι και δεν ξέρουμε γιατί τη φέρατε. Όταν σας στριμώξαμε στην επιχειρηματολογία, τι είπατε; Μνημονιακή υποχρέωση. Όταν βγήκαμε τον Αύγουστο, σας καταθέσαμε τροπολογία να καταργηθεί. Γιατί δεν την καταργήσατε;

Αυτά θέλετε να κάνετε και η επανάληψη θα είναι τραγωδία για τους εργαζόμενους, να μην πω και άλλα πολλά πράγματα.

Τέλος πάντων, η διέξοδος είναι προοδευτικό μέτωπο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ, μη με φέρνετε σε δύσκολη θέση.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ: Είναι το τέλος.

Προοδευτικό μέτωπο, όλες οι δυνάμεις. Μάλιστα. Αν εμείς θέλαμε να προδώσουμε τον λαό, να υπηρετήσουμε τον καπιταλισμό...

σμό και να γίνουμε τσιράκια των Αμερικάνων και του NATO, που γίνετε εσείς, θα ήμασταν προδότες και δεν θα το κάναμε ποτέ, γιατί έχουμε εκατό χρόνια ιστορία και με τα λάθη μας και τις αδυναμίες μας δεν γονατίσαμε και δεν προσκυνήσαμε κανέναν και δεν θέλαμε νταβατζή να μας πάει εκεί, αν θέλαμε να κάνουμε τέτοια επιλογή.

Αυτά να τα πείτε, παραδείγματος χάριν, στον κ. Βαρουφάκη, που τώρα λέει «μετακαπιταλισμός» και κάτι μυστήρια για να αθωώσει τον ίδιο τον καπιταλισμό.

Η λύση είναι αγώνας των εργαζομένων, ταξικός, σκληρός, για σήμερα, με στόχευση την εξουσία. Και για τους υπόλοιπους και για εσάς μαζί, γυρίζετε στο 1900. Να μην ξεχνάτε ότι το 1900 έφερε το 1917. Εμείς δεν φοβόμαστε. Εσείς τρέμετε και ο φόβος σας θα γίνει επιβλαβής, γιατί δεν θα υποταχθεί ο κόσμος τελικά και θα νικήσει, αργά ή γρήγορα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τι θέλετε, κύριε Μπογδάνο; Δεν αναφέρθηκε σε εσάς προσωπικά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Μου έκανε ερωτήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν σας έκανε ερωτήσεις για να απαντήσετε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ τώρα, δεν ανοίγουμε συζήτηση. Οι ερωτήσεις είναι ρητορικές, δεν σας έκανε ερωτήσεις για να απαντήσετε. Δεν ανοίγουμε συζήτηση. Δεν υπάρχει περίπτωση να σας δώσω τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Θα είμαι συντομότερος. Έκανε συγκεκριμένες ερωτήσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν υπάρχει περίπτωση να σας δώσω τον λόγο, κύριε Μπογδάνο.

Θα πάμε στον επόμενο ομιλητή, στον κ. Φωτήλα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Για ένα λεπτό θα μου δώσετε τον λόγο, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν υπάρχει περίπτωση, κύριε συνάδελφε. Δεν ανοίγουμε συζήτηση. Δεν γίνεται, κύριε συνάδελφε. Ρητορικές ερωτήσεις κάνει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, καταστρατηγείτε τον Κανονισμό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, μην φωνάζετε. Τον Κανονισμό κρατάω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Όχι, κυρία Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν επιτρέπεται να μιλήσετε, τελείωσε.

Κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Μου έδωσε τρεις αφορμές. Παρακαλώ την Αντιπολίτευση να σταθεί στο ύψος της και να μου δώσει η κυρία Πρόεδρος τον λόγο.

Κύριε Φωτήλα, σας παρακαλώ.

Κυρία Πρόεδρε, δώστε μου τον λόγο! Είστε υποχρεωμένη να το κάνετε. Δεν είναι στην ευχέρειά σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, θα σας τα εξηγήσω ήρεμα για να μην συνεχίσουμε τη συζήτηση με αυτόν τον τρόπο. Μου επιτρέπετε; Μου επιτρέπετε σας παρακαλώ πολύ, κύριε συνάδελφε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Υπάρχει και Κανονισμός, κυρία Πρόεδρε! Θα επιμείνω. Δεν μπορείτε να κάνετε κοινοβουλευτικό πραξικόπημα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ωραία, δεν σας επιτρέπω κι εγώ λοιπόν! Τελείωσε η συζήτηση. Έχει τον λόγο ο κ. Φωτήλας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Υπάρχει Κοινοβουλευτικός Κανονισμός! Έγιναν τρεις αναφορές, υποχρεούστε να μου δώσετε τον λόγο. Τι δεν καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Πώς να ξεκινήσω έτσι, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ, μπορείτε.

Κύριε Μπογδάνο, δεν θα σας δώσω τον λόγο! Δεν ανοίγουμε συζήτηση, κύριε συνάδελφε, το ξέρετε. Φωνάξτε όσο θέλετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Θα μου δώσετε τον λόγο,

όπως υποχρεούστε να κάνετε! Δεν μπορείτε να παραβιάζετε τον Κανονισμό από τη θέση της Προεδρεύουσας. Είναι δικαίωμά μου σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής και είναι υποχρέωσή σας αυτό το δικαίωμα του Βουλευτή Α' Αθήνας να το τιμήσετε.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Μπογδάνο, ακούστηκες. Καταγράφηκε νομίζω και η ένστασή σου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, μην χρησιμοποιείτε τις κάμερες για να δημιουργείτε θέμα, για να δημιουργείτε εντυπώσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ποιες εντυπώσεις; Υποχρεούστε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Όχι, δεν υποχρεούμαι. Ακούστε με λίγο και κάντε λίγη ησυχία. Κάντε λίγη ησυχία και ακούστε την Πρόεδρο. Προεδρεύω της Αιθούσης. Όποτε ανεβαίνει συνάδελφος επάνω στο Βήμα και αναφέρεται σε οποιαδήποτε ομιλία δεν ανοίγει συζήτηση μέσα στη Βουλή, το καταλαβαίνετε αυτό το πράγμα; Τελείωσε λοιπόν.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, ο Κανονισμός λέει σε αναφορά σε πρόσωπο, δίνεται ο λόγος επί προσωπικού και απορώ με τους συναδέλφους! Εγώ, συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, θα σας υπερασπιζόμουν και το ξέρετε, εάν δεν σας έδιναν τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Μπογδάνο, έκανες την ένστασή σου και κατεγράφη, αλλά αποφασίζει η Πρόεδρος σε κάθε περίπτωση. Σωστά ή λανθασμένα, κρίνεται.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ποιος είναι ο λόγος που δεν μου δίνετε τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κανένας λόγος. Δεν ανοίγουμε συζήτηση, κύριε συνάδελφε. Καθυστερείτε τη διαδικασία, το καταλαβαίνετε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Δεν νομιμοποιείστε να μην μου δίνετε τον λόγο. Αυθαιρετείτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Καθυστερείτε τη διαδικασία σκοπίμως και ταλαιπωρείτε και τον συνάδελφό σας που είναι στο Βήμα, το καταλαβαίνετε; Δεν πρόκειται να σας δώσω τον λόγο, είναι απόφαση δική μου. Τελείωσε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Είμαι Βουλευτής μιας δημοκρατίας που βασίζεται σε κανόνες, κυρία Πρόεδρε. Δεν θα τους καταστρατηγήσετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Μπογδάνο, όσο και να φωνάξετε δεν θα πάρετε τον λόγο.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κύριε Μπογδάνο, προβλέπεται διαδικασία και για την καταστρατήγηση, εάν θεωρείς ότι καταστρατηγείται κάποιο δικαίωμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κύριε Φωτήλα, οφείλετε, όπως θα έκανα κι εγώ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ, κύριε Μπογδάνο! Με αυτό που κάνετε αυτήν τη στιγμή, δεν θα πάρετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Έγιναν τρεις ονομαστικές αναφορές! Δικαιούμαι τον λόγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ξέρετε σε πόσους αναφέρθηκε ο προηγούμενος ομιλητής σε αυτήν την Αίθουσα; Ακούστε με λίγο, σας παρακαλώ πάρα πολύ! Ο προηγούμενος ομιλητής αναφέρθηκε σχεδόν σε ολόκληρη την Αίθουσα. Όλοι θα έπαιρναν τον λόγο για να μιλήσουν; Τι είναι αυτά που μου λέτε τώρα; Γιατί δημιουργείτε αυτό το πρόβλημα στην Αίθουσα, κύριε Μπογδάνο, μπορείτε να μου πείτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Ανοίξετε τον Κανονισμό!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τον Κανονισμό τον ξέρω καλύτερα από εσάς! Λοιπόν σας παρακαλώ πάρα πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Διαβάστε το άρθρο και δώστε μου τον λόγο, κυρία Πρόεδρε! Δικαιούμαι να πάρω τον λόγο. Αυθαιρετείτε όταν δεν μου τον δίνετε! Θα υπερασπιζόμουν την Αντιπολίτευση αν ήταν στη θέση μου!

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Φταίω εγώ; Τώρα φαίνεται ότι εγώ φταίω, σε παρακαλώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Εσείς, κύριε Φωτήλα, μπορεί να παραιτείστε των δικαιωμάτων σας. Εγώ δεν θα παραιτηθώ, με έχουν ψηφίσει είκοσι πέντε χιλιάδες άνθρωποι.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ας προχωρήσουμε στον επόμενο ομιλητή!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Αυτό θέλω κι εγώ, να μιλήσει ο κ. Φωτήλας, αν σταματήσει ο κ. Μπογδάνος να φωνάζει.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Επειδή είσατε γυναίκα, επιμένω σε αυτό. Όλη αυτή η ιστορία γίνεται, επειδή η Προεδρεύουσα είναι γυναίκα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Τι λέτε, κυρία Φωτίου; Τι φαντασιοπληξίες είναι αυτές;

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Εντάξει, κυρία Φωτίου, δεν νομίζω ότι έχει σχέση αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Τελείωσε η συζήτηση. Κύριε Φωτήλα, ξεκινήστε σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Δεν θα σταματήσω να διεκδικώ αυτό που δικαιούμαι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Θα κάνω λοιπόν μια ανακοίνωση προς το Σώμα.

Η Διάρκης Επιτροπή Οικονομικών υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Οικονομική αποκατάσταση παραχωρησιούχων αεροδρομίων λόγω των συνεπειών της πανδημίας του κορωνοϊού COVID-19, για το έτος 2020».

Κύριε Φωτήλα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Έχετε την υποχρέωση να μου δώσετε τον λόγο, σύμφωνα με το γράμμα και το πνεύμα του Κανονισμού της Βουλής των Ελλήνων!

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Μπορώ να ξεκινήσω; Κύριε Μπογδάνο, εισακούστηκε το αίτημά σου και θα αποφασίσει η Πρόεδρος. Δεν μπορούμε να το παρακάμψουμε αυτό. Αυτή θα αποφασίσει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Δεν θα σταματήσω μέχρι να μου δώστε τριάντα δεύτερα!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ελάτε, κύριε Φωτήλα, σας παρακαλώ πολύ.

ΙΑΣΟΝΑΣ ΦΩΤΗΛΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό ψήφιση νομοσχέδιο έρχεται μετά από σχεδόν μισό αιώνα να μεταρρυθμίσει, να εκσυγχρονίσει και κυρίως να εναρμονίσει την ελληνική εργατική νομοθεσία με αυτήν των προηγούμενων ευρωπαϊκών κρατών. Το παρόν νομοσχέδιο έρχεται να ανταποκριθεί στις νέες ανάγκες του σήμερα, στη σύγχρονη ψηφιακή πραγματικότητα και στην αγορά εργασίας του εικοστού πρώτου αιώνα. Το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας είναι μία ακόμα μεταρρυθμιστική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας.

Ωστόσο, η Αντιπολίτευση και ο ακραίος ιδεολογικός συντηρητισμός της μας προτρέπουν να αποσύρουμε το νομοσχέδιο που φέρεται σήμερα προς ψήφιση, καταλογίζοντας χαρακτηρισμούς όπως «οδοστρωτήρας», «εργασιακό έκτρωμα», «εργασιακός μεσαιώνας». Και σας ερωτώ, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, καταδικάζετε συλλήβδην ένα νομοσχέδιο που στα δύο τρίτα αφορά την κύρωση διεθνών συμβάσεων και την ενσωμάτωση ευρωπαϊκής οδηγίας;

Άκουσα την κ. Ξενογιαννακοπούλου να λέει ότι χρησιμοποιούμε τις διεθνείς συμβάσεις ως βιτρίνα. Άκουσον, άκουσον! Οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ θεωρούν τις διεθνείς υποχρεώσεις και τη συμμόρφωσή μας σε αυτές βιτρίνα!

Απαξιώνετε την κύρωση ύψιστης σημασίας συμβάσεως, όπως η σύμβαση 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον χώρο της εργασίας. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας από την άλλη κυρώνει τη σύμβαση 190 και μάλιστα σε χρόνο αρκετά προγενέστερο από εκείνον που η ίδια η οδηγία θέτει ως προθεσμία για την ενσωμάτωσή της τον Αύγουστο του 2022, γιατί η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη αφουγκράζεται τις ανάγκες της κοινωνίας και επιδεικνύει εξαιρετικά αντανάκλαστα στο κίνημα «Με Τοο» και στις δημόσιες καταγγελίες όλων των θυμάτων εξουσιαστικής βίας στον χώρο εργασίας τους.

Συγχρόνως με το παρόν νομοσχέδιο αντιμετωπίζουμε διαχρονικά διαπιστωμένα και ανεπίλυτα προβλήματα εργαζόμενων γονέων. Θεσιάζουμε νέες γονικές άδειες, όπως είναι η άδεια πατρότητας δεκαεσσάρων ημερών μετ' αποδοχή, ενώ για πρώτη φορά κατοχυρώνουμε την προστασία και του νέου πατέρα κατά

της απόλυσης για έξι μήνες. Με γνώμονα δε την εμπέδωση της ισότητας των δύο φύλων η νέα ρύθμιση περιορίζει επίσης τα αντικίνητρα πρόσληψης των γυναικών. Η προστασία από τις απολύσεις δεν επεκτείνεται μόνο στους νέους πατεράδες, αλλά διευρύνεται πολύ περισσότερο και διευρύνεται σε κάθε περίπτωση αίτησης ή λήψης άδειας, αλλά και στην ενάσκηση οιασδήποτε δικαιώματος από πλευράς εργαζομένου. Μετατρέπουμε μετά από τόσα χρόνια τη νομολογία των δικαστηρίων σε νόμο.

Και πάμε τώρα στα ψέματα, τις ανακρίβειες, την παραφιλολογία και την επικίνδυνη ραβδία σχετικά με την περιβόητη κατάργηση του οκτάωρου. Καταργείται το οκτάωρο; Σαφώς και όχι. Όχι μόνο δεν καταργείται, αλλά θα εφαρμόζεται και ουσιαστικά με τη νέα ψηφιακή κάρτα εργασίας την οποία εισάγουμε. Για την ακρίβεια το οκτάωρο είναι κατοχυρωμένο σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δεν νοείται κατάργησή του σε οποιοδήποτε κράτος-μέλος. Οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης θα έπρεπε να το γνωρίζουν αυτό, αντί να επιδίδονται σε έναν αγώνα παραπληροφόρησης και αποπροσανατολισμού της κοινότητας.

Τι ακριβώς γίνεται, λοιπόν, με τη διευθέτηση του χρόνου; Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας είναι ένας ευρωπαϊκός θεσμός που ισχύει εδώ και αρκετές μερικές δεκαετίες τόσο στην Ευρώπη, όσο και στην Ελλάδα. Δεν αυξάνεται ο συνολικός χρόνος απασχόλησης του εργαζομένου, όπως συμβαίνει με τις υπερωρίες, αλλά παρέχεται η δυνατότητα στον εργαζόμενο να συμπυκνώσει την εργασία του σε λιγότερες ημέρες. Θα μπορεί, δηλαδή, να προσαρμόζει την εργασία του κατόπιν αιτήματος του ιδίου ανάλογα με τις προσωπικές ή οικογενειακές του ανάγκες και υποχρεώσεις. Κατ' αυτόν τον τρόπο για παράδειγμα θα δύναται και για ένα διάστημα να δουλέψει λίγο παραπάνω, Δευτέρα έως Πέμπτη και να μην Παρασκευή, αλλά να πληρώνεται και να βλέπει περισσότερο την οικογένειά του ή να σπουδάσει, για παράδειγμα να παρακολουθεί ένα μεταπτυχιακό, διαφυλάσσοντας σε κάθε περίπτωση το απαράβατο μέγιστο των πέντε ημερών ή σαράντα ωρών την εβδομάδα. Είναι αυτή η ευελιξία αντεργατική ρύθμιση; Ασφαλώς και δεν είναι. Συμβαίνει σήμερα; Συμβαίνει. Συνέβη επί των ημερών σας; Συνέβη σε πολλές μεγάλες επιχειρήσεις. Τι θέλετε, δηλαδή; Επιθυμείτε τη δυνατότητα να οργανώνουν και να διευκολύνουν τη ζωή τους να την έχουν μόνο όσοι εργαζόμενοι εργάζονται σε μεγάλες επιχειρήσεις που έχουν συνδικάτα και οι άλλες χιλιάδες των εργαζομένων που δουλεύουν σε μικρές ή μεσαίες επιχειρήσεις, που δεν έχουν συνδικάτα, να μην έχουν την ίδια δυνατότητα; Εμείς λέμε το ίδιο δικαίωμα να το έχουν όλοι οι εργαζόμενοι, ανεξαρτήτως των συνδικαλιστικών τους δραστηριοτήτων.

Πάμε τώρα στον θεσμό των υπερωριών. Σε αυτήν και μόνο σε αυτήν την περίπτωση ο εργαζόμενος δουλεύει πλέον των σαράντα ωρών εβδομαδιαίως, εισπράττοντας ταυτόχρονα περισσότερα χρήματα. Με το παρόν νομοσχέδιο οι υπερωρίες που προβλέπονται είναι εκατόν πενήντα ώρες ετησίως, όπως ακριβώς είναι δηλαδή ο μέσος ευρωπαϊκός όρος. Σε αντιπαράθεση στον περιορισμό του ελεύθερου χρόνου λόγω υπερωριών προβλέπεται μεγαλύτερη αμοιβή, διότι οι υπερωρίες θα πληρώνονται 40% επιπλέον, ναι, με περισσότερα χρήματα, όχι με ρεπό όπως ψευδώς ορισμένοι διαδίδουν.

Επιπλέον, με την ψηφιακή καταγραφή του χρόνου εργασίας οι υπερωρίες θα ελέγχονται και θα πληρώνονται στο σύνολό τους. Και διερωτώμαι ξανά, η ψηφιακή κάρτα είναι αντεργατικό μέτρο; Προφανώς και όχι. Η ψηφιακή κάρτα εργασίας συνιστά ένα πρωτοποριακό και σύγχρονο εργαλείο το οποίο θα εξασφαλίζει την ακριβή καταγραφή και αποζημίωση όλων των υπερωριών που θα κάνουν οι εργαζόμενοι. Συν τοις άλλοις είναι το όπλο μας στη μαύρη εργασία. Συγχρόνως, ισχυρό όπλο σε όλες τις παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας είναι η ανεξάρτητη αρχή την οποία συστήνουμε, η Επιθεώρηση Εργασίας. Η Επιθεώρηση Εργασίας θα απολαμβάνει λειτουργικής ανεξαρτησίας, διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας και δεν θα υπόκειται σε έλεγχο ή εποπτεία από κυβερνητικά όργανα. Θα λειτουργεί κατά τα πρότυπα της ΑΔΑΕ, με όλα τα εχέγγυα για ανεξάρτητη και αποτελεσματική λειτουργία.

Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με το συλλογικό Εργατικό συνδικαλι-

στικό Δίκαιο. Μας κατηγορήσατε ότι τάχα συρρικνώνουμε τη συνδικαλιστική ελευθερία, όταν εμείς ενισχύουμε τη διαφάνεια των συνδικαλιστικών οργανώσεων με την πρόβλεψη σχετικού μητρώου ηλεκτρονικής ψηφοφορίας και την απαγόρευση ενίσχυσής τους από εργοδότες και κόμματα, ακριβώς για να ενισχύσουμε την ελεύθερη ανεμπόδιστη και ομαλή λειτουργία των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Κλείνοντας, πιστοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στις αρχές, το πρόγραμμα και τις προεκλογικές μας δεσμεύσεις προχωρούμε σε όλες τις κρίσιμες μεταρρυθμίσεις. Δημιουργούμε την Ελλάδα που όλοι ονειρευόμαστε, την Ελλάδα που μας αξίζει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Και εγώ σας ευχαριστώ πολύ, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Ζαχαριάδης από τον ΣΥΡΙΖΑ. Ελάτε, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο για τις αναφορές του κ. Παφίλη. Σας ζητώ τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε συνάδελφε, θα σας το εξηγήσω ήρεμα. Ο κ. Παφίλης μιλώντας από το Βήμα της Βουλής σήμερα αναφέρθηκε σε πάρα πολλούς και σε πολλά κόμματα στη Βουλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Όχι, μόνο σε εμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ακούστε με λίγο, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Μόνο σε εμένα αναφέρθηκε. Ήδη είπατε κάτι που δεν ισχύει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας παρακαλώ, για να τελειώνουμε τη συζήτηση εδώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Γιατί δεν μου δίνετε για τριάντα δευτερά τον λόγο; Δεν θα ξεκινήσω τσακωμό. Μου έκανε τρεις ερωτήσεις και θέλω να τις απαντήσω. Γιατί να τσακωνόμαστε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Γιατί τις ίδιες ερωτήσεις, κύριε συνάδελφε και κάποιες κατηγορίες απηύθυνε και προς τον ΣΥΡΙΖΑ, απηύθυνε και στο ΜέΡΑ25 και σε όλα τα κόμματα εδώ μέσα και στο ΚΙΝΑΛ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Όχι. Σε εμένα τις απηύθυνε προσωπικά, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ακούστε με λίγο. Εδώ δεν είναι χώρος ανταλλαγής συζητήσεων μεταξύ του ομιλητή του Βήματος και της Βουλής από κάτω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Γι' αυτό ακριβώς έχετε υποχρέωση να μου δώσετε τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Δεν θα σας δώσω τον λόγο και θα πάμε στον επόμενο συνάδελφο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα εξακολουθήσω να ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Διότι, για να διαβάσετε και λίγο τον Κανονισμό, είναι κατά την κρίση της Προέδρου αν θα σας δώσει ή όχι τον λόγο.

Ελάτε, κύριε συνάδελφε. Τελείωσε η συζήτηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Έχω διαβάσει ολόκληρο τον Κανονισμό. Ο Πρόεδρος υποχρεούται να δώσει τον λόγο. Ο Κανονισμός έχει τη λέξη «δικαιούται», όχι αποφασίζει ο ή η Πρόεδρος. Το «δικαιούται» χρησιμοποιεί ο Κανονισμός. Δεν το κρίνετε εσείς αυτό. Είναι ο Κανονισμός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Ελάτε, κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ πολύ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΓΔΑΝΟΣ: Θα μείνω εδώ και θα επιμείνω μόλις τελειώσει ο κ. Ζαχαριάδης. Σας καλώ να το ξανασκεφτείτε και να αναθεωρήσετε, να αρθείτε στο ύψος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κύριε Ζαχαριάδη, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗΣ: Σας ευχαριστώ.

Κύριε Χατζηδάκη, αυτό εννοούσατε με το προεκλογικό «ποιοτικές και καλά αμειβόμενες θέσεις εργασίας»; Αυτά είναι εκείνα τα οποία λέγατε προεκλογικά, σπαστό ωράριο 9.00' με 13.00', 16.00' με 19.00' τα Σαββατοκύριακα; Εδώ θεσμοθετείτε το δε-

κάωρο χωρίς πρόσθετες αποδοχές, διπλασιάζετε τις φθηνές υπερωρίες, χάνουν εισόδημα οι εργαζόμενοι.

Θα δώσω μερικά παραδείγματα. Εργαζόμενος σε σουπερμάρκετ με μισθό 650 ευρώ σήμερα, με δύο ώρες υπερωρία, παίρνει επιπλέον 9,36 ευρώ. Αύριο δεν θα παίρνει τίποτα και αυτό είναι μείωση μισθού. Οικοδόμος, με μεροκάματο 60 ευρώ σήμερα, με δύο ώρες υπερωρίες, παίρνει επιπλέον 21,6 ευρώ. Αύριο δεν θα παίρνει τίποτα. Αυτό είναι μείωση μισθού. Εργαζόμενος σε ξενοδοχείο πλήρους απασχόλησης με δύο έτη προϋπηρεσίας λόγω συλλογικής σύμβασης εργασίας, σήμερα παίρνει 1.008 ευρώ. Αν δεν υπήρχε η συλλογική σύμβαση εργασίας θα έπαιρνε 715 ευρώ. Αυτό είναι μείωση μισθού. Ηλεκτρολόγος σε οικοδομή πλήρους απασχόλησης χωρίς προϋπηρεσία λόγω κλαδικής συλλογικής σύμβασης εργασίας παίρνει 825 ευρώ. Αν δεν υπήρχε, θα έπαιρνε 650 ευρώ και πολλά, πολλά, άλλα παραδείγματα.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι μείωση μισθού. Αυτά που σας είπα είναι για έναν εργαζόμενο. Βάλτε τα τώρα για δέκα εργαζόμενους, για εκατό εργαζόμενους, για παραπάνω εργαζόμενους. Γι' αυτό λέμε ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι παραγγελιά των μεγάλων και των ισχυρών, γιατί αυτοί κερδίζουν.

Σ' αυτό το νομοσχέδιο που είναι τόσο καλό η Κυβέρνηση είναι μόνη της. Σε αυτό το νομοσχέδιο που είναι τόσο καλό όλοι οι φορείς που ήρθαν να μιλήσουν ήταν απέναντι. Εκτός από τον ΣΕΒ. Να, λοιπόν, ποιοι ωφελούνται. Οι μεγάλοι τουριστικοί όμιλοι με τις υποπληρωμένες ατελείωτες υπερωρίες, τα μεγάλα δίκτυα των ντελίβερι που θα χαμηλώσουν το κόστος εργασίας.

Και κάτι το οποίο έχει μεγάλη σημασία σε όλη την Ευρώπη, σε όλη τη Δύση. Έχετε παρατηρήσει στις στατιστικές πότε συμβαίνουν τα εργατικά ατυχήματα; Αφού τελειώσει κυρίως το ωράριο. Στην υπερωρία. Εκεί που υπάρχει κόπωση. Με αυτό το νομοσχέδιο θα αυξηθούν τα ατυχήματα.

Και κάτι άλλο. Λέμε ότι έχουμε μεγάλη ανεργία, τη μεγαλύτερη σε όλη την Ευρώπη. Πού είναι οι άνεργοι σε αυτό το νομοσχέδιο, κύριε Τσακλόγλου; Πουθενά δεν είναι. Είναι αόρατοι. Διευκολύνετε τις επιχειρήσεις. Εξοντώνετε τον εργαζόμενο. Δεν δίνεται καμμία προοπτική στον άνεργο. Γιατί κάποιος να προσλάβει άνεργο όταν μπορεί να τεντώσει τους υπάρχοντες εργαζόμενους; Καταργείτε το ΣΕΠΕ και το κάνετε ανεξάρτητη αρχή. Διαπάζαν νόσο στη χώρα ιδρύουμε και μια ανεξάρτητη αρχή. Πόσες ανεξάρτητες αρχές χρειαζόμαστε; Για ποια θέματα χρειαζόμαστε ανεξάρτητες αρχές; Η ανεξάρτητη αρχή θα έχει ρόλο διαιτητή; Ο ρόλος του ΣΕΠΕ είναι να προστατεύσει τον εργαζόμενο. Αποσύρετε, λοιπόν, την ευθύνη της κυβέρνησης από την τήρηση της νομοθεσίας και την προστασία των εργαζομένων. Διαιτητής. Γιατί διαιτητής; Τι φοβάστε; Μήπως οι εργαζόμενοι καταστρατηγούν τα δικαιώματα των επιχειρήσεων; Θυμάστε την προεκλογική συζήτηση για την επταήμερη εργασία; Έλεγε τότε ο κ. Μητσοτάκης: «ναι, το να δώσουμε τη δυνατότητα σε μία γυναίκα να δουλεύει από το σπίτι της, είναι καλό, δεν είναι κακό. Μπορεί να πηγαίνει κόντρα στην παραδοσιακή εργασία, οκτώ ώρες πέντε μέρες αλλά είναι καλό». Αυτά λέγατε προεκλογικά. Όταν μια επιχείρηση συμφωνεί με τους εργαζόμενους με επιχειρησιακή σύμβαση -εδώ δεν ισχύει αυτό, καταργείται- και πάει από πενήνήμερο σε επταήμερο με τη σύμφωνη γνώμη των εργαζομένων και με πολύ καλύτερες απολαβές, αυτό είναι θετικό.

Αυτά, λοιπόν, έρχεστε και νομοθετείτε σήμερα. Εγώ σε ένα θέμα συμφωνώ με τον Υπουργό, κ. Χατζηδάκη. Ναι, ο κόσμος αλλάζει. Η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση είναι εδώ. Η ψηφιακή εποχή είναι εδώ. Άρα, μπορούμε και πρέπει να εργαζόμαστε πιο ποιοτικά, πιο αποτελεσματικά, πιο λίγο και με καλύτερες αμοιβές. Δεν βλέπετε τι γίνεται στις Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής; Αυξάνεται ο κατώτατος μισθός για να αυξηθεί η ενεργός ζήτηση και η κατανάλωση στην αγορά. Δεν βλέπετε τι γίνεται στην Ισπανία με την οκτάωρη απασχόληση, τέσσερις μέρες τη βδομάδα; Είναι πιλοτικό πρόγραμμα. Αυτό είναι που λένε από το πρωί για την Ισπανία οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Να το φέρουν να το νομοθετήσουμε κανονικά και να δούμε εκεί ποιος ψηφίζει, ποιος δεν ψηφίζει.

Χτες που έψαχνα για να γράψω την ομιλία μου έφτασα στο προεκλογικό σας πρόγραμμα. Είδα, λοιπόν, εκεί και θυμήθηκα ότι είχατε τάξει πριν βγείτε Κυβέρνηση ότι για κάθε 1% ανάπτυξη θα

υπάρχει 2% αύξηση του κατώτατου μισθού. Τον Δεκέμβριο του 2020 για το 2021 ψηφίσαμε στον προϋπολογισμό ανάπτυξη 4,9%. Τώρα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα διάφορα ινστιτούτα λένε ανάπτυξη 3,9%, 3,5%. Να το χαμηλώσουμε. Να το πάμε στο 3%. Φέρτε αύξηση του κατώτατου μισθού 6%, κύριε Τσακλόγλου. Αυτές είναι οι δικές σας προεκλογικές δεσμεύσεις και όχι οι δικές μας.

Τι κάναμε εμείς; Εμείς μειώσαμε την ανεργία κατά 10%. Εμείς καταργήσαμε τον υποκατώτατο μισθό και αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό 11% και η αύξηση του υποκατώτατου 22% από τα 480 ευρώ και τα 580 ευρώ στα 650 ευρώ. Το 2019 αυξήθηκε ο μέσος μισθός κατά 4,6%. Ενισχύθηκε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, μειώθηκε η απλήρωτη και η υποαμειβόμενη εργασία. Και κάτι άλλο διότι εδώ κάποια στιγμή πρέπει να συζητήσουμε και λίγο ιδεολογικά. Αυτό το οποίο κάνετε σήμερα δεν τόλμησε να το κάνει η Νέα Δημοκρατία ούτε στα πιο σκληρά και δύσκολα μνημονιακά χρόνια. Είπε προηγούμενως η κ. Συρεγγέλα, η Υπουργός, ότι είναι ένα φιλελεύθερο και λαϊκό κόμμα. Όχι, δεν είναι. Εγώ κάνω κριτική στη Νέα Δημοκρατία από θέσεις Αριστεράς και της ευρύτερης προοδευτικής παράταξης. Αλλά με αυτό το οποίο ψηφίζετε σήμερα μεταπολιτίζετε από τον φιλελεύθερο χώρο στο νεοφιλελεύθερο χώρο. Αυτή είναι μια ιδεολογική μετατόπιση. Και όταν όλος ο κόσμος μέσα στην πανδημία και τα κόμματα της δεξιάς πηγαίνουν σε παρεμβατικά μοντέλα και σε μοντέλα κενσινσιανισμού, η Νέα Δημοκρατία πάει στον θατσερισμό.

Λέει ο κ. Χατζηδάκης ότι είναι επιλογή του εργαζομένου η διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Δεν είναι έτσι. Είναι ύβρις ιστορική και κοινωνική να το λέει κάποιος, αλλά εν πάση περιπτώσει για την οικονομία της συζήτησης ας πούμε ότι είναι έτσι. Οι νέοι εργαζόμενοι με την ατομική σύμβαση; Ο εργαζόμενος θα διαμορφώσει τους όρους ή ο εργαζόμενος θα κάτσει απέναντι από τον εργοδότη και θα του πει «αυτοί είναι οι όροι»; Δεν θα μιλήσουμε για τις επόμενες γενιές εργαζομένων;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης της ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Αυτό το οποίο κάνουμε με το νομοσχέδιο είναι να λέμε τι θα γίνει με τους παλιούς. Με τους νέους τι θα γίνει; Είστε, λοιπόν, μια Κυβέρνηση που είναι ανάλγητη και τα διαχειρίζεστε όλα με επικοινωνία. Και το εργασιακό και τη δημόσια υγεία και τους εμβολιασμούς. Έχετε καταλάβει, κύριε Υπουργέ, τι ζημιά έχει γίνει από χθες το απόγευμα στην προσπάθεια εμβολιασμού της χώρας; Έχετε καταλάβει πόσο έχουν μπερδευτεί οι πολίτες; Ότι δεν ξέρουμε τι ισχύει, τι δεν ισχύει, τι έχει επιστημονική τεκμηρίωση, τι είναι δεισιδαιμονίες; Όλα αχταρμάς, όλα χωρίς σχέδιο, χωρίς καμία συνεννόηση. Βγαίνει ο Υπουργός Ανάπτυξης και λέει «υποχρεωτικός εμβολιασμός». Βγαίνει μετά η Κυβερνητική Εκπρόσωπος και παίρνει αποστάσεις. Βγαίνει χθες αυτό με τα εμβόλια. Είστε σοβαροί; Είστε Κυβέρνηση. Έχετε ευθύνη. Πρέπει να διαχειριστείτε μια κρίση. Δεν μπορείτε όλα να τα διαχειρίζεστε με την επικοινωνία.

Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Εγώ σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι οι Υπουργοί Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Οικονομικών, Εξωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων, Υγείας, Περιβάλλοντος κι Ενέργειας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Υποδομών και Μεταφορών, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Τουρισμού, Επικρατείας, οι Αναπληρωτές Υπουργοί Οικονομικών, Ανάπτυξης κι Επενδύσεων, Εξωτερικών, Υγείας και Εσωτερικών καθώς και Υφυπουργοί στον Πρωθυπουργό, Προστασίας του Πολίτη και Πολιτισμού και Αθλητισμού κατέθεσαν στις 15-6-2021 σχέδιο νόμου του Υπουργείου Ανάπτυξης και Επενδύσεων με τίτλο: «Απλούστευση του πλαισίου άσκησης οικονομικών δραστηριοτήτων αρμοδιότητας Υπουργείων Ανάπτυξης και Επενδύσεων, Υποδομών και Μεταφορών, Υγείας και Τουρισμού, ρυθμίσεις για τις παραγωγικές δραστηριότητες και άλλες διατάξεις για την ενίσχυση της ανάπτυξης».

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Θεανώ Φωτίου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Ελάτε, κυρία συνάδελφε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Πριν λίγο η Κυβέρνηση κατέθεσε τροπολογία με αριθμό 930-63 που τροποποιεί το άρθρο 12 του δικού μας ν.4538/2018 περί υιοθεσίας και αναδοχής. Ζητάμε να αποσύρετε, κύριε Υπουργέ, αυτή την αισχρή τροπολογία. Να ακυρώσετε την ΚΥΑ που έχει εκδοθεί στις 26 Μαΐου πρωθύστερα. Καλούμε τον Πρωθυπουργό να παρέμβει διότι δηλώνει ότι νοιάζεται για την αναπηρία, διότι υπονομεύεται με το άρθρο 9 της τροπολογίας η αναδοχή των ανάπηρων παιδιών. Ειδικότερα εξηγώ.

Κόβεται το επίδομα ανοχής μετά τα είκοσι έξι χρόνια στο ανάπηρο παιδί. Αυτό είναι εγκληματικό. Δηλαδή, ένα αυτιστικό παιδί για το οποίο κάνετε δήθεν ειδικό πρόγραμμα στο Ταμείο Ανάκαμψης, δεν χρειάζεται η ανάδοχή του οικογένεια μετά τα είκοσι έξι χρόνια στο επίδομα; Τι συμβαίνει; Το αυτιστικό παιδί είναι έτοιμο για την αγορά εργασίας; Εμπιάζετε το ανάπηρο παιδί και την ανάδοχη οικογένεια που το αναλαμβάνει βαφτίζοντας το αναπηρικό επίδομα, που παίρνει έτσι κι αλλιώς, ως επίδομα αναδοχής. Θα εξηγηθώ. Με την ΚΥΑ που είχαμε καταθέσει τον Ιούνιο του 2019 στο Υπουργείο που δεν προλάβαμε να εκδώσουμε το επίδομα αναδοχής ήταν κλιμακούμενο από 325 ευρώ για παιδιά που δεν έχουν αναπηρία και από και ύστερα για παιδιά με 67% αναπηρία 425 ευρώ, έως 80% αναπηρία 563 ευρώ και άνω των 80% 1063 ευρώ, ανεξάρτητα από το αναπηρικό τους επίδομα.

Μεσολάβησαν εκλογές, κάνατε δύο χρόνια να εκδώσετε την ΚΥΑ, γυρνάει αριστερά-δεξιά η Υφυπουργός και λέει ότι θα δώσετε 1.200 ευρώ στα ανάπηρα παιδιά. Και τι κάνετε; Περιορίζετε το επίδομα στα 325 ευρώ συν 50 ευρώ για τα ανάπηρα. Δηλαδή 375 ευρώ για τα ανάπηρα. Αυτή είναι η προσαύξηση, 50 ευρώ. Και συγχρόνως, κάνετε εμπαιγμό στα ανάπηρα παιδιά γιατί μετονομάζετε το αναπηρικό επίδομα, που έτσι κι αλλιώς παίρνει το παιδί σε επίδομα αναδοχής, για να εμφανίσετε ότι τους δίνετε πάνω από 50 ευρώ.

Σας παρακαλώ πολύ! Έχετε χρόνο μέχρι αύριο να το αποσύρετε. Είναι μεγάλη ντροπή αυτό που κάνετε για τα ελάχιστα παιδιά, τα ανάπηρα, που θα τα πάρουν ανάδοχες οικογένειες. Μεγάλη ντροπή.

Το νομοσχέδιο που μόνη της ψηφίζει και στηρίζει η Νέα Δημοκρατία είναι αντισυνταγματικό, αντιδημοκρατικό, αντεργατικό. Μου κάνει μεγάλη εντύπωση με τι χαρά έρχεστε να το υποστηρίξετε, γιατί αυτή είναι η γραμμή. Και λέτε όλοι το ίδιο πράγμα «Ποιος εδώ μέσα διαφωνεί με αυτό και με αυτό;», αφού ξέρετε ότι όλη η Βουλή διαφωνεί. Προς τι αυτό; Σας είπαν ότι θα παίξει στα βραδινά κανάλια;

Παραβιάζετε άρθρα 22, 23 του Συντάγματος που προστατεύουν το δικαίωμα στην εργασία με συλλογικές συμβάσεις και όχι ατομικές, με κατοχύρωση του δικαιώματος στην απεργία και στη συνδικαλιστική δράση.

Έρχεται λοιπόν αυτό το σκοτεινό παγκόσμιο, ευρωπαϊκό και ελληνικό παρελθόν εδώ με αυτό το νομοσχέδιο, αλλά θα μείνει σε αυτό το παρελθόν. Το νομοσχέδιο έχει δύο μέρη προφανώς. Το πρώτο μέρος το οποίο εισάγει καθυστερημένα δύο θετικές ευρωπαϊκές ρυθμίσεις του 2019 ακυρώνεται από το δεύτερο μέρος, το οποίο είναι αντισυνταγματικό και αντεργατικό και επιδεινώνει τη θέση των εργαζομένων. Γι' αυτό λέμε ότι είναι φερετζές το πρώτο μέρος του δεύτερου. Διότι στην Ελλάδα, σε μια αγορά εργασίας που υπολείπεται τραγικά της ευρωπαϊκής, τα νούμερα είναι συγκλονιστικά. Οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας είναι το 14,7% ενώ στην Ευρώπη είναι το 60%. Το ποσοστό ανεργίας εδώ είναι 16%, ενώ στην Ευρώπη 7,3% και η αγοραστική δύναμη του κατώτατου μισθού -τον οποίο έφτασε ο ΣΥΡΙΖΑ στα 650 ευρώ και εσείς το καθλώσατε από τότε και δεν κουνάτε- είναι η πέμπτη χαμηλότερη σε όλη την Ευρώπη. Αυτό θέλω να πω και σας παρακαλώ να καταλάβετε ότι δεν μπορεί σε αυτό το τοπίο να έρχεται ο οδοστρωτήρας του κ. Μητσοτάκη.

Είναι εξοργιστικό να περιφέρεται ανενόχλητος ο Υπουργός Εργασίας στα κανάλια και να κλαίγεται, παραπληροφορώντας, λέγοντας ότι ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει να ψηφίσει τις διατάξεις ενάντια στη βία, την παρενόχληση στην εργασία και την επέκταση δικαιωμάτων στους εργαζόμενους, γονείς με παιδιά, γιατί δήθεν «δεν θέλουν οι συριζαίοι να περνούν περισσότερο χρόνο οι εργαζό-

μενοι γονείς με τα παιδιά τους». Πότε αλήθεια οι γονείς θα φροντίζουν τα παιδιά τους, όταν καταργείτε και την κυριακάτικη αργία που ήταν η μόνη μέρα που τα έβλεπαν έτσι κι αλλιώς; Πότε θα τα βλέπουν; Τις καθημερινές; Εκεί όμως, όσοι έχουν πλήρη απασχόληση θα δουλεύουν με τον νόμο δέκα ώρες αντί για οκτώ. Τις δύο τζάμπα, με ρεπό. Δηλαδή θα φεύγουν στις 8.00' από το σπίτι τους και θα γυρίζουν στις 20.00'. Και όσοι δουλεύουν σε μερική απασχόληση, εποχικοί; Βάζετε το σπαστό ωράριο για να μην υπάρχει πάλι κανένας χρόνος σταθερός να δεις το παιδί σου.

Έχετε βάλει αυτές τις μέρες στο στόχαστρο και τις γυναίκες ως υπεύθυνες για την υπογεννητικότητα και το δημογραφικό. Κατά τη Νέα Δημοκρατία, την εκκλησία και τα ιδιωτικά κέντρα κυκλώματα ευγονικής και εξωσωματικής, η εργαζόμενη γυναίκα που καθυστερεί να γίνει μητέρα ευθύνεται για τη μείωση των γεννήσεων. Μήπως δεν ξέρετε ότι σε κάθε πρόσληψη η νέα γυναίκα αντιμετωπίζει το ερώτημα «Μήπως σχεδιάζετε να κάνετε παιδί?». Δεν το έχετε ακούσει εσείς;

Πρόκειται για νομοσχέδιο προστασίας της εργοδοσίας και όχι της εργασίας. Παραδίδει γυμνό τον εργαζόμενο, διαπραγματεύεται μόνος του με τον εργοδότη τις ώρες που θα δουλεύει και την αμοιβή του. Αυτό είναι η ατομική σύμβαση. Αυτό σημαίνει κατάργηση συλλογικών συμβάσεων και κλαδικών. Είναι η νομιμοποίηση του δικαίου, του ισχυρότερου. Αυτός είναι ο νόμος της ζούγκλας και γι' αυτό σας το λέμε. Αν ο εργοδότης δεν συμφωνήσει με τις προτάσεις του εργαζομένου, οδηγείται στην ανεργία ή στην απόλυση. Νομίζετε ότι αν δεν συμφωνήσει, του λέει «δεν πειράζει, έλα»; Όταν σε μια χώρα που η αναλογία ενός ανέργου για κάθε δύο θέσεις εργασίας ακυρώνει την όποια διαπραγματευτική ισχύ του εργαζομένου;

Η άδικη απόλυση χωρίς αιτιολογία γίνεται φτηνή για τον εργοδότη. Ακόμη κι αν δικαιωθεί ο εργαζόμενος στα δικαστήρια, τα οποία πρέπει να πληρώσει από την τσέπη του, και αποδείξει ότι μπορεί η επιχείρηση να τον αποζημιώσει, δεν επαναπροσλαμβάνεται και αποζημιώνεται και με λίγα χρήματα.

Είναι νομοσχέδιο προστασίας των εργοδοτών, διότι αυξάνει την παραβατικότητα τους που είναι ήδη υψηλή. Στις τέσσερις επιχειρήσεις που ελέγχει το αποδυναμωμένο ΣΕΠΕ, η μία κάνει παραβάσεις στην εργοδοσία.

Με το νομοσχέδιο δυσχεραίνεται ο έλεγχος, γιατί πέρα από το ότι το ΣΕΠΕ γίνεται ανεξάρτητη αρχή -και άρα δεν λογοδοτεί στην Κυβέρνηση, στο Υπουργείο Εργασίας-, πρέπει να ελέγχει ακριβώς τις παραβάσεις. Έχουμε πικρή πείρα και από τις τριάντα επτά ανεξάρτητες αρχές, κυρίως γιατί κάθε παράβαση επιχείρησης θα πρέπει να την ελέγχει δύο φορές. Μία ότι ο εργαζόμενος δεν έχει εργασίες πέραν του διευρυμένου ωραρίου και μία ότι έχει πάρει τα δικαιώματά του ρεπό. Άρα κάνετε σχεδόν αδύνατο πια τον έλεγχο των παραβάσεων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Κυρία συνάδελφε, πρέπει να τελειώνετε.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε και σας ευχαριστώ.

Ο εργαζόμενος δεν κάνει υπερωρίες για να παίρνει ρεπό, τις κάνει γιατί δεν φτάνει ο μισθός του. Το 85% των εργαζομένων αμείβεται το πολύ έως 1.000 ευρώ. Μέχρι σήμερα η εργαζόμενη μητέρα που παίρνει 1.000 ευρώ -αυτό το τεράστιο πλαφόν, την τεράστια αμοιβή- αν έκανε δύο ώρες υπερωρίες πέραν του οχταώρου, θα έφτανε τα 1.200 ευρώ. Με το νομοσχέδιο χάνει και τα 200 ευρώ.

Προτείνουμε αύξηση του κατώτατου μισθού στα 750 ευρώ, τριανταπεντάωρη εβδομάδα με τους ίδιους μισθούς, κατοχυρωμένες δουλειές και αμοιβές με συλλογικές και κλαδικές συμβάσεις και σοβαρούς ελεγκτικούς μηχανισμούς.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Σοφία Σακοράφα): Σας ευχαριστώ πολύ.

Τον λόγο έχει ο κ. Κεδίκογλου. Σας ζητώ συγγνώμη για την αλλαγή που έγινε. Ήταν δικό μου το λάθος.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι ας το πάμε λίγο διαφορετικά. Ας ξεκινήσουμε με μερικούς ορισμούς λέξεων όπως τους έχει αναρτήσει το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας στην ψηφιακή του πύλη. Ο «συντηρητι-

κός» είναι αυτός που διαφυλάσσει την παράδοση, είναι υπέρ της διαφύλαξης της σε όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας και αντιμετωπίζει αρνητικά κάθε νεωτερισμό. Είναι ο οπισθοδρομικός, ο αντιδραστικός και όποιο κόμμα υποστηρίζει τις παραπάνω απόψεις είναι συντηρητικής ιδεολογίας. Στο λεξικό του Μπαμπινιώτη διαβάζουμε επίσης ότι «συντηρητικός» είναι αυτός που δεν ξεφεύγει από τα συνηθισμένα, που δεν αγαπά ή δεν τολμά τις μεγάλες αλλαγές.

Αντίθετα για τον «προοδευτικό» το Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας αναφέρει ότι είναι αυτός που τοποθετείται με την πλευρά της προόδου, της εξέλιξης, που τείνει προς αυτήν και την επιδιώκει. Σύμφωνα δε με τον Μπαμπινιώτη «προοδευτικός» είναι αυτός που σχετίζεται με την πρόοδο, αυτός που αγαπά την πρόοδο και γι' αυτό ευνοεί ή αξιοποιεί τις νέες ιδέες και έχει ευνοϊκή στάση απέναντι στις αλλαγές.

Βάσει, λοιπόν, αυτών των επιστημονικών ορισμών το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποδεικνύει για μια ακόμη φορά, ίσως με τον πλέον απόλυτο τρόπο, ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι το πλέον συντηρητικό κόμμα, ο κατ' εξοχήν εκπρόσωπος της οπισθοδρόμησης.

Η κοινωνία, αλλά και η συντριπτική πλειονότητα των εργαζομένων, των άμεσα ενδιαφερομένων δηλαδή, έχουν ήδη κρίνει, έχουν ήδη τοποθετηθεί. Τελευταία απόδειξη είναι η θλιβερή εικόνα της πρόσφατης γενικής απεργίας. Τα υποτιθέμενα θύματα του «εργασιακού μεσαίωνα» που καταγγέλλει ο ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή οι εργαζόμενοι του ιδιωτικού τομέα, έλαμψαν δια της απουσίας τους στις σχετικές πορείες.

Το «παρών» έδωσαν ολιγάριθμοι εργαζόμενοι του δημόσιου τομέα, τους οποίους σημειωτέον δεν αφορά ουσιαστικά το παρόν νομοσχέδιο. Όσο για τη συμμετοχή στην απεργία, εκεί ήταν ακόμα πιο θλιβερά τα πράγματα, αφού κινήθηκε σε μονοψήφιους αριθμούς εκατοστίαιων μονάδων.

Μεγάλο θύμα αυτής της απεργίας, πέρα από τις εκατοντάδες χιλιάδες πολιτών που ταλαιπωρήθηκαν στις μετακινήσεις τους, ήταν το συνδικαλιστικό κίνημα, έτσι όπως από διαμορφώθηκε στα πρώτα χρόνια της Μεταπολίτευσης, πριν από σχεδόν μισό αιώνα δηλαδή. Αποδείχθηκε από κοινωνικής πλευράς κλινικά νεκρό, χωρίς καμμία σχέση ή διασύνδεση με τις προτεραιότητες της κοινωνίας μας, με τις πραγματικές ανάγκες των εργαζομένων.

Υπάρχει μόνο για να εξυπηρετεί τα συμφέροντα μιας κάστας επαγγελματιών συνδικαλιστών, μιας συνδικαλιστικής νομενκλατούρας, που ενδιαφέρεται μόνο να διατηρήσει τα προνόμιά της. Είναι κρίμα γιατί οι εργαζόμενοι πρέπει να έχουν ένα υγιές συνδικαλιστικό κίνημα. Θέλω να πιστεύω ότι θα αναγεννηθεί, με μεγαλύτερη συμμετοχή, με πιστότερη αντιπροσώπευση, εκφράζοντας πραγματικά τους εργαζομένους.

Το μεγαλύτερο ερώτημα βέβαια αφορά την Αξιωματική Αντιπολίτευση. Γιατί αποφάσισε να συμπαραταχθεί με τους εργατοπατέρες, υιοθετώντας τα συμφέροντά τους; Πόσο αποκομμένη είναι από το κοινωνικό γίγνεσθαι, από τις ανάγκες των καιρών; Γιατί εθελουφλεί; Γιατί υποκρίνεται;

Κορυφαίο παράδειγμα υποκρισίας θεωρώ την αντίδρασή της στην αναβάθμιση της Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή. Είναι δυνατό να προτιμούν να παραμείνει η Επιθεώρηση Εργασίας υπό τον έλεγχο του Υπουργού Εργασίας, του «κοινωνικού οδοστρωτήρα», όπως αποκαλούν τον Κωστή Χατζηδάκη; Βέβαια είναι γνωστή η αλλεργία του ΣΥΡΙΖΑ στις ανεξάρτητες αρχές, ίσως γιατί αρνούνται να εγκαταλείψουν την εκπεφρασμένη επιδίωξή τους να ελέγξουν κάποια στιγμή «όλους τους αρμούς της εξουσίας».

Ας μη βαυκαλίζονται. Η Ελλάδα είναι και θα παραμείνει ευρωπαϊκή δημοκρατία, με ανεξάρτητες αρχές, με διάκριση των εξουσιών. Η ανεξάρτητη αρχή της Επιθεώρησης Εργασίας είναι ένα σημαντικό βήμα μπροστά.

Σημαντικό βήμα μπροστά είναι και η δυνατότητα εξ αποστάσεως συμμετοχής στη γενική συνέλευση σωματείου. Προσωπικά πιστεύω ότι μπορεί να συντελέσει στην αναγέννηση του συνδικαλιστικού κινήματος, θα ενισχύσει τη συμμετοχή, θα είναι πιο αντιπροσωπευτικές οι αποφάσεις.

Εκτός αν προτιμάτε οι αποφάσεις να συνεχίσουν να βγαίνουν με τη βία και τον ξυλοδαρμό, με τον τσαμπουκά. Να θυμά-

στε όμως ότι αυτές οι πρακτικές είναι που ώθησαν τη συντριπτική πλειονότητα των εργαζομένων να αποστραφούν τον συνδικαλισμό.

Έχει γίνει σαφής η αδυναμία σας στους εργατοπατέρες, αλλά είναι δυνατό να θέλετε να έχουν μεγαλύτερη προστασία από τις έγκυες γυναίκες; Να προστατεύονται ακόμα και σε εμπλοκή σε βαιοπραγία εναντίον συναδέλφου; Δεν αντιλαμβάνεστε ότι αυτά τα σιχαίνεται ο κόσμος;

Δεν αντιλαμβάνεστε ότι οι πολίτες απεχθάνονται την ομηρεία τους όταν γίνονται απεργίες σε υπηρεσίες κοινής ωφελίας; Ότι πρέπει να υπάρχει ελάχιστη εγγυημένη υπηρεσία; Δεν διδαχθήκατε τίποτα από τα πρόσφατα γεγονότα στο λιμάνι του Πειραιά; Είναι δυνατό να επιμένετε ότι πρέπει να μπορεί να επαναπροκηρύσσεται άμεσα μια απεργία που έχει κηρυχθεί παράνομη από δικαστήριο; Τι είναι οι δικαστικές αποφάσεις; Κουρελόχαρτα;

Και σε επιβεβαίωση της κοινωνικής αναληψίας, αλλά και της έλλειψης στοιχειώδους ευφυΐας που διακρίνει τους εργατοπατέρες, ήρθε και η χθεσινή απόφαση της ΑΔΕΔΥ να κηρύξει γενική απεργία αύριο, προκαλώντας εμπλοκή στις γενικές εξετάσεις των μαθητών. Ύστερα απ' όλα όσα πέρασαν τα παιδιά με την πανδημία, να πιστούν και απεργιακοί όμηροι. Μόνο μετά την πάνδεινη κατακραυγή που υπήρξε, αλλά και τη δικαστική προσφυγή της Υπουργού Παιδείας, εδέησαν οι εργατοπατέρες να επιτρέψουν τη διεξαγωγή των εξετάσεων, πολύ καθυστερημένα αφού «έφαγαν μεγάλο κράξιμο».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Λάθος.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Λέτε ψέματα...

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Είναι δυνατόν, κύριοι της Αξωματικής Αντιπολίτευσης, να αρνείστε τη ψηφιακή κάρτα εργασίας; Ξέρετε πόσοι εργαζόμενοι περιμένουν αυτή την ψηφιακή εγγύηση των δικαιωμάτων τους, του ωραρίου τους, των υπερωριών τους, της διευθέτησης του χρόνου εργασίας τους;

Γιατί οι υπερωρίες και η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όπως ορίζουν οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, συνιστούν δικαιώματα των εργαζομένων. Και επειδή έχει υπάρξει μεγάλη και συνειδητή πιστεΐα, διαστρέβλωση, ας τα δούμε λίγο πιο αναλυτικά.

Πρώτα απ' όλα δεν υπάρχει θέμα οκταώρου. Είναι κατοχυρωμένο στον Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Χάρτη, είναι θεσμός κατοχυρωμένος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Από εκεί και πέρα υπάρχουν δύο θεσμικές ρυθμίσεις, οι υπερωρίες και η διευθέτηση του χρόνου εργασίας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ**)

Παρά το άγριο τρολάρισμα που υπήρξε, δυστυχώς και εντός Κοινοβουλίου, οι υπερωρίες δεν πληρώνονται σε ρεπό, πληρώνονται σε λεφτά, 40% παραπάνω και μόνον υπό τον όρο να συμφωνήσουν οι εργαζόμενοι. Και η ψηφιακή κάρτα εργασίας είναι, μεταξύ άλλων, και εγγύηση αυτής της πληρωμής. Αντίστοιχα, η διευθέτηση του χρόνου εργασίας γίνεται με αίτημα του εργαζομένου, εάν επιθυμεί να συνδυάσει διαφορετικά την επαγγελματική και την οικογενειακή και την προσωπική του ζωή. Είναι δικαίωμά του.

Είναι πολλές ακόμα οι διατάξεις που θα ήθελα να αναφερθώ: Για την τηλεργασία, τη διευρυμένη προστασία από απόλυση, για την ενάσκηση δικαιωμάτων, για την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων, για τους νέους που δουλεύουν ως ντελίβερι και κούριερ, για τους αυτοαπασχολούμενους, για τις γονικές άδειες και της μητέρας και του πατέρα. Όμως, ο χρόνος δυστυχώς δεν επαρκεί.

Κλείνοντας θα ήθελα να πω τα εξής. Με το νομοσχέδιο αυτό γίνονται πολλά βήματα μπροστά στον εργασιακό τομέα. Η Ελλάδα εναρμονίζεται με τα ευρωπαϊκά δεδομένα. Και για να επανέλθω στους επιστημονικούς ορισμούς που ανέφερα στην αρχή, με το νομοσχέδιο αυτό αποδεικνύεται ότι η Αξωματική Αντιπολίτευση είναι συντηρητική και οπισθοδρομική και η Κυβέρνηση είναι προοδευτική. Σημεία των καιρών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Σάββας Χιονίδης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΣΑΒΒΑΣ ΧΙΟΝΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε με μεγάλη συμμετοχή ένα νομοσχέδιο το οποίο φαίνεται πως έχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον. Το ενδιαφέρον για άλλους είναι ότι λένε πως αυτό μας μεταφέρει στον εργασιακό μεσαίωνα, από την άλλη μεριά λέμε ότι αυτό είναι μια απαραίτητη εναρμόνιση για την Ελλάδα του αύριο, την Ελλάδα II.

Οι νέες κοινωνικές δομές που έχουν προκύψει στην Ελλάδα που έρχεται και όπου δεν θα είναι σε καμμία περίπτωση η κοινωνία, οι οικονομικές σχέσεις και οι εργασιακές σχέσεις ξανά οι ίδιες με αυτό που ζήσαμε πριν τον κορωνόϊο, μάς αναγκάζει να προχωρήσουμε σε προσαρμογές, ώστε να διασφαλίσουμε, πέραν όλων των άλλων, και το κομμάτι των εργασιακών σχέσεων.

Δεν θα σταθώ καθόλου στην εναρμόνιση με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, στο οποίο αναφέρθηκαν, ούτε σε λεπτομέρειες του σχεδίου νόμου που συζητείται.

Ποια είναι τα μεγάλα ζητήματα τα οποία απασχολούν σήμερα την Ελλάδα; Είναι το δημογραφικό, όλοι λοιπόν θα πούμε ναι, είναι η μετάβασή μας στις νέες τεχνολογίες, είναι το περιβάλλον και το πώς θα δούμε το αύριο. Υπό αυτήν την έννοια στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου βλέπουμε ότι υπάρχουν μέριμνες για τη μητέρα σε συνδυασμό με μια σειρά άλλων νόμων που έχουν περάσει ή επίκειται ώστε να βοηθήσουμε σε αυτό το κομμάτι με όλες τις δυνάμεις μας -και σε αυτό πρέπει να συμφωνήσουμε όλοι- τη μέριμνα σε σχέση με το δημογραφικό μας ζήτημα.

Οι νέες τεχνολογίες, επίσης, είναι εδώ, γι' αυτό λοιπόν ψηφίστηκε το κομμάτι με την τηλεργασία, γίνεται η συγκεκριμένη ψηφιακή κάρτα εργασίας και βάζουμε λοιπόν νέες συνθήκες στον τρόπο εργασίας και σκέψης. Άρα, κι αυτό είναι απολύτως απαραίτητο. Το να εργάζεται κάποιος σαράντα ώρες την εβδομάδα είναι κάτι το οποίο προβλέπεται από όλες τις διεθνείς συνθήκες, αλλά και στην Ελλάδα.

Αν θέλει όμως κάποιος να διευθετήσει τον χρόνο του, ώστε να κάνει τέσσερις ημέρες εργασίας και να δουλέψει δέκα ώρες, τότε ας του δώσουμε αυτό το δικαίωμα και αυτό το δικαίωμα δίνουμε.

Νομίζω ότι μπορεί και δικαιούται ο εργαζόμενος να έχει αυτές τις επιλογές, να κάνει το τετραήμερο. Κι αν φτάσουμε, με το καλό, κάποια στιγμή, το τετραήμερο να είναι μια καλή πρακτική και να γίνει και τριάντα πέντε ώρες, όπως άκουσα από τον Θανάση Παφίλη, σαφώς και να προχωρήσουμε, αλλά ακόμα δεν έχουμε αυτές τις δυνατότητες. Όταν έρθει η ώρα λοιπόν, να το δούμε και αυτό. Δείτε το ως μία καλή πρακτική. Πρέπει να δούμε αν πραγματικά μπορεί να διαχειριστεί καλύτερα τον χρόνο του ο εργαζόμενος.

Σε αυτό που θέλω να σταθώ επίσης είναι ότι το 98% περίπου των επιχειρήσεων στην Ελλάδα είναι είτε ατομικές είτε μικρές είτε πολύ μικρές επιχειρήσεις. Αυτές απασχολούν αρκετό κόσμο. Δεν είναι όλο αυτό το οποίο λέγεται, δηλαδή «καρχαρίες», οι οποίοι το μόνο που σκέπτονται είναι να πιούν το αίμα του εργαζόμενου. Είναι οι ίδιοι αυτοαπασχολούμενοι, οι ίδιοι έχουν ελάχιστους εργαζόμενους, οι οποίοι έχουν το δικαίωμα να έρχονται σε καλή συμφωνία με την εκάστοτε εργοδοσία και τη μικρή και τη μικρο-μικρή.

Γίνεται να είναι ίση η σχέση των εργαζομένων; Είναι μία ετεροβαρής σχέση. Σήμερα, με τον νόμο που υπάρχει, δεν βλέπουμε ότι γίνονται υπερβάσεις, παραβάσεις και πιέσεις στους εργαζόμενους; Είναι μία ετεροβαρής σχέση πράγματι. Αυτό προπαθεί να κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο κάνοντας ανεξάρτητη αρχή την εποπτεία εργασίας. Δηλαδή τι; Να το ελέγξουμε ακόμη περισσότερο με την ψηφιακή κάρτα, με την ανεξάρτητη αρχή, ώστε να μπορέσει αυτή η ετεροβαρής σχέση να μην είναι τόσο ετεροβαρής εις βάρος του εργαζομένου.

Γιατί όλοι θα έχουμε ακούσει -και μην κοιτάμε αλλού- εργοδότες οι οποίοι τους εξανάγκαζαν, με το ισχύον σήμερα καθεστώς, αυτό το οποίο λέμε ότι θα αλλάξουμε και θα πάμε σε εργασιακό μεσαίωνα; Δεν έχετε ακούσει ποτέ ότι σε μικρά εστιατόρια μπορεί να δουλεύουν δεκατέσσερις ώρες κάποιος εργαζόμενος, επτά μέρες τη βδομάδα; Δεν έχει ακούσει κανείς εδώ μέσα πια ότι το δώρο που μοιράζουν κάποιοι, στέκονται έξω από την τράπεζα και το παίρνουν πίσω; Και τι κάναμε για όλα αυτά;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Καταργούμε το ΣΕΠΕ!

ΣΑΒΒΑΣ ΧΙΟΝΙΔΗΣ: Άρα, λοιπόν, εδώ δεν έχω ακούσει κάτι το οποίο να στέκεται, κάτι το οποίο να μας λέει ότι σήμερα λειτουργούν καλά ή αν αυτός ο νόμος είναι κακός. Η διαφορά μας φαίνεται ξεκάθαρα ότι βρίσκεται στο πώς θα ελέγξουμε τις συνθήκες για τα δικαιώματα των εργαζομένων. Αυτό λοιπόν προσπαθούμε να το επιτύχουμε.

Το δεύτερο είναι ότι δεν άκουσα καμμία πρόταση. Με ποιον τρόπο θα ελέγξουμε καλύτερα αυτές τις σχέσεις και την τήρηση του νόμου; Και είναι πρόκληση και προς την πλευρά της Αντιπολίτευσης να μας πει επιπλέον τρόπους που πιστεύουν, ώστε να συμπεριληφθούν πιθανόν –ακούει ο κύριος Υπουργός– ή να δούμε τι άλλο θα μπορούσαμε να συμπεριλάβουμε ώστε να κρατήσουμε τους εργαζόμενους περισσότερο προστατευμένους. Περιμένω λοιπόν να σας ακούσω μέχρι και αύριο.

Όσον αφορά τώρα το συνδικαλιστικό κίνημα, πιστεύω στα συνδικαλιστικά. Υπήρξα συνδικαλιστής και πιστεύω ότι το να υπάρχει ο συνδικαλισμός είναι υγιές. Δεν είναι υγιές όμως, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να έχουμε πενήντα χιλιάδες ταξίτζηδες στην Αθήνα και να ψηφίζουν οι χίλιοι πεντακάσιοι και να βγαίνει διοίκηση, δηλαδή να ψηφίζει το 3%.

Γιατί ο κόσμος αποστρέφεται το συνδικαλιστικό κίνημα; Ποιος οδήγησε τον εργαζόμενο στο να μη συμμετέχει στο συνδικαλιστικό κίνημα, σε αυτό το οποίο θα του κάνει καλό και προβλέπεται; Με ποιες συνθήκες, είτε στο δημόσιο είτε στον ιδιωτικό τομέα; Άρα πρέπει να δούμε ότι κάτι κακό γίνεται εκεί.

Αυτή τη συγκεκριμένη πρόταση ας ψηφίσουμε και εξ αποστάσεως και με οποιοδήποτε τρόπο. Έτσι θα δυναμώσει το συνδικαλιστικό κίνημα, ώστε να μπορέσουμε να έχουμε καλύτερη εκπροσώπηση, να έχουμε ανανέωση του προσωπικού που υπηρετεί αυτές τις σπουδαίες θέσεις, του συνδικαλιστή και να μπορέσουμε να βελτιώσουμε τις συνθήκες και να προστατεύσουμε καλύτερα τους εργαζομένους.

Και βέβαια, μέσα σε όλα, θα θυμίσω ότι σε νεκρό πολιτικό χρόνο θεωρητικά βλέπουμε ότι αυτή η Κυβέρνηση εφαρμόζει νόμους. Ψηφίζουμε νόμους στο Κοινοβούλιο, με τους οποίους κομμάτι-κομμάτι χτίζουμε το παζλ της Ελλάδας του αύριο. Έχουμε τη μείωση των εισφορών και για τους εργαζόμενους και για τους εργοδότες. Έχουμε την επιμέλεια των τέκνων. Έχουμε μία σειρά νομοθετημάτων, όπως την τηλεργασία, τον ΑΣΕΠ.

Ξεκαθαρίζουμε λοιπόν το τοπίο για να ξέρει ο καθένας, που θέλει να ζήσει, που θέλει να επενδύσει, που θέλει να σταθεί στην Ελλάδα του αύριο, ότι έχουμε ένα σταθερό νομικό καθεστώς, ένα καθεστώς το οποίο είναι απολύτως εναρμονισμένο σε μία διαφορετική κοινωνία, όπως προέκυψε μέσα και από τον κορωνοϊό. Βλέποντας μπροστά, στοχευμένα και προγραμματισμένα η Νέα Δημοκρατία έκανε την πρότασή της στις εκλογές και ψηφίστηκε, ώστε να μπορέσουμε να έχουμε μια καλύτερη Ελλάδα.

Υπ' αυτήν την έννοια θεωρώ ότι πρέπει να το δούμε με ένα θετικό τρόπο και από εκεί και πέρα η ζωή θα δείξει. Θα γίνουν προτάσεις για να δούμε πώς μπορούμε να προστατεύσουμε καλύτερα τους εργαζόμενους και να κάνουμε καλύτερη την κατάσταση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κύριε Χιονίδη.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα να πάρω τον λόγο για τριάντα δευτερόλεπτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό, κύριε Βρούτση.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Κόκκαλης και αμέσως μετά ο κ. Μάξιμος Σενετάκης από τη Νέα Δημοκρατία. Βλέποντας τον προγραμματισμό, πρέπει σήμερα να τελειώσουμε και τον δέκατο πέμπτο κύκλο, δηλαδή μέχρι τον κ. Μπουρνούς. Και βέβαια θα συνεχίσουμε αύριο το πρωί. Θα σας πούμε την ώρα για αύριο το πρωί.

Κύριε Κόκκαλη, μισό λεπτό.

Ορίστε, κύριε Βρούτση, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ κατ' αρχάς που μου δίνετε τον λόγο. Δεύτερο, θέλω εκ προοιμίου να ζητήσω συγγνώμη και

προς το Προεδρείο και προς την πλευρά των άλλων κομμάτων. Παίρνω τον λόγο μόνο διαδικαστικά, χωρίς να θέλω να κάνω συστάσεις προς την Έδρα.

Πριν από λίγο συντελέστηκε ένα γεγονός στη Βουλή. Ο κ. Κωνσταντίνος Μπογδάνος θεώρησε τον εαυτό του θιγμένο, υπό την έννοια ότι πολλές φορές αναφέρθηκε το όνομά του από τον εισηγητή του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και ζήτησε επί προσωπικού τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο.

Πιστεύω ότι σε τέτοιες περιπτώσεις θα πρέπει να δείχνουμε μία ανοχή στα θέματα που εγείρουν οι Βουλευτές, όταν νομίζουν ότι επί προσωπικού έχουν θιγεί. Και πρέπει το Προεδρείο να δείχνει την ανάλογη ανοχή.

Το λέω αυτό για να έχουμε καλύτερη διεξαγωγή της συζήτησης, πιο καλή, πιο ήρεμη και να νιώθουν όλοι ικανοποιημένοι ότι συμμετέχουν στο διάλογο χωρίς να αισθάνονται ότι προσβάλλονται και δεν έχουν το δικαίωμα να απαντήσουν.

Αυτήν την απλή αναφορά ήθελα να κάνω, κύριε Πρόεδρε, με όλο το σεβασμό προς όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Αυτό δεν αφορά μόνο τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας. Αφορά όλους τους Βουλευτές όλων των κομμάτων, όταν και όποτε νομίζουν ότι έχουν θιγεί.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εντάξει, κύριε Βρούτση, αλλά να πω το εξής. Το θέμα σας το θέσατε πριν. Εμείς τηρούμε τον Κανονισμό και ο Κανονισμός τηρείται απαρεγκλίτως με τις ίδιες αρχές και την ισότητα για όλους.

Εφόσον ετέθη το ερώτημα αυτό –γιατί εγώ τώρα το πληροφορούμαι– και στην προηγούμενη κυρία Πρόεδρο και έκρινε ότι δεν υπήρχε προσωπικό, δεν έπρεπε να επανέλθει τώρα. Παρακαλώ να μην επαναλαμβάνονται αυτά, διότι πολύ περισσότερο λείπει εκείνος τον οποίο αφορά. Εκρίθη το θέμα, τελείωσε. Έπρεπε να αποφασιστεί τότε.

Τον λόγο έχει ο κ. Κόκκαλης. Μετά θα μιλήσει ο κ. Σενετάκης και όπως σας είπα, θα τελειώσουμε και τον δέκατο πέμπτο κύκλο.

Ορίστε, κύριε Κόκκαλη, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΚΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν αναφερθώ στο νομοσχέδιο, επιτρέψτε μου να τονίσω και να επιστήσω την προσοχή για τον κίνδυνο απαξίωσης της εκστρατείας εμβολιασμού. Εδώ όλοι μας πρέπει να αναλάβουμε τις ευθύνες μας, διότι είμαστε Βουλευτές είτε επιστήμονες. Σύγχυση και ανασφάλεια επικρατεί στον κόσμο, γι' αυτό ειδικά οι ιθύνοντες και εδώ, αλλά και στην Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να είναι ιδιαίτερα προσεκτικοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από χτες που ξεκίνησε αυτό το νομοσχέδιο ακούμε από την πλευρά της Κυβέρνησης και από τον ίδιο τον κύριο Υπουργό να επαναλαμβάνει ότι είναι με την κοινωνία και είμαστε με τους εργατοπατέρες, ότι είναι με την πρόοδο και είμαστε με την οπισθοδρόμηση.

Αλήθεια οι δικηγόρικοί σύλλογοι, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων δεν εκφράζουν την κοινωνία επιστημονικά τουλάχιστον; Θα μου επιτρέψετε να σταθώ στον δούρειο ίππο της κατάρτησης βασικών δικαιωμάτων. Διότι στο νομοσχέδιο σίγουρα υπάρχουν θετικές διατάξεις. Κανείς δεν το αμφισβητεί. Υπάρχει όμως ένα μεγάλο «αλλά» το οποίο ανατρέπει οτιδήποτε θετικό: Ατομικές συμβάσεις, έγγραφη συμφωνία.

Από λίγους έχει ακουστεί και έχει αναπυχθεί από ακόμα λιγότερους η άποψη της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής η οποία τι λέει; «Πρέπει να σημειωθεί ότι στην επιστήμη του Εργατικού Δικαίου αμφισβητείται η αυθεντικότητα των ατομικών συμφωνιών εργαζομένου και εργοδότη λόγω ακριβώς της εξάρτησής του πρώτου από τον δεύτερο». Η διατύπωση αυτής της ένστασης κατά τη γνώμη μου δεν κομίζει συμπεράσματα. Γιατί άραγε το λέει αυτό Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και γιατί σύμφωνα με το Εργατικό Δίκαιο δεν είναι αποδεκτές τέτοιου είδους έγγραφες συμφωνίες;

Τα τελευταία σαράντα με πενήντα χρόνια η έννομη τάξη στο Εργατικό Δίκαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει διαμορφωθεί

σε πολύ διαφορετικό τρόπο απ' ό,τι στο Αστικό Δίκαιο. Τι εννοώ; Η αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων -το είπε ένας ομιλητής, δεν θέλω να αναφερθώ σε ονόματα- η αρχή της ισότητας απέναντι στον νόμο, τι ωραίο που ακούγεται! Εκφράζει την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων αυτή η αρχή της ισότητας απέναντι στον νόμο και η αρχή της ισονομίας.

Μόνο όμως που στο Εργατικό Δίκαιο δεν γίνονται αποδεκτές αυτές οι αρχές. Στο Εργατικό Δίκαιο ισχύει η αρχή της προστασίας της εργασίας. Η αρχή της προστασίας της εργασίας δεν είναι απλά ένα μέτρο επιείκειας για τον εργαζόμενο αλλά έρχεται και κινείται ανταγωνιστικά με την αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων. Για ποιο λόγο; Διότι προϋποθέτει ότι τα δύο μέρη δεν είναι ίσα. Διατάξεις τα τελευταία τριάντα χρόνια που έχουν ψηφιστεί και είχαν σκοπό -και έχουν μέχρι και αύριο- την προστασία δικαιωμάτων, για αυτό τον λόγο έχουν ψηφιστεί.

Ποιος είναι ο φορέας αυτής της έννομης τάξης η οποία έχει χαρακτηριστεί ως η κοινωνική δημόσια τάξη; Δηλαδή παρεμβαίνει η πολιτεία, παρεμβαίνει υπέρ του αδύναμου κρίκου. Και ελικρινά με αυτό το νομοσχέδιο θα ήταν πιο έντιμο να πείτε -όπως το είπε ο προηγούμενος ομιλητής από τη Συμπολίτευση- ότι πιστεύουμε στην αρχή της ελευθερίας των συμβάσεων και δεν θεωρούμε ότι τα δύο μέρη είναι ίσα. Αυτό θα ανοίξει ουσιαστικά την κερκόπορτα για την παραβίαση σημαντικών δικαιωμάτων.

Ακούμε από τη Συμπολίτευση, από την Κυβέρνηση να λέει «μα το ορίζουμε ξεκάθαρα, προστατεύεται το οκτάωρο, μην επιμένετε, παραπληροφορείτε τον κόσμο, λέτε ψέματα». Προβλέπεται στο νομοσχέδιο ευθέως όχι συμπερασματικά η έγγραφη συμφωνία, η οποία έγγραφη συμφωνία δηλώνει ότι το κράτος φεύγει από τις σχέσεις των δύο μερών, όπως ακριβώς στο Αστικό Δίκαιο, σχέσεις στο Αστικό Δίκαιο που είναι ανταγωνιστικές. Απεμπέκεστε δηλαδή από οποιαδήποτε κοινωνική πολιτική. Βγαίνετε έξω από οποιαδήποτε πολιτική με κοινωνικό πρόσημο. Το έχετε κάνει και με το Εθνικό Σύστημα Υγείας, το έχετε κάνει και με την δυνατότητα που είχατε να προστατεύσετε τον αδύναμο κρίκο στην παραγωγή και πώληση των αγροτικών προϊόντων δηλαδή τον αγρότη. Δεν το κάνετε και τώρα. Βγαίνετε απ' έξω και είστε θεατής σε μία σύμβαση που ξέρετε εκ των προτέρων ότι δεν είναι ίση.

Νομίζω ότι γι' αυτούς τους λόγους αυτό το νομοσχέδιο δεν πρέπει να ψηφιστεί.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ.

Τον λόγο έχει ο κ. Σενετάκης από τη Νέα Δημοκρατία και στη συνέχεια η κ. Κεφαλίδου από το Κίνημα Αλλαγής.

Κάνοντας έναν απολογισμό είναι ακόμα ογδόντα συνάδελφοι που θα μιλήσουν όχι σήμερα, μέχρι τέλους. Συνεπώς θέλουμε δέκα ώρες για τους συναδέλφους, εφόσον τηρείται το επτάλεπτο. Παρακαλώ λοιπόν να τηρείται το επτάλεπτο, γιατί πολύ φοβάμαι ότι αύριο που θα μιλήσουν όλοι οι Αρχηγοί, πολλοί συνάδελφοί μας δεν θα μπορέσουν να μιλήσουν. Γι' αυτό η παράκληση είναι να τηρείται το επτάλεπτο. Ένα λεπτό παραπάνω για τον καθένα, σημαίνει ότι θέλουμε μιάμιση ώρα παραπάνω. Αντιλαμβάνεστε λοιπόν ότι θα μείνουν περίπου δώδεκα με δεκατέσσερις συνάδελφοι οι οποίοι δεν θα μιλήσουν. Γι' αυτό παρακαλώ να τηρείται το ωράριο.

Τον λόγο έχει ο κ. Σενετάκης.

ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε σήμερα μια πραγματική μεταρρύθμιση στο εργασιακό. Είναι μια συζήτηση που γίνεται ετεροχρονισμένα όπως άλλωστε κάθε συζήτηση στον τόπο μας. Τη συζήτηση αυτή θα έπρεπε να την έχουμε κάνει δεκαετίες πριν, να έχουμε συμφωνήσει σε δέκα απλά πράγματα που αφορούν την εργασία -γιατί τόσα είναι πάνω κάτω- και να συζητάμε αυτή τη στιγμή τα πιο περίπλοκα και τα πιο σύνθετα. Πώς δηλαδή η χώρα θα είναι ικανή να παράγει πλούτο, πώς οι πολίτες θα ευτυχούν και θα ευημερούν πώς θα είναι η χώρα ισχυρή και ασφαλής, ποιο θα είναι το επίπεδο της δημοκρατίας και της κοινωνικής συνοχής.

Δυστυχώς αντί να δούμε πώς θα αρχίσουμε να συζητάμε για το μέλλον, εξακολουθούμε να ανακυκλώνουμε τα χλιοειπωμένα τσιτάτα του παρελθόντος, του πολύ μακρινού παρελθόντος, να αναμασάμε το ίδιο ξαναζεσταμένο ιδεολογικό φαγητό που δεν

επιτρέπει στην κοινωνία μας να ωριμάσει και να προοδεύσει.

Διότι δεν μπορεί να θεωρείς ότι είναι προοδευτικό να λες σε έναν σύγχρονο άνθρωπο πως για να διαπραγματευτεί τους όρους και τις ώρες απασχόλησής με τον εργοδότη του θα πρέπει να πάρει την άδεια του σωματείου ή του εργατοπατέρα. Δεν μπορεί να θεωρείς ότι είναι προοδευτικό να λες σε έναν σύγχρονο άνθρωπο πως η αμοιβή του δεν εξαρτάται από το πόσο χρήσιμος και παραγωγικός είναι αλλά από το πόσο έχουν συμφωνήσει τα συνδικάτα, κράτος, πολιτεία μέσα από τις περιβόητες συλλογικές διαπραγματεύσεις, οι οποίες συλλογικές διαπραγματεύσεις a priori προστατεύουν τα συμφέροντα του εργαζόμενου.

Είναι έτσι; Και ποιος το λέει αυτό; Πάντως όχι οι εργαζόμενοι οι οποίοι διαρκώς μειώνουν το βαθμό αξιοπιστίας απέναντι στις συνδικαλιστικές ηγεσίες τους. Πρόκειται για ένα αξίωμα που αμφισβητείται καθημερινά από την ίδια τη ζωή αλλά κάποιοι επιμένουν να το θεωρούν ιερό δισκοπότηρο. Ε λοιπόν δεν είναι!

Η ζωή σήμερα δίνει στον σύγχρονο άνθρωπο, στον ενεργό και συνειδητό πολίτη, το δικαίωμα, τα εχέγγυα και τις επιλογές να ορίζει ο ίδιος τη ζωή του και όχι να αποφασίζουν άλλοι γι' αυτόν χωρίς αυτόν.

Το να πιστεύεις λοιπόν βαθιά ότι αξία έχει ο άνθρωπος και ότι δύναμη έχει εργαζόμενος αυτό ναι, είναι προοδευτικό, αυτό ναι, είναι δημοκρατικό, αυτό ναι, είναι κοινωνικά δίκαιο.

Το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας που συζητάμε σήμερα είναι κάτι περισσότερο από έναν νόμο που προστατεύει πράγματι την εργασία. Είναι ένα νομοσχέδιο ανθρωποκεντρικό, γιατί σέβεται τον άνθρωπο αφού προστατεύει την αξιοπρέπειά του ως εργαζόμενου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πράγματι είναι αναξιοπρεπές να εργάζεται κάποιος και υποαμειβόμενος και εκβιαζόμενος και με απλήρωτες υπερωρίες. Και είναι απάνθρωπο και υποκριτικό συνδικαλιστικές ηγεσίες, κόμματα, πολιτεία να βλέπουν αυτήν την κατάσταση να διαιωνίζεται και να μην κάνουν τίποτα για πάρα πολύ καιρό.

Κι έρχεται αυτή εδώ η Κυβέρνηση να αλλάξει αυτό το καθεστώς, να σπάσει αυτό τον φαύλο κύκλο και αντί να βρει συμπαράστατή όλους εκείνους που κόπτονται για το δικαίο του εργάτη, τους βρίσκει απέναντί της. Πολύ ωραία, το γεγονός ότι είστε απέναντί μας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, βοηθάει τους πολίτες να καταλάβουν ότι δεν είμαστε όλοι ίδιοι και δεν είμαστε ίδιοι γιατί εμείς δεν ανεχόμαστε για τους πολίτες τη διαιώνιση αυτής της άθλιας κατάστασης και επιτέλους, τη ρυθμίζουμε.

Με τον νόμο που θα ψηφίσουμε καταπολεμούμε τη μαύρη εργασία και τις αδήλωτες υπερωρίες, θεσμοθετώντας την ψηφιακή κάρτα εργασίας. Κι εδώ για εμάς το κλειδί είναι η ψηφιοποίηση και οι δυνατότητες που μας προσφέρει η σύγχρονη τεχνολογία. Και θα είμαστε από τις πρώτες χώρες που θα εφαρμόσουμε αυτό το μέτρο που το ΣΕΠΕ θα παρακολουθεί σε πραγματικό χρόνο το ωράριο του εργαζόμενου και την τήρησή του. Έτσι προστατεύεται ο εργαζόμενος στην πράξη, όχι με λόγια.

Κατοχυρώνεται το δικαίωμα της ηλεκτρονικής αποσύνδεσης, το δικαίωμα δηλαδή του κάθε εργαζόμενου να κατεβάξει ρολά, να κλείνει δηλαδή κινητά και email, προστατεύοντας τον ελεύθερο του χρόνο και την ποιότητα της ζωής του.

Αντιμετωπίζουμε φαινόμενα σεξουαλικής παρενόχλησης, εργοδοτικής αυθαιρεσίας και εκβιασμού, υψώνοντας τείχος προστασίας απέναντι στην απειλή της απόλυσης.

Κατοχυρώνεται στους άνδρες εργαζόμενους την άδεια πατρότητας. Έτσι δεν αναγνωρίζουμε μόνο τη συνεισφορά τους στην οικογένεια, δεν εξισορροπούμε μόνο τους ρόλους των δύο γονέων, αλλά με την άδεια πατρότητας δίνουμε ισχυρή και ηχηρή απάντηση στο αντικίνητρο για πρόσληψη των γυναικών που είναι η εγκυμοσύνη.

Θωρακίζουμε το οκτάωρο, δίνοντας δυνατότητα, όχι υποχρέωση, στον εργαζόμενο να ρυθμίσει τις ώρες εργασίας του με βάση τις ανάγκες του. Μπορεί λοιπόν να εργάζεται για ένα διάστημα ως και δύο ώρες παραπάνω, με αντίστοιχη μείωση του ωραρίου άλλες μέρες, ώστε σε ορίζοντα εξαμήνου ο μέσος όρος εργασίας να είναι πέντε μέρες την εβδομάδα και οκτώ ώρες την ημέρα.

Λέμε όχι στις απλήρωτες υπερωρίες. Με την ηλεκτρονική κάρτα εργασίας θα αποκαλύπτεται η πραγματική υπερωριακή απασχόληση, την οποία αυξάνουμε από ενενήντα έξι ώρες στη βιομηχανία και εκατόν είκοσι σε άλλους κλάδους σε εκατόν πενήντα ώρες τον χρόνο. Αυτός είναι και ο ευρωπαϊκός μέσος όρος άλλωστε. Και αυτές οι υπερωρίες θα πληρώνονται.

Αποκαθιστούμε την αδικία σε βάρος των εργατοτεχνιτών και τερματίζουμε το απαράδεκτο καθεστώς που τους ήθελε να αποζημιώνονται με πολύ κατώτερες αποζημιώσεις από τους υπαλλήλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μια σειρά από πρόνοιες αυτό το νομοσχέδιο που συνιστούν πράγματι μια βαθιά μεταρρύθμιση του εργασιακού τοπίου. Θα κλείσω όμως με μία ακόμα τελευταία, την οποία θεωρώ πολύ σημαντική.

Με τη θέσπιση της υποχρεωτικής εγγραφής των συνδικαλιστικών και εργοδοτικών οργανώσεων στο ηλεκτρονικό μητρώο και με την ψήφο εξ αποστάσεως στα συνδικάτα καταλύουμε τη σχέση εξάρτησης και διαμεσολάβησης του επαγγελματία συνδικαλιστή μεταξύ εργοδοτών και εργαζομένων και διασώζουμε ό,τι σώζεται ακόμα από τη χαμένη τιμή των συνδικάτων, τα οποία ενώ θα μπορούσαν να έχουν ένα πραγματικά επικοινωνιακό ρόλο για την εργασία, την οικονομία, την κοινωνία, σήμερα τελούν σε πλήρη απαξία χωρίς καθόλου, μα καθόλου αξιοπιστία.

Επιτέλους, ήρθε η ώρα που οι εργαζόμενοι θα απελευθερωθούν από αυτόν τον λανθάνοντα πατερναλιστικό εναγκαλισμό, η κοινωνία θα απαλλαγεί από την ταλαιπωρία που επιφέρουν παράλογες αποφάσεις φερόμενων ως συνδικαλιστικών ηγεσιών και επιτέλους, θα δοθεί η δυνατότητα και η ευκαιρία στο συνδικαλιστικό κίνημα να επανεφεύρει τον εαυτό του και τον ρόλο του, αν το μέλλον του επιφύλασσει κάποιο.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εγώ ευχαριστώ.

Η κ. Χαρά Κεφαλίδου έχει τον λόγο. Μετά την κ. Κεφαλίδου, τον λόγο θα έχει ο κ. Κούβελας Δημήτριος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, θέλω, ξεκινώντας, να ευχηθώ καλή επιτυχία στα παιδιά των πανελληνίων εξετάσεων, τους φετινούς αδιδακτούς υποψηφίους που δίνουν τον αγώνα τους με όπλα ανεπαρκή, που τους στέρησε δυστυχώς και η πολιτεία με την ολιγωρία της και όχι μόνο η πανδημία.

Αυτοί σε λίγα χρόνια θα είναι οι νέοι άνθρωποι που θα αναζητούν δουλειά και οι εργοδότες τότε με βάση και το σημερινό νομοσχέδιο θα τους κάνουν λάστιχο ή ίσως και χειρότερα, θα φτάσουν να πληρώνουν οι εργαζόμενοι για να μπορέσουν να τους πάρουν σε μια δουλειά και να αποκτήσουν την περιφνημη εργασιακή εμπειρία.

Κι έτσι μπαίνω στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας, όπου επιχειρήματα που ακούστηκαν από τη μεριά της Κυβέρνησης μπορούν να συνοψιστούν στο ότι οδεύουμε προς ένα ριζικό εκσυγχρονισμό της εργασιακής νομοθεσίας και εισάγονται στοιχεία ευελιξίας, αλλά και πρότυπα που εδώ και πάρα πολλά χρόνια, σε πλήθος ευρωπαϊκών χωρών, έχουν επιβληθεί. Και παραδείγματα πολλά: άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών, γονική άδεια δύο μηνών, και για τους δύο γονείς, πληρωμένη από τον ΟΑΕΔ, άδεια φροντιστή πέντε ημερών, ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας για γονείς παιδιών έως δώδεκα ετών, απαγόρευση απόλυσης πατέρα για έξι μήνες από τη γέννηση του κάθε παιδιού του.

Και κάπως έτσι θεωρεί η Κυβέρνηση ότι θα εκθέσει την αντιπολίτευση, γιατί σκέφτεται: «τι θα πουν στους εργαζόμενους τους οποίους υποστηρίζουν;». Και με αυτό το εύρημα και της ονομαστικής ψηφοφορίας επί των προωθούμενων ρυθμίσεων, θεωρούν ότι θα στριμώξουν την Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Εμείς, όμως, κύριοι της Κυβέρνησης, λεγόμαστε ΚΙΝΑΛ, όχι ΣΥΡΙΖΑ. Και το Κίνημα Αλλαγής, το ΠΑΣΟΚ, δεν τα κρίνει με το μέτρο αυτά τα οποία αποφασίζει να ψηφίσει ούτε με το πλήθος των άρθρων ούτε πόσες διατάξεις ψηφίζουμε και πόσες καταψηφίζουμε, αλλά κάθε μία με βάση το ειδικό βάρος της ξεχωριστά.

Πράγματι, η Κυβέρνηση φέρνει δέκα autonomήτες -μιλώντας πάντα για ένα σύγχρονο κράτος- αναίμακτες αλλαγές που καθ'αρχήν δεν ενοχλούν κανέναν. Επανασυστήνεται στην κοινωνία ρυθμίσεις ψηφισμένες εδώ και περισσότερο από μία δεκαετία, τις οποίες πλάσφεται ως καινοφανείς και την ίδια ώρα κάνετε μια ανεπαίσθητη προσθήκη, βάζετε μια μικρή «σφήνα». Λέτε: «Δίνει τη δυνατότητα διευθέτησης του χρόνου εργασίας με ατομικές συμφωνίες μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη». Και για να τηρήσετε και τα δημοκρατικά προσχήματα, προβλέπετε ως προϋπόθεση την ελεύθερη επιλογή του εργαζόμενου.

Κυρίες και κύριοι, για να μην κοροϊδεύμαστε, μεταξύ όλων των άλλων εύχων και εκσυγχρονιστικών, με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείται εκ του πλαισίου η νομιμοποίηση και άρα, η νομιμοποίηση παράκαμψης τής εδώ και δεκαετίες κατοχυρωμένης οκτάωρης ημερήσιας εργασίας.

Εννοείται πως καμμία νομοθετική πρωτοβουλία όσο ιδεοληπτική και αν είναι δεν είναι τόσο ανόητη ώστε να επιχειρήσει την ευθεία κατάργηση του οκτάωρου.

Ένα άλλο θέμα: διευθέτηση του χρόνου εργασίας, επίσης νόμος του κράτους από το 1990. Υπάρχει και ευρωπαϊκή οδηγία που ισχύει σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ΣΥΡΙΖΑ κατά την προσφιλή τακτική του, ίσα για τον θόρυβο που θα επιβεβαιώσει την παρουσία του, καλεί σε λαϊκό ξεσηκωμό, σε μία ανέξοδη πολιτική μάχη, σε έναν πόλεμο που δεν έγινε πριν τριάντα χρόνια.

Τι ισχύει μέχρι σήμερα; Προβλέπεται η δυνατότητα σε εργαζόμενους, μέσω συμφωνίας με συλλογική σύμβαση εργοδοτών και εργαζομένων, να μπορούν σε περιόδους αυξημένης απασχόλησης να εργάζονται δύο ώρες επιπλέον την ημέρα, με ανάλογη μείωση του ωραρίου ή επιπλέον άδειες σε περιόδους μειωμένης απασχόλησης. Τελεία και παύλα.

Το παρόν, όμως, εργασιακό νομοσχέδιο της Κυβέρνησης βάζει σε αυτήν την πραγματικότητα την προσθήκη της δυνατότητας διευθέτησης του χρόνου εργασίας με ατομικές συμφωνίες μεταξύ εργαζόμενου και εργοδότη κατόπιν ελεύθερης επιλογής του εργαζόμενου.

Ας κάνουμε όλοι μια μικρή προβολή της σχετικής διάταξης στην ελληνική πραγματικότητα. Ας σκεφτούμε έναν νέο της πολυπληθούς ομάδας των ανέργων ότι πηγαίνει να αναζητήσει δουλειά και τον ρωτά ο εργοδότης του: «Μήπως θα ήθελες να εργάζεσαι αντί για οκτώ ώρες την ημέρα, πέντε μέρες την εβδομάδα, δέκα ώρες την ημέρα, τέσσερις μέρες την εβδομάδα κι αυτό να το κάνουμε για έξι με οκτώ μήνες τον χρόνο;». Εσείς τι πιστεύετε ότι, προκειμένου να προσληφθεί ο νέος αυτός, θα απαντούσε; Ότι ξέρετε, δεν ταιριάζει με εκείνη με τον οικογενειακό προγραμματισμό που έχω ή με τις υποχρεώσεις μου; Υπάρχει κανείς που πιστεύει ότι στην Ελλάδα της ανεργίας του 15,8%, από την οποία το 34% αφορά τους νέους ανθρώπους, υπάρχει περίπτωση να διεξαχθεί ένας τέτοιος διάλογος;

Και κάπου εδώ όπως καταλαβαίνετε τελειώνει κάθε συζήτηση με όρους πραγματικότητας και ξεκινά η φιλοσοφική κουβέντα περί εργασιακών ρυθμίσεων της ιδανικής κοινωνίας. Τώρα εάν στο Υπουργείο πιστεύετε ότι πραγματικά δίνετε αυτή τη δυνατότητα στους νέους ανθρώπους, τότε τα πράγματα είναι ακόμη πιο σοβαρά, γιατί μάλλον βρισκόμαστε εκτός τόπου και εκτός χρόνου.

Και θέλω να θυμίσω ότι οι τελευταίοι που κυβέρνησαν τη χώρα, νομίζοντας πως βρίσκονται κάπου αλλού, κόστισαν την αξιοπιστία της χώρας, μαζί με κάμποσα εκατομμύρια που ξελάφρωσαν από τις τσέπες όλων μας, κυρίως των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα τους οποίους και στράγγισαν. Είναι οι ίδιοι που σήμερα περιορίζουν την αντιπολίτευσή τους στο προσφιλές σπορ των δονκιχωτικών μαχών με κατασκευασμένους εχθρούς.

Στόχος, πιστεύουμε εμείς, μιας σύγχρονης νομοθετικής πρωτοβουλίας για τη ρύθμιση του εργασιακού περιβάλλοντος με όρους πραγματικού, οφείλει να είναι τόσο η βελτίωση του παρεχόμενου επιπέδου προστασίας των εργαζομένων σε σχέση με το απαρχαιωμένο θεσμικό πλαίσιο, όσο και η ταυτόχρονη εξασφάλιση υγιούς λειτουργίας της κάθε επιχείρησης.

Πράγματι, είναι παράλογο σε κάθε απεργιακή κινητοποίηση να παρालύει το κράτος. Ναι, είναι απαραίτητη η κατάρτιση, η επι-

καιροποίηση των μητρώων των εργαζομένων. Είναι απαραίτητη η δυνατότητα ηλεκτρονικής ψηφοφορίας στις συνδικαλιστικές οργανώσεις γιατί έτσι έχει μεγαλύτερη αντιπροσώπευση, περισσότερη δημοκρατία και μπορούν να λαμβάνονται αποφάσεις για μερίζονα εργασιακά ζητήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ναι, η ηλεκτρονική κάρτα εργασίας υπάρχει εδώ και δεκαετίες στις μεγάλες επιχειρήσεις και είναι όντως εργαλείο ελέγχου και τήρησης της εργασιακής νομοθεσίας. Όμως, όταν λέτε ότι δίνετε μεγαλύτερη ευελιξία στον εργαζόμενο χωρίς να μειώνεται το εισόδημά του, θέλω να σας πω ότι λέτε ένα μεγάλο ψέμα και το κάνετε και κουτοπόνηρα, το κάνετε και χοντροκομμένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Γιατί τι να κάνει το παραπάνω ρεπό ο εργαζόμενος και που χρωστάει και που κάνει υπερωρίες για να αυξήσει τον κάτω από τα όρια της αξιοπρέπειας μισθό του που δεν του φτάνει να βγάλει τον μήνα; Πώς να πληρώσει φροντιστήρια, ΔΕΗ, σουπερμάρκετ, εφορία; Όλα αυτά, λοιπόν, πρέπει να τα αξιολογούμε.

Και θέλω να σας θυμίσω ότι την περασμένη Πέμπτη απήργησαν κυρίως αυτοί που δεν κινδυνεύουν να χάσουν τη δουλειά τους, δεν κινδυνεύουν να χάσουν τις υπερωρίες τους, δεν δουλεύουν τις Κυριακές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Έχετε μπει στα εννιά λεπτά.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΕΦΑΛΙΔΟΥ: Και αυτό κάτι πρέπει να λέει και για την Κυβέρνηση και για τα συνδικαλιστικά όργανα, αλλά και για μας όλους εδώ.

Η πολιτεία θέτει κανόνες εφαρμόσιμους και πρέπει αυτοί οι κανόνες να εξυπηρετούν το σύνολο των συντελεστών, αλλά και την ίδια τη χώρα. Φοβάμαι ότι σήμερα ξοδεύουμε μια ιστορική ευκαιρία πραγματικού εκσυγχρονισμού του εργασιακού περιβάλλοντος και αυτό θα το βρει μπροστά της όχι μόνο η Κυβέρνηση, αλλά και η ίδια η χώρα.

Σας ευχαριστώ. Ευχαριστώ και για την ανοχή, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, αλλά να τηρείται ο χρόνος γιατί είναι σε βάρος συναδέλφων.

Ο κ. Δημήτρης Κούβελας από τη Νέα Δημοκρατία έχει τον λόγο και στη συνέχεια ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν σας κρύβω ότι παρακολουθώντας τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης να μιλούν για «εργασιακές γαλέρες», για «εργασιακό μεσαίωνα», για «οδοστρωτήρες που θα σαρώσουν τα εργασιακά δικαιώματα», γύρισα καμιά τριανταριά χρόνια πίσω στα φοιτητικά μας εδράνα, όταν, αγαπητέ Υπουργέ Κωστή Χατζηδάκη, ακούγαμε ακριβώς τα ίδια πράγματα, την ίδια ρητορική από την Αριστερά.

Μα καλά, δεν κουρασθήκατε ακόμη με το ίδιο αυτό αναχρονιστικό αφήγημα; Δεν έλιωσε ακόμη η καραμέλα των ιδεολογικών εμμονών σας; Γιατί ξέρετε και αυτό, η διάρκεια δηλαδή, είναι δείγμα ότι μιλάμε για το παρελθόν, είναι κάτι που έρχεται από το παρελθόν. Κι αν το Κομμουνιστικό Κόμμα αυτοπεριορίζεται σε μια πολιτική κατάψυξη, εσείς του ΣΥΡΙΖΑ και του ΠΑΣΟΚ, αγαπητοί συνάδελφοι, ξεχνάτε ότι κυβερνήσατε την Ελλάδα;

Για μας είναι ξεκάθαρο ότι το νομοσχέδιο δεν έχει «αντί». Έχει θετικό πρόσημο. Είναι φιλεργατικό, είναι φιλεργοδοτικό και κυρίως προοδευτικό, προσαρμοσμένο στις καλές ευρωπαϊκές πρακτικές και στις σύγχρονες ανάγκες, αλλά και υποχρεώσεις της χώρας μας. Πρώτα από όλα, είναι ένα σχέδιο νόμου κοινής λογικής. Θέτει ως προτεραιότητα το δικαίωμα όλων των εργαζομένων και όχι των εργατοπατέρων.

Τελικά, εσείς οι προοδευτικοί, στα λόγια όμως, είστε και παραμένετε ό,τι πιο συντηρητικό έχει γεννήσει η ελληνική πολιτική ζωή. Ακόμη επικαλείστε ως ευαγγέλιο τους νόμους της δεκαετίας του 1980. Εσείς που την εποχή της ψηφιοποίησης αρνείστε το ηλεκτρονικό μητρώο των συνδικαλιστικών σωματείων. Εσείς που βάζετε τα προνόμια των εργατοπατέρων πάνω από το συμ-

φέρον του κάθε εργαζόμενου που δυσκολεύεται να πάει το πρωί στη δουλειά του παρ' όλο που η απεργία στο μετρό κρίθηκε παράνομη, κρίθηκε καταχρηστική.

Αλήθεια, τι θα πείτε στους εργαζόμενους για μια σειρά διατάξεων που θα καταψηφίσετε; Σας απασχολεί. Ακούστηκαν αυτά τα ρητορικά ερωτήματα από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης εδώ προηγουμένως στο Βήμα. Τι θα πείτε, λοιπόν, για την πρόβλεψη για πρώτη φορά να καλύπτει ο ΟΑΕΔ τις γονικές άδειες για δύο μήνες και για τον πατέρα και για τη μητέρα; Τι θα πείτε για την άδεια πατρότητας που καθιερώνεται για πρώτη φορά, δεκατέσσερις μέρες με τη γέννηση κάθε παιδιού; Τι θα πείτε για τις διατάξεις που αφορούν στα μέτρα για την κάθε μορφής βία, τη σεξουαλική παρενόχληση στους χώρους εργασίας, που ενσωματώνουμε την αντιμετώπισή τους στο Εθνικό μας Δίκαιο; Τι θα πείτε για τις διατάξεις που διευρύνουν την προστασία των εργαζομένων σε περίπτωση ακύρωσης απόλυσης με έξι επιπλέον λόγους; Τι θα πείτε για τις διατάξεις που θωρακίζουν επιπλέον τις νόμιμες υπερωρίες - τις οποίες θα πληρώνεται ο εργαζόμενος, τελεία και παύλα - χτυπώντας έτσι στη ρίζα του το φαινόμενο των παράνομων και απλήρωτων υπερωριών;

Τελικά, δεν θέλετε. Αποδεικνύεται - αποδείχθηκε στη συζήτηση στις επιτροπές, στην Ολομέλεια - ότι κάθε νέο, κάθε καινούργιο σας φέρνει αλλεργία. Σας θρέφει η στασιμότητα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές των κομμάτων της Αντιπολίτευσης. Επί δεκαετίες η ίδια στεία λογική, χωρίς ρεαλισμό. Είστε τελικά πιο παλιό και από το παλιό και το αποδεικνύετε κάθε λεπτό αυτής της συζήτησης.

Αντίθετα, εμείς δείχνουμε ποια παράταξη, ποια κυβέρνηση είναι στον δρόμο της πραγματικής προόδου, της πραγματικής αλλαγής, των πραγματικών μεταρρυθμίσεων, που εκπροσωπεί το γενικότερο συμφέρον όλων των πολιτών, η Κυβέρνηση που κάνει ευκαιρίες τις ανάγκες που έχουν προκύψει αυτούς τους δύσκολους καιρούς.

Ακριβώς επειδή υπηρετούμε το δημόσιο συμφέρον, πιστεύουμε σε μια βασική αρχή. Στην αγορά εργασίας δεν μπορούν να υπάρξουν εργαζόμενοι χωρίς τις επιχειρήσεις από τη μία, ούτε βέβαια πετυχημένες επιχειρήσεις χωρίς ικανοποιημένους εργαζόμενους από την άλλη. Πιστεύουμε στην ανάγκη αποτελεσματικής ρύθμισης της αγοράς εργασίας έτσι ώστε να υπάρχει αυξημένη προστασία των εργαζομένων από παράνομες και καταχρηστικές εργοδοτικές συμπεριφορές.

Πράγματι, είναι ασθενέστερος ο εργαζόμενος σε αυτό το δίπολο. Έτσι λοιπόν πιστεύουμε σε αυξημένη προστασία, αλλά παράλληλα επιπλέον κάλυψη των προσωπικών και οικογενειακών αναγκών των εργαζομένων, σε συνδυασμό με τις ανάγκες της επιχείρησής τους.

Άρα, δικαιώματα και υποχρεώσεις πρέπει να υπάρχουν και για τις δύο πλευρές με τρόπο που το επιχειρείν, αλλά και οι εργαζόμενοι να αισθάνονται όλοι ικανοποιημένοι.

Είναι άπιστευτο ότι κάνετε ακόμη κριτική και στις συμβάσεις για την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στους χώρους εργασίας που αποτελούν διεθνή υποχρέωση της χώρας μας και τις υπογράψατε εσείς ως κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ.

Αυστηροποιούμε ακόμη το πλαίσιο των απολύσεων, προστατεύουμε τον εργαζόμενο από τις αυθαίρετες εργοδοτικές συμπεριφορές, ενσωματώνουμε την πρόσφατη οδηγία σχετικά με την ισορροπία ανάμεσα στην επαγγελματική και ιδιωτική ζωή θεσπίζοντας νέες άδειες για γονείς, πατέρες, μητέρες ατόμων που φροντίζουν άτομα με αναπηρίες. Έτσι θα μπορούν οι εργαζόμενοι να προσαρμόζονται καλύτερα και να ανταποκρίνονται στις προσωπικές τους και οικογενειακές τους υποχρεώσεις.

Το οκτάωρο την ημέρα, οι σαράντα ώρες την εβδομάδα θωρακίζονται ακόμη περισσότερο, ισχύουν και θα συνεχίσουν να ισχύουν. Τελεία και παύλα. Πολλή συζήτηση γίνεται άσκοπα.

Κατοχυρώνουμε, επίσης, την καθολική πληρωμή των υπερωριών για κάθε εργαζόμενο και θωρακίζουμε το δικαίωμα στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, κάτι το οποίο υπάρχει εδώ και τριάντα χρόνια, έχει ήδη εφαρμοστεί από τις προηγούμενες κυβερνήσεις ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί είναι, λοιπόν, νεοφιλελεύθερο και αντιδημοκρατικό; Τώρα θωρακίζεται.

Περμένα τουλάχιστον σε δύο ρυθμίσεις που ζητούν εδώ και χρόνια οι εργαζόμενοι να είστε όλοι υπέρ:

Πρώτον, η εισαγωγή της ψηφιακής κάρτας εργασίας, με την οποία καταπολεμούμε την αδήλωτη μαύρη εργασία. Ο εργαζόμενος αμείβεται για όσες ώρες εργάζεται. Βάζουμε τέλος στην ασυδοσία και εσείς λέτε «όχι».

Δεύτερον, περίμενα ένα καθολικό «ναι» στην αναβάθμιση και πραγματική ανεξαρτησία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Για να εφαρμοστούν στην πράξη οι όποιες εργασιακές ρυθμίσεις, κάποιος πρέπει να φροντίσει για την τήρησή τους. Το ΣΕΠΕ, λοιπόν, γίνεται ανεξάρτητη διοικητική αρχή, ένας ελεγκτικός θεσμός αυξημένου κύρους και αποτελεσματικότητας και προφανώς θα στελεχωθεί και θα εξοπλιστεί η νέα αυτή αρχή για να μην έχουν απορίες κάποιος. Και εδώ εσείς οι προοδευτικοί λέτε και πάλι «όχι».

Θα ολοκληρώσω λέγοντας ότι η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία αποτελεί πραγματικά μια πρώτης τάξης ευκαιρία να επανεξετάσουμε τις έννοιες της συντήρησης και της προόδου.

Περιγράφετε ακόμη την αγορά εργασίας με όρους προηγούμενου αιώνα και το λυπηρό είναι ότι απευθύνεστε με αυτήν τη ρητορική και στους νέους ανθρώπους, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, για τους οποίους νέους ανθρώπους συμφωνούμε όλοι ότι πρέπει να δημιουργήσουμε τον διάδρομο της επιστροφής τους προς την πατρίδα για να αξιοποιήσουμε τα καλά μυαλά τους και τις ικανότητές τους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Σας παρακαλώ πολύ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΒΕΛΑΣ: Συνομιλώ μαζί τους και οι νέοι σας γυρίζουν όλο και περισσότερο την πλάτη τους.

Εμείς συντονιζόμαστε με τη σύγχρονη πραγματικότητα και κυρίως με τις έντονες κοινωνικές ανάγκες. Το δικό μας πολιτικό DNA είναι ανέκαθεν ασύμβατο με τα στεγανά και τις ιδεοληψίες. Θέλουμε τους νέους μας πίσω. Βλέπουμε το μέλλον καθαρά μέσα από το παρόν. Μόλις βγάλετε τα κομματικά γυαλιά σας, θα το δείτε και εσείς. Μπορείτε ακόμη και τώρα. Ποτέ δεν είναι αργά για πρόοδο άλλωστε.

Σας καλώ όλους, έστω και αυτήν τη στιγμή, να υπερψηφίσουμε το παρόν σχέδιο νόμου.

Καλή επιτυχία σε όλους τους μαθητές που δοκιμάζονται -εξεταστικά εννοώ- αυτές τις μέρες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο κ. Αθανάσιος Παπαδόπουλος από τον ΣΥΡΙΖΑ παρακαλώ να έλθει στο Βήμα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Όπως είναι γνωστό, άρχισαν οι διεργασίες για το μέλλον της Ευρώπης. Τα κοινοβούλια, φορείς αυτοδιοίκησης και ενεργοί πολίτες από όλες τις ευρωπαϊκές χώρες συζητούν, προτείνουν για πάρα πολύ σοβαρά ζητήματα.

Κυρίαρχα μεταξύ αυτών είναι τα ζητήματα που αφορούν το κοινωνικό κράτος της νέας εποχής, το νέο κοινωνικό συμβόλαιο που θα διέπει τη δημιουργική απασχόληση και θα ενσωματώνει δεξιότητες, επιστημονική γνώση, ακόμη και τα επιτεύγματα της τεχνητής νοημοσύνης, το νέο σύμφωνο συνοχής, αλληλεγγύης, συμμετοχικής δημοκρατίας, ποιότητας ζωής που θα αντικαταστήσει το νεοφιλελεύθερο σύμφωνο δημοσιονομικής πειθαρχίας.

Όταν οι προοδευτικές δυνάμεις στην Ευρώπη θα προτείνουν ένα νέο κοινωνικό συμβόλαιο για την αξιοπρεπή, καλά αμειβόμενη εργασία, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τι ακριβώς θα προτείνει; Την πλήρη αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων, επειδή, όπως λέτε, αυτή είναι η πραγματικότητα στην αγορά εργασίας, την εξοργιστική επιβολή του ατομικού απέναντι στο συλλογικό, τις ατομικές διαπραγματεύσεις και τις ατομικές συμβάσεις εργασίας στη θέση των συλλογικών;

Αυτή είναι η ευρωπαϊκή παρέμβασή σας, κύριε Χατζηδάκη; Ποιοι εκτός από τους ακραία μονεταριστές και τους εκπροσώπους, βέβαια, των κεφαλαιοκρατών θα συμφωνήσουν στη διάσκηψη για το μέλλον της Ευρώπης με την επιλογή της Νέας Δημοκρατίας για διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε ατομικές διαπραγματεύσεις των εργαζομένων με τους εργοδότες και για παραβίαση του οχταώρου που αποτελεί εμβληματικό επίτευγμα του εργασιακού πολιτισμού μετά από αιματηρούς αγώνες.

Ήδη στη Φινλανδία έχουμε ένα μεγάλο βήμα μπροστά σε αυτά που πρέπει να συζητάμε για το μέλλον της Ευρώπης. Συζητάνε ήδη -και μπορούν να το εφαρμόσουν- για έξι ώρες εργασίας σε τετραήμερο εργασίας χωρίς μείωση αποδοχών, ενώ και στην Ισπανία η κυβέρνηση Σάντσεθ με Υπουργό Εργασίας τη Γιολάντα Ντίαθ παίρνει μέτρα ήδη βελτίωσης των εργασιακών σχέσεων και αύξησε ήδη τον κατώτερο βασικό μισθό στα 950 ευρώ.

Να ευρωπαϊκά παραδείγματα ενεργού παρέμβασης σε όλα αυτά τα θέματα προς το νέο κοινωνικό συμβόλαιο για τη δημιουργική εργασία.

Όσον αφορά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας σε ατομικές συμβάσεις, κοιτάξτε, οι Ισπανοί γιατροί και στη συνέχεια οι γιατροί από πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες έκαναν προσφυγή στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο εδώ και πάρα πολλά χρόνια για τις εξουθενωτικές συνθήκες υπερωριακής απασχόλησης στις εφημερίες που οδηγούσαν στο σύνδρομο burn out, αλλά και σε τραγικά λάθη, συνέπεια της κούρασης. Αποφασίστηκε τότε να υπάρξουν κοινοτικές οδηγίες για το σαρανταοχτάωρο εβδομαδιαίας απασχόλησης ως ανώτατο όριο και για ευνοϊκές ρυθμίσεις για την αμοιβή των υπερωριών και για μεγάλες αυξήσεις στον αριθμό των γιατρών που θα συμμετείχαν στο σύστημα εφημεριών και θα μπορούσαν να κάνουν υλοποίηση της εφαρμογής του σαρανταοχταώρου.

Κοιτάξτε διαφορετική διαχείριση αυτής της έννοιας που αποτελεί ένα επίμαχο ζήτημα: Διευθέτηση. Στη Βρετανία διευθέτηση γίνεται με ατομικές συμβάσεις γιατρών που πηγαίνουν να κάνουν εφημερίες ακόμα και σαββατοκύριακα και καλούν γιατρούς που υπογράφουν συμβάσεις, ακόμη και από την Ελλάδα, και πηγαίνουν συνάδελφοι μόνο για εφημερίες σαρανταοχταώρου, δελεάζοντάς τους με αυτά που δίνουν ως αποδοχές.

Τι κάνουν πολλές άλλες ευρωπαϊκές χώρες; Διευθέτηση, αλλά τι είδους; Με χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις, οι οποίες συνοδεύονται και από γενναία αύξηση των αποδοχών και δελεάζουν και τους νέους Έλληνες γιατρούς, οι οποίοι πηγαίνουν και υπηρετούν το σύστημα υγείας σε αυτές τις χώρες.

Εμείς προσαρμόζομαστε; Η Ελλάδα έχει ζητήσει εξαίρεση και τότε, επειδή γνωρίζαμε ότι πρέπει να υπάρξει μεταβατικό διάστημα εφαρμογής. Ξέραμε τα δεδομένα. Τα μελετήσαμε στην Ομοσπονδία Νοσοκομειακών Γιατρών.

Ξέραμε για τους γιατρούς που πρέπει να κάνουν εφημερίες και είναι σε υποστελεχωμένα τμήματα. Υπάρχουν μόνο τρεις αναισθησιολόγοι σε νοσοκομεία, ενώ σε πολλές άλλες κρίσιμες ειδικότητες δύο ή τρεις. Ξέρετε την πραγματικότητα στα νησιά. Ξέρετε ποια είναι τα δεδομένα, ειδικά στα μικρά νησιά, στα οποία μπορεί να υπάρχει αγροτικός γιατρός ή στρατιωτικός γιατρός, για να εξυπηρετεί ανάγκες εικοσιτετράωρης κάλυψης.

Και γι' αυτά τα δεδομένα, τότε, είχαμε παρέμβει και είχαμε κάνει μια συμφωνία, η οποία οδηγούσε σε πέντε χιλιάδες μόνιμες προσλήψεις. Η Κυβέρνηση είχε κάνει προκήρυξη των δύο χιλιάδων μετά την παρέμβαση της ΟΕΝΓΕ. Μετά, οι μνημονιακές συμφωνίες τις εξαφάνισαν και οδηγήθηκαν πάλι με ευθύνη εκείνης της Ευρώπης στο ένα προς πέντε για προσλήψεις, στη συνέχεια, στο ένα προς ένα, για να μπορούμε να μιλάμε τώρα για τις νέες ανάγκες.

Τι κάνει σήμερα η Κυβέρνηση, κύριε Χατζηδάκη, που εκπροσωπείτε σήμερα την Κυβέρνηση; Προσαρμόζεται στην ανάγκη, αφού ζήτησε ακόμα μία διετία εφαρμογής των κοινοτικών οδηγιών; Κάνει προσαρμογή; Κάνει αυτές τις προσλήψεις που χρειαζόμαστε, ώστε το σύστημα εφημερίας να μην έχει πάνω από το σαρανταοχτάωρο εβδομαδιαίας απασχόλησης;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι αυτό το ζήτημα που συζητάμε, καθώς και πάρα πολλά άλλα, οδηγούν στο εξής απλό: Δημιουργούν την προγραμματική βάση για σύγκλιση των προοδευτικών δυνάμεων, όλων εκείνων που βλέπουν ότι μία νεοφιλελεύθερη κυβέρνηση δεν μπορεί να οδηγήσει και την Ελλάδα και την Ευρώπη σ' αυτά που θέλουμε. Εμείς θα υπηρετήσουμε αυτή την αναγκαιότητα μαζί με όλους εκείνους που θέλουν να το κάνουν έμπρακτα.

Ο Αλέξης Τσίπρας ήδη πρότεινε ότι πέραν της δυναμικής του

εργατικού κινήματος, για να ανατραπούν τέτοια αντεργατικά νομοσχέδια χρειάζεται και η δέσμευση των προοδευτικών κομμάτων, ότι θα ακυρωθεί αυτή η νομοθεσία στην πράξη. Να, λοιπόν, μια πρόκληση προκειμένου να πάμε στην επόμενη ημέρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ. Τον λόγο έχει η κ. Έλενα Ράπτη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΛΕΝΗ ΡΑΠΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρακολουθώντας κάποιους τις αντιδράσεις της Αντιπολίτευσης για το εργασιακό νομοσχέδιο δεν μπορεί παρά να διαπιστώσει πως πρόκειται για ένα παιχνίδι πολιτικών εντυπώσεων που δεν έχει καμμία σχέση με την ουσία των νέων ρυθμίσεων. Το εργασιακό ήταν πάντοτε το προσφιλέστερο θέμα της Αριστεράς, η οποία έχοντας ανακηρυχθεί αυτόκλητος προστάτης των εργασιακών δικαιωμάτων δεν χάνει ευκαιρία να αλιεύσει κομματικά οφέλη και το προσπαθεί και αυτή τη φορά.

Σημαία της αντίδρασης του ΣΥΡΙΖΑ είναι το άρθρο για τη διευθέτηση της εργασίας. Μα, δεν γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, πως η συγκεκριμένη πρακτική υπάρχει στην Ελλάδα επί τριάντα χρόνια, πέντε από τα οποία κυβερνούσατε; Αν δεν ήταν τόσο καλή, γιατί δεν την αλλάξατε; Γιατί δεν βγαίνατε με θάρρος να πείτε πως προσυπογράψατε την οδηγία 2019/1150, που προβλέπει τη διευθέτηση της εργασίας; Και τώρα που την ενσωματώνουμε στο Εθνικό Δίκαιο θα καταψηφίσετε αυτό που προσυπογράψατε; Αυτό που ψηφίζει όλη η Ευρώπη και ήδη εφαρμόζουν δεκάδες χώρες δεν το θέλετε για τον Έλληνα εργαζόμενο; Μιλήστε ανοιχτά στους εργαζόμενους. Μήπως σας ενοχλεί που δίνουμε την ίδια δυνατότητα, όχι μόνο στους παντρεμένους με παιδιά κάτω των οκτώ ετών, αλλά σε όλους τους εργαζόμενους; Ποιον εργαζόμενο, άραγε έχετε στο μυαλό σας; Σίγουρα, όχι τον σύγχρονο εργαζόμενο και τις ανάγκες του.

Κυρίες και κύριοι, δεν υπάρχει καμμία -μα, καμμία- αμφιβολία πως το εργασιακό νομοσχέδιο έχει τολμηρές ρυθμίσεις που διασφαλίζουν ένα καλύτερο περιβάλλον εργασίας. Η μαύρη εργασία και οι αδήλωτες υπερωρίες αντιμετωπίζονται πλέον με την ψηφιακή κάρτα σε συνδυασμό με τους ελέγχους της Επιθεώρησης Εργασίας που γίνεται πλέον ανεξάρτητη αρχή, αποκλείοντας πολιτικές παρεμβάσεις. Άραγε, γιατί θέλετε τόσο πολύ να παραμείνει στον έλεγχο του Υπουργείου; Ποιον εξυπηρετεί αυτό;

Δίνονται νέες άδειες σε γονείς και φροντιστές, άδεια πατρότητας και επιδοτούμενες άδειες στους δύο γονείς από τον ΟΑΕΔ. Θα πείτε «όχι» και σε αυτή τη διάταξη; Έχουμε προστασία των εργαζομένων από άκυρες απολύσεις και μάλιστα, οι λόγοι απαγόρευσης απόλυσης αυξάνονται, ενώ και η αποζημίωση απόλυσης μπορεί να φτάσει μέχρι το τριπλάσιο αυτής που ισχύει σήμερα. Σε τι μπορεί αυτό να σας ενοχλεί;

Αυξάνονται οι επιπρεπόμενες υπερωρίες και είναι όλες πληρωμένες με χρήματα και όχι με ρεπό, όπως παραπληροφορείτε τους εργαζόμενους και μάλιστα, είναι πληρωμένες με προσαύξηση 120% αντί για 80%.

Τηλεργασία, αλλά και δικαίωμα αποσύνδεσης μπαίνουν στη ζωή των εργαζομένων, γιατί αυτό εξυπηρετεί τις σύγχρονες εργασιακές συνθήκες. Αναρωτιέμαι, κύριοι συνάδελφοι, τι σας ενοχλεί; Ποιον μπορεί να ενοχλεί η διαφάνεια στον συνδικαλισμό;

Με τα ηλεκτρονικά μητρώα και τις ηλεκτρονικές ψηφοφορίες αποφεύγεται ο κίνδυνος χειραγώγησης του συνδικαλιστικού κινήματος, το οποίο πλέον θα δουλεύει, όπως πρέπει, προστατεύοντας πραγματικά τους εργαζόμενους και διεκδικώντας γι' αυτούς. Πλέον το δικαίωμα της απεργίας θα έχει κανόνες και στόχο την Κυβέρνηση και την εργοδοσία και όχι το κοινωνικό σύνολο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άφησα για το κλείσιμο της ομιλίας μου αυτό που για εμένα έχει μια ιδιαίτερη αξία στο εργασιακό νομοσχέδιο και θεωρώ πως δεν έχει αναδειχθεί όπως του αξίζει, τα μέτρα για την καταπολέμηση της βίας και παρενόχλησης στους χώρους εργασίας, ένα πολύ συχνό κοινωνικό πρόβλημα. Δεν είναι ένα απλό ζήτημα ούτε μια τυπική πρόβλεψη στο περιθώριο του εργασιακού νομοσχεδίου που συζητάμε. Υπάρχουν δεκάδες περιπτώσεις που μέχρι σήμερα δεν είχαν την ειδική αντιμετώπιση που θα έπρεπε από το νομοθετικό μας πλαίσιο.

Η Ελλάδα είναι μία από τις πρώτες χώρες που κυρώνει τη Σύμβαση 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας. Η παρενόχληση αντιμετωπίζεται ως μορφή διάκρισης και έχει πλέον διευρυνμένους κανόνες αντιμετώπισης. Η βία προστίθεται στις συμπεριφορές που τιμωρούνται. Δεν πρόκειται για συμπεριφορές που αποτελούν ασκήσεις επί χάρτου, αλλά για δεκάδες γυναίκες που βιώνουν τη βία και παρενόχληση καθημερινά στη δουλειά τους. Το πλαίσιο προστασίας περιλαμβάνει ακόμη και τους εθελοντές, τους ασκούμενους και άλλους. Κανείς δεν μένει έξω από το πλαίσιο προστασίας. Κάθε επιχείρηση με πάνω από είκοσι άτομα πρέπει να έχει εταιρική πολιτική για την καταπολέμηση της βίας και της παρενόχλησης. Ίσως είναι από τις σημαντικότερες διατάξεις του νομοσχεδίου, και σε επίπεδο πρόληψης και σε επίπεδο αντιμετώπισης. Ο εργοδότης έχει υποχρέωση πλέον να προλαμβάνει, να σταματά και να αντιμετωπίζει τα περιστατικά βίας και παρενόχλησης. Και υποχρέωση σημαίνει έλεγχος, αυτό που μέχρι σήμερα δεν υπήρχε ποθενά.

Επίσης, ο εργοδότης οφείλει να λαμβάνει μέτρα για να σταματήσει κάθε ανάλογο περιστατικό. Εφόσον, μάλιστα, κινδυνεύει η ζωή ή η υγεία του προβλέπεται ακόμα και το δικαίωμα του θιγόμενου ν' αποχωρήσει από την εργασία για όσο καιρό χρειαστεί. Τέλος, ο νέος νόμος έρχεται επίσης να απαγορεύσει την απόλυση και δυσμενή μεταχείριση και του καταγγέλλοντος και οποιουδήποτε μάρτυρα. Επιπλέον, το βάρος της απόδειξης αντιστρέφεται και το έχει αυτός που καταγγέλλεται.

Ο κύκλος της βίας και της σεξουαλικής παρενόχλησης δεν έκλεισε με τις καταγγελίες των τελευταίων μηνών. Με αυτές άνοιξε. Σήμερα, με το νομοσχέδιο αυτό, η Κυβέρνηση αποδεικνύει έμπρακτα πως δεν θα αφήσει το κοινωνικό αυτό πρόβλημα να καταστρέφει τις ζωές χιλιάδων εργαζομένων σε όλους τους χώρους και τα επαγγέλματα. Όπου υπάρχει νομοθετική δυνατότητα, θα υπάρχει και ανάλογη ρύθμιση, για να συμβαίνουν όλο και λιγότερα περιστατικά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το εργασιακό νομοσχέδιο συμπληρώνει την προσωπική και την επαγγελματική ζωή, δίνει λύσεις στις ανάγκες του εργαζόμενου του 21^{ου} αιώνα. Οι εργαζόμενοι δεν χρειάζονται τις πολιτικές ερμηνείες των καθ' ἑξῆς αντιρρήσεων σε κάθε μορφή προόδου για να δουν πως αλλάζουν δεκάδες πράγματα προς το συμφέρον τους. Μπορούν να διαβάσουν τον νόμο. Σε λίγες ημέρες θα μπορούν να επωφεληθούν από τις διατάξεις του. Υπάρχει η επιλογή να δείτε το μέλλον και να τον ψηφίσετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ, κυρία Ράπτη, ειδικά για την τήρηση του χρόνου.

Τον λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Παπαηλιού από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Στη συνέχεια, θα δώσω τον λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κινήματος Αλλαγής, τον κ. Κεγκερόγλου για ένα τρίλεπτο.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το περιεχόμενο του νομοσχεδίου συνδέεται με το ερώτημα για τον τρόπο ρύθμισης των εργασιακών σχέσεων που έχει τεθεί εδώ και πολλά χρόνια, απαντήθηκε στη συνέχεια και με το νομοσχέδιο απαντάται με συγκεκριμένο τρόπο. Θα εξηγήσω με ποιον τρόπο.

Το Εργατικό Δίκαιο αποτελεί κατάκτηση του κόσμου της εργασίας. Στον πυρήνα του βρίσκεται η σύμβαση εργασίας. Αρχικά αποτελούσε μια από τις ανταλλακτικές συμβάσεις, όπως όλες οι άλλες, στο πλαίσιο της ελευθερίας των συναλλαγών. Η σύμβαση εργασίας αποσπάρθηκε από τις υπόλοιπες ανταλλακτικές συμβάσεις του αστικού δικαίου, διότι το αντικείμενό της, η παροχή εργασίας, είναι συνυφασμένη με τον ίδιο τον άνθρωπο και δεν μπορεί να διαχωριστεί από αυτόν.

Κατά την παροχή της εργασίας η εργατική δύναμη του εργαζομένου προέρχεται και ταυτίζεται με τον ίδιο τον εργαζόμενο που είναι άνθρωπος με σάρκα και οστά, αλλά και προσωπικότητα. Εξάλλου ο εργαζόμενος ως η αδύναμη πλευρά της εργατικής σχέσης δεν διαπραγματεύεται επί ίσους όρους με τον εργοδότη και επομένως χρήζει προστασίας.

Έτσι γεννήθηκε το Εργατικό Δίκαιο, ως αυτοτελές δίκαιο σε σχέση με το αστικό, το ενοχικό δίκαιο, αποκτώντας και έχοντας μια σημαντική προστατευτική διάσταση. Και στην εξέλιξη του το εργατικό δίκαιο απέκτησε μια ακόμη εξαιρετικά σημαντική κυρίαρχη διάσταση, τη συλλογική. Η διαπραγμάτευση μεταφέρεται από το ατομικό στο συλλογικό επίπεδο ώστε η πλευρά των εργαζομένων να μπορεί να διαπραγματεύεται με τον εργοδότη συλλογικά μέσω των συνδικάτων και συνακόλουθα να επέρχεται μια στοιχειώδης ισορροπία, δεδομένης της εγγενούς ανισορροπίας δυνάμεων μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου.

Οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές που επικράτησαν κυρίως την τελευταία δεκαετία του 20^{ου} αιώνα και στις αρχές του 21^{ου} αιώνα βάσει των συσχετισμών δυνάμεων, κοινωνικών και πολιτικών που αναδείχτηκαν, επεχείρησαν και επιχειρούν να ακυρώσουν τη συλλογική διάσταση του Εργατικού Δικαίου με τη διάλυση του συνδικαλιστικού κινήματος, την υποβάθμιση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, εν ολίγοις με την πλήρη αποδιάρθρωση, την απορρύθμιση του συλλογικού εργατικού δικαίου. Έτσι επανέρχονται η ατομική σύμβαση εργασίας ως κυρίαρχος παράγοντας που διαπλάθει και ρυθμίζει τους όρους εργασίας και συνακόλουθα η ανισοτιμία των δύο μερών των συμβαλλομένων στην εργασιακή σχέση. Αυτό επισημαίνει και η έκθεση της Επισημοτικής Επιτροπής της Βουλής.

Προς αυτή την κατεύθυνση, δηλαδή την αναγόρευση των ατομικών συμβάσεων εργασίας σε κυρίαρχο διαμορφωτή της εργασιακής σχέσης, κινείται και το υπό κρίση νομοσχέδιο. Αυτό είναι θεμελιώδες στοιχείο της πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας. Κινείται προς την οπισθοδρόμηση και όχι προς την πρόοδο, την οποία, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας επικαλείστε συνεχώς, αφού η οπισθοδρόμηση δεν συνδέεται απαραίτητα με τον χρόνο καθιέρωσης, τον χρόνο θέσπισης προστατευτικών εργατικών ρυθμίσεων. Αυτό υποστηρίζεται από πλευράς σας, ότι λόγω της παρέλευσης χρόνων από την καθιέρωση εργατικών δικαιωμάτων, αυτά πρέπει να προσαρμοστούν στη σημερινή «εργασιακή ζούγκλα», δηλαδή να καταργηθούν. Αυτό λέτε. Και ως μην λησμονείται ότι ο ίδιος ο Πρωθυπουργός έχει χαρακτηρίσει το οκτάωρο αναχρονισμό και ιδεοληπτική εμμονή, ενώ, κύριε Υπουργέ και κύριοι συνάδελφοι είναι πρόοδος η εργοδοτική αυθαιρεσία και η «εργασιακή ζούγκλα» που θεσμοθετείτε. Εξάλλου αυτό είναι και το επιχείρημά σας, δηλαδή ότι αφού υπάρχει «εργασιακή ζούγκλα» στην αγορά, ως ρεαλιστές αυτή θεσμοθετείτε και επομένως τη νομιμοποιείτε. Άρα η εργασιακή πραγματικότητα παύει να είναι παράνομη και γίνεται νόμιμη, με τη βούλα και με το νομοσχέδιό σας.

Κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, αυτή είναι η πολιτική σας. Επαναφέρετε και μάλιστα ενισχύοντας τις, τις μνημονιακές πολιτικές, των οποίων το εργατικό δίκαιο και η θέση του κόσμου της εργασίας υπήρξαν το κυριότερο θύμα τους και μάλιστα τα προσωρινά μνημονιακά μέτρα μετατρέπονται σε πάγια, δηλαδή το έγκλημα που διαπράττεται δεν είναι στιγμιαίο αλλά διαρκές και αυτό γίνεται μετά την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια -να το θυμηθούμε αυτό, τον Αύγουστο του 2018-, δηλαδή χωρίς να υπάρχουν δεσμεύσεις.

Εξάλλου με το που ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η Νέα Δημοκρατία προώθησε ρυθμίσεις οι οποίες ανέτρεψαν όσες θεσπίστηκαν επί διακυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ μετά την έξοδο της χώρας από τα μνημόνια: η μη προώθηση της περαιτέρω αύξησης του κατώτερου μισθού, η κατάργηση του αιτιολογημένου χαρακτήρα των απολύσεων και της συνευθύνης, πλέγμα εξαιρέσεων από το πεδίο εφαρμογής των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, ακρωτηριασμός του δικαιώματος μονομερούς προσφυγής στη διαιτησία, μη υπαγωγή των νεοπροσλαμβανόμενων στη ΔΕΗ και στα ΕΛΤΑ στις ρυθμίσεις των επιχειρησιακών συλλογικών συμβάσεων εργασίας και των κανονισμών εργασίας κ.ά..

Έτσι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας διαπνεόμενη από ακραία νεοφιλελεύθερες αντιλήψεις επαναφέρει τη διαπραγμάτευση των όρων εργασίας στο ατομικό επίπεδο, ενισχύοντας αυτή τη μεταφορά και με τη θεσμική ακύρωση-υπονόμηση της συλλογικής αυτονομίας, της συνδικαλιστικής δράσης και του δικαιώματος της απεργίας. Και αυτό παρά την πανδημία που έχει οδηγήσει ακόμη και φιλελεύθερες και συντηρητικές κυβερνήσεις

να αναθεωρήσουν εν μέρει κάποιες από τις ακραία νεοφιλελεύθερες απόψεις τους και να επαναφέρουν σε ευαίσθητους τομείς, όπως η εργασία και η υγεία, την κρατική και συλλογική παρέμβαση, ώστε τουλάχιστον σε αυτά τα πεδία να μην αφήνονται όλα στην αυθαιρεσία της αγοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό κρίση νομοσχέδιο είναι ψευδεπίγραφο, διότι άλλη είναι η στόχευσή του -την ανέπτυξα προηγουμένως- και άλλος ο τίτλος του. Επιγράφεται «για την προστασία της εργασίας». Βέβαια την προστασία της αδύναμης πλευράς της σύμβασης εργασίας την ακυρώνετε. Διαπράττετε όμως και μία -θα έλεγα- πολιτική ανεντιμότητα. Εντάσσετε στο νομοσχέδιο την κύρωση δύο διεθνών συμβάσεων και την ενσωμάτωσή μιας ευρωπαϊκής οδηγίας. Με αυτόν τον τρόπο επιχειρείτε να συγκαλύψετε τον αντικοινωνικό, αντιδημοκρατικό και αυταρχικό χαρακτήρα του νομοσχεδίου που θα έχει ως αποτέλεσμα τη θεσμική επιβολή της «εργασιακής ζούγκλας».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ωραία. Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το νομοσχέδιο πλήττει όλη την κοινωνία, τους εργαζόμενους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τους άνεργους καθώς αποτρέπει νέες προσλήψεις και τους νεοεισερχόμενους στην αγορά εργασίας, αλλά και τους μικρομεσαίους επιχειρηματίες, οι οποίοι θα είναι οι αποδέκτες του περιορισμού της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων. Εν τέλει καταδικάζει τη νέα γενιά σε ένα μέλλον φθηνής, ελαστικής εργασίας και εργασιακής επισφάλειας, χωρίς δικαιώματα, οδηγώντας τους σε αναζήτηση εργασίας στο εξωτερικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε πολύ. Κύριε Παπαηλιού, έχετε φτάσει στα εννιά λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ναι, αλλά έτσι είναι σε βάρος των συναδέλφων σας. Πρέπει μόνοι μας να το καταλαβαίνουμε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΗΛΙΟΥ: Καταλύετε το δημοκρατικό και κοινωνικό κεκτημένο της Μεταπολίτευσης. Η αναγκαία ενσωμάτωση των συγκεκριμένων διεθνών συμβάσεων και ευρωπαϊκών οδηγιών δεν μπορεί να συγκαλύψει τον αντικοινωνικό χαρακτήρα του νομοσχεδίου, που επαναλαμβάνω θεσμοθετεί την επιβολή της εργασιακής ζούγκλας και επαναφέρει τη ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων πολλά χρόνια πίσω.

Κύριε Υπουργέ, απευθύνομαι σε εσάς προσωπικά, είπατε ότι δεν μπορούν να υπάρχουν εργαζόμενοι χωρίς επιχειρήσεις και ότι δεν μπορούν να υπάρχουν επιχειρήσεις με τους εργαζόμενους στα κεραμίδια. Προφανώς εννοείτε με τους εργαζόμενους που έχουν δικαιώματα, διαμαρτυρούνται, συνδικαλιζούνται, κινητοποιούνται και απεργούν, με άλλα λόγια ασκούν τα δικαιώματά τους. Αυτή δυστυχώς είναι η αντίληψή σας. Θεωρείτε τα δικαιώματα το πολύ-πολύ αναγκαίο κακό και την άσκησή τους διάπραξη παράνομων πράξεων. Γι' αυτό και καταργείτε τα δικαιώματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κινήματος Αλλαγής, κ. Κεγκερόγλου έχει τον λόγο.

Αμέσως μετά θα μιλήσει ο κ. Στέφανος Γκίκας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλη η κοινωνία συζητά για το εργασιακό. Οι άνθρωποι της εργασίας, οι μικρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις, οι επαγγελματίες, όλοι κατανοούν τη στόχευση της Κυβέρνησης να υποβαθμίσει τη θέση του εργαζόμενου και να υπονομεύσει τις δυνατότητές του να διαπραγματευτεί αξιοπρεπώς. Πολύ περισσότερο το γνωρίζουν οι διευθυντές και οι διοικήσεις των μεγάλων και πολύ μεγάλων επιχειρήσεων που τους αφορά και περιμένουν πως και πως την ψήφισή του για να αρχίσουν την εφαρμογή του.

Το νομοσχέδιο πέρα από τις θετικές διατάξεις -τις οποίες αδικεί ο τρόπος με τον οποίο ήρθαν μαζί με το μάρφωμα των ρυθμίσεων για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και τα άλλα ζητήματα- πραγματικά έχει να κάνει με ένα αναχρονισμό που ει-

σάγει. Είναι αντικοινωνικό και αντιπαραγωγικό. Και η Ελλάδα που βρίσκεται μπροστά στην ανάγκη στη μετά COVID εποχή να αξιοποιήσει το Ταμείο Ανάκαμψης, το ΕΣΠΑ, όλες τις πλουτοπαραγωγικές πηγές και θα μπορούσε να έχει ένα μεγάλο πλεονέκτημα με την εργασία ως ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, θα βρεθεί σε δυσμενέστερη θέση. Μόνο αξιοπρεπείς αμοιβές και συνθήκες εργασίας καλές στο πλαίσιο των κανόνων του κοινωνικού μερίσματος της ανάπτυξης με τη συλλογική εκπροσώπηση ως εγγύηση, στο πλαίσιο ενός κοινωνικού συμβολαίου, μπορούν να δώσουν τη σιγουριά για να προχωρήσουμε στην επόμενη μέρα.

Το Κίνημα Αλλαγής θέτει σήμερα ως προτεραιότητα την ανάγκη για το πράσινο κοινωνικό συμβόλαιο και θεωρεί ότι μπορούμε και πρέπει να ανοίξουμε έναν σοβαρό κοινωνικό διάλογο για τα κρίσιμα ζητήματα που αναδεικνύονται από την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση που ήδη τρέχει. Να αξιοποιήσουμε τα αποτελέσματα της επιστημονικής έρευνας για τις επιπτώσεις της. Βεβαίως η παραγωγή του νέου πλούτου είναι ένα από τα θετικά αποτελέσματα της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης αλλά ταυτόχρονα συνοδεύεται από μείωση της απασχόλησης και έτσι τίθενται νέα ερωτήματα. Με ποιες πολιτικές και ποιους θεσμούς ο επιπλέον αυτός νέος πλούτος θα αξιοποιηθεί για την κοινωνική ωφέλεια; Για μας πρέπει να εξεταστεί όχι η αύξηση αλλά η μείωση των ωρών εργασίας και η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας όχι μόνο για να καλυφθούν οι απώλειες αλλά για να ανοίξουν δρόμοι για τη νέα γενιά από το κοινωνικό μείρισμα του νέου πλούτου που θα παραχθεί με την τέταρτη βιομηχανική επανάσταση.

Αυτή είναι η συζήτηση και δεν θα την εκτρέψουν οι οποιοσδήποτε σκοπιμότητες. Και το λέω αυτό διότι η Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ επέλεξε την Παρασκευή, ως είχε δικαίωμα, να καταθέσει πρόταση νόμου για τη χρηματοδότηση των κομμάτων, την εξυγίανση ή δεν ξέρω πως αλλιώς την τιτλοφορεί. Αυτό ήταν πολιτικό δικαίωμά της. Όμως δεν έμεινε εκεί. Στις τοποθετήσεις σήμερα πολλών στελεχών αναφέρθηκε το θέμα και βεβαίως στην τοποθέτηση του πρώην Προέδρου της Βουλής, του κ. Βούτση. Αυτό λέγεται προσπάθεια αλλαγής της ατζέντας. Και ενώ δικαιολογούνται οικονομικά κέντρα και η Κυβέρνηση να αλλάξουν την ατζέντα δεν ξέρω ποια είναι η σκοπιμότητα του ΣΥΡΙΖΑ γι' αυτήν την προσπάθεια. Για να μην υπάρχουν όμως παρερμηνείες σε καμμία περίπτωση δεν θα μείνει από μας απάντητη η πρόκληση και μάλιστα μετά την τοποθέτηση, όπως είπα, του Προέδρου της Βουλής.

Επιτρέψτε μου, λοιπόν, να σας πω ότι το Κίνημα Αλλαγής όχι μόνο δεν απεμπολεί τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα εκρεμή δάνεια του ΠΑΣΟΚ αλλά τις έχει αναλάβει. Γι' αυτό στο πλαίσιο του πολιτικού σχήματος που κατήλθαμε στις τελευταίες εκλογές ΠΑΣΟΚ-Κίνημα Αλλαγής και που με βάση αυτό έχουμε και την χρηματοδότηση από το κράτος, το σύνολο του ποσού από την κρατική ενίσχυση που κατευθύνεται στο ΠΑΣΟΚ πηγαίνει έναντι των δανειακών οφειλών μας. Αυτό δείχνει και αποδεικνύει την πολιτική μας βούληση σε σχέση με το πρόβλημα που δημιουργήθηκε στο παρελθόν.

Η πρόταση νόμου του ΣΥΡΙΖΑ δεν μιλά μόνο για την υποχρέωση των κομμάτων αλλά και για την υποχρέωση των Βουλευτών. Εμείς στο Κίνημα Αλλαγής θα πρέπει να σας πω ότι ούτως ή άλλως συμμετέχουμε στα οικονομικά του κινήματος σε αντιστάθμισμα της κρατικής χρηματοδότησης που πηγαίνει έναντι των δανείων. Όμως οι περισσότεροι Βουλευτές σήμερα του Κινήματος Αλλαγής δεν έχουν σχέση με την περίοδο που ελήφθησαν τα δάνεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θέλω ενάμισι λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχετε υπόλοιπο αλλά θα το αφαιρέσουμε από τη δευτερολογία σας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Σοβαρά τώρα είδα την πρόταση νόμου να την υπογράψει η κ. Ξενογιαννακοπούλου και ο κ. Ραγκούσης; Οι δυο γραμματείς της περιόδου υπερχρέωσης του ΠΑΣΟΚ;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

Και λέει η κ. Ξενογιαννακοπούλου «για τα δικά μου λάθη της περιόδου μου και του κ. Ραγκούση θα πληρώσει ο Μουλκιώτης, ο Πάνας, ο Πουλάς, ο Φραγκίδης, όλοι όσοι δεν έχουν καμμία σχέση με εκείνη την περίοδο». Σοβαρά; Πού είναι η ηθική σας, κυρία Ξενογιαννακοπούλου, προσωπικά; Σοβαρά, κυρία Ξενογιαννακοπούλου;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ηρεμήστε, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Και βέβαια να πληρώσουν όλοι όσοι απέκτησαν όνομα με το ΠΑΣΟΚ και μετά το πούλησαν δεξιά κι αριστερά. Όλοι.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Πιο ήρεμα παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Εκτός από τον κ. Ραγκούση και την κ. Ξενογιαννακοπούλου, Κουρουμπλής, Μωραϊτης, Τζάκρη, Σπίρτζης, αλλά κι αυτός που κατέβηκε από το Βήμα, ο κ. Παπαηλιού, απέκτησε όνομα ως Γενικός Γραμματέας στην κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Σοβαρά; Υπογράφετε τέτοια πρόταση; Και θα πάρετε τώρα και τον λόγο και θα μας πείτε την αιτιολόγηση γιατί θα πληρώσει ο Πουλάς κι όχι εσείς; Σοβαρά, κυρία;

Ο Σίμος Κεδίκογλου, που αγκαλιάσατε τελευταία, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, συνοδεύεται κι από τη χρεωστική καρτέλα. Τον συνοδεύει το χρέος που του αναλογεί. Και βέβαια έχουμε και τους αντίθετους από τη Νέα Δημοκρατία, για να μην ξεχνιόμαστε. Χρυσοχοϊδη και λοιπούς. Αλλά και ο Οικονόμου που έφυγε από το ΠΑΣΟΚ γιατί δεν ήθελε να ψηφίσει μνημόνια. Και από τότε έχει ψηφίσει τέσσερα-πέντε. Έχει πάρει φόρα και έχει ψηφίσει τέσσερα-πέντε. Ο κατάλογος είναι μακρύς και τον έχω δημοσιοποιήσει.

Κυρίες και κύριοι, αυτό που περιμένουν οι πολίτες είναι μια καλύτερη μέρα. Κι αυτή δεν μπορεί να έρθει αν δεν σταματήσει η υποχώρηση της πολιτικής στα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα αλλά και στις σκοπιμότητες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Το Κίνημα Αλλαγής, λοιπόν, θα δώσει τον αγώνα για τη χώρα, την κοινωνία και τους πολίτες. Ευχαριστώ.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο επί προσωπικού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Η κ. Ξενογιαννακοπούλου έχει τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Προς τι η κ. Ξενογιαννακοπούλου; Μετά την κ. Ξενογιαννακοπούλου θα ήθελα κι εγώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Βρούτση, για όνομα του Θεού.

Παρακαλώ να σεβόμαστε τον Κανονισμό. Έχω αντιληφθεί την κ. Ξενογιαννακοπούλου. Είναι προσωπικό το θέμα και θα της δώσω τον λόγο. Οι άλλοι γιατί επεμβαίνετε; Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί παρεμβαίνετε. Δεν είπα κάτι για σας προσωπικά, κύριε Βρούτση. Για όνομα του Θεού.

Η κ. Ξενογιαννακοπούλου έχει τον λόγο για το προσωπικό της θέμα.

ΜΑΡΙΛΙΖΑ ΞΕΝΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να επισημάνω δυο πράγματα. Ο κ. Κεγκερόγλου συνηθίζει να μιλάει με ένα συγκεκριμένο τρόπο. Εγώ δεν θα μιλήσω με αυτόν τον τρόπο και δεν έχω μιλήσει ποτέ, ούτε για συναδέλφους, ούτε για πρώην συντρόφους. Δύο πράγματα όμως θέλω να πω για να αποκαταστήσουμε την αλήθεια.

Οι γραμματείς του ΠΑΣΟΚ, όλοι οι γραμματείς του ΠΑΣΟΚ, συμπεριλαμβανομένης και εμού δεν είχαμε ποτέ ευθύνη για τα οικονομικά και το ξέρει ο κ. Κεγκερόγλου. Δημιουργεί απλώς εντυπώσεις. Το ξέρει πάρα πολύ καλά. Δεν έχω να προσθέσω τίποτα άλλο επί αυτού. Και δεν συνηθίζω κιόλας να μιλάω ποτέ αρνητικά για ένα κόμμα που, στο κάτω-κάτω, από δεκαεφτά χρόνων το υπηρετήσα.

Δεύτερον, διαγράφηκα και έφυγα από το ΠΑΣΟΚ το 2012. Είναι ιδιαίτερα επίκαιρο που μιλάμε σήμερα για το εργασιακό νο-

μοσχέδιο. Παραιτήθηκα από Αναπληρωτής Υπουργός Εξωτερικών για τα ευρωπαϊκά θέματα επειδή διαφώνησα με το δεύτερο μνημόνιο. Άρα, δεν ανέχομαι από κανέναν να κάνει κριτική στην πολιτική μου πορεία. Διαγράφηκα, έφυγα έξι χρόνια από την πολιτική, δεν είμαι γυρολόγος και πήγα το 2018 στην κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και συστρατεύτηκα επειδή πιστεύω ακριβώς ότι μαζί με τον ΣΥΡΙΖΑ και την Προοδευτική Συμμαχία αυτή τη στιγμή δημιουργείται μια ελπίδα προοδευτική για τη χώρα.

Όλα τα άλλα τα επιστρέφω στον κ. Κεγκέρογλου.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό.

Έκανε μια τοποθέτηση επί προσωπικού και έδωσε τις απαραίτητες διευκρινίσεις, όπως νόμιζε. Δεν είπε κάτι που να σας θίγει.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, εγώ θα κάνω μια πολύ μικρότερη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό. Δεν θα μιλάει ο καθένας...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχω ζητήσει κι εγώ τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, τριάντα δευτερόλεπτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό.

Κύριε Κεγκέρογλου, έδωσε μια εξήγηση γιατί ήταν προσωπικό το θέμα. Πείτε μας μόνο σε τι συνίσταται το δικό σας προσωπικό και στη συνέχεια θα πάρετε τον λόγο, που όπως λέει ο Κανονισμός, θα κρίνουμε αν είναι προσωπικό. Πείτε μας σε τι συνίσταται.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Θα σας πω τον λόγο, αυτό που θεωρώ ότι είναι βάσιμο για να μου δώσετε τον λόγο. Αν και δεν θα το χρειαστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ανέφερε η κ. Ξενογιαννακοπούλου ότι μου επιστρέφει. Δεν μπορεί να μου επιστρέψει τίποτα, διότι δεν με αγγίζει τίποτα σε σχέση με αυτά που είπατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν είναι προβλητικό αυτό. Σας ανταποδίδει όσα είπατε.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Ακούστε, να τελειώσω.

Η κ. Ξενογιαννακοπούλου ανέλαβε όλη την τοποθέτησή της στο πολιτικό σκέλος. Και καλά έκανε. Εγώ μίλησα για το ηθικό σκέλος. Ο διαχειριστής και οι γραμματείς της περιόδου δεν έχουν ηθικό δικαίωμα, -ανεξάρτητα αν έχουν ευθύνες στη διαχείριση, έχουν στην πολιτική- να πούνε του Πουλά, του Μουλκιώτη, του Μπιάγκη, του Φραγγίδη και όλων των άλλων που δεν έχουν καμμία σχέση με αυτήν την περίοδο, να πληρώσουν για τα λάθη τα δικά τους. Εντάξει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Το είπατε, εντάξει.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Μην υψώνεις το δάχτυλο όταν μιλάς!

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Εντάξει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

Σας παρακαλώ! Έδωσε τις εξηγήσεις η κ. Ξενογιαννακοπούλου.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Παρακαλώ! Σας παρακαλώ!

Μισό λεπτό, κύριε Βρούτση.

Είναι πολιτικές τοποθετήσεις του κάθε Βουλευτή. Μην πάμε σε άλλο θέμα. Δεν ξέρω αν θα έπρεπε ή όχι να υπάρχει για τα θέματα αυτά νόμος για τα πολιτικά κόμματα στη χώρα. Αυτό είναι ένα ζήτημα που θα αφορά την επόμενη αναθεώρηση.

Κύριε Βρούτση, έχετε ένα λεπτό.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, πριν από λίγο είχα πάρει τον λόγο και είχα πει ότι δεν μου αρέσει και ούτε θέλω, ούτε είναι στη δική μου πολιτική συγκρότηση να κάνω συστάσεις προς την Έδρα. Είμαι υποχρεωμένος τώρα να κάνω σύσταση προς την Έδρα.

Κάνατε πολύ καλά και δώσατε τον λόγο στην κ. Ξενογιαννακο-

πούλου και δεν λέω τίποτα γι' αυτό, όπως και στον κ. Κεγκέρογλου. Η Έδρα, όμως, επιτέλους πρέπει να ευθυγραμμιστεί και να συντονιστεί μεταξύ της. Όχι δύο μέτρα και δύο σταθμά. Ο κ. Μπογδάνος πριν δύο ώρες ακριβώς για κάποιους αντίστοιχους λόγους ήθελε να πάρει τον λόγο και η Έδρα δεν του τον έδωσε.
(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Καμμία σχέση!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Σας παρακαλώ! Σας παρακαλώ!

Εγώ δεν θέτω θέμα προς την κ. Ξενογιαννακοπούλου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εσείς γιατί διακόπτετε τώρα;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Λέω δικαίως της έδωσε τον λόγο! Και στον κ. Κεγκέρογλου!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Έχετε την εντύπωση ότι όποιος φωνάζει εντυπωσιάζει; Η επιχειρηματολογία είναι αυτή που εντυπωσιάζει.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε!

Κάνω λοιπόν την εξής σύσταση προς εσάς και διαμέσου ημών σε όλο το Προεδρείο. Θα πρέπει μεταξύ σας να βρείτε έναν τρόπο συντονισμού και ενιαίας εφαρμογής της λειτουργίας της έδρας. Όχι δύο μέτρα και δύο σταθμά.

Αυτό ήθελα να πω στην παρέμβασή μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Σας εξήγησα και πριν, πως αυτό ήταν ένα θέμα στο οποίο δεν ήμουν Πρόεδρος εγώ. Λύθηκε με Προεδρεύουσα άλλη συνάδελφο. Συνεπώς ό,τι λύνεται δεν μπορεί να επαναλαμβάνεται. Δεν μπορεί να απορρίπτεται ως πούμε ένα αίτημα, να επανέρχεται άλλος Πρόεδρος και να επαναφέρεται. Αυτό είπα και αυτό λέει ο Κανονισμός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω τον λόγο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Σκουρλέτη, λίγο αργότερα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αμέσως μετά τον κ. Γκίκα, για να εκτονωθεί και η κατάσταση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, καλύτερα να μην μιλήσει ο κ. Γκίκας, για να ολοκληρωθεί εδώ το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ένα λεπτό, ορίστε.

Γενικά το λέω για όλους, η επιχειρηματολογία δεν εντυπωσιάζει με την ένταση, αλλά με το περιεχόμενό της.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν παίρνω τον λόγο προφανώς για κανένα προσωπικό ζήτημα. Παίρνω τον λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος γιατί μου προκαλεί εντύπωση ο τρόπος που προσέγγισε ο κ. Κεγκέρογλου την πρόταση νόμου που κατέθεσε ο ΣΥΡΙΖΑ γύρω από το θέμα της υπερχρέωσης του κόμματος της Νέας Δημοκρατίας. Δεν μπορούν τα κόμματα του 2% του «SIEMENS» να μιλάνε έτσι μπροστά στην ελληνική κοινωνία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αυτό που είπε ο κ. Κεγκέρογλου ήταν σε προσωπικό θέμα συγκεκριμένων συναδέλφων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Είναι βαριά η ευθύνη τόσο της Νέας Δημοκρατίας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν αφορούσε...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εγώ σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, μην το ξανακάνετε αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εγώ σας παρακαλώ!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Θέλω τον λόγο για τη δευτερομιλία μου ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος τώρα!

Μπορώ να τον έχω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Μα δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό. Σας παρακαλώ!

Το έκανε ο κ. Τασούλας απέναντι στον κ. Τσίπρα! Μην επαναλαμβάνετε αυτήν την πρακτική της φήμωσης!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ακούστε! Εδώ δίνουμε τον λόγο σε όλους για να μιλούν και να αντικρούουν τα επιχειρήματα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν υπάρχει «σε όλους». Υπάρχει Κανονισμός, υπάρχουν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Το γνωρίζετε πολύ καλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αν θέλετε τον λόγο για δίλεπτη παρέμβαση ως Κοινοβουλευτικός...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ζήτησα τον λόγο για δύο λεπτά, όπως δικαιούμαι ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Κάνετε την επιλογή, την ώρα που μιλάω και αναπτύσσω τις θέσεις μου, να παρέμβετε καταπατώντας τη δεοντολογία και τον ρόλο σας ως Πρόεδρος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ακούστε, να σας απαντήσω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Σας παρακαλώ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αν εφαρμόζουμε εδώ κατά γράμμα τον Κανονισμό, σας λέω ότι...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Α, μπα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ακούστε να τελειώσω!

Εγώ δεν αποκλείω κάποιον. Υπάρχει ανοχή σε ζητήματα των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Δεν ζητάω καμμία ανοχή. Ασκώ τα δικαιώματά μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Στα νομοσχέδια, εκτός από την ώρα που δικαιούται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος δικαιοσύνη επίσης σύμφωνα με τον Κανονισμό άπαξ να μιλήσει ενδιάμεσα. Μαζεύει όσα λένε οι Βουλευτές και τα ομιλεί. Όμως, στην πράξη το έχουμε αφήσει. Υπάρχει ανοχή.

Επί προσωπικού λοιπόν, εφόσον δεν έχετε, δεν σας δίνω τον λόγο.

Σας δίνω τον λόγο ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο για δύο λεπτά.

Ορίστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Θα είχα τελειώσει, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Δεν έχετε προσωπικό σεεί. Η κ. Ξενογιαννακοπούλου είχε προσωπικό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Προς τι λοιπόν η παρέμβαση; Προφανώς δεν σας άρεσε το περιεχόμενο αυτών που έλεγα.

Υπάρχει μείζον πολιτικό ζήτημα εδώ και χρόνια σε σχέση με την ασυλία που είχαν τα δύο κόμματα, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία μέσα στο πλαίσιο του δικομματισμού της διαπλοκής, που μας χρεοκόπησε ως χώρα. Και είναι ενδεικτικό ότι και τα δύο αυτά κόμματα είναι υπερχρεωμένα. Δεν είναι προσωπικό το ζήτημα, είναι βαθύτατα πολιτικό.

Κατά συνέπεια, θα έπρεπε να υπάρχει έστω μετά από τόσα χρόνια, ντροπή λίγο και να αποστασιοποιηθείτε από αυτές τις πρακτικές. Όταν ο κ. Τσουκάτος είχε μιλήσει για το 2% της «SIEMENS», για τα μαύρα ταμεία και οι δύο σας είχατε την ίδια πρακτική. Χρεωκοπήσατε μια χώρα.

Δεν μπορείτε σήμερα λοιπόν να προσπερνάτε την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί αποτελεί ένα φτύσιμο στον ελληνικό λαό αυτή η στάση σας.

Η έννοια λοιπόν της συμμετοχής και ολοκληρώνει, αυτή τη στιγμή στις υποχρεώσεις αυτών των κομμάτων έναντι των τραπεζών είναι το λιγότερο που μπορούν να κάνουν και οι Βουλευτές οι οποίοι εκλέγονται με βάση αυτή την πολιτική ταυτότητα. Βγείτε και αποστασιοποιηθείτε. Κάντε την αυτοκριτική σας. Τι να κάνουμε! Όσο μιλάτε στο όνομα εκείνων των ημερών έχετε και τις υποχρεώσεις.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Εδώ δεν έχει προσωπικό. Έκανε πολιτική τοποθέτηση. Απήντησε λοιπόν, στην κριτική που κάνετε στην πρόταση.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Όχι, κύριε Κεγκέ-

ρογλου. Δεν είναι προσωπικό. Μιλήσατε οκτώ λεπτά αντί τρία που δικαιούστε.

Θα δώσω τον λόγο στον κ. Γκίκα.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Κύριε Πρόεδρε, διαστρεβλώθηκαν αυτά που είπα από το Βήμα της Βουλής. Θέλω τον λόγο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Για να πείτε τι; Μόνο αν θέλετε να διευκρινίσετε αν παραποιήσε κάτι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ: Είπα πως ο ΣΥΡΙΖΑ είχε δικαίωμα να καταθέσει πρόταση νόμου παρότι θα περιμέναμε να τα έχει κάνει πέντε χρόνια που κυβερνούσε και όχι τώρα που καταθέτει την πρόταση νόμου. Είπα ότι έχει απόλυτο δικαίωμα.

Άλλα είπα: Έχει, άραγε, ηθικό δικαίωμα ο έχων την πολιτική ευθύνη για τη διαχείριση εκείνης της περιόδου, ο Γραμματέας του κόμματος, συγκεκριμένα και προσωπικά, ο κ. Ραγκούσης και η κ. Ξενογιαννακοπούλου, να χρεώσουν αυτούς που δεν είχαν καμμία σχέση; Αυτό.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μάλιστα. Δόθηκαν οι διευκρινίσεις.

Κύριε Γκίκα, έχετε τον λόγο.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΓΚΙΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να μην μπω στον πειρασμό, επειδή δεν είμαστε χθεσινόι. Εγώ μπήκα στην πολιτική το 2007 και θυμάμαι τη γεωγραφία των προσώπων στις εκλογές του 2009 πολύ καλά. Θυμάμαι μετά από μερικά χρόνια τις συνδιασκέψεις και τα συνέδρια του ΣΥΡΙΖΑ. Μία ήταν η φωνή: «Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ ενωμένο, δυνατό». Λυπάμαι, αλλά αυτή είναι η αλήθεια.

Μπαίνω τώρα στο πολύ σοβαρό αυτό νομοσχέδιο το οποίο θεωρώ ότι συνιστά τομή στα εργασιακά δεδομένα της χώρας μας. Είναι κρίμα διότι η αντιπολίτευση, Αξωματική και μη, δεν άδραξε αυτή την ευκαιρία με παραγωγικό τρόπο ώστε να συμβάλλει σε μια συζήτηση προκειμένου να βελτιωθούν οι διατάξεις του νόμου και να προσφέρει στους πολίτες θετικές υπηρεσίες. Δυστυχώς, ακολούθησε μια ακραία αντιπολιτευτική τακτική, θα έλεγα, με μικροπολιτική λογική, ένα «όχι» σε όλα, χαρακτηρίζοντας το νομοσχέδιο δήθεν αντεργατικό και αποκαλώντας με απίστευτες ονομασίες τον νόμο αυτό, «έκτρωμα, οδοστρωτήρα, ολετήρα» και άλλα πολλά.

Ποια είναι όμως η αλήθεια; Διαβάζοντας τα πλέον των εκατόν είκοσι άρθρα αυτού του νόμου, βλέπουμε ότι είναι ένας νόμος πρωτίστως φιλεργατικός. Πράγματι προστατεύει την εργασία, πράγματι κυρώνει σοβαρές συμβάσεις του Διεθνούς Οργανισμού Εργασίας και βεβαίως ενσωματώνει στην κείμενη νομοθεσία ευρωπαϊκή οδηγία για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της οικογενειακής-ιδιωτικής ζωής.

Η οδηγία αυτή δίνει τη δυνατότητα να ψηφιστούν παροχές που μέχρι τώρα δεν υπήρχαν, παροχές οι οποίες βοηθούν τη μητρότητα, την πατρότητα και ενισχύουν την οικογένεια. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό, διότι στις μέρες μας, δυστυχώς, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, το μείζον πρόβλημα που αντιμετωπίζει η χώρα είναι το δημογραφικό. Συνεπώς, όταν υπάρχουν τέτοιοι νόμοι που βοηθούν την οικογένεια μόνο θετικοί μπορεί να είναι αυτοί.

Υπάρχει ένα επιχείρημα από την Αντιπολίτευση ότι αυτές οι θετικές διατάξεις αποτελούν ένα περίβλημα και μέσα βρίσκονται αντεργατικές διατάξεις και ακραίες εναντίον των εργαζομένων πρόνοιες. Δεν είναι όμως έτσι τα πράγματα. Νομίζω ότι είναι ξεκάθαρο. Φωνάζετε από την αντιπολίτευση ότι καταργείται το οκτάωρο. Μα πώς καταργείται το οκτάωρο, αφού το άρθρο 55 ακριβώς κατοχυρώνει το οκτάωρο; Φωνάζετε για την αύξηση των υπερωριών. Μα γιατί φωνάζετε για την αύξηση των υπερωριών, όταν οι εκατόν πενήντα ώρες που προβλέπονται στον νόμο υιοθετούν ακριβώς τον ευρωπαϊκό μέσο όρο και μάλιστα με αυξημένη αμοιβή. Πολύς λόγος γίνεται για τη διευθέτηση των ωρών της εργασίας. Μα δεν ανακαλύπτει τον τροχό η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη. Ισχύει η διευθέτηση του χρόνου εργασίας εδώ και τριάντα χρόνια. Είναι ευρωπαϊκή τακτική η οποία βρίσκεται πολλά χρόνια τώρα σε εξέλιξη.

Όμως, ο νόμος αυτός βάζει κι ένα φρένο -να μου επιτραπεί η έκφραση- στη συνδικαλιστική ασυδοσία. Πολλά πράγματα όλα

αυτά τα χρόνια είχαν πάρει ένα κακό μονοπάτι. Δύο λόγια θα πω γι' αυτό: Καταργείται η δυνατότητα χρηματοδότησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων και φορέων από επιχειρήσεις, από κόμματα και από ΔΕΚΟ. Έτσι, διασφαλίζεται η ανεξαρτησία τους. Θεσπίζεται επιτέλους, και αυτό είναι πάρα πολύ σημαντικό, η προστασία του κοινωνικού συνόλου από τις συνέπειες των απεργιακών κινητοποιήσεων αφού προβλέπεται η εξασφάλιση της παροχής της ελάχιστης εγγυημένης υπηρεσίας στην κοινή ωφέλεια η οποία ορίζεται στο 1/3 και είναι πάρα πολύ ουσιαστικό. Παράλληλα, μπαίνει τέλος στο φαινόμενο της καταστρατήγησης των δικαστικών αποφάσεων όπου απεργίες που κρίνονται παράνομες επανακηρύσσονται την επόμενη ημέρα.

Όμως, είναι επίσης πολύ σημαντικό το «όπλο» το οποίο προσφέρει αυτός ο νόμος στους εργαζόμενους για την προστασία τους. Ποιο είναι αυτό; Είναι η ψηφιακή κάρτα του εργαζόμενου που πλέον με ηλεκτρονικό τρόπο όλα αυτά τα οποία είπαμε προηγουμένως -δηλαδή οι υπερωρίες, ο διακανονισμός της εργασίας, το οκτάωρο ή αν θέλετε η ενισχυμένη απασχόληση- φαίνονται και έτσι προστατεύεται ο εργαζόμενος, διότι δεν μπορεί να υπάρξει ασοδοσία από την εργοδοσία.

Άρα, αυτό σε συνδυασμό με τη θέσπιση για πρώτη φορά της τηλεργασίας δημιουργεί ένα νέο τοπίο το οποίο πράγματι υπηρετεί τον εργαζόμενο και βάζει ένα πλαίσιο μέσα στο οποίο πρέπει να κινηθεί η εργοδοσία.

Συνεπώς ο νόμος αυτός είναι ένας νόμος που εκσυγχρονίζει την εργατική μας νομοθεσία η οποία παρέμενε περίπου ίδια για σαράντα χρόνια, βοηθάει τη μητρότητα, βοηθάει την πατρότητα, βοηθάει τις νέες οικογένειες, έχει πάρα πολλές διατάξεις οι οποίες περιορίζουν κακά φαινόμενα του παρελθόντος. Για όλους αυτούς τους λόγους είναι ένας μεταρρυθμιστικός νόμος που θα πρέπει όλοι να τον στηρίξουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εμείς ευχαριστούμε.

Η κ. Παναγιού Πούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο τώρα και αμέσως μετά η κ. Αικατερίνη Παπακώστα - Παλιούρα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΑΝΑΓΙΟΥ (ΓΙΩΤΑ) ΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την τοποθέτησή μου για το νομοσχέδιο θα ήθελα να καταδικάσω την πρωτοφανή προσπάθεια φήμωσης του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης την περασμένη Παρασκευή σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα. Για να καλυφθεί η φυγομαχία του κ. Μητσοτάκη, το Προεδρείο της Βουλής αρνήθηκε να δώσει τον λόγο στον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ-Προοδευτική Συμμαχία για το θέμα του τεράστιου χρέους της Νέας Δημοκρατίας και έκλεισε άρον- άρον τη συνεδρίαση.

Ωστόσο, η αλήθεια είναι μία και δεν μπορεί να φιωθεί. Ενώ εκατοντάδες χιλιάδες επιχειρήσεις ασφυκτούν, αποκλεισμένες από τον τραπεζικό δανεισμό, η Νέα Δημοκρατία δεν έχει κανένα πρόβλημα να αυξήσει τα χρέη της την τελευταία πενταετία από 220 εκατομμύρια σε 343 εκατομμύρια ευρώ. Δηλαδή επί Προεδρίας του κ. Μητσοτάκη το χρέος εκτινάχθηκε κατά 120 εκατομμύρια ευρώ. Όποια μεθόδευση και να επιχειρήσετε όμως δεν μπορείτε να κρύψετε την αλήθεια. Η Νέα Δημοκρατία είναι ένα ακόμα χρεοκοπημένο κόμμα, ένας στρατηγικός κακοπληρωτής που δανείζεται σε βάρος του Έλληνα φορολογούμενου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητούμε από χθες στην Ολομέλεια η Κυβέρνηση Μητσοτάκη δείχνει το πιο σκληρό ταξικό πρόσωπο. Και που το κάνει αυτό; Μα φυσικά στο πεδίο της εργασίας. Εκεί ακριβώς που η ρύθμιση των άνισων σχέσεων είναι απολύτως αναγκαία, η Κυβέρνηση ανατρέπει τις κατακτήσεις των εργαζομένων και καταργεί την απαραίτητη προστασία τους.

Επιβεβαιώνει έτσι ότι νομοθετεί για τους δυνατόους σε βάρος των αδυνάτων, για τους μεγάλους σε βάρος των μικρών, για τους λίγους σε βάρος των πολλών. Γιατί δεν είναι Κυβέρνηση όλων των Ελλήνων, αλλά Κυβέρνηση της ολιγαρχίας. Δεν είναι Κυβέρνηση που δημιουργεί, που προσθέτει στο ενεργητικό της χώρας, αλλά Κυβέρνηση που καταστρέφει, που αφαιρεί πόρους, περιουσίες και δικαιώματα.

Εξυπηρετήσεις υπέρ των ημετέρων συμφερόντων κρύβονται πίσω από όλα της τα νομοθετήματα για την οικονομία, την κατοικία, την υγεία, την παιδεία, την εργασία. Με το νέο πτωχευτικό κώδικα και τους πλειστηριασμούς δίνει βορά τις κατοικίες των μικρομεσαίων στις τράπεζες και στα κοράκια των funds. Με το νόμο για την εισαγωγή στην τριτοβάθμια εκπαίδευση αποκλείει είκοσι πέντε χιλιάδες μαθητές και μαθήτριες από τα πανεπιστήμια και τα ιδιωτικά κολλέγια τρίβουν τα χέρια τους φυσικά. Και τώρα με το νομοσχέδιο έκτρωμα του κ. Χατζηδάκη δημιουργεί συνθήκες εργασιακής ζούγκλας και ο ΣΕΒ χειροκροτά ενθουσιασμένος.

Και μόνο η απαρίθμηση των βασικών διατάξεων του νομοσχεδίου προκαλεί ανατριχίλα, κύριε Υπουργέ. Λείπει από την Αίθουσα. Θα τα μάθει οπωσδήποτε. Καταργείτε το οκτάωρο και επιβάλλετε τη δεκάωρη εργασία χωρίς πρόσθετες αποδοχές, αλλά με πληρωμή σε ρεπό. Διπλασιάζετε τις φθηνές υπερωρίες, καταλύετε τις συλλογικές συμβάσεις και οδηγείτε σε ανεξέλεγκτες απολύσεις. Δεν σας πτοεί μάλλον ούτε ο ηχηρό ράπισμα που δεχτήκατε από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής για τις ατομικές συμβάσεις που σας λείει το αυτονόητο, ότι δεν υπάρχουν αυθεντικές ατομικές συμφωνίες εργαζομένων και εργοδότη αφού ο πρώτος εξαρτάται πάντα από τον δεύτερο.

Εξάλλου δεν σας νοιάζει καν να τηρήσετε τα προσχήματα και γι' αυτό δεν προβλέπετε ούτε την έγκαιρη καταχώρηση των ατομικών συμφωνιών στην «ΕΡΓΑΝΗ» ώστε να είναι γνωστές στις ελεγκτικές αρχές και να εξασφαλίζεται η τήρησή τους. Αλλά για ποιες ελεγκτικές αρχές μιλάμε, αφού εσείς προωθείτε την πλήρη διάλυσή τους και κλείνετε το μάτι στην εργοδοσία ότι κάθε παράβαση των κανόνων θα είναι πλέον ανεκτή;

Και βέβαια εξαπολύετε επίθεση χωρίς προηγούμενο στις συνδικαλιστικές ελευθερίες και ουσιαστικά καταργείτε το δικαίωμα της απεργίας. Για να εκφοβίσετε τους εργαζόμενους που διεκδικούν τα δικαιώματά τους, διευκολύνετε την απόλυση των συνδικαλιστών και θεσπίζετε πονηρές διατάξεις περί αστικής ευθύνης των σωματείων.

Προσπαθώντας μάλιστα κύριοι της Κυβέρνησης να χρυσώσετε το χάπι για τους εργαζόμενους συνδυάζετε τον κυνισμό με την υποκρισία. Γι' αυτό προσθέσατε στο νομοσχέδιο τις διεθνείς συμβάσεις της διεθνούς οργάνωσης εργασίας για την υγεία και την ασφάλεια, για τη βία και την κακοποίηση στο χώρο εργασίας καθώς και την οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τις γονικές άδειες. Οι μόνες θετικές διατάξεις δηλαδή του νομοσχεδίου δεν είναι δικές σας, αλλά σας επιβάλλονται από το Διεθνές Ενωσιακό Δίκαιο. Αν ήταν στο χέρι σας βέβαια, δεν θα εντάσσονταν ποτέ. Εξάλλου τις καθυστερήσατε πολύ για να είναι το φαντεζί περιτύλιγμα του πλαισίου της πλήρους απορρύθμισης που νομοθετείτε σήμερα.

Προφανώς, κύριοι Υπουργοί, πιστεύετε ότι η πλήρης απορρύθμιση του εργασιακού τοπίου, η απόλυτη ελαστικοποίηση της εργασίας θα βελτιώσει την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας, αν και υπάρχουν μεμονωμένες φωνές και στο κόμμα σας που το αμφισβητούν αυτό. Ζείτε το όνειρό σας. Σας δίνετε επιτέλους η ευκαιρία να νιώσετε και εσείς λίγο «Chicago Boys» και να δοκιμάσετε στην Ελλάδα τις ξεπερασμένες νεοφιλελεύθερες συνταγές περασμένων δεκαετιών, εκείνες που εφαρμόσαν οι ολιγαρχικές ελίτ σε όλη την Ανατολική Ευρώπη και τη Νότια Αμερική και μετέτρεψαν τις οικονομίες τους και τις κοινωνίες τους σε ερείπια, ενώ γνωρίζετε ότι η ανταγωνιστικότητα μπορεί να βελτιωθεί μόνο με επενδύσεις στη γνώση, στο ανθρώπινο κεφάλαιο, με στήριξη των εργαζομένων και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Θυμάστε τις μεγαλόστομες υποσχέσεις που κάνατε στη μεσαία τάξη για πολλές και καλές δουλειές; Αυτό που βλέπουν δύο χρόνια τώρα είναι λίγες και κακοπληρωμένες δουλειές. Γι' αυτό εξάλλου το brain drain έχει ήδη επιστρέψει και η κατάσταση θα γίνει ακόμα χειρότερη με το νομοσχέδιό σας.

Μην ανησυχείτε όμως εσείς κάνετε τώρα υπερωρίες νομοθετώντας σε βάρος των εργαζομένων, αλλά να είστε σίγουροι ότι στις επόμενες κάλπες ο λαός θα σας ανταμείψει με ρεπό διαρκείας. Το νομοσχέδιό σας, κύριε Υπουργέ, θα μείνει ανεφάρμοστο. Εκεί όπου οι εργαζόμενοι είναι οργανωμένοι ήδη σε ισχυρά

σωματεία αλλά και εκεί που αυτά δεν υπάρχουν ακόμη, οι εργαζόμενοι θα συσπειρωθούν για να προασπίσουν τα δικαιώματά τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος από το τούνελ της πανδημίας θα φέρει την κοινωνία μας αντιμέτωπη με πρωτόγνωρες προκλήσεις. Η διαχείρισή τους απαιτεί την επιστροφή του κράτους στο ρυθμιστικό, προστατευτικό και αναδιανεμητικό του ρόλο. Απαιτεί δηλαδή μια νέα πραγματικά προοδευτική διακυβέρνηση για τη χώρα που θα ανατρέψει τις πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας, θα προστατεύσει την κοινωνία από τη φτωχοποίηση και τον αυταρχισμό και θα υλοποιήσει ένα νέο αποτελεσματικό παραγωγικό μοντέλο με σεβασμό στο περιβάλλον και στα δικαιώματα των εργαζομένων.

Η διακυβέρνηση αυτή κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα έρθει μέσα από τη συνεργασία όλων των προοδευτικών δυνάμεων. Δεν μπορούμε να αφήσουμε άλλο την κοινωνία έρμαιο στις καταστροφικές πολιτικές της Δεξιάς. Σύντομα η ζημιά θα είναι μη αναστρέψιμη. Γι' αυτό δεν περισσεύει κανείς. Πρέπει το συντομότερο παρά τις επιμέρους διαφορές μας να δουλέψουμε μαζί, να χτίσουμε μια ισχυρή προοδευτική πλειοψηφία που θα βγάλει τη χώρα από το τέλμα.

Κλείνοντας θα ήθελα να ευχηθώ και εγώ καλή δύναμη και επιτυχία στους μαθητές και τις μαθήτριες που δοκιμάζονται στις πανελλήνιες εξετάσεις και να τους θυμίσω ότι στη ζωή δεν υπάρχουν αδιέξοδα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ.

Τον λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Παπακώστα - Παλιούρα. Και στη συνέχεια να ετοιμάζεται η κ. Σουλτάνα Ελευθεριάδου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι απολύτως σεβαστό και θεμιτό σε μια Κοινοβουλευτική Δημοκρατία η Αντιπολίτευση και τα κόμματα αυτής να επιδιώκουν μέσω του αντιπολιτευτικού λόγου και της γόνιμης αντιπαράθεσης να κερδίσουν μια ουσιαστική θέση στο πολιτικό προσκήνιο και γίνεσθαι. Η Αντιπολίτευση όμως είθισται να συνδέεται με στιβαρά επιχειρήματα και δομημένο λόγο και επομένως με νυχτιστικές ρητορικές, με ψεύδη και αβάσιμες και ανέξοδες παραφιλολογίες.

Η αλήθεια είναι πως ενώ αναμέναμε για μία ακόμη φορά, αφελώς προφανώς, προτάσεις και παραγωγικό διάλογο, εσείς αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης δεν κάνετε τίποτε άλλο όλο αυτό το χρονικό διάστημα του δημόσιου αλλά και του κοινοβουλευτικού διαλόγου παρά να επιδίδεστε και να αναλύνεστε σε άναρθρες κραυγές ισοπέδωσης και παραπληροφόρησης των πάντων, σε έωλα επιχειρήματα, σε ακραίους χαρακτηρισμούς.

Δεν διστάσατε να το ονομάσετε ως νομοσχέδιο έκτρωμα, οδοστρωτήρα, θατσερικό, μεσαιωνικό, τιμωρητικό, οπισθοδρομικό, αντεργατικό, αντιδημοκρατικό, αντιδραστικό, αντισυνταγματικό. Νομίζω ότι όποια λέξη υπήρχε στο ελληνικό λεξιλόγιο σε «αντί» την έχετε επιστρατεύσει.

Και φυσικά για να μην σας αδικούμε, εννοείται ότι το έχουμε ξαναδεί αυτό το έργο, το έχουμε ξαναζήσει. Βασικά είναι σαν έχετε συντάξει μια άτυπη νόρμα όπου σε ό,τι νομοσχέδιο κι αν φέρει η Νέα Δημοκρατία να επαναλαμβάνεστε με τον ίδιο τυποποιημένο ξύλινο χωρίς επιχειρήματα λόγο, γεγονός το οποίο σας καθιστά πια τόσο αναμενόμενους, για να μην πω αφόρητα βαρετούς.

Πάρτε για παράδειγμα το ψυχολογικό επιχείρημά σας του γιατί να φέρουμε το παρόν νομοσχέδιο τώρα. Και φυσικά η απάντησή μας είναι μία και μοναδική. Γιατί όχι τώρα; Δηλαδή για σας πότε; Μετά από σαράντα χρόνια, όσα δηλαδή πέρασαν για να βρεθεί επιτέλους μια Κυβέρνηση η οποία αφουγκράζεται προκειμένου για μια ακόμη φορά να μεταρρυθμίσει το αυτονόητο; Και θέλετε εσείς να φέρετε τον τίτλο των προοδευτικών δυνάμεων αυτού του τόπου, όταν με τόσο πείσμα εμμένετε να παραμένετε αγκυλωμένοι στην κοινωνική και εργασιακή πραγματικότητα τεσσάρων δεκαετιών πίσω;

Ξέρετε τι μου θυμίζει αυτό το επιχείρημά σας; Μου θυμίζει αυτήν την ακατάπαυστη θεωρητικολογία στην οποία επιδίδεται

ανέκαθεν η Αριστερά και υπό την στενή και υπό την ευρεία έννοια και η οποία αρέσκεται ή μάλλον βολεύεται να θεωρεί όλα τα κακώς κείμενα αποτέλεσμα του νεοφιλελευθερισμού και του καπιταλιστικού κράτους.

Είναι μια θεωρητικολογία ξεπερασμένη τόσο ως προς τις αρχές της όσο και ως προς τη λεκτική της διατύπωση, η οποία χρήζει δέκα χρόνια ανάλυσης και άλλα δέκα χρόνια προκειμένου να διαπιστωθεί τυχόν συμφωνία ή διάσταση απόψεων, άλλα δέκα για τυχόν επαληθεύσεις, άντε και καμιά δεκαριά χρόνια να είχαμε να λέγαμε, για να καταλήξουμε τελικά ότι η ίδια η κοινωνική πραγματικότητα έχει ξεπεραστεί. Μας άφησε -αν και μακάβριο αυτό που θα πω- σαν τους συγχωρεμένους, χρόνους χαλεπούς.

Είπατε επίσης, αγαπητοί συνάδελφοι της Αριστεράς, ευρύτερης και μη, πως στον 21^ο αιώνα είναι αδύνατον να γυρίζει η χώρα μας σε σκοτεινές εποχές, όπου οι εργαζόμενοι δούλευαν από ήλιο σε ήλιο χωρίς δικαιώματα, χωρίς να αμείβονται ανάλογα με τον μόχθο και τη δουλειά τους. Πόσο βαθιά ψευδές, αλλά και υποκριτικό ταυτόχρονα είναι αυτό;

Και επειδή πραγματικά όλες αυτές τις ημέρες δεν κάνετε τίποτε άλλο παρά να μας κουνάτε επιδεικτικά το δάχτυλο, θα έχει ενδιαφέρον κάποια στιγμή να βλέπαμε τι πραγματικά εργασιακές συνθήκες επικρατούν στις ελάχιστες εναπομείναντες κομμουνιστικές χώρες του κόσμου.

Κόπτεστε δήθεν για το συμφέρον του εργαζομένου, στην ανάγκη του όμως ούτε τον πυρετό σας δεν θα του χαρίζατε! Μας το αποδείξατε άλλωστε αυτό, όταν εν μέσω πανδημίας δεν δεχθήκαμε να δώσετε ούτε το μισό των δύο βουλευτικών σας μισθών προς όφελος του συστήματος υγείας που βαλλόταν βάνουσα, επικαλούμενοι φθηνές ρητορικές.

Μας το έχει αποδείξει άλλωστε στο παρελθόν και η κ. Παπαρήγα, όταν δήλωνε ότι ήταν λογικό λοιπόν από τη στιγμή που ενεπλάκησαν τα κομμουνιστικά κόμματα σε επιχειρηματικές δραστηριότητες εντός του καπιταλιστικού συστήματος, να πρέπει να συμπεριφερθούν όπως συμπεριφέρεται οποιοσδήποτε επιχειρηματίας.

Όταν πηγαίνουν, έλεγε, καλά οι δουλειές, γίνονται επενδύσεις με ένταξη των κομματικών επιχειρήσεων στους αναπτυξιακούς νόμους. Όταν δεν πάνε όμως καλά οι δουλειές, παρουσιάζονται καθυστερήσεις στις πληρωμές εργαζομένων, βλέπε «ΑΥΓΗ» και τον ραδιοφωνικό σταθμό «Στο Κόκκινο» ή μπαίνουν ακόμα και λουκέτα, όπως στην «Τυποεκδοτική». Είπαμε, είστε Αριστεροί, όχι ανόητοι!

Συνεπώς για να βάλουμε τα πράγματα στη θέση τους, τόσο οι ορθόδοξοι κομμουνιστές όσο και η ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ αγωνίζονται για την υπεράσπιση των δικαιωμάτων όλων των εργαζομένων, πλην αυτών όμως που απασχολούνται στις επιχειρήσεις που ανήκουν στα κόμματά τους.

Για αυτούς έχει ενδιαφέρον πάλι τι δήλωνε η κ. Παπαρήγα τον Ιούλιο του 2010 σχετικά με τους μισθούς των εργαζομένων και του επιχειρείν. Σε μια σχετική ερώτηση δημοσιογράφου γιατί μέρος των μισθών τους οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις του ΚΚΕ αναγκάζονται να τον επιστρέφουν ως συνεισφορά στο κόμμα και να το παρουσιάζει ως περικοπή μισθών, απάντησε: «Ο «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ» και ο «902» δεν είναι επιχείρηση. Είναι μηχανισμοί, όργανα -πείτε το όπως θέλετε- παραγάνδρας του κόμματος. Προσλαμβάνονται σ' αυτούς τους χώρους γιατί είναι κομματική τους δουλειά και προσφορά».

Εμείς όταν δίναμε αυξήσεις στα μέλη του κόμματος, δεν δίναμε ποτέ αυξήσεις πάνω από αυτές που έπαιρνε ο κανονικός εργαζόμενος, γιατί αμέσως γινόταν ένα κίνητρο. Δηλαδή δεν δίναμε αυτά που διεκδικούσαμε όταν λέγαμε 1.400 ευρώ, ας πούμε.

Επίσης, έλεγε ότι ο εργαζόμενος έχει πάρα πολλές μορφές που παίρνει, και εννοούσε το μισθό. Έχει μορφές κόκκινων μεροκάματων. Ας πούμε, σε οικονομικές εξορμήσεις για το κτήριο του κόμματος έχουν δοθεί κόκκινα μεροκάματα, δηλαδή οι εργαζόμενοι δεν έπαιρναν τα μεροκάματά τους. Οπότε αυτό που πρέπει να συμπεράνουμε είναι ότι η κομμουνιστική κοινωνία, όπως την επαγγέλλεται η Αριστερά και στην οποία αναγκαστικά όλοι θα ήμασταν μέλη του κόμματος, τα μισά μας μεροκάματα, τα κόκκινα, θα ήταν απλήρωτα, οι μισθοί χαμηλοί και δεν θα μπο-

ρούσαμε βεβαίως να λέμε και τίποτα. Εφιάλτης!

Αυτοί είστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και δη της Αριστεράς, ευρύτερης και μη, απίστευτα παρωχημένοι, απίστευτα δογματικοί και εκτός πραγματικότητας, απίστευτα ψευδείς και υποκριτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σας ενοχλεί σήμερα η διευθέτηση του χρόνου εργασίας, όταν αυτή είναι θεσμοθετημένη εδώ και χρόνια και όταν επί ημερών ΣΥΡΙΖΑ υπογράφηκε η οδηγία 1158/19 και εφαρμοζόταν σε πλείστες επιχειρήσεις. Σας ενοχλεί η ψηφιακή κάρτα, κατά βάθος, ενώ αποτελεί διαχρονικό αίτημα της ΓΣΕΕ. Σας ενοχλεί που το ΣΕΠΕ ουσιαστικά αναβαθμίζεται σε ανεξάρτητη αρχή. Γιατί άραγε; Σας ενοχλεί που δεν υπάρχει πια κυβερνητικός και πολιτικός έλεγχος;

Σας ενοχλεί η ευνομία και επιθυμείτε τα συνδικαλιστικά όργανα να είναι στο θέμα των απεργιών υπεράνω της δικαιοσύνης; Καλά, για τις γονικές άδειες σιγήν ιχθύος. Τις κάνετε γαργάρα, κοινώς. Σας ενοχλεί επίσης η εξυγίανση στο συνδικαλισμό και η θέση αρχών για τη διαφάνεια αυτού. Μάλιστα, δεν θέλετε την ηλεκτρονική εγγραφή σε μητρώο των συνδικαλιστικών και εργοδοτικών σωματείων. Γιατί άραγε; Μήπως γιατί σας αρέσει και σας βολεύει να ψαρεύετε σε θολά νερά; Είναι αλήθεια βέβαια ότι όταν είναι θολά τα νερά, πολλά πράγματα δεν φαίνονται, ενώ όταν είναι διαυγή, τα πάντα είναι ορατά.

Σας ενοχλεί βεβαίως γιατί επιτέλους και οι συνδικαλιστές και δη οι αρχισυνδικαλιστές δεν θα είναι στο απυρόβλητο. Για να καταλάβει και ο κόσμος δηλαδή, τους θέλετε προστατευμένους, με προστασία που υπερβαίνει αυτής της μιας εγκύου; Γιατί άραγε; Μήπως γιατί κάποιοι εξ αυτών αποτελούν τα πειθήνια όργανά σας στη δημιουργία και πρόκληση καταστάσεων;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κλείστε, σας παρακαλώ. Έχετε φτάσει στα εννιά λεπτά.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Νομίζω ότι αυτή είναι η απάντηση. Το παραδέχτηκε άλλωστε εμμέσως και η κ. Αχτσιόγλου, πρώην Υπουργός Εργασίας του ΣΥΡΙΖΑ, πριν μερικούς μήνες, σε μια διαδικτυακή κομματική εκδήλωση. «Η κανονικότητα δεν ήταν ποτέ ευκαιρία για την Αριστερά».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Βέβαια για να μην αδικώ και τον πρώην Πρωθυπουργό, τον κ. Τσίπρα, αυτός έχει πει στο παρελθόν μια μεγαλύτερη αλήθεια, ότι στη δεύτερη φορά Αριστερά ο στόχος θα είναι ο έλεγχος όλων των αρμών της εξουσίας.

Είναι ξεκάθαρο λοιπόν γιατί τόσο λάσπη στο παρόν νομοσχέδιο. Οι εργαζόμενοι, όπως η ίδια η κοινωνία, έχουν απορρίψει επιτέλους τον λαϊκισμό, τις ιδεοληψίες και την πολιτική χυδαιότητα, μια χυδαιότητα η οποία δεν περιορίζεται μόνο στους ακραίους χαρακτηρισμούς, αλλά και την ψεύτικη πατερναλιστική στάση των εργατοπατερικών κομμάτων που αντιμετωπίζουν τους πολίτες ως κοροΐδα, προφανώς επειδή κρίνουν εξ ιδίων τα αλλότρια.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Η κ. Σουλτάνα Ελευθεριάδου από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο και αμέσως μετά η κ. Παρασκευή Βρυζίδου από τη Νέα Δημοκρατία.

Κυρία Ελευθεριάδου, έχετε τον λόγο.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρώτα απ' όλα θα κάνω μια αναφορά στους σαράντα απολυμένους επικουρικούς προνοιακών μονάδων, οι οποίοι έχουν στήσει σκηνές σήμερα έξω από το Υπουργείο Εργασίας και αν δεν έχουν αρχίσει, ετοιμάζονται για απεργία πείνας, γιατί μετά από επτά χρόνια συνεχούς δουλειάς τους πετάξατε στον δρόμο. Δεν είναι εδώ και ο κ. Χατζηδάκης

να ακούει τι λέμε σήμερα, σε μια τόσο σημαντική συζήτηση. Τόση αξία δίνει στο νομοσχέδιό του.

Πολύ φοβάμαι ότι αυτές οι εικόνες, να κοιμούνται άνθρωποι έξω από το Υπουργείο και να φτάνουν στην έσχατη λύση απελπισίας, να διακινδυνεύουν τη σωματική τους ακεραιότητα για να διασώσουν την αξιοπρέπεια τους, θα γίνουν η κανονικότητα στις μέρες σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές και αυτό είναι ντροπή για μια δημοκρατική πολιτεία.

Όσον αφορά το νομοσχέδιο ό,τι και να πείτε σήμερα, ό,τι και να διαβάσετε από το σκονάκι που σας έχουν δώσει –που άλλοι το καταλαβαίνουν κι άλλοι όχι– όσο και να συκοφαντήσετε τους συνδικαλιστές, ακόμα και τους δικούς σας συνδικαλιστές, όσο και να κατηγορήσετε την Αντιπολίτευση, παραμένετε στο πλευρό των εργοδοτών και είστε εδώ για να κάνετε τη βρώμικη δουλειά τους.

Φροντίζετε να μην υπάρχει κανένας κανόνας και κανένας έλεγχος στην αγορά εργασίας και τα επιχειρήματά σας είναι από αστεία έως τραγελαφικά. Ακούσαμε τον Υπουργό όλες αυτές τις μέρες να λέει ότι οι εργαζόμενοι θα έχουν τη δυνατότητα να πάνε να μαζέψουν ελιές. Ακούσαμε τον κ. Κυρανάκη να λέει ότι οι άρρωστοι θα δουλεύουν περισσότερες ώρες για να μπορούν να πάνε μετά στο γιατρό. Ακούσαμε τον κ. Βολουδάκη σήμερα να λέει ότι το κόστος των μετακινήσεων θα είναι το όφελος των εργαζομένων, αν δουλεύουν περισσότερες ώρες για λιγότερες μέρες.

Ακούσαμε ακόμη και τον κ. Οικονόμου να μας λέει το τραγικό, ότι δεν αντιδράτε διαφορετικά και δεν λέτε διαφορετικά πράγματα, επειδή στην απεργία της προηγούμενης βδομάδας δεν είχε πολύ κόσμο και ότι αν είχε πολύ κόσμο, τότε η στάση σας θα ήταν διαφορετική. Άκουσαν άκουσαν!

Ντρέπεστε να πείτε ότι καταργείτε το οκτάωρο. Το καταργείτε. Όταν στο άρθρο 55, παράγραφος 2, λέτε ότι στην πλήρη απασχόληση πλέον εμπεριέχεται και η τετραήμερη εργασία, καταργείτε το οκτάωρο. Το κάνετε δεκάωρο. Τέσσερις μέρες, δεκάωρο. Άρα, καταργείτε το οκτάωρο. Τι δεν καταλαβαίνετε; Τι λένε οι Βουλευτές σας; Τέσσερις μέρες, δεκάωρο!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Τέσσερις, όχι πέντε.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Άλλο οι σαράντα ώρες εβδομαδιαίως, τις οποίες και αυτές τις καταργείτε και θα το πω στη συνέχεια, και άλλο το οκτάωρο. Το οκτάωρο είναι οι ώρες που δουλεύει κάποιος ημερησίως. Το καταργείτε το οκτάωρο. Απλά εσείς αναφέρεστε στις σαράντα ώρες εβδομαδιαίως και μπερδεύεστε.

Καταργείτε λοιπόν και τις σαράντα ώρες εβδομαδιαίως με τη διευθέτηση εργασίας. Μπορεί κάποιος να δουλεύει πάνω από σαράντα ώρες και να μην πληρώνεται κιόλας και να πληρώνεται με ρεπό. Και ενώ και η ΓΣΕΕ και το ανώτατο όργανο, η διεθνής οργάνωση εργασίας, μάς έχει επανειλημμένα σε όλους μας πει ακόμα και να δούμε τον θεσμό της ένωσης προσώπων γιατί ακόμα και η ένωση προσώπων δεν είναι αρκετά δυνατή απέναντι στον εργοδότη για να κάνει αναγκαστικές συμφωνίες για όλους, εμείς όχι μόνο δεν τους ακούμε, αλλά πλέον δίνουμε τη «δυνατότητα» στον απλό εργαζόμενο –δυστυχώς δίνουμε τη δυνατότητα– να πάει ο απλός εργαζόμενος μόνος του και να συνάψει συμφωνία με τον εργοδότη, εκτός αν θέλετε να μας πείτε εδώ ότι ο εργοδότης και ο εργαζόμενος έχουν ίση διαπραγματευτική ισχύ, ότι είναι ίσοι, ότι έχουν την ίδια δύναμη, την ίδια διαπραγματευτική ικανότητα και θα έχουν και τις ίδιες συνέπειες, αν δεν συμφωνήσουν.

Το 99,9% των επιχειρήσεων στην Ελλάδα είναι μικρομεσαίες, όπου δεν υπάρχουν σωματεία. Κι εσείς έρχεστε και μας λέτε ότι «μόνο αν δεν υπάρχει σωματείο, θα πάει εργαζόμενος μόνος του». Τι λέτε;

Μέχρι τώρα η διευθέτηση της εργασίας κατατίθεται στο ΣΕΠΕ, ήταν συμφωνία μεταξύ του σωματείου και του εργοδότη και κατατίθεται στο ΣΕΠΕ. Τώρα εσείς πώς θα κρατάτε; Με τεφτέρι θα κρατάνε τις παραπάνω ώρες που θα κάνουν για να τις πάρουν σε ρεπό; Όποτε θέλει ο εργοδότης; Πώς θα γίνεται; Σήμερα δούλεψα μία, γράψε τη στο τεφτέρι μου το χρωστάς;

Για τις υπερωρίες τι κάνετε; Αυξάνετε τις υπερωρίες τις νόμιμες, ουσιαστικά δηλαδή νομιμοποιείτε όχι μόνο το δεκάωρο,

αλλά και το δωδεκάωρο. Τι λέτε; Οκτώ ώρες νόμιμη εργασία συν μία υπερεργασία, συν τρεις νόμιμη υπερωρία, δώδεκα ώρες. Και λέτε ότι από και πέρα θα έχει προσαύξηση 120% η παράνομη.

Αλλά έχει και το δικαίωμα η Γενική Γραμματέας του Υπουργείου να κάνει παράνομες και τις επιπλέον από τις εκατόν πενήντα. Ουσιαστικά δηλαδή ποτέ δεν θα πάρει κανείς προσαύξηση 120%, γιατί θα έρχεται η Γενική Γραμματέας κ. Στρατινάκη και θα λέει ότι «εγώ νομιμοποιώ και τις πλέον των εκατόν πενήντα ωρών» και θα το δείτε.

Καλά, για την παροχή πρόσθετης εργασίας από εργαζόμενους μερικής απασχόλησης και τη δυνατότητα που δίνεται κάποιος εργοδότης να πει τον εργαζόμενο μερικής απασχόλησης «θα δουλεύεις δύο ώρες το πρωί και δύο ώρες το απόγευμα» και δεν θα μπορεί άνθρωπος με τίποτα να βρει άλλη δουλειά για να συμπληρώσει το εισόδημά του, καταλαβαίνετε και δεν χρειάζεται να σας πω εγώ ότι είναι παράλογο.

Για την προστασία από απολύσεις, θέλω να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό ή τον κ. Τσακλόγλου. Κύριε Τσακλόγλου, αναφέρεται περιοριστικά μερικές περιπτώσεις όπου η απόλυση είναι άκυρη. Μακάρι να έχω τον χρόνο να σας εξηγήσω γιατί επιδεινώνετε τη θέση των εγκύων και όλων των άλλων, γιατί τώρα η απόλυσή τους είναι απόλυτα άκυρη, όχι άκυρη.

Ένας εργοδότης λοιπόν θέλει να απολύσει όλους τους εργαζόμενους του εργοστασίου του, της επιχείρησής του. Τους κάνει λοιπόν μήνυση προσχηματική ότι του έκαναν μια ζημιά και απολύει εκατό άτομα. Και πάνε αυτοί και αθρώνονται ποινικά και δικαιώνονται δικαστικά. Το ξέρετε ότι δεν μπορούν να επιστρέψουν στη δουλειά τους; Δεν μπορούν να επιστρέψουν στη δουλειά τους, ενώ απολύθηκαν με ψευδή και προσχηματική μήνυση. Τι θα γίνει σε αυτή την περίπτωση; Γιατί δεν προβλέπετε αυτή την περίπτωση στο νομοσχέδιό σας; Το έχει κάνει ο κ. Λαυρεντιάδης. Έχει απολύσει εκατόν ογδόντα άτομα με ψευδή και προσχηματική μήνυση ότι έκαψαν το βουνό και δικαιώθηκαν και επέστρεψαν στη δουλειά τους και αθώωθηκαν αμετάκλητα στα ποινικά δικαστήρια.

Από την ψήφιση του νομοσχεδίου σας ο κάθε ένας εργοδότης θα μπορεί να καταθέτει ψευδή μήνυση γιατί του έκλεψαν το στυλό ή το ποτήρι το νερό και μόνο με την υποβολή της μήνυσης θα απολύονται χωρίς αποζημίωση απόλυσης και δεν θα μπορούν να επιστρέψουν στην εργασία τους. Αλλάξτε το ακόμα και τώρα! Προσθέστε στις περιπτώσεις της άκυρης απόλυσης και τις δυνατότητες να επανέλθουν στην εργασία τους, όταν αθλώνονται μετά από την υποβολή μήνυσης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Θα ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε.

Για την απεργία δεν το συζητώ. Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να γίνεται καμμία απεργία. Τι εννοείτε αν έρθει τρίτος και κάνει ψυχολογική βία σε αυτούς που δεν απεργούν, θα έχουν αστική ευθύνη οι εργαζόμενοι και θα κηρύσσεται η απεργία παράνομη; Μπορούμε εμείς να ξέρουμε ποιος εισέρχεται στους απεργούς μέσα; Και τι θα πει;

Δηλαδή αν πάει ο απεργός και πει στον συνάδελφό του «δεν ντρέπεσαι, απεργοσπάστη, που εγώ πεινάω και η οικογένειά μου πεινάει και εσύ μπαίνεις στη δουλειά και είσαι απεργοσπάστης» δεν έχει το δικαίωμα; Αυτό είναι ψυχολογική βία και θα κηρύσσεται η απεργία παράνομη; Δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να μην κηρυχθεί η απεργία παράνομη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ολοκληρώστε παρακαλώ. Έχετε πάει στα εννέα λεπτά.

ΣΟΥΛΤΑΝΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΟΥ: Και ολοκληρώνω. Δυστυχώς είχα πάρα πολλά να πω.

Τελικά λοιπόν ούτε εσείς ούτε ο κ. Μητσοτάκης δεν εμπεδώσατε ακόμη ότι υπάρχουν άνθρωποι που είναι εξαρτημένοι από τον μισθό τους ή ακόμα χειρότερα, το εμπεδώσατε και ανέντιμα το αγνοείτε.

Η κοινωνία όμως δεν θα αγνοεί για πολύ ακόμα τις σκοπιμότητές σας και τα συμφέροντα που εξυπηρετείτε όσες λίστες Πέτσας και να δημιουργήσετε για να φимώσετε την ενημέρωση και να κάνετε πλύση εγκεφάλου στους πολίτες.

Τα αδιανόητα που ψηφίζετε σήμερα και μέσα στο διάστημα της πανδημίας δεν έχουν την παραμικρή κοινωνική συναίνεση και έτσι θα ανακληθούν από την ίδια την κοινωνία στην πράξη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ κι εγώ. Η κ. Βρυζίδου Παρασκευή έχει τον λόγο και αμέσως μετά η κ. Μερóπη Τζούφη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΒΡΥΖΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η δεκαετής οικονομική κρίση και οι δυσλειτουργίες που προέκυψαν από την πανδημία δημιούργησαν καινούργια δεδομένα και πολλά προβλήματα, τα οποία η Κυβέρνηση και όλοι εμείς οφείλουμε να διερευνήσουμε και να δώσουμε λύσεις, να έχουμε προτάσεις για όλα αυτά και να διευκολύνουμε τον Έλληνα πολίτη.

Και ποια είναι τα προβλήματα τα οποία δεν πρέπει να αγνοούμε σήμερα; Είναι ότι όλα αυτά που περάσαμε δημιούργησαν δυσκολίες στην εξεύρεση θέσεων εργασίας. Η ανεργία διαρκώς απειλεί να αυξηθεί. Πρέπει λοιπόν να πάρουμε τα μέτρα μας έτσι ώστε να διατηρηθούν οι θέσεις εργασίας, να μπορούν οι εργαζόμενοι να είναι ασφαλισμένοι, να μπορούν οι γυναίκες να βρουν δουλειά, οι ηλικιωμένοι οι οποίοι δεν έχουν συνταξιοδοτηθεί και είναι δύσκολο να βρουν μια θέση εργασίας, να υπάρχει πρόβλεψη μέχρι να συνταξιοδοτηθούν, όπως και τα άτομα με αναπηρία.

Όλα αυτά τα θέματα έχουν εξεταστεί και υπάρχει μέριμνα. Το προηγούμενο διάστημα και πριν ακόμη από την πανδημία υπήρξε μέριμνα για πρόστιμα στους εργοδότες που δεν ασφάλιζαν τους εργαζόμενους. Ο ΟΑΕΔ έχει προγράμματα χρηματοδότησης και επιδότησης 70% και 90% για άτομα τα οποία είναι πενήντα πέντε-εξήντα πέντε χρόνων ή έχουν ποσοστό αναπηρίας αντίστοιχα.

Επίσης, την περίοδο της πανδημίας υπήρξε ιδιαίτερη μέριμνα για τους εργαζόμενους, που με την αναστολή εργασιών διατήρησαν όλοι τις εργασίες τους και παράλληλα είχαν και ένα εισόδημα. Αυτές οι συμπεριφορές δείχνουν τη λογική, δείχνουν τη νοοτροπία και αποδεικνύουν ότι πραγματικά η Κυβέρνηση σαν πρώτο μέλημά της έχει τη στήριξη του εργαζόμενου, γιατί δεν είναι κάτι απλό ούτε μπορούμε να είμαστε σίγουροι ότι κάτι αντίστοιχο θα γινόταν και από άλλες κυβερνήσεις.

Και σήμερα η Κυβέρνηση αυτή η οποία απέδειξε ότι νοιάζεται για τον εργαζόμενο και μεριμνά γι' αυτόν με όλα τα μέτρα που έχει πάρει ως τώρα, θέλει να προχωρήσει και άλλα βήματα, οφείλει να το κάνει γιατί υπάρχουν κι άλλες ανάγκες και πρέπει να προστατεύσει τον εργαζόμενο και σε άλλους τομείς, όπως είναι οι υπερωρίες και ο χρόνος που δουλεύει που δεν καταγράφεται. Έτσι, γίνεται η εισαγωγή της κάρτας εργασίας.

Με αυτό τον τρόπο ο κάθε εργαζόμενος θα έχει το σύνολο των ωρών που εργάζεται καταγεγραμμένο και θα μπορεί να διεκδικήσει τις υπερωρίες του και βέβαια είναι υποχρεωμένος να του τις δώσει ο εργοδότης.

Παράλληλα, έχουμε μέριμνα για ειδικές άδειες. Υπάρχουν διάφορες κατηγορίες. Θα ήθελα να σταθώ, όμως, σε αυτή την άδεια του πατέρα, με την οποία παίρνει τις δεκατέσσερις μέρες μετά τη γέννηση του παιδιού. Κι εδώ είναι ένα μήνυμα ισότητας, αναγνώρισης του δικαιώματος και του πατέρα να αφιερώσει χρόνο στο νεογέννητο παιδί του.

Παράλληλα, υπάρχει γονική άδεια τεσσάρων μηνών και στους δύο γονείς, όπου οι δύο μήνες επιδοούνται από τον ΟΑΕΔ και για έξι μήνες και ο πατέρας δεν μπορεί να απολυθεί από τη δουλειά του γιατί έχει αποκτήσει ένα παιδί. Αυτή η πρόβλεψη βοηθάει και τις γυναίκες τις οποίες οι εργοδότες έβλεπαν με καχυποψία και φόβο μήπως και προχωρήσουν στη γέννηση ενός παιδιού και αναγκαστούν να πληρώνουν χωρίς να είναι παρούσες. Τώρα δεν υπάρχει αυτός ο διαχωρισμός και νομίζουμε ότι ευκολότερα και καλύτερα οι γυναίκες θα μπορούν να εδραιωθούν στον χώρο της εργασίας.

Επίσης, έρχεται πρόβλεψη για τη βία και τη σεξουαλική παρενόχληση στον χώρο της εργασίας. Είναι ένα κομμάτι το οποίο βασάνιζε τις γυναίκες. Όσοι έχουμε ασχοληθεί και διερευνήσαμε τέτοια θέματα ξέρουμε ότι ήταν ιδιαίτερα επώδυνο, ότι κάποιους εργαζόμενους, κυρίως γυναίκες, τις οδήγησε στην ανεργία

καθώς αναγκάστηκαν να φύγουν ή αναγκάστηκαν να περάσουν πάρα πολύ δύσκολες διαδικασίες. Είναι μια πάρα πολύ σωστή πρόβλεψη την οποία πρέπει και να αναδείξουμε και να ψηφίσουμε το σύνολο των Βουλευτών.

Το επόμενο στο οποίο θα ήθελα να κάνω αναφορά είναι η τηλεργασία. Παρ' ότι δεν υπήρχε υποδομή από τα προηγούμενα χρόνια και από την προηγούμενη κυβέρνηση, σε γρήγορο διάστημα καλύφθηκε το κενό και η Κυβέρνηση κατάφερε να αξιοποιήσει αυτή την παράμετρο η οποία ήταν πάρα πολύ χρήσιμη για την καθημερινή μας λειτουργία, ακόμη και για την εκπαίδευση.

Εδώ θέλω να αναφερθώ στο θέμα του οκτώρου για το οποίο έγινε πάρα πολλή κουβέντα. Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας κι όλοι εμείς νοιαζόμαστε για τον εργαζόμενο. Το αποδείξαμε με όλα αυτά που ψηφίστηκαν μέχρι τώρα και με το νέο νομοσχέδιο, αλλά κι εμείς από την πορεία μας, από τις ενέργειες που έχουμε κάνει και από τις προσπάθειες και τη δουλειά δίπλα στον εργαζόμενο.

Όμως, εκπλήσσομαι με την αγωνία και την ένταση που διαμαρτύρονται Βουλευτές της Αντιπολίτευσης, κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ, γιατί καταργείται το οκτώρο και δεν θα πάρουν τις υπερωρίες που θα είναι εννιά και δέκα ώρες σε χρήματα και θα τις πάρουν σε ρεπό. Κι αναρωτιέμαι: Δεν γνωρίζουν μέχρι σήμερα ότι συνέβαινε το να δουλεύουν χωρίς να πληρώνονται τις υπερωρίες και χωρίς να παίρνουν και το ρεπό; Αυτό που είναι χίλιες φορές χειρότερο αντιμετωπίστηκε τα προηγούμενα χρόνια από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ; Ποιο μέτρο, ποιος νόμος προστάτευσε τον εργαζόμενο από αυτή την κατάσταση;

Σήμερα έρχεται το ρεπό, το οποίο είναι χρήσιμο και το χρειάζονται κάποιοι εργαζόμενοι. Δεν είναι αρνητικό. Το έχει αποδείξει η αγορά, το έχουν αποδείξει οι νέοι επιστήμονες, οι άνθρωποι που δεν βρήκαν εργασία στην οικογένειά τους δίπλα, αλλά σε άλλη πόλη και θέλουν να δουλεύουν περισσότερο κάποιες μέρες και κάποιες άλλες μέρες να επιστρέφουν στο σπίτι τους και να βλέπουν τα παιδιά τους. Υπάρχουν και κατηγορίες ανθρώπων που διευκολύνονται με αυτή τη διαδικασία.

Πραγματικά, δεν μπορώ να καταλάβω πώς υπερασπιζόμαστε τα συμφέροντα των εργαζομένων, όταν δεν υπερασπιζόμαστε την ίδια την εργασία. Η Νέα Δημοκρατία είναι στη σωστή βάση. Το απέδειξε μέχρι τώρα. Την ενδιαφέρει η ανοδική πορεία της ανάπτυξης και της οικονομίας. Κάθε τομέα τον στηρίζει με τέτοιο τρόπο ώστε να μπορούμε να έχουμε πρόοδο, να νιώθουμε ασφάλεια. Η οικονομική ασφάλεια προσελκύει τους επενδυτές και η ανάπτυξη και η ισχυρή οικονομία είναι αυτή που θα δημιουργήσει τις θέσεις εργασίας και που πραγματικά θα στηρίξει τον εργαζόμενο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστώ, κυρία συνάδελφε.

Η κ. Μερóπη Τζούφη από τον ΣΥΡΙΖΑ έχει τον λόγο και στη συνέχεια να ετοιμάζεται η κ. Κωνσταντίνα Αδάμου από ΜέΡΑ25.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε στην κορύφωση της κοινοβουλευτικής διαδικασίας για το νομοσχέδιο Χατζηδάκη-Μητσούτση, καθ' όλα έτοιμο, περίτεχνα φοτισμένο και μακιγιαρισμένο, αγαπημένο νομοθέτημα των λίγων και ισχυρών, που σύντομα βέβαια θα αναμετρηθεί με την κοινωνία και τον ελληνικό λαό.

Παρ' όλες τις προσπάθειες της Κυβέρνησης να κρύψει τις αντεργατικές της προθέσεις και τον αυταρχισμό της, χρησιμοποιώντας δυστυχώς ως δούρειο ίππο τις ευρωπαϊκές συνθήκες και διακηρύξεις που μπορούσαν, όπως και προτείναμε, να κατεβούν και να ψηφιστούν απ' όλους μας ξεχωριστά, το νομοσχέδιο έχει αποκαλυφθεί. Είναι ένα αμάλγαμα αυταρχισμού και νεοφιλελευθερισμού που συνδυάζει τη σιδερένια γροθιά με το βελούδινο γάντι, την κρατική καταστολή με την περίφημη οικονομική ευελιξία και απαραίτητα με την αλλοίωση όλων των εννοιών με τη χρήση νεολογισμών ή «new speak» κατά Όργουελ.

Ο κύριος Υπουργός, μάλιστα, μιλώντας σήμερα έχασε και την ψυχραιμία του καταλαβαίνοντας ότι έχει συσπειρώσει απέναντί

του την κοινωνία, οι αγαπημένες σας δημοσκοπήσεις δείχνουν απόρριψη του νομοσχεδίου σε ποσοστά πάνω από 60%, όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, τα συνδικάτα, τους νομικούς τους επιστήμονες, καθώς και κάποιους Βουλευτές δικούς σας και συνδικαλιστές του κόμματός σας.

Κύριοι Υπουργοί, είναι σαφές ότι παρά τα ψεύτικα τα λόγια τα μεγάλα, είναι ένα νομοσχέδιο που πλήττει τους ανθρώπους της εργασίας, αφού με τις ατομικές συμβάσεις κουρελιάζετε τα δικαιώματα των εργαζομένων και τα δίνετε στους εργοδότες. Απονευρώνετε την Επιθεώρηση Εργασίας και από μηχανισμό προστασίας των εργαζομένων τη μετατρέπεται σε ανεξάρτητη αρχή διαίτησης μειωμένων αρμοδιοτήτων.

Και για να τα κάνετε όλα αυτά δεν διστάζετε να τιμωρήσετε την όποια αντίδραση και τη συνδικαλιστική δράση. Η σημερινή ανακοίνωση του κόμματός σας είναι ενδεικτική. Μιλάτε για «βασανιστήρια» στα οποία θα υποβληθούν και πάλι τα εκατομμύρια των κατοίκων της Αθήνας για να πάνε στις δουλειές αύριο σε μέρα απεργίας, ενώ είπατε ψευδώς πως τίθεται σε κίνδυνο η συμμετοχή στις πανελλαδικές εξετάσεις. Μάλιστα, βάλατε την Υπουργό Παιδείας να κινηθεί νομικά απέναντι στην ΑΔΕΔΥ, ενώ ήδη γνωρίζατε πως η ΟΛΜΕ είχε ζητήσει την εξαίρεσή της από την κινητοποίηση. Μόνο, λοιπόν, επικοινωνία, φόβος και κυνισμός, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης. Αυτός είναι ο τρόπος που κυβερνάτε τη χώρα εδώ και δύο χρόνια.

Το νομοσχέδιό σας πλήττει καθοριστικά τους πιο ευάλωτους, τους ανέργους, και μάλιστα τη στιγμή που ο αριθμός των οικονομικά μη ενεργών πολιτών έχει αυξηθεί κατά εκατόν εξήντα χιλιάδες σε σχέση με την προηγούμενη χρονιά. Και βεβαίως, πλήττει και τους μικρομεσαίους παρά τις ανέξοδες προεκλογικές και μετεκλογικές σας διακηρύξεις. Οι διατάξεις ευνοούν τα μεγάλα συμφέροντα, δηλαδή τους υποβολείς του νομοσχεδίου σας, κύριοι Υπουργοί. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η διεύρυνση της εργασίας την Κυριακή, η οποία αυξάνει τον αθέμιτο ανταγωνισμό μεταξύ μικρών και μεγάλων επιχειρήσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έκθεση της ΙΝΕ/ΓΣΕΕ πρέπει να μας προβληματίσει, αφού με εμπεριστατωμένο τρόπο αποδεικνύει βαλκανοποίηση των μισθών και δραματική εξασθένηση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων ειδικά τώρα με την πανδημία. Η Ελλάδα έχει η χειρότερη επίδοση ως προς την ποιότητα της απασχόλησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το υψηλότερο ποσοστό υποβάθμισης της εργασίας σε σχέση με το 2010. Ο δείκτης ποιότητας της απασχόλησης της Συνομοσπονδίας των Ευρωπαϊκών Εργατικών Συνδικάτων το 2019 παρουσιάζει την Ελλάδα στην τελευταία θέση στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Για όλα αυτά η Κυβέρνηση τι λέει και τι προτείνει; Τη στιγμή που οι ευρωπαϊκές χώρες προσπαθούν να επουλώσουν τις πληγές της πανδημίας με στήριξη της μισθωτής εργασίας και ενίσχυση της απασχόλησης, εσείς βρήκατε την ευκαιρία να προχωρήσετε στην κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους και στην απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων.

Ενδεικτικά αναφέρω κάποιες άλλες ευρωπαϊκές χώρες, με διαφορετικό πολιτικό προσανατολισμό, που πέρασαν από μνημόνια, όπως την Ισπανία και την Πορτογαλία, όπου προστατεύονται οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας και αντιστοιχούν στο 60%-70% του συνόλου των συμβάσεων, ενώ και σχετική νομοθετική πρωτοβουλία για την καθιέρωση της κάρτας εργασίας γίνεται, σωστά, με την ευθύνη την κοινή των συνδικάτων και της επιθεώρησης εργασίας την οποία εσείς εδώ, επί της ουσίας, αφού πρώτα συνειδητά υποβαθμίσατε, καταργείτε.

Οργίζεστε, βέβαια, γιατί δεν αναγνωρίζουμε το κοινωνικό σας πρόσωπο. Προφανώς, περιμένατε να σας πούμε μπράβο για την πληρωμή σε ρεπό, για το σπαστό ωράριο, για τις υποτιθέμενα θετικές ρυθμίσεις, για τους εργαζόμενους φοιτητές τη στιγμή που η κ. Κεραμέως τους διαγράφει από τα πανεπιστήμια γιατί δεν τελείωσαν στην ώρα τους.

Μήπως περιμένετε τα εύσημα και για την κυριακάτικη εργασία στα ιδιωτικά σχολεία; Μα, θα σας τα δώσουν οι σχολάρχες που σας χρηματοδοτούν. Το έχουν δηλώσει εδώ σε συνεδρίαση της Βουλής.

Κύριε Υπουργέ, με αφορμή το συνέδριο της ντροπής στα Γιάν-

νενα για τη γονιμότητα, το οποίο ακυρώθηκε άρον-άρον και στο οποίο θα συμμετείχαν τόσα μέλη και στελέχη της Κυβέρνησής σας, τι λέτε; Πιστεύετε, άραγε, πως οι γυναίκες έχουν ανάγκη από προπαγάνδα και νουθεσίες για την καθυστέρημένη τους απόφαση για την απόκτηση παιδιού; Πιστεύετε εσείς και οι Βουλευτές σας πως το αντεργατικό σας νομοσχέδιο θα διευκολύνει τα νέα ζευγάρια και θα ευνοήσει τις συνθήκες ζωής τους για τη δημιουργία της οικογένειας;

Δυστυχώς, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, οι περισσότεροι από εσάς είστε πολύ μακριά από τη σκληρή πραγματικότητα των εργαζομένων, των οικογενειών, των απλών ανθρώπων και πολύ περισσότερο -δυστυχώς λέω- από τη ζωή των άνεργων νέων, που βασανίζονται χρόνια με το δίλημμα αν θα αποκτήσουν παιδί ή όχι, αφού βρίσκονται σε συνθήκες υλικής αποστεώσεως και επισφάλειας.

Ο κόσμος, λοιπόν, της εργασίας και ο κόσμος που βρίσκεται στην ανεργία σας λέει ένα βροντερό «όχι». Ακόμα και αν ψηφιστεί αυτό το τερατώδες νομοσχέδιο από την απομονωμένη κυβερνητική πλειοψηφία, αργά ή γρήγορα θα αποτελέσει την ταφόπλακα της κυβερνητικής πολιτικής της Νέας Δημοκρατίας και θα γίνει το φυτίλι που θα πυροδοτήσει τις μελλοντικές, πολιτικές και κοινωνικές εξελίξεις.

Ο ΣΥΡΙΖΑ σήμερα από τα έδρανα της Αντιπολίτευσης δεσμεύεται σε όλους τους τόνους πως το νομοσχέδιο «Χατζηδάκη» θα είναι από τα πρώτα που θα καταργήσει και αυτό όχι στη βάση μιας στενόμευτης κοινοτικής αντιπαράθεσης, αλλά στη βάση της λογικής μας πως τα εργασιακά αποτελούν τη βασική συνιστώσα της δίκαιης και βιώσιμης ανάπτυξης.

Η αναβάθμιση της ποιότητας της απασχόλησης, η αύξηση του κατώτατου μισθού, η επαναφορά του βάσιμου λόγου στην απόλυση, η μείωση του εβδομαδιαίου χρόνου εργασίας, και ο αναβαθμισμένος ρόλος της επιθεώρησης εργασίας είναι μερικά από τα κύρια ζητήματα του πολιτικού προγράμματός μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι υποχρέωση όλων μας, όλων των προοδευτικών πολιτών να ανατρέψουμε το «γαλάζιο» αντεργατικό νομοσχέδιο της ντροπής και της οπισθοδρόμησης σε πολιτικές της δεκαετίας των 80, των Θάτσερ και Ρήγκαν, που δημιουργεί ακόμα μεγαλύτερες διακρίσεις και ανισότητες, ενώ η σύγχρονη τεχνολογία μεγάλωνει την παραγωγικότητα και παρέχει την ευκαιρία να δουλεύουν οι άνθρωποι λιγότερο, χωρίς μείωση των αποδοχών τους και να ζουν καλά και να δουλεύουν όλοι.

Στο τέλος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δίκαιο θα νικήσει. Θα σαρωθεί από την ενότητα και την αποφασιστικότητα του κόσμου της εργασίας και του μόχθου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Και εγώ ευχαριστώ.

Η κ. Κωνσταντίνα Αδάμου έχει τον λόγο από το ΜέΡΑ25 και στη συνέχεια θα μιλήσει ο Υφυπουργός Οικονομικών, ο κ. Βεσυρόπουλος, να αναπτύξει την τροπολογία με αριθμό 931/11-6-2021 με θέμα «Φορολογία πλοίων και λοιπές επείγουσες περιπτώσεις». Και θα κλείσει ο κύκλος αυτός, πριν μπούμε στον δέκατο, με ομιλία του κ. Ιωάννη Καλλιάνου.

Ορίστε κυρία Αδάμου, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΑ ΑΔΑΜΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αρχικά, θα ήθελα να πω καλή επιτυχία στις μαθήτριες και στους μαθητές μας που δίνουν πανελλήνιες εξετάσεις, οι οποίες ξεκίνησαν χτες, αλλά θα ήθελα να εκφράσω ήδη από τώρα τα θερμά μου συγχαρητήρια σε όλα αυτά τα παιδιά, ανεξαρτήτως αποτελέσματος, καθώς αποτελεί πολύ μεγάλο άθλο ο αγώνας και η προσπάθεια που κατέβαλαν όλο αυτό το διάστημα μέσα σε τόσο αντίξοες συνθήκες.

Και σαν να μην έφτανε όλο αυτό με την πανδημία και την κακοδιαχείρισή της από την Υπουργό Παιδείας, την ημέρα έναρξης των πανελλήνιων εξετάσεων γίνεται και η έναρξη της συζήτησης του καταστροφικού και αντεργατικού νομοσχεδίου από το Υπουργείο Εργασίας.

Είναι ακριβώς σαν να λείπει η Κυβέρνηση στις νέες και στους νέους μας πως ακόμη και αν τα καταφέρετε, παιδιά, στις πανελλήνιες εξετάσεις, θα πρέπει να έχετε στραμμένο το βλέμμα σας σε άλλες χώρες, στο εξωτερικό, καθώς εδώ στην Ελλάδα το ήδη εχθρικό ή ανύπαρκτο, πολλές φορές, εργασιακό περιβάλλον γίνεται ακόμα πιο εχθρικό και αμειλικτό.

Οπότε, κύριε Υπουργέ, μη μιλάτε για brain-drain, για επιστροφή των νέων μας, αλλά να είστε ειλικρινείς και να μιλάτε για συνέχιση του brain-drain, καθώς αποτελεί επιλογή σας η εκδίωξη των νέων μας.

Η δε αναφορά στον οικογενειακό προγραμματισμό είναι πέρα για πέρα παραπλανητική, καθώς με το παρόν νομοσχέδιο δεν θα υφίσταται καθόλου προσωπικός χρόνος. Όσοι δε είναι ήδη γονείς θα περιορίσουν ακόμα περισσότερο τις ώρες που βλέπουν τα παιδιά τους και δεν θα υπάρχει κανένα χρηματικό αντιστάθμισμα για αυτό, διότι πλέον ελαστικοποιείτε τόσο πολύ το ωράριο εργασίας ανάλογα με τις ανάγκες του εκάστοτε εργοδότη, χωρίς να υφίσταται, βέβαια, η υποχρέωσή του να καταβάλλει υπερωριακή αποζημίωση στον εργαζόμενο.

Ως αντιστάθμισμα ο εργαζόμενος πλέον θα δικαιούται μειωμένο ωράριο ή ρεπό, τα οποία προφανώς θα λαμβάνει όχι όποτε το επιθυμεί ο ίδιος, αλλά σε χρόνο βολικό για την εργοδοσία, όταν οι απαιτήσεις είναι λιγότερες, αφού ο εργοδότης και ο εργαζόμενος δεν έχουν την ίδια διπαραγματευτική ισχύ, κάτι το οποίο ακριβώς αναφέρει η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής.

Όλα αυτά θα υπογράφονται σε μια ατομική σύμβαση. Άρα, μιλάμε για κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων. Ας μην ξεχνάμε, όμως, ότι οι συλλογικές συμβάσεις είναι η δύναμη των εργαζομένων και εσείς τους αρπάζετε αυτήν τη δύναμη για να ενισχύσετε ακόμη περισσότερο πολύ λίγους μεγαλοεργοδότες, διότι οι μικρές και οι μεσαίες επιχειρήσεις δεν ευνοούνται καθόλου από αυτές τις διατάξεις.

Σε άλλο άρθρο του νομοσχεδίου βλέπουμε ότι αυξάνονται οι ετήσιες υπερωρίες με χαμηλή προσαύξηση του 40% στις εκατόν πενήντα ώρες ετησίως. Επιπλέον, καταργείται η μία και μοναδική αργία της εβδομάδας, η αργία της Κυριακής, για πολλούς επιπλέον κλάδους, εκτός της εστίασης και του λιανεμπορίου, όπως είναι τα σουπερμάρκετ, οι εταιρείες courier, οι εταιρείες logistics κ.α.. Έτσι, μιλάμε για περισσότερες ώρες και ημέρες εργασίας και λιγότερες απολαβές.

Το νομοσχέδιό σας καμμία σχέση δεν έχει με την τετραήμερη εργασία στα πρότυπα της Ισπανίας, δηλαδή στις τριάντα δύο ώρες εργασίας την εβδομάδα χωρίς μείωση μισθού, το οποίο πλέον βρίσκει έδαφος σε όλον τον κόσμο και αποτελεί προοδευτική τομή στα εργασιακά, αφού είναι βέβαιο ότι θα αυξήσει την παραγωγικότητα των υπαλλήλων, βελτιώνοντας την ψυχική τους υγεία.

Εσείς, όμως, κύριε Υπουργέ, που δεν είστε εδώ αυτήν τη στιγμή, για ποια τετραήμερη εργασία μιλάτε, όταν με το παρόν νομοσχέδιο συμπυκνώνετε σαράντα ώρες εργασίας ανά εβδομάδα σε ημερήσια δέκαωρα χωρίς να θεωρούνται υπερωρίες, όταν διατηρείτε την εξαήμερη εβδομαδιαία εργασία και όταν διευρύνετε τους κλάδους, για τους οποίους επιτρέπεται η εργασία την Κυριακή;

Μιλάτε, επίσης, παραπλανητικά για διεύρυνση της λίστας των περιπτώσεων άκυρης ή καταχρηστικής απόλυσης, όταν με το ίδιο αυτό νομοσχέδιο καταργείτε την υποχρέωση επαναπρόσληψης των εργαζομένων από την εργοδοσία ακόμα και όταν δικαιωθεί ο εργαζόμενος μέσω δικαστικών αποφάσεων. Άρα, οδηγείτε συνειδητά πολύ περισσότερο κόσμο στην ανεργία.

Όμως, αυτό προφανώς δεν σας ενδιαφέρει, κύριε Χατζηδάκη, καθώς η σχέση μας την ίδια την εργασία υπήρξε ανέκαθεν αμιγώς πλατωνική.

Επιπροσθέτως, θεσπίζεται η υποχρεωτική εγγραφή φακέλων των συνδικαλιστικών οργανώσεων σε ηλεκτρονικό μητρώο, που θα καταχωρούνται βασικά στοιχεία, όπως καταστατικό, έδρα, αριθμός μελών και διευθύνσεις. Μάλιστα, η εγγραφή στο μητρώο θα αποτελεί προϋπόθεση για να πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε συλλογική κινητοποίηση, όπως η κήρυξη απεργίας. Με αυτόν τον τρόπο επιθυμείτε να κτυπήσετε και αργότερα να καταργήσετε

τις συλλογικές και δημοκρατικές διαδικασίες και τις εργατικές συνελεύσεις σε μια εποχή που τόσο η Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και η Αμερική με αφορμή την πανδημική κρίση ανακαλύπτουν τα οφέλη του κοινωνικού κράτους και στηρίζουν ποικιλοτρόπως τον κόσμο της εργασίας ως βασικό μοχλό ανάπτυξης, βέβαια.

Η Κυβέρνησή σας, όμως, επιλέγει τη θεσμική οπισθοδρόμηση στα πρότυπα του μοντέλου Θάσερ καταργώντας κάθε μορφή συλλογικότητας και προστασίας των εργαζομένων. Ακόμη και στην ηγέτιδα δύναμη της καπιταλιστικής Ευρώπης, τη Γερμανία, πάνω από έξι εκατομμύρια εργαζόμενοι είναι οργανωμένοι σε συνδικάτα, απολαμβάνοντας συνδικαλιστικές ελευθερίες που αναγνωρίζονται πλήρως και συμπεριλαμβάνονται στο γερμανικό Σύνταγμα.

Με την αναχαίτιση, λοιπόν, της συνδικαλιστικής ελευθερίας και της συλλογικότητας στους χώρους εργασίας δημιουργείται ένα δυστοπικό εργασιακό περιβάλλον και απομονώνετε του εργαζόμενους σε μια φύσει άνιση διαπραγματευτική συγκυρία με την εργοδοσία.

Επιπροσθέτως, υποβαθμίζετε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή και είναι βέβαιο ότι θα πληθύνουν οι καταχρηστικές συμπεριφορές των εργοδοτών απέναντι στους εργαζόμενους, διότι εσείς οι ίδιοι θα επιλέξετε την πλειοψηφία των μελών του Σώματος Επιθεώρησης και έχοντας δείξει ήδη τις προθέσεις σας, αφού πρόστιμα μεγάλης αξίας σε επιχειρήσεις που αφορούσαν παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

Κυρίες και κύριοι, το παρόν νομοσχέδιο είναι ασύμβατο με το Εργατικό μας Δίκαιο και προφανώς, ο τίτλος τους είναι παραπλανητικός. Όπως παραπλανητικό είναι και το γεγονός ότι εντάσσετε μέσα στο πολυνομοσχεδίο σας και την κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας.

Εννοείται πως θα υπερψηφίσουμε τη συγκεκριμένη Διεθνή Σύμβαση, καθώς αποτελεί την πρώτη διεθνή σύμβαση που ρητά αναγνωρίζει το δικαίωμα στην εργασία χωρίς βία και παρενόχληση και αφ' ετέρου, γιατί αναγνωρίζει τη σεξουαλική παρενόχληση και την παρενόχληση λόγω φύλου στην εργασία ως μορφές έμφυλης βίας, που επηρεάζουν δυσανάλογα τις γυναίκες. Καλύπτει τη βία και την παρενόχληση, όχι μόνο στον χώρο της εργασίας, αλλά και σε κάθε χώρο ή περίπτωση που σχετίζεται με την εργασία. Υπό την έννοια αυτή, λοιπόν, αποτελεί πρόοδο, σε σχέση με το σχετικό ενωσιακό κεκτημένο. Ωστόσο, την κύρωση της εν λόγω σύμβασης δεν τη φέρατε ως ανεξάρτητο σχέδιο νόμου, όπως οφείλατε, αφού τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης όφειλαν να καταθέσουν τη σύμβαση προς ψήφιση έως τα τέλη του προηγούμενου έτους. Εσείς, όμως, την φέρνετε τώρα μαζί με το νομοσχέδιο λαίλαπα, προφανώς, για να αποπροσανατολίσετε τη συζήτηση. Όπως πήγατε να αποπροσανατολίσετε τη συζήτηση του Συνεδρίου για την υπογεννητικότητα που θα λάμβανε χώρα, το οποίο ευτυχώς ύστερα από αντιδράσεις αναβλήθηκε.

Σχετικά με αυτό, έχω να επισημάνω το εξής, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης: Δεν ευθύνεται η έλλειψη γνώσης των γυναικών για τη γονιμότητα για την υπογεννητικότητα στην Ελλάδα, αλλά η έλλειψη επαρκούς κοινωνικής πολιτικής και στήριξης των νέων γονέων.

Οι ρυθμίσεις που προωθούνται από την Κυβέρνηση αποτελούν ευθεία επίθεση στον κόσμο της εργασίας και έχουν ως αποκλειστικό στόχο την ελαστικοποίηση του ωραρίου εργασίας, τη νομιμοποίηση του απλήρωτου υπερωριακού χρόνου απασχόλησης, τη συρρίκνωση των συνδικαλιστικών ελευθεριών και την κατάργηση του ελέγχου της εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

Το νομοσχέδιό σας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, επιχειρεί να μετατρέψει το εργατικό δυναμικό της χώρας σε χρεοδουλοπαροικία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθ' υπόδειξη των κύκλων της παρασιτικής ολιγαρχίας. Να είστε σίγουροι ότι το νομοσχέδιό σας θα καταργηθεί στην πράξη από τον κόσμο της εργασίας και η ευθεία αυτή επίθεση στους εργαζόμενους δεν θα ξεχαστεί εύκολα από την κοινωνική πλειοψηφία, όσο και αν προσπαθείτε να αποκρύψετε ή να ωραιοποιήσετε τις συνέπειές του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΜέΡΑ25)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κι εγώ ευχαριστώ. Τον λόγο έχει ο Υφυπουργός Οικονομικών, ο κ. Βεσυρόπουλος, για ν' αναπτύξει την τροπολογία που προανέφερα.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι θα πάρω τον λόγο για να αναφερθώ στο περιεχόμενο της τροπολογίας που κατατέθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών στο νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων.

Το νομοσχέδιο αυτό έρχεται να αντιμετωπίσει και να ρυθμίσει μείζονα θέματα επί της εργασίας, εισάγοντας ένα καινοτόμο θεσμικό πλαίσιο τη στιγμή που το ισχύον θεσμικό πλαίσιο παρέμενε αμετάβλητο από το 1982. Το νέο αυτό θεσμικό πλαίσιο στοχεύει στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και στην ενίσχυση της παραγωγικότητας μέσω της προσέλκυσης επενδύσεων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, έλαβα τον λόγο, για ν' αναφερθώ στην τροπολογία με γενικό αριθμό 931 και με ειδικό αριθμό 64 που κατατέθηκε από το Υπουργείο Οικονομικών και ρυθμίζει ζητήματα που άπτονται της φορολογικής πολιτικής. Πρόκειται για ρυθμίσεις που στοχεύουν στη στήριξη όσων έχουν πληγεί από την πανδημία, αλλά και στον εκσυγχρονισμό και στην απλοποίηση του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου.

Με το άρθρο 1 αναπροσαρμόζονται οι συντελεστές φόρου και εισφοράς πλοίων πρώτης κατηγορίας του ν.27/1975, καθώς και εισφοράς του ν.29/1975. Συγκεκριμένα, τα ποσά φόρου που οφείλονται ανά κόρο ολικής χωρητικότητας και ηλικίας του πλοίου προσαυξάνονται για τα έτη 2021 έως και 2025 κατά 4% σε ετήσια βάση, ενώ το ίδιο ισχύει και για τα ποσά εισφοράς. Ο στόχος είναι η αύξηση των εσόδων από την αναπροσαρμογή των συντελεστών φόρου και της εισφοράς πλοίων πρώτης κατηγορίας του ν.27/1975, καθώς και των συντελεστών εισφοράς του ν.29/1975 για την πενταετία 2021-2025 με ταυτόχρονη αναστολή της προσαύξησης ειδικά για το 2021 λόγω των εμφανών και ορατών συνεπειών της πανδημίας.

Με το άρθρο 2 αναπροσαρμόζονται και εξορθολογίζονται οι συντελεστές φόρου των μικρών ιδιωτικών σκαφών αναψυχής. Μέχρι σήμερα, τα ιδιωτικά σκάφη αναψυχής, ανεξαρτήτως μεγέθους, είχαν συντελεστή προσαύξησης 5 επί του υπολογιζόμενου φόρου ανά πλοίο. Με τη ρύθμιση που έρχεται προς ψήφιση, τα σκάφη μήκους έως επτά μέτρα θα έχουν συντελεστή προσαύξησης 0,5 και τα σκάφη από επτά έως δώδεκα μέτρα θα έχουν συντελεστή 1.

Με το άρθρο 3 αποσαφηνίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία καταβολής της προβλεπόμενης επιχορήγησης για το μεταφορικό κόστος των εκδοτικών επιχειρήσεων. Γίνεται ξεκάθαρο ότι η συγκεκριμένη επιχορήγηση είναι ακατάσχετη, με εξαίρεση τις οφειλές προς τη φορολογική διοίκηση και τα ασφαλιστικά ταμεία που δεν έχουν ενταχθεί σε καθεστώς ρύθμισης εν ισχύ.

Στην κατεύθυνση του εξορθολογισμού της απλοποίησης των διαδικασιών και της διευκόλυνσης των φορολογουμένων κινείται η ρύθμιση του επόμενου άρθρου με την οποία καταργείται η υποχρέωση προσκόμισης αποδεικτικού φορολογικής ενημερότητας για λογαριασμό του καθ' ου η κατάσχεση σε περίπτωση πληρωμής χρηματικού εντάλματος από το δημόσιο, όταν η πληρωμή αυτή γίνεται σε εκτέλεση τελεσίδικης δικαστικής απόφασης.

Με το άρθρο 5 επιχειρείται η ενίσχυση της ρευστότητας των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στην αγορά πετρελαιοειδών προϊόντων, χωρίς όμως ταυτόχρονα να προκαλείται υστέρηση για τα ετήσια δημόσια έσοδα. Η διευκόλυνση που παρέχεται είναι μία μικρή πίστωση έως πέντε ημέρες για το διάστημα έως 20 Δεκεμβρίου κάθε έτους στις εταιρείες πετρελαιοειδών για την καταβολή στα τελωνεία των φορολογικών επιβαρύνσεων υγρών καυσίμων και υγραερίου που εξέρχονται από φορολογικές αποθήκες. Σημειώνω ότι η πίστωση χορηγείται υπό την κάλυψη εγγύησης, διασφαλίζοντας με αυτόν τον τρόπο το 100% του ποσού που αντιστοιχεί στους φόρους.

Όπως έχω επισημάνει πολλές φορές στις τοποθετήσεις μου στο Κοινοβούλιο, η Κυβέρνηση διαρκώς θα επικαιροποιεί ή θ' ανανεώνει τα μέτρα στήριξης για τις επιχειρήσεις, τους εργαζό-

μενους, για τις κοινωνικές ομάδες που πλήττονται από τις αρνητικές επιπτώσεις της πανδημίας.

Στην κατεύθυνση αυτή κινείται το άρθρο 6 της τροπολογίας με το οποίο παρατείνεται και για τον μήνα Ιούνιο η ρύθμιση που προβλέπει πλήρη απαλλαγή από την υποχρέωση καταβολής ενοικίου για τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται στους κλάδους του τουρισμού, του πολιτισμού, του αθλητισμού, των μεταφορών και τις επιχειρήσεις εστίασης, στις οποίες επιβάλλονται περιοριστικά μέτρα.

Παράλληλα, τονίζεται ότι η καταβολή μειωμένου ενοικίου κατά 40% ισχύει τον μήνα Ιούνιο για το λιανεμπόριο, για την κύρια κατοικία των εργαζομένων που τίθενται σε αναστολή εργασίας το μήνα Ιούνιο, καθώς και για τη φοιτητική κατοικία των εξαρτώμενων μελών αυτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Θα χρειαστώ δύο λεπτά ακόμη, κύριε Πρόεδρε.

Στόχος της Κυβέρνησης κάθε φορά είναι να προχωρά σε θεσμικές παρεμβάσεις με ορθολογικά κριτήρια, παρεμβάσεις που διευκολύνουν τους πολίτες. Έχει καταγραφεί μια δεδομένη δυσκολία στην καταχώριση ακινήτων στο κτηματολόγιο, εξαιτίας του γεγονότος ότι υπάρχει ένας μεγάλος αριθμός ανεκτέλεστων προσυμφώνων λόγω αδυναμίας σύμπραξης του πωλητή των κληρονόμων του. Με τη ρύθμιση που έρχεται προς ψήφιση δίνεται η δυνατότητα σύνταξης οριστικών συμβολαίων σε εκτέλεση προσυμφώνου με το δικαίωμα αυτοσύμβασης και χωρίς ν' απαιτείται η προσκόμιση του αποδεικτικού ενημερότητας, του πιστοποιητικού φόρου κληρονομιάς, δωρεάς και γονικής παροχής.

Με το άρθρο 8 η Κυβέρνηση επεκτείνει και για το 2021 την απαλλαγή των αγροτεμαχίων των φυσικών προσώπων από τον συμπληρωματικό ΕΝΦΙΑ, ενώ παράλληλα διατηρείται και για το 2021 η μεσοσταθμική μείωση κατά 22% του ΕΝΦΙΑ για τα φυσικά πρόσωπα, μείωση που νομοθέτησε για πρώτη φορά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας με Πρωθυπουργό τον Κυριάκο Μητσοτάκη και είχε ως αποτέλεσμα την έκδοση για πρώτη φορά εκατομμυρίων ΕΝΦΙΑ με μειωμένο φόρο.

Πράξη ορθολογισμού και κοινωνικής δικαιοσύνης αποτελεί το άρθρο 9 με το οποίο απαλλάσσονται από τον ΕΝΦΙΑ ακίνητα σε συγκεκριμένους οικισμούς των περιφερειακών ενότητων Φλώρινας, Κοζάνης και Γρεβενών της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας από τον ΕΝΦΙΑ.

Πρόκειται για περιοχές που είτε είχαν κηρυχθεί σε καθεστώς αναγκαστικής απαλλοτρίωσης, είτε κρίθηκαν γεωλογικά επικίνδυνες και ανασφαλείς μετά τις καταπολέμησης που έγιναν τον Ιούλιο του 2017 στο ορυχείο Αμυνταίου του λιγνιτικού κέντρου Δυτικής Μακεδονίας της ΔΕΗ.

Τέλος, με το τελευταίο άρθρο της τροπολογίας παρατείνεται η έναρξη της ισχύος της φορολόγησης ανά δελτίο παιχνιδιού στα τυχερά παίγνια στις 12 Ιουλίου, μια παράταση που κρίνεται επιβεβλημένη για να αποφευχθούν δυσλειτουργίες στα πληροφοριακά συστήματα και να υπάρχει ο απαραίτητος χρόνος προσαρμογής αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή πήρε μια καθαρή και ισχυρή εντολή να προχωρήσει σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις, να διαμορφώσει τις προϋποθέσεις για μια δυναμική και βιώσιμη ανάπτυξη. Την εντολή αυτή υλοποιεί. Η δημοκρατική νομιμοποίηση της Κυβέρνησης να προχωρά σε αλλαγές και μεταρρυθμίσεις δεν αμφισβητείται. Αντίθετα επιβεβαιώνεται και ενισχύεται από τη μεγάλη πλειοψηφία των πολιτών που στηρίζει τον Πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη δύο χρόνια μετά την εκλογική νίκη της Νέας Δημοκρατίας. Αυτό που πρέπει να συνειδητοποιήσουν όλοι και κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση είναι ότι η χώρα δεν γυρίζει πίσω. Αντίθετα κοιτάζει μπροστά, προχωρά μπροστά με σταθερότητα, ασφάλεια και αποφασιστικότητα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι επί της τροπολογίας παρακαλώ, θέλουν κάποια διευκρίνιση, πριν δώσω τον λόγο στον επόμενο ομιλητή;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Σκουρλέτη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, μας παρουσιάσατε μια τροπολογία η οποία έχει και πάρα πολλά άρθρα. Έτσι δεν είναι; Έτσι είναι, καλά το κατάλαβα. Εκπρόθεσμα. Στις 15.00' σήμερα είχε Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων και ξεκίνησε μια διαδικασία κατάθεσης νομοσχεδίου από το Υπουργείο Οικονομικών. Ποιος είναι ο λόγος που το φέρντε εδώ εκπρόθεσμα σε ένα βαρύ νομοσχέδιο, όταν έχετε όλη τη δυνατότητα στην αρμόδια επιτροπή να συζητήσει, να διαβουλευθεί; Αυτό τι είναι; Παράλειψη; Κακή νομοθέτηση;

Θα σας παρακαλούσα, λοιπόν, να το αποσύρετε. Αρκετά έχουμε πει εδώ πέρα. Δεν υπάρχει κανένας λόγος. Να κατατεθεί όπως προβλέπουν οι κανόνες καλής νομοθέτησης στην αρμόδια επιτροπή. Αλλιώς γεννώνται ερωτήματα που έχουν να κάνουν με άλλου είδους σκοπιμότητες. Θέλετε να μας αιφνιδιάσετε; Θέλετε να μην ξέρουμε, να μην γνωρίζουμε; Ερχόσαστε στις 22.10', ενώ είστε δύο ώρες εδώ πέρα, να μας παρουσιάσετε μια τροπολογία της οποίας το περιεχόμενο δεν το ξέρουμε ακριβώς. Σας παρακαλώ πολύ, λοιπόν, αποσύρετε την και δώστε μια απάντηση επί αυτού του θέματος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Κύριε συνάδελφε, λυπάμαι πολύ, αλλά αυτή η τροπολογία έχει κατατεθεί από την Παρασκευή. Λυπάμαι πολύ που λέτε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν ξέρετε πόσα άρθρα έχει και τι αφορά. Θα βλέπατε ότι αφορά ημερομηνίες για προθεσμίες που λήγουν τον μήνα αυτόν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (ΠΑΝΟΣ) ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ: Γιατί δεν το βάλατε στην αρμόδια Επιτροπή;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Όταν κατατέθηκε η τροπολογία αυτή κατατέθηκε γιατί λήγουν προθεσμίες μέσα στον μήνα αυτό. Το ότι παρατείνεται η προθεσμία για 12 Ιουλίου λήγει 30 Ιουνίου. Το ότι ο φόρος αναπροσαρμογής χωρητικότητας των πλοίων είχε λήξει 28 Φεβρουαρίου και δόθηκαν παρατάσεις τρεις φορές. Λήγει στις 30 Ιουνίου. Έπρεπε να νομοθετήσουμε άμεσα. Δείτε λίγο σας παρακαλώ τα άρθρα. Την Παρασκευή κατατέθηκε. Αύριο ψηφίζεται. Σήμερα είναι παραμονή. Κάθισα εδώ με υπομονή. Μου έδωσε τον χρόνο ο κύριος Πρόεδρος και στήριξα την τροπολογία.

Σας παρακαλώ πολύ, αν βλέπατε τα άρθρα, θα καταλαβαίνατε ότι αυτά τα άρθρα έπρεπε να κατατεθούν τώρα και να είναι νόμος του κράτους πριν τις 30 Ιουνίου.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Ευχαριστούμε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Μισό λεπτό, σας παρακαλώ. Δεν είστε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Μια διευκρίνιση επί της τροπολογίας θα ήθελα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χαράλαμπος Αθανασίου): Αυτό το καταλαβαίνω. Έχετε τον λόγο, αλλά για τη διευκρίνιση επί της τροπολογίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε, για την τροπολογία.

Η συγκεκριμένη τροπολογία ρυθμίζει επείγοντα ζητήματα. Θα ήθελα, κύριε Υπουργέ, μετά την αναλυτική παρουσίαση μόνο ορισμένες διευκρινίσεις για το άρθρο 2 της τροπολογίας. Αν κατάλαβα καλά λέτε ότι πλέον για τα ιδιωτικά σκάφη αναψυχής, -ένα θέμα που απασχολεί εκατοντάδες χιλιάδες Έλληνες, καθώς γνωρίζουμε ότι πάνω από τετρακόσιες χιλιάδες Έλληνες διαθέτουν τέτοια σκάφη, πολλά είναι σε ακινησία κ.λπ.- προκύπτει ένας φόρος για τα σκάφη μέχρι επτά μέτρα με συντελεστή 0,5 επί των προβλέψεων του νόμου του '75 και για τα σκάφη μέχρι δώδεκα μέτρα συντελεστής 1 επί των προβλέψεων του ίδιου νόμου. Αντιλαμβάνομαι, δηλαδή, ότι ο φόρος για τα σκάφη μέχρι επτά μέτρα θα διαμορφωθεί περίπου στα 100 ευρώ και για τα σκάφη μέχρι τα δώδεκα μέτρα περίπου στα 200 ευρώ ετησίως. Γιατί -αν θέλετε- είχε προκύψει ένας μεγάλος φόρος 1000 ευρώ από

προηγούμενες ρυθμίσεις και αντιλαμβάνεστε το εύλογο αίτημα όλων αυτών των Ελλήνων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Το τρίτο που θέλω να σας ρωτήσω, εκτός από τον φόρο σχετικά με το πώς ακριβώς διαμορφώνεται, επειδή από προηγούμενες ρυθμίσεις είχε καταβληθεί ο φόρος των 1000 ευρώ από ορισμένους συμπολίτες, αυτός θα συμφηφιστεί με άλλες υποχρεώσεις. Αυτά τα τρία είναι τα ερωτήματα και σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε, γιατί τονίζετε το πόσο έπρεπε να κατατεθεί η τροπολογία εμπρόθεσμα. Είναι εμπρόθεσμη τροπολογία. Κατατέθηκε την Παρασκευή και πρέπει να ψηφιστεί αύριο.

Για το άρθρο 2 που αφορά τον φόρο για τα ιδιωτικά σκάφη αναψυχής που τους βεβαιώθηκε ο φόρος, αυτός που είπατε τον Φεβρουάριο του 2021, κύριε Σκουρλέτη, έρχεται το άρθρο αυτό και εξορθολογίζει αυτήν τη βεβαίωση του φόρου, η οποία ανεξαρτήτως μέτρων των ιδιωτικών σκαφών αναψυχής καταλογίζονταν 1000 ευρώ. Έρχεται και τι λέει τώρα; Ότι για σκάφη από μηδέν μέχρι επτά μέτρα θα υπολογίζεται με συντελεστή 0,5 με διακόσια που είναι η βάση του φόρου, άρα 100 ευρώ, άρα πολύ καλά καταλάβατε ότι είναι 100 ευρώ για τα σκάφη από μηδέν μέχρι επτά μέτρα. Για τα σκάφη από επτά έως δώδεκα μέτρα με συντελεστή 1 επί 200 ευρώ, άρα είναι 200 ευρώ και πάνω από δώδεκα μέτρα παραμένουν τα 1000 ευρώ. Αυτό έρχεται και εξορθολογίζει μία από τις διατάξεις αυτές που έπρεπε να κατατεθεί και να ψηφιστεί άμεσα.

Σας ευχαριστώ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Θα συμφηφιστούν όσοι πλήρωσαν;

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΒΕΣΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Υφυπουργός Οικονομικών): Εννοείται ότι όποιος πλήρωσε μέχρι την ψήφιση του νόμου, ο φόρος αυτός θα συμφηφιστεί ή θα επιστραφεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ. Συνεχίζουμε τη διαδικασία. Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΛΛΙΑΝΟΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, συνεχίζετε να επαναλαμβάνετε μονότονα ότι η Κυβέρνηση δήθεν καταργεί το οκτώωρο, ενώ είναι απολύτως σαφές ότι δεν ισχύει κάτι τέτοιο. Να μας εξηγήσετε πού το είδατε αυτό να το δούμε κι εμείς. Επιμένετε όμως και η επιμονή σας σε αυτή δύο πράγματα μπορεί να σημαίνει. Δεν μπορεί να σημαίνει κάτι άλλο. Ένας λογικός άνθρωπος αν το σκεφτεί, δεν μπορεί να σημαίνει κάτι άλλο. Είτε δεν έχετε διαβάσει καν το νομοσχέδιο, είτε πιστεύετε πως με τον τρόπο αυτόν, με την προπαγάνδα αυτή και επαναλαμβάνοντας συνεχώς το ίδιο ψέμα, κάτι θα πετύχετε. Δεν μπορώ να έχω κάποια άλλη εξήγηση.

Απομονωμένοι στη δική σας ιδεολογική φούσκα, δεν βλέπετε τις πραγματικές προκλήσεις που ο σημερινός εργαζόμενος αντιμετωπίζει και στις οποίες έρχεται να απαντήσει το παρόν νομοσχέδιο, όπως για παράδειγμα ότι θεσπίζει την ψηφιακή κάρτα εργασίας, που έχει ως στόχο να ελέγχει σε πραγματικό χρόνο το ωράριο απασχόλησης του κάθε εργαζόμενου. Είναι πάρα πολύ σημαντικό αυτό, πολύ δίκαιο για τους ανθρώπους οι οποίοι εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα αυτήν τη στιγμή, κάτι το οποίο δεν κάνατε εσείς.

Στην ουσία αποτελεί την εγγύηση για την αυστηρή τήρηση του ωραρίου το οποίο εσείς λέτε ότι ερχόμαστε να καταργήσουμε. Σε καμία περίπτωση δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Θα συμβάλει σημαντικά στην αποφυγή του αθέμιτου ανταγωνισμού που υφίστανται οι επιχειρήσεις που τηρούν τη νομοθεσία από εκείνες που εφαρμόζουν πρακτικές μαύρης εργασίας, πρακτικές οι οποίες δυστυχώς υπάρχουν και εκτός των άλλων στερούν πόρους από το ασφαλιστικό και τον προϋπολογισμό. Η ψηφιακή κάρτα αποτελεί το κλειδί για το δικαίωμα της αποσύνδεσης στην τηλεργασία, τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, την εξίσωση των υπερωριών σε βιομηχανία και υπηρεσίες.

Είναι άραγε όλα αυτά οπισθοδρόμηση, όπως λέτε; Είναι οπισθοδρόμηση η άδεια πατρότητας για δεκατέσσερις ημέρες; Είναι οπισθοδρόμηση η ρύθμιση θεμάτων που αφορούν την τηλεργασία με την Ελλάδα να γίνεται η τρίτη χώρα, μετά τη Γαλλία και την Ισπανία, που ρυθμίζει το δικαίωμα της αποσύνδεσης των εργαζομένων; Είναι οπισθοδρόμηση, αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, η ενίσχυση του θεσμικού πλαισίου για τη βία και την παρενόχληση στον χώρο εργασίας; Για την οποία ειρήσθω εν παρόδω, εσείς ως κυβέρνηση δεν κάνατε απολύτως τίποτα. Είναι μεσαίωνας, όπως λένε οι αγαπητοί συνάδελφοι του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, που αυτή τη στιγμή δεν είναι εδώ, η θέσπιση της ηλεκτρονικής ψηφοφορίας;

Λένε ότι η δυνατότητα εξ αποστάσεως παρουσίας και διενέργειας ηλεκτρονικής ψηφοφορίας υπονομεύει τις διαδικασίες. Όσα λέτε και όσα λένε είναι ο ορισμός της τεχνοφοβίας. Πρέπει να το καταλάβετε αυτό. Και μιλάτε για μεσαίωνα. Στα σοβαρά τώρα μπορείτε να μιλάτε για μεσαίωνα; Στην Αριστερά πλέον πρεσβεύετε ό,τι πιο συντηρητικό, ό,τι πιο τεχνοφοβικό και αντιδραστικό. Και νομίζετε ακόμα ότι εκπροσωπείτε την πρόοδο; Πρέπει κάποια στιγμή να κατανοήσουμε τι σημαίνει να είσαι προοδευτικός, τι σημαίνει να είσαι συντηρητικός και να βάλουμε τα πράγματα πάλι σε τάξη γιατί νομίζω ότι δεν τα έχετε καταλάβει καλά.

Στην ουσία όμως η πρακτική σας θυμίζει τους Λουδίτες του 19^{ου} αιώνα, αν θυμάστε καλά, οι οποίοι εξεγείρονταν κατά των τότε τεχνολογικών επιτευγμάτων και στρέφονταν κατά της εκμνησίωσης της βιοτεχνικής παραγωγής. Μπορεί εσείς να μην καταστρέψετε μηχανήματα αυτήν τη στιγμή, όπως έκαναν οι Λουδίτες εκείνο τον καιρό, όμως με κάθε τρόπο επιχειρείτε να κρατήσετε την κοινωνία και τη χώρα στάσιμη, προσπαθώντας να διαχειτεύεστε σε αυτήν την φοβικότητά σας για τις σύγχρονες εξελίξεις και τις προκλήσεις του αύριο. Η πραγματικότητα όμως θα σας προσπεράσει και θα σας κάνει να καταλάβετε ότι για άλλη μια φορά οι πρακτικές σας, τα μηνύματά σας, οι πολιτικές σας τοποθετήσεις είναι εκτός τόπου και χρόνου.

Τελειώνω πάρα πολύ γρήγορα, αγαπητοί συνάδελφοι. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι στα κάγκελα όλες τις τελευταίες εβδομάδες σε σχέση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Πραγματικά εγώ σαν άνθρωπος ο οποίος έχω δουλέψει και συνεχίζω να εργάζομαι στον ιδιωτικό τομέα πάρα πολλά χρόνια, νομίζω ότι είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο ενδυναμώνει τους εργαζόμενους, προστατεύει τους εργαζόμενους, αγκαλιάζει τους εργαζόμενους, σκύβει πάνω από τα προβλήματα των εργαζομένων. Δεν βλέπω για ποιο λόγο πρέπει να είσαστε τα κάγκελα. Δεν βλέπω για ποιο λόγο πρέπει να γίνονται πορείες στο κέντρο της Αθήνας με κόκκινες σημαίες. Πραγματικά δεν μπορώ να αντιληφθώ εγώ ως νέος άνθρωπος που θέλω να εναρμονιζόμαστε όλοι μας με τον δυτικό πολιτισμό με τις νέες τεχνολογίες, με τη νέα εποχή η οποία ανοίγεται μπροστά μας, δεν μπορώ να καταλάβω για ποιο λόγο όλο αυτό το χρονικό διάστημα είσαστε στα κάγκελα.

Αγαπητοί συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, μένετε αγκιστρωμένοι σε ιδεοληψίες της δεκαετίας του '80 αγνοώντας τη σύγχρονη διεθνή πραγματικότητα και τις παραμέτρους που αυτή έχει. Σας μίλησα, για παράδειγμα προηγουμένως για την επέκταση της τηλεργασίας. Είναι μια νέα πραγματικότητα. Ήταν ο κορωνοϊός ο οποίος μας έδωσε τη δυνατότητα να αναπτύξουμε την τηλεργασία. Το κάναμε όμως. Είναι μια νέα πραγματικότητα και θα πρέπει να εναρμονιστείτε με αυτή τη νέα πραγματικότητα και να μην κάνετε πίσω. Δεν θα πρέπει η οσμή της ναφθαλίνης να σας ακολουθεί μέχρι το πέρας της πολιτικής σας ζωής. Για όνομα του Θεού. Θα πρέπει να εναρμονιστείτε με τις νέες λογικές. Έχουμε νέα παιδιά τα οποία χρειάζεται να ζήσουν ένα καλύτερο μέλλον. Διαδραματίζεται μπροστά τους μια νέα πραγματικότητα. Να τα βοηθήσουμε. Να βοηθήσουμε τους εργαζόμενους. Δεν θέλουμε το κακό των εργαζομένων.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Γνωρίζοντας, λοιπόν, ότι όσα λέτε πράγματι έχουν οσμή ναφθαλίνης επιλέγετε να πασπαλίζετε τον βαθιά συντηρητικό σας λόγο τελικά με fake news τα οποία έχουν γίνει δεύτερη φύση σας πλέον. Θυμίζω ότι στον ΣΥΡΙΖΑ λέγατε προεκλογικά «μην ψηφίσετε τον Κυριάκο Μητσοτάκη, μην ψηφίσετε τη Νέα Δημοκρατία διότι όταν θα έρθει η Νέα Δημοκρατία

θα απολύσει το δημόσιο». Αυτά λέγατε συνέχεια και προσπαθούσατε να τρομοκρατήσετε τους υπαλλήλους του δημοσίου τομέα. Αλλά για κακή σας τύχη όχι μόνο δεν απολύσαμε στο δημόσιο αλλά αντιθέτως ενισχύσαμε το δημόσιο εκεί που χρειάστηκε όμως.

Είναι πραγματικά λυπηρό όλο αυτό αλλά και τρομερά αποκαλυπτικό γιατί πλέον μπορεί να φοράτε το μανδύα του προοδευτικού και του επαναστάτη αλλά στην ουσία είστε βαθύτατα αντιδραστικοί σε οποιαδήποτε αλλαγή. Αυτά είχα να σας πω. Πραγματικά δώστε την ευκαιρία στους ανθρώπους οι οποίοι εργάζονται στον ιδιωτικό τομέα, στους ψηφοφόρους σας, στους ανθρώπους που σας πιστεύουν, τουλάχιστον να αναγνωρίσουν την πραγματικότητα και να μην τους μπερδεύετε με πράγματα τα οποία δεν αφορούν στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Να είστε καλά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ και για τον χρόνο. Τον λόγο έχει τώρα η κ. Διονυσία Αυγερινού από τη Νέα Δημοκρατία.

Θέλω να σας πω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι υπάρχουν ακόμα τριάντα επτά συνάδελφοι που θα μιλήσουν. Κατανοείτε ότι εφόσον τηρηθεί ο χρόνος οι τελευταίοι ομιλητές θα μιλήσουν γύρω στις 2:30-3:00 το πρωί. Γι' αυτό σας παρακαλώ να είστε συνεπείς στον χρόνο.

Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΔΙΟΝΥΣΙΑ - ΘΕΟΔΩΡΑ ΑΥΓΕΡΙΝΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο συζητούμε σήμερα δίνει στον εργαζόμενο την ελευθερία να συγκαθορίζει μαζί με τον εργοδότη του τον χρόνο και τις συνθήκες εργασίας του. Ενισχύει τους θεσμούς εποπτείας επί των ιδίων των εργοδοτών και αναβαθμίζει την Επιθεώρηση Εργασίας ως ανεξάρτητη διοικητική αρχή. Κυρώνει δύο πολύ σημαντικές συμβάσεις εργασίας, τη σύμβαση 187 της διεθνούς οργάνωσης εργασίας για το πλαίσιο πρόωξης της ασφάλειας και της υγείας στην εργασία και τη σύμβαση 190 για την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας. Εναρμονίζει περαιτέρω το ελληνικό Εργατικό Δίκαιο με τους ευρωπαϊκούς ενωσιακούς κανόνες. Σύμφωνα με αυτά εισάγεται μία ευρεία και ουσιαστική απαγόρευση κατάχρησης εξουσίας καθώς απαγορεύεται κάθε μορφή βίας και παρενόχλησης που εκδηλώνεται κατά τη διάρκεια της εργασίας, είτε συνδέεται με αυτή, είτε προκύπτει από αυτή, συμπεριλαμβανομένης της βίας και της παρενόχλησης λόγω φύλου και της σεξουαλικής παρενόχλησης. Θεσπίζονται νέες διαδικασίες ανάλογα με το μέγεθος της επιχείρησης για την εξέταση των καταγγελιών αυτών κατά τρόπο που να διασφαλίζεται η προστασία του θύματος και ο σεβασμός στην ανθρωπινή αξιοπρέπεια. Συστήνεται δε στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας αυτοτελές τμήμα για την παρακολούθηση των φαινομένων βίας και παρενόχλησης στην εργασία αλλά και η τήρηση ενός μητρώου εργοδοτών κατά των οποίων έχει επιβληθεί διοικητική κύρωση για παράβαση της απαγόρευσης βίας και παρενόχλησης στην εργασία.

Το νομοσχέδιο με το σήμα ισότητας που εισάγει για τις επιχειρήσεις κάνει ένα βήμα ακόμα συμβάλλοντας στην εξάλειψη των διακρίσεων στην εργασία λόγω φύλου και ενισχύει εργοδοτικές συμπεριφορές οι οποίες σέβονται την ισότητα των εργαζομένων. Δημιουργεί μία ακόμα ισχυρότερη βάση, ένα υγιές και δίκαιο περιβάλλον για τις γυναίκες οι οποίες ακόμα και σήμερα δεν έχουμε καταφέρει να απολαμβάνουμε ίσες συνθήκες στην αγορά εργασίας, παρά το ότι όχι μόνο είμαστε το ίδιο ικανές αλλά και ενίοτε διαθέτουμε και υψηλότερο επίπεδο μόρφωσης και εν γένει προσόντων. Παρ' όλα αυτά ως και σήμερα απολαμβάνουμε μισθούς κατώτερους των προσόντων μας και λιγότερες ευκαιρίες εξέλιξης στις καριέρες μας.

Το στοίχημα της ισόρροπης συμμετοχής των γυναικών σε διεθνείς ιδίως θέσεις στις επιχειρήσεις δεν είναι μόνο ένα στοίχημα της ίδιας της γυναίκας αλλά είναι ένα στοίχημα κοινωνικό και οικονομικό. Σε μελέτη οικονομικών επιδόσεων που πραγματοποιήθηκε σε επιχειρήσεις από όλο το φάσμα της ελληνικής

οικονομίας για το 2019 οι γυναίκες σε διεθνείς θέσεις υπερέχουμε σε δέκα βασικούς χρηματοοικονομικούς δείκτες: σε δείκτες κερδοφορίας, δείκτες αποδοτικότητας και σε δείκτες κεφαλαιακής διάρθρωσης. Συνεπώς, πρόκειται για ένα στοίχημα που πρέπει να το κερδίσουμε τόσο για εμάς τις ίδιες, όσο και για τις επιχειρήσεις και την εθνική μας κυρίως οικονομία. Και αυτό το νομοσχέδιο μας βοηθά προς αυτόν τον σκοπό.

Περαιτέρω το νομοσχέδιο προβλέπει για την ορθή εφαρμογή των μέτρων υγείας και ασφάλειας των εργαζομένων κ.ε.ε. τον θεσμό του ιατρού εργασίας. Το δόγμα το οποίο ανέδειξε και το οποίο στην πράξη υπηρετεί πιστά η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας «πάνω από όλα υγεία» ισχύει πλέον και στον χώρο της εργασίας. Πολύ σημαντική είναι και η ενσωμάτωση της οδηγίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης 2019/1158 σχετικά με την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής για τους γονείς και τους φροντιστές.

Το νομοσχέδιο ορίζει τις ελάχιστες απαιτήσεις προκειμένου να επιτευχθεί η προλεγόμενη ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών όσον αφορά στις ευκαιρίες στην αγορά εργασίας και στη μεταχείριση στον χώρο εργασίας, ακόμα και μέσα από τη διευκόλυνση του συνδυασμού της επαγγελματικής και της οικογενειακής ζωής για τους εργαζόμενους γονείς. Ρυθμίζεται το δικαίωμα για την άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών, η οποία λαμβάνεται κατά τη γέννηση του τέκνου. Λαμβάνει υπ' όψιν ο νομοθέτης τις ανάγκες του σύγχρονου πατέρα για να είναι και αυτός κοντά στα παιδιά του και να απολαμβάνει την πατρότητα, ιδίως δε τις πολύτιμες πρώτες ημέρες μαζί με το νεογέννητο μωρό του ή το νέο παιδί στην οικογένεια, σε περίπτωση της απόκτησης τέκνου με υιοθεσία. Εισάγεται και για τους δύο γονείς γονική άδεια τεσσάρων μηνών που πρέπει να πάρουν έως το παιδί να κλείσει τα οχτώ χρόνια του ενώ δικαιούνται και πρόσθετες άδειες φροντίδας τέκνου, καθώς και μειωμένο ωράριο εργασίας για τους γονείς των μικρών παιδιών, αλλά και των παιδιών με αναπηρία και άλλες σχετικές με την οικογενειακή ζωή άδειες. Έτσι και οι δύο γονείς θα μπορούν να συμβάλουν ουσιαστικά στην ανατροφή των τέκνων τους και να ανταποκριθούν τόσο στις πρακτικές όσο και τις ψυχικές ανάγκες των παιδιών τους. Υπάρχει δε πρόβλεψη και για τις μονογονεϊκές οικογένειες.

Πολύ σημαντικό είναι το άρθρο που ρυθμίζει τις ευέλικτες συνθήκες εργασίας. Σύμφωνα με αυτό κάθε εργαζόμενος γονέας παιδιών ηλικίας έως και δώδεκα ετών ή φροντιστής δικαιούται να ζητά ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας για λόγους φροντίδας, όπως ιδίως τηλεργασία, ευέλικτο ωράριο εργασίας ή και μερική απασχόληση. Ο εργοδότης οφείλει να δικαιολογήσει ρητώς την απόρριψη της σχετικής αίτησης ή κάθε αναβολής χορήγησης ευέλικτων ρυθμίσεων εργασίας προς τους γονείς και τους φροντιστές. Δεν υπάρχουν πιο φιλεργατικές ρυθμίσεις από αυτές.

Τέλος οι σαράντα ώρες την εβδομάδα κατοχυρώνονται ακόμα περισσότερο και με την ψηφιακή κάρτα εργασίας. Η επιλογή της μιας ελεύθερης μέρας διευκολύνει την επαγγελματική και την οικογενειακή ζωή των εργαζομένων και γίνεται σε πλήρη συμβατότητα με τις ισχύουσες διατάξεις, τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας και τις διαιτητικές αποφάσεις. Η δε τηλεργασία είδαμε όλοι πια στην πράξη πόσο χρήσιμη μπορεί να είναι είτε σε συνθήκες πανδημίας είτε ελπίζουμε σε συνθήκες ομαλές και πράγματι ήταν καιρός να θεσμοθετηθεί.

Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και θωρακίζει τα δικαιώματά τους, βελτιώνει τις συνθήκες εργασίας και την ποιότητα ζωής τους και αξίζει να υπερψηφιστεί και να υιοθετηθεί προς όφελος όλων.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

Συνεχίζουμε με την κ. Αναγνωστοπούλου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Μετά την εγκληματοφοβία μάθαμε και μία άλλη λέξη, την τεχνοφοβία. Το μόνο που δεν έχουμε μάθει ακόμα είναι αυτό που υποσχέθηκε αυτή η Κυβέρνηση, την ασφάλεια στους πολίτες, να

αισθάνονται ασφαλείς. Και στο εργασιακό βλέπουμε ότι είναι στην ίδια κατεύθυνση, όπως με όλα τα άλλα. Πλήρης ανασφάλεια.

Ακούσαμε αυτές τις δύο ημέρες και ακούμε συνέχεια ότι έχουμε ένα προοδευτικό, μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο, τομή κ.λπ.. Μία ερώτηση: Γιατί σύσσωμη η Αντιπολίτευση, γιατί η Επισημονική Επιτροπή της Βουλής, Γιατί η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, γιατί η Εθνική Αρχή για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου, γιατί όλα τα συνδικάτα, γιατί όλος ο λαός είναι εναντίον αυτού του νομοσχεδίου; Γιατί όλες αυτές οι επιτροπές, γιατί όλα τα συνδικάτα, όλοι εμείς φωνάζουμε ότι καταργείται ο πυρήνας του Εργατικού Δικαίου; Και ποιος είναι αυτός; Είναι το οκτάωρο, ή μπορεί να κατοχυρώσει το οκτάωρο.

Κύριοι και κυρίες της Νέας Δημοκρατίας λέτε -σας έχουν δώσει μάλλον ένα έτοιμο χαρτί, δεν μπορώ να το καταλάβω πόσο σύγχρονοι είσαστε και πόσο οπισθοδρομικοί είμαστε. Δεν έχετε διαβάσει σωστά. Δεν ξέρετε την ιστορία ούτε αυτού του τόπου, ούτε του εργατικού κινήματος, ούτε της κοινωνίας μας, ούτε και των ευρωπαϊκών κοινωνιών.

Σας διαβάζω κάτι για να το έχετε υπόψη σας, γιατί αυτή η μάχη δεν είναι σημερινή. Είναι πάρα πολλών δεκαετιών. Ξέρετε τι έλεγε ο Πρόεδρος του αντίστοιχου ΣΕΒ το 1922, όταν η χώρα έπρεπε να εφαρμόσει το οκτάωρο; Πήρε πολλές δεκαετίες ώπου να εφαρμοστεί. Έλεγε λοιπόν, θα πληγεί η ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και θα ανακαμφθεί, θα περιοριστεί η ανάπτυξη κατά 20%. Γι' αυτό δεν πρέπει να γίνει, να εφαρμοστεί το οκτάωρο. Ποια ήταν η δύναμη που δόθηκε στους εργαζόμενους με το Εργατικό Δίκαιο; Διότι δεν τα ξέρετε σωστά, δεν έχετε διαβάσει τίποτα, ιδέα δεν έχετε. Αυτό που ξέρετε όλη η ανθρωπότητα -και το είπε ο μέγιστος Θουκυδίδης εδώ και πάρα πολλά χρόνια- είναι πως δεν υπάρχει δίκαιο μεταξύ δυνατού και αδύνατου.

Οι κοινωνίες λοιπόν, φρόντισαν με άπειρους αγώνες να ενισχύσουν το δίκαιο του αδυνάτου. Και πώς το έκαναν αυτό; Συλλογικές συμβάσεις, απεργίες, συνδικαλισμός. Αυτά ήταν για να μπορέσουν να εξασφαλίσουν το δίκαιο.

Τι έρχεται και κάνει εδώ ο κ. Χατζηδάκης; Όχι μόνο έκτρωμα είναι αυτό το νομοσχέδιο, αλλά θα πρέπει να ντρέπεται που θα αφήσει στην ιστορία την υπογραφή του κάτω από κάτι τέτοιο. Τι κάνει; Και καλά δεν καταργεί το οκτάωρο, αλλά αφαιρεί όλα τα όπλα που κατοχύρωναν το εξής μοναδικό: τον χρόνο να μην τον έχει μονοπωλιακά στα χέρια του αυτός που είχε την εξουσία, αλλά τον χρόνο να μπορούν να τον έχουν και οι εργαζόμενοι. Και πώς θα το είχαμε αυτό; Ποιες ήταν οι ασφαλιστικές δικλίδες; Οι συλλογικές συμβάσεις.

Εδώ ακούμε τα άπειρα τρελά. Θα πάει ο άλλος στον εργοδότη και θα του πει «Θα δουλέψω δύο ώρες παραπάνω και θα μου δώσεις ρεπό κάποια στιγμή που θα πάω να μαζέψω τις ελιές μου». Κοροϊδεύομαστε; Κοροϊδεύετε την ελληνική κοινωνία; Εσείς παίρνετε το νήμα από ένα παρελθόν -που είναι βέβαια πολύ πιο πίσω από το '82, από τον άνθρωπο αυτόν, τον Πρόεδρο του αντίστοιχου ΣΕΒ του '22-, για να οργανώσετε το μέλλον της νέας γενιάς.

Εμείς λοιπόν, παίρνουμε το νήμα από αλλού για να οργανώσουμε με άλλον τρόπο το μέλλον της νέας γενιάς. Γιατί εκεί γίνεται η όλη μάχη.

Φοβόμαστε, μας είπε ο κ. Καλλιάνος με πολύ στόμφο, την τεχνολογία. Όπως το οκτάωρο άρχισε να θεσπίζεται, υπήρξε ανάγκη μετά από δύο παγκόσμιους πολέμους, μετά από άπειρες εργατικές διεκδικήσεις. Και πάντα ο πόλεμος. Λέτε «Το '82 είναι σκουριασμένο», «ο νόμος του '82». Ξεχνάτε ότι από το '82 μέχρι σήμερα η μάχη ήταν διαρκής και συνεχής. Δεν σταμάτησε το '82 με τον νόμο. Ίσα, ίσα ο νόμος έδινε όπλα, αλλά ποτέ δεν σταμάτησε η εργοδοσία να θέλει να υπονομεύσει τον ίδιο τον νόμο και να αφαιρέσει όπλα. Εξ ου και οι απεργίες. Τεράστιο πράγμα. Είναι αντιδημοκρατικό αυτό που κάνετε και με το συνδικαλισμό και με τις απεργίες. Η συνδιαλλαγή των θεσμών με τον δρόμο είναι η επιτομή της δημοκρατίας. Αυτήν την δύναμη έχει η κοινωνία. Εσείς πάτε να την αφαιρέσετε τώρα, βγάζοντας διάφορα.

Λέτε λοιπόν ότι φοβόμαστε την τεχνολογία. Ίσα, ίσα εμείς την τεχνολογία τη θέλουμε υπέρ των εργαζομένων. Ξέρετε τι σημαίνει τεχνολογία; Η Τέταρτη Βιομηχανική Επανάσταση είναι ότι η

αξία, η υπεραξία της εργασίας του εργαζόμενου αυξάνει πάρα πολύ. Άρα πρέπει και επιβάλλεται και εμείς ως Αριστερά θα το ζητήσουμε και θα το διεκδικήσουμε. Μείωση του ωραρίου με τον ίδιο μισθό και παραπάνω βέβαια. Αυτό σημαίνει ότι αυτή η υπερεργασία, η υπεραξία δεν πρέπει να πάει μόνο στον εργοδότη. Αυτό σημαίνει τέταρτη βιομηχανική επανάσταση που εσείς λέτε ότι δεν ξέруμε. Ξέруμε πολύ καλύτερα από εσάς.

Καταργείτε ακόμα και την αργία της Κυριακής. Γελάω για έναν λόγο. Οι Νεότουρκοι στην Οθωμανική Αυτοκρατορία πιέστηκαν από τις χριστιανικές κοινότητες για να καθιερώσουν την κυριακάτικη αργία όταν καθιερωνόταν σε όλη την Ευρώπη.

Ναι, μην κάνετε έτσι, κύριε Μαρκόπουλε, διαβάστε κανένα βιβλίο, καλό θα σας κάνει.

Είπατε, λοιπόν, για την ψηφιακή κάρτα, την άδεια πατρότητας, τη διασφάλιση του πατέρα για έξι μήνες από τη γέννηση του παιδιού κ.λπ.. Μετά, όμως, σταματάει ο πατέρας να είναι πατέρας; Έχω αυτήν την απορία, αφού υπονομεύετε το οκτάωρο και οι απολύσεις γίνονται πανεύκολες. Σταματάει να είναι πατέρας; Σας παραπέμπω όλους στο πόρισμα της διακομματικής επιτροπής της Βουλής για το δημογραφικό, που και εσείς υπογράψατε, τι είπαν οι επιστήμονες από τη Σουηδία -γιατί είσαστε και ευρωπαίοι- και από τη Γαλλία: Εργασιακή σταθερότητα, αύξηση των μισθών, δημόσιες δομές. Αυτό είναι το κλειδί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρία συνάδελφε, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ (ΣΙΑ) ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ: Τελειώνω αμέσως.

Έγιναν οι πρώτες δημόσιες απολύσεις από το δημόσιο για λόγους πολιτικής δίωξης από το Υπουργείο Πολιτισμού. Και μάλιστα καταργώντας μια διάταξη που είχε ψηφίσει και η Νέα Δημοκρατία.

Και κλείνω με ένα πράγμα. Ναι, με κόκκινες σημαίες θα είμαστε αύριο στην απεργία γιατί αυτό το νομοσχέδιο δεν θα εφαρμοστεί στην πράξη γιατί δεν μπορούν να εφαρμοστούν τέτοια νομοσχέδια.

Σας ευχαριστώ πολύ και ζητώ συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε.

Κύριοι συνάδελφοι, σας είπα ότι όσο καθυστερεί ο καθένας θα φτάσουμε ως τις 4.00' τα ξημερώματα. Σας παρακαλώ να είστε εντός του χρόνου.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μουζάλας από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα βγω λιγάκι από το θέμα και θα χρησιμοποιήσω την ιδιότητα μου του γυναικολόγου. Θα ήθελα να σας μιλήσω για αυτή τη χυδαιότητα του συνεδρίου για τη γονιμότητα, τάχα μου, αυτήν την απίστευτη ύβρη στην επισημότητα της Ιατρικής η οποία δεν διεξήχθη τελικά λόγω των κοινωνικών αντιδράσεων.

Το γεγονός ότι δεν διεξήχθη δείχνει μια επαγρύπνηση της κοινωνίας μας στο να διαφυλάξει τα δικαιώματά της. Το γεγονός όμως ότι προσπάθησε να γίνει και ότι είχε αυτήν την αμέριστη κάλυψη της Κυβέρνησης, ακόμα και της Προεδρίας της Δημοκρατίας και της Εκκλησίας, δείχνει ότι η ελληνική κοινωνία βρίσκεται μπροστά σε κινδύνους.

Δεν ήταν επιστημονικό συνέδριο. Μια εμποροπανήγυρς πήγε να στηθεί. Ένα συνέδριο εμπορίας Ιατρικής πήγε να στηθεί, ένα συνέδριο χειραγώγησης συνεδρήσεων, θεσμοποίησης στερεοτύπων του περασμένου αιώνα, εμπορίας της επιστήμης.

Αυτό το συνέδριο είναι η νεοφιλελεύθερη άποψη για την ιατρική. Υπάρχουν δύο ιατρικές, κύριοι συνάδελφοι, η ιατρική η οποία εξετάζει το νεφρό σαν αντικείμενο έρευνας, εξετάζει τον νεφροπαθή σαν αντικείμενο έρευνας και εξετάζει τον υγιή σαν αντικείμενο έρευνας. Και υπάρχει και η ιατρική όπου εξετάζει το νεφρό σαν αντικείμενο έρευνας, αλλά ο νεφροπαθής και ο υγιής είναι υποκείμενα και συμμετέχοντες στη μελέτη.

Αυτές οι δύο ιατρικές είναι σε μια πάλη μεταξύ τους πάρα πολλά χρόνια τώρα. Η ιατρική όπου ο ασθενής δεν είναι αντικείμενο προς έρευνα, αλλά είναι υποκείμενο και συμμετέχον, πρωτοδιδάχθηκε από τον Ασκληπιό και από τον Ιπποκράτη. Έχασε έδαφος ανάμεσα στους δύο πολέμους, ξανακερδίζει έδαφος τα

τελευταία χρόνια παρότι η εμπορευματοποίηση της υγείας προ-σπαθεί, και όπου υπάρχουν νεοφιλελεύθερα καθεστώτα όπως αυτό που χτίζεται στη χώρα μας, να το προωθήσει και να το αλωώσει.

Η ιατρική λοιπόν που πρεσβεύουμε εμείς είναι θεραπευτική ή παρηγορητική. Δεν έχει άλλον λόγο. Είναι μια ολιστική ιατρική η οποία θεραπεύει και όταν δεν μπορεί να θεραπεύσει, παρηγορεί. Η ιατρική του νεοφιλελευθερισμού είναι μια εμπορευματική ιατρική η οποία επίσης θεραπεύει, δεν παρηγορεί, αλλά τιμωρεί.

Και θέλω να σας θυμίσω ότι πριν από δεκαπέντε χρόνια είχε ξεκινήσει μια πολύ μεγάλη συζήτηση από αυτήν την ιατρική του νεοφιλελευθερισμού, την απάνθρωπη ιατρική, για το εάν θα έπρεπε οι καρδιοπαθείς παχύσαρκοι ή οι καρδιοπαθείς καπνιστές να υπάγονται στα έξοδα της δημόσιας περίθαλψης ή θα έπρεπε να απαγορεύεται η θεραπεία τους από το δημόσιο.

Αυτό έγινε και σ' αυτό το συνέδριο. Δεν είναι μονάχα το σποτ, που φαντάζομαι ότι οι περισσότεροι το είδαν, το σποτ είναι η κορυφή του παγόβουνου, αλλά είναι οι συμμετέχοντες. Οι συμμετέχοντες σηματοδοτούν δύο πράγματα. Υπήρξε μια υπερβολική παρουσία της εκκλησίας σε ανώτατο επίπεδο. Ήταν η ευκαιρία, μέσα από αυτήν τη νεοφιλελεύθερη άποψη, εκτός από την εμπορευματοποίηση της υγείας, την τιμωρητική άποψη της υγείας, να προβληθούν στερεότυπα του περασμένου αιώνα σαν σημερινές αλήθειες και να αφαιρεθούν δικαιώματα κατ' αρχήν από τις γυναίκες. Τι άλλο ήταν η παρουσία όλων αυτών των ιερών; Και δεν αναφερόμαι προσωπικά στο τι μπορεί να εκπροσωπεί ο καθένας από αυτούς. Ήταν ένα εμπορικό κόλπο, γιατί αυτοί οι οποίοι διοργάνωσαν το συνέδριο εμπλέκονται σε βαθμό, εννοώ οικονομικά, με μια ιστορία που λέγεται ιατρικός τουρισμός και μέσα από αυτό το συνέδριο προσαπλήσαν να προσελκύσουν πελάτες από ορθόδοξες γειτονικές μας χώρες και από τη Ρωσία, δεδομένου -και θα αναφερθώ σε αυτό τελειώνοντας- ότι η Ελλάδα έχει επιστημονικά ένα πολύ υψηλό επίπεδο ιατρικής στην τεχνητή γονιμοποίηση και ήθελαν να αξιοποιήσουν και την εκκλησία στην προσέλευση πελατών. Το ότι η εκκλησία έπεσε σ' αυτό ή προσπάθησε να εκμεταλλευτεί αυτό για να προβάλει δικά της μοντέλα είναι κάτι που θα πρέπει να το λύσει η εκκλησία. Συμμετείχε ο Υπουργός Τουρισμού της Ρουμανίας και ο Διοικητής του Αγίου Όρους για τη γονιμότητα.

Προσέξτε να δείτε, μίλησαν για την υπογόνιμη γυναίκα. Οι συνάδελφοί μου γυναικολόγοι στην πλειοψηφία μας ποτέ δεν αναφερόμαστε στην υπογόνιμη γυναίκα ή στον υπογόνιμο άντρα. Η επιστήμη μας αναφέρεται στο υπογόνιμο ζευγάρι. Οι ίδιοι επιστήμονες οι οποίοι διοργάνωσαν αυτό το συνέδριο -που δεν είναι πάρα πολλοί, αν δείτε μέσα οι συμμετέχοντες γιατροί είναι ελάχιστοι- έχουν κάνει τεχνητή γονιμοποίηση σε ομόφυλα ζευγάρια, έχουν κάνει τεχνητή γονιμοποίηση με ξένο σπέρμα, έχουν κάνει τεχνητή γονιμοποίηση σε παρένθετη μήτρα, έχουν κάνει τεχνητή γονιμοποίηση με ξένα ωάρια, και καλά έχουν κάνει, λανσάρουν όμως το μοντέλο της πυρηνικής οικογένειας -την ίδια ώρα που έχουν βοηθήσει ομόφυλα ζευγάρια, μονογονεϊκές οικογένειες κατ' επιλογήν- ως την απόλυτη αλήθεια στην οποία πρέπει να υποταγούμε.

Για να μπορέσει να δουλέψει η νεοφιλελεύθερη άποψη της ιατρικής για τη γονιμότητα πρέπει να χτυπηθεί η γυναίκα. Η γυναίκα λοιπόν γίνεται στόχος, αλλά είναι το μέσον, για να χτυπηθούν οι ελευθερίες, για να χτυπηθεί η ιατρική που παρηγορεί και θεραπεύει. Η χειραφέτηση της γυναίκας, η οικονομική και η σεξουαλική, έχει προκαλέσει τεράστιες ανατροπές στην κοινωνία και ακόμα βρισκόμαστε στην αρχή αυτής της χειραφέτησης.

Έχουμε λοιπόν μία ιατρική η οποία εμπορευόμενη τον εαυτό της αντί να δει πώς μπορεί να βοηθήσει σε αυτές τις αλλαγές που έχουν επέλθει στην κοινωνία, προσπαθεί τιμωρητικά να προσβάλλει και να βιάσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ο τελευταίος στόχος -και τελειώνω κύριε Πρόεδρε σε ένα δευτερόλεπτο- που θα βρεθούμε γρήγορα μπροστά του, είναι η άμβλωση και η έκτρωση. Οτιδήποτε αφορά το να βλαφτεί η δυνατότητα της γυναίκας σε αυτοδιάθεση, αποτελεί μια νεοφι-

λελεύθερη επιλογή που αυτή η Κυβέρνηση την υποστηρίζει είτε μέσω του Αντιπροέδρου της που ηγείται του συλλόγου αγέννητου παιδιού, είτε μέσω τέτοιων συνεδρίων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΟΥΖΑΛΑΣ: Τελειώσα, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να πω τέλος στις γυναίκες που μας ακούν. Υπήρξε αυτό το συμβάν το οποίο είναι πάρα πολύ κακό. Δεν θα πρέπει όμως αυτό το συμβάν να αμαυρώσει μέσα τους την επιστήμη της τεχνητής γονιμοποίησης. Είναι σε πάρα πολύ υψηλά επίπεδα στην Ελλάδα. Η νομοθεσία που την διέπει παρότι που και εδώ η Νέα Δημοκρατία προσπάθησε να κάνει τις ζαβολιές της -τα θυμόμαστε όσοι ήσασταν Βουλευτές εδώ πέρα- είναι από τις προοδευτικότερες της Ευρώπης, να συνεχίσουν να εμπιστεύονται την επιστήμη. Ας επιλέγουν τους επιστήμονες.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Τον λόγο τώρα έχει ο κκ. Καμίνης από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε ανατρέπει μία σειρά από παραδοσιακές προστατευτικές ρυθμίσεις του Εργατικού Δικαίου, προκειμένου -όπως υποστηρίζει η Κυβέρνηση- να προσαρμόσει τη νομοθεσία στη σύγχρονη πραγματικότητα. Την πραγματική εμβέλεια της προσαρμογής αυτής θα την αξιολογήσουμε σε βάθος χρόνου.

Όμως από τη σκοπιά των δικαιωμάτων των εργαζομένων μπορούμε ήδη από σήμερα να πούμε ότι το νομοσχέδιο υπονομεύει τους δύο παραδοσιακούς πυλώνες προστασίας τους. Ο ένας είναι κρατικός, η επιθεώρηση εργασίας. Ο άλλος πυλώνας είναι κοινωνικός, οι συνδικαλιστικές ενώσεις των εργαζομένων.

Ως προς τη μετατροπή της επιθεώρησης εργασίας από υπηρεσία ενταγμένη στον κορμό του Υπουργείου Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή μπορούμε να πούμε το εξής: Το γεγονός ότι μια υπηρεσία του δημοσίου την βαφτίζουμε ανεξάρτητη δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι μετουσιώνεται σε μία αρχή που δεν υπακούει τις εντολές ή στις προτροπές της Κυβέρνησης. Και εδώ, όπως άλλωστε και στις περισσότερες ανεξάρτητες αρχές που δεν περιλαμβάνονται μεταξύ των πέντε συνταγματικώς κατοχυρωμένων, ο διορισμός των μελών της εξαρτάται άμεσα ή έμμεσα από την Κυβέρνηση.

Αυτό δεν εκπλήσσει πια κανέναν. Γιατί; Γιατί εσείς της κυβερνητικής πλειοψηφίας με την τελευταία Συνταγματική Αναθεώρηση καταφέρατε ακόμη και τις πέντε συνταγματικώς κατοχυρωμένες ανεξάρτητες αρχές να τις αποδυναμώσετε, αφού για την ανάδειξη των μελών τους μειώσατε την απαιτούμενη από το Σύνταγμα πλειοψηφία. Ακριβώς για τον λόγο αυτό εμείς την αλλαγή αυτή στο άρθρο 101Α του Συντάγματος την καταψηφίσαμε.

Με τη μετατροπή της Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή αυτό το οποίο αποσκοπείτε είναι στην ουσία να απεμπολήσετε την ευθύνη σας, αφού όλοι γνωρίζουμε ότι ο κοινοβουλευτικός έλεγχος επί των ανεξάρτητων αρχών είναι από ισχνός έως ανύπαρκτος. Με λίγα λόγια για τον έλεγχο της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας από την πολιτεία, εσείς νίπτετε τας χείρας φορτώνοντας την ευθύνη σε μία αρχή που ούτε ανεξάρτητη θα είναι ούτε αποτελεσματική. Γιατί το πρόβλημα του Σώματος της Επιθεώρησης Εργασίας, που θα το κληρονομήσει και η προβλεπόμενη στο νομοσχέδιο ανεξάρτητη αρχή, είναι η έλλειψη πόρων, υλικών και κυρίως ανθρώπινων. Αν δηλαδή συνεχιστεί η ίδια πολιτική υποστελέχωσης της Επιθεώρησης Εργασίας, θα εξουδετερωθεί εκ προοιμίου το οποιοδήποτε ούτως ή άλλως αδιάγνωστο πλεονέκτημα προσφέρει η μετατροπή της σε ανεξάρτητη αρχή.

Τα επιχειρήματα του κ. Χατζηδάκη που ακούστηκαν σε αυτή την Αίθουσα θα γίνονταν απίστευτα από μένα τουλάχιστον εάν ο ίδιος δεσμευόταν ρητά και κατηγορηματικά εδώ ενώπιον όλων ότι θα προχωρήσει σε μία γενναία στελέχωση της ανεξάρτητης αρχής. Αυτό δεν το άκουσα ποτέ. Οπότε αυτό που θα αναμένουμε λογικά, αυτό που μπορούμε να αναμένουμε είναι ότι θα έχουμε μία από τα ίδια, μία Επιθεώρηση Εργασίας στην ουσία αποδυναμωμένη.

Εδώ βρίσκεται ένα από τα κλειδιά του νομοσχεδίου, γιατί αυτό καταργεί σειρά άλλων προστατευτικών διατάξεων με το επιχείρημα ότι αντιβαίνουν στις σύγχρονες απαιτήσεις για πιο ευέλικτες εργασιακές σχέσεις. Ακόμη και αν αυτό αληθεύει, ο νομοθέτης υποχρεούται την ελαστικότητα που εισάγει να την αντισταθμίσει με ισχυρούς και αποτελεσματικούς ελεγκτικούς μηχανισμούς. Οι καταχρήσεις και οι εν γένει παρανομιές στο πεδίο του Εργατικού Δικαίου είναι συχνά αφανείς. Γιατί η σχέση μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη είναι εγγενώς άνιση. Ανισότητα που ενίοτε συγκαλύπτεται από σύμβαση ανεξάρτητων υπηρεσιών, η οποία όμως στην πραγματικότητα υποκρύπτει σύμβαση εργασίας.

Αυτό λόγω χάριν μας το λέει εμμέσως αλλά πολύ σαφώς με τον πολύ προσεκτικό της τρόπο πάντοτε η έκθεση της Επισημο-νικής Υπηρεσίας για τις συμβατικές σχέσεις των ψηφιακών πλατφορμών με τους παρόχους υπηρεσιών. Εκεί τονίζεται ότι συχνά οι στερεότυποι συμβατικοί όροι περί παροχής ανεξάρτητων υπηρεσιών είναι παραπλανητικοί, γιατί στην πράξη συγκαλύπτουν σχέσεις εξαρτημένης εργασίας. Απέναντι λοιπόν σε αυτές τις επιχειρήσεις πολλές από τις οποίες είναι πανίσχυρες, χρειάζεται μια ισχυρή και αποτελεσματική Επιθεώρηση Εργασίας.

Δεν αντιμετωπίζουμε όμως καχύποπτα μόνο το μασκάρεμα της Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή. Εξίσου μας προβληματίζουν και οι διατάξεις εκείνες που υπονομεύουν την εργατική αλληλεγγύη αποστερώντας από τον εργαζόμενο την οργανωμένη συλλογική αλληλεγγύη των συναδέλφων του. Δείτε λόγω χάριν τη διάταξη του άρθρου 59 που ρυθμίζει την περίφημη διευθέτηση εργασίας και είναι ενδεικτική από δύο απόψεις. Κατ' αρχάς διότι παρακάμπτει το θεσμό της συλλογικής σύμβασης και επιτρέπει να εφαρμόζεται το σύστημα της διευθέτησης μετά από έγγραφη ατομική συμφωνία. Και κατά δεύτερο λόγο γιατί για κάποια ανεξήγητη αιτία δεν προβλέπεται η καταχώριση της συμφωνίας αυτής στο σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» ώστε να είναι γνωστή στις ελεγκτικές αρχές. Είναι άξιο θαυμασμού ότι μέσα σε μόνο μία ρύθμιση και με τόσο λιτή διατύπωση η Κυβέρνηση καταφέρνει συγχρόνως να αποδυναμώσει τόσο την προστασία του κράτους προς τον εργαζόμενο όσο και τη συλλογική αυτονομία των συναδέλφων του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα σταματήσω εδώ κύριε Πρόεδρε, γιατί ούτως ή άλλως ο χρόνος δεν επαρκεί. Αλλά θα μου επιτρέψετε αυτή την καταληκτική παρατήρηση γιατί πιστεύω ότι εκεί ακριβώς -όπως είπα- βρίσκεται το κλειδί σε αυτό το νομοσχέδιο. Έχει πολλές θετικές ρυθμίσεις. Και πράγματι από πολλές απόψεις η ελαστικότητα στην εργασία είναι επιθυμητή. Είναι επιθυμητή και για τον εκσυγχρονισμό της οικονομίας και γιατί την επιθυμούν και πολλοί εργαζόμενοι.

Ωστόσο, για να μπορέσει αυτή η ελαστικότητα να λειτουργήσει στην πράξη χωρίς να διαταράσσονται οι σχέσεις εργασίας και με προστασία του πιο αδύνατου σκέλους, που είναι οι εργαζόμενοι, θέλουμε δυνατούς ελεγκτικούς θεσμούς και προστασία της συλλογικής αυτονομίας των εργαζομένων. Και αυτά, σε αυτό το νομοσχέδιο, δεν τα βλέπουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Μπαρτζώκα από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, οδύοντες προς το τέλος της συζήτησης του νέου εργασιακού νομοσχεδίου και με το πλήθος των διατάξεων να έχουν αναλυθεί πλέον ενδελεχώς, δεν μπορεί κάποιος να μην παρατηρήσει και να σχολιάσει την τάση, ιδίως της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, στη διασπορά ψευδών ειδήσεων.

Επιμένετε στον όρο fake news, έναν όρο που καθιερώθηκε επίσημα στο λεξικό Κόλινς το 2016 να τον καθιστάτε στη χώρα μας επίκαιρο. Τον έχετε αναγάγει σε σημαία σας και επιτρέψτε μου να πω ότι τείνετε να τον καθιερώσετε ταυτολογικά με τον αξιακό

σας ορίζοντα. Διασπείρετε ψεύδη συστηματικά.

Και θα μπορούσα να εστιάσω σε ένα ατελείωτο μπρα ντε φερ, παρουσιάζοντας κάθε ψέμα, κάθε στρέβλωση της πραγματικότητας, στην οποία έχετε υποπέσει όλο αυτό το διάστημα για να λοιδορήσετε το νομοσχέδιο, τη «μητέρα των μαχών» σας.

Θα προτιμήσω όμως να μην αναλωθώ σε αυτό το άσκοπο ξόδεμα δυνάμεων, αλλά αντίθετα να απευθυνθώ σε κάθε εργαζόμενο που μας παρακολουθεί, λέγοντάς του ότι το εργασιακό νομοσχέδιο όχι μόνο δεν αποδυναμώνει τη θέση του και τα δικαιώματά του, αλλά κάνει ακριβώς το αντίθετο. Δυναμώνει την εργασία, ενισχύει τα δικαιώματά του, συμπιλιώνει την εργασία με την οικογένεια.

Έρχομαι λοιπόν αρχικά στη διευθέτηση, τον θεσμό που ισχύει στο πλαίσιο των συλλογικών συμβάσεων εδώ και τριάντα χρόνια και προβλέπει τη συμφωνημένη μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου ανακατανομή του χρόνου εργασίας. Έχουν ακουστεί μύρια ψέματα για τη διευθέτηση. Η αλήθεια όμως είναι μόνο μία. Το μόνο που αλλάζει το παρόν νομοσχέδιο είναι η επέκταση της δυνατότητας αυτής και για τις ατομικές συμβάσεις.

Από εδώ και πέρα κάποιοι εργαζόμενοι που δεσμεύεται από μια ατομική σύμβαση εργασίας μπορεί να συμφωνεί με τον εργοδότη του ότι μέσα σε διάστημα ενός χρόνου και για περίοδο έξι μηνών -προσέξτε αυτό, μια φορά μόνο και μόνο εκ των προτέρων- να εργασθεί παραπάνω από σαράντα ώρες εβδομαδιαίως παίρνοντας το πλεόνασμα αυτό σε επιπλέον άδεια.

Να το ξεκαθαρίσουμε λοιπόν. Δεν πρόκειται για διευθέτηση όταν έρθει ο εργοδότης στον εργαζόμενο ζητώντας του να παραμείνει παραπάνω στην εργασία του μια οποιαδήποτε τυχαία στιγμή, επικαλούμενος έκτακτες συνθήκες. Αυτό είναι υπερωρία και θα πληρωθεί σε υπερωρία με τη νόμιμη προσαύξηση.

Και να είμαστε τελείως σαφείς, διότι είναι φυσιολογικό στο πλαίσιο κάθε μεταρρύθμισης ο εργαζόμενος, ο πολίτης να βιώνει άγχος και ανησυχία για τυχόν απειρόληση των δικαιωμάτων του. Το νομοσχέδιο είναι ξεκάθαρο. Σε περίπτωση παράνομης διευθέτησης ή απλήρωτων υπερωριών, η διεκδίκηση των οποίων οδηγεί σε καταχρηστική απόλυση, για λόγους συνήθως εκδικητικότητας του εργοδότη, ο εργαζόμενος έχει ενισχυμένη πλέον προστασία από τον νόμο. Πλέον ρητά και ξεκάθαρα προβλέπεται ότι εάν εργαζόμενος απολυθεί επειδή διεκδίκησε τα δικαιώματά του, η απόλυση θα είναι άκυρη.

Για να καταλάβουμε τη σημασία του άρθρου 66, τη μεγάλη σημασία για την προστασία του εργαζόμενου πρέπει να εστιάσουμε στη ρητή πρόνοια για τη λεγόμενη αντιστροφή του βάρους αποδείξεως. Αν λοιπόν ο εργαζόμενος θεμελιώσει τα περιστατικά βάσει των οποίων μπορεί να έγινε η καταχρηστική απόλυση, το βάρος πέφτει πια στον εργοδότη να αποδείξει ότι η απόλυση δεν έγινε για το προσβαλλόμενο λόγο. Και πολλοί γνωρίζουμε ότι η μεγάλη πλειονότητα των απολύσεων οφείλεται δυστυχώς σε εκδικητικότητα. Άρα όλοι αντιλαμβανόμαστε πως η κατοχύρωση του νομοσχεδίου προστατεύει πραγματικά τον εργαζόμενο.

Περνάω τώρα στο άλλο μεγάλο όπλο της προστασίας της εργασίας που καθιερώνεται για πρώτη φορά με το άρθρο 74, την ψηφιακή κάρτα εργασίας. Κάθε επιχείρηση υποχρεώνεται εφεξής να λειτουργεί ηλεκτρονικό σύστημα, το οποίο θα καταγράφει τον πραγματικό χρόνο εργασίας και το οποίο θα διαχειρίζεται άμεσα με το πληροφοριακό σύστημα του Υπουργείου Εργασίας.

Τι πρακτικά σημαίνει αυτό για τον εργαζόμενο και πώς αυτό συνδέεται με την ενίσχυσή του; Σημαίνει ότι κάθε ώρα εργασίας είναι δηλωμένη και κατοχυρωμένη σε πραγματικό χρόνο στο σύστημα του Υπουργείου Εργασίας και μπορεί να διασταυρώνεται από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, από τον αναβαθμισμένο πλέον Σώμα, καθώς μετατρέπεται σε ανεξάρτητη αρχή. Οποιαδήποτε παράβαση αδήλωτης εργασίας επισύρει πολύ υψηλό πρόστιμο. Άρα, τέρμα τα προσχήματα και οι δικαιολογίες της εργοδοσίας, τέρμα και η μαστίγια της απλήρωτης υπερωριακής εργασίας, καθαρά και ξάστερα.

Και εδώ να κάνω μια επισήμανση σε σχέση με τις επικρίσεις που δεχόμαστε για τη μετατροπή της Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή. Ακούγονται πολλά, αλλά η αλήθεια είναι μόνο μία. Η σύσταση της Επιθεώρησης Εργασίας ως ανεξάρτητο όργανο, με προσωπική και λειτουργική ανεξαρτησία των στελεχών της και

όλα τα εχέγγυα μιας ανεξάρτητης αρχής σημαίνει μόνο ένα πράγμα, ότι κανένας από εδώ και στο εξής δεν μπορεί να σηκώσει το τηλέφωνο για να παρέμβει για μια παράβαση προς όφελος της επιχείρησης και εις βάρος του εργαζομένου. Τελεία και παύλα!

Θέλω να κλείσω μιλώντας για τα άτομα που εργάζονται ως ντε-λίβερι. Δεν χρειάζεται να μιλήσω για την προσφορά όλων αυτών των ανθρώπων όλη αυτή την περίοδο της πανδημίας. Από αόρατοι πολλές φορές εργαζόμενοι απέκτησαν μια περίοπτη θέση και δεν έχουμε κάνει δυστυχώς ό,τι χρειάζεται για να τους ευχαριστήσουμε.

Αυτό το νομοσχέδιο όμως για πρώτη φορά τους βλέπει. Για πρώτη φορά λοιπόν κάνουμε έναν ξεκάθαρο διαχωρισμό, με βάση τα κριτήρια του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σχετικά με το πότε η σύμβαση εργασίας τους είναι σχέση εξαρτημένης εργασίας ή παροχή ανεξάρτητων υπηρεσιών. Αναγνωρίζουμε στους αυτοαπασχολούμενους αντίστοιχα συνδικαλιστικά δικαιώματα, σωματεία, απεργία, συλλογικές συμβάσεις εργασίας και προβλέπουμε αυξημένους κανόνες ασφάλειας και υγιεινής για τους εν λόγω εργαζόμενους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κοιτάμε το μέλλον της εργασίας και το κοιτάμε στα μάτια. Δεν μπορούμε να βλέπουμε το αύριο με χθεσινό βλέμμα, με χθεσινά εργαλεία. Οφείλουμε να τα προσαρμόζουμε, γιατί αλλιώς θα μείνουμε καρφωμένοι στο παρελθόν, τη στιγμή που ο κόσμος μας τρέχει μπροστά.

Οφείλουμε λοιπόν να προσαρμοστούμε θεσμικά και αυτό το νομοσχέδιο κάνει το μεγάλο βήμα, κάνει τη θεσμική προσαρμογή που απαιτείται στον χώρο της εργασίας. Ας παραιτηθούμε λοιπόν των κομματικών μας εμπαθειών και ας το υπερψηφίσουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ για τον χρόνο και ελπίζω όλοι να συνεχίσουμε έτσι.

Τον λόγο έχει ο κ. Ξανθός από τον ΣΥΡΙΖΑ. Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ να είστε και εσείς εντός του χρόνου για να μπορέσουμε να προχωρήσουμε τη διαδικασία.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, παρακολουθώ ώρες τώρα τη συζήτηση. Πραγματικά έχω εντυπωσιαστεί από τη φιλεργατική ρητορική σας. Τόσος οίστρος για να μιλήσετε για τα δικαιώματα και τις ανάγκες του κόσμου της εργασίας, για την αξιοπρέπεια των εργαζομένων, για το πόσο θα τους προστατέψετε με αυτό το νομοσχέδιο, πραγματικά με έχει εντυπωσιάσει.

Μας την «βγαίνετε» και από αριστερά, λέγοντας ότι είμαστε συντηρητικοί, αναχρονιστές, υπερασπιζόμαστε το παλιό, ενώ εσείς φέρνετε την πρόοδο, τον εκσυγχρονισμό και την ευημερία. Σε λίγο θα μας πείτε ότι νομοθετείτε για την κατάρνηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο! Αυτό θα μας πείτε.

Το ερώτημα όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι το εξής. Γιατί κανείς δεν σας πιστεύει; Γιατί δεν σας πιστεύει κανένας; Γιατί είσατε τόσο τραγικά απομονωμένοι, κοινωνικά και πολιτικά, σε αυτό το νομοσχέδιο;

Αυτό είναι το κρίσιμο ερώτημα και η απάντηση βεβαίως είναι πάρα πολύ απλή. Γιατί ο κόσμος ξέρει με ποιους πραγματικά είσατε, ξέρει πάρα πολύ καλά ότι σε αυτή την αέναη σύγκρουση διαχρονικά στην κοινωνία ανάμεσα στο κεφάλαιο και στην εργασία ξέρει με ποιους είσατε. Στη μεγάλη των τάξεων πάλη ξέρει με ποιους είσατε. Ξέρει ότι είσατε όχι με τους αδύναμους, αλλά με τις επιχειρηματικές ελίτ, με τους ισχυρούς και πάντα αυτών τα συμφέροντα σπεύδετε να νομοθετήσετε και να υιοθετήσετε, ανθρώπους από τον Σύλλογο Ελλήνων Βιομηχάνων, στελέχη του έχετε πάρει κι έχετε βάλει στην Κυβέρνησή σας και έχουν κορυφαίους ρόλους αυτήν την περίοδο.

Τι δεν καταλαβαίνει λοιπόν ο κόσμος; Και τι αξιοπιστία έχουν όλα αυτά τα οποία μας λέτε τόσες μέρες;

Νομίζω λοιπόν ότι αυτό είναι η ουσία του θέματος. Ιδεολογικά, κοσμοθεωρητικά είσατε με τις ανισότητες. Το έχει πει ο Πρωθυπουργός ευθέως: «Οι ανισότητες προάγουν την κίνηση της ιστορίας, φέρνουν πρόοδο, είναι η φυσική τάξη πραγμάτων. Είναι νόμος της σύγχρονης ζωής». Αντίκειται στην ανθρώπινη φύση». Αυτά έχει πει ο κ. Μητσοτάκης.

Ποιος θα πιστέψει λοιπόν ότι εσείς νομοθετείτε για να μειώσετε ανισότητες και να εδραιώσετε ισότητα και κοινωνική δικαιοσύνη; Και αυτή είναι φυσικά η πραγματική διαχωριστική γραμμή ανάμεσα στα προοδευτικά και στα συντηρητικά πολιτικά σχέδια, προγράμματα, κόμματα, δυνάμεις κ.λπ..

Σε μια περίοδο λοιπόν γενικευμένης ανασφάλειας της κοινωνίας για την υγεία κατ' αρχήν, για τη δουλειά, για το εισόδημα, για την επιβίωση, εσείς φέρνετε νομοθετήματα που προκαλούν ανασφάλεια, επισφάλεια, αβεβαιότητα, άρση εγγυήσεων. Αυτό το διαχρονικό αίτημα της εργοδοσίας να μειωθεί η διαπραγματευτική δύναμη του κόσμου της εργασίας αυτό νομοθετηθείτε τώρα. Πυροδοτείτε λοιπόν μέσα στην κρίση την υγειονομική, την οικονομική και την κοινωνική που ζούμε περισσότερη ανασφάλεια στον κόσμο.

Και πραγματικά τώρα, πιστεύετε ότι μπορεί να είναι ισότιμη η σχέση και η συνεργασία ανάμεσα στον εργοδότη και τον εργαζόμενο, ότι μπορεί να γίνεται σε ατομική βάση η διαπραγμάτευση και η διευθέτηση του χρόνου εργασίας; Δεν καταλαβαίνετε ότι σε αυτή την κοινωνική σχέση ο αδύναμος κρίκος, ο δομικά αδύναμος κρίκος είναι ο εργαζόμενος;

Πραγματικά πιστεύετε ότι αυτή η ιστορία της μετεξέλιξης του ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη αρχή ενισχύει τους μηχανισμούς ελέγχου της χώρας; Τι σημαίνει ανεξάρτητη αρχή; Σημαίνει αποπολιτικοποίηση. Δεν είναι ευθύνη της πολιτείας, του κράτους, των υπουργών και των εποπτευόμενων φορέων ο έλεγχος της τήρησης της εργατικής νομοθεσίας. Αυτό νομοθετείτε και το θέτετε αυτό σε μια ανεξάρτητη αρχή, η οποία έχει μια αυτονομία από το κράτος, από τους κοινωνικούς εταίρους.

Να σας πω τι έγινε όταν το ΣΕΥΥΠ, το Σώμα Επιθεωρητών Υγείας, έχασε την αυτόνομη υπόστασή του και εντάχθηκε στην ανεξάρτητη εθνική αρχή διαφάνειας; Σταμάτησε να κάνει ελέγχους στις υπηρεσίες υγείας και του δημόσιου και του ιδιωτικού κυρίως τομέα. Σταμάτησε να έχει πορίσματα. Σταμάτησε να κάνει καταλογισμούς. Μεταλλάχθηκε ο πραγματικός του ρόλος. Και ασχολείται τώρα τελευταία με τον έλεγχο της εφαρμογής του αντικαπιταλιστικού νόμου και με το αν οι αποστάσεις στα τραπεζοκαθίσματα τηρούνται. Αυτό κάνει. Σήμερα το ΣΕΥΥΠ έχει χάσει την τεχνονομία του γιατί δεν έχει την πολιτική βούληση να παρέμβει και να ελέγξει ένα πεδίο το οποίο ξέρουμε ότι υπάρχουν παράνομες συμπεριφορές.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Ελέγχους κάνει συνέχεια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΞΑΝΘΟΣ: Ναι. Όλα λοιπόν αυτά οδηγούν στην ενίσχυση ενός πλαισίου αυθαιρεσίας και ασυδοσίας στον χώρο της εργασίας. Θα έχουμε και αύξηση του εργασίου χρόνου και υπερωριακή απασχόληση εν πολλοίς απλήρωτη και διευκόλυνση των απολύσεων και όλα αυτά τα οποία έχουν εξηγηθεί.

Η δε υπερεργασία, η αύξηση του εργασίου χρόνου -το ανέφερε και ο συνάδελφος κ. Παφίλης- έχει αποδειχθεί πια και το λέει ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ότι σε εβδομαδιαία βάση είναι παγκόσμιο πρόβλημα δημόσιας υγείας, προκαλεί σοβαρές παρενέργειες ψυχοσωματικές στους ανθρώπους.

Αν θέλετε λοιπόν πραγματικά να βελτιώσετε την παραγωγικότητα, γιατί περί αυτής κόπτεστε, πρέπει να αναβαθμίσετε την ιατρική της εργασίας, τους μηχανισμούς ελέγχου της υγιεινής και ασφάλειας της εργασίας στον χώρο εργασίας -αυτά είναι τα μεγάλα διδάγματα της πανδημίας-, την περιβαλλοντική υγεία, τη μέριμνα για την ψυχική υγεία των εργαζομένων. Αυτές είναι οι κρίσιμες προϋποθέσεις: οι συνθήκες, το εργασιακό περιβάλλον και φυσικά η αμοιβή. Με άλλα λόγια, να επενδύσετε στο ανθρώπινο κεφάλαιο και όχι να κάνετε τα χατίρια του κεφαλαίου.

Και κλείνω με το τελευταίο. Λοιπόν είστε γελασμένοι αν νομίζετε ότι, επειδή υπάρχει η δύσκολη συνθήκη της πανδημίας κι επειδή έχετε όλη αυτή την επικοινωνιακή υπεροχή, τη στήριξη από τα μίντια κ.λπ., όλες αυτές οι διαρθρωτικές αντικοινωνικές παρεμβάσεις θα περάσουν έτσι χωρίς να ανοίξει μύτη. Νομίζω ότι έχετε είστε βαθιά γελασμένοι.

Και να σας πω και κάτι; Εμείς πραγματικά δεν θα επιτρέψουμε -αλλά όχι μόνο εμείς, πιστεύω όλη η κοινωνία- να μετατραπεί μια κρίση δημόσιας υγείας σε κρίση δικαιωμάτων, κοινωνικής συνοχής και δημοκρατίας.

Νομίζω ότι το πρόταγμα της νέας εποχής είναι λιγότερη εργα-

σία, εργασία για όλους, εργασία με ποιότητα, με αξιοπρέπεια, με σεβασμό στα δικαιώματα. Αυτό είναι το πυρηνικό στοιχείο ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου που μπορεί να το υπηρετήσει μια προοδευτική διακυβέρνηση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ για τον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Μαρκόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Άκουσα τον κ. Ξανθό, αγαπητοί συνάδελφοι, πριν από λίγο και θυμήθηκα αυτό που είχε πει η Μελίνα Μερκούρη το 1989 -πάντα εγώ χρησιμοποιώ τον πληθυντικό, αλλά η φράση ήταν στον ενικό- «Ανδρέα, δεν αρέσουμε, πάρτε το χαμπάρι».

Και δεν αρέσετε, ξέρετε γιατί, κύριε Ξανθέ; Δεν αρέσετε γιατί δεν πείθετε, γιατί λειτουργείτε λίγο πολύ ως τσιφλικάδες του συνδικαλιστικού κινήματος. Η Αθήνα -θυμάμαι το παλιό τραγούδι του Σαββόπουλου «η πλατεία ήταν γεμάτη με το νόημα που είχε κάτι από τις φωτιές»- ξέρετε γιατί ήταν γεμάτη τις προηγούμενες μέρες των κινητοποιήσεων; Ήταν γεμάτη από τα αυτοκίνητα του κόσμου που πήγαινε στη δουλειά του. Κι αυτό γιατί έχουν καταλάβει ακριβώς ποιος είναι ο ρόλος σας.

Προσπαθείτε να εξελιχθείτε σε κοτζαμπάσηδες του συνδικαλιστικού κινήματος. Νομίζετε ότι είναι χωράφι σας ο συνδικαλισμός, κτήμα και προίκα σας. Θα σας πούμε λοιπόν ότι κάτι τέτοιο δεν υπάρχει. Ακούω που λέτε «το νομοσχέδιο θα πείσει στους δρόμους, είναι αντεργατικό». Εμείς έχουμε ψηφιστεί για όλα αυτά τα οποία κάνουμε και έχουμε και ευρεία πλειοψηφία. Αυτό να μην το ξεχνάτε.

Θυμάμαι και μια πολύ ωραία ταινία, επειδή μου αρέσει το ευρωπαϊκό σινεμά, «Η εργατική τάξη πάει στον παράδεισο». Ήταν μία εξαιρετική ταινία με τον Τζιάν Μαρία Βολοντέ, η οποία ουσιαστικά ασκούσε κριτική με ακροαριστερή ματιά ακριβώς σε όλα αυτά τα οποία κάνετε εσείς στους δρόμους, στους αμφιλεγόμενους συνδικαλιστές, κριτική στην αμφιλεγόμενη κομμουνιστική Αριστερά, κριτική στον τρόπο που κάποιοι έβλεπαν και είχαν θέαση για τα πράγματα.

Γι' αυτήν ακριβώς την εργατική τάξη έρχεται να μιλήσει το παρόν νομοσχέδιο. Και να εξηγηθούμε. Εξίσωση εργατοτεχνιτών με τους υπάλληλους. Από το 1974 αίτημα. Δεν το κάνατε. Το κάναμε. Αύξηση των υπερωριών για τους εργάτες από τις ενενήντα έξι ώρες και για τους υπαλλήλους από τις εκατόν είκοσι ώρες στις εκατόν πενήντα. Μάλλον δεν θα προλάβετε. Το είχατε σκοπό να το κάνατε. Τεσσεράμισι χρόνια ήταν δύσκολα. Δεν τα καταφέρατε. Τα καταφέρνουμε εμείς. Ψηφιακή κάρτα για τον εργάτη, τον εργαζόμενο στο ναυπηγείο, στη βιομηχανία, για να μπορούμε να ελέγχουμε, να μην υπάρχουν χαμένες υπερωρίες, μαύρη εργασία. Μάλλον δεν θα καταφέρατε κι εκεί. Δεν πειράζει, θα τα καταφέρουμε εμείς. Ο κόσμος, λοιπόν, σας ξέρει. Πολιτικούς μεσάζοντες δεν χρειάζεται.

Να σας πω και κάτι άλλο. Ποιο ήταν το πρόσωπο της πρότασής σας; Ο κ. Τσίπρας αλαμπρατσέτα ήταν με τον κ. Νίκο Φωτόπουλο. Είστε πιο παλιοί κι από το παλιό. Ζείτε στην παλαιολιθική εποχή.

Κι επειδή κόπτεστε τόσο πολύ -ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το κόμμα το εργατικό- για να σας ρωτήσω κάτι. Στην «ΠΙΤΣΟΣ», όταν οι τριακόσιοι εργαζόμενοι της στην περιοχή του Ρέντη έστειλαν δύο επιστολές στον Πρωθυπουργό τότε Αλέξη Τσίπρα το 2016 -οι ίδιοι το λένε, δεν το λέω εγώ- και δεν έλαβαν μία απάντηση για την τύχη της εργοστασιακής τους μονάδας, αυτοί τι ήταν; Εσείς τι κάνατε; Ποιοι έσωσαν τις θέσεις εργασίας αυτές; Τις έσωσε η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη με συντονισμένες ενέργειες.

Εσείς, λοιπόν, ζείτε στην παλαιολιθική εποχή. Όπως λέει και η νεολαία «είστε αλλού». Μιλάτε λες και βρισκόμαστε στο 1930. Εσείς ξέρετε τι θέλετε; Δεν θέλετε εργαζόμενο ισχυρό. Θέλετε συνδικαλιστές προνομιούχους, συνδικαλιστές που απωθούν τον μέσο πολίτη, τον μέσο εργαζόμενο. Και δεν απαξιώνει συνολικά το συνδικαλιστικό κίνημα να είμαστε καθαροί σ' αυτό. Για να το

πω και με την κομμουνιστική αργκό, είναι «χρησιμοποιούμενο», το χρειαζόμαστε. Όμως, είναι σαδιστικό αυτό το οποίο πολλές φορές γίνεται από οργανωμένες μειοψηφίες. Αποτύχατε και στην απεργία και αυτό φάνηκε. Μέχρι και τα παιδιά και τους γονείς οι οποίοι έχουν την αγωνία τους αύριο για τις εξετάσεις απέναντί τους βάλατε.

Fake news παντού. Ο ΣΕΒ -λέει- είναι πίσω από αυτό το νομοσχέδιο. Ποιος ΣΕΒ; Ο ΣΕΒ έκανε σχόλια και κριτική γι' αυτό το νομοσχέδιο.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Ο Σκέρτσος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ο Σκέρτσος; Να σας θυμίσω εγώ τις φωτογραφίες του Αλέξη Τσίπρα αλαμπρατσέτα με όλους τους προέδρους του ΣΕΒ;

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Θα σας θυμίσω εγώ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τότε ο κ. Τσίπρας ήταν στους δρόμους για τους λαϊκούς αγώνες. Τα σουαρέ με τον ΣΕΒ ήταν καλά τότε. Σας ζορίζει η πραγματικότητα.

Άκουσα πριν την κ. Αναγνωστοπούλου για την κυριακάτικη λειτουργία της αγοράς. Συγγνώμη, επί ΣΥΡΙΖΑ δεν λειτουργούσε την Κυριακή η αγορά; Θα μας τρελάνετε; «Πόσα θέλετε να μας τρελάνετε», που λέει επίσης η νεολαία.

Αφού, λοιπόν, εσείς ήσασταν τόσο φιλεργατικοί, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί επί τεσσεράμισι χρόνια εσείς οι «σωτήρες της απασχόλησης» δεν ρυθμίσατε με νομοσχέδιο τις υπερωρίες. Αφού εσείς θέλατε να σώσετε την εργατική τάξη, γιατί συνεχίζετε τον διαχωρισμό εργατοϋπάλληλου με τον εργαζόμενο εργοτεχνίτη; Εσείς οι Αριστεροί γιατί δεν φτιάξατε την ψηφιακή κάρτα αφού κόπτεστε και είστε τόσο μαχητικοί; Για τις γονεϊκές άδειες γιατί δεν κάνατε παρεμβάσεις;

Για να μας απαντήσετε γιατί αρνείστε τις παρεμβάσεις κατά της σεξουαλικής παρενόχλησης στους χώρους εργασίας; Μήπως, προφανώς, γιατί θυμηθήκατε τα όσα είχαν γίνει, τη συγκάλυψη της υπόθεσης με τον πρεσβευτή της Βενεζουέλας; Μήπως τα έχετε και πρόσφατα αυτά;

Το συνδικαλιστικό, λοιπόν, κίνημα ή θα είναι μαζικό και αδέσμευτο ή θα είναι απαξιωμένο. Τι το θέλετε δηλαδή, χρηματοδοτούμενο από άλλες πηγές, άρα ουσιαστικά και ποδηγετημένο; Θέλετε προνομιούχους εργαζόμενους. Εμείς θέλουμε προνομιούχους εργαζόμενους και συνδικαλιστές που θα τους υπηρετούν, όχι συνδικαλιστές προνομιούχους και τους εργαζόμενους να υπηρετούν τους συνδικαλιστές.

Κυρίες και κύριοι, κλείνοντας πρέπει να πω ότι έχει έρθει η ώρα των έργων και όχι των λόγων. Η Αριστερά, κολλημένη στο παρελθόν, δεν μπορεί να συνομιλήσει -αυτό είναι ξεκάθαρο- με τον 21^ο ψηφιακό αιώνα. Ο μεσαίωνα, λοιπόν, που καταγγέλλει η Αντιπολίτευση δεν είναι το τρέχον νομοσχέδιο. Ο μεσαίωνας είναι αυτό που υπηρετείτε εσείς. Ο μεσαίωνας βρίσκεται μέσα στο μυαλό, μέσα στην ιδεολογία, μέσα στις ιδεοληψίες σας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συνεχίζουμε με την κ. Σκούφα από τον ΣΥΡΙΖΑ. Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε, να είστε εντός του χρόνου.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Κύριε Μαρκόπουλε, αν το μέλλον το οποίο σχεδιάζετε και το οποίο φέρνετε, κυρίως με το παρόν νομοσχέδιο, είναι το μέλλον ατελείωτων στρατιών ανέργων που θα λειτουργούν ως εφεδρείες και νέο προκαρίδιο με τις τρεις κι εξήντα, ευχαριστούμε πολύ δε θα πάρουμε, όχι εμείς μόνο οι Βουλευτές και οι Βουλευτίνες του ΣΥΡΙΖΑ, αλλά δεν θα πάρει όλος αυτός ο κόσμος ο οποίος ακριβώς διαδηλώσε στους δρόμους.

Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα φυσικά και δεν έρχεται από τον ουρανό, δεν έρχεται εκ του μη όντος. Στηρίζεται πάνω σε συγκεκριμένες αρχές και νεοφιλελεύθερες αξίες. Για να θυμίσω κάποιες. Ο νυν Πρωθυπουργός, όταν ήταν επικεφαλής της αξιωματικής αντιπολίτευσης συναντήθηκε με επιχειρηματίες της Κω. Όταν επιχειρηματίας και εργοδότης του δήλωσε διακαώς ότι «φτάνει πια με αυτή την εξαήμερη εργασία, να πάμε αυριανέ Πρωθυπουργέ μας στην επταήμερη εργασία, στην ευέλικτη εργασία, τέρμα πια με αυτή την ταλαιπωρία των ελέγχων στις οποίες μας έχει καταδικάσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ», ο τότε Αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης κ. Μη-

τσοτάκης δεν βρήκε τίποτε άλλο να πει πέρα από το ότι επί λέξει: «Η Νέα Δημοκρατία θα σαρώσει ως οδοστρωτήρας κάθε εμπόδιο που εμποδίζει την επιχειρηματικότητα».

Το δεύτερο πολύ ενδιαφέρον στοιχείο που ήδη προεκλογικά ο κ. Μητσοτάκης υποσχέθηκε στους εργοδότες επιχειρηματίες της Κω και όχι μόνο είναι ότι σύμφωνα με τη φιλοσοφία της Νέας Δημοκρατίας, στη σχέση εργοδότη και εργαζόμενου δεν πρέπει να παρεμβαίνει το κράτος με τις ρυθμιστικές κανονιστικές αρχές του και με τα ελεγκτικά όργανα. Γι' αυτό και ο ίδιος δήλωσε το 2017 στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης, πάλι επί λέξει, πως «Δεν τρέφει αυταπάτες για μια κοινωνία χωρίς ανισότητες. Κάτι τέτοιο, η κοινωνία χωρίς ανισότητες, είναι αντίθετο στην ανθρώπινη φύση».

Επομένως, για τον κ. Μητσοτάκη και την Κυβέρνησή του η όποια προσπάθεια άμβλυνσης των κοινωνικών και ταξικών ανισοτήτων, κοντέματος της κοινωνικής ψαλίδας, δεν είναι κάτι φυσικό, δεν είναι κάτι που μια δημοκρατική διακυβέρνηση του τόπου πρέπει να επιδιώκει.

Κάποια σημεία από το νομοσχέδιο. Θέλω, σαφώς, να ευχαριστήσω τον Υπουργό Εργασίας ή καλύτερα τον υπουργό υπερεργασίας, εξαντλητικής εργασίας, κατάρτησης του οκτώωρου, αλλά και του όποιου ωραρίου εργασίας, τον υπουργό κατάρτησης των συλλογικών συμβάσεων εργασίας, διότι εισάγει με το παρόν σχέδιο νόμου, εκτός των υπολοίπων, το σπαστό ωράριο στον μισθωτούμενο εργαζόμενο.

Ας πάρουμε την περίπτωση εργαζόμενου σε αποθήκη ή της εργαζόμενης στο ταμείο σουπερμάρκετ. Έχουν προσληφθεί για τετράωρη εργασία. Αυτό αναγράφεται πάνω στη σύμβαση εργασίας τους. Αυτοί οι εργαζόμενοι θα δουλεύουν τέσσερις ώρες, θα μεσολαβούν τρεις ώρες διαλείματος και μετά τις τρεις ώρες θα επανέρχονται στην εργασία τους για ακόμη τέσσερις ώρες εργασίας. Εάν τώρα αυτοί οι εργαζόμενοι δουλεύουν στο κέντρο της Αθήνας και η κατοικία τους είναι στο Περιστερί, τι να κάνουμε, αυτά συμβαίνουν στη ζωή, θα φάνε, θα ξαπλώσουν και θα κοιμηθούν στο αποθηκάκι μέσα στον ίδιο τον χώρο της εργασίας. Συμβαίνουν αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήδη σήμερα; Πόσω μάλλον μετά τη ψήφιση του νομοσχεδίου. Κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω αν έχετε διαβάσει το έργο «Η καλύβα του μπάριμπα Θωμά». Αν το έχετε διαβάσει, μάλλον δεν έχετε διδαχθεί αρκετά.

Οι εργαζόμενοι, επίσης, θέλουν να σας ευχαριστήσουν και για το γεγονός ότι αυξάνετε το όριο των υπερωριών, πολλές εκ των οποίων θα είναι απλήρωτες ή μάλλον θα πληρώνονται με ρεπό κατόπιν ελεύθερης συμφωνίας, ατομικής συμφωνίας του εργαζόμενου με τον εργοδότη και έτσι μειώνετε ταυτόχρονα την αποζημίωση που υπέρ υπέρ εργαζομένου και διπλασιάζετε τον αριθμό των νόμιμων υπερωριών στις εκατόν πενήντα.

Για αυτήν τη ρύθμιση σας ευχαριστούν θερμότατα και είκοσι έως σαράντα χιλιάδες άνεργοι, οι οποίοι βάσει της συγκεκριμένης πρόβλεψης του νομοσχεδίου δεν πρόκειται ποτέ μα ποτέ να προσληφθούν.

Ευχαριστίες εκφράζουν, επίσης, για το γεγονός ότι στο άρθρο 58 παράγραφος 6 προβλέπονται υπερωρίες και πάνω από τις εκατόν πενήντα ώρες σε απ' ευθείας συνεννόηση, βέβαια, με ποιον άλλον; Του εργοδότη με το Υπουργείο. Ο εργαζόμενος φυσικά δεν υπάρχει και πάλι πουθενά.

Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες, όμως, σας ευχαριστούν ιδιαίτερα για τις ατομικές συμβάσεις εργασίας. Ως εργαζόμενες και εργαζόμενοι πρέπει να είμαστε επιπλέον εξαιρετικά ευχαριστημένες και ευχαριστημένοι που με το παρόν νομοσχέδιο μια εξαναγκάζετε σε δωδεκάωρη εργασία, οχτώ ώρες μέχρι τώρα συν μία υπερεργασία συν τρεις υπερωρία, άρθρο 58, τις οποίες ώρες, βάσει αυτών που μας λέτε, θα τις δέχεται και θα τις δουλεύει ο εργαζόμενος αν θέλει. Αν δεν θέλει, ο εργοδότης θα τον χτυπάει φιλικά στην πλάτη και θα του λέει: «Ναι, βρε παιδί μου, ναι, βρε αδερφέ, όποτε θες να δουλέψεις, όποτε θες θα έρχεσαι στη δουλειά και για όλα τα άλλα καλή καρδιά να έχουμε, ό,τι θες εσύ κι από κει και πέρα, ας πάει και το παλιάμπελο».

Επίσης, πολύ ορθά καταργείτε το δικαίωμα του εργαζομένου για επαναπρόσληψη σε περίπτωση άκυρης απόλυσης, πολύ ορθά προβλέπετε ότι ο αδίκως απολυμένος δεν θα παίρνει πλέον τους μισθούς υπερημερίας, όπως και πολύ ορθά έχετε εδώ και

πολλούς μήνες καταργήσει, όχι εσείς, ο προκάτοχός σας, ο κ. Βρούτσης, τον βάσιμο λόγο απόλυσης. Διότι πώς αλλιώς θα απελευθερώνονταν οι απολύσεις;

Συμφωνώ σε μέγιστο βαθμό μαζί σας ότι ο εργοδότης θα πρέπει να έχει το απόλυτο δικαίωμα να προσλαμβάνει όσους θέλει, με ό,τι μισθό θέλει, να τους απολύει όποτε θέλει και να τους παύει όποτε θέλει, ακόμη και να τους επιβάλλει αναγκαστική άδεια άνευ αποδοχών για έναν ολόκληρο χρόνο, όπως ορθά και πάλι προβλέπει το νομοσχέδιό σας.

Οι εργαζόμενοι και οι εργαζόμενες και φυσικά οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις σας ευχαριστούμε με τη σειρά τους θερμότατα, διότι στο άρθρο 63 διευρύνετε τόσο πολύ τον κατάλογο των επιχειρήσεων, στις οποίες δεν θα ισχύει η κυριακάτικη αργία, ώστε μετά δυσκολίας μπορούμε να φανταστούμε κάνα δυο δραστηριότητες που δεν θα είναι ανοιχτές την Κυριακή.

Τέλος, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας εκφράσω τον απόλυτο θαυμασμό μου για το γεγονός ότι στο παρόν σχέδιο νόμου περιορίζετε σε τόσο μεγάλο βαθμό όλες τις συνδικαλιστικές ελευθερίες και το δικαίωμα στην απεργία, ώστε να είναι απόλυτα ορατή η σφοδρή επιθυμία σας να τα εξαφανίσετε. Προτείνω σε επόμενο νομοσχέδιο όχι μόνο να επιβάλλετε την αστική ευθύνη των συνδικαλιστών, αλλά να προτείνετε οι κατάπτυστοι συνδικαλιστές να κλείνονται ενδεχομένως και στη φυλακή.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κυρία συνάδελφε, σας παρακαλώ.

ΕΛΙΣΣΑΒΕΤ ΣΚΟΥΦΑ: Εν ολίγοις, κύριε Υπουργέ, το παρόν σχέδιο νόμου είναι βαθιά αυταρχικό, αντεργατικό, αντικοινωνικό, ώστε δεν επιδέχεται καμμία απολύτως διόρθωσης. Όπως ακριβώς το καταθέσατε, έτσι ακριβώς να το αποσύρετε.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Κοντογεώργο. Αν καταλαβαίνω καλά, έχει γίνει αλλαγή και είναι στη θέση του κ. Μπουκώρου.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Θα έλθει αμέσως μετά. Δεν θα χάσει τη σειρά του. Είναι κάπου έξω και θα έλθει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Σε καμμία περίπτωση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρακολουθώντας όλες αυτές τις μέρες τόσο στη Διарκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων όσο και στην Ολομέλεια τη συζήτηση του σχεδίου νόμου για την προστασία της εργασίας, δεν σας κρύβω ότι για άλλη μια φορά αισθάνομαι πλήρως απογοητευμένος από τη συμπεριφορά και τις τοποθετήσεις της Αντιπολίτευσης.

Καταδεικνύει με τη στάση της και τις πράξεις της ότι δεν αντιλαμβάνεται το μέγεθος της ευθύνης της απέναντι στην κοινωνία και στη χώρα, σε μια χώρα που την τελευταία δεκαετία πέρασε τις Συμπληγάδες των μνημονίων, αλλά και για τους ανόητους πειραματισμούς αριστέρων μάγων, σε μια χώρα που τα εισοδήματα των πολιτών της καταληστεύθηκαν από τις φορομνηστικές πολιτικές της Κυβέρνησης «Πρώτη φορά Αριστερά» και των ψεκασμένων συνεργών τους, σε μια χώρα που βρίσκεται ακόμη στην αρχή του τέλους αντιμετώπισης της φονικής πανδημίας του COVID 19.

Θα περίμενε κάποιος τουλάχιστον περισσότερη σοβαρότητα και υπεύθυνη συμπεριφορά από τους Βουλευτές της Αντιπολίτευσης και ιδιαίτερα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στην κοινοβουλευτική διαδικασία ψήφισης των απαραίτητων θεσμικών ρυθμίσεων για τον εκσυγχρονισμό και την πρόοδο της χώρας και των πολιτών της.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε αυτές τις μέρες είναι μια αναγκαία πράξη εκσυγχρονισμού και επικαιροποίησης της εργατικής νομοθεσίας, η οποία παραμένει ήδη από τη δεκαετία του 1980 και σε ορισμένα κεφάλαια της από τις δεκαετίες του 1960 και του 1920.

Στοχεύει αφ' ενός στην Ελλάδα της παραγωγής και της ευημερίας, ελκυστική στις νέες επενδύσεις για τη μείωση της ανεργίας με τις απαραίτητες ρυθμίσεις στην εργατική νομοθεσία, λαμβάνοντας υπ' όψιν τις σύγχρονες κοινωνικές οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις και αφ' ετέρου στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με την προστασία της εργασίας, την αποκατάσταση αδικιών και την αντιμετώπιση προβλημάτων της σημερινής κοινωνικής πραγματικότητας.

Ενσωματώνει τη σύμβαση 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία και τις καλές πρακτικές των ανεπτυγμένων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Καθιερώνει την ψηφιακή κάρτα εργασίας για την καταπολέμηση της μαύρης εργασίας των αδήλων υπερωριών και της εισφοροδιαφυγής.

Αναβαθμίζει το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή, αποκλείοντας πιθανές παρεμβάσεις στον έλεγχο της αγοράς εργασίας.

Εισάγει σειρά νέων αδειών που συμβάλλουν στην ίση μεταχείριση ανδρών και γυναικών.

Εισάγει μέτρα κατά της βίας και παρενόχλησης στην εργασία με την ενσωμάτωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας.

Εισάγει πλαίσιο προστασίας συνδικαλιστικών δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους στις ψηφιακές πλατφόρμες, οι οποίες αποκτούν δικαιώματα ανάλογα των εργαζομένων με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας.

Εξισώνει την αποζημίωση εργατοτεχνιτών με αυτές των υπαλλήλων λόγω απόλυσης.

Κατοχυρώνει την τηλεργασία μετά από συμφωνία εργοδοτών και εργαζομένων.

Αυξάνει το όριο των επιτρεπόμενων υπερωριών στον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Εισάγει το ευέλικτο ωράριο εργασίας. Εισάγει ως εναλλακτική επιλογή και τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, θεσμός που ισχύει σε όλη την Ευρώπη εδώ και τριάντα χρόνια.

Κατοχυρώνει πλήρως το οκτάωρο εργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 55. Διευρύνει τη λίστα των περιπτώσεων άκυρης απόλυσης.

Ανοίγει την αγορά εργασίας τις Κυριακές με πρόσθετη αμοιβή 75% στους τομείς logistics, data center, νοσηλευτικό υλικό και από τις φαρμακοβιομηχανίες.

Προβλέπει τον ψηφιακό μετασχηματισμό του συστήματος παρακολούθησης της αγοράς εργασίας «ΕΡΓΑΝΗ II» ή ΕΦΚΑ Επιθεώρησης Εργασίας, ΟΑΕΔ για τις αναγκαίες διασυνδέσεις.

Εκσυγχρονίζει το πλαίσιο λειτουργίας των συνδικαλιστικών οργανώσεων και συνδικαλιστών. Εξισώνει την προστασία των συνδικαλιστών με αυτήν των εγκύων. Θεσπίζει αστική ευθύνη των συνδικαλιστών που ασκούν βία και προβαίνουν σε παράνομες πράξεις κατά τη διάρκεια των απεργιών. Απαγορεύει την επαναπροκήρυξη απεργίας που έχει κριθεί παράνομη από τη Δικαιοσύνη από τη δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια συνδικαλιστική οργάνωση και που κατατάσσεται στον τόπο. Προστατεύει το κοινωνικό σύνολο από τις απεργιακές κινητοποιήσεις σε κοινή ωφέλεια με την υποχρέωση παροχής εγγυημένης υπηρεσίας στο ένα τρίτον της συνήθους. Εισάγει σειρά μέτρων για τη διαφάνεια στον συνδικαλισμό. Θεσμοθετεί την απαγόρευση της οικονομικής ενίσχυσης συνδικαλιστικών οργανώσεων από εργοδότες και κόμματα, εξασφαλίζοντας τη διαφάνεια στη λειτουργία τους.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, αυτές οι ρυθμίσεις, που, κατά τη γνώμη μας, εξισώνουν την πατρίδα μας με τις πιο ανεπτυγμένες χώρες της Ευρώπης και του κόσμου ολόκληρου, πολεμά λυσσαλέα κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση.

Πρόκειται για μια Αντιπολίτευση κατώτερη των περιστάσεων, η οποία κραυγάζει ως όχλος γηπέδου και συκοφαντεί την Κυβέρνηση ότι καταργεί το οκτάωρο σε χώρα του πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ισχύει το ευρωπαϊκό κεκτημένο. Με ψεύτικα διλήμματα, αφού δεν της βγήκε η εκμετάλλευση των θυμάτων της πανδημίας COVID-19, προσπαθεί να δημιουργήσει αναταραχή, προσπατώντας ακραίες μειοψηφίες που κρατούν τη χώρα αιχμάλωτη στην οπισθοδρόμηση και την υπανάπτυξη. Το χειρότερο, όμως, είναι ότι υποτιμά συστηματικά τη νοημοσύνη των Ελλήνων πολιτών, οι οποίοι την έχουν ήδη ξεπεράσει και στα-

διακά την τοποθετούν εκεί που της αξίζει, στον κάλαθο των αχρήστων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, πιστοί στις δεσμεύσεις μας και στο πρόγραμμά μας που ενέκριναν οι πολίτες με συντριπτική πλειοψηφία την 7^η Ιουλίου 2019 στηρίζουμε την Κυβέρνηση και τον Πρωθυπουργό της χώρας Κυριάκο Μητσοτάκη. Προχωράμε με αποφασιστικότητα και ρεαλισμό στον αναγκαίο θεσμικό εκσυγχρονισμό της χώρας που εξασφαλίζει ανάπτυξη και ευημερία για όλους τους πολίτες. Η κοινωνία και η πλειοψηφία των πολιτών είναι μαζί μας και περιμένει από εμάς γρηγορότερους ρυθμούς και μετρήσιμα αποτελέσματα.

Τελειώνοντας, δηλώνω ότι ψηφίζω το υπό συζήτηση νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε, και για τον χρόνο.

Τον λόγο έχει ο κ. Μάριος Κάτσης από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη εν μέσω πανδημίας και εν μέσω πανελλαδικών εξετάσεων έρχεται και εισηγείται ένα νομοσχέδιο που ανατινάζει τις εργασιακές συνθήκες για κάθε έναν και κάθε μια που δουλεύει στη χώρα. Πρόκειται για μια πολιτική αντι-επιστημονική, αντισυνταγματική με ταξικό μίσος εναντίον των πολλών και -θα έλεγα- σκοταδιστική, γιατί μας γυρνάει πολλά χρόνια πίσω.

Επιτρέψτε μου, να δανειστώ και μια έκφραση της ποπ κουλτούρας της εποχής μας που η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας εντελώς απομονωμένη πορεύεται με το δόγμα Πώποτα «εμπρός πίσω». Αυτό είναι το δόγμα που ακολουθείτε. Και λέω εντελώς απομονωμένη, και πολιτικά και κοινωνικά, γιατί σχεδόν με την ίδια επιχειρηματολογία όλοι είναι ενάντια στο νομοσχέδιο. Όλα τα κόμματα, οι ενώσεις εργαζομένων, οι ενώσεις μικρομεσαίων εργοδοτών, η ΓΣΕΕΕ, ο Δικηγορικός Σύλλογος Αθηνών, η Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής. Υπέρ είστε μόνο η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΕΒ, που μαζί με τον πρώην Γενικό Διευθυντή του, τον κ. Σκέρτσο, που σας τον έδωσε να τον κάνετε κορυφαίο Υπουργό, σας έδωσε και γραμμένο αυτό εδώ το επικίνδυνο νομοσχέδιο. Θα το αποδείξω αυτό που λέω.

Ας θυμηθούμε τι έλεγε ο κ. Μητσοτάκης. Είχε δηλώσει στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης τον Σεπτέμβριο του 2019, μόλις είχε γίνει Πρωθυπουργός ότι η αγορά εργασίας στην Ελλάδα είναι υπερ-ρυθμισμένη. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά.

Να δούμε και σε χαιρετισμό της Ένωσης Εταιρειών Πληροφορικής το 2018 τι έλεγε. Έλεγε ότι το οκτάωρο είναι ξεπερασμένο και σε προεκλογικές του συναντήσεις με επιχειρηματίες του τουρισμού που του ζητούσαν επταήμερη εργασία εκείνος χαμογελούσε συγκαταβατικά. Τότε, λέγατε ότι είναι fake news αυτά. Τώρα, έρχεστε και τα νομοθετείτε όλα.

Τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Μάριος Κάτσης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Να δούμε τι νομοθετείτε μακριά από ευφημισμούς και τα ωμά ψέματα του κ. Χατζηδάκη, που βγαίνει μόνος του σε πάνελ και με ρητορική life coach προσβάλλει τους πολίτες βάνουσα.

Καταργείτε στην πράξη το οκτάωρο θεσπίζοντας την ατομική σύμβαση και μέσω της ατομικής σύμβασης τη δεκάωρη εργασία με δύο ώρες απλήρωτης δουλειάς. Και όπως ο ίδιος ο Υπουργός ομολόγησε, θα πληρώνονται γι' αυτές με ρεπό κάποια στιγμή. Μας λέτε ότι υπήρχαν επιχειρήσεις που το έκαναν αυτό, όπως είναι η «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ» ή άλλες επιχειρήσεις στον τουρισμό. Λέτε μισές αλήθειες, δηλαδή μεγάλα ψέματα. Γιατί εκεί ισχύει η συλλογική σύμβαση, όχι ατομική. Εδώ, βάζετε τον εργοδότη και τον εργαζόμενο να διαπραγματευτούν λες και είναι ισότιμοι, παρ' όλα αυτά που λέει ότι η σχέση είναι ετεροβαρής λόγω εξάρτησης. Είναι σαν να αλλάζετε το αξίωμα της Ευκλείδειας γεωμετρίας,

ότι από δύο σημεία διέρχεται μόνο και μία ευθεία. Γι' αυτό χαρακτηρίσα αυτό το νομοσχέδιο απολύτως αντι-επιστημονικό.

Αλήθεια, σε συμβάσεις που υπογράφουν στους εποχικούς στον τουρισμό κάτω των έξι μηνών, τότε αυτοί οι άνθρωποι θα πάρουν τα ρεπό τους από τις απλήρωτες υπερωρίες, αφού τους δίνετε περιθώριο εξαμήνου για να τα πάρουν; Ποτέ, προφανώς. Όχι μόνο αυτό, αλλά θα μπορεί και να τους απολύει πριν λήξει το εξάμηνο και πριν πάρουν τα ρεπό και να τους αντικαθιστά με άλλους. Σε εταιρείες εντάσεως εργασίας, όπως είναι οι εταιρείες με τηλεφωνικά κέντρα εξυπηρέτησης αυτό θα γίνεται και γίνεται ήδη.

Διπλασιάζετε τις φτηνές υπερωρίες και μάλιστα, θέτοντας σε κίνδυνο την υγεία και την ασφάλεια των εργαζομένων που και κουρασμένοι είναι και μη αποδοτικοί θα είναι με την αύξηση του ωραρίου. Διευρύνετε τη δυνατότητα των απολύσεων. Σήμερα, αν υπάρχει παράνομη απόλυση και δικαιωθεί ο εργαζόμενος στο δικαστήριο, δικαιούται και επαναπρόσληψη και με υπερημερία όλους τους μισθούς που έχασε. Εσείς καταργείτε την επαναπρόσληψη στην πράξη και λέτε ότι θα πάρεις μία αποζημίωση και εφόσον μπορούν οι εργοδότες λόγω των οικονομικών δυνατοτήτων, θα δώσουν εάν θα την πάρεις και αυτή. Δίνετε χρονικό ορίζοντα στον εργοδότη να πληρώσει την αποζημίωση, λες και αν κάποιος έχει ανάγκη από αυτά τα χρήματα δεν είναι αυτός που μόλις απολύθηκε, αλλά είναι αυτός που τον απέλυσε. Έχετε το θράσος να μιλάτε στον τίτλο για προστασία της εργασίας, ενώ είναι προστασία της εργοδοσίας. Στη διαστρέβλωση πραγματικά δεν πιάνετε. Είστε πρώτοι.

Ακόμα και στη μερική απασχόληση των 400 ευρώ που αφορά γυναίκες ή και νέους ανθρώπους έρχεστε και επιβάλλετε το σπατό ωράριο, δηλαδή δύο ώρες το πρωί και τους ξαναφέρνετε να δουλέψουν και το βράδυ. Αντί να αντιμετωπίζετε το δημογραφικό πρόβλημα και την υπογεννητικότητα με οικονομικά προνόμια που προσφέρουν και στους δύο γονείς άλλα ευρωπαϊκά κράτη στα νέα ζευγάρια, για να κάνουν παιδιά, εσείς κάνετε σκοταδιστικά συνδέδια υπογεννητικότητας που τρέχετε ν' αποσύρετε τη συμμετοχή σας, όταν σας πιάνουν με τη γίδα στην πλάτη. Ρίχνετε την ευθύνη της υπογεννητικότητας στις γυναίκες και στη νέα γενιά, την οποία εσείς την έχετε στριμώξει με την 534 ευρώ το μήνα, με το οκτάωρο να γίνεται δεκάωρο και τις υπερωρίες να πληρώνονται με ρεπό.

Εκεί, βέβαια που δίνετε ρέστα ιδεοληψίας και αυταρχικού νεοφιλελευθερισμού είναι τα ζητήματα του συνδικαλισμού, της απεργίας και των συλλογικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Λέτε ότι εκσυγχρονίζετε το συνδικαλιστικό δίκαιο, ενώ στην πραγματικότητα καταργείτε τον εμβληματικό ν.1264/1982. Κάνετε την απεργία σχεδόν αδύνατη, κάνετε τα σωματεία πλήρως εργοδοτικά με την ηλεκτρονική ψηφοφορία και η διοίκηση παρεμβαίνει αντισυνταγματικά στην αυτοτέλεια των σωματείων. Παινεύστε με την ψηφιακή κάρτα εργασίας για το ΣΕΠΕ που το κάνετε ανεξάρτητη αρχή. Μα, αλήθεια, τι να προστατέψει η ψηφιακή κάρτα εργασίας, όταν έχετε κάνει νόμιμες όλες τις εργοδοτικές αυθαιρεσίες; Είναι ένα πουκάμισο αδειανό. Και για το ΣΕΠΕ, ποια ανεξαρτησία επικαλείστε, όταν τα τρία από τα πέντε μέλη του διοικητικού συμβουλίου θα είναι ορισμένα από την Κυβέρνηση;

Ο σκοπός σας είναι να ναρκοθετήσετε και στην επόμενη κυβέρνηση τη δυνατότητα ν' ανατρέψει αυτή την πραγματικότητα κατά το δόγμα Βορίδη. Αυτά ψηφίζετε μόνοι σας, σε μια χώρα όπως η Ελλάδα που έχει την υψηλότερη ανεργία, τις περισσότερες ώρες εργασίας ανάμεσα στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επίσης, δεν λέτε ότι σε όλη την Ευρώπη οι εργασιακές σχέσεις καθορίζονται από συλλογικές συμβάσεις σε ποσοστό άνω του 80% και εδώ εσείς προκρίνετε τις ατομικές και παριστάνετε τους φιλοευρωπαϊστές. Αυτή είναι η ειρωνεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολιτικές της πλειοψηφίας είναι αποτυχημένες, γιατί τις είδαμε να εφαρμόζονται το 2012-2015. Τα επιχειρήματά σας είναι ίδια με αυτά που λέγατε όταν μιώνατε τον βασικό μισθό, όταν φέρνατε το ρατσιστικό υποκατώτατο για κάτω των είκοσι πέντε ετών, όταν θεσπίσατε τις επιχειρησιακές συμβάσεις έναντι των συλλογικών. Τι λέγατε; Λέγατε

ότι θ' αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα, θα μειωθεί η ανεργία στους νέους, θα έρθουν επενδύσεις. Τι έγινε; Είχαμε 28% ανεργία, 60% στους νέους και ύφεση και εκτοξεύσατε και το brain drain. Ακριβώς το ανάποδο έγινε, γιατί αυτά είναι τα οργανικά ψέματα της λίμπεραλ ουτοπίας. Το είπε και ο Πρόεδρος Μπρίντεν, αυτά δεν λειτούργησαν ποτέ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Ο κόσμος αλλάζει και εσείς είστε αμετανόητα οπισθοδρομικοί. Εμείς αυξήσαμε τον κατώτατο μισθό, καταργήσαμε τον υποκατώτατο, δηλώνουμε τις υπερωρίες στην «ΕΡΓΑΝΗ» με sms για πρώτη φορά και μας λέγανε οι εργαζόμενοι ότι τους έδιωχναν από την επιχείρηση μόλις σχολούσαν κανονικά, επαναφέραμε τις κλαδικές συμβάσεις που οδήγησαν σε καλύτερους μισθούς. Και τι έγινε; Η ανεργία μειώθηκε δέκα μονάδες, η οικονομία είχε δεκατρία συνεχόμενα τρίμηνα ανάπτυξης.

Αυτό το νομοσχέδιο είναι το όχημα μιας ακραίας πολιτικής, για να μετατρέψει την Ελλάδα σε μία ειδική οικονομική ζώνη μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση με φτηνή ελαστική εργασία, όπου μία χούφτα ελίτ θα καρπωθεί το Ταμείο Ανάκαμψης και η πλειοψηφία του κόσμου θα είναι στην εξαθλίωση.

Εμείς καταψηφίζουμε αυτό το νομοσχέδιο. Ζητούμε έστω και τώρα να το αποσύρετε. Πρώτα από όλα, όμως, αυτό το νομοσχέδιο το καταψηφίζει –και θέλω να το καταλαβαίνετε- ο ελληνικός λαός. Είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο θα ακυρωθεί στην πράξη από το εργατικό κίνημα. Είναι ένα νομοσχέδιο που όταν θα έχουμε την εντολή του ελληνικού λαού και σύντομα θα το καταργήσουμε και επίσημα στη Βουλή για να επαναφέρουμε τη χώρα στη σωστή πλευρά, στην πλευρά της προόδου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Χρήστο Μπουκώρο, μετά ακολουθεί η κ. Καφαντάρη, ο κ. Λεονταρίδης και ο κ. Παππάς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΠΟΥΚΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι είναι σημαντικό το νομοσχέδιο και δεν μπορώ να κατηγορήσω τους συναδέλφους του συνόλου της Αριστεράς που έχουν πάρει το ζήτημα πατριωτικά. Έχουν γαλουχηθεί με την ιδέα του προλεταριάτου που θα πρέπει να καθοδηγείται από μια πνευματική και μια κομματική Ιντελιγκέντσια μέσα σε ένα πνεύμα καθοδήγησης και πατερναλισμού, πλην όμως και εδώ είναι η ουσιαστική διαφορά μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εμείς πιστεύουμε ότι στις ελεύθερες κοινωνίες οι ελεύθεροι άνθρωποι ούτε ποδηγετούνται, ούτε καθοδηγούνται, ούτε κάποιοι άλλοι γνωρίζουν καλύτερα το συμφέρον τους από εκείνους.

Ζήσαμε τις τελευταίες ημέρες μια τεράστια επιχείρηση διαστρέβλωσης, συσκότισης, σύγχυσης από τις δυνάμεις της Αντιπολίτευσης, μια προσπάθεια να διαστρεβλώσουν το περιεχόμενο του νομοσχεδίου ευελπιστώντας να αποκομίσουν πολιτικά κέρδη σε μια εποχή πολιτικής ένδειας για αυτούς που τίποτα δεν τους βγαίνει. Νόμιζαν ότι βρήκαν την ευκαιρία να απευθυνθούν στην εργατική τάξη αγνοώντας ότι η εποχή έχει αλλάξει, ότι οι συνθήκες έχουν αλλάξει, ότι βρισκόμαστε εν όψει της τέταρτης βιομηχανικής επανάστασης, έχει καθιερωθεί και στη χώρα μας η τηλεργασία, οι ανάγκες της ανθρώπινης ζωής μεταβάλλονται διαρκώς, καθημερινά και εκείνοι μας καλούν να μείνουμε προσκολλημένοι σε διατάξεις και ρυθμίσεις οι οποίες έχουν ξεπεραστεί από τον χρόνο. Αν αυτό δεν είναι η επιτομή του συντηρητισμού τότε αναρωτιέμαι τι ακριβώς είναι.

Πιστεύουν, λοιπόν, ότι είναι προνομιακό τους πεδίο. Δεν αντιλαμβάνονται ότι οι εργαζόμενοι δεν τους ακούνε και αυτό φαίνεται στις συνδικαλιστικές εκλογές, φαίνεται σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις, φαίνεται στις μετρήσεις της κοινής γνώμης και δεν προβληματίζονται. Εμμονικά παραμένουν εκεί. Δεν μετρούν, δεν ζυγίζουν οι δυνάμεις της Αντιπολίτευσης σήμερα πόσο έχουν αλλάξει οι συνθήκες εργασίας και πόσο έχουν αλλάξει οι ανάγκες του σύγχρονου ανθρώπου.

Δεν βλέπετε πλέον ότι με τα κοινωνικά δίκτυα ο κάθε άνθρωπος, ο κάθε πολίτης επιχειρεί να αντιπροσωπεύσει τα θέλω του

και τα πιστεύω του από μόνος του; Δεν βλέπετε πόσο χαμηλά έχει πέσει η αξιοπιστία των συνδικαλιστικών φορέων, τι ποσοστά Ελλήνων εργαζομένων συνδικαλιζόνται; Αγνοείτε ακόμη και την πραγματικότητα ότι το 82% των εργαζομένων σε τούτη τη χώρα δεν είναι οργανωμένοι σε σωματεία; Φταίει η διάρθρωση των επιχειρήσεων ή φταίει η αξιοπιστία του συνδικαλιστικού κινήματος; Μπορεί να φταίει και τα δύο και άλλα πολλά μαζί. Με προβληματίζει, όμως, ότι καθόλου δεν προβληματίζεστε και θέλετε να γίνετε και πειστικοί.

Το πότε φτάνει σε έναν εργασιακό χώρο σήμερα ο εργαζόμενος σε ένα εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο ή στη βιομηχανική περιοχή του Βόλου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ποιος ελεγκτικός μηχανισμός μπορεί να το πιστοποιήσει καλύτερα από την εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας που είναι κορυφαία πρόβλεψη του νομοσχεδίου; Είστε αντίθετοι σε αυτό; Στην παρότρυνση του εργοδότη «μείνε ακόμα λίγο, πνιγόμαστε, έχουμε παραγγελίες» μπορεί να είναι εκεί ο υπάλληλος της Επιθεώρησης Εργασίας; Δεν είναι αποδοτικότερη η ψηφιακή κάρτα εργασίας;

Η θέσπιση αδειών για τους νέους γονείς, για τον νέο πατέρα δεκαεπτάωρων ημερών, είναι αρνητική αυτή η πρόβλεψη; Δεν ακούσα μια καλή κουβέντα. Μιλάμε για ισότητα, μιλάμε για ανάγκες, μιλάμε για δημογραφικό, για επιπλέον άδειες δύο ημερών.

Και να πάμε στο κορυφαίο ζήτημα. Η επιχείρηση διαστρέβλωσης είχε έναν κεντρικό άξονα που έλεγε «δίνεις υπερωρίες και θα πληρωθείς με ρεπό», ενώ το νομοσχέδιο τα διαχωρίζει απολύτως. Δίνεις χρόνο παραπάνω αν το επιλέξεις και παίρνεις χρόνο. Όταν δίνεις υπερεργασία με υπερωρίες παίρνεις χρήματα και μπορείς να πάρεις παραπάνω χρήματα. Άκουσα και το καινοφανές επιχείρημα: «Γιατί δίνεται στον εργαζόμενο της βιομηχανίας στη βιομηχανική περιοχή του Βόλου τη δυνατότητα να δουλέψει εκατόν εξήντα ώρες υπερωρία; Δεν ξέρατε ότι αυτή η αύξηση από τις ενενήντα ώρες στις εκατόν πενήντα θα στερήσει τη θέση από κάποιον άνεργο»; Από τη μια είναι υπέρ των εργαζομένων και από την άλλη να μην τους δοθεί η δυνατότητα να αυξήσουν το εισόδημά τους. Δηλαδή, τόσο αντικρουόμενα επιχειρήματα και μετά αναρωτιέται η Αριστερά -ενδεχομένως αν αναρωτιέται, γιατί δεν ξέρω αν αναρωτιέται και αν προβληματίζεται- γιατί δεν ακούγεται και στην τάξη των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα.

Πάμε στις απεργίες. Μπορεί να ταλαιπωρείται το κοινωνικό σύνολο συνεχώς, διαρκώς από οργανωμένες μειοψηφίες; Ποιος φοβάται τις πλειοψηφίες στο συνδικαλιστικό κίνημα; Ποιος φοβάται τη μαζική συμμετοχή με την ψήφο εξ αποστάσεως όλων των εργαζομένων; Με τους θέλει να είναι ο πατερούλης του εργατικού κινήματος, με τους πέντε, δέκα που ελέγχει και ασκεί βία; Ξεχάσαμε τι έγινε στο τελευταίο συνέδριο της ΓΣΕΕ; Αυτά τα φαινόμενα, λοιπόν, δεν τα θέλει η κοινωνία και δεν είναι που δεν τα θέλει ο Μητσοτάκης και η Κυβέρνηση. Δεν τα θέλει η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας, γι' αυτό σας έχει καταστήσει μειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι έχουν εργαστεί σκληρά στη ζωή τους μπορούν να αντιληφθούν ότι κανένας νόμος, καμμία διάταξη δεν μπορεί να τους προστατεύσει απολύτως από την αυθαιρεσία του εργοδότη που είναι δεδομένη και καταγεγραμμένη ιστορικά. Δεν μπορεί να τους προστατεύσει από την ανεργία, δεν μπορεί να τους προστατεύσει από τους χαμηλούς μισθούς. Μόνο η ανάπτυξη και η αύξηση της ζήτησης νέων θέσεων εργασίας μπορεί να προστατεύσει πραγματικά τον εργαζόμενο από όλα αυτά τα φαινόμενα. Αλλά να μην ακούσω από αριστερούς Βουλευτές ούτε μια κουβέντα για τις προβλέψεις του νομοσχεδίου σχετικά με τη βία και την παρενόχληση, αυτό πραγματικά με ξεπερνάει. Με ξεπερνάει! Ούτε ένας ομιλητής!

Εμείς, λοιπόν, και με το νομοσχέδιο αυτό πιστεύουμε ότι στις πραγματικά ελεύθερες κοινωνίες και ο εργαζόμενος πρέπει να έχει το δικαίωμα της επιλογής. Και το βάρος της απόδειξης για οτιδήποτε εναντίον του εργαζόμενου, να το φέρει ενώπιον των ελεγκτικών αρχών και της δικαιοσύνης -όταν χρειαστεί- ο εργοδότης. Και αυτή είναι μια σημαντική τομή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Συνεχί-

ζουμε με την κ. Καφαντάρη. Μετά είναι ο κ. Λεονταρίδης και ο κ. Παππάς.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς δεν είναι παρών ο αρμόδιος Υπουργός ο οποίος εισήγαγε στην Ολομέλεια της Βουλής το εν λόγω νομοσχέδιο, ο κ. Χατζηδάκης. Δεν μπορώ όμως να μην κάνω κάποια σχόλια για την πρωινή τοποθέτηση που έκανε η οποία χαρακτηριζόταν από μεγάλη ένταση και άγχος. Είπε ο κύριος Υπουργός «είμαι περήφανος για τα έργα τα οποία έχω κάνει». Αναφέρθηκε ειδικά στη ΔΕΗ και μάλιστα αναφέρθηκε στην άνοδο της χρηματιστηριακής της αξίας κ.λπ.. Εγώ όμως θα του κάνω κάποια ερωτήματα κι ας μην είναι εδώ. Είναι περήφανος για τις αυξήσεις στις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος 15%-20% από τον Σεπτέμβριο του 2019 μόλις ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία; Είναι περήφανος για την ενεργειακή φτώχεια η οποία εξακολουθεί να υπάρχει και να δυναμώνει; Είναι περήφανος γι' αυτό που συνέβη σήμερα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές; Ήμουν στην Αγία Βαρβάρα, στον Δήμο της δυτικής Αθήνας όπου δυο ΟΠΚΕ, Αστυνομία και ΔΕΔΔΗΕ έκοβαν ηλεκτρικό ρεύμα συμπολίτην μας. Είναι για όλα αυτά περήφανος; Και δεν γίνεται αυτό μόνο στον εν λόγω δήμο. Είναι ένα γεγονός. Είναι μία πραγματικότητα η οποία γίνεται συνέχεια το τελευταίο χρονικό διάστημα.

Θα έλεγα όμως και κάτι άλλο. Όλοι οι εργαζόμενοι, οι πολίτες αυτής της χώρας, ανεξάρτητα τοποθέτησης, όταν άκουσαν ότι ο κ. Χατζηδάκης έρχεται στο Υπουργείο Εργασίας ένωσαν ένα φόβο ο οποίος πιστεύω ότι επιβεβαιώθηκε. Ένωσαν ένα φόβο γιατί τα έργα και οι ημέρες του κ. Χατζηδάκη, του νυν Υπουργού Εργασίας είναι: το ξεπούλημα της Ολυμπιακής. Αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Είναι αυτό που έκανε στη ΔΕΗ, όλα αυτά τα οποία προανέφερα. Και βέβαια να μην πούμε και για τις αυξήσεις των μισθών των ολίγων και εκλεκτών golden boys. Αυτό το νομοσχέδιο όμως, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Εργασίας που συζητάμε τώρα, που θα φέρει την υπογραφή του νομίζω θα είναι ένα πολύ γκρίζο σημείο.

Κύριοι και κυρίες Βουλευτές, κύριοι της Κυβέρνησης, το νομοσχέδιο που εισάγετε, αυτό το νομοσχέδιο, είναι ένα μνημείο πολιτικής απάτης. Είναι ένα μνημείο κακής νομοθέτησης. Πού στηρίζω αυτά τα οποία λέω; Το ωραίο περιτύλιγμα το οποίο κατά κόρον οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας στον δημόσιο λόγο και παντού εκθειάζουν, δηλαδή η ενσωμάτωση διεθνών συμβάσεων, η 190 του ILO, τα ζητήματα για την υγιεινή και ασφάλεια, η κύρωση της οδηγίας σχετικά με τις γονικές άδειες κ.λπ., είναι θετικά φυσικά αλλά πάνε να κρύψουν τον πυρήνα αυτού του σχεδίου νόμου. Τον βαθύ αντιδραστικό πυρήνα που εκφράζει ουσιαστικά την οπισθοδρομική λογική, τον συντηρητισμό και τις ιδεοληψίες του κόμματος του κ. Μητσοτάκη. Ότι δεν εφαρμόσατε, κύριοι της Κυβέρνησης, με το δεύτερο μνημόνιο, έρχεστε τώρα και το υλοποιείτε με το σχέδιο νόμου το οποίο συζητάμε κατά απαίτησή του ΣΕΒ, όχι όλου του επιχειρηματικού κόσμου. Γιατί υπάρχει και η ΓΣΕΒΕΕ υπάρχουν επιμελητήρια, υπάρχουν εκπρόσωποι επιχειρηματικών επιχειρήσεων, εμπόρων, που είναι αντίθετοι. Είστε σε πλήρη απομόνωση από την κοινωνία, από τα κόμματα, αλλά κύρια από επιστημονικούς φορείς, δικηγόρους, συλλόγους, την Ένωση Δικαστών και Εισαγγελέων, ακόμα και την επιστημονική επιτροπή της Βουλής που έχει συγκεκριμένες ενστάσεις.

Δύο μέρες τώρα ακούμε από τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας στην πλειονότητά τους -δεν θα πω για όλους- να μιλάνε για τον ΣΥΡΙΖΑ. Ακόμα και ο εισηγητής της την πρώτη μέρα, από τα δεκαεννιάμισι λεπτά μόνο δυόμισι λεπτά μίλησε για το νομοσχέδιο. Επίθεση στον ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό το ακούσαμε και πριν. Όλα για τον κακό ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος μετά τα μνημόνια επανέφερε τις συλλογικές συμβάσεις, ρύθμισε θέματα προστασίας για τους εργαζομένους, εργαζόμενους, έφερε την αιτιολογημένη απόλυση. Από την άλλη μεριά δε ενίσχυσε το ΣΕΠΕ, το Σώμα Ελεγκτών Εργασίας.

Εδώ θα πω ένα νούμερο: 6 εκατομμύρια ώρες υπερωρίες πληρώθηκαν επί διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Ο εργοδότης ήταν υποχρεωμένος να δηλώσει την υπερωριακή απασχόληση μέσα από το σύστημα «ΕΡΓΑΝΗ» και όχι εκ των υστέρων, όπως προωθήτε

με το εν λόγω σχέδιο νόμου που μπορεί να κάνει ας πούμε και κάποιες διορθώσεις. Μιλάτε τώρα για ανεξάρτητες αρχές κι ότι ο ΣΕΠΕ θα γίνει ανεξάρτητη αρχή. Μας κατηγορήσατε μάλιστα ότι προτιμάμε τον Υπουργό και δεν θέλουμε μία ανεξάρτητη αρχή. Είναι μία τακτική που ακολουθείτε, αν θέλετε, για να βγει από πάνω η ευθύνη για την τήρηση του Εργατικού Δικαίου.

Εργάτης και αφεντικό είναι το ίδιο. Είναι ισότιμοι ουσιαστικά στη διαπραγμάτευση. Όσοι μας ακούν καταλαβαίνουν ότι αυτό δεν ισχύει. Οικογενειακή ζωή. Η μερική απασχόληση που απασχολεί γυναίκες σε μεγάλο βαθμό η οποία θα μπορεί να γίνεται με σπαστό ωράριο, καταλαβαίνουμε πόσο βοηθάει την οικογενειακή ζωή. Η αρμόδια Υπουργός της οικογένειας που ήταν εδώ το απόγευμα δεν μας έδωσε πειστικές απαντήσεις.

Χτύπημα στο συνδικαλιστικό κίνημα. Είπατε, κύριοι της Κυβέρνησης -το είπε και ο κ. Χατζηδάκης- ότι είστε το κόμμα των εργατοπατέρων. Ο συνάδελφος πριν από μένα αναφέρθηκε στους συνδικαλιστές. Έρχομαι εδώ και λέω: πείστε πρώτα τους δικούς σας συνδικαλιστές που είναι και αυτοί στους δρόμους και αφήστε την Αριστερά, αφήστε τον ΣΥΡΙΖΑ, αφήστε τον δημοκρατικό χώρο. Είστε πλήρως απομονωμένοι.

Καταργείτε ουσιαστικά το δικαίωμα της ανεργίας με αυτή την ηλεκτρονική ψηφοφορία. Όσοι έχουν δουλέψει -γιατί δεν είμαι σίγουρη ότι και οι συντάκτες του νομοσχεδίου έχουν δουλέψει, επιτρέψτε το μου αυτό- ξέρουν ότι αυτή η ηλεκτρονική ψηφοφορία μπορεί να γίνει από το γραφείο του προϊστάμενου, μπορεί να γίνει από τη διεύθυνση προσωπικού μιας μεγάλης επιχείρησης. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, πόσο αντιπροσωπευτικό της βούλησης των εργαζομένων μπορεί να είναι ένα αποτέλεσμα. Σκόπιμα στην επικοινωνία σας μιλάτε για Ευρώπη. Λέτε ότι τέλος πάντων είναι τα ευρωπαϊκά δεδομένα αυτά, όταν στην Ευρώπη υπάρχει μεγάλη συζήτηση και σε κάποιες χώρες μειώνεται και το ωράριο εργασίας αντί να αυξάνεται, όπως γίνεται με το νομοσχέδιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΧΑΡΟΥΛΑ (ΧΑΡΑ) ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ: Τελειώνω.

Στη δε επικοινωνία σας προσπαθείτε να δημιουργήσετε σύγχυση μιλώντας για δικαίωμα εργασίας και δικαίωμα ανεργίας. Παραποιείτε τη λογική ουσιαστικά του συντάγματος για να μπορέσετε να παραπλανήσετε τον κόσμο.

Να μη μιλώ για τη δουλειά τις Κυριακές σε πολλούς τομείς. Αντιμετωπίζετε τους εργαζόμενους στα ντελίβερι, στις πλατφόρμες, σαν επιχειρηματίες. Για σας εργατικό ατύχημα δεν υπάρχει στο εν λόγω νομοσχέδιο. Αυτή είναι η κανονικότητα της δημοκρατίας και της Κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστώ.

Συνεχίζουμε με τον κ. Λεονταρίδη, από τη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΛΕΟΝΤΑΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πάγια πρακτική της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, που μας αποκαλύφθηκε περίτρανα τα χρόνια που μας πέρασαν και κυβέρνησε, είναι η τεράστια απόσταση λόγων και έργων, η εντυπωσιακή προπαγάνδα με παραπλανητικά συνθήματα αντί ευστοχίας και εμπεριστατωμένης κριτικής και η ένδεια επιχειρημάτων με εκφορά στείρου αντιπוליτευτικού λόγου. Είναι άξιον απορίας αν πιστεύετε σε αυτά που λέτε ή προσπαθείτε να παρασύρετε τον κόσμο που δεν διαβάζει νομοσχέδια εφευρίσκοντας μειονεκτήματα εκεί που δεν υπάρχουν, παραποιώντας την αλήθεια, έχοντας ως οδηγό στην πορεία σας ότι «πες πες κάτι θα μείνει». Δεν καταλάβατε όμως ότι σας έχει πάρει χαμπάρι ο κόσμος. Αυτά δεν περνάνε πια στην κοινωνία.

Τι να κάνουμε; Έπρεπε να κυβερνήσετε για να αποκαλυφθείτε. Έστω και με ζημιά όλων όσων σας πίστεψαν και των υπολοίπων που σας ανέχτηκαν. Το στυλ όμως αυτό τελείωσε, χρεοκόπησε. Μην το επαναλαμβάνετε και στο νομοσχέδιο αυτό για την προστασία της εργασίας.

Για τη Νέα Δημοκρατία η αξιοπρεπής, πλήρης και παραγωγική εργασία για όλους είναι: Πρώτον, συνταγματικό δικαίωμα, βασικό και αναφαίρετο. Δεύτερον, προϋπόθεση για ατομική και συλλογική προκοπή. Τρίτον, εργαλείο για την ανάπτυξη και τον

μετασχηματισμό της ελληνικής οικονομίας. Τέταρτον, απάντηση στις ανάγκες των ανθρώπων. Και πέμπτον, εγγύηση της ισότητας των ευκαιριών.

Ποια είναι όμως τα οφέλη των εργαζομένων με το νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας, που αποτελεί μια μεγάλη παρέμβαση, που εκσυγχρονίζει την εργατική νομοθεσία, η οποία σε μεγάλο βαθμό δεν έχει αλλάξει από το 1982, όταν δεν υπήρχε το ίντερνετ, η τηλεργασία και η δομή της ελληνικής κοινωνίας και οικονομίας ήταν πολύ διαφορετική. Εισάγουμε την ψηφιακή κάρτα εργασίας, που θα συμβάλει αποφασιστικά στον έλεγχο και στην πάταξη της μαύρης εργασίας και της εισφοροδιαφυγής. Είναι ένα πάγιο αίτημα των εργαζομένων και των συνδικάτων που η Κυβέρνηση κάνει πραγματικότητα. Θα την χρησιμοποιεί ο εργαζόμενος κατά την είσοδο και έξοδο του από τις εγκαταστάσεις της επιχείρησης, ώστε να καταγράφεται ο χρόνος εργασίας, ο χρόνος υπερωριών και υπερεργασίας. Θα είναι ένα ισχυρό μέσο προστασίας των εργαζομένων από την εκμετάλλευση των εργοδοτών, αλλά και για τους τίμιους εργοδότες που αντιμετωπίζουν τον αθέμιτο ανταγωνισμό όσων ασκούν καταχρηστικές πρακτικές. Εάν δεν το θεωρείτε σωστό, μην το ψηφίζετε.

Αναβαθμίζεται σε ανεξάρτητη αρχή η Επιθεώρηση Εργασίας με τέτοιο τρόπο, ώστε οι έλεγχοι στην αγορά εργασίας να μην επηρεάζονται από τη βούληση της Κυβέρνησης.

Θεσπίζουμε επίσης μέτρα κατά της βίας και της παρενόχλησης στους χώρους εργασίας. Συγκεκριμένα, διευρύνεται το πεδίο των απαγορευμένων συμπεριφορών, αλλά και των προστατευόμενων προσώπων, ενισχύονται οι υποχρεώσεις των εργοδοτών, μεταξύ άλλων με την υποχρέωση κατάρτισης πολιτικών για τη βία και τη σεξουαλική παρενόχληση και δρομολογούνται πρωτοβουλίες για την ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης.

Ενισχύονται τα υφιστάμενα μέτρα για την υγεία και την ασφάλεια στους χώρους εργασίας. Κατοχυρώνεται δικαίωμα αποσύνδεσης στην τηλεργασία αλλά και ανάληψη του κόστους εξοπλισμού, συντήρησης κ.λπ., από τον εργοδότη. Υλοποιείται ένα πάγιο αίτημα των συνδικάτων για την εξίσωση των αποζημιώσεων των εργατοτεχνιτών με αυτή των υπαλλήλων.

Όσον αφορά τα ζητήματα συμφιλώσης οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής, θεσπίζεται άδεια πατρότητας δεκαεπτά ημερών με αποδοχές. Προβλέπεται γονική άδεια τεσσάρων μηνών για κάθε γονέα, με επιδότηση από τον ΟΑΕΔ για τους δύο μήνες. Επεκτείνεται η άδεια λοχείας εννέα εβδομάδων μετά τη γέννα και στις περιπτώσεις υιοθεσίας τέκνων. Χορηγείται ειδική άδεια προστασίας της μητρότητας έξι μηνών με επιδότηση από τον ΟΑΕΔ και στην υιοθεσία τέκνων. Παρέχεται μειωμένο ωράριο, άδεια φροντίδας τέκνου, και στη μητέρα που απέκτησε τέκνο με τη διαδικασία της παρένθετης μητρότητας. Δίνεται άδεια υποβοηθούμενης αναπαραγωγής στον ιδιωτικό τομέα. Εισάγεται άδεια φροντιστή πέντε ημερών για συγγενή με ανάγκη φροντίδας. Επεκτείνονται οι ευέλικτες ρυθμίσεις εργασίας για γονείς παιδιών έως δώδεκα ετών. Αυτά όλα δεν σας αρέσουν;

Θεσπίζουμε την ελάχιστη εγγυημένη υπηρεσία κατά τη διάρκεια απεργιών σε κλάδους κοινής ωφέλειας, κατ' αρχήν σε 33%. Έτσι δεν θα μπορεί μια απεργία να αφήνει τη χώρα χωρίς ρεύμα, συγκοινωνίες, αποκομιδή απορριμμάτων που δημιουργούν φυσικά και κίνδυνο για τη δημόσια υγεία.

Επειδή όμως, έγινε και πολύς λόγος για την κατάργηση όχι του οκτώωρου η Κυβέρνηση συμπεριέλαβε διάταξη που αναφέρεται ότι η οκτάωρη ημερήσια, η σαραντάωρη εβδομαδιαία και η πενήνθωρη εργασία δεν θίγονται. Μάλιστα το νομοσχέδιο δίνει μία επιπλέον δυνατότητα, την εφαρμογή τετραήμερης εβδομαδιαίας απασχόλησης. Αυξάνονται σε εκατόν πενήντα ώρες ετησίως ο αριθμός των επιτρεπόμενων ωρών, υπερωρίες, για όλες τις επιχειρήσεις. Διευρύνουμε τη λίστα των περιπτώσεων άκυρης απόλυσης: Πρώτον, άκυρες είναι οι απολύσεις σε περιπτώσεις βίας και παρενόχλησης. Δεύτερον, η απόλυση του πατέρα νεογεννηθέντος τέκνου μέχρι έξι μηνών. Τρίτον, εργαζομένων που έλαβαν ή ζήτησαν οποιαδήποτε άδεια. Τέταρτον, εργαζομένων που αρνήθηκαν να συμφωνήσουν σε διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Πέμπτον, τηλεεργαζομένων που άσκησαν το δικαίωμα αποσύνδεσης. Ενώ τέλος αντιστρέφουμε το βάρος της απόδειξης στην απόλυση εργαζομένου. Θεωρείται, δηλαδή ότι κατ' αρχήν ο ερ-

γαζόμενος έχει δίκιο και είναι ο εργοδότης που πρέπει να αποδείξει το αντίθετο.

Υπάρχει όμως και το θέμα της χρηματικής αποζημίωσης, αντί της επαναπρόσληψης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε προ των πυλών μιας τεράστιας ευκαιρίας, μοναδικής για την Ελλάδα, του Ταμείου Ανάκαμψης. Είναι μια ευκαιρία ιστορικών διαστάσεων που σπάνια προσφέρεται στην ιστορία μικρών κρατών και μπορεί να ανοίξει νέους ορίζοντες για την ελληνική οικονομία.

Στόχος μας είναι αφ' ενός η αναπτυξιακή δυναμική να δημιουργήσει περισσότερες και καλύτερες θέσεις εργασίας και αφ' ετέρου η αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού να μπορεί να στηρίξει την ανάκαμψη και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας. Οι πολιτικές που προωθούμε στον τομέα της εργασίας χαρακτηρίζονται από συμπληρωματικότητα, αποδοτικότητα, ενίσχυση νέων τομέων απασχόλησης, στοχευμένες δράσεις, αναβάθμιση του εργατικού δυναμικού, δημιουργία ενός δικτύου ασφάλειας για όλους.

Σχεδιάζουμε μια κοσμογονία επενδύσεων, με στόχο να καλυφθεί το επενδυτικό κενό της προηγούμενης δεκαετίας.

Αντί, αγαπητοί φίλοι της Αντιπολίτευσης να μεμψιμοιρείτε και να ψάχνετε προβλήματα εκεί που δεν υπάρχουν, κάντε την υπέρβαση και στηρίξτε θεσμικές ρυθμίσεις, αμοιβαία επωφελείς τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για τους εργοδότες.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κι εμείς.

Συνεχίζουμε με τον κ. Παππά.

Αμέσως μετά ο κ. Χαρίσης, ο κ. Υψηλάντης, ο κ. Φραγγίδης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση τελειώνει το οκτάωρο και καταργεί τις συλλογικές διαπραγματεύσεις. Τα πράγματα είναι πάρα πολύ απλά. Νομίζω πως οποιόδηποτε περιτύλιγμα και να προσπαθήσετε να βάλετε και αυτές τις μέρες εντός της Αιθούσης αλλά και στις τηλεοράσεις -στις οποίες για πρώτη φορά, δεν ξέρω αν το παρατηρήσατε και εσείς, συναντάτε πάρα πολύ σοβαρές δυσκολίες να πάρουν στα σοβαρά τα επιχειρήματα τα οποία κομίζετε στον διάλογο- δεν θα το πετύχετε.

Και θα το πω πάρα πολύ λαϊκά, επειδή βλέπω ότι από αυτό το Βήμα γίνονται επιθέσεις με μανία αποκλειστικά προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Έχετε απέναντί σας τους πάντες. Και αν νομίζετε ότι ο κόσμος ο οποίος δεν απέρνησε και πήγε στη δουλειά του είναι υπέρ της κατάργησης του οκταώρου, της απλήρωτης υπερωρίας, για να μαζεύει τις ελιές του ή δεν ξέρω εγώ τι άλλο, πλανάσθε πλάνην οικτράν ή κατά το κοινώς λεγόμενο «κούνια που σας κούναγε». Δεν πρόκειται περί αυτού. Ο κόσμος έχει καταλάβει τι κάνετε και θα δείτε ότι το πολιτικό τμήμα το οποίο θα πληρώσετε θα είναι πάρα, πάρα πολύ βαρύ.

Από αυτό εδώ το Βήμα βέβαια, ακούμε ακρότητες για το πόσο φιλεργατικό είναι το νομοσχέδιο. Αν σας πιστέψουμε, πρέπει να φοβόμαστε μήπως πεταχτεί από πουθενά ο αληθινός σας εαυτός και καταγγείλει τον ψεύτη εαυτό σας για σοβιετικού τύπου ρυθμίσεις. Τέτοιο φιλεργατισμό μας έχετε διαφημίσει εδώ. Είναι πραγματικά σοκαριστικό το πώς επιχειρείτε να παρουσιάσετε αυτό το νομοσχέδιο.

Μιλάτε για την προσδοκία αύξησης της απασχόλησης και της μείωσης της ανεργίας μέσα από αυτού του τύπου τη ρύθμιση. Δεν κάνετε κάτι ανάλογο το 2012;

Κύριε καθηγητά, κύριε Τσακλόγλου, με συγχωρείτε. Το 2012 υπήρξε η γνωστή πράξη υπουργικού συμβουλίου που καταργούσε τις συλλογικές διαπραγματεύσεις και ταπεινώνει τον κατώτατο μισθό. Ποιο ήταν τότε το επιχείρημα; Ότι θα αυξηθεί η ανταγωνιστικότητα και θα αυξηθούν οι θέσεις εργασίας. Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ήταν 27% ανεργία.

Και επιτρέψτε μου να σας απευθύνω λίγο πιο προσωπικά επειδή είστε και καθηγητής. Εδώ υπάρχουν κάποια δεδομένα πολύ πρόσφατα τα οποία δεν μπορούν να αγνοούνται στον σχεδιασμό πολιτικής και τα δεδομένα είναι ότι με την πολιτική 2010-2014 χάθηκαν ένα εκατομμύριο θέσεις εργασίας, με την πολιτική 2015-2019 κερδήθηκαν τετρακόσιες με τετρακόσιες πενήντα χι-

λιάδες θέσεις εργασίας. Το λαμβάνεται αυτό υπ' όψιν; Έχετε βγάλει κανένα συμπέρασμα;

Και επειδή στην έκθεση Πισσαρίδη έχετε βάλει και την υπογραφή σας, επιτρέψτε μου να πω ότι εδώ μάλλον παραβιάζουμε ανοιχτές θύρες. Λέτε πεντακάθαρα σε αυτήν την έκθεση, η οποία αποτελεί τον πυρήνα της οικονομικής πολιτικής την οποία θέλετε να ασκήσετε, ότι πρέπει να γίνει η διαχείριση του αριθμού των υπερωριών και να διευκολύνουμε τις επιχειρήσεις να αλλάζουν τον αριθμό των εργαζομένων. Μάλιστα, να τις διευκολύνουμε. Όταν συμπιέζεται η οικονομία και διευκολύνουμε τις επιχειρήσεις να αλλάζουν τον αριθμό των εργαζομένων, τι θα κάνουν οι επιχειρήσεις; Απολύσεις.

Είναι ο ορισμός της προ-κυκλικής πολιτικής, ο ορισμός νομίζω αυτού που λέγεται trickle-down economics, αυτό που κατήγγειλε -και εμείς με έκπληξη το ακούσαμε- με τεράστια έμφαση ο νεοεκλεγείς Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών, Τζο Μπάιντεν, λέγοντας μάλιστα ότι αυτού του τύπου οι πολιτικές δεν έχουν δουλέψει ποτέ.

Μπορείτε να φανταστείτε τον Αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας να ανεβαίνει σε αυτό εδώ το Βήμα και να λέει ότι αυτές οι πολιτικές δεν έχουν δουλέψει ποτέ και αυτή τη χώρα την έχτισε η εργατική τάξη μαζί με τη μεσαία τάξη, τα συνδικάτα με τη μεσαία τάξη; Μπορείτε να το φανταστείτε αυτό; Μπορείτε να φανταστείτε τον Μητσοτάκη να ανεβαίνει σε αυτό το Βήμα και να λέει κάτι αντίστοιχο με αυτό που είπε ο Μπάιντεν;

Δεν μπορείτε προφανώς διότι το στοίχημα για την Ελλάδα είναι ότι ακριβώς σε ένα περιβάλλον που υπάρχουν περιθώρια άσκησης επεκτατικής προοδευτικής πολιτικής και πολιτικής που βάζει ως πρώτη προτεραιότητα την κοινωνική προστασία, έχουμε μια αντιδραστική Κυβέρνηση, μια Κυβέρνηση η οποία δεν έχει βγάλει κανένα συμπέρασμα από το πρόσφατο παρελθόν και είναι έτοιμη να επαναλάβει τα λάθη του παρελθόντος.

Πολλές και καλοπληρωμένες δουλειές. Τζίφος. Αναθεωρήθηκαν και τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ. Είχαμε ύφεση πριν τον κορωνοϊό και θέλω να παρακαλέσω τους Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας να σταματήσουν να λένε ότι ο κορωνοϊός έφερε την ύφεση. Αναθεωρήθηκαν τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ και τελειώνει και αυτό το παραμύθι.

Υπάρχει και ένας πάρα πολύ σαφής, και θα συντομεύω, ιδεολογικός στόχος από την εισαγωγή αυτού του νομοσχεδίου προς ψήφιση. Είναι το σπάσιμο της συνειδησης κοινού συμφέροντος που οικοδομήθηκε μεταξύ των μισθωτών και των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων μέσα στην πορεία της πανδημίας και της κρίσης.

Αυτός είναι ακόμα πιο κρίσιμος στόχος για την Κυβέρνησή σας σε σχέση με την υπερψήφιση μέσα στην Ολομέλεια της Βουλής. Αυτή η εικόνα σας τρομάζει. Σας τρομάζει η εικόνα μιας επιχειρηματικότητας η οποία αντιλαμβάνεται ότι η σωτηρία της δεν είναι στη συμπίεση του εργασιακού κόστους για 10%-15%, κύριε Υπουργέ.

Υπάρχει ένα τεράστιο κομμάτι της επιχειρηματικότητας η οποία καταλαβαίνει ότι το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι πάει και ανοίγει το μαγαζί της και κάνει 15 και 20 ευρώ την ημέρα. Και η σωτηρία δεν είναι να μειώσει τον μισθό του ενός, των δύο ή των τριών ανθρών που απασχολεί για 10% ή 15% με έμμεσο ή με άμεσο τρόπο.

Εσείς βέβαια -και εσείς προσωπικά και όσοι υπογράφουν την έκθεση Πισσαρίδη- εντοπίζετε αυτές τις επιχειρήσεις ως το θεμελιακό πρόβλημα της ελληνικής οικονομίας, δεν σας πειράζει αν κλείσουν. Θεωρείτε ότι αν κλείσουν μπορεί να ξαναοιχθούν όπως έκλεισαν ή να ανοίξουν άλλες στη θέση τους. Δεν είναι έτσι όμως η πραγματική οικονομία κι αυτό είναι ένα μάθημα το οποίο θα έπρεπε φοβάμαι να το έχετε πάρει.

Μέχρι και για στήριξη της οικογένειας ακούσαμε και ότι θα θάλει η μάνα να πάει να δει το παιδί της και θα έχει τη δυνατότητα να καθίσει μαζί του τριήμερο. Δεν ντρεπόμαστε λιγάκι; Που μήκατε στην ουρά για να παραστήσετε κι εγώ δεν ξέρω τι σ' αυτό το κατάντηστο συνέδριο το οποίο επιχείρησε να εμπορευματοποιήσει και την επιλογή για την τεκνοποίηση; Προσβλητικό για τις γυναίκες και βέβαια με μέγα χορηγό την τράπεζα η οποία θα έδινε και το δάνειο για να γίνεται η εξωσωματική γονιμοποίηση.

Και τελειώνω με το εξής, κύριε Πρόεδρε, και δεν θα καταχρατώ την καλοσύνη σας.

Επισκέφθηκα πριν λίγες μέρες μαζί με τους Βουλευτές της Λάρισας τις σεισμόπληκτες περιοχές. Είναι εκτός θέματος, αλλά θα ήταν απρέπεια εκ μέρους μου να μην το αναφέρω από το Βήμα της Βουλής. Οι πέτρες του σεισμού της 3^{ης} Μαρτίου είναι ακριβώς στην ίδια θέση και είναι ντροπή.

Προσέξτε, η ευθύνη των μελών της Κυβερνήσεως κατά το Σύνταγμα, κύριε Τσακλόγλου, είναι συλλογική. Μπορεί να μην έχετε αρμοδιότητα, αλλά αν χτυπήσει ένας άνθρωπος; Σας λέω είναι οι πέτρες στο ίδιο σημείο. Είναι τα ερείπια έτοιμα να καταρρεύσουν και δεν έχει γίνει...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΤΣΑΚΛΟΓΛΟΥ (Υφυπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων): ... (Δεν ακούστηκε)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Εκεί θα ήμασταν μαζί σας.

Δεν έχει γίνει μια ανάθεση σε έναν εργολάβο να πάει να μαζέψει τις πέτρες και τα χαλάσματα. Ούτε αυτό δεν έχετε κάνει. Και ήξερε το Υπουργείο Υποδομών να παραγγείλει γάντια για τον Οργανισμό Συγκοινωνιών της Αθήνας με 250.000 από ένα επιπλάδιο στις Σέρρες, αλλά τα χαλάσματα εκεί που είναι οι σεισμόπληκτοι είναι ακριβώς στην ίδια θέση.

Καταθέτω στα Πρακτικά και τις σχετικές φωτογραφίες.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Παππάς καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες φωτογραφίες οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικά της Βουλής)

Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Συνεχίζουμε με τον κ. Χαρίτη.

ΑΛΕΞΗΣ ΧΑΡΙΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητάμε πράγματι ένα από τα πιο κρίσιμα νομοσχέδια των τελευταίων ετών και μάλιστα σε μια ιδιαίτερα κρίσιμη χρονική συγκυρία, καθώς ελπίζουμε όλοι ότι οδηγούμε προς το τέλος της πανδημίας, αν τα πράγματα εξελιχθούν ομαλά διεθνώς, και οι κοινωνίες σε όλον τον κόσμο αναζητούν το βηματισμό τους για την επόμενη μέρα. Πρόκειται για μια επόμενη μέρα που κουβαλά πάνω της το βάρος διαδοχικών κρίσεων, της κλιματικής κρίσης, της υγειονομικής κρίσης, της πρόσφατης πρωτοφανούς συνθήκης του παγκόσμιου της οικονομίας.

Βεβαίως, αυτή η επόμενη μέρα είναι ακόμα υπό διαμόρφωση διεθνώς. Όμως, ήδη φαίνεται ένα κύριο χαρακτηριστικό της, η αναζήτηση ενός νέου κοινωνικού συμβολαίου που θα καταπολεμά τις ανισότητες, θα στηρίζει το κοινωνικό κράτος ως παράγοντα συνοχής και θα δημιουργεί τις προϋποθέσεις για δίκαιη ανάπτυξη.

Είναι χαρακτηριστικό, και ξέρετε ότι οι συμβολισμοί έχουν την αξία τους, ότι ακόμα και το ανακωθέν πριν από λίγες μέρες των G7, που δεν τους λες και ακραιούς ριζοπάστες, η «Συναίνεση της Κορνουάλης», λοιπόν, όπως ονομάστηκε, ξεκινά με αναφορά στην ανάγκη περισσότερης αλληλεγγύης και κλείνει θέτοντας ως βασικό στόχο τη συμπεριληπτική ανάπτυξη, ενώ ακόμη και στη χώρα μας βλέπουμε ότι το τελευταίο διάστημα υπάρχουν και φωνές που δείχνουν ότι οι αντιλήψεις αλλάζουν και οι προτεραιότητες μεταβάλλονται.

Διάβασα για παράδειγμα την προηγούμενη εβδομάδα με ενδιαφέρον μια μελέτη από το think-tank της «ΔΙΑΝΕΟΣΙΣ» -που δεν νομίζω ότι μπορεί να κατηγορηθεί ότι είναι του ΣΥΡΙΖΑ- το οποίο μιλά για το κοινωνικό κράτος ως επιταχυντή της βιώσιμης ανάπτυξης. Αυτοί οι προβληματισμοί, αυτοί οι στόχοι θα έπρεπε να καθορίζουν και την πολιτική αντιπαράθεση, όμως δυστυχώς δεν βλέπουμε να συμβαίνει κάτι τέτοιο.

Αντιθέτως, κινούμαστε στην εντελώς διαφορετική κατεύθυνση. Τη στιγμή που όλος ο πλανήτης αναζητεί μια προοδευτική απάντηση στο κοινωνικό ζήτημα της εποχής μας, εδω έχουμε δυστυχώς μια Κυβέρνηση δέσμια των πιο αρχαίων νεοφιλελεύθερων ιδεοληψιών. Ποια είναι η απάντηση της Κυβέρνησης του κ. Μητσοτάκη; Όχι ρύθμιση, αλλά διάλυση. Όχι κανόνες, αλλά ασυδοσία. Όχι δικαίωμα, αλλά καταναγκασμοί.

Το νομοσχέδιο που έφερε η Νέα Δημοκρατία είναι ξεπερα-

σμένο από την εποχή και καταστροφικό στο περιεχόμενό του. Δεν μπορώ φυσικά να αρνηθώ ότι είστε συνεπείς. Τα είχατε πει και προεκλογικά. Το διατυπώσατε με σαφήνεια, κύριε Υπουργέ, το γνωρίζατε, συμμετείχατε, και η έκθεση Πισσαριδίου. Το συμπεριλάβατε και στην πρότασή σας για το Ταμείο Ανάκαμψης. Ποιο δηλαδή; Ότι το σχέδιό σας είναι μια ακόμα πιο προωθημένη εκδοχή, θα έλεγα, μια πιο αποθρασυμένη εκδοχή αυτού που εφαρμόσατε πριν από μια δεκαετία με τα γνωστά εξαιρετικά επώδυνα για την κοινωνία αποτελέσματα: Η εσωτερική υποτίμηση μέσω της διάλυσης της εργασίας. Το κάνατε, άλλωστε, ήδη πράξη από τον Αύγουστο του 2019, μόλις ένα μήνα αφότου αναλάβατε τη διακυβέρνηση με περιορισμό τότε των συλλογικών συμβάσεων, με υποβάθμιση του ΣΕΠΕ, με αύξηση των νόμιμων υπερωριών κατά 60%, με κατάργηση της πρόνοιας για το βάσιμο λόγω απόλυσης.

Και τώρα βεβαίως με το παρόν νομοσχέδιο έχουμε την κορύφωση του δράματος, γιατί δείχνετε εμπράκτως ποια είναι η Ελλάδα την οποία θέλετε, την οποία σχεδιάζετε για τα επόμενα χρόνια. Μια χώρα δίχως αυτοπεποίθηση που θα παλεύει για το χρυσό μετάλλιο στην κούρσα προς τον πάτο, γιατί εκεί θα οδηγηθεί η χώρα μας με συμπεσμένους μισθούς, με διαλυμένα ωράρια δίχως κανόνες, δίχως έλεγχο, δίχως μηχανισμούς προστασίας. Μια χώρα που το μέλλον της στον διεθνή καταμερισμό -που αναδιατάσσεται αυτή τη στιγμή παγκοσμίως- θα είναι αυτό της ειδικής οικονομικής ζώνης, χωρίς εργασιακά δικαιώματα, χωρίς περιβαλλοντική προστασία, χωρίς ανάπτυξη δεξιοτήτων για τους ανθρώπους μας, χωρίς ανάπτυξη τεχνογνωσίας για τις ελληνικές επιχειρήσεις. Είναι μια επιλογή καταφανώς άδικη. Και όχι μόνο αυτό είναι και μια επιλογή καταστροφική.

Το ξέρουμε αυτό άλλωστε από την πρόσφατη ιστορία μας, από τις πιο σκοτεινές μέρες της ύφεσης, όταν οι μνημονιακές δεσμεύσεις επέβαλαν πολιτικές λιτότητας αλλά η περιβόητη ανάπτυξη δεν έρχοταν. Η επιταγή της ανάπτυξης δεν έρχεται από το ξεθεμελίωμα των ρυθμίσεων στην οικονομία αλλά από την ισχυροποίησή τους.

Ο αντίλογος βεβαίως -τον ακούσαμε και αυτές τις μέρες εδώ- είναι γνωστός, ότι οι συνθήκες έχουν αλλάξει. Μα ακριβώς αυτό είναι το ζήτημα. Τώρα που οι συνθήκες πράγματι έχουν αλλάξει, τι απαντήσεις δίνουμε σε αυτές νέες συνθήκες; Ποιες είναι οι προτεραιότητες τις οποίες θέτουμε; Εσείς λέτε χαμηλότεροι μισθοί, ξεχαρβάλωμα των ωραρίων, μηδενικά δικαιώματα. Εμείς λέμε η εργασία στον πυρήνα της νέας αναπτυξιακής προσπάθειας, μοχλός της ανάπτυξης με μείωση του χρόνου εργασίας και αύξηση του κατώτατου μισθού.

Έχουν ειπωθεί πάρα πολλά για το παρόν νομοσχέδιο. Δεν θα τα αναλύσω περαιτέρω. Το έκανε και η εισηγήτριά μας και ο Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος και όλοι συνάδελφοι πριν από εμένα με πολύ μεγάλη επάρκεια. Θέλω να επισημάνω ότι έχει γίνει μια τεράστια επικοινωνιακή προσπάθεια το τελευταίο διάστημα Οργουελικού τύπου, θα έλεγα, για να αντιστραφεί η πραγματικότητα, για να παρουσιαστεί το μαύρο του νομοσχεδίου ως άσπρο.

Θα επισημάνω μόνο δύο κεντρικές παρεμβάσεις που κατά τη γνώμη μου είναι οι πιο κρίσιμες και οι πιο φορτισμένες -αν θέλετε- ιδεολογικά. Είναι η διάλυση των ελεγκτικών μηχανισμών με τη μετατροπή του ΣΕΠΕ σε ανεξάρτητη αρχή -γιατί περί αυτού πρόκειται, περί διάλυσης μιλάμε- και η εξατομίκευση της σχέσης εργαζόμενου-εργοδότη. Γιατί λοιπόν όσο κι αν τα πράγματα έχουν αλλάξει -που πράγματι έχουν αλλάξει- στην αγορά εργασίας τα τελευταία χρόνια είναι κάτι το οποίο έχει μείνει αναλλοίωτο στον χρόνο. Και αυτό το ξέρουν όλοι όσοι έχουν δουλέψει στη ζωή τους. Και τι είναι αυτό; Είναι ότι στην πραγματική ζωή η σχέση μεταξύ εργοδότη και εργαζόμενου είναι πάντα ασύμμετρη. Και γι' αυτό η σχέση κεφαλαίου-εργασίας πρέπει να έχει κανόνες και να ρυθμίζεται.

Όποιος ζει στον πραγματικό κόσμο ξέρει λοιπόν τι σημαίνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που φέρνετε, διάλυση της καθημερινότητας χιλιάδων ανθρώπων, αφόρητες πιέσεις και εκβιασμούς, νέους ανθρώπους με σπασμένες ζωές που θα κάνουν ένα τρίωρο το πρωί και ένα τρίωρο το βράδυ.

Όσο γι' αυτά που ακούσαμε από κάποιους Βουλευτές της Συμπόλιτευσης πραγματικά ξεφεύγουν από κάθε έννοια λογικής.

Ακούσαμε ότι η μητέρα θα κάθεται σπίτι την Παρασκευή να προσέχει τα παιδιά λες κι αυτό είναι καθισιό. Ακούσαμε ότι ο εργαζόμενος θα μπορεί να πηγαίνει στον γιατρό, λες και δεν υπάρχει ήδη κατακτημένο δικαίωμα αναρρωτικής άδειας. Ακούσαμε ότι ο εργαζόμενος και ο εργοδότης αν διαφωνήσουν, καλό θα ήταν ίσως να χωρίσουν και τα τσανάκια τους, δεν είναι φίλοι πλέον. Μέχρι και ότι το δεκάωρο θα μειώσει και το κόστος των μετακινήσεων ακούσαμε από έναν Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Θα ήταν αστεία και τραγελαφικά όλα αυτά, αλλά είναι εξαιρετικά επικίνδυνα δυστυχώς και αποπροσανατολίζουν από την ουσιαστική συζήτηση που θα έπρεπε να γίνει για τις ρυθμίσεις που θα έπρεπε να κάνουμε στην τηλεργασία, στην εργολαβική εργασία, στους εργαζόμενους σε τεχνολογικές πλατφόρμες, σε αυτό το σύνθετο, πολύπλοκο περιβάλλον ειδικά για τους νέους και τις νέες εργαζόμενες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί ξέρετε το brain drain τις προηγούμενες δεκαετίες όταν μέσα σε μια πενταετία 2010-2014 χάσαμε περίπου πεντακάσιες χιλιάδες νέους ανθρώπους με πτυχία και προσόντα που έφυγαν από τη χώρα, δεν ήταν ένα φυσικό φαινόμενο. Ήταν αποτέλεσμα συγκεκριμένων πολιτικών επιλογών, οι οποίες επιστρέφουν τώρα δριμύτερες από τη σημερινή Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν έχω χρόνο να πω πολλά περισσότερα. Θα κλείσω με το εξής. Αν κάτι επιβεβαιώνουν κατά τη γνώμη μου οι τελευταίες εξελίξεις διεθνώς από την υγειονομική διαχείριση αλλά και την οικονομική διαχείριση της πανδημίας είναι η επιστροφή της πολιτικής. Η πολιτική δεν είναι κάτι το αόμακρο. Οι πολιτικές αποφάσεις επηρεάζουν καθοριστικά τη ζωή των ανθρώπων της κοινωνικής πλειοψηφίας προς το καλύτερο ή προς το χειρότερο. Και αυτό που αποφασίζει η Κοινοβουλευτική Πλειοψηφία σήμερα, θα κάνει από αύριο πολύ πιο δύσκολη τη ζωή εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας.

Το λέει πάρα πολύ ωραία -θα μου επιτρέψετε να κλείσω με αυτό- ένας νέος άνθρωπος γεννημένος το 1992 που ξέφυγε από τη φτώχεια και σήμερα είναι παγκοσμίως γνωστός. Γράφει λοιπόν αυτό το νέο τρομερό παιδί της γαλλικής ριζοσπαστικής διανοήσης ο Εντουάρ Λουί: «Για τους κυρίαρχους η πολιτική είναι συνήθως ζήτημα αισθητικής. Ένας τρόπος να σκέφτονται για τον εαυτό τους, ένας τρόπος να βλέπουν τον κόσμο, να συγκροτούν το πρόσωπο του. Για εμάς», και εδώ ο Λουί μιλάει για την οικογένειά του που προέρχεται από την εργατική τάξη, «η πολιτική ήταν ζήτημα ζωής και θανάτου. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε τη κοινωνική αδικία να γίνει νέα κανονικότητα. Υπάρχει δυνατότητα για μια πολιτική που θα διασφαλίζει την αξιοπρέπεια των εργαζομένων, την ανάπτυξη με κανόνες, την επιδίωξη μιας κοινωνίας αλληλεγγύης και γι' αυτήν την πολιτική θα αγωνιστούμε».

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Υψηλάντη.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ - ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Κύριε υπουργέ, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι φυσικό η παθογένεια, τα ιστορικά συμπλέγματα και η πικρή αλήθεια για τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να αναδύονται με την ευκαιρία της συζήτησης ενός εργασιακού νόμου. Κάτι τέτοιο δεν μας εκπλήσσει για τα ακραία κόμματα της Αριστεράς και της Δεξιάς που σήμερα εκφράζονται στο εθνικό Κοινοβούλιο.

Βλέπουμε όμως τον ΣΥΡΙΖΑ να ξαναβάζει τη φιλολαϊκή του φανέλα που είχε απαρνηθεί όσο ήταν κυβέρνηση για να επιδοθεί στη γνωστή επαναστατική γυμναστική. Μία πρακτική ξεπερασμένη και συντηρητική για μια σύγχρονη ευρωπαϊκή δημοκρατία αλλά και συνάμα βαθύτατα βλαπτική για τα ουσιαστικά συμφέροντα της κοινωνίας και των πολιτών.

Ξέχασαν φαίνεται τη διαπραγμάτευση και τα μέτρα με το πολυνομοσχέδιο ο ΣΥΡΙΖΑ για την τρίτη αξιολόγηση. Ξεχάσατε ότι ο κ. Τσίπρας τότε είχε φτάσει στο σημείο να πει ότι θα ήταν υπερβολή να ζητηθεί από το ΠΑΜΕ να κατανοήσει το πλαίσιο της διαπραγμάτευσης ή από το ΚΚΕ να καταλάβει τι σημαίνει ότι πρέπει να μείνουμε στην Ευρώπη.

Ξεχάσατε τις ρυθμίσεις για την απαρτία στα πρωτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα; Ξεχάσατε τον ασφαλιστικό νόμο Κατρούγκαλο 4387/2016 και τα μέτρα κατά των εργαζομένων, αλλά και την πρόσφατη καταψήφιση από εσάς της μείωσης των ασφαλιστικών εισφορών που σήμαινε αύξηση των καθαρών αποδοχών των εργαζομένων; Στα Δωδεκάνησα λέμε ότι αυτοί «βαγιοκλαδίζονται». Αυτό κάνετε κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό ακριβώς κάνετε.

Κυρίες και κύριοι, είστε ταυτισμένοι με την οπισθοδρόμηση και τον κακώς εννοούμενο συνδικαλισμό που τόσα δεινά έχει φέρει στον τόπο μας, αλλά και στους εργαζόμενους με αριστερές εμμονές και ιδεοληψίες και όχι με ό,τι εκσυγχρονιστικό και απολύτως αναγκαίο φέρνει ο κοινωνικά ευαίσθητος σύγχρονος κόσμος.

Η Κυβέρνηση εισάγει τη νέα εργασιακή νομοθεσία στοχεύοντας σε δύο βασικές παραμέτρους: Την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής με μέτρα προστασίας των εργαζομένων, μέτρα αντιμετώπισης των σύγχρονων πραγματικών προβλημάτων τους ιδιαίτερα των γυναικών και των νέων και μέτρα που αποκαθιστούν αδικίες και αυτών για μια παραγωγική Ελλάδα που θα προσελκύει επενδύσεις. Κύριε Χαρίτη, έχετε μείνει σε εκείνη την εποχή που ο λαός σας καταδίκασε.

Θα προσελκύσει τέτοιες επενδύσεις με ρυθμίσεις που θα προσαρμόζουν την εργασιακή νομοθεσία στις κοινωνικές, οικονομικές και τεχνολογικές εξελίξεις της εποχής, με κατάργηση αναχρονιστικών διατάξεων και προσαρμογή του πλαισίου της εργασιακής νομοθεσίας στις βέλτιστες ευρωπαϊκές πρακτικές.

Είναι ένα νομοσχέδιο που άκριτα και με περίσσιο λαϊκισμό και ανευθυνότητα η Αντιπολίτευση επιδιώκει με διαστρέβλωση της αλήθειας να εργαλειοποιήσει και να το αναγάγει σε δήθεν αντιλαϊκό αντεργατικό εγχείρημα.

Πρώτη αναλήθεια είναι ότι δήθεν καταργείται το οκτάωρο. Κάτι τέτοιο όχι μόνο δεν συμβαίνει, αλλά αντίθετα θωρακίζεται και μπαίνει τάξη στις συνθήκες αυθαιρεσίας που παρατηρούνται στους χώρους εργασίας, για όσους βέβαια έχουν εργαστεί και γνωρίζουν ακριβώς τι συμβαίνει.

Αν το θέλει ο ίδιος ο εργαζόμενος -και μόνο αν το θέλει ο εργαζόμενος- θα ρυθμίσει με αίτημά του τις ώρες εργασίας με βάση τις ανάγκες του. Θα υπάρχει επομένως η δυνατότητα και όχι η υποχρέωση του εργαζόμενου ή αν συμφωνηθεί κάτι τέτοιο από το σωματείο του, να δουλεύει για ένα διάστημα έως και δύο ώρες παραπάνω, με αντίστοιχη μείωση του ωραρίου σε άλλες ημέρες ή με ανάλογες ημέρες αδειάς, ώστε σε ορίζοντα εξαμήνου ο μέσος όρος εργασίας να είναι πέντε ημέρες την εβδομάδα και οκτώ ώρες την ημέρα.

Νομοθετείται η ψηφιακή κάρτα εργασίας, μέσω της οποίας το ΣΕΠΕ, ως ανεξάρτητη πλέον αρχή, θα παρακολουθεί σε πραγματικό χρόνο το ωράριο και την τήρησή του. Η Ελλάδα καινοτομεί, καθώς θα γίνει μία από τις πρώτες προηγμένες χώρες που θα εφαρμόσει το μέτρο αυτό.

Συναφές και το δικαίωμα αποσύνδεσης που προστατεύει τους εργαζομένους και στις νέες συνθήκες τηλεργασίας που έφερε η πανδημία. Με αυτόν τον τρόπο δίνεται έμφαση στην ισορροπία προσωπικής και επαγγελματικής ζωής.

Τερματίζεται η απαράδεκτη καθεστώς που ήθελε οι αποζημιώσεις των εργατοεχνιτών να είναι πολύ κατώτερες από τις αποζημιώσεις των υπαλλήλων.

Για λόγους διαφάνειας, εξυγίανσης του συνδικαλιστικού κινήματος και ενίσχυσης της αντιπροσωπευτικότητάς του, υπάρχει διευκόλυνση της συμμετοχής των εργαζομένων στις συνεδριάσεις και τις ψηφοφορίες. Σκοπός της διάταξης να μην αμφισβητείται η τήρηση του νόμου σε κάθε συνδικαλιστική ενέργεια. Ας θυμηθούμε τους ξυλοδαρμούς σε συνέδρια της ΓΣΕΕ. Οι ρυθμίσεις που εισάγουμε εξυπηρετούν την ίδια την αξιοπιστία του συνδικαλιστικού κινήματος.

Όσον αφορά το δικαίωμα στην απεργία ήταν και παραμένει προφανώς σεβαστό. Η διάταξη που εισάγουμε για το προσωπικό που διασφαλίζει την ελάχιστη εγγυημένη λειτουργία, προστατεύει τα δικαιώματα των πολιτών ως προς την παροχή ενός μίνιμουμ 33% επιπέδου υπηρεσιών σε κρίσιμους κλάδους κατά τη διάρκεια απεργιακών κινητοποιήσεων.

Σημειώνουμε ότι τέτοιες ρυθμίσεις υπάρχουν -για να ενημε-

ρώνεται και ο ελληνικός λαός- και στη Γαλλία και στο Βέλγιο και στον Καναδά και στην Αυστραλία και σε άλλες χώρες. Διευκρινίζεται ότι η ρύθμιση αυτή δεν αλλάζει το καθεστώς σε σχέση με το προσωπικό ασφαλείας και δεν αναφέρεται στο πλήθος των εργαζομένων που καλούνται να παράσχουν τις υπηρεσίες τους, αλλά στο επίπεδο των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Τέλος, με το νομοσχέδιο κυρώνουμε τη σχετική σύμβαση της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και της παρενόχλησης στην εργασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την πανδημία η ανθρωπότητα έχει βρεθεί απέναντι από μεγάλες προκλήσεις και η Ελλάδα έχει την ευτυχή συγκυρία να έχει μια Κυβέρνηση η οποία απαντά έγκαιρα, στοχευμένα, αποτελεσματικά στα μεγάλα ζητήματα που θέτει η κοινωνία. Για τον ευαίσθητο μάλιστα εργασιακό χώρο, πέρα από τα μέτρα στήριξης της απασχόλησης, η προστασία αυτής και των εργαζομένων ενισχύεται με τον καλύτερο δυνατό τρόπο και με το νομοθέτημα που υπερψηφίζουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και εμείς για τον χρόνο, κύριε Υψηλάντη.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Φραγγίδη από το Κίνημα Αλλαγής.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΡΑΓΓΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις τελευταίες δεκαετίες σε σχέση με το Εργατικό Δίκαιο στόχευε σε τρία πράγματα, στην υψηλή απασχόληση και την ισχυρή κοινωνική προστασία, στη βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης και εργασίας, στην προστασία της κοινωνικής συνοχής, ζητούμενα που καταλύονται με το εν λόγω νομοσχέδιο.

Η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας γράφει τη δική της εκδοχή Εργατικού Δικαίου, που είναι αποκαλυπτική των εγγενών και σύμφυτων χαρακτηριστικών της, δηλαδή του άκρατου νεοφιλελευθερισμού, της συμπίεσης με την εργασιακή ελίτ και της πρόκρισης του ατομικού έναντι του συλλογικού. «Λύκος ενδεδυμένος δорάν προβάτου» είναι ο χαρακτηρισμός που ταιριάζει γάντι στο νομοσχέδιο.

Η Κυβέρνηση χρησιμοποιώντας ένδυμα αθωότητας που προσφέρει διατάξεις συμμόρφωσης με τα ευρωπαϊκά δεδομένα, όπως η εναρμόνιση μεταξύ επαγγελματικής και ιδιωτικής ζωής και η εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον χώρο εργασίας, επιχειρεί να καλύψει τον λύκο που κρύβεται από κάτω, δηλαδή την κατάργηση της οκτάωρης εργασίας, την αύξηση των υπερωριών που οδηγεί στη μείωση εισοδήματος, την απελευθέρωση των απολύσεων, την κατάλυση των συλλογικών συμβάσεων και του δικαίου στην απεργία. Απώτερος στόχος η εξυπηρέτηση των ισχυρών της αγοράς εργασίας και η αποδυνάμωση του συνδικαλισμού.

Εμείς δεν λέμε «νόμος είναι το δίκιο του εργάτη». Πιστεύουμε όμως σε μία δίκαιη εκπροσώπηση των εργαζομένων και στην εξασφάλιση της προστασίας των εργασιακών κεκτημένων. Ναι, η συνδικαλιστική νομοθεσία χρειαζόταν εκσυγχρονισμό, αλλά όχι αυτού του είδους.

Δεν λέμε όχι και στην ευελιξία στην εργασία. Εξάλλου το ΠΑΣΟΚ το προέβλεψε νομοθετικά με τον ν.3846 του 2010, στο άρθρο 7, με μία όμως ειδοποιό διαφορά, ότι η διευθέτηση του χρόνου εργασίας περνούσε απαραίτητα μέσα από συλλογικές συμβάσεις, μέσα από τη συμμετοχή και τη σύμφωνη γνώμη των συνδικάτων.

Απαράδεκτη και η μετατροπή του ΣΕΠΕ σε δήθεν ανεξάρτητη αρχή. Δίνει σκανδαλωδώς την ευκαιρία σε μια «κυβέρνηση Πόντιο Πλάτο» να απεκδύεται κάθε ευθύνης για τα τεκταινόμενα στην αγορά εργασίας, ευνοώντας την ανάπτυξη συνθηκών εργασιακής ζούγκλας, επιτρέψτε μου να πω, όπου ο επικρατέστερος νόμος είναι εκείνος του ισχυρού.

Η Κυβέρνηση απευθυνόμενη με πλήθος αντεργατικών διατάξεων σε μια αγορά εργασίας πλήρως αποδιάρθρωμένη, συνεχίζει τη συστηματική της επίθεση κατά της αξιοπρεπούς εργασίας, εργαλειοποιώντας την ιδιαίτερη συγκυρία της πανδημίας και εργασιακής επισφάλειας.

Δεν εκσυγχρονίζει ως όφειλε τον άκρως πετυχημένο και προ-

οδευτικό νόμο 1264 του 1982 του ΠΑΣΟΚ. Τον καταργεί για να δώσει τη θέση του σε μια αντιμεταρρύθμιση, ένα αναχρονιστικό κατασκευάσμα που μας πισωγυρίζει σε εποχές εργασιακής αποδιοργάνωσης και αναχρονισμού, τότε που η εργοδοτική αυθαιρεσία, η εργασιακή εξουθένωση και οι χαμηλές αμοιβές θεωρούνταν προϋπόθεση για την οικονομική ανάπτυξη.

Το εργασιακό σας νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ, αγνοεί τις ραγδαίες εξελίξεις στην κοινωνία και την οικονομία, τις αλλαγές που η τεχνολογία και η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση επιφέρουν στην παραγωγή, την εργασία και την καθημερινή ζωή.

Η τεχνητή νοημοσύνη και οι έξυπνες μηχανές μειώνουν τον απαιτούμενο χρόνο εργασίας και δείχνουν τον δρόμο για νέα επαγγέλματα. Θα έπρεπε τώρα να συζητάμε τη μείωση του εργασιακού χρόνου, την επανακατάρτιση των εργαζομένων και τη δημιουργία ποιοτικών θέσεων πλήρους απασχόλησης. Αντ' αυτού συζητάμε την επιμήκυνση του ωραρίου και την αύξηση των υπερωριών.

Η Κυβέρνηση μάλιστα προσποιείται ότι η αγορά εργασίας είναι αγγελικά πλασμένη, ότι ένας ανίσχυρος εργαζόμενος, με την ανεργία να τον απειλεί ως δαμόκλειος σπάθη, αποτελεί ισότιμο συνυμνητή ενός παντοδύναμου εργοδότη. Προσπαθεί να μας πείσει ότι η εναρμόνιση οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής μπορεί να επιτευχθεί μέσα από την εργασιακή εξουθένωση, τους χαμηλούς μισθούς, την κυριακάτικη εργασία, το σπαστό ωράριο στη μερική απασχόληση.

Όσο για την ψηφιακή κάρτα εργασίας που λανσάρετε ως καινοτόμα θεσμική εξέλιξη, υπενθυμίζουμε ότι έχει ψηφιστεί ήδη από το 2011 από την κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ. Ήταν ο ν.3996/2011 και το άρθρο 26. Και δυστυχώς η εφαρμογή της θα είναι κατ' αρχήν πιλοτική.

Κυρίως όμως το νομοσχέδιο δεν καταφέρνει να αντιμετωπίσει την πρόκληση του δημογραφικού προβλήματος που συνδέεται άμεσα με την πολιτική στα εργασιακά. Δεν ευνοεί τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, δεν διαμορφώνει τις κατάλληλες συνθήκες για την επίτευξη του brain regain. Διαμορφώνοντας εργασιακές συνθήκες ανεξέλεγκτων παλαιών εποχών, η Κυβέρνηση γίνεται ηθικός αυτουργός ενός νέου brain drain.

Το σύγχρονο παραγωγικό μοντέλο απαιτεί καινοτομία και εξειδίκευση. Όμως, ποιος νέος υψηλών προσόντων θα μείνει να εργαστεί και να δημιουργήσει οικογένεια στην Ελλάδα υπό αυτές τις εργασιακές συνθήκες;

Το δημογραφικό-εργασιακό χρειάζεται σήμερα μια νέα πρόταση φιλική στους νέους και τις οικογένειες, που θα δημιουργεί ευνοϊκές προϋποθέσεις για τον οικογενειακό προγραμματισμό, που θα προσφέρει στους νέους εργασία και όχι δουλειά, θα τους κάνει να νιώθουν ασφαλείς και όχι έρμαιο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας και εκμετάλλευσης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο Μητσοτάκη-Χατζηδάκη είναι καταδικασμένο να αποτύχει γιατί πρώτον, δεν λαμβάνει υπ' όψιν τον άνθρωπο και το δικαίωμα στην αξιοπρεπή εργασία δεύτερον, είναι αναχρονιστικό, δεν συμβαδίζει με τις εξελίξεις και τις σύγχρονες κοινωνικοοικονομικές συνθήκες τρίτον, αποπειράται να υιοθετήσει αποσπασματικά πρακτικές άλλων ευρωπαϊκών χωρών παραβλέποντας τη διαφορετικότητά τους σε κοινωνική δομή και παραγωγικό μοντέλο τέταρτον, δεν προκύπτει από εκτεταμένο διάλογο και συναίνεση με την κοινωνία των πολιτών, τους κοινωνικούς, επιστημονικούς και πολιτικούς φορείς και κυρίως, γιατί, πέμπτον, δεν προνοεί και δεν εγγυάται ένα καλό μέλλον στη νέα γενιά.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε τον κ. Φραγγίδη για τον χρόνο και συνεχίζουμε με τον κ. Τζηκαλάγια από τη Νέα Δημοκρατία.

Ελάτε, κύριε συνάδελφε, να είστε και εσείς εντός του χρονικού πλαισίου, για να προχωρήσουμε τη διαδικασία. Έχουμε ακόμα πάρα πολλούς συναδέλφους, τουλάχιστον είκοσι.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανερχόμενος στο Βήμα προβληματίστηκα πώς θα μοίραζα τον χρόνο, αν θα τον ανάλωνα ακολουθώντας την πεπατημένη, δηλαδή το να απαριθμώ τις πάρα πολλές μεταρρυθμίσεις που φέρνει αυτό το σπουδαίο νομοσχέδιο ή να απαν-

τήσω σε όσα ακούγονται όλες αυτές τις ημέρες από τους συναδέλφους των κομμάτων της Αριστερής Αντιπολίτευσης και κυρίως από την Αξιωματική, που χαρακτηρίζονται αυτές οι τοποθετήσεις από την υποκρισία, τα ψέματα, τις εμμονές, τις αγκυλώσεις, τις ιδεοληψίες.

Κύριοι συνάδελφοι, μιλάτε συνέχεια για τους εργαζόμενους και φέρεστε σαν οι αποκλειστικοί τους προστάτες. Εμείς θέλουμε οι εργαζόμενοι πραγματικά να έχουν όσο γίνεται περισσότερα δικαιώματα και καλύτερες αμοιβές. Για να γίνει όμως αυτό, πρέπει να υπάρχει εργασία και για να υπάρχει εργασία, πρέπει να υπάρχουν εργοδότες. Εμείς θέλουμε την αρμονία στις σχέσεις μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών.

Πεποιθήσή μας από τη φιλελεύθερη ιδεολογία μας είναι φυσικά και η ίση αμοιβή για ίση εργασία. Θέλουμε και προσδοκούμε να μεγαλώνουμε την πίτα και να δημιουργούμε εκείνες τις συνθήκες που ο κάθε εργαζόμενος διεκδικεί μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα. Εσείς όμως με τις εμμονές σας με τον αγώνα σας για δήθεν ισότητα, εξίσωση, αυτό το κάνετε ισοπεδώνοντας όλα προς τα κάτω και έτσι στο τέλος, δεν υπάρχει ούτε πίτα ή είναι πολύ μικρή η πίτα.

Αυτό το νομοσχέδιο αποτελεί έναν σπουδαίο εκσυγχρονισμό του Εργατικού Δικαίου, φέρνει ρυθμίσεις οι οποίες συνάδουν με τις σύγχρονες εξελίξεις τις οικονομικές, τις κοινωνικές, τις τεχνολογικές, αποκαθιστά αδικίες πολλών δεκαετιών. Είναι ένας νόμος που έρχεται μετά από πολλά χρόνια, γιατί το Εργατικό Δίκαιο διέπεται από άρθρο του 1982.

Αποδεικνύεται με αυτόν τον νόμο για άλλη μια φορά ότι η Νέα Δημοκρατία αποτελεί την κατ' εσχρήν προοδευτική παράταξη του τόπου μας, αλλά θα απარიθμήσω έστω και γρήγορα και συνοπτικά τις σπουδαίες καινοτομίες που φέρνει το νομοσχέδιο και ίσως κάποιοι από εσάς προβληματίστηκαν και αναλογιστείτε πώς είναι δυνατόν να διαφωνείτε σε τόσα πολλά πράγματα σύγχρονα και απαραίτητα που έρχονται: την ψηφιακή κάρτα, τη θέσπιση των νέων αδειών γονιών και φροντιστών, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας που το κάνουν ανεξάρτητη αρχή. Η ανεξάρτητη αρχή είναι πάλι κράτος, αγαπητοί κρατιστές της Αντιπολίτευσης. Και ποιος αμφισβητεί τον ανεξάρτητο τρόπο που λειτουργεί η ΑΑΔΕ; Δεν είναι κράτος η ΑΑΔΕ;

Παίρνουμε μέτρα για την υγιεινή και την ασφάλεια στην εργασία, για τα συνδικαλιστικά δικαιώματα στις ψηφιακές πλατφόρμες που είναι όπως τις συμβάσεις της εξαρτημένης εργασίας. Πρώτη φορά μετά από χρόνια φροντίζουμε για όλα αυτά τα παιδιά, τα παιδιά του λαού, που είναι οι εργαζόμενοι στα ντελίβερι και στα κούριερ. Αυξάνουμε την αποζημίωση της απόλυσης. Ικανοποιούμε, αν θέλετε, και ένα πάγιο αίτημα της Αριστεράς και ιδιαίτερα του ΚΚΕ: οι αποζημιώσεις των εργατοτεχνιτών να είναι ίδιες με τις αποζημιώσεις των υπαλλήλων.

Θεσπίζουμε το θεσμικό πλαίσιο για την τηλεργασία και με το δικαίωμα της αποσύνδεσης. Φροντίζουμε για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας μετά από αίτηση του εργαζόμενου. Διευρύνουμε την προστασία από άκρες απολύσεις. Αναβαθμίζουμε την «ΕΡΓΑΝΗ» για να μειώσουμε τον φόρτο των επιχειρήσεων.

Θέλουμε τη συνδικαλιστική προστασία, αλλά φυσικά βάζουμε και τέλος στην ασυδοσία πολλών συνδικαλιστών που ασκούσαν βία ή προέβαιναν σε παράνομες πράξεις. Απαγορεύεται η επαπαρκήρση μιας απεργίας η οποία χαρακτηρίστηκε παράνομη και καταχρηστική, ακριβώς γιατί σεβόμαστε τον θεσμό της δικαιοσύνης. Υποχρεωτικά πρέπει να υπάρχει το ένα τρίτο των εργαζομένων σε κάποιες σημαντικές δράσεις της δημόσιας ζωής, όπως είναι οι συγκοινωνίες, η υγεία και άλλα.

Μέτρα για τη διαφάνεια στον συνδικαλισμό με το μητρώο το οποίο προβλέπουμε και με την απαγόρευση της ενίσχυσης των συνδικαλιστικών οργανώσεων από εργοδότες και κόμματα.

Φυσικά η μεγάλη τομή αυτού του νομοσχεδίου είναι η ψηφιακή κάρτα, γιατί αποτελεί ένα σημαντικό χτύπημα στην αδήλωτη, την απλήρωτη εργασία.

Δεν θα κουραστούμε να μιλάμε για τις άδειες, γιατί φέρνουν μια εξισορρόπηση στην προσωπική, την οικογενειακή και την επαγγελματική ζωή του κάθε πολίτη, με τις γονικές άδειες που ειπώθηκαν των τεσσάρων μηνών, με τις δεκατέσσερις μέρες άδεια πατρότητας, με τις ευέλικτες ρυθμίσεις για παιδιά έως δώδεκα

ετών, για γονείς και φροντιστές, στην υιοθεσία άδεια λοχείας, προστασία της μητρότητας για έξι μήνες και στην παρένθετη μητρότητα διευκολύνσεις, άδεια υποβοηθούμενης αναπαραγωγής επτά μέρες με αποδοχές -ήταν το θέμα αυτό που τόσο συζητάτε και αναλύνετε, δεν υπάρχει χρόνος για να πω γι' αυτό, θα μπορούσα να πω πολλά-, πέντε μέρες άδεια σε συγγενή ή σύνικο, συγκάτοικο για σοβαρό πρόβλημα υγείας -κι αυτό ακόμη είναι σημαντικό-, τέσσερις μέρες άδεια για παρακολούθηση σχολικής επίδοσης σε παιδιά με ειδικές ανάγκες, ιδιαίτερα διευκόλυνση για γονικές άδειες σε παιδιά με αναπηρίες.

Είπαμε για τα μέτρα καταπολέμησης της βίας και της παρενόχλησης στον χώρο της εργασίας, το δικαίωμα της αποχώρησης του εργαζόμενου εάν ο εργοδότης δεν παίρνει τα μέτρα που έπρεπε να πάρει και δημιουργεί περιβάλλον κινδύνου.

Απαγορεύεται η απόλυση του καταγγέλλοντος. Αυτό δεν είναι το πιο φιλεργατικό μέτρο;

Ένα σπουδαίο: η αποσύνδεση τηλεφωνική και ηλεκτρονική για εκτός ωραρίου εργασία και όταν ο εργαζόμενος βρίσκεται σε άδεια.

Οι υπερωρίες γίνονται στον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, περίπου εκατόν πενήντα.

Όσον αφορά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, θέλω να κάνω, κύριε Πρόεδρε, μια μικρή αναφορά. Επί ΣΥΡΙΖΑ δεν υπήρχε αυτό στον ΟΤΕ, την Alpha Bank, την «ΠΑΠΑΣΤΡΑΤΟΣ», την «ΗΒΗ»; Δικό σας αίτημα, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν ήταν για τους ξενοδοχοϋπαλλήλους και το ικανοποιήσαμε; Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έφερε το 2019 την ευρωπαϊκή οδηγία 1158;

Φροντίζουμε για τη διαλειτουργικότητα ανάμεσα στην «ΕΡΓΑΝΗ», στον e-ΕΦΚΑ, στην Επιθεώρηση Εργασίας. Η απόλυση συνδικαλιστή μπορεί να γίνει με προσασία, όπως γίνεται στις έγκυες γυναίκες. Ποιος μπορεί να αμφισβητήσει ότι δεν υπάρχει προστασία της απόλυσης στην έγκυο γυναίκα;

Και θα τελειώσω λέγοντας ότι φυσικά και θεωρούμε ότι είναι μεγάλη τομή το ηλεκτρονικό μητρώο των σωματείων, το «όχι» στα σωματεία-σφραγίδες. Εμείς πιστεύουμε ισότιμα και στο δικαίωμα στην απεργία, αλλά και στο δικαίωμα στην εργασία.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πάρα πολύ και για τον χρόνο. Θα συνεχίσουμε τώρα με τον κ. Αβραμάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα δείγματα γραφής της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας σε ό,τι αφορά τη διάλυση των εργασιακών δικαιωμάτων και κάθε προστατευτικής διάταξης για τους εργαζόμενους έχουν δοθεί από την πρώτη στιγμή της διακυβέρνησής της.

Η Νέα Δημοκρατία που υποσχόταν προεκλογικά περισσότερες δουλειές και καλύτερους μισθούς για όλους, ξεκίνησε την επίθεση στον κόσμο της εργασίας απελευθερώνοντας αρχικά τις απολύσεις μέσω της κατάργησης του βάσιμου λόγω απόλυσης, της άρσης της προστασίας των εργολαβικών εργαζομένων, της κατάργησης της υποχρέωσης δήλωσης της υπερωρίας τη στιγμή που αυτή πραγματοποιείται, της πλήρους αδρανοποίησης του ΣΕΠΕ και τη συστηματική απαξίωση των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Στη συνέχεια, με πρόσχημα την πανδημία πάγωσε δύο φορές την αύξηση του κατώτατου μισθού και μείωσε παράλληλα τους μισθούς, μείωσε την αγοραστική δύναμη των εργαζομένων, διαμόρφωσε συνθήκες πλήρους εργασιακής ανασφάλειας, δεν στήριξε αποτελεσματικά τους ελεύθερους επαγγελματίες, με αποτέλεσμα πολλές επιχειρήσεις να κινδυνεύουν με λουκέτο. Επέτρεψε τη βίαιη ανακατανομή των μεριδίων της αγοράς υπέρ των λίγων και ισχυρών σε κάθε οικονομικό κλάδο και τώρα έρχεται να ολοκληρώσει το καταστροφικό της έργο με αυτό το νομοσχέδιο.

Η κοινωνία, ο κόσμος της εργασίας, οι μικροί και μεσαίοι επαγγελματίες, οι επιστημονικοί φορείς, οι δικαστές, η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, μια σειρά από θεσμικούς κοινωνικούς και οικονομικούς φορείς που δεν μπορούν να θεωρηθούν και να χαρακτηριστούν αντιπολίτευση, έχουν πάρει θέση ενάντια στο νομοθετικό έκτρωμα ζητώντας την άμεση απόσυρση των

διαλυτικών για την κοινωνία διατάξεων που αυτή περιέχει.

Ο ανεπάγγελτος, αλλά επαγγελματίας της πολιτικής και παιδί του κομματικού σωλήνα Υπουργός Εργασίας κ. Χατζηδάκης, ισχυρίζεται χωρίς καμμία ντροπή ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι φιλεργατικό και δίνει δύναμη στους εργαζόμενους. Στην πραγματικότητα ως άλλος Όλι Ρεν με το «κουράγιο Έλληνες», εύχεται με αυτό το νομοσχέδιο «καλή δύναμη και καλό κουράγιο» στους εργαζόμενους τόσο ιδιωτικού όσο και του δημόσιου τομέα και την ίδια στιγμή, εύχεται καλό ταξίδι στους νέους που απογοητευμένοι από τον εργασιακό μεσαίωνα που θεσπίζεται θα αναζητήσουν πιθανότατα την τύχη τους στο εξωτερικό.

Σε μια περίοδο που όλες οι αναλύσεις συμφωνούν ότι επίκειται ραγδαία άνοδος της ανεργίας η Κυβέρνηση φέρνει ένα νομοσχέδιο εντατικοποίησης της εργασίας και περιορισμού των θέσεων εργασίας, που κρίνονται σήμερα αναγκαίες για τη λειτουργία των επιχειρήσεων στη χώρα. Θεσπίζει τη δεκάωρη εργασία χωρίς καμμία επιπρόσθετη αμοιβή για τις υπερωρίες. Πολλαπλασιάζει το νόμιμο όριο υπερωριών και αντισταθμίζει τις απώλειες στους μισθούς με ρεπό σε περιόδους που η επιχείρηση έχει μειωμένες ανάγκες προσωπικού. Η Κυβέρνηση δίνει το απόλυτο δικαίωμα στην επιχείρηση να υποχρεώνει τον εργαζόμενο να εργάζεται δεκάωρο χωρίς πρόσθετες αμοιβές, αλλά με την υπόσχεση μειωμένου ωραρίου ή περισσότερων ημερών άδειας στις περιόδους που δεν θα έχει αυξημένες ανάγκες η επιχείρηση. Πόσες θέσεις εργασίας χάνονται μόνο από αυτή τη ρύθμιση;

Δεν φτάνει, όμως, αυτό για τα συμφέροντα που εξυπηρετεί η Κυβέρνηση και προσωπικά ο κ. Χατζηδάκης. Με την ελαστικοποίηση ακόμη και της μερικής απασχόλησης η επιχείρηση θα μπορεί να εφαρμόσει ακόμα και σπαστό ωράριο στους μερικούς απασχολούμενους εργαζόμενους, οι οποίοι πρακτικά θα μπορούν με αυτόν τον τρόπο να αξιοποιούνται καθ' όλη τη διάρκεια της ημέρας ανάλογα με τις ώρες αυξημένων αναγκών της επιχείρησης. Μια σειρά εργαζομένων που κάνουν δύο δουλειές μερικής απασχόλησης για να μπορέσουν να επιβιώσουν θα αναγκαστούν να εγκαταλείψουν τη δεύτερη. Αυτές είναι οι νέες θέσεις εργασίας που υποσχέθηκαν, μερικής απασχόλησης με ωράριο-λάστιχο και μικρότερους μισθούς;

Όσο για το επιχείρημα ότι όλη αυτή η διευθέτηση θα πραγματοποιείται μόνο κατόπιν αίτησης του εργαζόμενου και σύμφωνα με τις δικές τους ανάγκες είναι ένα από τα μεγαλύτερα επικοινωνικά ψέματα που έχουν ακουστεί ποτέ. Η κατάργηση στην πράξη των συλλογικών συμβάσεων εργασίας καθιστά απόλυτο κυρίαρχο τον εργοδότη και στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Ο εργοδότης είναι αυτός που θα πει «αυτές είναι οι ανάγκες της επιχείρησης ή προσαρμόζονται ή φεύγεις» στον εργαζόμενο. Αυτή είναι η πραγματικότητα της εργασιακής ζούγκλας που φέρνει με το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Προκειμένου, μάλιστα, να κάνει ακόμη πιο σαφές ότι ο εργαζόμενος δεν θα έχει κανένα δικαίωμα, καταργεί το έσχατο μέσο προστασίας του εργαζόμενου, αυτό της προσφυγής στη δικαιοσύνη, ενάντια σε μια παράνομη καταχρηστική απόλυση. Καταργείτε την υπερημερία και την υποχρεωτική επαναπρόσληψη, αποδίδοντας στον παράνομο απολυμένο μια μικρή επιπλέον αποζημίωση, η οποία μπορεί να είναι κατώτερη των νομικών εξόδων μιας προσφυγής στο στη δικαιοσύνη.

Ισχυρίζετε ότι τα όποια προβλήματα μη τήρησης της εργασιακής νομοθεσίας θα επιλυθούν από την ψηφιακή κάρτα εργασίας. Στην πραγματικότητα εισάγεται η ψηφιακή κάρτα εργασίας αφού προηγουμένως, όμως, έχετε απαλλάξει τους εργοδότες από το κόστος της παραβίασης έχοντας καταργήσει το ωράριο και τις υπερωρίες. Για να είστε, όμως, ακόμη πιο σίγουροι, εισάγεται τη δυνατότητα εκ των υστέρων διόρθωσης των στοιχείων που έχουν υποβληθεί στο «ΕΡΓΑΝΗ».

Ο νέος ΣΕΠΕ, η ανεξάρτητη αρχή που ευαγγελίζεστε και που υποτίθεται ότι δημιουργείτε για να λύσει προβλήματα, θα έχει ως κύρια αρμοδιότητα να επιβάλλει στους εργοδότες που παρανομούν την εκ των υστέρων διόρθωση των δηλώσεων που κάνουν για να αποφύγουν τα πρόστιμα που μπορεί να επιβληθούν.

Σε ένα νομοσχέδιο που εισάγει διατάξεις για την εξάλειψη της βίας στον χώρο της εργασίας η Κυβέρνηση θεσμοθετεί νέες μορφές εργασιακής βίας, επιβάλλοντας τις ατομικές συμβάσεις, κα-

θιστώντας κενή περιεχομένου τη συλλογική διαπραγμάτευση και διεκδίκηση και τη συνδικαλιστική εκπροσώπηση. Χωρίς καμμία συναίσθηση της πραγματικότητας θεσπίζετε διώξεις και απειλές απόλυσης των συνδικαλιστών. Εισάγετε διάταξη εξοντωτική, εκφοβιστική και αποτρεπτική για τους εργαζόμενους να μην συνδικαλιζούνται, με την περιφημη αστική ευθύνη αποζημίωσης των εργοδοτών. Θεσπίζετε προληπτική απαγόρευση τους δικαιώματος της απεργίας, προβλέποντας ότι τα δευτεροβάθμια ή τριτοβάθμια σωματεία δεν μπορούν να απεργήσουν για τον ίδιο λόγο που η απεργία ενός πρωτοβάθμιου σωματείου κρίθηκε παράνομη, ενώ κατά 90% ξέρετε ότι αυτές κρίνονται παράνομες. Αναστέλλετε την απεργία όταν υπάρχει δημόσιος διάλογος. Αναστέλλετε, δηλαδή, τη δυνατότητα της απεργίας να λειτουργεί ως μοχλός πίεσης προκειμένου να εξασφαλιστούν τα δικαιώματα των εργαζομένων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης τους χρόνους ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το νομοσχέδιο αυτό είναι ένα μνημείο του πλέον ακραίου και αντικοινωνικού νεοφιλελευθερισμού. Είναι ξεκάθαρα αντιαναπτυξιακό, αφού μειώνει τις αποδοχές των εργαζομένων, την αγοραστική τους δύναμη, την κατανάλωση και θα περιορίσει και τον κύκλο εργασιών κυρίως των μικρών και μεσαίων επιχειρήσεων. Πολλαπλασιάζει τα οικονομικά προβλήματα του ασφαλιστικού συστήματος, αφού με τη μείωση των θέσεων εργασίας και των μισθών μειώνονται αυτομάτως και οι εισφορές εργαζομένων και εργοδοτών στο ασφαλιστικό σύστημα.

Σε συνδυασμό και με τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης οδηγούμαστε με μαθηματική ακρίβεια σε μια ακόμη χρεοκοπία του συστήματος κοινωνικής ασφάλισης, σε μια αυτοεκπληρούμενη προφητεία του νεοφιλελευθερισμού που αφού πρώτα δημιουργήσει τις συνθήκες χρεοκοπίας του κοινωνικού κράτους, έρχεται μετά να ισχυριστεί ότι το κοινωνικό κράτος ευθύνεται για τη χρεοκοπία και η κοινωνία θα διασωθεί μόνο από τους ιδιώτες.

Το νομοσχέδιο οξύνει ακόμη περισσότερο το μείζον πρόβλημα της χώρας που είναι η ανεργία, η μερική απασχόληση και η απουσία επαγγελματικών ευκαιριών για νέους, γυναίκες και μακροχρόνια ανέργους. Η Νέα Δημοκρατία, αδιαφορώντας πλήρως για την πραγματικότητα, αντί να μειώσει την ανεργία ορίζει για το σύνολο των επιχειρήσεων της χώρας ότι θα μπορούσαν να διατηρηθούν λιγότερες θέσεις εργασίας απ' όσους διατηρούσαν αξιοποιώντας για περισσότερο χρόνο, με λιγότερο προσωπικό.

Κλείνοντας, το νομοσχέδιο αυτό είναι τόσο αντεργατικό που έχει αναγκάσει ακόμη και μια σειρά από στελέχη, πρώην Βουλευτές και Υπουργούς της Νέας Δημοκρατίας, συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ, επιστημονικούς και κοινωνικούς φορείς, να διαχωρίσουν δημόσια τη θέση τους και να εκφράσουν με εκκωφαντικό τρόπο την αντίθεσή τους σε όσα καταφανώς αντικοινωνικά προσπαθεί να θεσπίσει η Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΒΡΑΜΑΚΗΣ: Καλούμε την Κυβέρνηση έστω και αυτή την ύστατη στιγμή να αποσύρει στο σύνολό τους τις αντεργατικές ρυθμίσεις που περιέχονται σε αυτό το νομοσχέδιο, να αναγνωρίσει ότι έκανε λάθος και να μην συνεχίσει να επενδύει με τις πολιτικές της σε μια μικρή μερίδα επιχειρήσεων, διακινδυνεύοντας την κοινωνική συνοχή και την εργασιακή ειρήνη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με τον κ. Πολάκη από τον ΣΥΡΙΖΑ και μετά είναι ο κ. Μπλούχος, ο κ. Αθανασίου, η κ. Νοτοπούλου και ο κ. Καραγκούνης για να κλείσουμε τον δέκατο τέταρτο κύκλο ομιλητών και να πάμε στον δέκατο πέμπτο.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ξεκινήσω την ομιλία μου από ένα θέμα που δημιουργήθηκε προχτές. Διαμαρτυρήθηκε ο κ. Δένδιας στη Δημοκρατία της Βόρειας Μακεδονίας και ορθώς ότι δεν τηρεί τη Συμφωνία των Πρεσπών, γιατί οι αθλητές της φορούσαν στη φανέλα τους σημάδια που έγραφε «Μακεδονία» σκέτο και όχι «Βόρεια Μακεδονία».

Να ενημερώσω, λοιπόν, τον κ. Δένδια να επιπλήξει και να μαλώσει τον αρχιμακεδονομάχο σαριζοφόρο οπαδό του Βουκε-

φάλα και τα λοιπά κ. Άδωνι Γεωργιάδη, γιατί όταν ζητάμε να εφαρμόζεται η Συμφωνία των Πρεσπών, που τώρα είναι επιτυχία και δεν είναι προδοτική, πρέπει να την εφαρμόζουμε οι ίδιοι.

Έχω εδώ τρία χαρτιά που είναι για το ίδιο θέμα ακριβώς. Το ένα έχει ημερομηνία 21-6-2019 κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και τα άλλα δύο 18-11-2019 Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και 14-6-2021 Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Αφορά τη συμμετοχή μας στο Πρόγραμμα Διασυνοριακής Συνεργασίας INTERREG. Είναι εντολή του Υπουργείου Οικονομίας και Ανάπτυξης, του κ. Γεωργιάδη. Η ίδια πολιτική προϊσταμένη υπογράφει να χρηματοδοτήσει το πρόγραμμα τη δικιά μας συνεισφορά. Εκεί, λοιπόν, αναφέρεται στο μεν χαρτί που εκδόθηκε επί ΣΥΡΙΖΑ ως «North Macedonia», «Βόρεια Μακεδονία», ενώ στα δύο χαρτιά που βγήκαν επί των ημερών σας, εσάς των Μακεδονομάχων, αναφέρεται ως «Μακεδονία» σκέτο. Τα καταθέτω εδώ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παύλος Πολάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επειδή, για να ενημερώσω τον κ. Μητσοτάκη, δεν είναι ορατή δια γυμνού οφθαλμού, διότι έχουν μήκος, έχουν μέγεθος 0,025 χιλιοστά του χιλιοστού του μέτρου του εκατομμυριοστού έως 0,25. Δεν είναι, λοιπόν, ορατή. Ας πούμε μερικές αλήθειες, οι οποίες είναι ορατές δια γυμνού οφθαλμού. Ούτε γερακίσια μάτια να έχεις δεν βλέπεις τέτοια πράγματα.

Να πούμε, λοιπόν, μερικές αλήθειες για το νομοσχέδιο, κύριε Τσακλόγλου, που σας άφησε εσάς ο κ. Χατζηδάκης να τρώτε το ξύλο και αυτός πήγε να κοιμηθεί. Ήθελα να τον έχω εδώ απόψε, γιατί του χρωστάω πολλά από το μακρινό 1987.

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι με αυτό το νομοσχέδιο μάς γυρνάτε στην εποχή του Σικάγου, της απλήρωτης εργασίας, της κατάργησης του οχτώρου καταργώντας κάθε εργατική αντίδραση, απελευθερώνοντας τις απολύσεις; Είναι αλήθεια ή ψέματα -και αφήστε τώρα τις βασιλικές περικοκλάδες- με αυτό που κάνετε με το οκτώρο και δεκάωρο κάθε εργαζόμενος χάνει 150 ευρώ τον μήνα; Τέλος.

Δεύτερον, είναι αλήθεια ή ψέματα πως την ίδια στιγμή που στη μητρόπολη του καπιταλισμού ο Μπάιντεν, επειδή καταλαβαίνει ότι υπάρχει όριο στην υποτίμηση της εργασίας και στον εργατικό μισθό γιατί πυροδοτεί το σπράλ της κρίσης και της ανεργίας μέσα από τη μείωση της ζήτησης, προχωρεί σε διπλασιασμό του ωρομισθίου από 7 δολάρια σε 15;

Εσείς έρχεστε εδώ, κ. Τσακλόγλου και κ. Χατζηδάκη και κ. Μητσοτάκη, που δεν είστε εδώ, σαν τους μετεξεταστέους μαθητές της κανιβαλικής σχολής του Φρίντμαν του Σικάγου, της παρωχημένης μετά από εξήντα χρόνια, να νομοθετήσετε την επιστροφή στην οπισθοδρόμηση που έσπειρε την κοινωνική καταστροφή και την κοινωνική λεηλασία μέσα από τα προγράμματα του ΔΝΤ στη μισητή υπήλιω. Δεν πήρατε ακόμα το μάθημά σας; Ο Μπάιντεν το πήρε.

Οδηγείτε την ελληνική κοινωνία όχι στο κοινωνικό συμβόλαιο της προηγούμενης περιόδου του καπιταλισμού της κοινωνίας των δύο τρίτων, δηλαδή ένα τρίτο στην πείνα και δύο τρίτα να την καλοβγάζουν έως να τη κουτσοβγάζουν, αλλά την οδηγείτε στην κοινωνία των οχτώ ή εννιά δεκάτων, που τα οχτώ ή εννιά δέκατα θα είναι στην πείνα και το ένα δέκατο θα ζει καλά ή πολύ καλά.

Είστε τόσο τυφλοί, τόσο στραβοί, τόσο ιδεοληπτικοί, τόσο κουφοί που δεν καταλαβαίνετε ότι εξοντώνοντας μια κοινωνία, οδηγείτε σε πλήρη αποδιοργάνωση την κοινωνική ζωή μέσα από την υποτίμηση του μισθού και κάνετε μια αναδιανομή σε ένα ανώτερο 5%, το οποίο οραματιζόμαστε και το όραμά σας είναι για το 80% της κοινωνίας μια αναδιωξιμότητα;

Αυτό είναι το καινούργιο κοινωνικό συμβόλαιο με τις περισσότερες και καλά πληρωμένες δουλειές που ευαγγελιστήκατε ότι θα φέρετε; Υπηρετείτε και υλοποιείτε συμβόλαια της διαπλοκής που σας έφερε στην Κυβέρνηση με τη βοήθεια των μέσων μαζικής ενημέρωσης, τρελαίνοντας και λοξοδρομώντας τον λαό από μια ορθή κρίση με όλη αυτή την επίθεση της υπονόμευσης την οποία κάνατε και αυτήν τη στιγμή ολοκληρώνετε μια επίθεση, νέα υποτίμηση της εργατικής δύναμης στη χώρα και ταυτόχρονα

αναδιανομή και καταστροφή των μικρομεσαίων μέσα από μια σειρά νομοσχέδια και την εργαλειοποίηση της πανδημίας που κάνετε.

Είστε οι ΔΑΠίτες του 1980, οι οποίοι παίρνετε -φλώροι και γιάπιδες που λέγαμε τότε- την εκδίκησή σας απέναντι από την κοινωνία που τις δεκαετίες του 1970 και του 1980 μέσα από αγώνες, κυβερνήσεις, νομοθετήσεις και με μια διαδικασία απέσπασε ένα κομμάτι της υπεραξίας που παρήγαγε η ίδια για μια καλύτερη ζωή.

Και ποιος το κάνει αυτό, γιατί εδώ είναι να τρελαίνεσαι; Το κάνει ο Χατζηδάκης, ο πολιτικός προϊστάμενος, ένας άνθρωπος που δεν έχει δουλέψει ποτέ στη ζωή του. Μαζί μας στην ΕΦΕ με το 87, 88. Το 1988 πήρε πτυχίο, έφυγε για μεταπτυχιακά, έγινε συνεργάτης της ευρωκοινοβουλευτικής σας ομάδας, διορίστηκε Ευρωβουλευτής από το 1994, μόλις γύρισε αφού θήτευσε πρόεδρος της ΟΝΕΔ και Πρόεδρος της ΔΑΠ, της ΔΑΠ και της ΟΝΝΕΔ. Ήταν για δεκαπέντε χρόνια Ευρωβουλευτής διορισμένος και μετά από το 2007 εκλεγμένος Βουλευτής.

Αυτός ο άνθρωπος, λοιπόν, με Πρωθυπουργό τον Μητσοτάκη, ο οποίος η μόνη δουλειά που έκανε ήταν όταν γύρισε από τις σπουδές του στο Χάρβαρντ, γιατί δεν έδωσε εδώ πανελλαδικές, να πάει να βρει δουλειά στην Εθνική Τράπεζα μέσω του Καρατζά και της κουμπαριάς που έκανε ο πατέρας του με τον Σημίτη, γιατί αυτή η δουλειά που έκανε.

Αυτοί οι άνθρωποι, λοιπόν, που ένας βρήκε με αυτόν τον τρόπο δουλειά και ο άλλος δεν δούλεψε ποτέ του, νομοθετεί την κατάργηση και τη διάλυση του χρόνου εργασίας, την απλήρωτη εργασία, την απλήρωτη υπερωρία, την αποσταθεροποίηση της κοινωνικής ζωής όλων των εργαζομένων. Δεν θα σας περάσει και δεν θα εφαρμοστεί.

Θα τελειώσω την ομιλία μου και θέλω ένα λεπτό την ανοχή σας. Στις έντεκα παρά τέταρτο απόψε έβγαλε ανακοίνωση το κόμμα σας για μένα. Δεν είναι η πρώτη φορά -το έχει κάνει ξανά και λέει: «Νέα Δημοκρατία, ο Πολάκης αμφισβητεί τα εμβόλια. Να πάρει θέση ο Τσίπρας».

Ακούστε, λοιπόν, για να τελειώνουμε, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας. Πρώτον, την επιστημονική μου δεν την παζρεύω με κανένα. Δεύτερον, πέρυσι τον Οκτώβριο και τον Νοέμβριο έκανα και αντιγριπικό και αντιπνευμονιοκοκκικό, το Pneumovir, αυτό που είναι για εφ' όρου ζωής για πρώτη φορά στη ζωή μου, γιατί την προηγούμενη χρονιά και προ κορωνοϊού είχα κάνει μια μακρόχρονη και δύσκολα θεραπευθείσα βρογχίτιδα ως καπνιστής.

Έχω κάνει όλα τα εμβόλια. Τα κορίτσια μου έκαναν τα εμβόλια. Όμως, έκανα τα δοκιμασμένα εμβόλια. Και εδώ τώρα να πούμε πάλι μερικές αλήθειες, γιατί εδώ δεν θα ξεχάσουμε την ιατρική που ξέρουμε, επειδή εσείς στηρίζατε όλο το αφήγημα της αντιμετώπισης της πανδημίας στα εμβόλια, ενώ σας φωνάζουμε για κάποια πράγματα από πέρυσι και επειδή οι εντεταλμένοι πολιτικά Επιτροπής των Λοιμωξιολόγων σας κρατάει φανάρι, γιατί γνωρίζατε με όλους τους κυρίους συναδέλφους, τους οποίους τα ερωτήματα που θα απευθύνω απευθύνονται και σε αυτούς. Και ρωτάω ιατρικά και να μου απαντήσουν ιατρικά και επιστημονικά πριν με καταδικάσει, όπως λέει η Νέα Δημοκρατία στην ανακοίνωσή της, ο κ. Τσίπρας και το κόμμα μου.

Είναι, λοιπόν, αλήθεια ή ψέματα ότι είναι το πρώτο εμβόλιο στην ιστορία της ιατρικής, το οποίο δίνεται μαζικά στον πληθυσμό, το οποιοδήποτε από αυτά τα εμβόλια, από το «Sputnik» μέχρι το «PFHIZER», οκτώ-εννιά μήνες μετά που εμφανίστηκε το πρόβλημα; Πότε ήταν το επόμενο συντομότερο που δόθηκε; Μπορεί να μου απαντήσετε; Γιατρός είστε. Είναι τριάμισι ή πέντε χρόνια το επόμενο που έχει δοθεί. Γιατί έγινε αυτό;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Γιατί τότε τελειώνει -όχι να μου απαντήσετε συγκεκριμένα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Το αντιγριπικό.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Δεν υπάρχει αυτό που λέτε. Λέτε ψέματα.

Υπήρξε, λοιπόν, ποτέ άλλοτε στην ιστορία της ιατρικής εμβόλιο, το οποίο να το κάνεις και να μην ξέρεις πόσο καιρό κρατάει η ανοσία; Το αντιγριπικό ξέρουμε είναι για ένα χρόνο. Το αντιπνευμονιοκοκκικό που έκανα είναι για εφ' όρου ζωής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Ένα άλλο που θα κάνω του χρόνου είναι για πέντε χρόνια. Του κορωνοϊού για πόσο είναι; Απαντήστε μου.

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι η αρχική μελέτη φάσης 3 του «Pfizer», του γνωστού εμβολίου, στα δημοσιεύματα που υπάρχουν και που μπορεί να τα βρει κανείς στο δίκτυο τον Οκτώβριο έλεγε θα τελειώσει η Φάση 3 τον Γενάρη, αφού μπουν τόσες χιλιάδες που στη μελέτη για να έχει στατιστικά σημαντικό αποτέλεσμα αυτή η αρχική μελέτη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, έχετε πάρει επιπλέον δυόμισι λεπτά. Σας παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Τελειώνω.

Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι η μελέτη αυτή σταμάτησε 13 και είπε ότι «τελειώσαμε, όλα καλά», 13 Νοεμβρίου, τρεις μέρες μετά που πήραν έκτακτη έγκριση τα μονοκλωνικά αντισώματα από τον FDA;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι προσπαθείτε με αυτό που κάνετε να καλύψετε την καταστροφική διαχείριση της πανδημίας, όταν δωδεκάμισι χιλιάδες νεκροί, οι οχτώμισι χιλιάδες από αυτούς είναι εκτός ΜΕΘ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κύριε συνάδελφε, έχετε φτάσει τα δέκα λεπτά. Παρακαλώ.

ΠΑΥΛΟΣ ΠΟΛΑΚΗΣ: Μία τελευταία ερώτηση: Είναι αλήθεια ή ψέματα ότι με βάση μελέτες φάσης 3, των τριών μονοκλωνικών αντισωμάτων που σας φώναζα τον Νοέμβριο να φέρετε μειώνουν από 70% έως 90% τη βαριά νόσηση στις ευπαθείς ομάδες, δηλαδή, αυτούς που τελικά πεθαίνουν και θα είχαμε γλιτώσει από τους δωδεκάμισι χιλιάδες τους έξι χιλιάδες;

Σε αυτά ν' απαντήσει η Νέα Δημοκρατία. Σε αυτά ν' απαντήσει η Επιτροπή των Λοιμωξιολόγων. Και δεν θα ξεχάσουμε την ιατρική που ξέρουμε, επειδή κάποιοι στήριξαν το αφήγημά τους στην κονόμα κάποιων εταιρειών.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Μπλούχος από τη Νέα Δημοκρατία.

Είναι ακόμη να μιλήσουν πολλοί συνάδελφοι. Όταν δεν είμαστε εντός των πλαισίων του χρόνου...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα μπορούσα ν' απαντήσω στον κ. Πολάκη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Τα ιατρικά να τα λύσετε αλλού. Όταν θα έχετε τον λόγο, θα μιλήσετε. Τώρα, θα μιλήσει ο κ. Μπλούχος. Είναι και ο κ. Μπλούχος γιατρός και μπορεί να λύσει το θέμα. Όμως, δεν είναι ιατρικό το θέμα εδώ σήμερα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Έπρεπε να το πείτε και στον προλαλήσαντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Σας παρακαλώ. Δεν μπορώ να πω στον ομιλητή τι θα πει.

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τύχη το τελευταίο διάστημα να μιλώ μετά τον κ. Πολάκη, τον πρώην Υπουργό. Εμείς, εν πάση περιπτώσει, δεν ξέρω αν αμφισβητήσαμε ποτέ την επισημοσύνη του. Τη δεοντολογική του προσέγγιση, κυρίως αυτή αμφισβητούμε και τα ψευδοδιλήμματα που θέτει. Και απορώ, γιατί αμφισβητεί τη δική μας επισημοσύνη. Όμως, εδώ, είναι Κοινοβούλιο και δεν είναι επιστημονικό συνέδριο για ν' αντιπαράθεσουμε απόψεις.

Κράτησα, επίσης, το ότι η διαπλοκή, όπως ανέφερε ο κ. Πολάκης, μάς έφερε στην κυβέρνηση και όχι μάλλον η τραγικότητα των δικών σας ημερών. Είναι εντυπωσιακό κάποιοι να παρακο-

λουθεί τη μονομανιακή του συλλογιστική.

Θα ήθελα να κάνω και μια αναφορά, γιατί μίλησαν πάλι δύο εαίρειτοι συνάδελφοι πάλι επί θεμάτων ιατρικής ή του ιατρικού χώρου. Ακουσθηκε εδώ να ομιλεί εκλεκτός συνάδελφος της Αντιπολίτευσης για νεοφιλελεύθερη τιμωρητική ιατρική ή για πολλές ιατρικές, για τη νεοφιλελεύθερη αυτή τιμωρητική ιατρική και την εμπορευματική της άποψη, την οποία προωθεί ή προάγει η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιατρική είναι μία. Εγώ σαν γιατρός μιλάω τώρα. Ο ακρογωνιαίος λίθος της είναι ο σεβασμός στην ιερότητα και στην αυτοδιάθεση του προσώπου ασθενούς. Ψευδοδιλήμματα και περιχαράκωσεις, πολιτικούς καναλιζαρισμούς και στρεβλώσεις, εκτροπές και παρεκτροπές που υφίστανται τεχνικά στον χώρο μας εμείς ως υπηρέτες υγείας οφείλουμε όλοι να τα υπερβαίνουμε, σεβόμενοι την ανθρωπινή αξιοπρέπεια κατά πρώτον και κατά δεύτερον, αγωνιζόμεστε να διασώσουμε τη δική μας στάση με περισσότερη αξιοπιστία και σεβασμό στο λειτούργημα αυτό.

Επίσης, κάποιοι άλλος συνάδελφος μίλησε, εκλεκτός πάλι, για τις ανισότητες που έχει αναφερθεί κατά καιρούς -υποτίθεται- ο Πρωθυπουργός της χώρας, αλλά και η Κυβέρνηση αυτή. Η Κυβέρνηση σέβεται το δικαίωμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, του διαφέρειν, σέβεται το διακρίνεσθαι, το αριστεύειν και μιλάει για τις διαφοροποιήσεις. Η ομογενοποίηση και η ισοπέδωση είναι αυτή που φέρνει καθήλωση και για αυτήν ομιλείτε εσείς και εσείς αναζητάτε εναγωνίως την τοξικότητα, η οποία καταλήγει τελικά στην τοξικότητα.

Προσπερνώντας όλα αυτά, έναν σύντομο σχολιασμό, κύριε Πρόεδρε -και ζητώ «συγγνώμη»- για το παρόν. Είναι ένα νομοσχέδιο που αλλάζει ένα πλαίσιο διαμορφωμένο από το 1982, σε μία εποχή με προβλήματα και με εργασιακά δεδομένα πολύ διαφορετικά από σήμερα και με ηγεσίες τότε που είχαν στο νου τους δύο στόχους, αφ' ενός τον κρατισμό αγνοώντας τις διεθνείς, τις ευρωπαϊκές συνθήκες που ήθελαν ενεργότερο ρόλο στο επιχειρείν και αφ' ετέρου στην ισχυροποίηση της δύναμης των Αριστερών συνδικάτων.

Ο κακώς εννοούμενος συνδικαλισμός και η Αριστερά παραμένουν σε ίδιο και απαράλαχτο επίπεδο από τότε, ναρκισσευόμενοι μέσα στη σαρκοφάγο τους, όπου και αποσυντίθενται αργά και σταθερά. Μετά από τη δεκαετή μας κρίση και μέσα από την αντιμετώπιση της πανδημίας εισήλαμε βίαια σε αχατογράφητα πεδία, κυρίαρχα στη διαμόρφωση ενός νέου εργασιακού περιβάλλοντος, αλλά και στην αναζήτηση ενός αποτελεσματικότερου παραγωγικού μοντέλου.

Η ρύθμιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στις νέες αυτές μορφές είναι εκτός καθιερωμένων συνδικαλιστικών αντιλήψεων, άρα και αντιδράσεων. Η ανάδειξη νέων και προοδευτικών πολιτικών από την Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη σηματοδοτεί νέες τάσεις και δεδομένα που προκαλούν κατά όπως φαίνεται σύγχυση στους μέχρι τα τώρα νοούμενους ως προοδευτικούς. Και είναι αυτή η Κυβέρνηση που προχωρά με βηματισμό στη στήριξη των υγιών, κοινωνικών και παραγωγικών δυνάμεων της εργασίας και των εργαζομένων. Ο χρόνος προσαρμογής και αντίληψης θα δώσει το στίγμα της πραγματικής μας ανάκαμψης. Στον αντίποδα, φυσικά, ελλοχεύει ο κίνδυνος της παγίδας της αδράνειας, προκαλώντας ανεπανόρθωτη ζημιά και ιστορική οπισθοδρόμηση.

Σε αυτή την αδράνεια έχετε αυτοπαγιδευτεί, κυρίες και κύριοι της Αριστεράς, κυρίως λόγω των μειωμένων αντανάκλαστικών προσαρμογής σας και της ελάχιστης παραγωγής ουσιαστών πολιτικών και κυρίως αντίληψης των νέων πολιτικών εξελίξεων. Η Αριστερά μας, κατώτερη των σύγχρονων απαιτήσεων, αδυνατεί να συνεισφέρει γόνιμα και εποικοδομητικά στο νέο διαμορφούμενο πλαίσιο της ιστορικής συγκυρίας, να συνδιαμορφώσει ένα υγιές μοντέλο ανάπτυξης σ' έναν κόσμο που μεταλλάσσεται ραγδαία. Και ναι, θα ήταν θετική έκπληξη αν δεν σας καθήλωνε ο εθισμός σας στα ιστορικά και αποστεωμένα σας συνθήματα, να βοηθήσετε, έστω με διαφορετικές προσεγγίσεις, στη διαμόρφωση του πλαισίου του νέου αυτού μοντέλου. Η συνέπεια της άγνοιας αυτής αντίδρασης είναι να χάσετε πλέον κάθε δικαίωμα στην προοδευτική σας ταυτότητα.

Κυρίες και κύριοι της Αριστεράς, ο πραγματικός προοδευτικός πολιτικός λόγος δεν αποτυπώνεται στις δοξασίες του παρελθόντος. Εκείνο που απαιτείται και η Κυβέρνηση αυτή διασφαλίζει είναι μια συμφωνία, ένα συμβόλαιο, μια χάρτα ειλικρίνειας, αλλά και υγιούς προσαρμογής στην ταχέως εξελισσόμενη κοινωνικοοικονομική πραγματικότητα και τις διεθνείς εξελίξεις. Η ιστορία σαφέστατα σας καταδειχνει να αναλώνεστε μονίμως στην παραμόρφωση της πραγματικότητας και στη δημιουργία μύθων. Αυτό θα είχε για εσάς κάποιο νόημα αν δεν υποτιμούσατε τόσο τον ελληνικό λαό, θεωρώντας τον, έστω και τμήμα του, ως μυθολάγνο και αν δεν υπήρχε Κυβέρνηση αυτή η αξιέμπιστη ηγεσία. Και φυσικά, απαιτείται γενναιότητα για να αποδεχθείς την ιδεολογικοπολιτική σου κατάρρευση και εφόσον αυτή δεν υπάρχει προπαγανδίζεις ή τουλάχιστον προσπαθείς. Και παρότι είναι επώδυνο το στάδιο της προσαρμογής για να παραγάγεις ουσιαστική πολιτική, είναι ζημιογόνο και επικίνδυνο για τον τόπο να παράγεις μονίμως παραπολιτική.

Ναι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εργαζόμενος είναι πάντα το αδύναμο μέρος. Γιατί, όμως, παριστάνετε τους ανήξερους στο ότι ο εργαζόμενος του πραγματικού ιδιωτικού τομέα δεν εκπροσωπείται συνδικαλιστικά. Υπάρχει και συνδικαλιστική υποαντιπροσώπηση. Τα συνδικαλιστικά όργανα του ιδιωτικού τομέα στην πραγματικότητα εκφράζουν μόνο τους εργαζόμενους στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου του δημόσιου τομέα ή του σχεδόν δημόσιου...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

...δηλαδή στις μεγάλες επιχειρήσεις, οι οποίες παλιά ήταν κοινωνικές επιχειρήσεις. Το νομοσχέδιο είναι ορθολογικό. Το βέβαιο είναι, όμως, ότι πρέπει να ορίσουμε το τι είναι ορθολογισμός. Ηλεκτρονική κάρτα εργασίας, ευελιξία κατά βούληση στο ωράριο, Επιθεώρηση Εργασίας ως ανεξάρτητη αρχή και συνάμα το ότι η υπερ-πλειοψηφία των επιχειρήσεων περιλαμβάνουν από ένα έως πέντε εργαζόμενους που δεν διαφέρουν ταξικά από τον εργοδότη, εργαζόμενους που ζουν την αγωνία του εργοδότη τους να επιβιώσει αυτός για να επιβιώσουν και αυτοί. Να μερικοί παράγοντες, τους οποίους με τις κραυγές σας και τις θριαμβολογίες σας περί αγωνιστικών κινητοποιήσεων ή με τις καραμέλες περί νεοφιλελευθερισμού και θατσερισμού σύσσωμη η Αντιπολίτευση θέλετε να αγνοείτε.

Και όμως, οι προϋποθέσεις καταγγελίας της σύμβασης έχουν γίνει πιο σκληρές με το νομοσχέδιο. Η ευελιξία στον χρόνο εργασίας -εγώ είμαι βέβαιος, κάποιοι θα διαφωνείτε εννοείται- μπορεί να έχει πολλά ευεργετικά αποτελέσματα. Ισορροπία θεσμική χρειαζόμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να σώσουμε την εργασία και την επιχειρηματικότητα.

Για να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Ε, με αφήσατε να σχολιάσω λίγο τον κ. Πολάκη και άλλους συναδέλφους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Εγώ δεν αφήνω κανέναν. Τον χρόνο τον αξιοποιεί, όπως θέλει ο καθένας. Παρακαλώ, όμως, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΛΟΥΧΟΣ: Είναι συγκλονιστικές κάποιες γελοιογραφίες, τις οποίες θέλετε ν' αγνοείτε το τελευταίο διάστημα που έχω παρακολουθήσει που περιγελούν επί παντός και φανερώνουν την απόλυτη αναξιοπρέπεια της ψευδολογίας, στην οποία καταφεύγετε, ναρκισσεύονται τους αγωνιστές.

Μάλλον όσοι αγνοείτε τέτοιες γελοιογραφίες, τόσο περισσότερο θα αναρωτιέστε για τη δημοσκοπική σας ένδειξη. Η δεύτερη εξ αυτών λέει: «Ο νόμος είναι αντιδραστικός, επειδή τον φέρνει η Δεξιά. Δηλαδή, ρε σύντροφε αν το φέρναμε εμείς θα ήταν εντάξει; Ναι. Οι νόμοι είναι σαν τα ανέκδοτα. Κάποιοι ξέρουν να τα πουν και κάποιοι όχι».

Και η άλλη: «Τελικά στην Ελλάδα η πλειοψηφία των εργαζομένων μαθαίνουν για την ύπαρξη απεργιών από την ταιπωρία που υφίστανται για να πάνε στη δουλειά τους».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψηφοφορία θα βοηθήσει να ξεκαθαρίσουν ιστορικά οι στρεβλωτές από τους προοδευτικούς.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριοι συνάδελφοι, το είπα και στον προηγούμενο ομιλητή, στον κ. Πολάκη, το λέω και σε εσάς, κύριε Μπλούχο, το λέω να το ακούσουν και οι υπόλοιποι. Να ξέρετε ότι ο τελευταίος ομιλητής όσο καθυστερούν οι προηγούμενοι, θα μιλήσει μισή ώρα, σαράντα πέντε λεπτά, άρα ουσιαστικά θα πάνε στις 3.00' και.

Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Αθανασίου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ενώ μιλούσε ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας που προηγήθηκε στο Βήμα, σκεφτόμουν πόσο μπορεί να αλλάξουν τα πράγματα μέσα στο ίδιο κόμμα. Συλλογίζομαι, δηλαδή, ότι άνθρωποι που πέρασαν από τη Νέα Δημοκρατία ως Βουλευτές και ως Υπουργοί σήμερα χαρακτηρίζονται προδότες. Και επειδή μίλησε για ιδεολογική κατάρρευση του ΣΥΡΙΖΑ, θα διαβάσω δύο λόγια από μια ανακοίνωση που εξέδωσαν σήμερα οι κ. Σάββας Τσιπουρίδης, πρώην Υπουργός, Κρινιώ Κανελλοπούλου, πρώην Βουλευτής, Χρήστος Ζώης, πρώην Υπουργός, Άρης Σπηλιωτόπουλος, πρώην Υπουργός, Νίκος Σταυρογιάννης, πρώην Υπουργός, Ευάγγελος Αντώνιαρος, πρώην Υπουργός, οι οποίοι λένε ότι με το πρόσχημα της βελτίωσης της ανταγωνιστικότητας και με τη στήριξη του εργοδοτικού και μιντιακού κατεστημένου, η Νέα Δημοκρατία φέρνει σήμερα αυτό το νομοσχέδιο το οποίο αποτελεί επιστροφή στο παρελθόν. Αυτοί είναι προδότες για εσάς σήμερα.

Δεν ξέρω αν αισθάνεται καλά η Νέα Δημοκρατία, κύριε καθηγητή. Κύριε Τσακλόγλου, χαίρομαι που είστε εσείς σήμερα εδώ, διότι θα επικαλεστώ τις ιδιότητες σας, την καθηγητική και την ευθύνη σας στο Υπουργείο Εργασίας. Με βολεύει σε αυτό που θέλω να πω.

Διότι ομολογώ χάνω την ψυχραιμία μου. Αυτοθεωρούμαι γενικά ψύχραιμος άνθρωπος, αλλά χάνω την ψυχραιμία μου όταν κάποιοι παρουσιάζονται εδώ ως πρωτοπόροι, επικαλούμενοι μάλιστα τις σπουδές τους σε λαμπρά πανεπιστήμια, ενώ είναι οπισθοφύλακες και τα πανεπιστήμια τα οποία επικαλούνται λένε εντελώς τα αντίθετα από εκείνα που υποστηρίζουν. Γιατί φέρατε αυτό το νομοσχέδιο; Τι θέλετε να πετύχετε; Τον οικονομικό σκοπό που υπηρετεί δεν τον καταλαβαίνω. Ας αφήσουμε τα περί ψηφιακής κάρτας, τα περί άδειας πατρότητας, τα περί απαγόρευσης των παρενοχλήσεων. Αυτό είναι το γλυκό του κουταλιού που κερνάτε για να βρείτε την ευκαιρία να μαχαιρώσετε.

Λέτε ότι τα ίδια έχουν κάνει και άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όχι όλες αλλά πολλές. Μπα; Γιατί οι υπόλοιπες δεν τα έχουν κάνει; Ψάξατε; Τι γίνεται εδώ; Η πορτογαλική πρεσβεία βρίσκεται στο απέναντι πεζοδρόμιο, σε απόσταση λίγων μέτρων. Πηγαίνετε να φέρετε το αντίστοιχο του άρθρου 66 του νομοσχεδίου σας το οποίο οδηγεί μαζικά τους απολυόμενους εργαζόμενους στα δικαστήρια. Να δούμε, υπάρχει τέτοιο άρθρο; Ποια είναι η ουσία; Μήπως θέλετε με αυτό το νομοσχέδιο να καταπολεμήσετε την ανεργία; Αυτή θα έπρεπε να είναι η δουλειά σας, γι' αυτό λέγεται Υπουργείο Εργασίας. Οι μελέτες διαψεύδουν την άποψη ότι το μισθολογικό κόστος και η ευελιξία στην αγορά εργασίας αντιμετωπίζουν το πρόβλημα της ανταγωνιστικότητας, κύριε καθηγητά. Δεν θα τις καταθέσω στα Πρακτικά. Οφείλουμε να τις γνωρίζουμε όλοι οι Βουλευτές.

Μετά το 2009 η ανταγωνιστικότητα βελτιώθηκε σε όρους μοναδιαίου κόστους εργασίας, ενώ επιδεινώθηκε σε όρους τιμών και μάλιστα τιμών των εξαγωγών. Αυτό δείχνει ότι η μείωση του κόστους εργασίας δεν μεταφράστηκε σε οφέλη στις τιμές εξαγωγών ώστε να είναι ανταγωνιστικές και να κερδίζουν μεγαλύτερα μερίδια αγοράς. Έπεφταν οι μισθοί, αλλά δεν έπεφταν οι τιμές των προϊόντων. Ποιοι τα τσέπωναν; Μήπως οι βαλκανικού τύπου βλαχομπαρόκ επιχειρηματίες του ασταραφτερού ελληνικού κίτς; Θέλετε ονόματα; Δεν εννοώ εσάς προσωπικά, αλλά διαβάστε τις κοσμικές στήλες. Φίλοι σας είναι.

Ενώ εμφανίζεστε πρωτοπόροι, λοιπόν, δεν έχετε ιδέα τι γίνεται αλλού. Κάποιοι εδώ παριστάνουν τους σούπερ σπουδαγμένους, αλλά δεν παρακολουθούν τις οικονομικές εξελίξεις στην Αμερική, όπου θα σας καμάρωνε ο Τραμπ και στην Ουγγαρία όπου θα σας καμάρωνε ο Όρμπαν. Νομίζω ότι προσβάλλετε και τον

νεοφιλελευθερισμό, καθώς εκφράζετε αυτούς του βαλκανικού τύπου επιχειρηματίες. Ο νεοφιλελευθερισμός εδώ και τριάντα χρόνια έχει καταλάβει ότι πρέπει να καταπολεμήσει την ανεργία. Δεν σας το είπαν στο Κολούμπια;

Θυμίζω -να που εκμεταλλεύομαι τις ιδιότητες σας- τον Αμερικανό καθηγητή Ρόμπερτ Ράιχ, Υφυπουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών επί διακυβέρνησης Μπιλ Κλίντον. «Ποια είναι η μεγαλύτερη θεότητα του νεοφιλελευθερισμού», ρωτούσε. «Η ανεργία» του απαντούσαν. «Η ανεργία μεγαλώνει ή μικραίνει την αγορά», ξαναρωτούσε. «Τη μικραίνει». Πολύ σωστά αποκρινόταν. Ένας κομπιούτερ μπορεί να παράγεται στη Μαλαισία, αλλά πρέπει να τον αγοράσουν στη Νέα Υόρκη και ο άνεργος δεν μπορεί να τον αγοράσει. Αφού η ανεργία μικραίνει την αγορά, πρέπει να την καταπολεμήσουμε. Και το έκαναν.

Εσείς τι κάνετε; Προσφέρετε φθηνές υπερωρίες για να εμποδίσете τις προσλήψεις. Νομίζετε ότι θα σας συγχαρούν για το βλαχομπάροκ καπιταλισμό που καθιερώνετε την εποχή που ο Μπάιντεν ενισχύει τη ρευστότητα.

Θέλοντας και μη έρχεται στον νου μου ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας Κώστας Τζαβάρας, ο οποίος είπε: «Οι πολιτικοί να ξαναγίνουν υπάλληλοι της ιστορίας και να παύσουν να λειτουργούν ως υπάλληλοι των συμφερόντων». Ποιοι είναι υπάλληλοι των συμφερόντων; Να μου πείτε. Είπε και κάτι άλλο εξίσου σημαντικό ο κ. Τζαβάρας. «Η χειρότερη μορφή του λαϊκισμού μπορεί να αποδειχθεί ότι είναι ο μεταρρυθμιστικός λαϊκισμός». Ποιοι είναι, λοιπόν, οι χούλιγκαν του μεταρρυθμιστικού λαϊκισμού;

Γιατί φέρατε, λοιπόν, αυτό το νομοσχέδιο και γιατί τώρα; Ποιος σας πίεσε; Κάποιοι σας πίεσαν. Μπορεί να το αποφασίσατε από μόνοι σας, αλλά τότε θα ανήκετε σε εκείνους τους δυστυχείς που βλέποντας στο σαλόνι τους, νομίζουν ότι βλέπουν τον κόσμο όλο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε και για τον χρόνο τον κ. Αθανασίου.

Συνεχίζουμε τώρα με την κ. Νοτοπούλου. Ακολουθεί ο κ. Καραγκούνης, ο κ. Ταραντίλης, ο κ. Πασχαλίδης, ο κ. Σπίρτζης, ο κ. Μάρκου, ο κ. Ψυχogiός και οκ. Μπουρνούς.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΝΟΤΟΠΟΥΛΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Στην πιο μεγάλη κρίση για τον τόπο και για τους πολίτες, την περίοδο που η ανασφάλεια έχει φωλιάσει σε κάθε σπίτι, η Κυβέρνησή σας αντί να στηρίξει τους εργαζόμενους, αντί να βάλει μια ασπίδα προστασίας, εξαπολύει κυριολεκτικά επίθεση στον κόσμο της εργασίας.

Με ένα κατάφωρα αντιδημοκρατικό, αντιεργατικό, αντισυνταγματικό, αντικοινωνικό, αντιδραστικό νομοσχέδιο, αυταρχικά και αντιδημοκρατικά, όπως μόνο η Νέα Δημοκρατία του Κυριάκου Μητσοτάκη γνωρίζει, επιχειρείτε να καταργήσετε εργασιακά δικαιώματα που κατακτήθηκαν με αγώνες πριν από έναν αιώνα. Είστε μια Κυβέρνηση που από την πρώτη μέρα νομοθετεί κατ' εντολή και καθ' υπαγόρευση του ΣΕΒ εις βάρος της κοινωνικής πλειοψηφίας. Νομοθετείτε για πολύ συγκεκριμένα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα. Κι ενώ η πανδημία και οι κυβερνητικοί χειρισμοί έχουν φέρει ένα τεράστιο πλήγμα στη χώρα μας -δώδεκα χιλιάδες είναι οι ανθρώπινες απώλειες μέχρι τώρα- εσείς βρήκατε άλλη μια χρυσή ευκαιρία. Σπεύσατε να αποδιαιθρώσετε και να απορρυθμίσετε τις εργασιακές σχέσεις.

Τα προγράμματα που φέρατε ήταν προγράμματα που το μόνο που διασφάλισαν στο τέλος της ημέρας είναι η ανεργία. Οδηγήσατε τους περισσότερους εργαζόμενους να δουλεύουν ή να είναι σε αναστολή με 534 ευρώ, τους οδηγήσατε στην ανεργία, τους οδηγήσατε κυριολεκτικά στην πείνα. Υποβαθμίσατε τον ΣΕΠΕ. Απροσπάτευτοι οι εργαζόμενοι. Κανένας απολύτως έλεγχος. Όσοι μπήκαν σε κανονικά αναγκάστηκαν να δουλεύουν απλήρωτες υπερωρίες ενώ καταργήσατε και τον βάσιμο λόγο απόλυσης, εξαπολύσατε κατά μέτωπο και πλήρη επίθεση στις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Τις απαξιώσατε. Το ίδιο και τις κλαδικές.

Τι καταφέρατε; Μείωση του εισοδήματος, νέα λουκέτα, νέο κύκλο αύξησης της ανεργίας. Και φυσικά νέα ύφεση. Σύμφωνα

μάλιστα με μία έρευνα της INE ΓΣΕΕ είναι ήδη αναξιοπρεπές το επίπεδο διαβίωσης αλλά και απασχόλησης των εργαζομένων. Και έρχεστε, λοιπόν, εσείς σήμερα, σε αυτό το τοπίο απόλυτης αβεβαιότητας, αποσταθεροποίησης, σ' αυτό το κλίμα φόβου, σε αυτή τη φάση ακραίας φτωχοποίησης της κοινωνίας, πιστοί στο ακραία νεοφιλελεύθερο σχέδιό σας να οδηγήσετε τη χώρα σε ένα εκ νέου αδιέξοδο. Τι να κάνετε; Να κάνετε τα μέχρι σήμερα περιστατικά εργοδοτικής αυθαιρεσίας μία νομιμοποιημένη κανονικότητα. Βαθιά αντιδραστικές είναι οι ρυθμίσεις που φέρνετε. Είναι εις βάρος της εργασίας.

Ας δούμε, λοιπόν, αυτό που εσείς χωρίς ντροπή και με περισσή προκλητικότητα αποκαλείτε φιλεργατικό νομοσχέδιο, τι ακριβώς φέρνει. Καταργείτε το οκτάωρο και την πενήνήμερη εργασία μέσω των ατομικών συμβάσεων. Βασίζεστε στον ισχυρισμό πως οι σχέσεις μεταξύ εργαζομένου και εργοδότη είναι μια σχέση ισοτήτας όταν πρόκειται για μία σχέση γένεως άνησης, μια σχέση απόλυτης εξάρτησης. Ας πάρουμε συγκεκριμένα παραδείγματα. Μια καμαριέρα με δύο χρόνια προϋπηρεσία, λόγω της κλαδικής σύμβασης που ίσχυε μέχρι το 2022 δικαιούται μεικτές αποδοχές 1008 ευρώ. Αν δεν υπήρχε αυτή η κλαδική θα δικαιούνταν 715 ευρώ. Φέρνετε δεκάωρο και μάλιστα για τις επιπλέον ώρες εργασίας δεν προβλέπεται αμοιβή αλλά ρεπό. Με ρεπό θα πληρώνουν τις υποχρεώσεις τους στο νοικοκυριό, τα ψώνια για τα παιδιά, το ενοίκιο οι εργαζόμενοι;

Φέρνετε περισσότερες υπερωρίες, εκατόν πενήντα τον χρόνο και σε αυτές μειώνετε τις υπερωριακές αμοιβές. Δίνετε τη δυνατότητα στον εργοδότη να βάζει τον εργαζόμενο σε άνευ αποδοχών άδεια όταν δεν τον χρειάζεται. Απελευθερώνετε τα ωράρια, καταργείτε την κυριακάτικη αργία για μια σειρά από κλάδους. Άρα, στην πραγματικότητα το οκτάωρο θα μπορεί να γίνεται μέχρι και δεκατρείς ώρες εργασίας με πολύ χαμηλό κόστος. Αυτό το ξεχειλμένο λειτουργεί ως αντικίνητρο για νέες προσλήψεις. Λειτουργεί αποτρεπτικά για νέες προσλήψεις. Αφού ο εργοδότης θα μπορεί να καλύπτει τις ανάγκες της επιχείρησής του ξεχειλώνοντας, αυξάνοντας τα ωράρια των υφιστάμενων εργαζομένων τότε προφανώς δεν θα προσλαμβάνουν ούτε καν εποχικούς.

Η συνδυαστική αρνητική επίπτωση όλων των παραπάνω ρυθμίσεων στο νομοσχέδιό σας στην πραγματικότητα θα κοστίζει τουλάχιστον τριάντα οκτώ χιλιάδες θέσεις πλήρους απασχόλησης. Πραγματικά με βάση ποιες αναλύσεις, με βάση ποιες εκτιμήσεις εσείς σήμερα μιλάτε από το πρωί για ανάκαμψη της οικονομίας όταν νομοθετείτε ανεργία και απολύσεις, όταν θεωρείτε ότι θα αυξήσετε τα έσοδα όχι από αύξηση της παραγωγής της κατανάλωσης αλλά από αποσυμπίεση της εργασίας και μείωση των αμοιβών; Αντιδραστικές οι εξελίξεις όλες αυτές. Οδηγείτε σε καταχρηστικές απολύσεις, ανεξέλεγκτες απολύσεις. Αλίμονο αν ο εργαζόμενος τολμήσει να πάει στον εργοδότη και να πει ότι δεν δέχεται να δουλέψει την Κυριακή ή ότι δεν μπορεί να προσαρμοστεί σε παράλληλες ή επικίνδυνες για την υγεία του απαιτήσεις του εργοδότη. Τότε πιθανότατα τον περιμένει η απόλυση.

Χτυπάτε ξανά αυτούς που τόσο καιρό στοχοποιείτε εμμονικά, τους νέους, τις νέες και τις γυναίκες οι οποίοι εργάζονται κατά κύριο λόγο με μερική απασχόληση καθώς δίνετε κι εκεί τη δυνατότητα για σπαστό ωράριο. Καταργείτε φυσικά το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας και διαλύετε κάθε ελεγκτικό μηχανισμό. Τι υπόσχεστε λοιπόν, με αυτό το τόσο φιλεργατικό νομοσχέδιό σας; Εξαντλητικά ωράρια, απλήρωτες υπερωρίες, ανεργία, απλήρωτη εργασία, απελευθέρωση απολύσεων. Στην πραγματικότητα οδηγείτε τους νέους σε ένα ακόμα brain drain. Και σας ρωτώ. Αυτό έχει ανάγκη ο τόπος; Έναν εργασιακό μεσαίωνα έχει ανάγκη ο τόπος στη μεγαλύτερη κρίση που έχει βιώσει;

Στο στόχαστρό σας βέβαια δεν είναι μόνο τα εργασιακά δικαιώματα αλλά είναι και η ίδια η δημοκρατία. Καταλύετε όλα όσα με θυσίες, με αγώνες, αποτέλεσαν και έχουν κατοχυρωθεί ως στατικά στοιχεία της σύγχρονης ελληνικής δημοκρατίας καταργώντας επί της ουσίας το δικαίωμα στην απεργία, την προστασία των συνδικαλιστών ή του συνδικαλισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το σύνολο του νομοσχεδίου ήταν καταπέλτης οι τοποθετήσεις στην επιτροπή. Η Ένωση Δι-

καστών και Εισαγγελιών αναφέρει πως η ψήφιση του νομοσχεδίου συνιστά θεσμική οπισθοδρόμηση ενώ οι εργαζόμενοι σε όλη τη χώρα προχθές σας φώναζαν «θέλουμε να ζούμε με αξιοπρέπεια». Είναι πάρα πολύ λογικό, λοιπόν, να φοβάστε. Έχετε χάσει και την αξιοπιστία σας και την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού. Είναι απόλυτα αναμενόμενο να προσπαθεί μια αυταρχική Κυβέρνηση να εκφοβίσει τον ελληνικό λαό και να ελέγξει το συνδικαλιστικό κίνημα.

Στα σχέδιά σας όμως δεν έχετε υπολογίσει την ανάγκη του ελληνικού λαού να ζει με αξιοπρέπεια. Δεν έχετε συνυπολογίσει το πάθος του ελληνικού λαού να αγωνίζεται για το δικό. Δεν έχετε συνυπολογίσει την πίστη του λαού μας στους νέους και τις νέες και στο ίδιο το μέλλον. Και τούτο γιατί έχετε απομονωθεί κοινωνικά. Ακούτε μόνο τα καλά πληρωμένα από κρατικά χρήματα μέσα μαζικής ενημέρωσης να σας λιβανίζουν όλη μέρα αλλά δεν ακούσατε τους εργαζόμενους που με μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις σε όλη τη χώρα σας έστειλαν ένα ισχυρότατο μήνυμα. Είναι αυτοί οι εργαζόμενοι, είναι αυτές οι εργαζόμενες αποφασισμένοι και αποφασισμένες που θα αφήσουν το σχέδιό σας αυτό στα χαρτιά, που θα ακυρώσουν στην πράξη αυτό το νομοσχέδιο έκτρωμα, που θα ακυρώσουν στην πράξη το σχέδιό σας να μας γυρίσετε στον εργασιακό μεσαίωνα.

Για ένα, λοιπόν, πράγμα μπορείτε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας να είστε σίγουροι. Πως αυτό το νομοσχέδιο θα καταργηθεί από τις προοδευτικές και δημοκρατικές δυνάμεις του τόπου και θα πάρετε κι ένα ρεπό διαρκείας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε πάρα πολύ, κυρία Νοτοπούλου, για τον χρόνο.

Συνεχίζουμε με τον κ. Καραγκούνη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, ακούσαμε νωρίτερα τα όσα επανέλαβε στην ουσία ο κ. Πολάκης εναντίον των εμβολιασμών. Και μάλιστα τον άκουσα νωρίτερα να εξειδικεύει και την θέση του, μετά την ανάρτηση που έκανε, για ποιο λόγο δεν πρέπει να εμβολιάζονται σήμερα οι πολίτες. Παρέθεσε επιστημονικές γνώσεις και απόψεις που προφανώς υπερισχύουν των γνώσεων και του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας και της δικής μας Επιτροπής Λοιμωξιολόγων. Ευθέως την αμφισβήτησε και την ακύρωσε. Κυρίως, οι επιστημονικές γνώσεις που παρέθεσε ο κ. Πολάκης υπερισχύουν της σκληρής πραγματικότητας των δώδεκα χιλιάδων νεκρών στη χώρα μας και των εκατομμυρίων ανά τον κόσμο. Αυτό που πραγματικά έχει σημασία πια δεν είναι τι λέει ο Πολάκης.

Σημασία έχει τι λέει ο κ. Τσίπρας. Κι επιτρέψτε μου να πω ότι σημασία έχει τι λέτε και εσείς, κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ. Μάλιστα είδα νωρίτερα να τον χειροκροτάτε με υπέρμετρη θερμότητα. Αλήθεια θέλω να ξέρω πραγματικά, εσείς κύριοι συνάδελφοι, τι πιστεύετε για όσα λέει ο κ. Πολάκης. Δεν είδα, μέχρι τώρα και τους δύο συναδέλφους που ανέβηκαν από μέρους σας, να παίρνουν κάποια θέση. Θέλω να σας πείτε. Ξεκάθαρα σήμερα τοποθετήθηκε εναντίον των εμβολιασμών παροτρύνοντας εμμέσως τον κόσμο να μην εμβολιαστεί, αφού μάλιστα και ο ίδιος παρέθεσε και τη δική του ιατρική γνώση ότι δεν υπάρχει ασφάλεια στα εμβόλια.

Το ερώτημα είναι σαφές. Πρώτα απ' όλα προς τον κ. Τσίπρα. Θα καταδικάσει αυτές τις δηλώσεις ή θα τις ενστερνιστεί. Εσείς, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ, υιοθετείτε αυτές τις δηλώσεις ή θα τις καταδικάσετε; Περιμένω τον κ. Σπρίτζη σε λίγο που θα ανέβει στο βήμα να μας πει και ως πρώην Υπουργός ο οποίος έχει και τη θεσμική του θέση, τι πιστεύει για τους εμβολιασμούς. Πολύ θα ήθελα, κύριε Σπρίτζη, να μας πείτε τι πιστεύετε για τους εμβολιασμούς και αν αυτή είναι μια συνολική άποψη του ΣΥΡΙΖΑ.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Γιατί αποσύρουμε το «AstraZeneca»;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Να έρθετε να μας πείτε κι εσείς, κύριε συνάδελφε, -δεν ξέρω αν μιλάτε μετέπειτα- τι πρέπει να τελικά. Αν τα πιστεύετε ή όχι.

ΜΑΡΙΟΣ ΚΑΤΣΗΣ: Εμείς εμβολιαζόμαστε. Αλλά εσείς γιατί αποσύρουμε το «AstraZeneca»;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριοι, σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Πολλοί θα θέλαμε να ξέρουμε τι ακριβώς έχετε να μας πείτε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ πάρα πολύ να ηρεμήσετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΡΑΓΚΟΥΝΗΣ: Θα περιμένουμε να ακούσουμε. Έχει πολύ ενδιαφέρον αυτή η κουβέντα, γιατί δεν αφορά τον κ. Πολάκη, αλλά συνολικά τον ΣΥΡΙΖΑ. Και όσο δεν παίρνετε θέση -γιατί άκουσα και τους συναδέλφους νωρίτερα που δεν έχουν πάρει θέση-, δεν ξέρω αν τις υιοθετείτε. Πρέπει να μας πείτε.

Κύριε συνάδελφε, δεν είναι απλή υπόθεση όταν έχουμε δώδεκα χιλιάδες νεκρούς και εκατομμύρια νεκρούς ανά τον κόσμο. Δεν είναι μια απλή υπόθεση να βγαίνει να λέει ότι θέλει ο καθένας και να λείπει την προσωπική του άποψη. Αφορά και εσάς αυτή η άποψη συνολικά ως κόμμα και ως παράταξη; Να έλθετε να μας το πείτε!

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, να έρθω στο ζήτημα του νομοσχεδίου, διότι όντως είναι αργά. Νομίζω ότι έχει γίνει μια πάρα πολύ ουσιαστική και παραγωγική κουβέντα. Αναδείχθηκαν οι πολύ θετικές αλλαγές που φέρνει το νομοσχέδιο στον χώρο της εργασίας, οι οποίες γίνονται σε μια πολύ κρίσιμη χρονική περίοδο. Η Ελλάδα προσπαθεί να κάνει μια συνολική επανεκκίνηση στην οικονομία και την ανταγωνιστικότητα, μια επανεκκίνηση που -επιτρέψτε μου να πω- τα τελευταία χρόνια οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης έχουν ήδη πετύχει. Αρκετές βαλκανικές χώρες έχουν κάνει άλματα προόδου και αρχίζουν μάλιστα να μας ξεπερνούν.

Και για να αντιληφθούμε λίγο την πραγματικότητα, θα αναφέρω μόνο κάποια παραδείγματα βαλκανικών χωρών. Η Ρουμανία αυτήν τη στιγμή έχει κοντά στα 250 δισεκατομμύρια ευρώ ΑΕΠ. Η Τσεχία έχει λίγο παραπάνω από αυτά τα χρήματα, από αυτό το ποσό και η Πολωνία ήδη ξεπερνά τα 500 δισεκατομμύρια. Προφανώς δεν αναφέρομαι μόνο στο συνολικό ΑΕΠ, αλλά και στο κατά κεφαλήν σε συνδυασμό με την ισοτιμία αγοραστικής δύναμης -αγαπητέ κύριε Τσαντίλη, που τα ξέρετε πολύ καλά-, που υπερτερούν ξεκάθαρα από εμάς.

Μέχρι πρότινος οι χώρες αυτές έβλεπαν κυριολεκτικά την πλάτη μας και σήμερα πρωτοπορούν, γιατί προχώρησαν σε πολύ γενναίες μεταρρυθμίσεις σε όλο το φάσμα της οικονομίας τους. Και κυρίως, διότι έκαναν σημαντικές αλλαγές στον χώρο της εργασίας. Μιλάμε για κράτη που ήταν κομμουνιστικά και μάλιστα κάποια από αυτά, όπως η Πολωνία ελευθερώθηκαν μέσα από τα συνδικαλιστικά κινήματα.

Δείτε λοιπόν στις χώρες αυτές ποιες εργασιακές σχέσεις έχουν επικρατήσει. Η αλήθεια είναι ότι εκεί έχουν επικρατήσει οι απόλυτα ευέλικτες και ελεύθερες εργασιακές σχέσεις. Τι έκαναν δηλαδή στην ουσία αυτές οι χώρες; Αντέγραψαν το αμερικανικό και το αγγλοσαξονικό μοντέλο.

Και να υπομνήσω ακόμα κάτι και ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του. Η ανεργία στις χώρες αυτές είναι σχεδόν μηδενική. Η Τσεχία έχει 3%, η Πολωνία και η Ρουμανία έχει 5%, την ίδια στιγμή που η Γαλλία έχει 12%, η Ισπανία 15% και η Ιταλία πάνω από 10%. Και το λέω γιατί αυτές τις χώρες τις έχουμε δυστυχώς ανταγωνιστές μας, διότι προφανώς δεν είμαστε μόνοι και δεν πρέπει να το ξεχνάμε. Θα μπορούσε κάποιος να ισχυριστεί ότι όσο πιο πολύ ρυθμίζεται η αγορά εργασίας τόσο ανεβαίνει η ανεργία. Αυτό τουλάχιστον δείχνουν οι αριθμοί.

Εγώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ ούτε θέλω να ισχυριστώ κάτι τέτοιο. Διότι με τις όποιες αβελτηρίες που έχει δυστυχώς η κατάσταση πανευρωπαϊκά, το ευρωπαϊκό κεκτημένο που πιστά ακολουθεί η χώρα μας ρίχνει ένα ισχυρό πέπλο προστασίας στους εργαζόμενους. Αυτό όμως που σίγουρα μπορώ να πω είναι ότι όσο δεν αφήνεται η προσφορά και η ζήτηση να ισορροπήσουν τόσο δεν είναι εφικτό να βρεθούν και βιώσιμες λύσεις. Ας μην ξεχνάμε ότι οι εξελίξεις τείνουν πραγματικά να μας ξεπεράσουν και η νεολαία, τα παιδιά μας το ξέρουν ακόμα καλύτερα. Νομίζει κανείς σε αυτήν την Αίθουσα ή ο κόσμος που παρακολουθεί ότι η τέταρτη βιομηχανική επανάσταση δεν είναι ήδη εδώ; Νομίζουν ότι δεν ξέρουν ότι η αυτοματοποίηση της οικονομίας, οι νέες τεχνολογίες, η ρομποτικοποίηση της βιομηχανίας και γενικά της εργασίας δεν θα επιφέρει ένα καίριο πλήγμα

στη συρρίκνωση της αγοράς εργασίας; Και αντί η συζήτηση να γίνεται με τους όρους του μέλλοντος και των τεράστιων προκλήσεων που θα αντιμετωπίσουμε, εμείς μιλάμε ακόμα με τους όρους της βιομηχανικής επανάστασης. Μιλάμε δυστυχώς με τους όρους του παρελθόντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στόχος μας με αυτές τις αλλαγές, όπως χαρακτηριστικά σας είπε ο Υπουργός, δεν είναι να βάλουμε τους εργαζόμενους απέναντί μας, όπως απεγνωσμένα προσπαθείτε να ισχυριστείτε, αλλά αντιθέτως να τους προστατέψουμε σεβόμενοι τον ευρωπαϊκό κοινωνικό χάρτη και υιοθετώντας τις βέλτιστες πρακτικές που θα μας δώσουν τη δυνατότητα να διασφαλίσουμε το μέλλον. Και ποιο είναι αυτό; Να μειώσουμε την ανεργία και κυρίως να κάνουμε την εργασία πιο αντιπροσωπευτική.

Και το λέω αυτό με την έννοια ότι οι στρεβλώσεις στην αγορά εργασίας δημιουργούν στην πραγματικότητα δύο κατηγορίες εργαζομένων: τους προνομιούχους εντός του συστήματος και τους μη προνομιούχους, αυτούς που προσπαθούν να βρουν δουλειά και δεν βρίσκουν, όχι γιατί δεν έχουν τα προσόντα ή γιατί δεν υπάρχουν ανάγκες, αλλά γιατί ακριβώς σε πάρα πολλά, πραγματικά αβελτηρίες στην εργατική νομοθεσία, στρεβλώνουν την προσφορά και τη ζήτηση και τον μηχανισμό της αξιοκρατίας που θα πρέπει για μένα να αποτελεί το κλειδί για να ισορροπεί η προσφορά και τη ζήτηση σε μια πραγματικά ελεύθερη οικονομία.

Όσοι λοιπόν, επενδύουν στον δήθεν προστατευτισμό αντί να προστατεύουν τους εργαζόμενους δημιουργούν χρόνια ανεργία, στρεβλώνουν τις εργασιακές σχέσεις, προωθούν την αναξιοκρατία και τελικά λειτουργούν ως μηχανισμός προστασίας ολίγων προνομίων.

Εμείς λοιπόν δεν είμαστε με τους προνομιούχους. Είμαστε με τους μη προνομιούχους. Δεν είμαστε με τους λίγους. Είμαστε με τους πολλούς. Και νομίζω ότι σε αυτές οι καινοτόμες αλλαγές που προσπαθούμε να φέρουμε, ειδικά ο ΣΥΡΙΖΑ προσπαθεί δυστυχώς να ακυρώσει την όποια προσπάθεια με τσιτάτα του παρελθόντος που δεν έχουν καμία σχέση με το σήμερα και κυρίως με τις ανάγκες της κοινωνίας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Ταραντίλη από τη Νέα Δημοκρατία.

Μετά είναι ο κ. Μπουρνούς, ο κ. Πασχαλίδης, ο κ. Σπύρτζης, ο κ. Μάρκου και ολοκληρώνουμε με τον κύριο Ψυχογιό.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΤΑΡΑΝΤΙΛΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έχει καταστήσει σαφές όχι μόνο στα λόγια, αλλά και στα έργα ότι θα παλέψει να δημιουργήσει μια χώρα βιώσιμη για τις επερχόμενες γενιές, διαλέγοντας τον δρόμο των μεταρρυθμίσεων για ένα πιο ευοίωνο αύριο.

Το Υπουργείο Εργασίας έχοντας λάβει υπ' όψιν προτάσεις από επιστημονικούς και συνδικαλιστικούς φορείς, καθώς και τις βέλτιστες ευρωπαϊκές πολιτικές, εισηγείται μια σειρά εκσυγχρονιστικό ρυθμίσεων.

Στόχος η στήριξη της εργασίας, της οικογένειας και της οικονομίας. Μέσο για την επίτευξη του στόχου η αντικατάσταση και η συμπλήρωση ρυθμίσεων που αντανακλούν τα δεδομένα προ της δεκαετίας του '80 και συνεπώς δεν αντιμετωπίζουν σύγχρονα υπαρκτά προβλήματα των εργαζομένων.

Συγκεκριμένα μεγάλη καινοτομία του νομοσχεδίου είναι η εφαρμογή της ψηφιακής κάρτας εργασίας, η οποία αποτελεί εξέγγυο ισότητας και διαφάνειας. Είναι ένα νέο μέσο, με το οποίο θα γίνεται εφικτή η πάταξη της αδήλωτης ή της υποδηλωμένης εργασίας που ζημιώνει ανέκαθεν τους εργαζόμενους και το κράτος.

Σ' αυτό θα συντελέσει και η δημιουργία της νέας Ανεξάρτητης Διοικητικής Αρχής της «Επιθεώρησης Εργασίας» κατά τα πρότυπα της ΑΑΔΕ και της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας. Η ισχύς του οκτάωρου, πενθημέρου, σαραντάωρου επιβεβαιώνεται και προστατεύεται θεσμικά. Το ίδιο ισχύει και για τη διασφάλιση των υπερωριών.

Από την άλλη πλευρά, παρέχεται η δυνατότητα στον εργαζόμενο κατόπιν αίτησής του και χωρίς να αυξάνεται το ωράριό του

να μπορεί να κάνει διευθέτηση του χρόνου, αλλά και του χώρου εργασίας βάσει των προτεινόμενων ρυθμίσεων στην τηλεργασία. Λίγες μέρες μετά την ψήφιση του θεσμικού πλαισίου για την τηλεργασία στο δημόσιο, η Κυβέρνηση εισηγείται ρυθμίσεις για αντίστοιχα δικαιώματα και στον ιδιωτικό τομέα. Οικειοθελής χαρακτήρας, ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους εργαζόμενους στις εγκαταστάσεις της επιχείρησης, ανάληψη του κόστους της τηλεργασίας από τον εργοδότη και δικαίωμα αποσύνδεσης των εργαζομένων μετά το πέρας του ωραρίου και στις άδειές τους. Επιπλέον, η καθιέρωση πλαισίου προστασίας και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων για τους εργαζόμενους στις ψηφιακές πλατφόρμες συμπληρώνει όντως το νομικό κενό που υπήρχε.

Φιλεργατικό πρόσημο έχουν αδιαμφισβήτητα οι ρυθμίσεις που ικανοποιούν το πάγιο και δίκαιο αίτημα της εξίσωσης των αποζημιώσεων των εργατοτεχνιτών με εκείνες των υπαλλήλων. Επίσης, η επέκταση των περιπτώσεων άκυρης απόλυσης, όπως για παράδειγμα η προστασία και του πατέρα για έξι μήνες μετά τη γέννηση κάθε παιδιού. Απόδειξη σύγχρονου ευνομούμενου κράτους είναι και η θέσπιση νέων αδειών για γονείς και άτυπους φροντιστές και η προστασία από την απόλυση ευνοώντας έτσι την εξισορρόπηση της επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής βοηθώντας στην αντιμετώπιση του δημογραφικού προβλήματος και την ενίσχυση της ισότητας των φύλων, αλλά και υποστηρίζοντας τα άτομα με χρόνια νοσήματα και αναπηρίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εισηγείται επίσης μέτρα τόσο προληπτικά όσο και κατασταλτικά για την αντιμετώπιση της βίας και της παρενόχλησης στην εργασία. Έτσι, η Ελλάδα γίνεται από τις πρώτες χώρες παγκοσμίως που προχωρεί στην κύρωση της σχετικής σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας, διευρύνοντας την υφιστάμενη προστασία όλων των κατηγοριών των εργαζομένων, ακόμα και των αιτούντων εργασία.

Επίσης, προς το κοινό συμφέρον είναι η κύρωση της σύμβασης 187 για την ασφάλεια και την υγεία στην εργασία, αφού σύμφωνα με τα στοιχεία της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας κάθε χρόνο πάνω από δύο εκατομμύρια θάνατοι εργαζομένων οφείλονται σε επαγγελματικές ασθένειες και εργατικά ατυχήματα. Είναι λοιπόν πολύ σημαντικό ότι στο νομοσχέδιο προστίθεται άρθρο για την κατάρτιση ετήσιου εθνικού προγράμματος για την υγεία και την ασφάλεια στην εργασία με συγκεκριμένες αρχές και προδιαγραφές.

Ας σταθώ κλείνοντας και στις εισηγούμενες ρυθμίσεις για τον συνδικαλισμό. Είναι θέμα σεβασμού στους συνδικαλιστικούς αγώνες των εργαζομένων να ενισχυθεί η διαφάνεια στον συνδικαλισμό και να προβλέπονται μέτρα τα οποία ενώ προστατεύουν ασφαλώς το συνταγματικό δικαίωμα στην απεργία, να προστατεύουν εξίσου το κοινωνικό σύνολο από κακές πρακτικές και αυθαιρεσίες που μας ταλανίζουν εδώ και δεκαετίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εργασία είναι ένας από τους σημαντικότερους παράγοντες όχι μόνο της κοινωνικής και της οικονομικής, αλλά και της προσωπικής εξέλιξης, αναπόσπαστη συνιστώσα της ανάπτυξης και της ευημερίας όλων μας.

Με το παρόν νομοσχέδιο προτείνονται λύσεις σε παλιά αιτήματα, σε διαχρονικά προβλήματα, αλλά και σε νέα ζητούμενα. Ας προσπαθήσουμε λοιπόν να αντικρίσουμε τις νέες προοπτικές χωρίς παρωπίδες και ας τις αξιοποιήσουμε για μια καλύτερη μετα-COVID εποχή.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε πολύ.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Μπουρνούς.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ειλικρινά απορώ πού βρίσκεται τόσο θράσος όλοι σ' αυτήν την Κυβέρνηση για να κάνετε την πιο ξεδιάντροπη διαστρέβλωση της πραγματικότητας, να πετάτε τερατολογίες και εξωφρενικά ψεύδη επειδή έτσι σας φαίνεται βολικό, να μιλάτε για προστασία της εργασίας σ' αυτό το νομοσχέδιο, ακόμα και για προστασία από τις απολύσεις στο άρθρο 66, που τις απελευθερώνει.

Όλα όσα κάνετε αποπνέουν το ήθος και την πρακτική της νέας

«τραμπικής» Δεξιάς. Έχουν τη σφραγίδα της Αντιπολίτευσης των fake news, που κάνατε επί τέσσερα χρόνια, και της προστασίας που απολαμβάνει ο Αρχηγός σας από τους ολιγάρχες της ενημέρωσης, παροχή προστασίας που είναι και αμοιβαία εξάλλου και φαίνεται και σ' αυτό το νομοσχέδιο.

Ο Υπουργός ο οποίος φέρνει αυτό το νομοσχέδιο αλώνιζε επί εβδομάδες στα κανάλια για να το προπαγανδίσει μόνος του, χωρίς αντίλογο, με στημένους δημοσιογράφους που φέρονταν σαν μετακλητοί του κ. Μητσοτάκη. Πού το έχετε ξαναδεί αυτό; Σε ποια δημοκρατία το έχετε ξαναδεί αυτό;

Το νομοσχέδιο είναι εχθρικό προς την κοινωνία. Πλήττει και τους εργαζόμενους και τους ανέργους και την ίδια την οικονομία. Το νομοσχέδιο συνδυάζει «παλαιο-θατοσερικές» ιδεοληψίες με απέχθεια και περιφρόνηση για τους απλούς εργαζόμενους. Δεν είναι απλώς ένα νομοσχέδιο για το συμφέρον της εργοδοσίας. Εξάλλου οι φορείς που εκπροσωπούν μικρούς εργοδότες το καταδίκασαν.

Είναι ένα νομοσχέδιο που, όπως όλα όσα βγαίνουν από τους κύκλους του κ. Μητσοτάκη, ευνοεί συγκεκριμένα τμήματα της εργοδοσίας και συγκεκριμένες μερίδες της ελληνικής επιχειρηματικότητας. Για την ακρίβεια, εξυπηρετεί εκείνες τις επιχειρήσεις που δεν περιμένουν να αναπτυχθούν από την αύξηση της παραγωγικότητας, από την καινοτομία, από τις επενδύσεις, από την ενσωμάτωση της τεχνολογίας, αλλά από το παραδοσιακό ξεζούμισμα των εργαζομένων, την ένταση της εκμετάλλευσής τους, τη νομιμοποίηση της αυθαιρεσίας, της αρπαγής των αμοιβών και του χρόνου τους. Εξάλλου, αυτή η επιχειρηματικότητα, της αρπαχτής και του παρασιτισμού, αποτελεί τη ραχοκοκαλιά της ελληνικής Δεξιάς.

Το νομοσχέδιο αυτό επιβραβεύει τους χειρότερους εργοδότες, αυτούς που δεν ανταγωνίζονται με καλύτερα προϊόντα και υψηλότερη παραγωγικότητα και με ποιοτικότερη εργασία, αλλά αυτούς που θέλουν να ανταγωνίζονται απλώς με χαμηλότερα κόστος, αυτούς που κάνουν τους εργαζόμενους καύσιμο, γιατί τέτοιους εργαζόμενους φέρνει το νομοσχέδιό σας. Αυτό είναι οι φθηνές και αυξημένες υπερωρίες του άρθρου 58, αυτό είναι η δεκάωρη εργασία δίχως πρόσθετη αμοιβή και με ατομική και όχι συλλογική σύμβαση, απλώς με διευθυντικό δικαίωμα.

Και δεν ισχυρίζομαι εδώ ότι ο κ. Χατζηδάκης, ο κ. Μητσοτάκης και οι φίλοι τους δεν ξέρουν την άνιση σχέση εργαζομένου-εργοδότη και ότι δεν κατανοούν ότι το Εργατικό Δίκαιο και οι συλλογικές συμβάσεις, κυρίως στην Ευρώπη για την οποία δόθηκε κόπτεστε, επινοήθηκαν ακριβώς για να αντισταθμίζουν αυτή την ανισότητα. Τα ξέρετε αυτά και γι' αυτό ακριβώς τα διαλύετε.

Και τι να πει κανείς για την κατάρυση ρύθμιση διακεκομμένου ωραρίου για τους εργαζόμενους με μερική απασχόληση. Δηλαδή επιπλέον ωράριο σε μη συνεχόμενες ώρες. Ολόκληρη τη μέρα ο εργαζόμενος στην υπηρεσία του εργοδότη, ειδικά αν σκεφτεί κανείς πόσο συχνά η μερική απασχόληση είναι η προτιμώμενη μορφή απασχόλησης για μητέρες. Είναι που σας νοιάζει η γεννητικότητα και η οικογένεια.

Και σαν να μην έφτανε αυτό, προχωράτε και σε διεύρυνση της κυριακάτικης εργασίας. Είναι που παριστάνετε το κόμμα της εκκλησίας και των οικογενειακών αξιών. Τέτοια φούμαρα πουλάτε στους θρησκευόμενους συμπολίτες μας και στις ενώσεις πολυτέκνων.

Και φροντίζετε όλο και περισσότεροι εργαζόμενοι από δεκάδες κλάδους να εργάζονται Κυριακές σε βάρος και των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, που δεν μπορούν να ακολουθήσουν. Διότι, άμα δεν δουλεύουν και τις Κυριακές οι κούριερ, που λιώνουν στους δρόμους κάθε μέρα, φαίνεται δεν θα μπορούσαν οι φίλοι της Κυβέρνησης που επένδυσαν πρόσφατα σε εταιρείες κούριερ να αγοράσουν και δεύτερο κότερο.

Μήπως σας έγραψαν και τη διάταξη;

Προφανώς με τέτοιες ρυθμίσεις, που απλώς συντρίβουν τους εργαζόμενους και που αποσπούν περισσότερα από τον ίδιο αριθμό εργαζομένων, απομακρύνεται η ικανοποίηση της μέγιστης ανάγκης της ελληνικής οικονομίας, να μειωθεί η ανεργία, να γίνουν νέες προσλήψεις και η επέκταση των επιχειρήσεων να μεταφραστεί σε νέες θέσεις εργασίας. Σε χώρα με τεράστια ανεργία και τεράστια επισφάλεια διευκολύνετε τους εργοδότες

να ελαχιστοποιήσουν την ανάγκη νέων προσλήψεων. Καλά θα πάει και αυτό.

Στο ίδιο πνεύμα συντριβής των εργαζομένων είναι και η πρακτικά πλήρης απελευθέρωση των απολύσεων και η κατάργηση της επανα-απασχόλησης του εργαζομένου και η απαλλαγή πληρωμής των μισθών υπερημερίας σε συνθήκες πανδημίας μάλιστα και οικονομικής κρίσης.

Και για την περίπτωση που ο εργαζόμενος ήθελε να καταφύγει στην Επιθεώρηση Εργασίας έχετε φροντίσει. Ήμασταν περήφανοι για την ανασυγκρότηση της Επιθεώρησης Εργασίας. Για πρώτη φορά η χώρα είχε Επιθεώρηση Εργασίας που έκανε τη δουλειά της και μπορούσε να την κάνει ακόμα καλύτερα με την κατάλληλη ενίσχυση στο μέλλον. Για πρώτη φορά οι τράπεζες έτρωγαν πρόστιμα και οι διευθύνσεις προσωπικού μεγάλων εταιρειών φοβούνταν το ΣΕΠΕ και τα πρόστιμα για τις υπερωρίες. Για πρώτη φορά εργαζόμενες μητέρες πήγαιναν σπiti νωρίς και έβλεπαν τα παιδιά τους νωρίτερα. Το λέω για σας που τάχα νοιάζεστε για τις οικογένειες.

Κάνετε το ΣΕΠΕ ανεξάρτητη αρχή για να την καταντήσετε σαν τις άλλες Αρχές που διαμαρτύρονται για έλλειψη προσωπικού και πόρων και ουδείς λογοδοτεί. Διότι το ζήτημα είναι να μην έχετε εσείς πολιτική ευθύνη για την παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας.

Και για την περίπτωση που οι εργαζόμενοι θέλουν να κατέβουν σε απεργία, κι εκεί έχετε φροντίσει. Εάν η απεργία κριθεί παράνομη και καταχρηστική, όπως γίνεται με το 90% των απεργιών, απαγορεύετε την επαναπροκήρυξή της από το δευτεροβάθμιο συνδικάτο και εισάγετε και αστική ευθύνη για αποζημίωση των εργοδοτών σε βάρος συνδικαλιστών και απλών απεργών. Με προσχήματα περί ψυχολογικής βίας σε βάρος απεργοσπαστών, ένοπλη συματοφυλακή για τους απεργοσπαστές τότε θα καθιέρωσετε; Αδιανόητα πράγματα. Πρόκειται για πολιτική αλητεία.

Ο συνδικαλισμός και η συλλογική δράση είναι συνταγματικά κατοχυρωμένα στην Ελλάδα και είναι αυτονόητα για τις ευρωπαϊκές δημοκρατίες.

Προάγετε μια επιχειρηματικότητα που λιώνει τους μισθωτούς αλλά επενδύει στις καλές σχέσεις με δεξιούς Υπουργούς και Πρωθυπουργούς για να την διευκολύνουμε με ευνοϊκή νομοθεσία και αποφάσεις. Ενισχύετε τον παρασιτισμό και τις αντιπαραγωγικές ανταναπνευστικές κακοδαιμονίες της Ελλάδας όπως την έφτιαξαν οι κυβερνήσεις της Δεξιάς.

Νομιμοποιείτε και γενικεύετε εργασιακές πρακτικές καταχρηστικές και αντικοινωνικές. Κυρίως θίγετε τους απλούς ανθρώπους, αυτούς που είναι έτσι κι αλλιώς γονατισμένοι μετά από δέκα χρόνια λιτότητας σε μια χώρα που είχε πάντα χαμηλούς μισθούς και αυθαιρεσίες στην αγορά εργασίας. Θίγετε τους πιο τσακισμένους. Αυτό είναι που δεν θα σας συγχωρήσει κανείς.

Να ξέρετε ότι αυτά τα αίσχη που νομοθετείτε θα τα καταργήσουμε ακόμη και αν είναι το τελευταίο πράγμα που θα κάνουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ευχαριστούμε. Τώρα συνεχίζουμε με τον κ. Πασχαλίδη από τη Νέα Δημοκρατία. Ακολουθεί ο κ. Σπίτζης, ο κ. Μάρκου και ο κ. Ψυχογιός. Έχουν αλλάξει, έχουν διαγραφεί πάρα πολλοί και πολλοί ζητήσαν μήπως πιθανόν μπορέσουν να μιλήσουν αύριο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Κύριε Πρόεδρε... (Δεν ακούστηκε)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Ένας συνάδελφός σας πριν λίγο πήρε τηλέφωνο ότι του ανέβηκε η πίεση και δεν θα μπορούσε να έρθει. Τι να σας πω; Δεν θα την πάρω εγώ την απόφαση.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το παρόν σχέδιο νόμου είναι ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό νομοσχέδιο προσαρμογής της νομοθεσίας μας στις τεχνολογικές εξελίξεις και κοινωνικές απαιτήσεις της εποχής μας με βάση όσα συμβαίνουν στις πιο προηγμένες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αποτελεί δε μια σοβαρή προσπάθεια αντιμετώπισης γνωστών προβλημάτων της αγοράς εργασίας, όπως η μαύρη εργασία, οι απλήρωτες υπερωρίες, οι ενστάσεις περί αδιαφάνειας στον συνδικαλισμό και τα φαινόμενα βίας.

Συγχρόνως είναι ένα νομοσχέδιο με το οποίο εισάγονται σύγ-

χρονες ευρωπαϊκές πρακτικές, ενισχύεται η ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας αλλά και η ισορροπία της επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής με ρυθμίσεις όπως η διευθέτηση της εργασίας, η άδεια πατρότητας δεκατεσσάρων ημερών και η γονική άδεια τεσσάρων μηνών και χρόνων.

Άλλωστε ως μη λησμονούμε ότι κατά το μεγάλο μέρος του πρόκειται για ενσωμάτωση της ευρωπαϊκής οδηγίας 2019/1158 η οποία υπεγράφη από τον ΣΥΡΙΖΑ τον Ιούνιο του 2019 λίγο πριν τις εκλογές. Και το αναφέρω αυτό με σκοπό να αναδειχθεί το μέγεθος της υποκρισίας του ΣΥΡΙΖΑ ο οποίος χρησιμοποιώντας για μια ακόμη φορά την τεχνική της τρομοκράτησης των εργαζομένων με την κατάλληλη διαστρεβλωτική επεξεργασία και τη γνωστή πια προπαγανδιστική φρασεολογία του τύπου «καταρρέει η πενήντημερη εργασία, ξηλώνονται οι κατακτήσεις, επιστρέφουμε στο μεσαίωνα και στη φεουδαρχία» και τα λοιπά γνωστά άρπαξε την ευκαιρία να βγει στο προσκήνιο από την αφάνεια που βρίσκεται τόσο καιρό.

Ωστόσο οι υπό συζήτηση διατάξεις που δήθεν καταργούν το οκτάωρο, δεν είναι τίποτα περισσότερο από τη λεγόμενη διευθέτηση του χρόνου εργασίας που από παλιά αναγνώριζε η ελληνική νομοθεσία και που από τη δεκαετία του '90 βρίσκει πλήρη κανονιστική αποτύπωση στις σχετικές περί του χρόνου εργασίας οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης τις οποίες οφείλει να εφαρμόζει όχι μόνο η Ελλάδα αλλά και το σύνολο των χωρών της Ένωσης.

Πιο συγκεκριμένα ο θεσμός της διευθέτησης, όπως και ο θεσμός των υπερωριών είναι δύο διεθνείς και σίγουρα ευρωπαϊκοί θεσμοί που εφαρμόζονται εδώ και αρκετές δεκαετίες στην Ευρώπη και στην Ελλάδα. Στη χώρα μας ο θεσμός της διευθέτησης έχει εισαχθεί από τον νόμο του 1892/1990 τροποποιημένος με αντίστοιχες διατάξεις νόμου το 1998, το 2000, το 2005, το 2010 και το 2011. Επίσης με την αύξηση των υπερωριών στις εκατόν πενήντα ώρες τόσο για τη βιομηχανία όσο και για τους λοιπούς κλάδους, προσεγγίζοντας έτσι η Ελλάδα τον ευρωπαϊκό μέσο όρο υπερωριών, δίνεται η δυνατότητα στον εργαζόμενο να αυξήσει το εισόδημά του.

Αν τώρα ο εργαζόμενος επιλέξει το σύστημα της διευθέτησης χρόνου -διότι το τονίζω πρόκειται για επιλογή του εργαζομένου- οι επιπλέον ώρες θα αποθηκεύονται σε τράπεζα χρόνου με τη συμβολή της ψηφιακής κάρτας εργασίας και θα του επιστρέφονται εντός έξι μηνών με τη μορφή μειωμένου ωραρίου ή ρεπό ή ημερών αδειάς. Το κέρδος για τον εργαζόμενο είναι ότι με τη διευθέτηση μπορεί να εξασφαλίσει -αν το επιθυμεί- τετραήμερη εργασία τη βδομάδα χωρίς μείωση των αποδοχών.

Όσον αφορά την κάρτα εργασίας ο εργαζόμενος θα χτυπά την κάρτα του όταν ξεκινά και όταν τελειώνει την εργασία του. Η κάρτα θα συνδέεται απευθείας με online σύστημα του «ΕΡΓΑΝΗ II» και με τον τρόπο αυτό θα καταγράφεται αμέσως και σε πραγματικό χρόνο η υπέρβαση του νομίμου ωραρίου, οι υπερεργασίες και οι υπερωρίες του και έτσι θα επέρχονται άμεσα οι σχετικές συνέπειες, αξιώσεις για επιπλέον αμοιβή από τον εργαζόμενο και κυρώσεις για τον εργοδότη.

Έτσι η ψηφιακή κάρτα θα παίξει καθοριστικό ρόλο στην προστασία του οχταώρου, στη μείωση της μαύρης εργασίας, στην τήρηση του ωραρίου του τηλεεργαζομένου αλλά και στη διευθέτηση του χρόνου εργασίας, καθώς θα μπορούν να καταγράφονται online οι κλειδωμένες υπερωρίες τις οποίες ο εργοδότης οφείλει να πληρώσει ή να συμψηφίσει. Τυχόν παρουσία στον χώρο εργασίας εργαζομένου που δεν έχει ενεργοποιημένη την ψηφιακή κάρτα εργασίας, θα επισύρει σοβαρές διοικητικές κυρώσεις.

Επίσης με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο και συγκεκριμένα με το άρθρο 102 αντιμετωπίζεται το ζήτημα της μετεξέλιξης του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας σε ανεξάρτητη αρχή προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματικότητα της δημόσιας διοίκησης στον τομέα του ελέγχου τήρησης της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας και να μην αφαιρείται το τεκμήριο της αξιοπιστίας και αντικειμενικότητας.

Ο παραλογισμός βεβαίως της Αντιπολίτευσης φτάνει σε τέτοιο σημείο ώστε να αντιτίθεται ακόμη και στην αναβάθμιση του Σώματος Επιθεωρητών Εργασίας και την συνεπαγόμενη αποσύνδεσή του από Υπουργείο Εργασίας.

Τελειώνοντας θα ήθελα να αναφερθώ στη ρύθμιση περί απεργίας, υπογραμμίζοντας αρχικά ότι το δικαίωμα στην απεργία είναι κατοχυρωμένο σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και είναι κατοχυρωμένο στο Σύνταγμά μας και είναι αυτονόητα κατοχυρωμένο και στο νέο νομοσχέδιο για την προστασία της εργασίας.

Ωστόσο με τις νέες ρυθμίσεις υπάρχει σχετική πρόβλεψη ότι θα απαγορεύεται εφεξής η επαναπροκήρυξη απεργιών που έχουν κριθεί παράνομες κατά του ιδίου εργοδότη και με την ίδια ημερομηνία έναρξης από άλλες συνδικαλιστικές οργανώσεις υπέρμετρης βαθμίδας με μοναδικό σκοπό να μην καταστρατηγούνται οι περί απεργίας απαγορευτικές δικαστικές αποφάσεις.

Επίσης με στόχο την προστασία των δικαιωμάτων των πολιτών και του δημοσίου συμφέροντος που υπερτερεί όλων, θεσπίζεται η ελάχιστη εγγυημένη υπηρεσία 33% σε κλάδους κοινής ωφέλειας, όπως για παράδειγμα συγκοινωνίες, αποκομιδή απορριμμάτων, σε κλάδους δηλαδή που έχουν ζωτική σημασία για την εξυπηρέτηση των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, φτάνει πια με τη διαστρέβλωση, φτάνει πια με την υπεράσπιση των προνομίων ορισμένων συντεχνιών και ορισμένων συνδικαλιστών. Βάλτε πλάτη επιτέλους και εσείς για μια νέα Ελλάδα σύγχρονη, ανταγωνιστική και προσαρμοσμένη στις τεχνολογικές οικονομικές εξελίξεις.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Και εμείς σας ευχαριστούμε για τον χρόνο. Συνεχίζουμε τώρα με τον κ. Σπίρτζη από τον ΣΥΡΙΖΑ και απομένουν δύο συνάδελφοι ακόμη. Ορίστε, κύριε συνάδελφε, έχετε τον λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Και να δώσω συγχαρητήρια σε εσάς που κάθεστε στην Έδρα, όταν η πλειοψηφία του Προεδρείου έχει επιβάλλει να κάνουμε τη συζήτηση τέτοια ώρα για να μην ακούει ο ελληνικός λαός. Αλλά θα ακούσει ο ελληνικός λαός όλες τις αποκαλύψεις που θα γίνουν.

Και ξεκινάω με αυτό που ρώτησε ο κ. Καραγκούννης. Η παράταξή μας και ο Παύλος Πολάκης είναι υπέρ του εμβολιασμού. Και μάλιστα στάθηκε στις ουρές για να κάνει εμβόλια, όχι σαν και εσάς που στέλνате τα στελέχη σας στην αρχή σε όλη την Ελλάδα.

Δεύτερο, η παράταξή μας και ο Παύλος Πολάκης δεν κάνει εμπόριο ελπίδας μέσω των εμβολίων και αυτό που σας έχει πει μήνες τώρα, για να αντιμετωπίσετε το πρόβλημα, είναι να ρίξετε λεφτά στη δημόσια υγεία, στις δομές και τα φάρμακα. Και έχετε θυσιάσει έξι χιλιάδες συμπολίτες μας.

Κύριε Καραγκούννη, είστε πολύ έμπειρος νομικός και σας εκτιμώ ιδιαίτερα. Όταν ο Πρόεδρός μας, ο Αλέξης Τσίπρας είπε ότι ξεστομάρετε για το «AstraZeneca», τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και το κόμμα σας έκαναν μπουλινγκ για μια ακόμη φορά. Τώρα το επιχειρείτε για τον Παύλο Πολάκη. Για πείτε ναυαγία το «AstraZeneca». Το δώσατε σε εκατοντάδες χιλιάδες νέους ανθρώπους και το απαγορεύσατε τώρα; Τους θέσατε σε κίνδυνο; Έχουν ευθύνη αυτοί που το έκαναν, η Κυβέρνηση;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Όχι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Όχι, καμμία. Έχετε ευθύνη και γι' αυτά, έχετε και για τους έξι χιλιάδες τουλάχιστον συμπολίτες μας που πέθαναν, με ευθύνη σας, με παραλείψεις σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Παραποιείτε την αλήθεια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Βεβαίως και έχετε ευθύνη και τα κρύβετε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΑΒΕΓΙΑΣ: Δεν κρύβουμε τίποτα...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Και τα κρύβετε με τον φίλτατο Σωτήρη και τις στημένες επιτροπές.

Να συγχαρούμε βέβαια και τον Υπουργό Εργασίας, τον κ. Χατζηδόκη που δείχνει την αλαζονεία του και δεν μας τιμά με την παρουσία του. Δείχνει δηλαδή πόσο τιμά το νομοσχέδιο.

Εδώ διαφοροποιούμαι και από το κόμμα μου ακόμη, τους συντρόφους μου και από τους άλλους συναδέλφους, διότι το νομοσχέδιο, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι του κ. Χατζηδόκη και θα το αποδείξουμε στη συνέχεια με ντοκουμέντα. Του το έφεραν του ανθρώπου, δουλειά κάνει. Διαμεσολάβηση κάνει, σαν την

UBER ένα πράγμα. Είναι το υπολειπόμενο της δουλειάς των προηγούμενων μνημονίων που δεν πρόλαβαν να το κάνουν το 2015 και πριν.

Να ευχηθώ καλή επιτυχία στα παιδιά που δίνουν πανελλαδικές εξετάσεις, δίνοντας μια υπόσχεση -στους ίδιους από το Βήμα της Βουλής, στους γονείς τους, στα παιδιά που μέσα στην πανδημία προσπαθούν και έχουν στοχοποιηθεί από την Κυβέρνηση- ότι αυτό το νομοσχέδιο για τις οικογένειές τους, για τους ίδιους, για το μέλλον τους, για την ποιότητα ζωής τους θα ανατραπεί. Θα ανατραπεί μαζί με το επιτελικό κράτος Μητσοτάκη. Θα ανατραπεί η βαρβαρότητα της Κυβέρνησης Μητσοτάκη και θα αντικατασταθεί από μια προοδευτική κυβέρνηση και πολύ σύντομα, μια κυβέρνηση που θα σέβεται τους νέους και την κοινωνία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο και οι δημόσιες τοποθετήσεις, ακόμη και ανθρώπων από τη συντηρητική παράταξη, αποδεικνύουν ότι η βαθιά διαχωριστική γραμμή σήμερα είναι μεταξύ των δυνάμεων που είναι με τις αγορές -δηλαδή η Κυβέρνηση Μητσοτάκη και όσοι τη στηρίζουν- και των άλλων δυνάμεων που είναι με την κοινωνία, με τις υγιείς παραγωγικές δυνάμεις, με τους εργαζόμενους, με τους ανέργους, με την ανάπτυξη, με τη νεολαία, όχι με τους αεριτζήδες, όχι με τα κομπραδόρικα, όπως έλεγε το ΚΚΕ, συμφέροντα.

Και δεν χρειάζεται να παρουσιάσω το σύνολο των άθλιων διατάξεων που εμπεριέχονται. Τα είπαν όχι μόνο οι συνάδελφοί μου από τον ΣΥΡΙΖΑ, οι σύντροφοί μου, αλλά από όλα τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Δεν είναι τρελοί όλοι.

Ντροπή βέβαια που φέρνεται ένα τέτοιο νομοσχέδιο μέσα στις πανελλαδικές και θέλετε πάλι, μέσω κοινωνικού αυτοματισμού, να το χρεώσετε στους συνδικαλιστές και αυτούς να τους χρεώσετε στο ΣΥΡΙΖΑ.

Εγώ θα επιχειρήσω να δώσω απαντήσεις στον κ. Χατζηδάκη, σε αυτά που είπε από το Βήμα του Κοινοβουλίου, για να αναδείξουμε το φαρισαϊσμό, τα ψέματα, την αθλιότητα που επικρατεί, με τους τρόπους που χειρίζεται η Νέα Δημοκρατία και το κράτος και την κυβέρνηση και πώς κορόιδεψε τον ελληνικό λαό.

Διαβάζω από τη σημερινή τοποθέτηση. «Είμαι περήφανος» λέει. Είναι περήφανος ο κ. Χατζηδάκης για το ότι γλίτωσε 1.000.000 ευρώ την ημέρα από την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ» -έτσι είπε σήμερα- 2.000.000 ευρώ από τον ΟΣΕ -και γι' αυτό είναι περήφανος- και για τη ΔΕΗ. Αυτά έκανε και μας είπε ότι είναι περήφανος.

Ως προς την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ» δεν γλιτώσαμε 1.000.000 ευρώ την ημέρα, κύριε Χατζηδάκη. Να του τα μεταφέρετε, κύριε Υφυπουργέ, σας παρακαλώ πάρα πολύ. Την πούλησαν για ένα ευρώ, για ελάχιστο στον κ. Βγενόπουλο και μετά την πήρε η «ΑΕΓΕΑΝ». Δεν μας είπε όμως ο κ. Χατζηδάκης πόσα κέρδισε την άλλη μέρα ο κ. Βγενόπουλος, μαύρα, πουλώνοντας τα slots της «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» σε όλα τα αεροδρόμια του κόσμου. Δεν μας το είπε αυτό.

Δεν μας είπε, όταν αναλάβαμε εμείς το 2015, πόσους υπαλλήλους είχε φορτώσει το ελληνικό δημόσιο, πόσους πιλότους στην ΥΠΑ που δεν έρχονταν ούτε για να πιούν καφέ, πόσοι πετούσαν σε ξένες εταιρείες και έπαιρναν το μισθό τους κάθε μήνα, πόσους έβγαλε στη σύνταξη από την «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ»; Δεν μας είπε, πώς έδωσε το μεγαλύτερο στέγαστρο της «ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ» στο «Ελευθέριος Βενιζέλος» που είναι κλειστό ακόμη; Δεν μας το είπε αυτό.

Δεν μας είπε πώς έθαψε 16,5 δισεκατομμύρια που κέρδισε από τον ΟΣΕ δέχθεν, 16 δισεκατομμύρια κρατικών ενισχύσεων, που αν δεν ιδιωτικοποιούνταν η «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» και η «ΕΣΤΥ» με τους χειρισμούς τους, θα πλήρωνε 16 δισεκατομμύρια η χώρα. Δεν μας τα είπε αυτά, που είναι περήφανος!

Και βέβαια για τη ΔΕΗ δεν μας είπε, πως σε ένα μήνα, από εκεί που θα την έκλεινε -θυμάστε πως, όταν ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία ήταν να κλείσει η ΔΕΗ- ως ελλειμματική, έγινε υγιέστατη και είχε πλεονάσματα και πού είναι σήμερα η μέση τιμή ρεύματος, σε τι ύψος; Αυτό είναι το έργο σας. Ποιοι τα κονομάνε από αυτό; (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Περήφανος ο κ. Χατζηδάκης. Για να πάμε όμως και στην «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» για την οποία είναι περήφανος. Πόσα δρομολόγια έχουν κοπεί από όλη την Ελλάδα; Έχετε κάνει την «ΤΡΑΙΝΟΣΕ» ΚΤΕΛ με την ανικανότητά σας. Από τη Θεσσαλονίκη μέχρι την Αλεξανδρούπολη δεν έχετε βάλει το «Ασημένιο Βέλος» δύο χρόνια

τώρα. Καταργήσατε την υπογειοποίηση στην Πάτρα. Δεν βάλατε τη γραμμή για Αίγιο. Δύο χρόνια!

Και επιχειρείτε να τα φορτώσετε στον ΣΥΡΙΖΑ. Να δείτε πώς το είπε αυτό το ωραίο; Είστε, λέει, με τους εργατοπατέρες και ο κ. Χατζηδάκης είναι με την κοινωνία. Έχει μια παράξενη αίσθηση της κοινωνίας, αλλά έχει και παράξενη αίσθηση για τους εργατοπατέρες.

Και επιχειρήσε παρακάτω να μας χρεώσει και τη ΣΤΑΣΥ, τη λειτουργία του μετρό. Για να δούμε. Στη ΣΤΑΣΥ έχει εννιά σωματεία. Σε όλα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Εγώ θέλω ένα δύο λεπτά. Μόνο που μείναμε μέχρι αυτή την ώρα πέντε άνθρωποι, δώστε μας δύο λεπτά.

Στα εννιά σωματεία των εργατοπατέρων συμμετέχουν σε όλα ή ως πρόεδροι ή ως γενικοί γραμματείς, συνδικαλιστές της Νέας Δημοκρατίας. Στην ΟΣΥ, τα λεωφορεία το αντίστοιχο. Στη ΓΣΕΕ μήπως είναι ΣΥΡΙΖΑ αυτοί που σας κουβαλούν στην πλάτη τους όλα αυτά τα χρόνια; Δεν ντρέπεστε να τους εμπαίζετε έτσι, να τους βρίζετε από πάνω; Στην πλάτη σάς κουβαλάνε και τον Χατζηδάκη μαζί. Στην ΓΣΕΕ ο πρόεδρος είναι ΣΥΡΙΖΑ; Ο γραμματέας είναι ΣΥΡΙΖΑ ή Νέα Δημοκρατία τα τελευταία δέκα χρόνια;

Στην ΑΔΕΔΥ, μέχρι πριν δύο μήνες -γιατί δεν είναι συγκροτημένη τώρα- πρόεδρος ήταν ΔΑΚΕ. Γιατί έπαψε πριν δύο μήνες να είναι στη ΔΑΚΕ; Γιατί τον διορίσατε επί της ουσίας, στρεβλώνοντας την ΟΚΕ, τον Πρόεδρο της ΟΚΕ και αναγκάστηκε σε παραίτηση, κάνοντας τα δύο χρόνια τέσσερα.

Και μέσα στο νομοσχέδιο αυτός ο κύριος με προσόντα -με τα οποία δεν έπρεπε να είναι εκεί, να τα πείτε στον κ. Σταϊκούρα- ορίζει στο νέο ΣΕΠΕ, στην ανεξάρτητη αρχή. Έχει μια αδυναμία ο κ. Χατζηδάκης με τις ανεξάρτητες αρχές. Θέλει να τις ελέγχει. Έτσι έκανε και την Επιτροπή Ανταγωνισμού, με τον Κυριτζάκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε. Ζητήσατε δύο λεπτά, τρία λεπτά...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Έχετε δίκιο.

Καταθέτω δύο πράγματα για να μείνουν στα Πρακτικά. Το πρώτο είναι οι εργατοπατέρες της Αστυνομίας. Εκεί δεν έχει πρόβλημα ο Χατζηδάκης και η Νέα Δημοκρατία και πιο συγκεκριμένα της ΣΕΦΕΑ. Θα τα δείτε.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πήγαυε στις σχολές της Αστυνομίας σε αυτούς που διορίσατε με ρουσφετολογικό τρόπο και τους γράψατε στο σωματείο ΣΕΦΕΑ μαζικά, χωρίς να κάνουν αίτηση. Αν δείτε τις φωτογραφίες, είναι οκλαδόν και μιλάνε οι δύο συνδικαλιστές. Αν το έκανε φοιτητής αυτό ή άλλος συνδικαλιστής, θα πήγαινε η πανεπιστημιακή αστυνομία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Τελειώνω. Και βέβαια εκεί να μας απαντήσετε οι συνδικαλιστές της ΣΕΦΕΑ, ο κ. Ντούμας και ο κ. Μαυροειδάκος που είναι εκεί στις φωτογραφίες, τι ρόλο παίζουν στον «ΔΙΑ» και τη «ΔΡΑΣΗ».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ, κύριε Σπίρτζη.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Μας μιλάνε, κύριε Πρόεδρε, για τους εργατοπατέρες που είναι του ΣΥΡΙΖΑ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Έχετε φτάσει στα έντεκα λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Οι εργατοπατέρες της Αστυνομίας.

Και πάμε στο 2010.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Μα, τώρα, σας παρακαλώ. Όχι, δεν το δέχομαι. Τώρα φτάνετε τα δώδεκα λεπτά. Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Είναι ακόμη δύο συνάδελφοι, να τελειώσουμε. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Κατέθεσα του ΣΕΒ του 2010 με λεφτά του ΕΣΠΑ όλα αυτά που είναι στο νομοσχέδιο. Τι ωραίες προτάσεις! Τριάντα προτάσεις για μια υγιή επιχειρηματικότητα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει

για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Από το 2010 το έχετε έτοιμο το νομοσχέδιο. Το φέρατε εδώ ως μεσολαβητές...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Δεν σέβεστε τους δύο συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ που είναι εδώ και σας περιμένουν για να μιλήσουν.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Όχι εμένα. Εγώ περιμένω έτσι κι αλλιώς. Είμαι τέσσερις ώρες και είκοσι λεπτά. Δεν είναι το πρόβλημά μου άλλα είκοσι λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Έχετε δίκιο, αλλά κλείνω.

Εμάς λοιπόν η δική μας κοινωνία, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν είναι ούτε τα golden boys τα δικά σας ούτε οι τραπεζίτες ούτε οι φίλοι σας επιχειρηματίες που κατεβαίνουν με ελικόπτερο στη Μύκονο και δεν έχουν καμμία επίπτωση μέσα στον κόσμο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συγγνώμη, κύριε Σπίρτζη. Είναι σωστό αυτό που κάνετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Εμάς η δική μας κοινωνία είναι η κοινωνία που εργάζεται, η κοινωνία που έχει καταστήματα, που είναι μικρομεσαίοι, που είναι εργαζόμενοι, που είναι άνεργοι, που είναι νεολαίοι και αυτοί θα σας ανατρέψουν μαζί με αυτό το νομοσχέδιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Συνεχίζουμε με τον κ. Μάρκου από τον ΣΥΡΙΖΑ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΠΙΡΤΖΗΣ: Α, κύριε Πρόεδρε, πάρτε και μια φωτογραφία. Είναι η τούρτα του κ. Χατζηδάκη. Είναι και περήφανος! (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Χρήστος Σπίρτζης καταθέτει για τα Πρακτικά τη προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ήθελα να είναι εδώ ο κ. Χατζηδάκης, όχι για να με τιμήσει ως Υπουργός -δεν θέλω να σας υποτιμήσω- αλλά για να συμπληρώσει γύρω στις δεκατρείς με δεκατέσσερις ώρες δουλειάς. Κι επειδή οι πάντες ξέρουν ότι στη ζωή του δεν έχει δουλέψει ποτέ -προϊόν του κομματικού σωλήνα είναι-, να καταλάβει τι σημαίνει να δουλεύεις δέκα και δεκατέσσερις ώρες και πρώτη και δεύτερη και τρίτη μέρα, αλλά για τους εργαζόμενους θα είναι κάθε μέρα, ενώ ο κ. Χατζηδάκης από μεθαύριο θα πάρει τα ρεπό του, για να βιώσει λοιπόν τι σημαίνει δώδεκα και δεκατρείς ώρες δουλειάς. Γι' αυτό θα ήθελα να είναι εδώ.

Η σημερινή μέρα βέβαια, κύριοι συνάδελφοι, είχε και τα ψέματα της ημέρας από τη Νέα Δημοκρατία και τα fake news της ημέρας. Η κ. Κεραμέως κήρυξε παράνομη την απεργία της ΟΛΜΕ, η οποία ΟΛΜΕ δεν συμμετέχει στην απεργία, για να μην ταραχθούν οι πανελλήνιες εξετάσεις. Και φρόντισε να πει ότι την κήρυξε παράνομη.

Καλή επιτυχία στους αγωνιζόμενους μαθητές. Δυστυχώς, περίπου είκοσι πέντε με τριάντα χιλιάδες από αυτούς λιγότεροι από πέτσι δεν θα μπουν στα πανεπιστήμια, αλλά αυτή είναι μια άλλη συζήτηση.

Το δεύτερο fake news της ημέρας από τη Νέα Δημοκρατία είναι ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι κατά των εμβολίων. Έτσι στις αρχές της πανδημίας βγήκε ότι είναι κατά της μάσκας, κατέρρευσε, γελοιοποιήθηκαν, τώρα είναι κατά των εμβολίων και πάλι γελοιοποιούνται.

Με βάση αυτά λοιπόν, θα προτιμήσω να σας ταλαιπωρήσω αυτά τα πέντε-έξι λεπτά όχι για να επαναλάβω τις αθλιότητες του νομοσχεδίου -οι ομιλητές μας τα είπαν- και κύριε Υπουργέ, τις ξέρετε και εσείς, δεν χρειάζεται να σας τις πούμε τόσες πολλές φορές. Θα σας πω τρία-τέσσερα πράγματα πολιτικοφιλοσοφικά, αν μου επιτρέπετε, για να ακούσετε και κάτι άλλο, μήπως κάποια στιγμή δείτε σαν τον Παύλο τον Σαούλ στον δρόμο για τη Δαμασκό και γίνετε Παύλος.

Η εργασία είναι ένας ιδιότυπος ανθρώπινος τρόπος αλληλεπίδρασης με το περιβάλλον. Σε διάκριση με τα υπόλοιπα έμβια όντα που παράγουν κάτω από την πίεση της άμεσης φυσικής ανάγκης, ο άνθρωπος παράγει ακόμα και όταν είναι ελεύθερος από την ανάγκη αυτή, ικανός να παράγει σύμφωνα με τα πρότυπα του και να επιβάλει σε κάθε αντικείμενο το δικό του φυσικό πρότυπο. Γι' αυτό παράγει επίσης σύμφωνα με τους νόμους της αρμονίας, της ομορφιάς. Γι' αυτό μπορεί και εργάζεται με μεράκι ή βάζει γούστο στη δουλειά του. Είναι τόσο σημαντική η εργασία για το ανθρώπινο όν που είναι αυτή που το ορίζει. Η εμβάθυνση του κοινωνικού της χαρακτήρα σημαίνει ότι ο άνθρωπος ως υποκείμενο της παραγωγής καθίσταται το δημιουργήμα όλου του πολιτισμού, όλων των κεκτημένων της ανθρωπίνης ιστορίας.

Η Κυβέρνηση προσπαθεί αξίες όπως πρόσδος, ισότητα, αλληλεγγύη, συλλογική πρόνοια και ασφάλεια να αντικατασταθούν από αξίες όπως ατομικότητα, αποτελεσματικότητα και αυστηρή εργασιακή ηθική. Με την αποθέωση των ατομικών συμβάσεων εργασίας και την αποδυνάμωση του συλλογικού Εργατικού Δικαίου, διαμορφώνει ένα περιβάλλον όπου άνθρωπος και ο εργαζόμενος γίνεται ατραξιόν. Ο εργάτης καταλήγει ο ίδιος να γίνει εμπόρευμα. Είναι καθαρά ζήτημα τύχης αν θα μπορέσει να βρει για τον εαυτό του και την εργασία του έναν αγοραστή, ώστε να του πουλήσει πετυχημένα, δηλαδή κερδοφόρα, το μόνο εμπόρευμα που διαθέτει, την εργασία του. Καταπιέζεται πνευματικά και σωματικά, υποβαθμίζεται στο επίπεδο μιας μηχανής, γίνεται μια αφηρημένη δραστηριότητα και εξαρτάται όλο και περισσότερο από τις διακυμάνσεις της αγοράς και της ανταλλακτικής αξίας, από τις στάσεις του κεφαλαίου και τη διάθεση του πλούτου. Τα σουπερμάρκετ ήδη μέχρι στις 23 Ιουνίου θα ανοίγουν πιλοτικά στις επτά παρά το πρωί και θα κλείνουν δώδεκα και τέταρτο το βράδυ.

Ακούστε, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Το νομοσχέδιό σας όχι μόνο είναι αντίθετο στην προσωπική μου ιδεολογία, αλλά και στις ανθρωπιστικές αξίες και πολιτικές που πρεσβεύει το κόμμα μου και βρίσκεται σε απόλυτη διάσταση με τη δεοντολογία μου ως γιατρού.

Το εμπνευσμένο εφεύρημά σας να δύναται ο εργοδότης να διευθετεί την εργασία του εργαζόμενου ατομικά έως και δεκατέσσερις ώρες της μέρας και να την πληρώνει με ρεπό βλέπτε σοβαρότατα την υγεία των συμπολιτών μας με ευθύνη δική σας. Προσέξτε δύο σημαντικά πράγματα.

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας και η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, η ILO, δημοσίευσαν μια μελέτη που προειδοποιεί ότι εργασία άνω των έντεκα ωρών την ημέρα μπορεί να προκαλέσει σοβαρότατα προβλήματα στην υγεία του εργαζόμενου. Φέτος αυτό δημοσιεύτηκε, το 2021.

Η μελέτη αυτή έχει βασιστεί στη μέθοδο της μετα-ανάλυσης, δηλαδή αποτελεί μια σύνθεση ερευνητικών μελετών που έχουν γίνει στο παρελθόν για ένα συγκεκριμένο θέμα, ώστε να οδηγήσουν σε ένα συνολικό συμπέρασμα.

Θα σας καταθέσω αυτές τις μελέτες και ελπίζω στα ρεπό σας που θα πάρετε από αυτό το εξοντωτικό τριήμερο να τους ρίξετε μία ματιά. Δεν είμαι πολύ αισιόδοξος.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Μάρκου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο γενικός γραμματέας του ΠΟΥ, ο Τέντρος Γκεμπρεγέσους, τόνισε με αφορμή αυτή τη μελέτη φέτος το 2021 ότι καμμία εργασία δεν αξίζει για να αναλάβουμε τον κίνδυνο ενός εγκεφαλικού ή μιας καρδιακής νόσου. Η ειρωνεία είναι ότι η Διεθνής Οργάνωση Εργασίας, η ILO, που συμμετέχει σε αυτή την έρευνα είναι οργανισμός τη σύμβαση του οποίου φέρνετε προς κύρωση στο πρώτο μέρος του νομοσχεδίου.

Βεβαίως το αν σας ενδιαφέρουν οι επιταγές του ILO, το ότι τις κυρώνετε προσηχηματικά για να παραπλανήσετε και ότι φέρνετε τάχα κάποια θετικά μέτρα είναι φανερό σε όλο το υπόλοιπο νομοσχέδιο, γιατί η ίδια σύμβαση στο άρθρο 5 προτρέπει τα κράτη να προωθούν και τις θεμελιώδεις αρχές και τα εργασιακά δικαιώματα, δηλαδή την ελευθερία του συνεταιρίζεσθαι και την αποτελεσματική αναγνώριση του δικαιώματος συλλογικής διαπραγμά-

τευσης που εσείς αποδυναμώνεται μέχρι εξαφάνισης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο 21^{ος} αιώνας ξεκίνησε ως εποχή αντιεπαναστάσεων, καταρρεύσεων και χαμένων ελπίδων, καιροί της καταστροφής κάθε ανθρωπιστικού ιδεώδους -φορείς τους είστε, της καταστροφής αυτής-, καιροί του χλευασμού, αλλά και καιροί της αγανάκτησης, των αυθόρμητων κινημάτων διαμαρτυρίας, σημείων νέων μορφών περάσματος από το ιστορικά ξεπερασμένο καπιταλισμό σε νέες βιώσιμες μορφές συλλογικής κοινωνικής συμβίωσης.

Το παλιό που έρχεται σήμερα σαν νέο, αυτό που φέρνεται εσείς, σέρνεται πάνω σε παλιά δεκανίκια και φέρνει παλιές μπουδιές σαπίλας που έχουν πια ξεφτίσει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε για τον χρόνο.

Ο κ. Ψυχογιός έχει τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατ' αρχάς θέλω από το Βήμα της Βουλής να ευχηθώ καλή επιτυχία και καλή δύναμη στα παιδιά που δίνουν πανελληνίες εξετάσεις, αυτή τη μεγάλη μάχη, χωρίς να έχουν την παραμικρή στήριξη από την πολιτεία εν μέσω πανδημίας, όπως και η εκπαιδευτική κοινότητα. Και μάλιστα στοχοποιήθηκαν και λοιδορήθηκαν από την Κυβέρνηση. Καλή δύναμη, λοιπόν, και καλή επιτυχία σε όλους και όλες.

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, θα προτιμούσε κανείς να μιλάμε με ειλικρίνεια μεταξύ μας. «Αφήστε το παραμύθι», λοιπόν, που λέει κι ο λαός. Και είναι παραμύθι το αφήγημα σας στο νομοσχέδιο αυτό γιατί θυμίζετε πραγματικά τον Όργουελ το «1984», όπου η απελευθέρωση ταυτιζόταν με την υποδούλωση. Ή μπορεί να είστε και θιασώτες της αταξικής κοινωνίας, όπου είναι ίσοι οι εργαζόμενοι με τους εργοδότες.

Εκτός από την εξυπηρέτηση, λοιπόν, συμφερόντων του ΣΕΒ και των μεγάλων ομίλων, αποτυπώνεται και το όραμά σας για την εργασία, την ανάπτυξη και την κοινωνία γενικά, με εργαζόμενους των 300 ευρώ, ευέλκτων τρομοκρατημένων, συνήθως εργολαβικών, εξουθενωμένων, μέσα στην ατομικότητα και μακριά από διεκδικήσεις, ανασφαλών, ανά πάσα στιγμή με τη Δαμόκλειο σπάθη της απόλυσης πάνω από το κεφάλι τους, με ωράρια-λάστιχο, με ανύπαρκτη οικογενειακή και κοινωνική ζωή. Και παρ' ό,τι, κύριε Υπουργέ, αυτό το μοντέλο το έχετε δει, το έχετε εφαρμόσει κι έχει αποτύχει, το ξέρετε, το ξαναφέρνεται, λοιπόν, εδώ μπροστά μας και εν μέσω πανδημίας.

Επειδή κάποιοι συνάδελφοι είπαν για μειωμένα κοινωνικά αντανακλαστικά του ΣΥΡΙΖΑ στα θέματα αυτά, να ξεκινήσω λέγοντας ότι είμαστε δύο κόσμοι σε όλο αυτό -κι αυτό νομίζω το παραδέχεστε και εσείς- δύο σχέδια, όσο κι αν προσπαθούν κάποιοι να τα παρουσιάσουν ως ίδια ή περίπου ίδια. Ο κόσμος της εργασίας το ξέρει καλά αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι εργαζόμενοι στα σουπερμάρκετ και στα ξενοδοχεία που είδαν αύξηση του μισθού τους το γνωρίζουν και το λένε.

Επί ΣΥΡΙΖΑ βάσιμος λόγος απόλυσης και προστασία των εργολαβικών εργαζομένων. Επί Νέας Δημοκρατίας από τα πρώτα που καταργήσατε. Ένδικο μέσα όπου παραιτείται το δημόσιο στους ΟΤΑ και στο Υπουργείο Πολιτισμού που δημιουργήθηκαν μόνιμες θέσεις σε συμβασιούχους που ήταν σε ομηρία χρόνια. Το καταργήσατε.

Εκατοντάδες τριμερείς συσκέψεις επί ΣΥΡΙΖΑ που δόθηκαν λύσεις σε εργασιακά αιτήματα σωματείων με παραδείγματα και από την Κορινθία. Δεν διεξάγει καν τριμερείς τώρα το Υπουργείο, εκτός από ελάχιστες περιπτώσεις, χωρίς να λύνει κανένα ζήτημα και μάλιστα, με το παρόν νομοσχέδιο επιτίθεται και απειλεί τα σωματεία και τα συνδικάτα που σηκώνουν τέτοια ζητήματα και φτάνουν και στο Υπουργείο να τα θέσουν.

Επί ΣΥΡΙΖΑ συλλογικές συμβάσεις εργασίας, επέκταση της υποχρεωτικότητας σε αρκετούς κλάδους και αυξήσεις μισθών. Επί Νέας Δημοκρατίας και με το νομοσχέδιό σας ατομική σύμβαση. Απόλυτο ξήλωμα του συλλογικού Εργατικού Δικαίου. Αναρωτιέμαι τα βιβλία μου του Συλλογικού Εργατικού Δικαίου της νομικής τι τα κάνουν. Θα τα ξαναπάρω όταν έρθει κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Αύξηση κατώτατου μισθού και απόφαση για 751

ευρώ μέχρι το 2021 επί ΣΥΡΙΖΑ. Πάγωμα και μείωση του κατώτατου μισθού με τα 534 ευρώ που δώσατε σε αναστολές και υπερωρίες με ρεπό από τη Νέα Δημοκρατία.

Επί ΣΥΡΙΖΑ το ΣΕΠΕ εκατομμύρια πρόστιμα σε μεγάλους ομίλους και τράπεζες σε σημείο που οι τράπεζες να στέλνουν μηνύματα στους εργαζόμενους ότι πρέπει να φύγουν στις 17:00' για να μην τιμωρηθούν αυτοί, γιατί θα την πληρώσει τράπεζα. Τέτοια ήταν η συνέπειά τους και ο φόβος τους για το ΣΕΠΕ. Διαλύεται, λοιπόν, το ΣΕΠΕ από την πρώτη στιγμή της διακυβέρνησής σας. Το έχετε ξηλώσει εντελώς και όποιος βγαίνει στην κοινωνία το ξέρει τι γίνεται και τι γίνεται και το ισοπεδώνετε τελείως με την ανεξάρτητη αρχή.

Μείωση της ανεργίας δέκα μονάδες επί ΣΥΡΙΖΑ, με μόνιμες θέσεις πλήρους απασχόλησης, με συμβασιούχους, με προγράμματα του ΟΑΕΔ. Μείωση των θέσεων και αύξηση της ανεργίας με τα ωράρια-λάστιχο που θα κάνετε, όπου δεν θα χρειάζεται να πάρει άλλους ο εργοδότης. Ελαχιστοποίηση των προσλήψεων ενώ έχετε το ένα προς ένα. Προγράμματα του ΟΑΕΔ τα οποία δεν λειτουργούν, με αποκορύφωμα τον τερματισμό του προγράμματος των νέων επιστημόνων των πεντέμισι χιλιάδων, των δασαρχείων και άλλων αυτή τη στιγμή όπου δινόταν κάποια λύση και για τους εργαζόμενους και για τις υπηρεσίες.

Και πάμε τώρα να πούμε το εξής. Το νομοσχέδιο αυτό τους πλήττει όλους. Πρέπει να το ακούσει η ελληνική κοινωνία αυτό. Δεν πλήττει μόνο τους εργαζόμενους του ιδιωτικού ή του δημόσιου τομέα και κυρίως τη νεολαία. Πλήττει τους μικρομεσαίους διότι μειώνει το εισόδημα. Πλήττει τους ελεύθερους επαγγελματίες. Πλήττει και τους αγρότες. Γι' αυτό πηγαίναμε στις λαϊκές, γιατί ετοιμάζετε κι άλλο νομοσχέδιο που ξηλώνει ακόμα κι αυτή την κατάσταση. Έχετε βαλθεί να μας γυρίσετε αιώνες πίσω μαζί με τα εργασιακά. Κι εκεί θα μειωθεί η κατανάλωση.

Τα κάνετε όλα λάστιχο. Διαλύετε την οικογενειακή ζωή χωρίς να αφήνετε κανένα πρόγραμμα και εισάγετε τον νόμο της ζούγκλας στην αγορά εργασίας, όπου ο πιο ισχυρός θα επιβιώνει. Αντί να πάμε μπροστά στο τριανταπεντάχρονο, στο τετραήμερο της εργασίας όπως στην Ισπανία, στην ενίσχυση της αγοραστικής δύναμης των εργαζομένων σε μοντέλο ανάπτυξης από τα κάτω προς τα πάνω, όχι από τα πάνω προς τα κάτω, από τους ισχυρούς οι οποίοι θα δημιουργήσουν δήθεν θέσεις εργασίας ή με επενδύσεις οι οποίες, δυστυχώς, αντί να φτάνουν μέχρι την πραγματική οικονομία αποθησαυρίζουν τα χρήματα σε offshore. Και με τα τεχνολογικά μέσα τα οποία πρέπει να είναι προς όφελος των εργαζομένων, της ποιότητας και του επιπέδου της ζωής τους.

Ήδη, λοιπόν, έχουμε μια Κυβέρνηση σκληρά νεοφιλελεύθερη και ακροδεξιά σε πολλές πτυχές της, σα αντικείμενα που κυρίως χειρίζομαι εγώ στην Κοινοβουλευτική Ομάδα. Έχει αναγκαστεί, όμως, η Κυβέρνηση -για να τ' ακούσει κι αυτό ο ελληνικός λαός- να πάρει πίσω και να αναστείλει πολιτικές αποφάσεις και νομοθετικές ρυθμίσεις.

Να είστε σίγουροι, λοιπόν, ότι το ίδιο θα γίνει και με το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Υπουργέ. Να είστε, επίσης, σίγουροι ότι μια κυβέρνηση της Αριστεράς και των προοδευτικών δυνάμεων θαβάλει το έκτρωμα αυτό εκεί που του αξίζει, δηλαδή στο χρονοντούλαπο της πιο σκοτεινής και μεσαιωνικής εποχής που μας γυρίζει. Είστε πιο παλιό από το παλιό. Όμως, υποθήκευτε το μέλλον της κοινωνίας, που έντεκα χρόνια υποφέρει και θέλει στήριξη, για να εξαργυρώσετε γραμμάτια. Επειδή, λοιπόν, το έχει ζήσει στο πετσί της αυτό, θα το αναζητήσει σύντομα και θα πάρει αυτό που αξίζει.

Εμείς, λοιπόν, θα είμαστε στην πρώτη γραμμή και σήμερα και πάντα μαζί τους και μαζί με τους εργαζόμενους, αλλά και όσους πλήττονται από αυτή τη διπλή κρίση που βιώνουμε και από αυτή που έρχεται και που εσείς καλλιεργείτε. Όλοι μαζί θα πρέπει να απαιτήσουμε μια δημοκρατική πολιτεία, σύγχρονη, στις απαιτήσεις των καιρών, με κοινωνική δικαιοσύνη, διανομή του πλούτου σε αυτούς που τον παράγουν και αξιοπρεπή διαβίωση για όλους που θα έπρεπε να είναι εξασφαλισμένη τον 21^ο αιώνα. Τι συζητάμε τώρα!

Και βέβαια σας υποσχόμαστε, πέρα από την καταψήφιση του νομοσχεδίου η οποία είναι δεδομένη από εμάς, ότι θα προσπα-

θήσουμε με κάθε μέσο και τρόπο που έχουμε, εντός και εκτός Βουλής, για να σας κάνουμε πραγματικότητα τον φόβο που πάντα έχετε, ότι το μέλλον ανήκει στον κόσμο της δουλειάς.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινίδης): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 2.59' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 16 Ιουνίου 2021 και ώρα 9.00' με αντικείμενο

εργασιών του Σώματος: νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων: «Για την Προστασία της Εργασίας – Σύσταση Ανεξάρτητης Αρχής «Επιθεώρηση Εργασίας» - Κύρωση της Σύμβασης 190 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για την εξάλειψη της βίας και παρενόχλησης στον κόσμο της εργασίας – Κύρωση της Σύμβασης 187 της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας για το Πλαίσιο Προώθησης της Ασφάλειας και της Υγείας στην Εργασία – Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1158 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20^{ης} Ιουνίου 2019 για την ισορροπία μεταξύ της επαγγελματικής και της ιδιωτικής ζωής».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ